

तैत्तिरीय
ब्राह्मणम्

Colophon

This document was typeset using X_YTeX, and uses the Sidhanta font extensively. It also uses several T_EX macros designed by *H. L. Prasād*. Practically all the encoding was done with the help of Ajit Krishnan's mudgala IME (<http://www.aupasana.com/>).

Acknowledgements

The initial ITRANS encodings of some of these texts were obtained from <http://sanskritdocuments.org/> and <https://sa.wikisource.org/>. Thanks are also due to Ulrich Stiehl (<http://sanskritweb.de/>) for hosting a wonderful resource for Yajur Veda, and also generously sharing the original Kathaka texts edited by Subramania Sarma. See also <http://stotrasamhita.github.io/about/>

FOR PERSONAL USE ONLY
NOT FOR COMMERCIAL PRINTING/DISTRIBUTION

अनुक्रमणिका

अष्टकम् १	1
प्रथमः प्रश्नः	1
द्वितीयः प्रश्नः	23
तृतीयः प्रश्नः	37
चतुर्थः प्रश्नः	55
पञ्चमः प्रश्नः	74
षष्ठमः प्रश्नः	91
सप्तमः प्रश्नः	111
अष्टमः प्रश्नः	129
अष्टकम् २	140
प्रथमः प्रश्नः	140
द्वितीयः प्रश्नः	156
तृतीयः प्रश्नः	176
चतुर्थः प्रश्नः	191
पञ्चमः प्रश्नः	213
षष्ठमः प्रश्नः	227
सप्तमः प्रश्नः	256
अष्टमः प्रश्नः	275
अष्टकम् ३	299
प्रथमः प्रश्नः	299

द्वितीयः प्रश्नः	319
तृतीयः प्रश्नः	343
चतुर्थः प्रश्नः	365
पञ्चमः प्रश्नः	370
षष्ठमः प्रश्नः	379
सप्तमः प्रश्नः	393
अष्टमः प्रश्नः	429
नवमः प्रश्नः	457

॥ अष्टकम् १ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

ब्रह्म सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। क्षत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्।
इषं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्जं सन्धत्तं तां मे
जिन्वतम्। रयिं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पुष्टिं सन्धत्तं तां
मे जिन्वतम्। प्रजां सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। पशून्सन्धत्तं
तान्मे जिन्वतम्। स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा शुक्रपाः
प्रणयन्तु॥१॥

सुवीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि। शुक्रः शुक्रशोचिषा।
स्तुतोऽसि जनधाः। देवास्त्वा मन्थिपाः प्रणयन्तु। सुप्रजाः
प्रजाः प्रजनयन्परीहि। मन्थी मन्थिशोचिषा। सञ्जग्मानौ
दिव आपृथिव्यायुः। सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। प्राणं सन्धत्तं
तं मे जिन्वतम्। अपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्॥२॥

व्यानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतम्। चक्षुः सन्धत्तं तन्मे
जिन्वतम्। श्रोत्रं सन्धत्तं तन्मे जिन्वतम्। मनः सन्धत्तं
तन्मे जिन्वतम्। वाचं सन्धत्तं तां मे जिन्वतम्। आयुः स्थ
आयुर्मे धत्तम्। आयुर्यज्ञाय धत्तम्। आयुर्यज्ञपतये धत्तम्।
प्राणः स्थः प्राणं मे धत्तम्। प्राणं यज्ञाय धत्तम्॥३॥

प्राणं यज्ञपतये धत्तम्। चक्षुः स्थश्चक्षुर्मे धत्तम्। चक्षुर्यज्ञाय

धत्तम्। चक्षुर्यज्ञपतये धत्तम्। श्रोत्रं स्थः श्रोत्रं मे धत्तम्। श्रोत्रं
यज्ञाय धत्तम्। श्रोत्रं यज्ञपतये धत्तम्। तौ देवौ शुक्रामन्थिनौ।
कल्पयन्तं दैवीर्विशः। कल्पयन्तं मानुषीः॥४॥

इषमूर्जमस्मासु धत्तम्। प्राणान्पशुषु। प्रजां मयि च यजमाने
च। निरस्तः शण्डः। निरस्तो मर्कः। अपनुत्तौ शण्डामर्कौ
सहामुनौ। शुक्रस्य समिदसि। मन्थिनः समिदसि। स प्रथमः
संकृतिर्विश्वकर्मा। स प्रथमो मित्रो वरुणो अग्निः। स प्रथमो
बृहस्पतिश्चिकित्वान्। तस्मा इन्द्राय सुतमा जुहोमि॥५॥

न्युन्वपानं सन्धत्तं तं मे जिन्वतं प्राणं यज्ञाय धत्तं मानुषीरग्निर्द्वे च॥ (ब्रह्म क्षत्रं तदिषमूर्जं रयिं
पुष्टिं प्रजां तां पशून्तान्सन्धत्तं तत्प्राणमपानं व्यानं तं चक्षुः श्रोत्रं मनस्तद्वाचं ताम्। इषादिपञ्चके
वाचं तां मे पशून्सन्धत्तं तान्मे प्राणादित्रितये तं मेऽन्यत्र तन्मे)॥१॥ [१]

कृत्तिकास्वग्निमादधीत। एतद्वा अग्नेर्नक्षत्रम्। यत्कृत्तिकाः।
स्वायामैवैनं देवतायामाधाय। ब्रह्मवर्चसी भवति। मुखं वा
एतन्नक्षत्राणाम्। यत्कृत्तिकाः। यः कृत्तिकास्वग्निमाधत्ते। मुख्यं
एव भवति। अथो खलु॥६॥

अग्निनक्षत्रमित्यपचायन्ति। गृहान् ह दाहुको भवति।
प्रजापती रोहिण्यामग्निमसृजत। तं देवा रोहिण्यामादधत।
ततो वै ते सर्वात्रोहानरोहन्। तद्रोहिण्यै रोहिणित्वम्। यो
रोहिण्यामग्निमाधत्ते। ऋध्रोत्येव। सर्वात्रोहान्रोहति। देवा वै
भद्राः सन्तोऽग्निमाधित्सन्त॥७॥

तेषा॒मना॑हितोऽग्निरासीत्। अथै॑भ्यो वा॒मं व॒स्वपा॑क्रामत्।
 ते पुन॑र्वस्वो॒राद॑धत्। ततो॒ वै तान् वा॒मं व॒सूपा॑वर्तत। यः
 पु॒राऽभ॒द्रः स॒न्यापी॑यान्त्स्यात्। स पुन॑र्वस्वो॒ग्निमा॑दधीत।
 पुन॑रे॒वैनं॑ वा॒मं व॒सूपा॑वर्तते। भ॒द्रो भ॑वति। यः
 का॒मये॑त् दानका॑मा मे प्र॒जाः स्यु॒रिति॑। स पू॒र्वयोः॑
 फल्गु॑न्यो॒ग्निमा॑दधीत॥८॥

अ॒र्य॒म्णो वा ए॒तन्न॑क्षत्रम्। यत्पूर्वे॒ फल्गु॑नी। अ॒र्यमे॒ति तमा॑हु॒र्यो
 ददा॑ति। दान॑कामा अस्मै प्र॒जा भ॑वन्ति। यः का॒मये॑त् भ॒गी
 स्या॒मिति॑। स उत्त॑रयोः फल्गु॑न्यो॒ग्निमा॑दधीत। भग॑स्य॒ वा
 ए॒तन्न॑क्षत्रम्। यदुत्त॑रे॒ फल्गु॑नी। भ॒ग्यैव॑ भ॑वति। का॒ल॒क॒ञ्जा वै
 नामा॑सुरा आसन्॥९॥

ते सु॑व॒र्गाय॑ लो॒काया॑ग्निम॑चिन्वत्। पुरु॑ष॒ इष्ट॑का॒मुपा॑दधात्पुरु॑ष॒
 इष्ट॑काम्। स इन्द्रो॑ ब्रा॒ह्म॒णो ब्रुवा॑ण॒ इष्ट॑का॒मुपा॑धत्। ए॒षा
 मे॑ चि॒त्रा ना॑मेति॑। ते सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑ प्रा॒रोह॑न्। स
 इन्द्र॑ इष्ट॑का॒मावृ॑हत्। तेऽवा॑कीर्यन्त। येऽवा॑कीर्यन्त। त
 ऊ॒र्णाव॑भयोऽभवन्। द्वावु॑द॒पत॑ताम्॥१०॥

तौ दि॒व्यौ श्वा॑ना॒वभव॑ताम्। यो भ्रातृ॑व्यवा॒न्त्स्यात्। स
 चि॒त्राया॑म॒ग्निमा॑दधीत। अ॒व॒कीर्ये॑व भ्रातृ॑व्यान्। ओजो॑
 बल॑मिन्द्रि॒यं वी॑र्य॒मात्म॑न्धत्ते। व॒सन्तो॑ ब्रा॒ह्म॒णोऽग्नि॑मादधीत।
 व॒सन्तो॑ वै ब्रा॒ह्म॒णस्य॑र्तुः। स्व ए॒वैन॑मृतावा॒धाय॑। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सी

भवति। मुखं वा एतद्वतूनाम्॥११॥

यद्वसन्तः। यो वसन्ताऽग्निमाधत्ते। मुख्यं एव भवति। अथो योनिमन्तमेवैनं प्रजातमाधत्ते। ग्रीष्मे राजन्यं आदधीत। ग्रीष्मो वै राजन्यस्यर्तुः। स्व एवैनमृतावाधाय। इन्द्रियावी भवति। शरदि वैश्यं आदधीत। शरद्वै वैश्यस्यर्तुः॥१२॥

स्व एवैनमृतावाधाय। पशुमान्भवति। न पूर्वयोः फल्गुन्योरग्निमादधीत। एषा वै जघन्या रात्रिः संवत्सरस्य। यत्पूर्वं फल्गुनी। पृष्ठित एव संवत्सरस्याग्निमाधाय। पापीयान्भवति। उत्तरयोरा दधीत। एषा वै प्रथमा रात्रिः संवत्सरस्य। यदुत्तरे फल्गुनी। मुखत एव संवत्सरस्याग्निमाधाय। वसीयान्भवति। अथो खलु। यदैवैनं यज्ञ उपनमेत्। अथादधीत। सैवास्यर्द्धिः॥१३॥

खल्वाधित्सन्त फल्गुन्योरग्निमादधीतासन्नपततामृतूनां वैश्यस्यर्तुरुत्तरे फल्गुनी षट्॥२॥ ——— [२]

उद्धन्ति। यदेवास्यां अमेध्यम्। तदपहन्ति। अपोऽवोक्षति शान्त्यै। सिकता निवपति। एतद्वा अग्नेर्वैश्वानरस्य रूपम्। रूपेणैव वैश्वानरमवरुन्धे। ऊषां निवपति। पुष्टिर्वा एषा प्रजननम्। यदूषाः॥१४॥

पुष्ट्यामेव प्रजननेऽग्निमाधत्ते। अथो संज्ञानं एव। संज्ञानं ह्येतत्पशूनाम्। यदूषाः। द्यावापृथिवी सहास्ताम्। ते वियती अब्रूताम्। अस्त्वेव नौ सह यज्ञियमिति। यदमुष्या

यज्ञियमासीत्। तदस्यामदधात्। त ऊषा अभवन्॥१५॥

यदस्या यज्ञियमासीत्। तदमुष्यामदधात्। तददश्चन्द्रमसि कृष्णम्। ऊषान्निवपन्नदो ध्यायेत्। द्यावापृथिव्योरेव यज्ञियेऽग्निमाधत्ते। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। आखू रूपं कृत्वा। स पृथिवीं प्राविशत्। स ऊतीः कुर्वाणः पृथिवीमनु समचरत्। तदाखुकरीषमभवत्॥१६॥

यदाखुकरीषः संभारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्। तदेवावरुन्धे। ऊर्जं वा एतः रसं पृथिव्या उपदीका उद्दिहन्ति। यद्वल्मीकम्। यद्वल्मीकवृषा संभारो भवति। ऊर्जमेव रसं पृथिव्या अवरुन्धे। अथो श्रोत्रमेव। श्रोत्रं ह्येतत्पृथिव्याः। यद्वल्मीकः॥१७॥

अबधिरो भवति। य एवं वेद। प्रजापतिः प्रजा असृजत। तासामन्नमुपाक्षीयत। ताभ्यः सूदमुपप्राभिनत्। ततो वै तासामन्नं नाक्षीयत। यस्य सूदः सम्भारो भवति। नास्य गृहेऽन्नं क्षीयते। आपो वा इदमग्रे सलिलमासीत्। तेन प्रजापतिरश्राम्यत्॥१८॥

कथमिदं स्यादिति। सोऽपश्यत्पुष्करपर्णं तिष्ठत्। सोऽमन्यत। अस्ति वै तत्। यस्मिन्निदमधि तिष्ठतीति। स वराहो रूपं कृत्वोप न्यमञ्जत्। स पृथिवीमध आर्च्छत्। तस्या उपहत्योदमञ्जत्। तत्पुष्करपर्णेऽप्रथयत्। यदप्रथयत्॥१९॥

तत्पृथिव्यै पृथिवित्वम्। अभूद्वा इदमिति। तद्भूम्यै भूमित्वम्।
तां दिशोऽनु वातः समवहत्। तां शर्कराभिरदृहत्। शं
वै नोऽभूदिति। तच्छर्कराणां शर्करत्वम्। यद्वराहविहतं
सम्भारो भवति। अस्यामेवाच्छम्बद्वारमग्निमाधत्ते। शर्करा
भवन्ति धृत्यै॥ २०॥

अथो शंत्वायं। सरैता अग्निराधेय इत्याहुः। आपो वरुणस्य
पत्न्य आसन्। ता अग्निरभ्यध्यायत्। ताः समभवत्। तस्य
रेतः पराऽपतत्। तद्विरण्यमभवत्। यद्विरण्यमुपास्यति।
सरैतसमेवाग्निमाधत्ते। पुरुष इन्ध्रै स्वाद्रेतसो बीभत्सत
इत्याहुः॥ २१॥

उत्तरत उपास्यत्यबीभत्सायै। अति प्रयच्छति। आर्तिमेवाति
प्रयच्छति। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। अश्वो रूपं कृत्वा।
सोऽश्वत्थे संवत्सरमतिष्ठत्। तदश्वत्थस्याश्वत्थत्वम्।
यदाश्वत्थः सम्भारो भवति। यदेवास्य तत्र न्यक्तम्।
तदेवावरुन्धे॥ २२॥

देवा वा ऊर्जं व्यभजन्त। तत उदुम्बर उदतिष्ठत्। ऊर्वा
उदुम्बरः। यदौदुम्बरः सम्भारो भवति। ऊर्जमेवावरुन्धे।
तृतीयस्यामितो दिवि सोम आसीत्। तं गांयत्र्याऽहरत्। तस्य
पूर्णमच्छिद्यत। तत्पूर्णोऽभवत्। तत्पूर्णस्य पर्णत्वम्॥ २३॥

यस्य पर्णमयः सम्भारो भवति। सोमपीथमेवावरुन्धे।

दे॒वा वै ब्र॒ह्म॑न्नवदन्त। तत्प॒र्ण उपा॑शृणोत्। सु॒श्रवा॒ वै
नाम॑। यत्प॒र्णम॒यः सम्भ॑रो भव॑ति। ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒समे॒वाव॑ रुन्धे।
प्र॒जाप॑तिर॒ग्निम॑सृजत। सोऽ॒बिभे॒त्प्र मा॑ धक्ष्य॒तीति॑। त॒
श॒म्याऽश॑मयत्॥ २४॥

तच्छ॒म्यै श॑मित्वम्। यच्छ॒मीम॒यः सम्भ॑रो भव॑ति।
शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय। अ॒ग्नेः सृ॒ष्टस्य॑ य॒तः। वि॒क॑ङ्क॒तं भा॑
आ॑र्च्छत्। यद्वैक॑ङ्क॒तः सम्भ॑रो भव॑ति। भा ए॒वाव॑ रुन्धे।
सहृ॑दयोऽ॒ग्निरा॒धेय॒ इत्या॑हुः। म॒रुतोऽ॒द्भिर॒ग्निम॑तमयन्। तस्य॑
ता॒न्तस्य॒ हृद॑यमाच्छि॒न्दन्। साऽश॑नि॒रभव॑त्। यद॒शनि॑हतस्य
वृ॒क्षस्य॑ सम्भ॑रो भव॑ति। सहृ॑दयमे॒वाग्नि॑मा ध॑त्ते॥ २५॥

ऊपा॑ अभवन्नभवद्वल्मीकोऽश्राम्यदप्रथयद्धृत्यै बीभत्सत् इत्याहु रुन्धे पर्णत्वमशमयदच्छिन्दुः स्त्रीणि

च॥ ३॥ [३]

द्वा॒द॒शसु॑ वि॒क्रा॒मेष्वा॒ग्नि॒मा द॑धीत। द्वा॒द॒श मा॒साः सं॒वत्स॑रः।
सं॒वत्स॑रादे॒वेन॑मव॒रु॒द्ध्या ध॑त्ते। यद्वा॒द॒शसु॑ वि॒क्रा॒मेष्वा॒ दधी॑त।
परि॑मित॒मव॑ रुन्धीत। चक्षु॑र्नि॒मित आ॑दधीत। इ॒यद्वा॒द॒श
वि॒क्रा॒मा (३) इति॑। परि॑मितं चै॒वाप॑रि॒मितं चा॒व॑ रुन्धे।
अनृ॑तं वै वा॒चा व॑दति। अनृ॑तं म॒नसा॑ ध्यायति॥ २६॥

चक्षु॑र्वै स॒त्यम्। अ॒द्रा(३)गि॒त्याह॑। अ॒द॒र्श॒मिति॑।
तत्स॒त्यम्। यश्चक्षु॑र्नि॒मितेऽग्नि॑माध॑त्ते। स॒त्य ए॒वैन॑मा ध॑त्ते।
तस्मा॑दाहि॒ताग्नि॑र्नानृ॑तं वदेत्। नास्य॑ ब्रा॒ह्म॒णोऽना॑श्वान्गृ॒हे
व॑सेत्। स॒त्ये ह्य॑स्या॒ग्निरा॑हितः। आ॒ग्नेयी॑ वै रा॒त्रिः॥ २७॥

आग्नेयाः पशवः। ऐन्द्रमहः। नक्तं गार्हपत्यमा दधाति।
 पशून्नेवाव रुन्धे। दिवाऽऽहवनीयम्। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
 अर्धोदिते सूर्य आहवनीयमा दधाति। एतस्मिन्वै लोके
 प्रजापतिः प्रजा असृजत। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते।
 अथो भूतं चैव भविष्यच्चाव रुन्धे॥२८॥

इडा वै मानवी यज्ञानूकाशिन्यासीत्। साऽशृणोत्। असुरा
 अग्निमादधत् इति। तदगच्छत्। त आहवनीयमग्र आदधत्।
 अथ गार्हपत्यम्। अथान्वाहार्यपचनम्। साऽब्रवीत्।
 प्रतीच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा परा भविष्यन्तीति॥२९॥

यस्यैवमग्निराधीयते। प्रतीच्यस्य श्रीरेति। भद्रो भूत्वा
 पराभवति। साऽशृणोत्। देवा अग्निमादधत् इति। तदगच्छत्।
 तैऽन्वाहार्यपचनमग्र आदधत्। अथ गार्हपत्यम्।
 अथाहवनीयम्। साऽब्रवीत्॥३०॥

प्राच्येषां श्रीरंगात्। भद्रा भूत्वा सुवर्गलोकमेष्यन्ति।
 प्रजां तु न वैत्स्यन्त इति। यस्यैवमग्निराधीयते। प्राच्यस्य
 श्रीरेति। भद्रो भूत्वा सुवर्गं लोकमैति। प्रजां तु न विन्दते।
 साऽब्रवीदिडा मनुम्। तथा वा अहं तवाग्निमाधास्यामि।
 यथा प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जनिष्यसे॥३१॥

प्रत्यस्मिँल्लोके स्थास्यसि। अभि सुवर्गं लोकं जेष्यसीति।
 गार्हपत्यमग्र आदधात्। गार्हपत्यं वा अनु प्रजाः
 पशवः प्रजायन्ते। गार्हपत्येनैवास्मै प्रजां पशून्प्राज्जनयत्।

अथा॑न्वा॒हार्य॒पच॑नम्। ति॒र्यङ्ङि॑व॒ वा अ॒यं लो॒कः। अ॒स्मिन्ने॒व
तेन॑ लो॒के प्र॒त्य॑तिष्ठत्। अथा॑हव॒नीय॑म्। तेनै॒व सु॒वर्गं
लो॒कम॒भ्य॑जयत्॥ ३२ ॥

यस्यै॒वम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। प्र प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्मि॒थुनै॑र्जा॒यते।
प्र॒त्य॒स्मि॒ल्लो॒के ति॑ष्ठति। अ॒भि सु॒वर्गं लो॒कं ज॑यति।
यस्य॒ वा अ॒यथा॑दे॒वतम॒ग्निरा॑धी॒यते॑। आ दे॒वता॑भ्यो
वृ॒श्च्यते। पापी॑यान्भवति। यस्य॑ यथादे॒वतम्। न दे॒वता॑भ्य
आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति॥ ३३ ॥ भृ॒गूणां॒ त्वाऽङ्गि॑रसां
व्रत॑पते व्र॒तेना॑द॒धामी॑ति॒ भृ॒ग्वङ्गि॑रसा॒माद॑ध्यात्। आ॒दि॒त्यानां॑
त्वा दे॒वानां॑ व्रत॑पते व्र॒तेना॑द॒धामी॑त्य॒न्यासां॑ ब्रा॒ह्म॒णीनां॑
प्र॒जाना॑म्। वरु॑णस्य त्वा रा॒ज्ञो व्रत॑पते व्र॒तेना॑द॒धामी॑ति॒
रा॒ज्ञः। इन्द्र॑स्य त्वेन्द्रि॒येण॑ व्रत॑पते व्र॒तेना॑द॒धामी॑ति॒
राज॑न्य॒स्य। मनो॑स्त्वा ग्रा॒म॒ण्यो व्रत॑पते व्र॒तेना॑द॒धामि॑ति॒
वैश्य॑स्य। ऋ॒भूणां॒ त्वा दे॒वानां॑ व्रत॑पते व्र॒तेना॑द॒धामी॑ति॒
रथ॑का॒रस्य॑। यथा॑दे॒वतम॒ग्निरा॑धी॒यते। न दे॒वता॑भ्य आवृ॑श्च्यते।
वसी॑यान्भवति॥ ३४ ॥

ध्यायति वै रात्रिश्चावर्तन्ते भविष्यन्तीत्यब्रवीज्जनिष्यसेऽजयद्वसीयान्भवति नवं च॥ ४॥ [४]

प्र॒जाप॑तिर्वा॒चः स॒त्यम॑पश्यत्। तेना॒ग्निमा॑धत्त। तेन॒ वै स
आ॑र्ध्नात्। भूर्भुवः॒ सुव॑रित्या॒ह। ए॒तद्वै वा॒चः स॒त्यम्। य
ए॒तेना॒ग्निमा॑धत्ते। ऋ॒ध्नो॒त्येव। अथो॑ स॒त्यप्रा॑शूरे॒व भ॑वति।
अथो॒ य ए॒वं वि॒द्वान॑भि॒चर॑ति। स्तृ॒णुत॑ ए॒वैन॑म्॥ ३५ ॥

भूरित्याह। प्रजा एव तद्यजमानः सृजते। भुव इत्याह।
अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। सुवरित्याह। सुवर्ग एव
लोके प्रतितिष्ठति। त्रिभिरक्षरैर्गार्हपत्यमा दधाति। त्रयं
इमे लोकाः। एष्वेवैनं लोकेषु प्रतितिष्ठितमाधत्ते। सर्वैः
पञ्चभिराहवनीयम्॥३६॥

सुवर्गाय वा एष लोकायाधीयते। यदाहवनीयः। सुवर्ग
एवास्मै लोके वाचः सत्यः सर्वमाप्नोति। त्रिभिर्गार्हपत्यमा
दधाति। पञ्चभिराहवनीयम्। अष्टौ संपद्यन्ते। अष्टाक्षरा
गायत्री। गायत्रौऽग्निः। यावानेवाग्निः। तमाधत्ते॥३७॥

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ता अस्मात्सृष्टाः पराचीरायन्।
ताभ्यो ज्योतिरुदगृह्णात्। तं ज्योतिः पश्यन्तीः प्रजा अभि
समावर्तन्त। उपरीवाग्निमुद्गृह्णीयादुद्धरन्। ज्योतिरेव पश्यन्तीः
प्रजा यजमानमभि समावर्तन्ते। प्रजापतेरक्ष्यंश्चयत्।
तत्पराऽपतत्। तदश्वोऽभवत्। तदश्वस्याश्वत्वम्॥३८॥

एष वै प्रजापतिः। यदग्निः। प्राजापत्योऽश्वः। यदश्वं
पुरस्तान्नयति। स्वमेव चक्षुः पश्यन्प्रजापतिरनूदेति।
वज्री वा एषः। यदश्वः। यदश्वं पुरस्तान्नयति। जातानेव
भ्रातृव्यान्प्रणुदते। पुनरा वर्तयति॥३९॥

जनिष्यमाणानेव प्रतिनुदते। न्याहवनीयो गार्हपत्य-
मकामयत। निगार्हपत्य आहवनीयम्। तौ विभाजं

नाशंक्रोत्। सोऽश्वः पूर्ववाङ्मुत्वा। प्राश्वं पूर्वमुदवहत्।
तत्पूर्ववाहः पूर्ववाङ्मुत्वा। यदश्वं पुरस्तान्नयति। विभक्तिरेवैनयोः
सा। अथो नानावीर्याविवैनौ कुरुते॥४०॥

यदुपर्युपरि शिरो हरेत्। प्राणान्विच्छिन्द्यात्। अधोऽधः
शिरो हरति। प्राणानां गोपीथाय। इयत्यग्रै हरति।
अथेयत्यथेयति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेवैनं लोकेषु
प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत। सोऽबिभेत्प्र मां
धक्ष्यतीति॥४१॥

तस्य त्रेधा महिमानं व्यौहत्। शान्त्या अप्रदाहाय।
यत्रेधाऽग्निराधीयते। महिमानमेवास्य तद्व्यूहति। शान्त्या
अप्रदाहाय। पुनरा वर्तयति। महिमानमेवास्य संदधाति।
पशुर्वा एषः। यदश्वः। एष रुद्रः॥४२॥

यदग्निः। यदश्वस्य पदेऽग्निमादध्यात्। रुद्राय पशूनपिदध्यात्।
अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नाक्रमयेत्। अनवरुद्धा अस्य
पशवः स्युः। पार्श्वत आक्रमयेत्। यथाऽऽहितस्याग्नेरङ्गारा
अभ्यववर्तेरन्। अवरुद्धा अस्य पशवो भवन्ति। न
रुद्रायापिदधाति॥४३॥

त्रीणि हवींषि निर्वपति। विराज एव विक्रान्तं यजमानोऽनु
विक्रमते। अग्नये पवमानाय। अग्नये पावकाय। अग्नये
शुचये। यदग्नये पवमानाय निर्वपति। पुनात्येवैनम्। यदग्नये

पाव॒काय॑। पू॒त ए॒वास्मिन्नु॒न्नाद्यं॑ दधाति। यद॒ग्नये॑ शुच॑ये।
ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वास्मिन्नु॒परि॑ष्ठादधाति॥४४॥

ए॒न॒माहु॑वनीयं धत्तेऽश्व॒त्वं वर्त॑यति कुरु॒त् इति॑ रु॒द्रो द॑धाति यद॒ग्नये॑ शुच॑य॒ एकं॑ च॥५॥—[५]

दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः॑। अ॒ग्नौ
वा॒मं व॒सु सं न्य॑दधत्। इ॒दमु॑ नो भविष्यति। यदि॑ नो
जे॒ष्यन्ती॑ति। तद॒ग्निर्नो॑त्सहं॒मश॑क्रोत्। तत् त्रे॒धा वि॒न्यद॑धात्।
प॒शुषु॑ तृती॑यम्। अ॒प्सु तृती॑यम्। आ॒दि॒त्ये तृती॑यम्॥४५॥

तद्दे॒वा वि॒जित्य॑। पु॒नर॒वा॒रुरु॑त्सन्त। तेऽ॒ग्नये॑ पव॑मानाय
पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं नि॒रव॑पन्। प॒शवो॑ वा अ॒ग्निः पव॑मानः।
यदे॒व प॒शुष्वासी॑त्। तत्ते॒नावारु॑न्धत्। तेऽ॒ग्नये॑ पाव॒काय॑। आ॒पो
वा अ॒ग्निः पा॑व॒कः। यदे॒वाप्स्वासी॑त्। तत्ते॒नावारु॑न्धत्॥४६॥

तेऽ॒ग्नये॑ शुच॑ये। अ॒सौ वा आ॑दि॒त्योऽ॒ग्निः शुचिः॑। यदे॒वादि॒त्य
आसी॑त्। तत्ते॒नावारु॑न्धत्। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति। त॒नुवो॑ वावै॒ता
अ॒ग्न्याधे॑यस्य। आ॒ग्नेयो॑ वा अ॒ष्टाक॑पालोऽ॒ग्न्याधे॑यमिति।
यत्तन्निर्व॑पेत्। नै॒तानि॑। यथाऽऽ॒त्मा स्या॑त्॥४७॥

नाङ्गा॑नि। ता॒दृगे॒व तत्। यदे॒तानि॑ निर्व॑पेत्। न तम्।
यथाऽङ्गा॑नि स्युः। ना॒त्मा। ता॒दृगे॒व तत्। उ॒भया॑नि स॒ह
नि॒रुप्या॑णि। य॒ज्ञस्य॑ सा॒त्मत्वा॑य। उ॒भयं॑ वा ए॒तस्येन्द्रि॑यं
वीर्य॑माप्यते॥४८॥

योऽ॒ग्निमा॑ध॒त्ते। ऐ॒न्द्रा॒ग्नमेका॑दशकपालम॒नु निर्व॑पेत्। आ॒दि॒त्यं

चरुम्। इन्द्राग्नी वै देवानामयातमायामानौ। ये एव देवते
 अयातयाम्नी। ताभ्यामेवास्मा इन्द्रियं वीर्यमव रुन्धे।
 आदित्यो भवति। इयं वा अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति।
 धेन्वै वा एतद्रेतः॥४९॥

यदाज्यम्। अनडुहस्तण्डुलाः। मिथुनमेवावरुन्धे। घृते भवति।
 यज्ञस्यालूक्षान्तत्वाय। चत्वारं आर्षेयाः प्राशन्ति। दिशामेव
 ज्योतिषि जुहोति। पशवो वा एतानि हवींषि। एष रुद्रः।
 यदग्निः॥५०॥

यत्सद्य एतानि हवींषि निर्वपेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्।
 अपशुर्यजमानः स्यात्। यन्नानुनिर्वपेत्। अनवरुद्धा अस्य
 पशवः स्युः। द्वादशसु रात्रीष्वनु निर्वपेत्। संवत्सरप्रतिमा
 वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरेणैवास्मै रुद्रं शमयित्वा।
 पशूनवरुन्धे। यदेकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत्॥५१॥

यथा त्रीण्यावपनानि पूरयेत्। तादृक्तत्। न प्रजनन्-
 मुच्छिंषेत्। एकं निरुप्य। उत्तरे समस्येत्। तृतीयमेवास्मै
 लोकमुच्छिंषति प्रजननाय। तं प्रजया पशुभिरनु
 प्रजायते। अथो यज्ञस्यैवैषाऽभिक्रान्तिः। रथचक्रं प्रवर्तयति।
 मनुष्यरथेनैव देवरथं प्रत्यवरोहति॥५२॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। होतव्यमग्निहोत्रां(३) न होतव्या(३)
 मिति। यद्यजुषा जुहुयात्। अयथापूर्वमाहुती जुहुयात्।

यन्न जुहुयात्। अग्निः परां भवेत्। तूष्णीमेव होतव्यम्।
यथापूर्वमाहुती जुहोति। नाग्निः पराभवति। अग्नीधे
ददाति॥५३॥

अग्निमुखानेवर्तून्प्रीणाति। उपबर्हणं ददाति। रूपाणामव-
रुद्धौ। अश्वं ब्रह्मणौ। इन्द्रियमेवावरुन्धे। धेनुं होत्रे।
आशिषं एवावरुन्धे। अनङ्गाहमध्वर्यवे। वह्निर्वा अनङ्गान्।
वह्निरध्वर्युः॥५४॥

वह्निर्नैव वह्निं यज्ञस्यावरुन्धे। मिथुनौ गावौ ददाति।
मिथुनस्यावरुद्धौ। वासो ददाति। सर्वदेवत्यं वै वासः। सर्वा
एव देवताः प्रीणाति। आ द्वादशभ्यो ददाति। द्वादश मासाः
संवत्सरः। संवत्सर एव प्रतितिष्ठति। काममूर्ध्वं देयम्।
अपरिमितस्यावरुद्धौ॥५५॥

आदित्ये तृतीयम्पुष्वासीततेनावारुन्धत् स्यादाप्यते रेतोऽग्निरकमेकमेतानि हवींषि निर्वपेत्प्रत्यवरोहति
ददात्यध्वर्युर्देयमेकं च॥६॥

[६]

घर्मः शिरस्तदयमग्निः। संप्रियः पशुभिर्भुवत्। छुर्दिस्तोकाय
तनयाय यच्छ। वातः प्राणस्तदयमग्निः। संप्रियः पशुभिर्भुवत्।
स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पंच। प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि
विद्वान्। अग्नेरग्ने पुरो अग्निर्भवेह। विश्वा आशा दीद्यानो
विभाहि। ऊर्जं नो धेहि द्विपदे चतुष्पदे॥५६॥

अर्कश्चक्षुस्तदसौ सूर्यस्तदयमग्निः। संप्रियः पशुभिर्भुवत्। यत्ते

शुक्र शुक्रं वर्चः शुक्रा तनूः। शुक्रं ज्योतिरजस्रम्। तेन मे दीदिहि तेन त्वाऽऽदधे। अग्निनाऽग्ने ब्रह्मणा। आनशे व्यानशे सर्वमायुर्व्यानशे। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। विराट् स्वराट्। ते माविंशतां ते मा जिन्वताम्॥५७॥

ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। संराट् अभिभूश्च। ते माविंशतां ते मा जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। विभूश्च परिभूश्च। ते मा विंशतां ते मा जिन्वताम्। ये ते अग्ने शिवे तनुवौ। प्रभ्वी च प्रभूतिश्च। ते मा विंशतां ते मा जिन्वताम्। यास्ते अग्ने शिवास्तनुवः। ताभिस्त्वाऽऽदधे। यास्ते अग्ने घोरास्तनुवः। ताभिर्मुं गच्छ॥५८॥

चतुष्पदे जिन्वतां तनुवस्त्रीणि च॥७॥ [७]

इमे वा एते लोका अग्रयः। ते यदव्यावृत्ता आधीयेरन्। शोचयेयुर्यजमानम्। घर्मः शिर इति गार्हपत्यमा दधाति। वातः प्राण इत्यन्वाहार्यपचनम्। अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। तेनैवैनान्व्यावर्तयति। तथा न शोचयन्ति यजमानम्। रथन्तरमभिगायते गार्हपत्य आधीयमाने। रथन्तरो वा अयं लोकः॥५९॥

अस्मिन्नेवैनं लोके प्रतिष्ठितमा धत्ते। वामदेव्यमभिगायत उद्धियमाणे। अन्तरिक्षं वै वामदेव्यम्। अन्तरिक्ष एवैनं प्रतिष्ठितमाधत्ते। अथो शान्तिर्वै वामदेव्यम्। शान्तमेवैनं पशव्यमुद्धरते। बृहदभिगायत आहवनीयं

आधीयमाने। बारहंतो वा असौ लोकः। अमुष्मिन्नेवैनं लोके
प्रतिष्ठितमाधत्ते। प्रजापतिरग्निमसृजत॥६०॥

सोऽश्वोऽवारो भूत्वा पराडैत्। तं वारवन्तीयेनावारयत।
तद्वारवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। श्यैतेन श्येती अंकुरुत।
तच्छ्यैतस्य श्यैतत्वम्। यद्वारवन्तीयमभि गायते।
वारयित्वैवैनं प्रतिष्ठितमा धत्ते। श्यैतेन श्येती कुरुते।
घर्मः शिर इति गार्हपत्यमादधाति। सशीर्षाणमेवैनमा
धत्ते॥६१॥

उपैनमुत्तरो यज्ञो नमति। रुद्रो वा एषः। यदग्निः। स
आधीयमान ईश्वरो यजमानस्य पशून् हिंसितोः।
संप्रियः पशुभिर्भुवदित्याह। पशुभिरेवैनं संप्रियं
करोति। पशूनामहिंसायै। छुर्दिस्तोकाय तनयाय
यच्छेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। वातः प्राण
इत्यन्वाहार्यपचनम्॥६२॥

सप्राणमेवैनमा धत्ते। स्वदितं तोकाय तनयाय पितुं पचेत्याह।
अन्नमेवास्मै स्वदयति। प्राचीमनु प्रदिशं प्रेहि विद्वानित्याह।
विभक्तिरेवैनयोः सा। अथो नानावीर्याविवैनौ कुरुते। ऊर्जं
नो धेहि द्विपदे चतुष्पद इत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
अर्कश्चक्षुरित्याहवनीयम्। अर्को वै देवानामन्नम्॥६३॥

अन्नमेवाव रुन्धे। तेन मे दीदिहीत्याह। समिन्ध एवैनम्।
आनशे व्यानश इति त्रिरुदिङ्गयति। त्रयं इमे लोकाः।

ए॒ष्वे॒वैनं॑ लो॒केषु॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒मा ध॑त्ते। तत्तथा॒ न का॒र्यम्।
 वी॒ङ्गि॒त॒मप्र॑ति॒ष्ठि॒त॒मा द॑धीत। उ॒द्धृत्यै॒वाधा॑या॒भि॒मन्त्रि॑यः।
 अवी॒ङ्गि॒तमे॒वैनं॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒माध॑त्ते। वि॒राट् स्व॒राट् यास्ते॑
 अ॒ग्ने शि॒वास्त॒नुव॒स्ताभि॒स्त्वाऽऽद॑धु इत्या॒ह। ए॒ता वा
 अ॒ग्नेः शि॒वास्त॒नुवः॑। ताभि॒रे॒वैन॑ꣳ स॒मर्ध॑यति। यास्ते॑ अ॒ग्ने
 घो॒रास्त॒नुव॒स्ताभि॒रमुं॑ ग॒च्छेति॑ ब्रूया॒द्यं द्वि॒ष्यात्। ताभि॒रे॒वैनं॑
 परा॑भावयति॥६४॥

लो॒कोऽसृ॑जतैन॒माध॑त्तेऽन्वाहार्यपचनं दे॒वाना॑मन्नमेनं॒ प्र॒ति॒ष्ठि॒त॒माध॑त्ते पञ्चं च॥८॥ [८]

श॒मीग॒र्भाद॑ग्निं म॑न्थति। ए॒षा वा अ॒ग्नैर्य॑ज्ञि॒या त॒नूः।
 ता॒मे॒वास्मै॑ ज॒नय॑ति। अ॒दि॒तिः पु॒त्रका॑मा। सा॒ध्येभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑
 ब्र॒ह्मौद॑नम॑पचत्। तस्या॑ उ॒च्छे॒षण॑मददुः। तत्प्राश्ना॑त्।
 सा रे॒तोऽध॑त्त। तस्यै॑ धा॒ता चा॑र्य॒मा चा॑जायेताम्। सा
 द्वि॒तीय॑मपचत्॥६५॥

तस्या॑ उ॒च्छे॒षण॑मददुः। तत्प्राश्ना॑त्। सा रे॒तोऽध॑त्त। तस्यै॑
 मि॒त्रश्च॑ वरु॒णश्चा॑जायेताम्। सा तृ॒तीय॑मपचत्। तस्या॑
 उ॒च्छे॒षण॑मददुः। तत्प्राश्ना॑त्। सा रे॒तोऽध॑त्त। तस्या॑ अ॒श्वश्च॑
 भग॑श्चाजायेताम्। सा च॑तुर्थम॑पचत्॥६६॥

तस्या॑ उ॒च्छे॒षण॑मददुः। तत्प्राश्ना॑त्। सा रे॒तोऽध॑त्त। तस्या॑
 इन्द्र॑श्च वि॒वस्वाꣳश्चा॑जायेताम्। ब्र॒ह्मौद॑नं प॑चति। रे॒त ए॒व
 तद॑धाति। प्राश्न॑न्ति ब्राह्म॒णा औ॑दनम्। यदाज्य॑मुच्छि॒ष्यते॑।
 तेन॑ स॒मिधो॑ऽभ्यज्या द॑धाति। उ॒च्छे॒षणा॑द्वा अ॒दि॒ती

रेतोऽधत्त॥६७॥

उच्छेषणादेव तद्रेतो धत्ते। अस्थि वा एतत्। यत्समिधः।
एतद्रेतः। यदाज्यम्। यदाज्येन समिधोऽभ्यज्यादधाति।
अस्थ्येव तद्रेतसि दधाति। तिस्र आदधाति मिथुनत्वाय।
इयंतीर्भवन्ति। प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताः॥६८॥

इयंतीर्भवन्ति। यज्ञपुरुषा सम्मिताः। इयंतीर्भवन्ति। एतावद्वै
पुरुषे वीर्यम्। वीर्यसंमिताः। आर्द्रा भवन्ति। आर्द्रमिव हि
रेतः सिच्यते। चित्रियस्याश्वत्थस्यादधाति। चित्रमेव भवति।
घृतवंतीभिरा दधाति॥६९॥

एतद्वा अग्नेः प्रियं धाम। यद्धृतम्। प्रियेणैवेनं धाम्ना
समर्धयति। अथो तेजसा। गायत्रीभिर्ब्राह्मणस्यादध्यात्।
गायत्रछन्दा वै ब्राह्मणः। स्वस्य छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय।
त्रिष्टुभी राजन्यस्य। त्रिष्टुछन्दा वै राजन्यः। स्वस्य
छन्दसः प्रत्ययनस्त्वाय॥७०॥

जगंतीभिर्वैश्यस्य। जगंतीछन्दा वै वैश्यः। स्वस्य छन्दसः
प्रत्ययनस्त्वाय। त९ संवत्सरं गोपायेत्। संवत्सर९
हि रेतो हितं वर्धते। यद्येन९ संवत्सरे नोपनमेत्।
समिधः पुनरादध्यात्। रेत एव तद्धितं वर्धमानमेति। न
मा९ समंश्जीयात्। न स्त्रियमुपेयात्॥७१॥

यन्मा९ समंश्जीयात्। यत्स्त्रियमुपेयात्। निर्वीर्यः स्यात्।

नैनंमग्निरुपनमेत्। श्व आधास्यमानो ब्रह्मौदनं पचति।
आदित्या वा इत उत्तमाः सुवर्गं लोकमायन्। ते वा इतो
यन्तं प्रतिनुदन्ते। एते खलु वावादित्याः। यद्वाह्मणाः। तैरेव
सन्त्वं गच्छति॥७२॥

नैनं प्रतिनुदन्ते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। क्वां सः।
अग्निः कार्यः। योऽस्मै प्रजां पशून्प्रजनयतीति।
शल्लकैस्ताः रात्रिमग्निमिन्धीत। तस्मिन्नुपव्युषमरणी निष्टपेत्।
यथर्षभाय वाशिता न्याविच्छायति। तादृगेव तत्। अपोदूह्य
भस्माग्निं मन्थति॥७३॥

सैव साऽग्नेः सन्ततिः। तं मथित्वा प्राश्चमुद्धरति। संवत्सरमेव
तद्रेतो हितं प्रजनयति। अनाहितस्तस्याग्निरित्याहुः।
यः समिधोऽनाधायाग्निमाधत्त इति। ताः संवत्सरे
पुरस्तादादध्यात्। संवत्सरादेवैनमवरुध्याधत्ते। यदि
संवत्सरेऽनादध्यात्। द्वादश्यां पुरस्तादादध्यात्।
संवत्सरप्रतिमा वै द्वादश रात्रयः। संवत्सरमेवास्याहिता
भवन्ति। यदि द्वादश्यां नादध्यात्। त्र्यहे पुरस्तादादध्यात्।
आहिता एवास्य भवन्ति॥७४॥

द्वितीयमपचच्चतुर्थमपचददिती रेतोऽधत्त समिता घृतवतीभिरादधाति राजन्यः स्वस्य छन्दसः

प्रत्ययन्स्वार्येयाद्वच्छति मन्थति रात्रयश्चत्वारि च॥९॥ [९]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। स रिरिचानोऽमन्यत।
स तपोऽतप्यत। स आत्मन्वीर्यमपश्यत्। तदवर्धत।

तदस्मात्सहसोर्ध्वमसृज्यत। सा विराडभवत्। तां देवासुरा
व्यगृह्णत। सौऽब्रवीत्प्रजापतिः। मम वा एषा॥७५॥

दोहा एव युष्माकमिति। सा ततः प्राच्युदक्रामत्।
तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथर्व पितुं मे गोपायेति। सा
द्वितीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। नर्य प्रजां मे
गोपायेति। सा तृतीयमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
शङ्स्यं पशून्मे गोपायेति॥७६॥

सा चतुर्थमुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। सप्रथ सभां
मे गोपायेति। सा पञ्चममुदक्रामत्। तत्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्।
अहे बुध्निय मन्त्रं मे गोपायेति। अग्नीन् वाव सा तान्व्यक्रमत।
तान्प्रजापतिः पर्यगृह्णात्। अथो पङ्क्तिमेव। पङ्क्तिर्वा एषा ब्राह्मणे
प्रविष्टा॥७७॥

तामात्मनोऽधि निर्मिमीते। यदग्निराधीयते। तस्मादेतावन्तोऽग्नय
आधीयन्ते। पाङ्क्तं वा इदं सर्वम्। पाङ्क्तेनैव पाङ्क्तं स्पृणोति।
अथर्व पितुं मे गोपायेत्याह। अन्नमेवैतेन स्पृणोति। नर्य
प्रजां मे गोपायेत्याह। प्रजामेवैतेन स्पृणोति। शङ्स्यं
पशून्मे गोपायेत्याह॥७८॥

पशूनेवैतेन स्पृणोति। सप्रथ सभां मे गोपायेत्याह।
सभामेवैतेनैन्द्रियं स्पृणोति। अहे बुध्निय मन्त्रं
मे गोपायेत्याह। मन्त्रमेवैतेन श्रियं स्पृणोति।

यदा॑न्वाहार्य॒पच॑नेऽन्वाहार्यं॑ पच॑न्ति। तेन॒ सौ॑ऽस्याभीष्टः॑
प्रीतः। यद्गार्ह॑पत्य॒ आज्य॑मधि॒श्रय॑न्ति॒ संपत्नी॑र्याजय॑न्ति।
तेन॒ सौ॑ऽस्याभीष्टः॑ प्रीतः। यदा॑हव॒नीये॒ जुह्व॑ति॥७९॥

तेन॒ सौ॑ऽस्याभीष्टः॑ प्रीतः। यत्स॒भायां॑ वि॒जय॑न्ते। तेन॒
सौ॑ऽस्याभीष्टः॑ प्रीतः। यदा॑वस॒थेऽन्न॑ हर॑न्ति। तेन॒
सौ॑ऽस्याभीष्टः॑ प्रीतः। तथा॑ऽस्य॒ सर्वे॑ प्री॒ता अ॒भीष्टा॒
आधी॑यन्ते। प्रव॒स॒थमे॒ष्यन्ने॒वमु॒पति॑ष्ठे॒तैक॑मेकम्। यथा॑
ब्राह्म॑णाय॒ गृहे॒वासि॑ने॒ परि॒दाय॑ गृहानेति॑। तादृ॒गेव॑ तत्।
पुन॑रा॒गत्यो॒पति॑ष्ठते। सा भा॑गेयमे॒वेषां॑ तत्। सा तत॑
ऊ॒र्ध्वारो॑हत्। सा रो॑हिण्यभवत्। तद्रो॑हिण्यै रो॑हिणित्वम्।
रो॒हिण्याम॒ग्निमा॑दधीत। स्व ए॒वैनं॒ योनौ॑ प्रति॑ष्ठित॒माध॑त्ते।
ऋ॒ध्नोत्ये॑नेन॥८०॥

एषा प॒शून्मे गो॒पाये॑ति प्रवि॑ष्टा प॒शून्मे गो॒पाये॑त्याह जुह्व॑ति तिष्ठते सप्त च॥१०॥ [१०]

ब्रह्म॒ स॒धत्तं॒ कृत्ति॑का॒सूद्ध॑न्ति द्वा॒दश॑सु॒ प्रजा॑प॒तिर्वा॒चो दे॒वासुरा॑स्तद॒ग्निर्ने॒द्धर्म॑श्शिरं॒ इमे वै
शमी॑ग॒र्भात्प्रजा॑प॒तिः स रि॑रि॒चानः॑ स तपः॑ स आ॒त्मन्वीर्य॑दश॥१०॥

ब्रह्म॒ स॒न्धत्तं॒ तौ दि॒व्याव॑थो॒ श॒न्त्वाय॑ प्राच्ये॒षां यदु॑पर्यु॒परि॑ यत्स॒द्यः सोऽश्वो॑ऽवरो॒ भूत्वा
जग॑तीभि॒रशी॑तिः॥८०॥

ब्रह्म॒ स॒न्धत्तमृ॒ध्नोत्ये॑नेन॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके प्रथमः

प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

उद्धन्यमानमस्या अमेध्यम्। अपं पाप्मानं यजमानस्य हन्तु।
शिवा नः सन्तु प्रदिशश्चतस्रः। शं नो माता पृथिवी लोकसाता।
शं नो देवीरभिष्टये। आपो भवन्तु पीतये। शंयोरभि स्रवन्तु
नः। वैश्वानरस्य रूपम्। पृथिव्यां परिस्रसा। स्योनमा विशन्तु
नः॥१॥

यदिदं दिवो यददः पृथिव्याः। संजज्ञाने रोदसी सम्बभूवतुः।
ऊषाँन्कृष्णमवतु कृष्णमूषाँः। इहोभयोर्यज्ञियमार्गमिष्टाः।
ऊतीः कुर्वाणो यत्पृथिवीमचरः। गुहाकारमाखुरूपं प्रतीत्य।
तत्ते न्यक्तमिह सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जं
पृथिव्या रसमाभरन्तः। शतं जीवेम शरदः पुरूचीः॥२॥

वम्रीभिरनुवित्तं गुहासु। श्रोत्रं त उर्व्यबधिरा भवामः।
प्रजापतिसृष्टानां प्रजानाम्। क्षुधोऽपहृत्यै सुवितं नो अस्तु।
उप प्रभिन्नमिषमूर्जं प्रजाभ्यः। सूदं गृहेभ्यो रसमाभरामि।
यस्य रूपं बिभ्रदिमामविन्दत्। गुहा प्रविष्टाः सरिरस्य
मध्ये। तस्येदं विहतमाभरन्तः। अच्छम्बद्गारमस्यां विधेम॥३॥

यत्पर्यपश्यत्सरिरस्य मध्ये। उर्वीमपश्यज्जगतः प्रतिष्ठाम्।
तत्पुष्करस्यायतनाद्धि जातम्। पूर्णं पृथिव्याः प्रथनं हरामि।
याभिरदृहज्जगतः प्रतिष्ठाम्। उर्वीमिमां विश्वजनस्य भर्त्रीम्।

ता नः शिवाः शर्कराः सन्तु सर्वाः। अग्ने रेतश्चन्द्रः हिरण्यम्।
अद्भ्यः सम्भूतममृतं प्रजासु। तत्सम्भरन्नुत्तरतो निधाय॥४॥

अतिप्रयच्छुं दुरितिं तरेयम्। अश्वो रूपं कृत्वा
यदश्वत्थेऽतिष्ठः। संवत्सरं देवेभ्यो निलायं। तत्ते न्यक्तमिह
सम्भरन्तः। शतं जीवेम शरदः सर्वाः। ऊर्जः पृथिव्या
अध्युत्थितोऽसि। वनस्पते शतबलशो विरोह। त्वया
वयमिषमूर्जं मदन्तः। रायस्पोषेण समिषा मदेम। गायत्रिया
ह्रियमाणस्य यत्ते॥५॥

पूर्णमपंतत्तृतीयस्यै दिवोऽधि। सोऽयं पूर्णः सोमपूर्णाद्धि
जातः। ततो हरामि सोमपीथस्यावरुद्धौ। देवानां ब्रह्मवादं
वदेतां यत्। उपाशृणोः सुश्रवा वै श्रुतोऽसि। ततो मामाविशतु
ब्रह्मवर्चसम्। तत्सम्भरः स्तदवरुन्धीय साक्षात्। यया ते
सृष्टस्याग्नेः। हेतिमशमयत्प्रजापतिः। तामिमामप्रदाहाय॥६॥

शमीः शान्त्यै हराम्यहम्। यत्ते सृष्टस्य यतः। विकङ्कतं
भा आर्च्छञ्जातवेदः। तया भासा सम्मिताः। उरुं नो
लोकमनु प्रभाहि। यत्ते तान्तस्य हृदयमाच्छिन्दञ्जातवेदः।
मरुतोऽद्भिस्तमयित्वा। एतत्ते तदशनेः सम्भरामि। सात्मा
अग्ने सहृदयो भवेह। चित्रियादश्वत्थात्सम्भृता बृहत्यः॥७॥

शरीरमभि सःस्कृताः स्था। प्रजापतिना यज्ञमुखेन
सम्मिताः। तिस्रस्त्रिवृद्धिर्मिथुनाः प्रजात्यै। अश्वत्थाद्धव्य-

वा॒हा॒द्धि जा॒ताम्। अ॒ग्नेस्त॒नूं य॒ज्ञिया॒ꣳ सम्भ॑रामि।
शा॒न्तयो॑निꣳ शमीग॒र्भम्। अ॒ग्नये॑ प्रज॑नयित॒वै। यो अ॑श्व॒त्थः
श॑मीग॒र्भः। आ॒रुरो॒ह त्वे स॒चा। तं ते॑ ह॒रामि॒ ब्रह्म॑णा॥८॥

य॒ज्ञियैः॑ के॒तुभिः॑ स॒ह। यं त्वा॑ स॒मभ॑र॒ञ्जात॑वेदः। य॒थाश॒रीरं॑
भू॒तेषु॑ न्य॒क्तम्। स सम्भृ॑तः सीद॒ शिवः॑ प्र॒जाभ्यः॑। उ॒रुं नो॑
लो॒कम॑नु॒नेषि॑ वि॒द्वान्। प्रवे॒धसे॑ क॒वये॑ मे॒ध्याय॑। वचो॑ व॒न्दारु॑
वृष॑भाय॒ वृष्णो॑। यतो॑ भ॒यम॑भ॒यं तन्नो॑ अस्तु। अव॑ दे॒वान्
य॒जेहे॒ड्यान्। स॒मिधा॒ऽग्निं दु॑वस्यत॥९॥

घृ॒तैर्बो॑धय॒ताति॑थिम्। आ॒ऽस्मिन् ह॒व्या जु॑होतन। उप॑
त्वा॒ऽग्ने ह॒विष्म॑तीः। घृ॒ताची॑र्यन्तु॒ हर्य॑त। जुष॒स्व स॒मिधो॑
मम॑। तं त्वा॑ स॒मिद्धि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ वर्धयामसि। बृह॒च्छो॑चा
यवि॑ष्ठा। स॒मिध्य॑मानः प्रथ॒मो नु॑ धर्मः। स॒म॒क्तुभि॑रज्यते
वि॒श्ववा॑रः॥१०॥

शो॒चिष्के॑शो घृ॒तनि॑र्णि॒क्पाव॑कः। सु॒य॒ज्ञो अ॒ग्निर्य॑जथा॒य दे॒वान्।
घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑नि॒र॒ग्निः। घृ॒तैः स॒मिद्धो॑ घृ॒तम॑स्यान्नम्।
घृ॒तप्रुष॑स्त्वा स॒रितो॑ वहन्ति। घृ॒तं पिब॑न्त्सु॒यजा॑ यक्षि दे॒वान्।
आ॒यु॒र्दा अ॒ग्ने ह॒विषो॑ जुषा॒णः। घृ॒तप्र॑तीको घृ॒तयो॑निरेधि। घृ॒तं
पी॒त्वा मधु॑ चा॒रु ग॒व्यम्। पि॒तेव॑ पु॒त्रम॑भि॒रक्ष॑तादिमम्॥११॥

त्वाम॑ग्ने स॒मिधा॒नं य॑विष्ठा। दे॒वा दू॒तं च॑क्रिरे ह॒व्यवा॑हम्।
उ॒रु॒न्नय॑सं घृ॒तयो॑नि॒माहु॑तम्। त्वे॒षं चक्षु॑र्दधिरे चोद॒यन्व॑ति।

त्वामग्ने प्रदिव आहुतं घृतेन। सुम्नायवः सुषमिधा समीधिरे।
स वावृधान ओषधीभिरुक्षितः। उरु जयांसि पार्थिवा
वितिष्ठसे। घृतप्रतीकं व ऋतस्य धूरुषदम्। अग्निं मित्रं न
समिधान ऋञ्जते॥१२॥

इन्धानो अक्रो विदथेषु दीद्यत्। शुक्रवर्णामुदुं नो यंसते
धियम्। प्रजा अग्ने संवासय। आशाश्च पशुभिः सह।
राष्ट्राण्यस्मा आधेहि। यान्यासन्त्सवितुः सवे। मही विशपत्नी
सदने ऋतस्य। अर्वाची एतं धरुणे रयीणाम्। अन्तर्वत्नी
जन्यं जातवेदसम्। अध्वराणां जनयथः पुरोगाम्॥१३॥

आरोहतं दशतं शक्नोमीर्मम। ऋतेनाग्र आयुषा वर्चसा सह।
ज्योग्जीवन्त उत्तरामुत्तरां समाम्। दर्शमहं पूर्णमासं यज्ञं
यथा यजै। ऋत्विगवती स्थो अग्निरेतसौ। गर्भं दधाथां ते
वामहं ददे। तत्सत्यं यद्वीरं बिभृथः। वीरं जनयिष्यथः। ते
मत्प्रातः प्रजनिष्येथे। ते मा प्रजाते प्रजनयिष्यथः॥१४॥

प्रजयां पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन सुवर्गे लोके। अनृतात्सत्यमुपैमि।
मानुषाद्व्यमुपैमि। दैवीं वाचं यच्छामि। शल्कैरग्निमिन्धानः।
उभौ लोकौ संनेमहम्। उभयोर्लोकयोर् ऋध्वा। अतिं मृत्युं
तराम्यहम्। जातवेदो भुवनस्य रेतः। इह सिञ्च तपसो
यज्जनिष्यते॥१५॥

अग्निमंश्चत्थादधि हव्यवाहम्। शमीगर्भाञ्जनयन् यो मयोभूः।

अ॒यं ते॒ योनि॑र॒ऋत्वि॑यः। यतो॑ जा॒तो अ॒रोच॑थाः। तं जा॒नन्न॑ग्र
आ॒रोह॑। अथा॑ नो वर्ध॒या र॒यिम्। अपे॑त॒ वीत॒ वि च॑ सर्प॒तातः॑।
येऽत्र॒ स्थ पु॑रा॒णा ये च॒ नूत॑नाः। अदा॑दि॒दं य॒मोऽव॑सानं
पृथि॒व्याः। अक्र॑न्नि॒मं पि॒तरो॑ लो॒कम॑स्मै॥१६॥

अ॒ग्नेर्भ॑स्मा॒स्य॒ग्नेः पु॑री॒षम॑सि। सं॒ज्ञान॑म॒सि का॒मध॑रणम्। म॒यि
ते का॒मध॑रणं भू॒यात्। सं॒वः सृ॑जामि हृद॒यानि॑। स॒सृष्टं॑
मनो॑ अस्तु वः। सं॒सृष्टः प्रा॒णो अ॑स्तु वः। सं या वः
प्रि॒यास्त॒नुवः॑। सं प्रि॒या हृद॑यानि वः। आ॒त्मा वो॑ अस्तु
संप्रि॑यः। संप्रि॒यास्त॒नुवो॑ मम॑॥१७॥

कल्पे॑तां द्यावा॑पृथि॒वी। कल्प॑न्ता॒माप॒ ओष॑धीः।
कल्प॑न्ता॒म॒ग्नयः॑ पृथ॑क्। मम॒ ज्यैष्ठ्या॑य॒ सव्र॑ताः। येऽ॒ग्नयः॑
सम॑नसः। अ॒न्त॒रा द्यावा॑पृथि॒वी। वास॑न्तिकावृ॒तू अ॒भि
कल्प॑मानाः। इन्द्र॑मिव दे॒वा अ॒भि सं वि॑शन्तु। दि॒वस्त्वा॑
वीर्ये॑ण। पृथि॒व्यै म॑हि॒म्ना॥१८॥

अ॒न्तरि॑क्षस्य॒ पोषे॑ण। स॒र्वप॑शुमाद॒धे। अजी॑जनन्न॒मृतं॑
मर्त्या॑सः। अ॒स्त्रेमा॑णं त॒रणि॑ वी॒डुज॑म्भम्। दश॒ स्वसा॑रो
अ॒ग्नवः॑ समी॒चीः। पुमा॑सं जा॒तम॒भि स॑र॒भन्ता॑म्।
प्र॒जाप॑तेस्त्वा प्रा॒णेना॒भि प्राणि॑मि। पू॒ष्णः पोषे॑ण॒ मह्य॑म्।
दीर्घा॑यु॒त्वाय॑ श॒तशा॑रदाय। श॒त॑ श॒रद्भ्य॑ आयु॑षे वर्च॑से॥१९॥
जी॒वात्वै॑ पुण्या॑य। अ॒हं त्वद॑स्मि॒ मद॑सि॒ त्वमे॒तत्। ममा॑सि॒

योनिस्तव॑ योनि॑रस्मि॒। ममै॒व सन्वहं॑ ह॒व्यान्य॑ग्रे॒। पु॒त्रः पि॒त्रे
लो॒ककृ॒ज्जात॑वेदः॒। प्रा॒णे त्वा॒ऽमृत॑माद॒धामि॑। अ॒न्नाद॑म॒न्नाद्या॑य।
गो॒प्तारं॑ गु॒प्त्यै॑। सु॒गार॑ह॒पत्यो॑ वि॒दह॑न्नरा॒तीः। उ॒षसः॑ श्रेय॑सीः
श्रेय॑सीर्दध॑त्॥ २०॥

अ॒ग्रे स॒पत्ना॑ꣳ अ॒प॒ बाध॑मानः॒। रा॒यस्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑
धेहि॑। इ॒मा उ॒ मा॒मुप॑तिष्ठन्तु रा॒यः। आ॒भिः प्र॒जाभि॑रि॒ह
सं॒व॒से॒य। इ॒हो इ॒डा तिष्ठ॑तु वि॒श्वरू॑पी। म॒ध्ये वसो॑र्दी॒दिहि॑
जा॒तवे॑दः॒। ओज॑से॒ बला॑य॒ त्वोद्य॑च्छे। वृष॑णे शु॒ष्माया॑यु॒षे
वर्च॑से। स॒प॒त्नतूर॑सि वृ॒त्रतूः। यस्तै॑ दे॒वेषु॑ म॒हिमा सु॑व॒र्गः॥ २१॥

यस्त॑ आ॒त्मा प॒शुषु॑ प्रवि॑ष्टः। पु॒ष्टिर्या॑ तै॒ मनु॑ष्येषु पप्र॒थे।
तया॑ नो अ॒ग्रे जुष॑माण॒ एहि॑। दि॒वः पृ॑थि॒व्याः पर्य॑न्तिरि॒क्षात्।
वा॒तात्प॑शुभ्यो॒ अ॒ध्योष॑धीभ्यः॒। यत्र॑ यत्र जा॒तवे॑दः स॒म्बभू॑थ।
ततो॑ नो अ॒ग्रे जुष॑माण॒ एहि॑। प्रा॒चीम॑नु॒ प्रदि॑शं प्रेहि॑ वि॒द्वान्।
अ॒ग्रेर॑ग्रे पु॒रोअ॑ग्निर्भवे॒ह। वि॒श्वा आ॒शा दी॒द्यानो॑ वि भा॑हि॥ २२॥

ऊ॒र्जं नो॑ धेहि द्वि॒पदे॑ चतु॑ष्पदे। अ॒न्व॒ग्निरु॑षसा॒मग्र॑मख्यत्।
अ॒न्वहा॑नि प्रथ॒मो जा॒तवे॑दाः। अ॒नु सूर्य॑स्य पु॒रुत्रा॑ च
र॒श्मीन्। अ॒नु द्या॒वापृ॑थि॒वी आ॒त॒तान॑। वि॒क्रम॑स्व म॒हाꣳ
अ॑सि। वे॒दिष॑न्मानु॒षेभ्यः॑। त्रि॒षु लो॒केषु॑ जागृ॒हि। यदि॑दं
दि॒वो यद॑दः पृ॑थि॒व्याः। सं॒वि॒दा॒ने रोद॑सी सं बभू॒वतुः॥ २३॥

तयोः॑ पृ॒ष्ठे सी॑दतु जा॒तवे॑दाः। श॒म्भूः प्र॒जाभ्य॑स्त॒नुवै॑ स्यो॒नः।

प्रा॒णं त्वा॒ऽमृत॒ आ द॑धामि। अ॒न्नाद॒मन्नाद्या॑य। गो॒प्तारं॑ गु॒प्त्यै।
यत्ते॑ शु॒क्र शु॒क्रं वर्चः॑ शु॒क्रा त॒नूः। शु॒क्रं ज्योति॑रज॒स्रम्। तेन॑ मे
दीदिहि॒ तेन॑ त्वा॒ऽऽद॑धे। अ॒ग्निना॑ऽग्ने ब्रह्म॑णा। आ॒न॒शे व्या॑न॒शे
सर्व॑मायुर्व्या॑न॒शे॥२४॥

नर्य॑ प्र॒जां मे॑ गोपाय। अ॒मृत॒त्वाय॑ जी॒वसे॑। जा॒तां
ज॑नि॒ष्यमा॑णां च। अ॒मृते॑ स॒त्ये प्र॑ति॒ष्ठिता॑म्। अथ॑र्व
पि॒तुं मे॑ गोपाय। रस॒मन्न॑मिहायु॑षे। अद॑ब्धा॒योऽशी॑ततनो।
अवि॑षन्नः पि॒तुं कृ॑णु। श॒ऽस्य॑ प॒शून्मे॑ गोपाय। द्वि॒पादो॒ ये
चतु॑ष्पदः॥२५॥

अ॒ष्टाश॑फाश्च॒ य इ॒हाग्ने॑। ये चैक॑श॒फा आ॑शु॒गाः। सप्र॑थ
स॒भां मे॑ गोपाय। ये च॒ स॒भ्याः स॒भा॒सदः॑। ता॒निन्द्रि॑याव॑तः
कुरु। सर्व॑मायुरुपा॑सताम्। अहे॑ बु॒ध्रिय॒ मन्नं॑ मे गोपाय।
यमृष॑यस्त्रैवि॒दा वि॒दुः। ऋचः॑ सा॒मानि॒ यजू॑षि। सा हि
श्रीर॒मृता॑ स॒ताम्॥२६॥

चतुः॑ शिखण्डा युव॒तिः सु॒पेशाः॑। घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑।
म॒र्मृज्य॑मा॒ना मह॑ते सौभ॑गाय। मह्यं॑ धु॒क्ष्व॒ यज॑मानाय॒
का॒मान्। इ॒हैव॑ सन्त॒त्र स॒तो वो॑ अ॒ग्नयः॑। प्रा॒णेन॑ वा॒चा
मन॑सा बिभ॑र्मि। ति॒रो मा॒ सन्त॑मायु॒र्मा प्र॑हा॒सीत्।
ज्योति॑षा वो वैश्वान॒रेणोप॑तिष्ठे। प॒ञ्चधा॑ऽग्नी॒न्व्य॑क्रामत्।
वि॒राद्वृ॒ष्टा प्र॒जाप॑तेः। ऊ॒र्ध्वाऽऽरो॑हद्रोहिणी। योनि॑र॒ग्नेः

प्रतिष्ठितिः ॥ २७ ॥

विशन्तु नः पुरुषीर्विधेम निधाय यत्तेऽप्रदाहाय बृहत्यो ब्रह्मणा दुवस्यत विश्ववार इममृञ्जते पुरोगं
प्रजंनयिष्यथो जनिष्यतेऽस्मै मम महिम्ना वचसे दधत्सुवर्गो भाहि सम्बभूवतुरायुर्व्यानशे चतुष्पदः
सतां प्रजापतेर्द्वे च॥१॥

[१]

नवैतान्यहानि भवन्ति। नव वै सुवर्गा लोकाः।
यदेतान्यहान्युपयन्ति। नवस्वेव तत्सुवर्गेषु लोकेषु
सत्रिणः प्रतितिष्ठन्तो यन्ति। अग्निष्टोमाः परः सामानः
कार्या इत्याहुः। अग्निष्टोमसंमितः सुवर्गो लोक इति।
द्वादशाग्निष्टोमस्य स्तोत्राणि। द्वादश मासाः संवत्सरः। तत्तत्र
सूक्ष्मम्। उक्थ्या एव सप्तदशाः परः सामानः कार्याः॥२८॥
पशवो वा उक्थानि। पशूनामवरुद्धौ। विश्वजिदभिजिता-
वग्निष्टोमौ। उक्थ्याः सप्तदशाः परः सामानः। ते सङ्स्तुता
विराजमभि सम्पद्यन्ते। द्वे चर्चावतिरिच्येते। एकया
गौरतिरिक्तः। एकयाऽऽयुरूनः। सुवर्गो वै लोको ज्योतिः।
ऊर्ग्विराट्॥२९॥

सुवर्गमेव तेन लोकमभि जयन्ति। यत्परं राथन्तरम्।
तत्प्रथमेऽहंकार्यम्। बृहद्वितीयै। वैरूपं तृतीयै। वैराजं चतुर्थै।
शाक्करं पञ्चमे। रैवतं षष्ठे। तदु पृष्ठेभ्यो नयन्ति। सन्तनय
एते ग्रहा गृह्यन्ते॥३०॥

अतिग्राह्याः परः सामसु। इमानेवैतैर्लोकान्त्सतन्वन्ति।
मिथुना एते ग्रहा गृह्यन्ते। अतिग्राह्याः परः सामसु।

मिथुनमेव तैर्यजमाना अवरुन्धते। बृहत्पृष्ठं भवति। बृहद्वै
सुवर्गो लोकः। बृहतैव सुवर्गं लोकं यन्ति। त्रयस्त्रिंशिनाम
सामं। माध्यन्दिने पर्वमाने भवति॥३१॥

त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता एवावरुन्धते। ये वा इतः पराश्च
संवत्सरमुपयन्ति। न हैनं ते स्वस्ति समंश्नुवते। अथ
येऽमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। ते हैनं स्वस्ति समंश्नुवते। एतद्वा
अमुतोऽर्वाश्चमुपयन्ति। यदेवम्। यो ह खलु वाव प्रजापतिः।
स उवेवेन्द्रः। तदु देवेभ्यो नयन्ति॥३२॥

कार्या विराङ्महन्ते पर्वमाने भवतीन्द्र एकं च॥२॥ [२]

संततिर्वा एते ग्रहाः। यत्परः सामानः। विषूवान्दिवाकीर्त्यम्।
यथा शालायै पक्षसी। एव संवत्सरस्य पक्षसी। यदेतेन
गृह्येन। विषूची संवत्सरस्य पक्षसी व्यवस्रसेयाताम्।
आर्तिमार्च्छयुः। यदेते गृह्यन्ते। यथा शालायै पक्षसी मध्यमं
वःशमभि समायच्छति॥३३॥

एव संवत्सरस्य पक्षसी दिवाकीर्त्यमभि सं तन्वन्ति।
नार्तिमार्च्छन्ति। एकविंशमहर्भवति। शुक्राग्रा ग्रहा
गृह्यन्ते। प्रत्युत्तब्धै सयत्वायं। सौर्य एतदहः पशुरालभ्यते।
सौर्योऽतिग्राह्यो गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो
अहं एवैष बलिर्हियते। सप्तैतदहरतिग्राह्या गृह्यन्ते॥३४॥

सप्त वै शीर्षण्याः प्राणाः। असावादित्यः शिरः

प्र॒जाना॑म्। शी॒र्षन्ने॒व प्र॒जानां॑ प्रा॒णान्द॑धाति। तस्मा॑त्स॒प्त
शी॒र्षन्प्रा॒णाः। इन्द्रो॑ वृ॒त्रं ह॒त्वा। असु॑रान्परा॒भाव्य॑। स
इ॒माल्लो॑कान्भ्य॑जयत्। तस्या॒सौ लो॒कोऽन॑भिजित आसीत्।
तं वि॒श्वक॑र्मा भू॒त्वाऽभ्य॑जयत्। यद्वै॑श्वक॑र्म॒णो गृ॒ह्यते॑॥३५॥

सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भिजि॑त्यै। प्र वा ए॒तेऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते।
ये वै॑श्वक॑र्म॒णं गृ॒ह्यते॑। आ॒दि॒त्यः श्वो गृ॑ह्यते। इ॒यं वा
अ॒दि॒तिः। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति। अ॒न्यो॑न्यो गृ॒ह्येते॑।
वि॒श्वान्ये॑वान्येन॒ कर्मा॑णि कु॒र्वाणा॑ यन्ति। अ॒स्याम॒न्येन॒ प्र॒ति
ति॑ष्ठन्ति। तावाऽप॑रा॒र्धात्स॑वत्स॒रस्या॒न्यो॑न्यो गृ॒ह्येते॑। तावु॒भौ
स॒ह म॑हाव्र॒ते गृ॑ह्येते। य॒ज्ञस्यै॒वान्तं॑ ग॒त्वा। उ॒भयो॑र्लो॒कयोः
प्र॒ति॑तिष्ठन्ति। अ॒र्क्यमु॑क्थं भ॑वति। अ॒न्नाद्य॒स्याव॑रुध्यै॥३६॥

समा॒यच्छ॑त्यति॒ग्राह्यां॑ गृ॒ह्यन्ते॑ गृ॒ह्यते॑ सं॒वत्स॒रस्या॒न्यो॑न्यो गृ॒ह्येते॑ पञ्च॑ च॥३॥ [३]

ए॒क॒वि॒ंश ए॒ष भ॑वति। ए॒तेन॒ वै दे॒वा ए॑क॒वि॒ंशेन॑।
आ॒दि॒त्यमि॒त उ॑त्त॒मं सु॑व॒र्गं लो॒कमा॑रोहयन्। स वा ए॒ष
इ॒त ए॑क॒वि॒ंशः। तस्य॑ द॒शाव॑स्ता॒दहा॑नि। द॒शं प॑र॒स्तात्।
स वा ए॒ष वि॑राज्यु॒भय॑तः प्र॒ति॑ष्ठितः। वि॒राजि॒ हि वा ए॒ष
उ॒भय॑तः प्र॒ति॑ष्ठितः। तस्मा॑दन्त॒रेमौ लो॒कौ यन्। सर्वेषु॑
सु॒व॒र्गेषु॑ लो॒केष्व॑भि॒तप॑न्नेति॥३७॥

दे॒वा वा आ॑दि॒त्यस्य॑ सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑। प॒राचो॑ऽतिपा॒दाद॑बिभयुः।
तं छ॒न्दो॑भिर॒दृह॑न्धृत्यै॑। दे॒वा वा आ॑दि॒त्यस्य॑ सु॒व॒र्गस्य॑

लो॒कस्य॑। अवा॑चोऽवपा॒दाद॑बिभयुः। तं प॒ञ्चभीं॑ र॒श्मिभि॑रुद॒वयन्।
तस्मा॑देकवि॒ंशेऽह॑न्यञ्च दिवाकी॒र्त्यानि॑ क्रियन्ते। र॒श्मयो॑
वै दि॒वाकी॒र्त्यानि॑। ये गा॑य॒त्रे। ते गा॑य॒त्रीषू॑त्तरयोः
पव॑मानयोः॥ ३८॥

म॒हादि॑वाकी॒र्त्यं॒ होतुः॑ पृ॒ष्ठम्। वि॒कर्णं॑ ब्र॒ह्मसा॑मम्।
भा॒सोऽग्नि॑ष्टोमः। अथै॒तानि॑ परा॑णि। परै॒र्वै दे॒वा आ॑दि॒त्यं
सु॒वर्गं॑ लो॒कम॑पा॒रयन्। यदपा॑रयन्। तत्परा॑णां प॒रत्व॑म्।
पा॒रय॑न्त्येनं परा॑णि। य ए॒वं वेद॑। अथै॒तानि॑ स्परा॑णि। स्परै॒र्वै
दे॒वा आ॑दि॒त्यं सु॒वर्गं॑ लो॒कम॑स्पा॒रयन्। यदस्पा॑रयन्।
तत्स्परा॑णां स्पर्॒त्वम्। स्पा॒रय॑न्त्यैनं॒ स्परा॑णि। य ए॒वं
वेद॑॥ ३९॥

एति॑ पव॑मानयोः स्परा॑णि पञ्च॑ च॥ ४॥ [४]

अप्र॑तिष्ठां वा ए॒ते ग॑च्छन्ति। येषां॑ संवत्स॒रेऽना॑सेऽथ॑।
एका॒द॒शि॒न्या॒प्यते॑। वैष्ण॑वं वा॒म॒नमा॑ ल॒भन्ते। य॒ज्ञो वै वि॑ष्णुः।
य॒ज्ञमे॒वा॒ल॒भन्ते॑ प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑। ऐ॒न्द्रा॒ग्नमा॑ल॒भन्ते। इ॒न्द्रा॒ग्नी वै
दे॒वाना॑म॒या॒तया॑मानौ। ये ए॒व दे॒वते॑ अ॒या॒तया॑ग्नी। ते
ए॒वा॒ल॒भन्ते॑॥ ४०॥

वै॒श्वदे॒वमा॑ल॒भन्ते। दे॒वता॑ ए॒वाव॑रुन्धते। द्या॒वा॒पृथि॒व्या
धे॒नुमा॑ल॒भन्ते। द्या॒वा॒पृथि॒व्योरे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति। वा॒य॒व्यं
व॒त्समा॑ल॒भन्ते। वा॒युरे॒वैभ्यो॑ यथाऽऽय॒तना॑द्दे॒वता॑ अ॒वरु॑न्धे।
आ॒दि॒त्याम॑वि॒ व॒शामा॑ल॒भन्ते। इ॒यं वा अ॑दि॒तिः। अ॒स्यामे॒व

प्रति तिष्ठन्ति। मैत्रावरुणीमालभन्ते॥४१॥

मित्रेणैव यज्ञस्य स्विष्टं शमयन्ति। वरुणेन दुरिष्टम्।
प्राजापत्यं तूपरं महाव्रत आलभन्ते। प्राजापत्योऽतिग्राह्यो
गृह्यते। अहरेव रूपेण समर्धयन्ति। अथो अहं एवैष
बलिर्हियते। आग्नेयमा लभन्ते प्रति प्रज्ञात्यै। अजपेत्वान्
वा एते पूर्वैर्मासैरव रुन्धते। यदेते गव्याः पशवं आलभ्यन्ते।
उभयेषां पशूनामवरुद्धौ॥४२॥

यदतिरिक्तामेकादशिनीमालभैरन्। अप्रियं भ्रातृव्यमभ्यति-
रिच्येत। यद्वौ द्वौ पशू समस्येयुः। कनीय आयुः
कुर्वीरन्। यदेते ब्राह्मणवन्तः पशवं आलभ्यन्ते। नाप्रियं
भ्रातृव्यमभ्यतिरिच्यते। न कनीय आयुः कुर्वते॥४३॥

ते एवालभन्ते मैत्रावरुणीमालभन्तेऽवरुद्धौ सप्त च॥५॥ [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा वृत्तोऽशयत्। तं देवा भूतानां
रसं तेजः सम्भृत्य। तेनैनमभिषज्यन्। महानववर्तीति।
तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्। महद्व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य
महाव्रतत्वम्। महतो व्रतमिति। तन्महाव्रतस्य महाव्रतत्वम्।
पञ्चविंशः स्तोमो भवति॥४४॥

चतुर्विंशत्यर्धमासः संवत्सरः। यद्वा एतस्मिन्संवत्सरेऽधि
प्राजायत। तदन्नं पञ्चविंशमभवत्। मध्यतः क्रियते। मध्यतो
ह्यन्नमशितं धिनोति। अथो मध्यत एव प्रजानामूर्ध्वीयते।

अथ यद्वा इदमन्तः क्रियते। तस्मादुदन्ते प्रजाः समेधन्ते।
अन्तः क्रियते प्रजननायैव। त्रिवृच्छिरो भवति॥४५॥

त्रेधाविहितं हि शिरः। लोमं छवीरस्थिं। परांचा स्तुवन्ति।
तस्मात्तत्सदृगेव। न मेद्यतोऽनु मेद्यति। न कृश्यतोऽनु
कृश्यति। पञ्चदशोऽन्यः पक्षो भवति। सप्तदशोऽन्यः।
तस्माद्वयाऽस्यन्यतरमर्धमभि पर्यावर्तन्ते। अन्यतरतो हि
तद्वरीयः क्रियते॥४६॥

पञ्चविंश आत्मा भवति। तस्मान्मध्यतः पशवो वरिष्ठाः।
एकविंशं पुच्छम्। द्विपदासु स्तुवन्ति प्रतिष्ठित्यै। सर्वेण
सह स्तुवन्ति। सर्वेण ह्यात्मनाऽऽत्मन्वी। सहोत्पतन्ति।
एकैकामुच्छिषन्ति। आत्मन् ह्यङ्गानि बद्धानि। न वा एतेन
सर्वः पुरुषः॥४७॥

यदितद्वतो लोमानि दतो नखान्। परिमादः क्रियन्ते।
तान्येव तेन प्रत्युप्यन्ते। औदुम्बरस्तल्पो भवति।
ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुध्यै।
यस्य तल्पसद्यमभिजितुः स्यात्। स देवानां
साम्यक्षे। तल्पसद्यमभिजयानीति तल्पमारुह्योद्गायेत्।
तल्पसद्यमेवाभि जयति॥४८॥

यस्य तल्पसद्यमभिजितुः स्यात्। स देवानां साम्यक्षे।
तल्पसद्यं मा परां जेषीति तल्पमारुह्योद्गायेत्। न तल्पसद्यं
परां जयते। प्लेङ्गे शंसति। महो वै प्लेङ्गः। महंस

ए॒वान्नाद्य॒स्याव॑रु॒द्धौ। दे॒वा॒सुराः॑ संय॑न्ता आसन्। त आ॑दि॒त्ये
व्याय॑च्छन्त। तं दे॒वाः सम॑जयन्॥४९॥

ब्रा॒ह्म॒णश्च॑ शू॒द्रश्च॑ च॒र्मक॑र्ते व्याय॑च्छेते। दै॒व्यो वै वर्णो॑ ब्रा॒ह्म॒णः।
अ॒सुर्यः॑ शू॒द्रः। इ॒मेऽरा॑त्सुरि॒मे सु॑भू॒तम॑क्र॒न्नित्य॑न्यत॒रो ब्रू॑यात्।
इ॒म उ॑द्वासीका॒रिण॑ इ॒मे दु॑र्भू॒तम॑क्र॒न्नित्य॑न्यत॒रः। यदे॒वैषां॑
सुकृ॑तं या रा॒द्धिः। तद॑न्यत॒रोऽभि॑ श्री॒णाति॑। यदे॒वैषां॑ दुष्कृ॑तं
याऽरा॑द्धिः। तद॑न्यत॒रोऽप॑ हन्ति। ब्रा॒ह्म॒णः सं ज॑यति।
अ॒मुमे॒वादि॒त्यं भ्रातृ॑व्यस्य॒ संवि॑न्दन्ते॥५०॥

भवति॑ भवति॑ क्रियते॑ पुरुषो जयत्यजयञ्जयत्येकं च॥६॥ [६]

उ॒द्ध॒न्यमा॑नं नवै॒तानि॑ सन्त॑तिरेकवि॒ंश ए॒षोऽप्र॑तिष्ठां प्र॒जाप॑तिवृत्त॒ष्पद॑॥६॥

उ॒द्ध॒न्यमा॑नं॑ शोचि॒ष्केशोऽग्ने॑ स॒पत्नान॑तिग्रा॒ह्या वैश्व॑दे॒वमाल॑भन्ते पञ्चा॒शत्॥५०॥

उ॒द्ध॒न्यमा॑नं॑ संवि॑न्दन्ते॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके द्वितीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

दे॒वा॒सुराः संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा वि॑ज॒यमु॑प॒यन्तः॑।
अ॒ग्नी॒षोम॑योस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नूः संन्य॑दधत। इ॒दमु॑ नो
भवि॑ष्यति। यदि॑ नो जे॒ष्यन्ती॑ति। तेना॒ग्नी॒षोमा॒वपा॑क्रामताम्।
ते दे॒वा वि॑जित्य। अ॒ग्नी॒षोमा॒वन्वै॑च्छन्। ते॒ऽग्नि॑मन्व॒-
विन्द॑न्तुषू॒त्सन्न॑म्। तस्य॒ विभ॑क्तीभिस्तेज॒स्विनी॑स्त॒नू-
रवा॑रुन्धत॥१॥

ते सोम॑मन्व॒विन्द॑न्। तम॑घ्नन्। तस्य॒ यथा॑ऽभि॒ज्ञाय॑
त॒नूर्व्य॑गृह्णत। ते ग्रहा॑ अभवन्। तद्ग्रहा॑णां ग्रह॒त्वम्। यस्यै॒वं
वि॒दुषो॑ ग्रहा॑ गृह्णन्ते। तस्य॒ त्वे॒व गृ॑ही॒ताः। नाना॑ऽऽग्नेयं
पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। यदना॑ग्नेयं पुनरा॒धेये॑ कुर्यात्। व्यृ॒द्धमे॒व
तत्॥२॥

अना॑ग्नेयं वा ए॒तत्क्रि॑यते। यत्स॒मिध॒स्त॒नून॑पा॒तमि॒डो
ब॒र्हिर्य॑जति। उ॒भावा॑ग्नेयावाज्य॑भागौ स्याताम्। अना॑ज्यभागौ
भव॑त॒ इत्या॑हुः। यदु॒भावा॑ग्नेयाव॒न्वश्चा॒विति॑। अ॒ग्नये॒
पव॑माना॒योत्तरः॑ स्यात्। यत्पव॑मानाय। तेनाज्य॑भागः।
तेन॑ सौ॒म्यः। बुध॑न्वत्याग्नेयस्याज्य॑भागस्य पुरोऽनुवा॒क्या
भव॑ति॥३॥

यथा॑ सु॒प्तं बो॒धय॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्नि॒न्यत्ताः

पत्नीसंयाजानामृचः स्युः। तेनाग्नेयं सर्वं भवति।
 एकधा तैजस्विनीं देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह
 इति। नेति ब्रूयात्। प्रजननं वा अग्निः। प्रजननमेवोपैतीति।
 कृतयजुः सम्भृतसम्भार इत्याहुः॥४॥

न सम्भृत्याः सम्भाराः। न यजुः कार्यमिति। अथो खलु।
 सम्भृत्या एव संभाराः। कार्यं यजुः। पुनराधेयस्य समृद्धौ।
 तेनोपांशु प्रचरति। एष्य इव वा एषः। यत्पुनराधेयः।
 यथोपांशु नष्टमिच्छति॥५॥

तादृगेव तत्। उच्चैः स्विष्टकृतमुत्सृजति। यथा नष्टं
 वित्त्वा प्राहायमिति। तादृगेव तत्। एकधा तैजस्विनीं
 देवतामुपैतीत्याहुः। सैनमीश्वरा प्रदह इति। तत्तथा नोपैति।
 प्रयाजानूयाजेष्वेव विभक्तीः कुर्यात्। यथापूर्वमाज्यभागौ
 स्याताम्। एवं पत्नीसंयाजाः॥६॥

तद्वैश्वानरवत्प्रजननवत्तरमुपैतीति। तदाहुः। व्यृद्धं वा एतत्।
 अनाग्नेयं वा एतत्क्रियत् इति। नेति ब्रूयात्। अग्निं प्रथमं
 विभक्तीनां यजति। अग्निमुत्तमं पत्नीसंयाजानाम्। तेनाग्नेयम्।
 तेन समृद्धं क्रियत् इति॥७॥

अरुन्धतेव तद्वति सम्भृतसम्भार इत्याहुर्निच्छति पत्नीसंयाजा नवं च॥१॥ [१]

देवा वै यथादर्शं यज्ञानाहरन्त। योऽग्निष्टोमम्। य
 उक्थ्यम्। योऽतिरात्रम्। ते सहैव सर्वे वाजपेयमपश्यन्। ते।

अन्योऽन्यस्मै नातिष्ठन्त। अहमनेन यजा इति। तेऽब्रुवन्।
आजिमस्य धावामेति॥८॥

तस्मिन्नाजिमधावन्। तं बृहस्पतिरुदजयत्। तेनायजत।
स स्वाराज्यमगच्छत्। तमिन्द्रोऽब्रवीत्। मामनेन
याजयेति। तेनेन्द्रमयाजयत्। सोऽग्रं देवतानां पर्येत्।
अगच्छत्स्वाराज्यम्। अतिष्ठन्तास्मै ज्यैष्ठ्याय॥९॥

य एवं विद्वान् वाजपेयेन यजते। गच्छति स्वाराज्यम्।
अग्रं समानानां पर्येति। तिष्ठन्तेऽस्मै ज्यैष्ठ्याय। स वा एष
ब्राह्मणस्य चैव राजन्यस्य च यज्ञः। तं वा एतं वाजपेयं
इत्याहुः। वाजाप्यो वा एषः। वाजः ह्येतेन देवा ऐप्सन्।
सोमो वै वाजपेयः। यो वै सोमं वाजपेयं वेद॥१०॥

वाज्येवैनं पीत्वा भवति। आऽस्य वाजी जायते। अन्नं वै
वाजपेयः। य एवं वेद। अत्यन्नम्। आऽस्यान्नादो जायते।
ब्रह्म वै वाजपेयः। य एवं वेद। अत्ति ब्रह्मणाऽन्नम्। आऽस्य
ब्रह्मा जायते ॥११॥

वाग्वै वाजस्य प्रसवः। य एवं वेद। करोति वाचा वीर्यम्।
ऐनं वाचा गच्छति। अपिंवतीं वाचं वदति। प्रजापतिर्देवेभ्यो
यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्वाजपेयमधत्त। तं देवा अब्रुवन्।
एष वाव यज्ञः। यद्वाजपेयः॥१२॥

अप्येव नोऽत्रास्त्विति। तेभ्य एता उज्जितीः प्रायच्छत्। ता

वा ए॒ता उ॒ज्जित॑यो॒ व्याख्या॑यन्ते। य॒ज्ञस्य॑ सर्व॒त्वाय॑।
दे॒वता॑ना॒मनि॑र्भागाय। दे॒वा वै ब्र॑ह्म॒णश्चान्न॑स्य च
श॒मल॑मपा॒घ्नन्। यद्व॑ह्म॒णः श॒मल॑मासीत्। सा गा॒था
ना॒राश॑ऽस्य॒भवत्। यदन्न॑स्य। सा सुरा॑॥१३॥

तस्मा॒द्वाय॑तश्च म॒त्तस्य॑ च न प्र॑तिगृह्यम्। यत्प्र॑तिगृह्णीयात्।
श॒मलं॑ प्र॑तिगृह्णीयात्। सर्वा वा ए॒तस्य॑ वाचोऽव॑रुद्धाः।
यो वा॑जपेयया॒जी। या पृ॑थि॒व्यां याऽग्नौ॑ या र॑थन्त॒रे।
याऽन्तरि॑क्षे॒ या वा॒यौ या वा॑मदे॒व्ये। या दि॒वि
याऽऽदि॒त्ये या बृ॑ह॒ति। याऽप्सु॑ यौष॑धीषु॒ या वन॑स्पतिषु।
तस्मा॑द्वाजपेयया॒ज्यात्वि॑जीनः। सर्वा ह्य॑स्य॒ वाचोऽव॑रुद्धाः॥१४॥

धा॒वा॒मेति॑ ज्यैष्ठ्याय वेदं ब्रह्मा जायते वाजपेयः सुराऽऽत्विजीन एकं च॥२॥ [२]

दे॒वा वै यद॒न्यैर्ग्रहै॑र्य॒ज्ञस्य॑ नावा॑रुन्धत। तद॑तिग्रा॒ह्यैरति॑गृह्या॒वा॑रुन्धत। तद॑तिग्रा॒ह्याणाम॑तिग्राह्यत्वम्। यद॑तिग्रा॒ह्या गृ॑ह्यन्ते।
यदे॒वान्यैर्ग्रहै॑र्य॒ज्ञस्य॑ नाव॑रुन्धे। तदे॒व तैर॑तिगृह्याव॑रुन्धे। पञ्च
गृ॑ह्यन्ते। पाङ्क्तौ य॒ज्ञः। यावा॑ने॒व य॒ज्ञः। तमा॑त्स्वाऽव॑रुन्धे॥१५॥

सर्व॑ ऐ॒न्द्रा भ॑वन्ति। ए॒कधै॑व यज॑मान इन्द्रि॒यं द॑धति।
स॒प्तद॑श प्राजाप॒त्या ग्र॑हा गृह्यन्ते। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑तेरा॒प्त्यै। ए॒कय॑र्चा गृह्णाति। ए॒कधै॑व यज॑माने वी॒र्यं॑
दधाति। सोम॑ग्र॒हाऽश्च॑ सुराग्र॒हाऽश्च॑ गृह्णाति। ए॒तद्वै दे॒वाना॑
पर॑ममन्नम्। यत्सोमः॥१६॥

ए॒तन्म॑नु॒ष्या॑णाम्। यत्सुरा॑। प॒रमे॑णै॒वास्मा॑ अ॒न्नाद्ये॑नाव॑र-
 म॒न्नाद्य॑मवरु॒न्धे। सोम॑ग्र॒हान्गृ॑ह्णाति। ब्रह्म॑णो वा ए॒तत्तेजः॑।
 यत्सोमः॑। ब्रह्म॑ण ए॒व तेज॑सा तेजो यज॑माने दधाति।
 सुरा॑ग्र॒हान्गृ॑ह्णाति। अन्न॑स्य वा ए॒तच्छ॑र्मलम्। यत्सुरा॑॥१७॥
 अन्न॑स्यै॒व श॑र्मले॒न श॑र्मलं यज॑मानादप॑हन्ति। सोम॑ग्र॒हाः॒श्च
 सुरा॑ग्र॒हाः॒श्च गृ॑ह्णाति। पु॒मान् वै सोमः॑। स्त्री सुरा॑।
 तन्मि॑थुनम्। मि॒थुनमे॒वास्य॑ तद्य॒ज्ञे क॑रोति प्र॒जन॑नाय।
 आ॒त्मान॑मे॒व सोम॑ग्र॒हैः स्पृ॑णोति। जा॒याः सुरा॑ग्र॒हैः।
 तस्मा॑द्वाज॑पेयया॒ज्यमु॑ष्मि॒ल्लोके स्त्रिय॑ सम्भ॑वति।
 वा॒ज॒पेया॑भिजित॒ः ह्य॑स्य॥१८॥

पूर्वे सोम॑ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते। अप॑रे सुरा॑ग्र॒हाः। पुरो॑ऽक्षः
 सोम॑ग्र॒हान्त्सा॑दयति। प॒श्चाद॑क्षः सुरा॑ग्र॒हान्। पा॒पव॑स्य॒सस्य॑
 विधृ॑त्यै। ए॒ष वै यज॑मानः। यत्सोमः॑। अन्न॑ः सुरा॑।
 सोम॑ग्र॒हाः॒श्च सुरा॑ग्र॒हाः॒श्च व्य॑तिष॑जति। अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैनं॑
 व्य॑तिष॑जति॥१९॥

संपृ॑चः स्थ सं मा भ॑द्रेण पृ॒ङ्केत्या॑ह। अन्नं वै भ॑द्रम्।
 अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैनं॑ सः सृ॑जति। अन्न॑स्य वा ए॒तच्छ॑र्मलम्।
 यत्सुरा॑। पा॒प्मेव॑ खलु वै श॑र्मलम्। पा॒प्मना॑ वा
 ए॒नमे॑तच्छ॑र्मले॒न व्य॑तिष॑जति। यत्सोम॑ग्र॒हाः॒श्च सुरा॑ग्र॒हाः॒श्च
 व्य॑तिष॑जति। विपृ॑चः स्थ वि मा पा॒प्मना॑ पृ॒ङ्केत्या॑ह।
 पा॒प्मनै॒वैनं॑ श॑र्मले॒न व्या॑वर्तयति॥२०॥

तस्माद्वाजपेययाजी पूतो मेध्यो दक्षिण्यः। प्राङ्द्ववति
 सोमग्रहैः। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। प्रत्यङ्खसुराग्रहैः।
 इममेव तैर्लोकमभिजयति। प्रतिष्ठन्ति सोमग्रहैः। यावदेव
 सत्यम्। तेन सूयते। वाजसृज्यः सुराग्रहान् हरन्ति।
 अनृतेनैव विशꣳ सꣳसृजति। हिरण्यपात्रं मधोः पूर्णं
 ददाति। मध्व्योऽसानीति। एकधा ब्रह्मण उप हरति।
 एकधैव यजमान् आयुस्तेजो दधाति॥२१॥

आत्वाऽवरुन्धे सोमः शमलं यत्सुरा हंस्येनं व्यतिषजति व्यावर्तयति सृजति चत्वारि च॥३॥[३]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। नाग्निष्टोमो नोक्थ्यः। न षोडशी
 नातिरात्रः। अथ कस्माद्वाजपेये सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्त
 इति। पशुभिरिति ब्रूयात्। आग्नेयं पशुमालभते। अग्निष्टोममेव
 तेनावरुन्धे। ऐन्द्राग्नेनोक्थ्यम्। ऐन्द्रेण षोडशिनः स्तोत्रम्।
 सारस्वत्याऽतिरात्रम्॥२२॥

मारुत्या बृहतः स्तोत्रम्। एतावन्तो वै यज्ञक्रतवः।
 तान्पशुभिरेवावरुन्धे। आत्मानमेव स्पृणोत्यग्निष्टोमेन।
 प्राणापानावुक्थ्येन। वीर्यꣳ षोडशिनः स्तोत्रेण।
 वाचमतिरात्रेण। प्रजां बृहतः स्तोत्रेण। इममेव
 लोकमभिजयत्यग्निष्टोमेन। अन्तरिक्षमुक्थ्येन॥२३॥

सुवर्गं लोकꣳ षोडशिनः स्तोत्रेण। देवयानानेव पथ
 आरोहत्यतिरात्रेण। नाकꣳ रोहति बृहतः स्तोत्रेण। तेज
 एवात्मन्धत्त आग्नेयेन पशुना। ओजो बलमैन्द्राग्नेन।

इन्द्रियमैन्द्रेण। वाचः सारस्वत्या। उभावेव देवलोकं
च मनुष्यलोकं चाभिजयति मारुत्या वश्या। सप्तदश
प्राजापत्यान्पशूनालभते। सप्तदशः प्रजापतिः॥२४॥

प्रजापतेराप्त्यै। श्यामा एकरूपा भवन्ति। एवमिव हि
प्रजापतिः समृद्धौ। तान्पर्यग्निकृतानुत्सृजति। मरुतो
यज्ञमजिघासन्प्रजापतेः। तेभ्य एतां मारुतीं वशामालभत।
तयैवैनानशमयत्। मारुत्या प्रचर्य। एतान्त्संज्ञपयेत्। मरुत
एव शमयित्वा॥२५॥

एतेः प्रचरति। यज्ञस्याघाताय। एकधा वपा जुहोति।
एकदेवत्या हि। एते। अथो एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति।
नैवारणं सप्तदशशरावेणैतर्हि प्रचरति। एतत्पुण्ड्राशा
ह्येते। अथो पशूनामेव छिद्रमपि दधाति। सारस्वत्योत्तमया
प्रचरति। वाग्वै सरस्वती। तस्मात्प्राणानां वागुत्तमा। अथो
प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। प्रजापतिर्हि वाक्।
अपन्नदती भवति। तस्मान्मनुष्याः सर्वा वाचं वदन्ति॥२६॥

अतिरात्रमन्तरिक्षमुक्थ्येन प्रजापतिः शमयित्वोत्तमया प्रचरति षट् च॥४॥ [४]

सावित्रं जुहोति कर्मणः कर्मणः पुरस्तात्। कस्तद्वेदेत्याहुः।
यद्वाजपेयस्य पूर्वं यदपरमिति। सवितृप्रसूत एव यथापूर्वं
कर्माणि करोति। सवनेसवने जुहोति। आक्रमणमेव
तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्टौ।

वाचस्पतिर्वाचमद्य स्वदाति न इत्याह। वाग्वै देवानां
पुराऽन्नमासीत्। वाचमेवास्मा अन्नं स्वदयति॥२७॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
वाजस्य नु प्रसवे मातरं महीमित्याह। यच्चैवेयम्।
यच्चास्यामधि। तदेवावरुन्धे। अथो तस्मिन्नेवोभयेऽभिषिच्यते।
अप्स्वन्तरमृतमप्सु भेषजमित्यश्वान्पलूलयति। अप्सु वा
अश्वस्य तृतीयं प्रविष्टम्। तदनुवेनन्ववप्लवते। यदप्सु
पलूलयति॥२८॥

यदेवास्याप्सु प्रविष्टम्। तदेवावरुन्धे। बहु वा अश्वोऽमेध्यमुपगच्छति।
यदप्सु पलूलयति। मेध्यानेवैनान्करोति। वायुर्वा त्वा मनुर्वा
त्वेत्याह। एता वा एतं देवता अग्रे अश्वमयुञ्जन्। ताभिरेवैनान्
युनक्ति। सवस्योज्जित्यै। यजुषा युनक्ति व्यावृत्त्यै॥२९॥

अपान्नपादाशुहेमन्निति सम्मार्ष्टि। मेध्यानेवैनान्करोति।
अथो स्तौत्येवैनानाजिः सरिष्यतः। विष्णुक्रमान्क्रमते।
विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति। वैश्वदेवो वै रथः।
अङ्गौ न्यङ्गावभितो रथं यावित्याह। या एव देवता
रथे प्रविष्टाः। ताभ्य एव नमस्करोति। आत्मनोऽनात्यै।
अशमरथम्भावुकोऽस्य रथो भवति। य एवं वेद॥३०॥

स्वदयति पलूलयति व्यावृत्त्या अनार्यै द्वे च॥५॥ [५]

देवस्याहः सवितुः प्रसवे बृहस्पतिना वाजजिता वाजं

जेष॒मित्या॑ह। स॒वि॒तृ॒प्र॒सू॒त ए॒व ब्र॒ह्म॑णा॒ वा॒ज॒मु॒ञ्ज॑यति।
 दे॒वस्या॑ह॒ः स॒वि॒तुः प्र॒स॒वे बृ॒ह॒स्प॒ति॑ना वा॒ज॒जि॒ता व॒र्षि॑ष्ठं
 नाक॑ः रु॒हेय॑मित्या॑ह। स॒वि॒तृ॒प्र॒सू॒त ए॒व ब्र॒ह्म॑णा॒ व॒र्षि॑ष्ठं
 नाक॑ः रो॒हति॑। चा॒त्वा॒ले रथ॑च॒क्रं नि॒र्मि॒तः रो॒हति॑। अतो॒ वा
 अङ्गि॑रस॒ उत्त॑माः सु॒व॒र्गं लो॒कमा॑यन्। सा॒क्षादे॒व यज॑मानः
 सु॒व॒र्गं लो॒कमे॑ति। आ॒वे॒ष्टय॑ति। वज्रो॒ वै रथः॑। वज्रे॑णै॒व
 दि॒शोऽभि॑ज॒यति॥ ३१॥

वा॒जि॒नाः॒ सामं॑ गा॒यते॑। अ॒न्नं वै वा॒जः। अ॒न्नमे॒वाव॑रुन्धे।
 वा॒चो व॒र्ष्म दे॒वेभ्यो॑ऽप्रा॑कामत्। तद्व॒न॒स्प॒तीन्प्रा॑वि॒शत्। सैषा
 वा॒ग्वन॒स्प॒तिषु॑ वदति। या दु॒न्दु॒भौ। तस्मा॑द्दु॒न्दु॒भिः सर्वा॑
 वा॒चोऽति॑वदति। दु॒न्दु॒भीन्त्स॒माघ्न॑न्ति। प॒र॒मा वा ए॒षा
 वाक्॥ ३२॥

या दु॒न्दु॒भौ। प॒र॒मयै॒व वा॒चाऽव॑रां वा॒चम॑वरुन्धे। अथो॑ वा॒च
 ए॒व व॒र्ष्म यज॑मानोऽव॑रुन्धे। इन्द्रा॑य॒ वाचं॑ वद॒तेन्द्रं॑ वा॒जं
 जा॒पय॑तेन्द्रो॒ वाज॑मजयि॒दित्या॑ह। ए॒ष वा ए॒तर॑हीन्द्रः। यो
 यज॑ते। यज॑मान ए॒व वा॒ज॒मु॒ञ्ज॑यति। स॒प्तद॑श प्र॒व्या॒धाना॒जिं
 धा॑वन्ति। स॒प्तद॑शः स्तो॒त्रं भ॑वति। स॒प्तद॑शसप्तदश
 दी॒यन्ते॥ ३३॥

स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। अ॒र्वाऽसि॒ सप्ति॑रसि
 वा॒ज्यंसी॑त्या॑ह। अ॒ग्नि॒र्वा अ॒र्वा। वा॒युः सप्तिः॑। आ॒दि॒त्यो
 वा॒जी। ए॒ताभि॑रे॒वास्मै॑ दे॒वता॑भिर्दे॒वर॒थं यु॑नक्ति। प्र॒ष्टि॒वा॒हि॒नं

युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः। देवरथमेवास्मै युनक्ति॥३४॥

वाजिनो वाजं धावतु काष्ठां गच्छतेत्याह। सुवर्गो वै लोकः काष्ठां। सुवर्गमेव लोकं यन्ति। सुवर्गं वा एते लोकं यन्ति। य आजिं धावन्ति। प्राश्नो धावन्ति। प्राडिव हि सुवर्गो लोकः। चतसृभिरनु मन्त्रयते। चत्वारि छन्दांसि। छन्दाभिरेवैनान्सुवर्गं लोकं गमयति॥३५॥

प्र वा एतेऽस्माल्लोकाध्यवन्ते। य आजिं धावन्ति। उदञ्च आवर्तन्ते। अस्मादेव तेन लोकान्नयन्ति। रथविमोचनीयं जुहोति प्रतिष्ठित्यै। आ मा वाजस्य प्रसवो जगम्यादित्याह। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवावरुन्धे। यथालोकं वा एत उञ्जयन्ति। य आजिं धावन्ति॥३६॥

कृष्णलंकृष्णलं वाजसृज्यः प्रयच्छति। यमेव ते वाजं लोकमुञ्जयन्ति। तं परिक्रीयावरुन्धे। एकधा ब्रह्मण उपहरति। एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता बृहस्पतिरुदजयत्। स नीवारान्निरवृणीत। तन्नीवाराणां नीवारत्वम्। नैवारश्चरुर्भवति॥३७॥

एतद्वै देवानां परममन्नम्। यन्नीवाराः। परमेणैवास्मा अन्नाद्येनावरमन्नाद्यमवरुन्धे। सप्तदशशरावो भवति। सप्तदशः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। क्षीरे भवति। रुचमेवास्मिन्दधाति। सर्पिष्वान्भवति मेध्यत्वाय।

बा॒र॒ह॒स्प॒त्यो वा ए॒ष दे॒वत॑या॥३८॥

यो वा॑ज॒पेय॑न् यज॑ते। बा॒र॒ह॒स्प॒त्य ए॒ष च॒रुः।
अ॒श्वान्त्सरि॑ष्य॒तः स॒स्रुष॑श्चाव॑ घ्रापयति। यमे॒व ते वाज॑
लो॒कमु॑ञ्जय॑न्ति। तमे॒वाव॑रुन्धे। अ॒र्जीजि॑पत वनस्पतय॒ इन्द्रं॑
वाजं॑ विमु॑च्यध्व॒मिति॑ दु॒न्दुभीन् विमु॑ञ्चति। यमे॒व ते वाज॑
लो॒कमिन्द्रि॑यं दु॒न्दुभय॑ उ॒ञ्जय॑न्ति। तमे॒वाव॑रुन्धे॥३९॥

अभिजयति वा एषा वाग्दीयन्तेऽस्मै युनक्ति गमयति य आजिं धावन्ति भवति देवतयाऽष्टौ च॥६॥

[६]

ता॒र्प्यं यज॑मानं॒ परि॑धापयति। य॒ज्ञो वै ता॒र्प्यम्।
य॒ज्ञेनै॒वैन॑ꣳ सम॑र्धयति। द॒र्भ॒मयं॑ परि॑धापयति। प॒वित्रं॑
वै द॒र्भाः। पु॒नात्ये॒वैन॑म्। वाजं॑ वा ए॒षोऽव॑रुरुत्सते। यो
वा॑ज॒पेय॑न् यज॑ते। ओष॑धयः खलु॒ वै वाजः॑। यद्द॑र्भ॒मयं॑
परि॑धापयति॥४०॥

वाज॒स्याव॑रुद्धौ। जाय॒ एहि॒ सुवो॒ रोहा॑वेत्या॒ह। पत्न्या॑ ए॒वैष
य॒ज्ञस्या॑न्वार॒म्भोऽन॑वच्छि॒त्यै। स॒प्तद॑शार॒त्रिर्यूपो॑ भवति।
स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ते॒रात्यै॑। तू॒पर॑श्चतु॒रश्रि॑र्भवति।
गौ॒धूमं॑ च॒षाल॑म्। न वा ए॒ते व्री॒हयो॒ न यवाः॑। यद्गौ॒धूमाः॑॥४१॥

ए॒वमि॑व॒ हि प्र॒जाप॑तिः॒ समृ॑द्धौ। अथो॑ अ॒मुमे॒वास्मै॑
लो॒कम॑न्न॒वन्तं॑ करोति। वासो॑भिर्वेष्टयति। ए॒ष वै यज॑मानः।
यद्यूपः॑। स॒र्वदे॒वत्य॑ वासः॑। सर्वा॑भिरे॒वैन॑ दे॒वता॑भिः सम॑र्धयति।

अथो आक्रमणमेव तत्सेतुं यजमानः कुरुते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। द्वादश वाजप्रसवीयानि जुहोति॥४२॥

द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेव प्रीणाति। अथो संवत्सरमेवास्मा उपदधाति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। दशभिः कल्पै रोहति। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणानेव यथास्थानं कल्पयित्वा। सुवर्गं लोकमेति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्॥४३॥

यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तेन सह सुवर्गं लोकमेति। सुवर्देवाः अङ्गन्मेत्याह। सुवर्गमेव लोकमेति। अमृता अभूमेत्याह। अमृतमिव हि सुवर्गो लोकः। प्रजापतेः प्रजा अभूमेत्याह। प्राजापत्यो वा अयं लोकः। अस्मादेव तेन लोकान्नैति॥४४॥

समहं प्रजया सं मया प्रजेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। आसपुटैर्घ्नन्ति। अन्नं वा इयम्। अन्नाद्येनैवैनं समर्धयन्ति। ऊषैर्घ्नन्ति। एते हि साक्षादन्नम्। यदूषाः। साक्षादेवैनमन्नाद्येन समर्धयन्ति। पुरस्तात्प्रत्यश्च घ्नन्ति॥४५॥

पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते। शीर्षतो घ्नन्ति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यते। दिग्भ्यो घ्नन्ति। दिग्भ्य एवास्मा अन्नाद्यमवरुन्धते। ईश्वरो वा एष पराङ्मुदघः। यो यूपं रोहति। हिरण्यमध्यवरोहति। अमृतं वै हिरण्यम्। अमृतं

सुवर्गो लोकः॥४६॥

अमृतं एव सुवर्गे लोके प्रतितिष्ठति। शतमानं भवति।
शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति।
पुष्ट्यै वा एतद्रूपम्। यदजा। त्रिः संवत्सरस्यान्यान्पशून्परि
प्रजायते। बस्ताजिनमध्यव रोहति। पुष्ट्यामेव प्रजनने
प्रतितिष्ठति॥४७॥

परिधापयन्ति गोधूमां जुहोति स्वं नैति प्रत्यञ्चं घ्नन्ति लोको नवं च॥७॥ [७]

सप्तान्नहोमाञ्जुहोति। सप्त वा अन्नानि। यावन्त्येवान्नानि।
तान्येवावरुद्धे। सप्त ग्राम्या ओषधयः। सप्तारण्याः।
उभर्याषामवरुद्धौ। अन्नस्यान्नस्य जुहोति। अन्नस्यान्नस्या-
वरुद्धौ। यद्वाजपेययाज्यनवरुद्धस्याश्रीयात्॥४८॥

अवरुद्धेन व्युद्धेत्। सर्वस्य समवदायं जुहोति।
अनवरुद्धस्यावरुद्धौ। औदुम्बरेण सुवेणं जुहोति।
ऊर्वा अन्नमुदुम्बरः। ऊर्ज एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह। सवितुः प्रसूत एवैनं
ब्रह्मणा देवताभिरभिषिञ्चति। अन्नस्यान्नस्याभिषिञ्चति।
अन्नस्यान्नस्यावरुद्धौ॥४९॥

पुरस्तात्प्रत्यञ्चमभिषिञ्चति। पुरस्ताद्धि प्रतीचीनमन्नमद्यते।
शीर्षतोऽभिषिञ्चति। शीर्षतो ह्यन्नमद्यते। आ मुखादन्ववस्रावयति
मुखत एवास्मां अन्नाद्यं दधाति। अग्नेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्य
एष वा अग्नेः सवः। तेनैवैनमभिषिञ्चति। इन्द्रस्य त्वा

साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह॥५०॥

इन्द्रियमेवास्मिन्नेतेन दधाति। बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवैनमभिषिञ्चति। सोमग्रहाऽश्वावदानीयानि चत्विर्गभ्य उपहरन्ति। अमुमेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। सुराग्रहाऽश्वावदानीयानि च वाजसृज्यः। इममेव तैर्लोकमन्नवन्तं करोति। अथो उभर्यीष्वेवाभिषिच्यते। विमाथं कुर्वते वाजसृतः॥५१॥

इन्द्रियस्यावरुद्धौ। अनिरुक्ताभिः प्रातः सवने स्तुवते। अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। वाजवतीभिर्माध्यन्दिने। अन्नं वै वाजः। अन्नमेवावरुद्धे। शिपिविष्टवतीभिस्तृतीयसवने। यज्ञो वै विष्णुः। पशवः शिपिः। यज्ञ एव पशुषु प्रति तिष्ठति। बृहदन्त्यं भवति। अन्तमेवैनं श्रियै गमयति॥५२॥

अश्रीयादन्नस्यान्नस्यावरुद्धा इन्द्रस्य त्वा साम्राज्येनाभिषिञ्चामीत्याह वाजसृतः शिपिस्त्रीणि च॥८॥[८]

नृषदं त्वेत्याह। प्रजा वै नृन्। प्रजानामेवैतेन सूयते। द्रुषदमित्याह। वनस्पतयो वै द्रु। वनस्पतीनामेवैतेन सूयते। भुवनसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। भुवनमगन्निति वै तमाहुः। भुवनमेवैतेन गच्छति॥५३॥

अप्सुषदं त्वा घृतसदमित्याह। अपामेवैतेन घृतस्य सूयते। व्योमसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। व्योमागन्निति वै तमाहुः। व्योमेवैतेन गच्छति। पृथिविषदं त्वाऽन्तरिक्षसदमित्याह। एषामेवैतेन लोकानां सूयते।

तस्माद्वाजपेययाजी न कंचन प्रत्यवरोहति। अपीव हि देवतानां सूयते॥५४॥

नाकसदमित्याह। यदा वै वसीयान्भवति। नाकमगन्निति वै तमाहुः। नाकमेवैतेन गच्छति। ये ग्रहाः पञ्चजनीना इत्याह। पञ्चजनानामेवैतेन सूयते। अपां रसमुद्वयसमित्याह। अपामेवैतेन रसस्य सूयते। सूर्यरश्मिं समाभृतमित्याह सशुक्रत्वाय॥५५॥

गच्छति सूयते नवं च॥९॥ [९]

इन्द्रो वृत्रं हत्वा। असुरान्पराभाव्य। सोऽमावास्यां प्रत्यागच्छत्। ते पितरः पूर्वेद्युरागच्छन्। पितृन् यज्ञोऽगच्छत्। तं देवाः पुनरयाचन्त। तमेभ्यो न पुनरददुः। तेऽब्रुवन्वरं वृणामहे। अथ वः पुनर्दास्यामः। अस्मभ्यमेव पूर्वेद्युः क्रियाता इति॥५६॥

तमेभ्यः पुनरददुः। तस्मात्पितृभ्यः पूर्वेद्युः क्रियते। यत्पितृभ्यः पूर्वेद्युः करोति। पितृभ्य एव तद्यज्ञं निष्क्रीय यजमानः प्रतनुते। सोमाय पितृपीताय स्वधा नम इत्याह। पितुरेवाधिं सोमपीथमवरुन्धे। न हि पिता प्रमीयमाण आहृष सोमपीथ इति। इन्द्रियं वै सोमपीथः। इन्द्रियमेव सोमपीथमवरुन्धे। तेनेन्द्रियेण द्वितीयां जायामभ्यश्रुते॥५७॥

एतद्वै ब्राह्मणं पुरा वाजवश्रवसा विदामक्रन्। तस्मात्ते

द्वेद्वे जा॒ये अ॒भ्याक्ष॑त। य ए॒वं वेद॑। अ॒भि द्वि॑तीयां
जा॒याम॑श्रुते। अ॒ग्नये॑ क॒व्य॒वाह॑नाय स्व॒धा नम॑ इत्या॑ह।
य ए॒व पि॑तृ॒णाम॒ग्निः। तं प्री॑णाति। ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति।
त्रि॒र्निद॑धाति। ष॒द्वप॑द्यन्ते॥५८॥

ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। तू॒ष्णीं मे॒क्ष॑ण॒माद॑धाति।
अस्ति॑ वा॒ हि ष॑ष्ठ ऋ॒तुर्न वा॑। दे॒वान् वै पि॑तृन्प्री॒तान्। म॒नुष्याः॑
पि॒तरोऽनु॑ प्रपि॑पते। ति॒स्र आहु॑तीर्जुहोति। त्रि॒र्निद॑धाति।
ष॒द्वप॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑॥५९॥

ऋ॒तवः॑ खलु॒ वै दे॒वाः पि॒तरः॑। ऋ॒तूने॒व दे॒वान्पि॑तृन्प्री॒णाति।
ता॒न्प्री॒तान्। म॒नुष्याः॑ पि॒तरोऽनु॑ प्रपि॑पते। स॒कृदा॒च्छि॒न्नं
ब॒र्हिर्भ॑वति। स॒कृदि॑व॒ हि पि॒तरः॑। त्रि॒र्निद॑धाति। तृती॒ये वा
इ॒तो लो॒के पि॒तरः॑। ता॒ने॒व प्री॑णाति। प॒राडा॒वर्त॑ते॥६०॥

ह्री॒का हि पि॒तरः॑। ओ॒ष्मणो॑ व्या॒वृत् उपा॑स्ते। ऊ॒ष्मभा॑गा हि
पि॒तरः॑। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति। प्रा॒श्या (३) न्न प्रा॒श्या (३)
मि॒ति। यत्प्रा॑श्री॒यात्। ज॒न्यम॑न्नम॒द्यात्। प्र॒मायु॑कः स्यात्। यन्न
प्रा॑श्री॒यात्। अ॒हविः॑ स्यात्॥६१॥

पि॒तृभ्य॑ आ॒वृश्चे॑त। अ॒व॒घ्रेय॑मे॒व। तन्ने॒व प्रा॑शि॒तं ने॒वाप्रा॑शितम्।
वी॒रं वा॒ वै पि॒तरः॑ प्र॒यन्तो॑ ह॒रन्ति॑। वी॒रं वा॑ द॒दति॑। द॒शां
छि॑नन्ति। ह॒रण॑भा॒गा हि पि॒तरः॑। पि॒तृने॒व नि॒रव॑दयते। उ॒त्तर॑
आयु॑षि॒ लोमं॑ छिन्दी॒त। पि॒तृणां॑ ह्ये॒तर॑हि॒ नेदी॑यः॥६२॥

नमस्करोति। नमस्कारो हि पितॄणाम्। नमो वः पितरो
रसाय। नमो वः पितरः शुष्माय। नमो वः पितरो जीवाय।
नमो वः पितरः स्वधायै। नमो वः पितरो मन्यवै। नमो वः
पितरो घोराय। पितरो नमो वः। य एतस्मिँल्लोके स्थः॥६३॥

युष्मांस्तेऽनु। येऽस्मिँल्लोके। मां तेऽनु। य एतस्मिँल्लोके
स्थः। यूयं तेषां वसिष्ठो भूयास्त। येऽस्मिँल्लोके। अहं तेषां
वसिष्ठो भूयासमित्याह। वसिष्ठः समानानां भवति। य एवं
विद्वान्पितॄभ्यः करोति। एष वै मनुष्याणां यज्ञः॥६४॥

देवानां वा इतरे यज्ञाः। तेन वा एतत्पितॄलोके चरति।
यत्पितॄभ्यः करोति। स ईश्वरः प्रमेतोः। प्राजापत्ययर्चा
पुनरैति। यज्ञो वै प्रजापतिः। यज्ञेनैव सह पुनरैति।
न प्रमायुको भवति। पितॄलोके वा एतद्यजमानश्चरति।
यत्पितॄभ्यः करोति। स ईश्वर आर्तिमार्तोः। प्रजापतिस्त्वावैनं
तत् उन्नैतुमर्हतीत्याहुः। यत्प्राजापत्ययर्चा पुनरैति।
प्रजापतिरेवैनं तत् उन्नयति। नार्तिमार्च्छति यजमानः॥६५॥

इत्यंशुते पद्यन्ते पद्यन्ते षड्वा ऋतवो वर्ततेऽहविः स्यान्नेदीयः स्थ यज्ञो यजमानश्चरति यत्पितॄभ्यः
करोति पञ्च च॥१०॥

[१०]

देवासुरा अग्नीषोमयोर्देवा वै यथादर्शं देवा वै यदन्येग्रहेर्ब्रह्मवादिनो नाग्निष्टोमो न सावित्रं
देवस्याहं तार्प्यं सप्तान्नहोमानृषदं त्वेन्द्रो वृत्रं हत्वा दश॥१०॥

देवासुरा वाज्यैवैनं तस्माद्वाजपेययाजी देवस्याहं वाजस्यावरुद्धा इन्द्रियमेवास्मिन् ह्रीका
हि पितरः पञ्चषष्टिः॥६५॥

दे॒वा॒सु॒रा य॒ज॑मानः॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके तृतीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

उभये वा एते प्रजापतेरध्यसृज्यन्त। देवाश्चासुराश्च। तान्न व्यजानात्। इमेऽन्य इमेऽन्य इति। स देवान् शुनकरोत्। तान्भ्यषुणोत्। तान्पुवित्रेणापुनात्। तान्पुरस्तात्पुवित्रस्य व्यगृह्णात्। ते ग्रहा अभवन्। तद्ग्रहाणां ग्रहत्वम्॥१॥

देवता वा एता यजमानस्य गृहे गृह्यन्ते। यद्ग्रहाः। विदुरेन देवाः। यस्यैवं विदुष एते ग्रहा गृह्यन्ते। एषा वै सोमस्याहुतिः। यदुपाशुः। सोमेन देवाः स्तर्पयाणीति खलु वै सोमेन यजते। यदुपाशु जुहोति। सोमेनैव तद्देवाः स्तर्पयति। यद्ग्रहा जुहोति॥२॥

देवा एव तद्देवान्गच्छन्ति। यच्चमसां जुहोति। तेनैवानुरूपेण यजमानः सुवर्गं लोकमेति। किं न्वेतदग्र आसीदित्याहुः। यत्पात्राणीति। इयं वा एतदग्र आसीत्। मृन्मयानि वा एतान्यासन्। तैर्देवा न व्यावृतमगच्छन्। त एतानि दारुमयाणि पात्राण्यपश्यन्। तान्यकुर्वत॥३॥

तैर्वै ते व्यावृतमगच्छन्। यद्दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति। व्यावृतमेव तैर्यजमानो गच्छति। यानि दारुमयाणि पात्राणि भवन्ति। अमुमेव तैर्लोकमभिजयति। यानि मृन्मयानि। इममेव तैर्लोकमभिजयति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। काश्चतस्रः

स्था॒लीर्वा॑य॒व्याः॑ सोम॒ग्रह॑णी॒रिति॑। दे॒वा वै पृ॒श्निम॑दुहन्॥४॥

तस्या॑ ए॒ते स्तना॑ आसन्। इ॒यं वै पृ॒श्निः। तामा॑दि॒त्या
आ॑दि॒त्यस्था॒ल्या च॑तु॒ष्पदः॑ प॒शून् दु॑हन्। यदा॑दि॒त्यस्था॒ली
भ॑वति। च॒तु॒ष्पद॑ ए॒व तया॑ प॒शून् यज॑मान इ॒मां दु॑हे।
तामिन्द्र॑ उक्थ्य॒स्था॒ल्येन्द्रि॒यम॑दुहत्। यदु॑क्थ्य॒स्था॒ली भ॑वति।
इन्द्रि॒यमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॑हे। तां वि॒श्वे दे॒वा
आ॑ग्रयण॒स्था॒ल्योर्ज॑मदुहन्। यदा॑ग्रयण॒स्था॒ली भ॑वति॥५॥

ऊ॒र्जमे॒व तया॑ यज॑मान इ॒मां दु॑हे। तां म॑नु॒ष्या
ध्रु॒वस्था॒ल्याऽऽयु॑रदुहन्। यद्ध्रु॑व॒स्था॒ली भ॑वति। आ॒युरे॒व तया॑
यज॑मान इ॒मां दु॑हे। स्था॒ल्या गृ॒ह्णाति॑। वा॒यव्ये॑न जुहोति।
तस्मा॑दन्ये॒न पात्रे॑ण प॒शून् दु॑हन्ति। अ॒न्येन॑ प्र॒तिगृ॑ह्णन्ति। अथो॑
व्या॒वृ॒तमे॒व तद्यज॑मानो गच्छति॥६॥

ग्रह॒त्वं ग्रहा॑ जुहोत्य॒कुर्व॑तादुहन्नाग्रयण॒स्था॒ली भ॑वति न॒वं च॥१॥ [१]

यु॒वꣳ सु॒राम॑म॒श्विना॑। नमु॑चा॒वासुरे॑ स॒र्वा। वि॒पि॒पा॒ना
शु॒भस्प॑ती। इन्द्रं॑ कर्म॒ स्वाव॑तम्। पु॒त्रमि॑व पि॒तरा॑व॒श्विनो॒भा।
इन्द्रा॑व॒तं कर्म॑णा दꣳस॒नाभिः॑। यत्सु॒रामं॑ व्य॒पिबुः॑ श॒र्वाभिः॑।
सर॑स्वती त्वा मघ॒वन्नभी॑ष्णात्। अहा॑व्य॒ग्रे ह॒विरा॑स्ये॒ते।
सु॒चीव॑ घृ॒तं च॒मू इ॒व सोमः॑॥७॥

वा॒ज॒सनिꣳ र॒यिम॑स्मे सु॒वीर॑म्। प्र॒शस्तं॑ धै॒हि य॒शसं॑
बृ॒हन्त॑म्। यस्मि॒न्नश्वा॑स ऋष॒भासं॑ उ॒क्षणः॑। व॒शा मे॒षा

अ॒वसृ॒ष्टास॒ आहु॑ताः। की॒ला॒ल॒पे सोम॑पृ॒ष्ठाय वे॒धसे॑। हृ॒दा
म॒तिं ज॑नय॒ चारु॑म॒ग्नये॑। नाना॒ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒ः स॒दो मि॑तम्।
मा स॒ःसृ॑क्षा॒थां पर॑मे व्यो॒मन्। सुरा॒ त्वमसि॑ शु॒ष्मिणी॒ सोमं
ए॒षः। मा मा॑ हि॒ःसीः॒ स्वां योनि॑मावि॒शन्॥८॥

यदत्र॑ शि॒ष्टः र॒सिनः॑ सु॒तस्य॑। यदिन्द्रो॑ अपि॒ब॒च्छर्ची॑भिः। अ॒हं
तद॑स्य॒ मन॑सा शि॒वेन॑। सोम॒ः राजा॑नमि॒ह भ॑क्षयामि। द्वे स्रु॒ती
अ॑श्रृणवं पित॒ृणाम्। अ॒हं दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। ताभ्या॑मि॒दं
विश्वं॑ भुव॑न्ः स॒मेति॑। अ॒न्तरा॑ पूर्॒वम॑प॒रं च के॒तुम्। यस्ते॑ दे॒व
वरु॑ण गाय॒त्रछ॑न्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॥९॥

यस्ते॑ दे॒व वरु॑ण त्रि॒ष्टुप्छ॑न्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॑। यस्ते॑
दे॒व वरु॑ण जग॑तीछन्दाः पाशः॑। तं तं ए॒तेना॑व॒ यजे॑। सोमो॒ वा
ए॒तस्य॑ रा॒ज्यमा॑द॒त्ते। यो राजा॑ स॒त्राज्यो॑ वा सोमै॒न॒ यज॑ते।
दे॒वसु॒वामे॒तानि॑ ह॒वीःषि॑ भवन्ति। ए॒ताव॑न्तो॒ वै दे॒वाना॑ः
स॒वाः। त ए॒वास्मै॑ स॒वान्प्रय॑च्छन्ति। त ए॒नं पुनः॑ सुवन्ते
रा॒ज्याय॑। दे॒वसू॑ राजा॑ भवति॥१०॥

सोमं आविशन् यजे राज्यायैकं च॥२॥ [२]

उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॑पी। आयु॑र्य॒ज्ञप॑तावधात्। इन्द्रा॑य
कृ॒ण्वती॑ भा॒गम्। मि॒त्राय॑ वरु॒णाय॑ च। इ॒यं वा
अ॑ग्नि॒होत्री॑। इ॒यं वा ए॒तस्य॑ नि॒षीद॑ति। यस्या॑ग्नि॒होत्री॑
नि॒षीद॑ति। तामु॒त्थाप॑येत्। उद॑स्थाद्दे॒व्यदि॑तिरि॒ति। इ॒यं वै
दे॒व्यदि॑तिः॥११॥

इ॒मामे॒वास्मा॒ उत्था॑पयति। आयु॑र्य॒ज्ञप॑तावधा॒दित्या॑ह।
 आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति। इन्द्रा॑य कृ॒ण्वती॑ भा॒गं मि॒त्राय॑
 वरु॑णाय॒ चेत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। अव॑र्ति॒ वा ए॒षैतस्य॑
 पा॒प्मानं॑ प्रति॒ख्याय॑ निषी॑दति। यस्या॑ग्नि॒होत्र्यु॑पसृष्टा
 नि॒षीद॑ति। तां दु॒ग्ध्वा ब्रा॑ह्म॒णाय॑ दद्यात्। यस्या॑न्नं॒ नाद्यात्।
 अव॑र्तिमे॒वास्मि॑न्पा॒प्मानं॑ प्रति॒मुञ्च॑ति॥१२॥

दु॒ग्ध्वा द॑दाति। न ह्यदृ॑ष्टा दक्षि॑णा दी॒यते॑। पृथि॒वीं वा ए॒तस्य॑
 पयः॑ प्रवि॑शति। यस्या॑ग्नि॒होत्रं॑ दु॒ह्यमा॑न॒ः॒ स्कन्द॑ति। यद॒द्य
 दु॒ग्धं पृथि॑वीमस॑क्त। यदोष॑धीर॒प्यसं॑र॒द्यदापः॑। पयो॑ गृ॒हेषु॑
 पयो॑ अ॒घ्निया॑सु। पयो॑ व॒त्सेषु॑ पयो॑ अस्तु॒ तन्मयी॑त्या॒ह।
 पय॑ ए॒वात्म॑न्गृ॒हेषु॑ प॒शुषु॑ धत्ते। अ॒प उप॑सृजति॥१३॥

अ॒द्भिरे॒वैन॑दाप्रोति। यो वै य॒ज्ञस्यार्ते॑ नाना॑र्त॒ः स॒ सृ॑जति।
 उ॒भे वै ते तर्ह्या॑र्च्छ॒तः। आ॒र्च्छ॑ति॒ खलु॑ वा ए॒तद॑ग्नि॒होत्रम्।
 यदु॒ह्यमा॑न॒ः॒ स्कन्द॑ति। यद॑भिदु॒ह्यात्। आ॒र्ते नाना॑र्त॒ य॒ज्ञस्य॑
 स॒ सृ॑जेत्। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्क॑ होत॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा
 पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्त॑ य॒ज्ञस्य॑ निष्क॑रोति॥१४॥

यद्यु॒द्धुतस्य॑ स्कन्दे॑त्। यत्ततोऽ॒हुत्वा॑ पुन॑रे॒यात्। य॒ज्ञं
 वि॒च्छि॑न्ध्यात्। यत्र॑ स्कन्दे॑त्। तन्नि॒षद्य॑ पुन॑र्गृ॒ह्णीयात्।
 यत्रै॒व स्कन्द॑ति। तत॑ ए॒वैन॑त्पुन॑र्गृ॒ह्णाति॑। तदे॒व या॒दृक्की॒दृक्क॑
 होत॒व्यम्। अथा॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। अना॑र्तेनै॒वार्त॑

यज्ञस्य निष्करोति॥१५॥

वि वा एतस्य यज्ञश्छिद्यते। यस्याग्निहोत्रेऽधिश्चिते श्वाऽन्तरा
धावति। रुद्रः खलु वा एषः। यदग्निः। यद्गामन्वत्या
वर्तयेत्। रुद्राय पशूनपि दध्यात्। अपशुर्यजमानः स्यात्।
यदपोऽन्वतिषिञ्चेत्। अनाद्यमग्नेरापः। अनाद्यमाभ्यामपि
दध्यात्। गार्हपत्याद्भस्मादाय। इदं विष्णुर्विचक्रम इति
वैष्णव्यर्चाऽऽहवनीयाद्धृत्सयन्नुद्वेत्। यज्ञो वै विष्णुः।
यज्ञेनैव यज्ञः संतनोति। भस्मना पदमपि वपति
शान्त्यै॥१६॥

वै देव्यदितिर्मुञ्चति सृजति करोति करोत्याभ्यामपि दध्यात् पञ्च च॥३॥ [३]

नि वा एतस्याहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। निगार्हपत्य
आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि निम्रोचति। दर्भेण
हिरण्यं प्रबद्धं पुरस्ताद्धरेत्। अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्।
यद्धिरण्यं पुरस्ताद्धरति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। ज्योतिरेवैनं
पश्यन्नुद्धरति। यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्॥१७॥

भागधेयेनैवेनं प्रणयति। ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्।
ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः। सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत। व्रतमेव हृतमनु
म्रियते। अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति। यस्ताम्यति।
अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभि
निम्रोचति॥१८॥

पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य निष्करोति।
वरुणो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभि निम्नोचति। वारुणं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं
निष्क्रीणीते। नि वा एतस्याहवनीयो गार्हपत्यं कामयते। नि
गार्हपत्य आहवनीयम्। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति।
चतुर्गृहीतमाज्यं पुरस्ताद्धरेत्॥१९॥

अथाग्निम्। अथाग्निहोत्रम्। यदाज्यं पुरस्ताद्धरति। एतद्वा
अग्नेः प्रियं धाम। यदाज्यम्। प्रियेणैवैनं धाम्ना समर्धयति।
यदग्निं पूर्वं हरत्यथाग्निहोत्रम्। भागधेयेनैवैनं प्रणयति।
ब्राह्मण आर्षेय उद्धरेत्। ब्राह्मणो वै सर्वा देवताः॥२०॥

सर्वाभिरेवैनं देवताभिरुद्धरति। पराची वा एतस्मै व्युच्छन्ती
व्युच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं सूर्योऽभ्युदेति। उषाः केतुना
जुषताम्। यज्ञं देवेभिरिन्वितम्। देवेभ्यो मधुमत्तम् स्वाहेति
प्रत्यङ्घ्रिषद्याज्येन जुहुयात्। प्रतीचीमेवास्मै विवांसयति।
अग्निहोत्रमुपसाद्यातमितोरासीत्। व्रतमेव हृतमनु म्रियते।
अन्तं वा एष आत्मनो गच्छति॥२१॥

यस्ताम्यति। अन्तमेष यज्ञस्य गच्छति। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभ्युदेति। पुनः समन्य जुहोति। अन्तेनैवान्तं यज्ञस्य
निष्करोति। मित्रो वा एतस्य यज्ञं गृह्णाति। यस्याग्निमनुद्धृतं
सूर्योऽभ्युदेति। मैत्रं चरुं निर्वपेत्। तेनैव यज्ञं निष्क्रीणीते।

यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्य उद्वायेत् ॥ २२ ॥

यदाहवनीयमनुद्वाप्य गार्हपत्यं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यद्वै यज्ञस्य वास्तव्यं क्रियते। तदनु
रुद्रोऽवचरति। यत्पूर्वमन्ववस्येत्। वास्तव्यमग्निमुपासीत।
रुद्रोऽस्य पशून्धातुकः स्यात्। आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यं
मन्थेत् ॥ २३ ॥

इतः प्रथमं जज्ञे अग्निः। स्वाद्योनेरधि जातवेदाः।
स गायत्रिया त्रिष्टुभा जगत्या। देवेभ्यो हव्यं वहतु
प्रजानन्निति। छन्दोभिरेवैनः स्वाद्योनेः प्रजनयति।
गार्हपत्यं मन्थति। गार्हपत्यं वा अन्वाहिताग्नेः पशव उप
तिष्ठन्ते। स यदुद्वायति। तदनु पशवोऽप क्रामन्ति। इषे
र्य्यै रमस्व ॥ २४ ॥

सहसे द्युम्नाय। ऊर्जेऽपत्यायेत्याह। पशवो वै रयिः।
पशूनेवास्मै रमयति। सारस्वतौ त्वोत्सौ समिन्धातामित्याह।
ऋग्सामे वै सारस्वतावुत्सौ। ऋग्सामाभ्यामेवैनः समिन्धे।
सम्राडसि विराडसीत्याह। रथन्तरं वै सम्राट्। बृहद्विराट्।
२५ ॥

ताभ्यामेवैनः समिन्धे। वज्रो वै चक्रम्। वज्रो वा एतस्य
यज्ञं विच्छिनत्ति। यस्यानो वा रथो वाऽन्तराऽग्नी याति।
आहवनीयमुद्वाप्य। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यदग्ने पूर्व प्रभृतं पदं

हि तै। सूर्यस्य रश्मीनन्वाततान। तत्र रयिष्ठामनु सं भरैतम्।
सं नः सृज सुमत्या वाजवत्येति॥२६॥

पूर्वेणैवास्य यज्ञेन यज्ञमनु संतनोति। त्वमग्ने सप्रथा
असीत्याह। अग्निः सर्वा देवताः। देवताभिरेव यज्ञः
संतनोति। अग्नये पथिकृते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
अग्निमेव पथिकृतं स्वेन भागधेयेनोपधावति। स एवैनं
यज्ञियं पन्थामपि नयति। अनङ्गान्दक्षिणा। वही ह्येष
समृद्धौ॥२७॥

हरत्यथाग्निहोत्रं निम्नोचति हरेद्देवतां गच्छत्युद्धार्यैन्मन्थेद्रमस्व बृहद्विराडिति नव च (नि वै पूर्वं त्रीणि
निम्नोचति दर्भेण यद्धिरण्यमग्निहोत्रं पुनर्वरुणो वारुणं नि वा एतस्याभ्युदेति चतुर्गृहीतमाज्यं यदाज्यं
परिच्युषाः पुनर्मित्रो मैत्रं यस्याहवनीयेऽनुद्वाते गार्हपत्यो यद्वै मन्थेदुद्धरेत् ॥)॥४॥ [४]

यस्य प्रातः सवने सोमोऽतिरिच्यते। माध्यन्दिनं सवनं
कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौर्धयति मरुतामिति धयद्वतीषु
कुर्वन्ति। हिनस्ति वै सन्ध्यधीतम्। सन्धीव खलु वा
एतत्। यत्सवनस्यातिरिच्यते। यद्धयद्वतीषु कुर्वन्ति। सन्धेः
शान्त्यै। गायत्रं सामं भवति पञ्चदशः स्तोमः। तेनैव प्रातः
सवनान्नयन्ति॥२८॥

मरुत्वतीषु कुर्वन्ति। तेनैव माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति।
होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु शंसति। मध्यत एव यज्ञः
समादधाति। यस्य माध्यन्दिने सवने सोमोऽतिरिच्यते।

आदित्यं तृतीयसवनं कामयमानोऽभ्यतिरिच्यते। गौरिवीतः
सामं भवति। अतिरिक्तं वै गौरिवीतम्। अतिरिक्तं
यत्सवनस्यातिरिच्यते॥२९॥

अतिरिक्तस्य शान्त्यै। बण्महाः असि सूर्येति कुर्वन्ति।
यस्यैवादित्यस्य सवनस्य कामेनातिरिच्यते। तेनैवेनं
कामेन समर्धयन्ति। गौरिवीतः सामं भवति। तेनैव
माध्यन्दिनात्सवनान्नयन्ति। सप्तदशः स्तोमः। तेनैव
तृतीयसवनान्नयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते। होताऽनु
शः सति॥३०॥

मध्यत एव यज्ञः समादधाति। यस्य तृतीयसवने
सोमोऽतिरिच्येत। उक्थ्यं कुर्वीत। यस्योक्थ्येऽतिरिच्येत।
अतिरात्रं कुर्वीत। यस्यातिरात्रेऽतिरिच्यते। तत्त्वै दुष्प्रज्ञानम्।
यजमानं वा एतत्पशवं आसाहयन्ति। बृहत्सामं भवति।
बृहद्वा इमाल्लोकान्दाधार। बार्हताः पशवः। बृहतैवास्मै
पशून्दाधार। शिपिविष्टवतीषु कुर्वन्ति। शिपिविष्टो वै
देवानां पुष्टम्। पुष्ट्यैवेनः समर्धयन्ति। होतुश्चमसमनून्नयन्ते।
होताऽनुशः सति। मध्यत एव यज्ञः समादधाति॥३१॥

यन्ति सवनस्यातिरिच्यते शः सति दाधाराष्टो च॥५॥ [५]

एकैको वै जनतायामिन्द्रः। एकं वा एताविन्द्रमभि
सः सुनुतः। यौ द्वौ सः सुनुतः। प्रजापतिर्वा एष
वितायते। यद्यज्ञः। तस्य ग्रावाणो दन्ताः। अन्यतरं

वा ए॒ते स॑सु॒न्वतो॑र्निर्ब॒प्सति॑ । पूर्वे॑णोप॒सृत्या॑ दे॒वता॑
इत्या॑हुः । पूर्॒वोप॒सृत॑स्य॒ वै श्रेया॑न्भवति । ए॒तिव॒न्त्याज्या॑नि
भव॒न्त्यभि॒जित्यै॑ ॥ ३२ ॥

म॒रुत्व॑तीः प्र॒तिप॑दः । म॒रुतो॑ वै दे॒वाना॑मप॒राजि॑तमा॒यत॑नम् ।
दे॒वाना॑मे॒वाप॑राजित आ॒यत॑ने यतते । उ॒भे बृ॑ह॒द्रथ॑न्तरे भ॑वतः ।
इ॒यं वाव॑ र॒थन्त॑रम् । अ॒सौ बृ॑हत् । आ॒भ्यामे॒वैन॑म॒न्तरे॑ति ।
वा॒चश्च॒ मन॑सश्च । प्रा॒णाच्चा॑पा॒नाच्च॑ । दि॒वश्च॒ पृथि॒व्याश्च॑ ॥ ३३ ॥

सर्व॑स्माद्वि॒त्ताद्वेद्या॑त् । अ॒भि॒व॒र्तो ब्र॑ह्मसा॒मं भ॑वति ।
सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भि॒वृ॒त्त्यै । अ॒भि॒जि॒द्ध॒वति॑ । सु॒व॒र्गस्य॑
लो॒कस्या॒भि॒जित्यै॑ । वि॒श्वजि॒द्ध॒वति॑ । वि॒श्वस्य॑ जि॒त्यै । यस्य॑
भू॒याः सो॑ यज्ञ॒क्रतव॑ इत्या॑हुः । स दे॒वता॑ वृ॒द्ध इति॑ ।
यद्य॑ग्नि॒ष्टोमः॑ सोमः॑ प॒रस्ता॑त्स्यात् ॥ ३४ ॥

उ॒क्थ्यं॑ कुर्वीत । यद्यु॒क्थः॑ स्यात् । अ॒ति॒रा॒त्रं कुर्वीत॑ ।
य॒ज्ञ॒क्र॒तुभि॑रे॒वास्य॑ दे॒वता॑ वृ॒द्धे । यो वै छ॒न्दो॑भि॒रभि॑भवति । स
स॑सु॒न्वतो॑र॒भि॑भवति । सं॒वे॒शाय॑ त्वोप॒वेशाय॑ त्वेत्या॑ह ।
छ॒न्दा॑सि॒ वै सं॒वेश॑ उ॒पवेशः॑ । छ॒न्दो॑भि॒रे॒वास्य॑
छ॒न्दा॑स्य॒भि॑भवति । इ॒ष्टर्गो॑ वा ऋ॒त्विजा॑मध्व॒र्युः ॥ ३५ ॥

इ॒ष्टर्गः॑ खलु॒ वै पूर्॒वोऽष्टुः॑ क्षी॒यते॑ । प्रा॒णापा॑नौ मृ॒त्योर्मा॑
पात॑मित्या॑ह । प्रा॒णापा॑नयो॒रेव॑ श्र॒यते॑ । प्रा॒णापा॑नौ मा
मा॑हा॒सिष्ट॑मित्या॑ह । नैनं॑ पु॒राऽऽयु॑षः प्रा॒णापा॑नौ ज॒हितः॑ ।

आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानां प्रमीयते। तं यदववर्जयुः। क्रूरकृतामिवैषां लोकः स्यात्। आहर दहेति ब्रूयात्॥ ३६॥

तं दक्षिणतो वेद्यै निधाय। सर्पराज्ञिया ऋग्भिः स्तुयुः। इयं वै सर्पतो राज्ञी। अस्या एवैनं परिददति। व्यृद्धं तदित्याहुः। यत्स्तुतमननुशस्तमिति। होता प्रथमः प्राचीनावीती मांर्जालीयं परीयात्। यामीरनुब्रुवन्। सर्पराज्ञीनां कीर्तयेत्। उभयोरेवैनं लोकयोः परिददति॥ ३७॥

अथो धुवन्त्येवैनम्। अथो न्येवास्मै हुवते। त्रिः परियन्ति। त्रय इमे लोकाः। एभ्य एवैनं लोकेभ्यो धुवते। त्रिः पुनः परियन्ति। षट्पदघन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं धुवते। अग्र आयूःषि पवस इति प्रतिपदं कुर्वीरन्। रथन्तरसामैषाः सोमः स्यात्। आयुरेवात्मन्दधते। अथो पाप्मानमेव विजहतो यन्ति॥ ३८॥

अभिजित्यै पृथिव्याश्च स्यादध्वर्युर्ब्रूयाल्लोकयोः परिददति कुर्वीरुःस्त्रीणि च॥६॥

असुर्यं वा एतस्माद्वर्णं कृत्वा। पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। यस्य यूपो विरोहति। त्वाष्ट्रं बहुरूपमालभेत। त्वष्टा वै रूपाणामीशे। य एव रूपाणामीशे। सोऽस्मिन्पशून् वीर्यं यच्छति। नास्मात्पशवो वीर्यमपं क्रामन्ति। आर्तिं वा एते नियन्ति। येषां दीक्षितानामग्निरुद्वायति॥ ३९॥

यदाहवनीयं उद्वायेत्। यत्तं मन्थेत्। विच्छिन्द्यात्।
 भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। यदाहवनीयं उद्वायेत्। आग्नीद्धादुद्धरेत्।
 यदाग्नीद्ध उद्वायेत्। गार्हपत्यादुद्धरेत्। यद्गार्हपत्य उद्वायेत्।
 अत एव पुनर्मन्थेत्॥४०॥

अत्र वाव स निलयते। यत्र खलु वै निलीनमुत्तमं पश्यन्ति।
 तदेनमिच्छन्ति। यस्माद्गारो रुद्वायेत्। तस्यारणी कुर्यात्।
 क्रुमुकमपि कुर्यात्। एषा वा अग्नेः प्रिया तनूः। यत्क्रुमुकः।
 प्रिययैवैनन्तनुवा समर्धयति। गार्हपत्यं मन्थति॥४१॥

गार्हपत्यो वा अग्रेयोनिः। स्वादेवैनं योनेर्जनयति।
 नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति। यस्य सोमं उपदस्येत्।
 सुवर्णं हिरण्यन्द्वेधा विच्छिद्य। ऋजीषेऽन्यदाधूनुयात्।
 जुहुयादन्यत्। सोममेवाभिषुणोति। सोमं जुहोति। सोमस्य
 वा अभिषूयमाणस्य प्रिया तनूरुदक्रामत्॥४२॥

तत्सुवर्णं हिरण्यमभवत्। यत्सुवर्णं हिरण्यं कुर्वन्ति।
 प्रिययैवैनन्तनुवा समर्धयन्ति। यस्याक्रीतं सोममपहरेयुः।
 क्रीणीयादेव। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यस्य क्रीतमपहरेयुः।
 आदारांश्च फाल्गुनानि चाभिषुणुयात्। गायत्री यं
 सोममाहरत्। तस्य योऽंशुः पराऽपतत्॥४३॥

त आदारा अभवन्। इन्द्रो वृत्रमहन्। तस्य वल्कः
 पराऽपतत्। तानि फाल्गुनान्यभवन्। पशवो वै फाल्गुनानि।
 पशवः सोमो राजा। यदादारांश्च फाल्गुनानि चाभिषुणोति।

सोममेव राजानमभिषुणोति। शृतेन प्रातः सवने श्रीणीयात्।
दध्ना मध्यन्दिने॥४४॥

नीतमिश्रेण तृतीयसवने। अग्निष्टोमः सोमः स्याद्रथन्तरसामा।
य एवर्त्विजो वृताः स्युः। त एनं याजयेयुः।
एकाङ्गान्दक्षिणान्दद्यात्तेभ्य एव। पुनः सोमं क्रीणीयात्।
यज्ञेनैव तद्यज्ञमिच्छति। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। सर्वाभ्यो
वा एष देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानमागुरते। यः
सत्रायागुरते। एतावान्खलु वै पुरुषः। यावदस्य वित्तम्।
सर्ववेदसेनं यजेत। सर्वपृष्ठोऽस्य सोमः स्यात्। सर्वाभ्य एव
देवताभ्यः सर्वेभ्यः पृष्ठेभ्य आत्मानं निष्क्रीणीते॥४५॥

उद्धार्यति मन्थेन्मन्थत्यक्रामत्पराऽर्पतन्मध्यन्दिन आगुरते पञ्च च॥७॥ [७]

पवमानः सुवर्जनः। पवित्रेण विचरषणिः। यः पोता स पुनातु
मा। पुनन्तु मा देवजनाः। पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं
आयवः। जातवेदः पवित्रवत्। पवित्रेण पुनाहि मा। शूक्रेण
देव दीद्यत्। अग्ने क्रत्वा क्रतूँ रनु॥४६॥

यत्ते पवित्रमर्चिषि। अग्ने विततमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे।
उभाभ्यान्देव सवितः। पवित्रेण सवेन च। इदं ब्रह्म पुनीमहे।
वैश्वदेवी पुनती देव्यागात्। यस्यै ब्रह्मिस्तनुवो वीतपृष्ठाः। तया
मदन्तः सधमाद्येषु। वयं स्याम पतयो रयीणाम्॥४७॥

वैश्वानरो रश्मिभिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनैषिरो मयोभूः।

द्यावापृथिवी पयसा पयोभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्।
बृहद्भिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देव मन्मभिः। अग्ने दक्षैः पुनाहि
मा। येन देवा अपुनत। येनापो दिव्यङ्कशः। तेन दिव्येन
ब्रह्मणा॥४८॥

इदं ब्रह्म पुनीमहे। यः पावमानीरध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं
रसम्। सर्वं स पूतमश्नाति। स्वदितं मातरिश्चना।
पावमानीर्यो अध्येति। ऋषिभिः सम्भृतं रसम्। तस्मै
सरस्वती दुहे। क्षीरं सर्पिर्मधूदकम्। पावमानीः
स्वस्त्ययनीः॥४९॥

सुदुघा हि पयस्वतीः। ऋषिभिः सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतं
हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथो अमुम्।
कामान्तसमर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीः
स्वस्त्ययनीः। सुदुघा हि घृतश्चुतः। ऋषिभिः सम्भृतो
रसः॥५०॥

ब्राह्मणेष्वमृतं हितम्। येन देवाः पवित्रेण। आत्मानं पुनते
सदा। तेन सहस्रधारेण। पावमान्यः पुनन्तु मा। प्राजापत्यं
पवित्रम्। शतोद्यामं हिरण्मयम्। तेन ब्रह्मविदो वयम्। पूतं
ब्रह्म पुनीमहे। इन्द्रः सुनीती सह मा पुनातु। सोमः स्वस्त्या
वरुणः समीच्या। यमो राजा प्रमृणाभिः पुनातु मा। जातवेदा
मोर्जयन्त्या पुनातु॥५१॥

अनु रयीणां ब्रह्मणा स्वस्त्ययनीः सुदुघा हि घृतश्चुत ऋषिभिः सम्भृतो रसः पुनातु त्रीणि च॥८॥

[८]

प्रजा वै स॒त्रमा॑स॒त॒ तप॑स्तप्य॒माना॒ अजु॑ह्वतीः। दे॒वा
अ॑पश्य॒श्चम॑सङ्घृ॒तस्य॑ पूर्णं॒ स्व॒धाम्। तमु॑पोद॒तिष्ठ॑न्तम॒जुह॑वुः।
तेनार्ध॑मा॒स ऊ॑र्जमवा॒रुन्ध॑त। तस्मा॑दर्धमा॒से दे॒वा
इ॒ज्यन्ते। पि॒तरो॑ऽपश्य॒श्चम॑सङ्घृ॒तस्य॑ पूर्णं॒ स्व॒धाम्।
तमु॑पोद॒तिष्ठ॑न्तम॒जुह॑वुः। तेन॑ मा॒स्यूर्ज॑मवा॒रुन्ध॑त।
तस्मा॑न्मा॒सि पि॒तृभ्यः॑ क्रियते। म॒नुष्या॑ अपश्य॒श्चम॑सङ्घृ॒तस्य॑
पूर्णं॒ स्व॒धाम्॥५२॥

तमु॑पोद॒तिष्ठ॑न्तम॒जुह॑वुः। तेन॑ द्वि॒यीमूर्ज॑मवा॒रुन्ध॑त।
तस्मा॑द्वि॒रहो॑ म॒नुष्यै॑भ्य॒ उप॑ह्रियते। प्रा॒तश्च सा॒यं च।
प॒शवो॑ऽपश्य॒श्चम॑सङ्घृ॒तस्य॑ पूर्णं॒ स्व॒धाम्। तमु॑पोद॒तिष्ठ॑न्त-
म॒जुह॑वुः। तेन॑ त्रि॒यीमूर्ज॑मवा॒रुन्ध॑त। तस्मा॑त्रि॒रहः॑ प॒शवः॑
प्रेर॑ते। प्रा॒तः सङ्ग॑वे सा॒यम्। अ॒सुरा॑ अपश्य॒श्चम॑सङ्घृ॒तस्य॑
पूर्णं॒ स्व॒धाम्॥५३॥

तमु॑पोद॒तिष्ठ॑न्तम॒जुह॑वुः। तेन॑ सं॒वत्सर॑ ऊ॑र्जमवा॒रुन्ध॑त।
ते दे॒वा अ॑मन्यन्त। अ॒मी वा इ॒दम॑भूवन्। यद्व॒यं स्म
इति॑। त ए॒तानि॑ चातु॒र्मास्या॑न्यपश्यन्। तानि॒ निर॑वपन्।
तैरे॒वेषा॑न्तामूर्जमवृ॒ञ्जत। ततो॑ दे॒वा अ॑भवन्। परा॑ऽसुराः॥५४॥

यद्य॑जते। या॒मे॒व दे॒वा ऊ॑र्जमवा॒रुन्ध॑त। ता॒न्तेना॑व॒रुन्धे॑।
यत्पि॒तृभ्यः॑ क॒रोति॑। या॒मे॒व पि॒तर॑ ऊ॑र्जमवा॒रुन्ध॑त।

तान्तेनावरुन्धे। यदावसथेऽन्नं हरन्ति। यामेव मनुष्या ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे। यद्वक्षिणान्ददाति॥५५॥

यामेव पशव ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे। यच्चातुर्मास्यैर्यजते। यामेवासुरा ऊर्जमवारुन्धत। तान्तेनावरुन्धे। भवत्यात्मना। परास्य भ्रातृव्यो भवति। विराजो वा एषा विक्रान्तिः। यच्चातुर्मास्यानि। वैश्वदेवेनास्मिल्लोके प्रत्यतिष्ठत्। वरुणप्रघासैरन्तरिक्षे। साकमेधैरमुष्मिल्लोके। एष ह त्वावैतत्सर्वं भवति। य एवं विद्वाश्चातुर्मास्यैर्यजते॥५६॥

मनुष्या अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा अपश्यश्चमसङ्कृतस्य पूर्णं स्वधामसुरा ददात्यतिष्ठत्त्वारि च॥९॥

अग्निर्वाव संवत्सरः। आदित्यः परिवत्सरः। चन्द्रमा इदावत्सरः। वायुरनुवत्सरः। यद्वैश्वदेवेन यजते। अग्निमेव तत्संवत्सरमाप्नोति। तस्माद्वैश्वदेवेन यजमानः। संवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत। यद्वरुणप्रघासैर्यजते। आदित्यमेव तत्परिवत्सरमाप्नोति॥५७॥

तस्माद्वरुणप्रघासैर्यजमानः। परिवत्सरीणां स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत। यत्साकमेधैर्यजते। चन्द्रमसमेव तदिदावत्सरमाप्नोति। तस्मात्साकमेधैर्यजमानः। इदावत्सरीणां स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत। यत्पितृयज्ञेन यजते। देवानेव तदन्ववस्यति। अथवा अस्य वायुश्चानुवत्सरश्चाप्रीता-

वुच्छिष्येते। यच्छुनासीरीयेण यजते॥५८॥

वायुमेव तदनुवत्सुरमाप्नोति। तस्माच्छुनासीरीयेण यजमानः। अनुवत्सुरीणां स्वस्तिमाशास्त इत्याशासीत। संवत्सरं वा एष ईप्सतीत्याहुः। यश्चातुर्मास्यैर्यजत इति। एष ह त्वै संवत्सुरमाप्नोति। य एवं विद्वांश्चातुर्मास्यैर्यजते। विश्वे देवाः समयजन्त। तैः ऽग्निमेवायजन्त। त एतं लोकमजयन्॥५९॥

यस्मिन्नाग्निः। यद्वैश्वदेवेन यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नाग्निः। अग्नेरेव सायुज्यमुपैति। यदा वैश्वदेवेन यजते। अथ संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। यदा संवत्सरस्य गृहपतिमाप्नोति। अथ सहस्रयाजिनमाप्नोति। यदा सहस्रयाजिनमाप्नोति॥६०॥

अथ गृहमेधिनमाप्नोति। यदा गृहमेधिनमाप्नोति। अथाग्निर्भवति। यदाग्निर्भवति। अथ गौर्भवति। एषा वै वैश्वदेवस्य मात्रा। एतद्वा एतेषामवमम्। अतोतो वा उत्तराणि श्रेयांसि भवन्ति। यद्विश्वे देवाः समयजन्त। तद्वैश्वदेवस्य वैश्वदेवत्वम्॥६१॥

अथादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासैर्यजत। स एतं लोकमजयत्। यस्मिन्नादित्यः। यद्वरुणप्रघासैर्यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नादित्यः। आदित्यस्यैव सायुज्यमुपैति। यदादित्यो वरुणः राजानं वरुणप्रघासै-

रयंजत। तद्वरुणप्रघासानां वरुणप्रघासत्वम्। अथ सोमो
राजा छन्दांसि साकमेधैरयजत॥६२॥

स एतं लोकमजयत्। यस्मिंश्चन्द्रमा विभाति।
यत्साकमेधैरयजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिंश्चन्द्रमा
विभाति। चन्द्रमस एव सायुज्यमुपैति। सोमो वै
चन्द्रमाः। एष ह त्वै साक्षात्सोमं भक्षयति। य एवं
विद्वान्त्साकमेधैरयजते। यत्सोमश्च राजा छन्दांसि च
समैधन्त॥६३॥

तत्साकमेधानां साकमेधत्वम्। अथर्तवः पितरः प्रजापतिं
पितरं पितृयज्ञेनायजन्त। त एतं लोकमजयन्। यस्मिन्नृतवः।
यत्पितृयज्ञेन यजते। एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्नृतवः।
ऋतूनामेव सायुज्यमुपैति। यदृतवः पितरः प्रजापतिं पितरं
पितृयज्ञेनायजन्त। तत्पितृयज्ञस्य पितृयज्ञत्वम्॥६४॥

अथौषधय इमं देवत्र्यम्बकैरयजन्त प्रथमहीति। ततो वै
ता अप्रथन्त। य एवं विद्वांस्त्र्यम्बकैरयजते। प्रथते प्रजयां
पशुभिः। अथ वायुः परमेष्ठिनं शुनासीरीयेणायजत। स
एतं लोकमजयत्। यस्मिन्वायुः। यच्छुनासीरीयेण यजते।
एतमेव लोकं जयति। यस्मिन्वायुः॥६५॥

वायोरेव सायुज्यमुपैति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। प्र
चातुर्मास्ययाजी मीयता (३) न प्रमीयता (३) इति।
जीवन्वा एष ऋतूनप्येति। यदि वसन्तां प्रमीयते। वसन्तो

भ॑वति। यदि॑ ग्री॒ष्मे ग्री॒ष्मः। यदि॑ व॒रु॒षासु॑ व॒रु॒षाः। यदि॑ श॒रदि॑
श॒रत्। यदि॑ हेम॑न् हेम॒न्तः। ऋ॒तुर्भू॒त्वा सं॑वत्स॒रम॒प्येति॑।
सं॑वत्स॒रः प्र॒जाप॑तिः। प्र॒जाप॑ति॒र्वावैषः॥६६॥

परिवत्सुरमाप्नोति शुनासीरीयेण यजंतेऽजयन्त्सहस्रयजिनमाप्नोति वैश्वदेवत्व९ सांकमेधैरयजत समैधन्त
पितृयज्ञत्वं जयति यस्मिन्वायुरहेमन्तस्त्रीणि च॥१०॥ [१०]

उ॒भये॑ यु॒व९ सु॒रामु॑द॒स्था॒न्नि वै॑ यस्य॑ प्रा॒तः स॒व॒न ए॒कैको॑ऽसु॒र्यं प॑व॒मानः॑ प्र॒जा वै
स॒त्रमा॑स॒ताग्नि॑र्वा॒व सं॑वत्स॒रो द॑श॥१०॥

उ॒भये॑ वा उ॒द॒स्था॒त्सर्वा॑भिर्मध्यतोऽत्र॒ वाव॑ ब्रा॒ह्म॒णेष्व॑थं गृहमे॒धिन॑९ षट्॒र्थाष्टिः॥६६॥

उ॒भये॑ वा वैषः॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके चतुर्थः

प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

अग्नेः कृत्तिकाः। शुक्रं परस्ताज्ज्योतिरवस्तात्। प्रजापते रोहिणी। आपः परस्तादोषधयोऽवस्तात्। सोमस्येन्वका विततानि। परस्ताद्वयन्तोऽवस्तात्। रुद्रस्य बाहू। मृगयवः परस्ताद्विक्षारोऽवस्तात्। आदित्यै पुनर्वसू। वातः परस्तादार्द्रमवस्तात्॥१॥

बृहस्पतेस्तिष्यः। जुह्वतः परस्ताद्यजमाना अवस्तात्। सर्पाणामाश्रेषाः। अभ्यागच्छन्तः परस्तादभ्यानृत्यन्तोऽवस्तात्। पितृणां मघाः। रुदन्तः परस्तादपभ्रंशोऽवस्तात्। अर्यम्णः पूर्वे फल्गुनी। जाया परस्तादृषभोऽवस्तात्। भगस्योत्तरे। बृहत्तवः परस्ताद्वहमाना अवस्तात्॥२॥

देवस्य सवितुरहस्तः। प्रसवः परस्तात्सनिर्वस्तात्। इन्द्रस्य चित्रा। ऋतं परस्तात्सत्यमवस्तात्। वायोर्निष्ठा व्रततिः। परस्तादसिद्धिरवस्तात्। इन्द्राग्नियोर्विशाखे। युगानि परस्तात्कृषमाणा अवस्तात्। मित्रस्यानूराधाः। अभ्यारोहत्परस्तादभ्यारूढमवस्तात्॥३॥

इन्द्रस्य रोहिणी। शृणत्परस्तात्प्रतिशृणदवस्तात्। निर्ऋत्यै मूलवर्हणी। प्रतिभञ्जन्तः परस्तात्प्रतिशृणन्तोऽवस्तात्। अपां पूर्वा अषाढाः। वर्चः परस्तात्समितिरवस्तात्। विश्वेषां देवानामुत्तराः। अभिजयत्परस्तादभिजितमवस्तात्। विष्णोः

श्रो॒णा पृ॒च्छमा॑नाः। प॒रस्ता॒त्पन्था॑ अवस्ता॑त्॥४॥

वसू॑नाः॒ श्रवि॑ष्ठाः। भू॒तं प॒रस्ता॒द्भूति॑रवस्ता॑त्। इन्द्र॑स्य
श॒तभि॑षक्। वि॒श्वव्य॑चाः प॒रस्ता॑द्वि॒श्वक्षि॑तिरवस्ता॑त्।
अ॒जस्यै॑कप॒दः पूर्वे॑ प्रो॒ष्ठप॒दाः। वै॒श्वान॑रं प॒रस्ता॑द्वै॒श्वाव॑सवम॒-
वस्ता॑त्। अहे॑र्बु॒ध्निय॑स्योत्त॑रे। अ॒भिषि॑ञ्चन्तः प॒रस्ता॑दभि॒-
षु॒ण्वन्तो॑ऽवस्ता॑त्। पू॒ष्णो रे॒वती॑। गा॒वः प॒रस्ता॑द्वत्सा
अ॒वस्ता॑त्। अ॒श्विनो॑र॒श्वयु॑जौ। ग्रामः॑ प॒रस्ता॑त्सेना॒ऽवस्ता॑त्।
य॒मस्या॑प॒भर॑णीः। अ॒प॒कर्ष॑न्तः प॒रस्ता॑दप॒वह॑न्तो॒ऽवस्ता॑त्।
पूर्णा॑ प॒श्चाद्य॑त्ते दे॒वा अ॒दधुः॑॥५॥

आ॒र्द्रम॑वस्ता॒द्वह॑माना अवस्ता॑दभ्या॒रूढम॑वस्ता॒त्पन्था॑ अवस्ता॑द्वत्सा अवस्ता॑त्पञ्चं च॥१॥ ————— [१]

यत्पु॒ण्यं नक्ष॑त्रम्। तद्व॒द्वीतो॑पव्युषम्। य॒दा वै सूर्य॑ उ॒देति॑।
अथ॑ नक्ष॑त्रं नैति॑। याव॑ति॒ तत्र॑ सूर्यो॑ गच्छे॑त्। यत्र॑ जघ॒न्यं
पश्ये॑त्। ताव॑ति॒ कुर्वी॑त यत्का॒री स्या॑त्। पु॒ण्या॒ह ए॒व कु॑रुते।
ए॒व॒ ह वै य॒ज्ञेषु॑ च श॒तद्यु॑म्नं च मा॒त्स्यो नि॑रवसाय॒यां
च॑कार॥६॥

यो वै न॑क्ष॒त्रियं॑ प्र॒जाप॑तिं वेद॑। उ॒भयो॑रेनं लो॒कयो॑र्विदुः। हस्त॑
ए॒वास्य॑ हस्तः॑। चि॒त्रा शि॑रः॑। नि॒ष्ट्या हृ॑दयम्। ऊ॒रू वि॑शा॒खे।
प्र॒तिष्ठा॑ऽनू॒राधाः॑। ए॒ष वै न॑क्ष॒त्रियः॑ प्र॒जाप॑तिः। य ए॒वं वेद॑।
उ॒भयो॑रेनं लो॒कयो॑र्विदुः॥७॥

अ॒स्मि॒श्चामु॒ष्मि॒श्च। यां का॒मये॑त दु॒हित॑रं प्रि॒या

स्यादिति। तां निष्ठायां दद्यात्। प्रियैव भवति। नेव तु पुनरागच्छति। अभिजिन्नाम् नक्षत्रम्। उपरिष्ठादष्टाढानाम्। अवस्ताच्छ्रोणायै। देवासुराः संयन्ता आसन्। ते देवास्तस्मिन्नक्षत्रेऽभ्यजयन्॥८॥

यदभ्यजयन्। तदभिजितोऽभिजित्वम्। यं कामयेतानपज्यं जयेदिति। तमेतस्मिन्नक्षत्रे यातयेत्। अनपज्यमेव जयति। पापपराजितमिव तु। प्रजापतिः पशूनसृजत। ते नक्षत्रं नक्षत्रमुपातिष्ठन्त। ते समावन्त एवाभवन्। ते रेवतीमुपातिष्ठन्त॥९॥

ते रेवत्यां प्राभवन्। तस्माद्वेवत्यां पशूनां कुर्वीत। यत्किं चार्वाचीनः सोमात्। प्रैव भवन्ति। सुलिलं वा इदमन्तरासीत्। यदतरन्। तत्तारकाणां तारकत्वम्। यो वा इह यजते। अमुं स लोकं नक्षते। तन्नक्षत्राणां नक्षत्रत्वम्॥१०॥

देवगृहा वै नक्षत्राणि। य एवं वेद। गृह्यैव भवति। यानि वा इमानि पृथिव्याश्चित्राणि। तानि नक्षत्राणि। तस्मादश्लीलनामश्चित्रे। नावस्येन्न यजेत। यथा पापाहे कुरुते। तादृगेव तत्। देवनक्षत्राणि वा अन्यानि॥११॥

यमनक्षत्राण्यन्यानि। कृत्तिकाः प्रथमम्। विशाखे उत्तमम्। तानि देवनक्षत्राणि। अनूराधाः प्रथमम्। अपभरणीरुत्तमम्। तानि यमनक्षत्राणि। यानि देवनक्षत्राणि। तानि दक्षिणेन

परि॑यन्ति। यानि॑ यमनक्ष॒त्राणि॑॥१२॥

तान्युत्त॑रेण। अन्वे॑षामरा॒त्स्मेति॑। तद॑नूरा॒धाः। ज्ये॒ष्ठमे॑षाम-
वधि॒ष्मेति॑। तज्ये॑ष्ठ॒घ्नी। मूल॑मेषामवृक्षा॒मेति॑। तन्मूल॑वर्ह॒णी।
यन्नास॑हन्त। तद॑षा॒ढाः। यद॑श्लो॒णत्॥१३॥

तच्छ्रो॒णा। यद॑शृ॒णोत्। तच्छ्र॑वि॒ष्टाः। यच्छ्र॑तमभिषज्यन्।
तच्छ्र॑तभिषक्। प्रो॒ष्ठप॑देषूदयच्छन्त। रे॒वत्या॑मरवन्त।
अ॒श्वयु॑जोरयुञ्जत। अ॒प॒भर॑णीष्वपावहन्। तानि॒ वा ए॒तानि॑
यमनक्ष॒त्राणि॑। यान्ये॒व दै॑वनक्ष॒त्राणि॑। तेषु॑ कुर्वीत यत्का॒री
स्यात्। पु॒ण्या॒ह ए॒व कुरु॑ते॥१४॥

चकारैव वेदोभयोरैनं लोकयोर्विदुरजयन्नेवतीमुपातिष्ठन्त नक्षत्रत्वमन्यानि यानि यमनक्षत्राण्यश्लोणद्यमनक्षत्राणि
त्रीणि च॥२॥

[२]

दे॒वस्य॑ सवि॒तुः प्रा॒तः प्र॑स॒वः प्रा॒णः। वरु॑णस्य
सा॒यमा॑स॒वोऽपानः॑। यत्प्र॑ती॒चीनं॑ प्रा॒तस्त॑नात्। प्रा॒चीनं॑
सङ्ग॑वात्। ततो॑ दे॒वा अ॑ग्नि॒ष्टोमं॑ निर॑मिमत। तत्तदा॑त्तवी॒र्यं
निर्मा॑र्गः। मि॒त्रस्य॑ सङ्ग॒वः। तत्पु॑ण्यं तेज॒स्व्यहः॑। तस्मा॑त्तर्हि
प॒शवः॑ स॒माय॑न्ति। यत्प्र॑ती॒चीनं॑ सङ्ग॑वात्॥१५॥

प्रा॒चीनं॑ म॒ध्यं दि॑नात्। ततो॑ दे॒वा उ॒क्थ्यं॑ निर॑मिमत।
तत्तदा॑त्तवी॒र्यं निर्मा॑र्गः। बृह॒स्पते॑र्म॒ध्यं दि॑नः। तत्पु॑ण्यं
तेज॒स्व्यहः॑। तस्मा॑त्तर्हि तेक्षि॑ष्ठं तपति। यत्प्र॑ती॒चीनं॑ म॒ध्यं
दि॑नात्। प्रा॒चीनं॑मपरा॒ह्णात्। ततो॑ दे॒वाः षोड॑शि॒नं निर॑मिमत।

तत्तदात्तवीर्यं निर्मार्गः॥१६॥

भग॑स्यापरा॒हः। तत्पु॑ण्यं तेज॒स्व्यहः॑। तस्मा॑दपरा॒ह्णे कु॑मा॒र्यो
भग॑मिच्छ॒मानाश्चर॑न्ति। यत्प्र॑ती॒चीन॑मपरा॒ह्णात्। प्रा॒चीन॑
सा॒यात्। ततो॑ दे॒वा अ॑तिरा॒त्रं निर॑मिमत्। तत्तदात्तवीर्यं
निर्मा॑र्गः। वरु॑णस्य सा॒यम्। तत्पु॑ण्यं तेज॒स्व्यहः॑। तस्मा॑त्तर्हि
नानृ॑तं वदेत्॥१७॥

ब्रा॒ह्म॒णो वा अ॑ष्टावि॒ंशो नक्ष॑त्राणाम्। स॒मा॒नस्या॒हः पञ्च॑
पु॒ण्यानि॑ नक्ष॑त्राणि। च॒त्वार्य॑श्ची॒लानि॑। तानि॑ न॒व। यच्च॑
पर॒स्तान्नक्ष॑त्राणां यच्चा॒वस्ता॑त्। तान्येका॑दश। ब्रा॒ह्म॒णो
द्वा॑दशः। य ए॒वं वि॒द्वान्स॑वत्स॒रं व्र॑तं चर॑ति। स॒वत्स॑रेणै॒वास्य॑
व्र॑तं गु॒प्तं भ॑वति। स॒मा॒नस्या॒हः पञ्च॑ पु॒ण्यानि॑ नक्ष॑त्राणि।
च॒त्वार्य॑श्ची॒लानि॑। तानि॑ न॒व। आ॒ग्नेयी॑ रात्रिः। ऐ॒न्द्रम॑हः।
तान्येका॑दश। आ॒दित्यो॑ द्वा॑दशः। य ए॒वं वि॒द्वान्स॑वत्स॒रं व्र॑तं
चर॑ति। स॒वत्स॑रेणै॒वास्य॑ व्र॑तं गु॒प्तं भ॑वति॥१८॥

सङ्ग॒वाथ्यो॑डुशिन् निर॑मिमत् तत्तदात्तवीर्यं निर्मा॑र्गो वंदे॒द्भवति॑ स॒मा॒नस्या॒हः पञ्च॑ पु॒ण्यानि॑ नक्ष॑त्राण्यष्टौ

च॑॥३॥

ब्र॒ह्म॒वादि॑नो वद॑न्ति। कति॑ पात्रा॑णि य॒ज्ञं व॑ह॒न्तीति॑।
त्रयो॑द॒शेति॑ ब्रूयात्। स यद्व॑यात्। कस्तानि॑ निर॑मिमी॒तेति॑।
प्र॒जाप॑तिरिति॑ ब्रूयात्। स यद्व॑यात्। कुत॑स्तानि॑
निर॑मिमी॒तेति॑। आ॒त्मन् इति॑। प्रा॒णापा॒नाभ्या॑मे॒वोपा॑ङ्-

श्वन्तर्यामौ निरमिमीत॥१९॥

व्यानादुपांशुसर्वनम्। वाच ऐन्द्रवायवम्। दक्षऋतुभ्यां
मैत्रावरुणम्। श्रोत्रादाश्विनम्। चक्षुषः शुक्रामन्थिनौ। आत्मनं
आग्रयणम्। अङ्गेभ्य उक्थ्यम्। आयुषो ध्रुवम्। प्रतिष्ठायां
ऋतुपात्रे। यज्ञं वाव तं प्रजापतिर्निरमिमीत। स निर्मितो
नाद्धियत् समं ह्वीयत्। स एतान्प्रजापतिरपि वापानं पश्यत्।
तां निरवपत्। तैर्वै स यज्ञमप्यवपत्। यदपि वापा भवन्ति।
यज्ञस्य धृत्या असं ह्वयाय॥२०॥

उपांशुश्चन्तर्यामौ निरमिमीतामिमीत पद्व॥४॥ [४]

ऋतमेव परमेष्ठि। ऋतं नात्येति किञ्चन। ऋते समुद्र
आहितः। ऋते भूमिरियं श्रिता। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा।
तप आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य
तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये।
तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योप वर्तये। शग्मेनास्याभि
वर्तये। तद्वृतं तत्सत्यम्। तद्वृतं तच्छ्रुकेयम्। तेन शकेयं तेन
राध्यासम्॥२१॥

यद्धर्मः पर्यवर्तयत्। अन्तान्पृथिव्या दिवः। अग्निरीशान्
ओजंसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः
सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य
नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये।

शिवेनास्योपं वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वृतं तत्सत्यम्।
तद्वृतं तच्छ्रुकेयम्। तेन शकेयं तेन राध्यासम्॥२२॥

यो अस्याः पृथिव्यास्त्वचि। निवर्तयत्योषधीः। अग्निरीशान्
ओजसा। वरुणो धीतिभिः सह। इन्द्रो मरुद्भिः सखिभिः
सह। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा। तप आक्रान्तमुष्णिहा।
शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य तेजसा। ऋतेनास्य
नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये। तपसाऽस्यानु वर्तये।
शिवेनास्योपं वर्तये। शग्मेनास्याभि वर्तये। तद्वृतं तत्सत्यम्।
तद्वृतं तच्छ्रुकेयम्। तेन शकेयं तेन राध्यासम्॥२३॥

एकं मासमुदसृजत्। परमेष्ठी प्रजाभ्यः। तेनाभ्यो मह
आवहत्। अमृतं मर्त्याभ्यः। प्रजामनु प्र जायसे। तदु ते
मर्त्यामृतम्। येन मासा अर्धमासाः। ऋतवः परिवत्सराः।
येन ते ते प्रजापते। ईजानस्य न्यवर्तयन्। तेनाहमस्य
ब्रह्मणा। निवर्तयामि जीवसे। अग्निस्तिग्मेन शोचिषा।
तप आक्रान्तमुष्णिहा। शिरस्तपस्याहितम्। वैश्वानरस्य
तेजसा। ऋतेनास्य नि वर्तये। सत्येन परि वर्तये।
तपसाऽस्यानु वर्तये। शिवेनास्योपं वर्तये। शग्मेनास्याभि
वर्तये। तद्वृतं तत्सत्यम्। तद्वृतं तच्छ्रुकेयम्। तेन शकेयं तेन
राध्यासम्॥२४॥

(परिवर्तये सहामिवर्तय उष्णिहा राध्यास्यवर्तयन्नुपवर्तये चत्वारि च)। ऋतमेव षोडश। यद्वर्मा यो

अस्याः सप्तदशसप्तदश। एकं मासं चतुर्विंशतिः॥५॥

[५]

दे॒वा वै यद्य॒ज्ञेऽकुर्व॑त। तद॒सुरा॑ अकुर्व॑त। तेऽसुरा॑ ऊ॒र्ध्वं
पृ॒ष्ठेभ्यो॑ नाप॑श्यन्। ते केशा॒नग्रे॑ऽवपन्त। अथ॒ श्मश्रू॑णि।
अथो॑पप॒क्षौ। तत॒स्तेऽवा॑श्च आयन्। परा॑ऽभवन्। यस्यै॒वं
वप॑न्ति। अवा॑डेति॥२५॥

अथो॑ परै॒व भ॑वति। अथ॑ दे॒वा ऊ॒र्ध्वं पृ॒ष्ठेभ्यो॑ऽपश्यन्।
त उ॑पप॒क्षावग्रे॑ऽवपन्त। अथ॒ श्मश्रू॑णि। अथ॒ केशा॑न्।
तत॒स्तेऽभ॑वन्। सुव॒र्गं लो॒कमा॑यन्। यस्यै॒वं वप॑न्ति।
भव॑त्या॒त्मना॑। अथो॑ सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति॥२६॥

अथै॒तन्मनु॑र्व॒त्रे मि॑थुनम॑पश्यत्। स श्मश्रू॑ण्यग्रे॑ऽवपत।
अथो॑पप॒क्षौ। अथ॒ केशा॑न्। ततो॒ वै स प्रा॑जायत प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑। यस्यै॒वं वप॑न्ति। प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जा॑यते।
दे॒वासुराः॑ संय॑त्ता आसन्। ते सं॒वत्स॒रे व्याय॑च्छन्त।
ता॒न्दे॒वाश्चा॑तुर्मा॒स्यैरे॒वाभि प्रायु॑ञ्जत॥२७॥

वै॒श्वदे॒वेन॑ च॒तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जतेन्द्रा॒जानः॑। ताञ्छी॒र्षं नि
चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। व॒रुण॑प्र॒घासै॑श्चतुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जत॒
वरु॑णरा॒जानः॑। ताञ्छी॒र्षं नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च।
सा॒कमे॒धैश्च॑तुरो॑ मा॒सोऽवृ॑ञ्जत॒ सोम॑रा॒जानः॑। ताञ्छी॒र्षं
नि चाव॑र्तयन्त॒ परि॑ च। या सं॒वत्स॒र उ॑पजी॒वाऽऽसी॑त्।
तामे॑षामवृ॑ञ्जत। ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। परा॑ऽसुराः॥२८॥

य ए॒वं वि॒द्वाश्चा॑तुर्मा॒स्यैर्य॑जते। भ्रातृ॑व्यस्यै॒व मा॒सो वृ॑त्का।

शी॒र्षं नि च॑ वर्तय॑ते परि॑ च। यैषा संवत्स॑र उपजी॒वा।
वृ॒द्धे तां भ्रातृ॑व्यस्य। क्षु॒धाऽस्य॑ भ्रातृ॑व्यः परा॑ भवति।
लो॒हिताय॑सेन॒ नि वर्त॑यते। यद्वा इ॒माम॑ग्नि॒रऋ॒तावा॑गते
निव॑र्तयति। ए॒तदे॒वैना॑रू॒पं कृ॒त्वा निव॑र्तयति। सा ततः
श्व॒श्वो भूय॑सी॒ भव॑न्त्येति॥२९॥

प्र जा॑यते। य एवं वि॒द्वाल्लो॑हिताय॒सेन॑ निव॑र्तयते। ए॒तदे॒व रू॒पं
कृ॒त्वा नि वर्त॑यते। स ततः श्व॒श्वो भूया॑न्भव॑न्नेति। प्रैव जा॑यते।
त्रे॒ण्या श॑ल॒ल्या नि वर्त॑येत। त्रीणि॑त्रीणि॒ वै दे॒वाना॑मृ॒द्धानि॑।
त्रीणि॒ छन्दा॑र॒सि। त्रीणि॒ सर्व॑नानि। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः॥३०॥

ऋ॒ध्यामे॒व तद्वी॑र्य॒ एषु॑ लो॒केषु॑ प्रति॑ तिष्ठति। यच्चा॑तुर्मा॒स्यया॑ज्या॒त्मनो॑
नाव॑द्येत्। दे॒वेभ्य॑ आवृ॑श्येत्। च॒तृषु॑च॒तृषु॑ मा॒सेषु॑ नि वर्त॑येत्।
प॒रोक्ष॑मे॒व तद्दे॒वेभ्य॑ आ॒त्मनो॑ऽव॑द्यत्यना॒व्रस्का॑य। दे॒वानां॑ वा
ए॒ष आनी॑तः। यश्चा॑तुर्मा॒स्यया॑जी। य एवं वि॒द्वान्नि च॑ वर्तय॑ते
परि॑ च। दे॒वता॑ ए॒वाप्ये॑ति। नास्य॑ रु॒द्रः प्र॒जां प॒शून्भि॑
म॑न्यते॥३१॥

ए॒त्येत्य॑यु॒ञ्जता॑सुरा एति॑ लो॒का म॑न्यते॥६॥

आयु॑षः प्रा॒णर॑ सन्त॑नु। प्रा॒णाद॑पा॒नर॑ सन्त॑नु। अ॒पा॒नाद्व्या॒नर॑
सन्त॑नु। व्या॒नाच्चक्षुः॑ सन्त॑नु। चक्षु॑षः श्रोत्र॑र॒ सन्त॑नु।
श्रोत्रा॑न्मनः॒ सन्त॑नु। मन॑सो वाच॑र॒ सन्त॑नु। वाच॑ आ॒त्मान॑र॒
सन्त॑नु। आ॒त्मनः॑ पृथि॒वीर॑ सन्त॑नु। पृथि॒व्या अ॒न्तरि॑क्ष॒र॑
सन्त॑नु। अ॒न्तरि॑क्षा॒दिव॑र॒ सन्त॑नु। दि॒वः सु॒वः सन्त॑नु॥३२॥

अन्तरिक्षं सन्तनु द्वे च॥७॥ [७]

इन्द्रो दधीचो अस्थभिः। वृत्राण्यप्रतिष्कृतः। जघान
नवतीर्नवा। इच्छन्नश्वस्य यच्छिरः। पर्वतेष्वपश्रितम्।
तद्विदच्छर्यणावति। अत्राहु गोरमन्वत। नाम त्वष्टुरपीच्यम्।
इत्था चन्द्रमसो गृहे। इन्द्रमिद्राथिनो बृहत्॥३३॥

इन्द्रमर्केभिरर्किणः। इन्द्रं वाणीरनूषत। इन्द्र इद्धर्योः सचा।
सम्मिश्र आवचो युजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः। इन्द्रो दीर्घाय
चक्षसे। आ सूर्यं रोहयद्विवि। वि गोभिरद्रिमैरयत्। इन्द्र
वाजेषु नो अव। सहस्रप्रधनेषु च॥३४॥

उग्र उग्राभिरूतिभिः। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय
हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। इन्द्रः स दामने कृतः।
ओजिष्ठः स बलं हितः। द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः। गिरा वज्रो
न सम्भृतः। सबलो अनपच्युतः। ववक्षुरुग्रो अस्तृतः॥३५॥

बृहचास्तृतः॥८॥ [८]

देवासुराः संयत्ता आसन्। स प्रजापतिरिन्द्रं ज्येष्ठं पुत्रमप
न्यधत्त। नेदेनमसुरा बलीयांसोऽहनन्निति। प्रहादो ह वै
कायाधवः। विरोचनं स्वं पुत्रमप न्यधत्त। नेदेनं देवा
अहनन्निति। ते देवाः प्रजापतिमुपसमेत्योचुः। नाराजकस्य
युद्धमस्ति। इन्द्रमन्विच्छामेति। तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छन्॥३६॥

तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दन्। तमिष्टिभिरन्वैच्छन्। तमिष्टिभिरन्वविन्द

तदिष्टीनामिष्टित्वम्। एष्टयो ह वै नाम। ता इष्टयु
इत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तस्मा
एतमाग्नावैष्णवमेकादशकपालं दीक्षणीयं निरवपन्।
तदपद्रुत्यातन्वत। तान्पत्नीसंयाजान्तु उपानयन्॥३७॥

ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन्। ते प्रायणीयमभि समारोहन्।
तदपद्रुत्यातन्वत। ताञ्छुय्वन्तु उपानयन्। ते तदन्तमेव
कृत्वोदद्रवन्। त आतिथ्यमभि समारोहन्। तदपद्रुत्यातन्वत।
तानिडान्तु उपानयन्। ते तदन्तमेव कृत्वोदद्रवन्। तस्मादेता
एतदन्ता इष्टयः सन्तिष्ठन्ते॥३८॥

एव९ हि देवा अकुर्वत। इति देवा अकुर्वत। इत्यु वै मनुष्याः
कुर्वते। ते देवा ऊचुः। यद्वा इदमुच्चैर्यज्ञेन चराम। तन्नोऽसुराः
पाप्माऽनुविन्दन्ति। उपा९शूपसदा चराम। तथा नोऽसुराः
पाप्मा नानुवेत्स्यन्तीति। त उपा९शूपसदमतन्वत। तिस्र एव
सामिधेनीरनूच्य॥३९॥

स्रुवेणाधारमाधार्य। तिस्रः पराचीराहुतीरहुत्वा। स्रुवेणोपसदं
जुह्वां चक्रुः। उग्रं वचो अपावधीन्त्वेषं वचो अपावधी९स्वाहेति।
अशनयापिपासे ह वा उग्रं वचः। एनश्च वैरहत्यं च त्वेषं
वचः। एत९ ह वाव तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानं देवा अपजघ्निरे।
तथो एवैतदेवंविद्यजमानः। तिस्र एव सामिधेनीरनूच्य।
स्रुवेणाधारमाधार्य॥४०॥

तिस्रः पराचीराहुतीरहुत्वा। सुवेणोपसदं जुहोति। उग्रं वचो
 अपावधीन्त्वेषं वचो अपावधीः स्वाहेति। अशनयापिपासे
 ह वा उग्रं वचः। एनश्च वैरहत्यं च त्वेषं वचः। एतमेव
 तच्चतुर्धाविहितं पाप्मानं यजमानोऽपि हते। तेऽभिनीयेवाहः
 पशुमाऽलभन्त। अहं एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं
 मृत्युमपजघ्निरे। तेनाभिनीयेव रात्रेः प्राचरन्। रात्रिया एव
 तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे॥४१॥

तस्मादभिनीयेवाहः पशुमा लभेत। अहं एव तद्यजमानोऽवर्ति
 पाप्मानं भ्रातृव्यानपं नुदते। तेनाभिनीयेव रात्रेः प्रचरेत्।
 रात्रिया एव तद्यजमानोऽवर्ति पाप्मानं भ्रातृव्यानपं नुदते।
 स एष उपवसथीयेऽहन्दिदेवत्यः पशुरा लभ्यते। द्वयं वा
 अस्मिल्लोके यजमानः। अस्थिं च मांसं च। अस्थिं चैव
 तेन मांसं च यजमानः सः स्फुरते। ता वा एताः पञ्च
 देवताः। अग्नीषोमावग्निर्मित्रावरुणौ॥४२॥

पञ्चपञ्ची वै यजमानः। त्वङ्मांसं स्नावाऽस्थिं मज्जा।
 एतमेव तत्पञ्चधाविहितमात्मानं वरुणपाशान्मुञ्चति।
 भेषजतायै निर्वरुणत्वाय। तं सप्तभिश्छन्दाभिः प्रातरह्वयन्।
 तस्मात्सप्त चतुरुत्तराणि छन्दांसि प्रातरनुवाकेऽनूच्यन्ते।
 तमेतयोपसमेत्योपासीदन्। उपास्मै गायता नर इति।
 तस्मादेतयो बहिष्पवमान उपसद्यः॥४३॥

ऐच्छन्नयुःस्तिष्ठन्तेऽनूच्यानूच्यं सुवेणाधारमाचार्यं रात्रिया एव तद्देवा अवर्ति पाप्मानं मृत्युमपजघ्निरे

मित्रावरुणौ नव च (देवा यजमानो देवा देवा यजमानो यजमानोऽलभन्त प्राचरं लभेत्
प्रचरेदालम्बन्तालम्भेत् मृत्युमपञ्जघ्निरे भ्रातृव्यान्॥१॥

[९]

स संमुद्र उत्तरतः प्राज्वलद्भूम्यन्तेन। एष वाव स
संमुद्रः। यच्चात्वालः। एष उवेव स भूम्यन्तः। यद्वेद्यन्तः।
तदेतत्रिशलत्रिपूरुषम्। तस्मात्तं त्रिवितुः तं खनन्ति। स
सुवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत आसीत्। तं यदस्या
अध्यजनयन्। तस्मादादित्यः॥४४॥

अथ यत्सुवर्णरजताभ्यां कुशीभ्यां परिगृहीत् आसीत्।
साऽस्य कौशिकता। तं त्रिवृताऽभि प्रास्तुवत। तं
त्रिवृताऽददत। तं त्रिवृताऽहरन्। यावती त्रिवृतो मात्रा।
तं पञ्चदशेनाभि प्रास्तुवत। तं पञ्चदशेनाददत। तं
पञ्चदशेनाहरन्। यावती पञ्चदशस्य मात्रा॥४५॥

त९ सप्तदशेनाभि प्रास्तुवत। त९ सप्तदशेनाददत।
त९ सप्तदशेनाहरन्। यावती सप्तदशस्य मात्रा। तस्य
सप्तदशेन ह्रियमाणस्य तेजो हरौऽपतत्। तमेकविंशेनाभि
प्रास्तुवत। तमेकविंशेनाददत। तमेकविंशेनाहरन्।
यावत्येकविंशस्य मात्रा। ते यत्रिवृता स्तुवते॥४६॥

त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते। तत्रिवृतैव हरन्ति। यावती
त्रिवृतो मात्रा। अग्निर्वै त्रिवृत्। यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम
उदेत्यानु व्येति। तावती त्रिवृतो मात्रा। अग्नेरेवैनं तत्।
मात्रा९ सायुज्य९ सलोकता गमयन्ति। अथ यत्पञ्चदशेन

स्तुवते॑। पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते॥४७॥

तं पञ्चदशेनैव हरन्ति। यावती पञ्चदशस्य मात्रा॑। चन्द्रमा
वै पञ्चदशः। एष हि पञ्चदश्यामपक्षीयते॑। पञ्चदश्यामापूर्यते॑।
चन्द्रमस एवैनं तत्। मात्रा॑ सायुज्य॑ सलोकता॑ गमयन्ति।
अथ यत्सप्तदशेन॑ स्तुवते॑। सप्तदशेनैव तद्यजमानमाददते।
त॑ सप्तदशेनैव हरन्ति॥४८॥

यावती सप्तदशस्य मात्रा॑। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतेरेवैनं
तत्। मात्रा॑ सायुज्य॑ सलोकता॑ गमयन्ति। अथ
यदेकविंशेन॑ स्तुवते॑। एकविंशेनैव तद्यजमानमाददते।
तमेकविंशेनैव हरन्ति। यावत्येकविंशस्य मात्रा॑। असौ
वा आदित्य एकविंशः। आदित्यस्यैवैनं तत्॥४९॥

मात्रा॑ सायुज्य॑ सलोकता॑ गमयन्ति। ते कुशयौ॑।
व्यघ्नन्। ते अहोरात्रे अभवताम्। अहरेव सुवर्णाभवत्।
रज्जता रात्रिः। स यदादित्य उदेति॑। एतामेव तत्सुवर्णा॑
कुशीमनु समेति॑। अथ यदस्तमेति॑। एतामेव तद्रज्जता॑
कुशीमनुसंविशति॑। प्रह्लादो ह वै कायाध्रुवः। विरोचनं
स्वं पुत्रमुदास्यत्। स प्रदरोभवत्। तस्मात्प्रदरादुदकं
नाचामेत्॥५०॥

आदित्यः पञ्चदशस्य मात्रां स्तुवते पञ्चदशेनैव तद्यजमानमाददते सप्तदशेनैव हरन्त्यादित्यस्यैवैनं
तद्विशतिं चत्वारिं च॥१०॥

ये वै चत्वारः स्तोमाः। कृतन्तत्। अथ ये पञ्च। कलिः
सः। तस्माच्चतुष्टोमः। तच्चतुष्टोमस्य चतुष्टोमत्वम्। तदाहुः।
कृतमानि तानि ज्योतींषि। य एतस्य स्तोमा इति।
त्रिवृत्पञ्चदशः सप्तदश एकविंशः॥५१॥

एतानि वाव तानि ज्योतींषि। य एतस्य स्तोमाः।
सोऽब्रवीत्। सप्तदशेन ह्रियमाणो व्यंलेशिषि। भिषज्यत
मेति। तमश्विनौ धानाभिरभिषज्यताम्। पूषा कर्मभेण।
भारती परिवापेण। मित्रावरुणौ पयस्यया। तदाहुः॥५२॥

यदश्विभ्यान्धानाः। पूष्णः कर्मभः। भारत्यै परिवापः।
मित्रावरुणयोः पयस्याऽथ। कस्मादेतेषां हविषामिन्द्रमेव
यजन्तीति। एता ह्येनं देवता इति ब्रूयात्। एतैर्हविर्भि-
रभिषज्यंस्तस्मादिति। तं वसवोऽष्टाकपालेन प्रातः
सवनेऽभिषज्यन्। रुद्रा एकादशकपालेन माध्यन्दिने सवने।
विश्वे देवा द्वादशकपालेन तृतीयसवने॥५३॥

स यदष्टाकपालान्प्रातः सवने कुर्यात्। एकादशकपालान्माध्य-
दिने सवने। द्वादशकपालांस्तृतीयसवने। विलोमं
तद्यज्ञस्य क्रियेत। एकादशकपालानेव प्रातः सवने कुर्यात्।
एकादशकपालान्माध्यन्दिने सवने। एकादशकपालांस्तृतीयसवने।
यज्ञस्य सलोमत्वाय। तदाहुः। यद्वसूनां प्रातः सवनम्।
रुद्राणां माध्यन्दिनं सवनम्। विश्वेषां देवानां तृतीयसवनम्।
अथ कस्मादेतेषां हविषामिन्द्रमेव यजन्तीति।

ए॒ता ह्ये॒नं दे॒वता॒ इति॑ ब्रूयात्। ए॒तैर्ह॒विर्भि॒रभि॑षज्य॒ऽस्त॒स्मादि॒ति॑॥५४॥

एकविंश आहुस्तृतीयसवने प्रातः सवनं पञ्च च॥११॥ [११]

तस्यावा॑चोऽवपा॒दाद॑बिभयुः। तमे॒तेषु॑ स॒प्तसु॑ छन्दः
स्वश्रय॑न्। यदश्र॑यन्। तच्छ्रा॑यन्तीयस्य श्रायन्तीयत्वम्।
यदवा॑रयन्। तद्वा॑रवन्तीयस्य वारवन्तीयत्वम्। तस्यावा॑च
ए॒वाव॑पा॒दाद॑बिभयुः। तस्मा॑ ए॒तानि॑ स॒प्त च॑तु॒रुत्तरा॑णि
छन्दा॒ऽस्युपा॑दधुः। तेषा॒मति॑ त्रीण्य॑रिच्यन्त। न त्रीण्युद॑भवन्॥५५॥

स बृ॑हतीमे॒वास्पृ॑शत्। द्वाभ्या॑म॒क्षरा॑भ्याम्। अ॒होरा॒त्राभ्या॑मे॒व।
तदा॑हुः। क॒त॒मा सा दे॒वाक्ष॑रा बृहती। यस्या॒न्तत्प्र॒त्यति॑ष्ठत्।
द्वाद॑श पौर्णमा॒स्यः। द्वाद॑शाष्ट॒काः। द्वाद॑शमा॒वास्याः॑। ए॒षा
वाव॑ सा दे॒वाक्ष॑रा बृहती॥५६॥

यस्या॒न्तत्प्र॒त्यति॑ष्ठदिति॑। यानि॑ च॒ छन्दा॑ऽस्यत्य॑रिच्यन्त।
यानि॑ च॒ नोद॑भवन्। तानि॑ निर्वी॒र्याणि॑ ही॒नान्य॑मन्यन्त।
साऽब्र॑वीद्वृहती। मामे॒व भू॒त्वा। मामुप॑ स॒ऽश्रय॑तेति॑।
च॒तुर्भि॑र॒क्षरै॑रनुष्टु॒ग्बृ॑हतीन्नोद॑भवत्। च॒तुर्भि॑र॒क्षरैः॑ प॒ङ्क्तिर्बृ॑हती-
मत्य॑रिच्यत। तस्या॑मे॒तानि॑ च॒त्वार्य॑क्षरा॑ण्यप॒च्छिद्या॑-
दधात्॥५७॥

ते बृ॑हती ए॒व भू॒त्वा। बृ॑हतीमुप॑ सम॑श्रयताम्। अ॒ष्टाभि॑-
र॒क्षरै॑रु॒ष्णिग्बृ॑हतीन्नोद॑भवत्। अ॒ष्टाभि॑र॒क्षरैः॑स्त्रि॒ष्टुग्बृ॑हतीमत्य॑-
रिच्यत। तस्या॑मे॒तान्य॑ष्टाव॒क्षरा॑ण्यप॒च्छिद्या॑दधात्। ते बृ॑हती

ए॒व भू॒त्वा। बृ॒ह॒तीमु॒प॒ सम॑श्रयताम्। द्वा॒द॒शभि॑र॒क्षरै॑र्गा॒य॒त्री
बृ॒ह॒तीन्नो॑दभवत्। द्वा॒द॒शभि॑र॒क्षरै॑र्जग॑ती बृ॒ह॒तीम॒त्य॑रिच्यत।
तस्या॑मे॒तानि॒ द्वा॒द॒शाक्ष॑रा॒ण्यप॑च्छि॒द्याद॑धात्॥५८॥

ते बृ॒ह॒ती ए॒व भू॒त्वा। बृ॒ह॒तीमु॒प॒ सम॑श्रयताम्।
सोऽब्र॑वीत्प्र॒जाप॑तिः। छ॒न्दा॑ंसि॒ रथो॑ मे भवत।
युष्मा॑भि॒र॒हमे॑तमध्वा॒न॒मनु॑ सञ्च॑रा॒णीति॑। तस्य॑ गा॒य॒त्री च॒
जग॑ती च प॒क्षाव॑भवताम्। उ॒ष्णिक्त्रि॑ष्टु॒ष्वप्र॑ष्ट्यौ। अ॒नु॒ष्टु॒प्
प॒ङ्क्तिश्च॒ धुर्यो॑। बृ॒ह॒त्येवो॑द्धि॒रभव॑त्। स ए॒तञ्छ॑न्दो॒रथ॑मा॒स्थाया॑।
ए॒तमध्वा॑न॒मनु॑ सम॑चरत्। ए॒त॒ ह॒ वै छ॑न्दो॒रथ॑मा॒स्थाया॑।
ए॒तमध्वा॑न॒मनु॑ सञ्च॑रति। येनै॒ष ए॒तत्स॑ञ्च॒रति॑। य ए॒वं
वि॒द्वान्त॑सोमे॒न॒ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥५९॥

अ॒भ॒व॒न्वाव॑ सा दे॒वाक्ष॑रा बृ॒ह॒त्य॑दधाद्वा॒द॒शाक्ष॑रा॒ण्यप॑च्छि॒द्याद॑धा॒दा॒स्थाया॑ षट्॥१२॥ [१२]

अ॒ग्नेः कृ॒त्तिका॑ यत्पु॒ण्यं दे॒वस्य॑ सवि॒तुर्ब्र॑ह्मवा॒दिनः॑ कत्यु॒तमे॒व दे॒वा वा आ॑युषः प्रा॒णमिन्द्रो॑
दधी॒चो दे॒वासुराः॑ स प्र॒जाप॑तिः स सं॒मुद्रो॑ ये वै च॒त्वार॑स्तस्यावा॒चो द्वा॒द॒श॥१२॥

अ॒ग्नेः कृ॒त्तिका॑ दे॒वगृ॑हा ऋ॒तमे॒वर्ध्या॑मे॒व तिस्रः॑ परा॒चीर्ये॑ वै च॒त्वारो॑ नव॑पञ्चा॒शत्॥५९॥

अ॒ग्नेः कृ॒त्तिका॑ य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके पञ्चमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अनु॑मत्यै पुरो॒डाश॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति। ये प्र॒त्यश्चः श॒म्याया॑
अव॒शीय॑न्ते। तन्नैर्ऋ॑तमेक॑कपालम्। इ॒यं वा अनु॑मतिः। इ॒यं
निर्ऋ॑तिः। नैर्ऋ॑तेन॒ पूर्वे॑ण प्रच॑रति। पा॒प्मान॑मे॒व निर्ऋ॑तिं
पूर्वा॑ नि॒रव॑दयते। एक॑कपालो भवति। ए॒कधै॑व निर्ऋ॑तिं
नि॒रव॑दयते। यदहु॑त्वा गा॒र्हप॑त्य ई॒युः॥१॥

रु॒द्रो भू॒त्वाऽग्निर॑नू॒त्थाय॑। अ॒ध्व॒र्युं च॒ यज॑मानं च ह॒न्यात्।
वी॒हि स्वा॒हाऽऽहु॑तिं जुषा॒ण इ॒त्याह॑। आहु॑त्यै॒वैनं॑ श॒मय॑ति।
ना॒र्तिमा॑र्च्छत्यध्व॒र्युर्न॑ यज॑मानः। ए॒कोल्मु॑केन॒ यन्ति॑। तद्धि
निर्ऋ॑त्यै भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं॒ यन्ति॑। ए॒षा वै निर्ऋ॑त्यै
दिक्। स्वा॒यामे॒व दि॑शि निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते॥२॥

स्व॒कृ॒त इ॒रि॒णे जु॒होति॑ प्र॒दरे॑ वा। ए॒तद्वै निर्ऋ॑त्या आ॒यत॑नम्।
स्व ए॒वाय॑त॒ने निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। ए॒ष ते॑ निर्ऋ॑ते भा॒ग
इ॒त्याह॑। नि॒र्दि॑शत्यै॒वैन॑म्। भू॒ते ह॒विष्म॑त्य॒सीत्या॑ह।
भू॒तिमे॒वोपा॑वर्तते। मु॒ञ्चेम॑म॒हंस॑ इ॒त्याह॑। अ॒हंस॑ ए॒वेन॑
मु॒ञ्चति॑। अ॒ङ्गुष्ठा॑भ्यां जु॒होति॑॥३॥

अ॒न्त॒त ए॒व निर्ऋ॑तिं नि॒रव॑दयते। कृ॒ष्णं वा॑सः
कृ॒ष्णातू॑ष॒न्दक्षि॑णा। ए॒तद्वै निर्ऋ॑त्यै रू॒पम्। रू॒पेणै॒व निर्ऋ॑तिं

नि॒रव॑दयते। अ॒प्र॒तीक्ष॑माय॑न्ति। नि॒र॒ऋ॒त्या अ॒न्त॒र्ह॑त्यै।
स्वाहा॒ नमो॑ य इ॒दश्च॑कारेति पु॒न॒रेत्य॑ गा॒र्ह॑पत्ये जुहोति।
आ॒हु॒त्यै॒व न॑म॒स्यन्तो॑ गा॒र्ह॑पत्यमुपावर्तन्ते। आ॒नु॒म॒तेन॑
प्रच॑रति। इ॒यं वा अ॒नु॒म॒तिः॥४॥

इ॒यमे॒वास्मै॑ रा॒ज्यम॑नु॒ मन्य॑ते। धे॒नु॒र्दक्षि॑णा। इ॒मामे॒व
धे॒नुं कु॑रुते। आ॒दि॒त्यश्च॑रुं निर्व॑पति। उ॒भयी॑ष्वे॒व
प्र॒जास्व॒भिषि॑च्यते। दै॒वीषु॑ च॒ मानु॑षीषु च। व॒रो दक्षि॑णा।
व॒रो हि॑ रा॒ज्यं॑ स॒मृ॒द्धौ। आ॒ग्ना॒वैष्ण॑वमेकादशकपालं
निर्व॑पति। अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॥५॥

विष्णु॑र्य॒ज्ञः। दे॒वता॑श्चै॒व य॒ज्ञश्चा॒व रु॒न्धे। वा॒म॒नो व॒ही
दक्षि॑णा। यद्व॒ही। तेना॑ग्ने॒यः। यद्वा॑म॒नः। तेन॑ वैष्ण॒वः स॒मृ॒द्धौ।
अ॒ग्नी॒षो॒मीय॑मेकादशकपालं निर्व॑पति। अ॒ग्नी॒षो॒माभ्या॑
वा इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑ह॒न्ति। यद॑ग्नी॒षो॒मीय॑मेकादशकपालं
निर्व॑पति॥६॥

वा॒र्त्र॒घ्नमे॒व विजि॑त्यै। हि॒र॒ण्य॒न्दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। इन्द्रो॑
वृ॒त्रं ह॒त्वा। दे॒वता॑भिश्चेन्द्रि॒येण॑ च॒ व्यार्ध्य॑त। स
ए॒तमै॑न्द्रा॒घ्नमे॒कादश॑कपालमपश्यत्। तन्नि॑र॒वप॑त्। तेन॑ वै स
दे॒वता॑श्चेन्द्रि॒यश्चा॒वारु॑न्ध। यदै॑न्द्रा॒घ्नमे॒कादश॑कपालं निर्व॑पति।
दे॒वता॑श्चै॒व तेनै॑न्द्रि॒यं च॒ यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे। ऋ॒ष॒भो व॒ही
दक्षि॑णा॥७॥

यद्वही। तेनाग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालं
निर्वपति। ऐन्द्रन्दधि। यदाग्नेयो भवति। अग्निर्वै यज्ञमुखम्।
यज्ञमुखमेवर्द्धिं पुरस्ताद्धत्ते। यदैन्द्रन्दधि॥८॥

इन्द्रियमेवावरुन्धे। ऋषभो वही दक्षिणा। यद्वही।
तेनाग्नेयः। यदृषभः। तेनैन्द्रः समृद्धौ। यावतीर्वै प्रजा
ओषधीनामहुतानामाश्जन्। ताः पराऽभवन्। आग्रयणं
भवति हुताद्याय। यजमानस्यापराभावाय॥९॥

देवा वा ओषधीष्वजिमयुः। ता इन्द्राग्नी उदजयताम्।
तावेतमैन्द्राग्रन्द्वादशकपालं निरवृणाताम्। यदैन्द्राग्नी
भवत्युज्जित्यै। द्वादशकपालो भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः।
संवत्सरेणैवास्मा अन्नमवरुन्धे। वैश्वदेवश्चरुर्भवति। वैश्वदेवं
वा अन्नम्। अन्नमेवास्मै स्वदयति॥१०॥

प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ। सौम्यं श्यामाकं चरुं
निर्वपति। सोमो वा अकृष्टपच्यस्य राजा। अकृष्टपच्यमेवास्मै
स्वदयति। वासो दक्षिणा। सौम्यं हि देवतया वासः
समृद्धौ। सरस्वत्यै चरुं निर्वपति। सरस्वते चरुम्।
मिथुनमेवावरुन्धे। मिथुनौ गावौ दक्षिणा समृद्धौ। एति
वा एष यज्ञमुखादध्याः। योऽग्नेर्देवताया एति। अष्टावेतानि
हवीर्यं भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रौऽग्निः। तेनैव
यज्ञमुखादध्या अग्नेर्देवतायै नैति॥११॥

ईयुर्निरवदयतेऽङ्गुष्ठाभ्यां जुहोत्यनुमतिर्देवतां निर्वपति वही दक्षिणा यदैन्द्रन्ध्रपराभावाय स्वदयति गावो दक्षिणा समृद्धे षट्॥१॥

[१]

वैश्वदेवेन वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टा न प्राजायन्त। सोऽग्निरंकामयत। अहमिमाः प्रजनयेयमिति। स प्रजापतये शुचमदधात्। सोऽशोचत्प्रजामिच्छमानः। तस्माद्यश्च प्रजा भुनक्ति यं च न। तावुभौ शोचतः प्रजामिच्छमानौ। तास्वग्निरप्यसृजत्। ता अग्निरध्यैत्॥१२॥

सोमो रेतोऽदधात्। सविता प्राजनयत्। सरस्वती वाचमदधात्। पूषाऽपोषयत्। ते वा एते त्रिः संवत्सरस्य प्रयुज्यन्ते। ये देवाः पुष्टिपतयः। संवत्सरो वै प्रजापतिः। संवत्सरेणैवास्मै प्रजाः प्राजनयत्। ताः प्रजा जाता मरुतोऽघ्नन्। अस्मानपि न प्रायुक्षतेति॥१३॥

स एतं प्रजापतिर्मरुतं सप्तकपालमपश्यत्। तन्निरवपत्। ततो वै प्रजाभ्योऽकल्पत। यन्मारुतो निरुप्यते। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। प्रजानामघाताय। सप्तकपालो भवति। सप्तगणा वै मरुतः। गुणश एवास्मै विशङ्कल्पयति। स प्रजापतिरशोचत्॥१४॥

याः पूर्वाः प्रजा असृक्षि। मरुतस्ता अवधिषुः। कथमपराः सृजेयेति। तस्य शुष्म आण्डं भूतं निरवर्तत। तद्व्यदहरत्। तदपोषयत्। तत्प्राजायत। आण्डस्य वा एतद्रूपम्। यदामिक्षा। यद्व्यद्धरति॥१५॥

प्रजा एव तद्यजमानः पोषयति। वैश्वदेव्यामिक्षा भवति।
 वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। प्रजा एवास्मै प्रजनयति।
 वाजिनमानयति। प्रजास्वेव प्रजातासु रेतो दधाति।
 द्यावापृथिव्यं एकंकपालो भवति। प्रजा एव प्रजाता
 द्यावापृथिवीभ्यामुभयतः परि गृह्णाति। देवासुराः संयत्ता
 आसन्। सोऽग्निर्ब्रवीत्॥१६॥

मामग्रे यजत। मया मुखेनासुराञ्जेष्यथेति। मां द्वितीयमिति
 सोमोऽब्रवीत्। मया राज्ञा जेष्यथेति। मान्तृतीयमिति
 सविता। मया प्रसूता जेष्यथेति। माञ्चतुर्थीमिति सरस्वती।
 इन्द्रियं वोऽहं धास्यामीति। मां पञ्चममिति पूषा। मया
 प्रतिष्ठया जेष्यथेति॥१७॥

तेऽग्निना मुखेनासुरानजयन्। सोमेन राज्ञा। सवित्रा
 प्रसूताः। सरस्वतीन्द्रियमदधात्। पूषा प्रतिष्ठाऽऽसीत्। ततो
 वै देवा व्यजयन्त। यदेतानि हवींषि निरुप्यन्ते विजित्यै।
 नोत्तरवेदिमुपवपति। पशवो वा उत्तरवेदिः। अजाता इव
 ह्येतरहि पशवः॥१८॥

ऐदित्यंशोचद्गुदरत्यब्रवीत्प्रतिष्ठया जेष्यथेत्येतरहि पशवः॥२॥ [२]

त्रिवृद्धरहिर्भवति। माता पिता पुत्रः। तदेव तन्मिथुनम्।
 उल्बङ्गर्भो जरायुः। तदेव तन्मिथुनम्। त्रेधा बर्हिः सन्नद्धं
 भवति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति।
 एकधा पुनः सन्नद्धं भवति। एकं इव ह्ययं लोकः॥१९॥

अस्मिन्नेव तेन लोके प्रतितिष्ठति। प्रसुवो भवन्ति।
 प्रथमजामेव पुष्टिमवरुन्धे। प्रथमजो वत्सो दक्षिणा समृद्धौ।
 पृषदाज्यं गृह्णाति। पशवो वै पृषदाज्यम्। पशून्नेवाव रुन्धे।
 पञ्चगृहीतं भवति। पाङ्गा हि पशवः। बहुरूपं भवति॥२०॥

बहुरूपा हि पशवः समृद्धौ। अग्निं मन्थन्ति। अग्निमुखा
 वै प्रजापतिः प्रजा असृजत। यदग्निं मन्थन्ति।
 अग्निमुखा एव तत्प्रजा यजमानः सृजते। नवं प्रयाजा
 इज्यन्ते। नवानूयाजाः। अष्टौ हवींषि। द्वावाधारौ।
 द्वावाज्यभागौ॥२१॥

त्रिंशत्सम्पद्यन्ते। त्रिंशदक्षरा विराट्। अन्नं विराट्।
 विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे। यजमानो वा एकंकपालः। तेज
 आज्यम्। यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव
 तेजसा समर्धयति। यजमानो वा एकंकपालः। पशव
 आज्यम्॥२२॥

यदेकंकपाल आज्यमानयति। यजमानमेव पशुभिः
 समर्धयति। यदल्पमानयेत्। अल्पा एनं पशवो भुञ्जन्त
 उपतिष्ठेरन्। यद्वह्वानयेत्। बहव एनं पशवोऽभुञ्जन्त
 उपतिष्ठेरन्। बह्वानीयाविः पृष्ठं कुर्यात्। बहव एवैनं
 पशवो भुञ्जन्त उपतिष्ठन्ते। यजमानो वा एकंकपालः।
 यदेकंकपालस्यावृद्धेत्॥२३॥

यजमानस्यावृद्धेत्। उद्धा माद्येद्यजमानः। प्र वा मीयेत।

स॒कृदे॒व हो॑त॒व्यः। स॒कृदि॑व॒ हि सु॑व॒र्गो लो॒कः। हु॒त्वाऽभि॑
जु॒होति॑। यज॑मानमे॒व सु॑व॒र्गं लो॒कं ग॑मयित्वा। तेज॑सा
सम॑र्धयति। यज॑मानो॒ वा ए॒क॑कपालः। सु॒व॒र्गो लो॒क
आ॑हव॒नीयः॥ २४॥

यदे॒क॑कपालमाहव॒नीये॑ जु॒होति॑। यज॑मानमे॒व सु॑व॒र्गं लो॒कं
ग॑मयति। यद्ध॑स्तेन जुहुयात्। सु॒व॒र्गाल्लो॒काद्यज॑मानमवविध्येत्।
स्रु॒चा जु॒होति॑। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै। यत्प्राङ्म॑द्येत।
दे॒वलो॒कम॒भिज॑येत्। यद॑क्षि॒णा पि॑तृलो॒कम्। यत्प्र॒त्यक्॥ २५॥

रक्षा॑सि॒ य॒ज्ञं ह॑न्युः। यदु॒दङ्घ्रि॑। म॒नुष्य॑लो॒कम॒भिज॑येत्।
प्रति॑ष्ठितो होत॒व्यः। ए॒क॑कपालं॒ वै प्र॑ति॒तिष्ठ॑न्त॒न्द्यावा॑पृथि॒वी
अनु॑ प्रति॒तिष्ठ॑तः। द्यावा॑पृथि॒वी ऋ॒तवः॑। ऋ॒तून् य॒ज्ञः। य॒ज्ञं
यज॑मानः। यज॑मानं प्र॒जाः। तस्मा॑त्प्रति॒ष्ठितो॑ होत॒व्यः॥ २६॥

वा॒जिनो॑ यजति। अ॒ग्निर्वा॑युः सूर्यः। ते वै वा॒जिनः॑। ताने॒व
तद्य॑जति। अथो॒ खल्वा॑हुः। छ॒न्दासि॑ वै वा॒जिन॒ इति॑।
तान्ये॒व तद्य॑जति। ऋ॒क्सामे॑ वा इन्द्र॑स्य॒ हरी॑ सोम॒पानौ॑।
तयोः॑ परि॒धय॑ आ॒धानम्॑। वा॒जिनं॑ भाग॒धेयम्॑॥ २७॥

यदप्र॑हृत्य परि॒धीं जु॑हुयात्। अ॒न्तरा॑धानाभ्याङ्घ्रा॒सं प्रय॑च्छेत्।
प्र॒हृत्य॑ परि॒धीं जु॑होति। निरा॑धानाभ्यामे॒व घा॒सं प्रय॑च्छति।
ब॒र्हिषि॑ वि॒षिश्च॑न्वाजिन॒मा न॑यति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। रेतो॑
वाजिन॑म्। प्र॒जास्वे॒व रेतो॑ दधाति। स॒मुप॑हूय॒ भक्ष॑यन्ति।

ए॒तत्सो॑मपी॒था ह्ये॑ते। अथो॑ आ॒त्मन्ने॒व रे॒तो द॑धते। यज॑मान
उत्त॑मो भ॑क्षयति। प॒शवो॒ वै वा॒जिन॑म्। यज॑मान ए॒व
प॒शून्प्रति॑ष्ठापयन्ति॥ २८ ॥

लोको ब॒हुरूपं॑ भ॑वत्याज्यभागौ प॒शव् आ॒ज्यम॑व॒द्येदा॑हव॒नीयः॑ प्रत्यक्तस्मात्प्रतिष्ठितो होत॒व्यो भा॒गधे॒यमे॒ते
च॒त्वारि॑ च॥ ३॥

[३]

प्र॒जाप॑तिः सवि॒ता भू॒त्वा प्र॒जा अ॑सृजत। ता ए॒न॒मत्य॑मन्यन्त।
ता अ॑स्मा॒दपा॑क्रामन्। ता वरु॑णो भू॒त्वा प्र॒जा
वरु॑णेनाग्राहयत्। ताः प्र॒जा वरु॑णगृहीताः। प्र॒जाप॑तिं
पुन॒रुपा॑धावन्नाथमिच्छ॑मानाः। स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्वरुणप्र॒घासा॑नपश्यत्।
तां निर॑वपत्। तैर्वै स प्र॒जा वरु॑णपा॒शाद॑मुञ्चत्।
यद्वरु॑णप्र॒घासा॑ निरु॒प्यन्ते॑॥ २९ ॥

प्र॒जाना॑मवरुणग्राहाय। तासा॒न्दक्षि॑णो बा॒हुर्य॑क्र आसीत्।
स॒व्यः प्र॑सृतः। स ए॒तां द्वि॒तीया॑न्दक्षिणतो वेदिमुद॑हन्। ततो॒
वै स प्र॒जाना॑न्दक्षिणं बा॒हुं प्रासा॑रयत्। यद्वि॒तीया॑न्दक्षिणतो
वेदिमु॑द्धन्ति। प्र॒जाना॑मेव तद्यज॑मानो दक्षिणं बा॒हुं प्रसा॑रयति।
तस्मा॑च्चातुर्मास्ययाज्यमुष्मि॒ल्लौक उ॑भयाबा॒हुः। य॒ज्ञाभि॑जित॒ः
ह्यस्य॑। पृथ॒मात्रा॑द्वेदी असं॑म्भिन्ने भवतः॥ ३० ॥

तस्मा॑त्पृथमा॒त्रं व्य॑सौ। उत्तर॑स्यां वेद्यामुत्तरवे॒दिमुप॑
वपति। प॒शवो॒ वा उत्तर॑वेदिः। प॒शून्नेवा॑वरुन्धे। अथो॑
यज्ञ॑प॒रुषोऽन॑न्तरित्यै। ए॒तद्वा॑ह्मणान्येव पश्च॑ हवी॑षि। अथै॒ष
ऐ॒न्द्राग्नो॑ भवति। प्रा॒णापा॒नौ वा ए॒तौ दे॒वाना॑म्। यदि॑न्द्रा॒ग्नी।

यदैन्द्राग्रो भवति॥३१॥

प्राणापा॒नावे॒वाव॑ रुन्धे। ओजो॒ बलं॑ वा ए॒तौ दै॒वाना॑म्।
यदैन्द्रा॒ग्री। यदैन्द्रा॒ग्रो भव॑ति। ओजो॒ बल॑मे॒वाव॑ रुन्धे।
मा॒रुत्या॑मि॒क्षा भव॑ति। वा॒रुण्या॑मि॒क्षा। मे॒षी च॑ मे॒षश्च॑
भवतः। मि॒थुना ए॒व प्र॒जा व॑रुणपा॒शान्मु॑ञ्चति। लो॒मशौ
भव॑तो मे॒ध्यत्वाय॑॥३२॥

श॒मीप॑र्णान्युप॑ वपति। घा॒समे॒वाभ्या॑मपि॑ यच्छति।
प्र॒जाप॑तिम॒न्नाद्य॒त्रोपा॑नमत्। स ए॒तेन॑ श॒तेध्मे॑न ह॒विषा॒ऽन्नाद्य॑म॒वारु॑न्
यत्प॑रः श॒तानि॑ श॒मीप॑र्णानि॒ भव॑न्ति। अ॒न्नाद्य॒स्याव॑रु॒द्धौ।
सौ॒म्यानि॒ वै क॒रीरा॑णि। सौ॒म्या ख॒लु वा आ॑हु॒तिर्दिवो॑
वृष्टि॑श्चावयति। यत्क॒रीरा॑णि॒ भव॑न्ति। सौ॒म्ययै॒वाहु॑त्या दि॒वो
वृष्टि॑मव॑रुन्धे। का॒य एक॑कपालो भवति। प्र॒जाना॑ङ्क॒न्त्वाय॑।
प्र॒तिपू॑रुषङ्क॒रम्भ॑पा॒त्राणि॑ भवन्ति। जा॒ता ए॒व प्र॒जा
व॑रुणपा॒शान्मु॑ञ्चति। एक॒मति॑रि॒क्तम्। ज॒निष्य॑मा॒णा ए॒व प्र॒जा
व॑रुणपा॒शान्मु॑ञ्चति॥३३॥

नि॒रूप्य॑न्तै॒ भव॑तो॒ भव॑ति मे॒ध्यत्वाय॑ रुन्धे षट्॥४॥ [४]

उत्त॑रस्यां॒ वेद्या॑म॒न्यानि॑ ह॒वींषि॑ सादयति। दक्षि॑णायां
मा॒रुती॑म्। अ॒प॒धुर॑मे॒वैना॑ युनक्ति। अथो॒ ओज॑ ए॒वासा॑मव॑
हरति। तस्मा॒द्ब्रह्म॑णश्च॒ क्षत्रा॑च्च॒ विशो॑ऽन्यतोऽप॒क्रमि॑णीः।
मा॒रुत्या॑ पूर्॒वया॑ प्रच॑रति। अ॒नृत॑मे॒वाव॑ यजते। वा॒रुण्यो॑त्तरया।
अ॒न्त॒त ए॒व व॑रुण॒मव॑ यजते। यदे॒वाध्व॑र्युः क॒रोति॑॥३४॥

तत्प्रतिप्रस्थाता करोति। तस्माद्यच्छेयान्करोति।
 तत्पापीयान्करोति। पत्नीं वाचयति। मेध्यामेवैनं करोति।
 अथो तप एवैनमुप नयति। यज्ञारं सन्तन्न प्रब्रूयात्।
 प्रियं ज्ञातिं रुन्ध्यात्। असौ मे जार इति निर्दिशेत्।
 निर्दिश्यैवेनं वरुणपाशेन ग्राहयति॥३५॥

प्रघास्यान् हवामह इति पत्नीमुदानयति। अहृतैवैनम्।
 यत्पत्नीं पुरोनुवाक्यामनुब्रूयात्। निर्वीर्यो यजमानः स्यात्।
 यजमानोऽन्वाह। आत्मन्नेव वीर्यन्धत्ते। उभौ याज्यां
 सवीर्यत्वाय। यद्गामे यदरण्य इत्याह। यथोदितमेव
 वरुणमव यजते। यजमानदेवत्यो वा आहवनीयः॥३६॥

भ्रातृव्यदेवत्यो दक्षिणः। यदाहवनीये जुहुयात्। यजमानं
 वरुणपाशेन ग्राहयेत्। दक्षिणेऽग्नौ जुहोति। भ्रातृव्यमेव
 वरुणपाशेन ग्राहयति। शूर्पेण जुहोति। अन्यमेव वरुणमव
 यजते। शीर्षन्नधि निधाय जुहोति। शीर्षत एव वरुणमव
 यजते। प्रत्यङ्मिष्टं जुहोति॥३७॥

प्रत्यङ्गुः वरुणपाशान्निर्मुच्यते। अक्रन्कर्म कर्मकृत इत्याह।
 देवाऽनृणं निरवदाय। अनृणा गृहानुप प्रेतेति वावैतदाह।
 वरुणगृहीतं वा एतद्यज्ञस्य। यद्यजुषा गृहीतस्यातिरिच्यते।
 तुषांश्च निष्कासश्च। तुषैश्च निष्कासेन चावभृथमवैति।
 वरुणगृहीतेनैव वरुणमवयजते। अपोऽवभृथमवैति॥३८॥

अप्सु वै वरुणः। साक्षादेव वरुणमवयजते। प्रतियुतो
वरुणस्य पाश इत्याह। वरुणपाशादेव निर्मुच्यते। अप्रतीक्षमा
यन्ति। वरुणस्यान्तरहित्यै। एधोऽप्येधिषीमहीत्याह।
समिधैवाग्निन्नमस्यन्त उपायन्ति। तेजोऽसि तेजो मयि
धेहीत्याह। तेज एवात्मन्धत्ते॥३९॥

कुरोति ग्राहयत्याहवनीयस्तिष्ठ जुहोत्यपोऽवभृथमवैति धत्ते॥५॥

देवासुराः संयन्ता आसन्। सोऽग्निरब्रवीत्। ममेयमनीकवती
तनूः। तां प्रीणीत। अथासुरानभि भविष्यथेति। ते
देवा अग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपन्।
सोऽग्निरनीकवान्त्स्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकान्यजनयत्।
ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः॥४०॥

यदग्नयेऽनीकवते पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपति।
अग्निमेवानीकवन्तः स्वेन भागधेयेन प्रीणाति।
सोऽग्निरनीकवान्त्स्वेन भागधेयेन प्रीतः। चतुर्धाऽनीकानि
जनयते। असौ वा आदित्योऽग्निरनीकवान्। तस्य
रश्मयोऽनीकानि। साकं सूर्येणोद्यता निर्वपति।
साक्षादेवास्मा अनीकानि जनयति। तेऽसुराः पराजिता
यन्तः। द्यावापृथिवी उपाश्रयन्॥४१॥

ते देवा मरुद्भ्यः सान्तपनेभ्यश्चरुं निरवपन्। यन्मरुद्भ्यः
सान्तपनेभ्यश्चरुं निर्वपति। द्यावापृथिवीभ्यामेव तदुभयतो
यजमानो भ्रातृव्यान्त्सन्तपति। मध्यन्दिने निर्वपति। तर्हि

हि तेक्षिणं॑ष्टन्तप॑ति। च॒रुर्भ॑वति। सर्व॑तं ए॒वैनान्त्सन्त॑पति। ते
दे॒वाः श्वो॑विज॒यिनः॑ सन्तः॑। सर्वा॑सान्दु॒ग्धे गृ॑हमे॒धीयं॑ च॒रुं
नि॒र॑वपन्॥४२॥

आशि॑ता ए॒वाद्योप॑वसाम। कस्य॑ वाऽहे॒दम्। कस्य॑ वा
श्वो भ॑वितेति॑। स श्रु॒तोऽभवत्। तस्या॑हु॒तस्य॑ नाश्नन्।
न हि दे॒वा अ॑हु॒तस्या॑श्नन्ति॑। तै॑ऽब्रुवन्। कस्मा॑ इ॒मं
हो॑ष्याम॒ इति॑। म॒रुद्ध्यो॑ गृहमे॒धिभ्य॑ इत्य॑ब्रुवन्। तं म॒रुद्ध्यो॑
गृहमे॒धिभ्यो॑ऽजुहवुः॥४३॥

ततो॑ दे॒वा अभ॑वन्। परा॑ऽसु॒राः। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑ म॒रुद्ध्यो॑
गृहमे॒धिभ्यो॑ गृ॒हे जु॑ह्वति। भव॑त्यात्म॒ना। परा॑ऽस्य॒ भ्रातृ॑व्यो
भवति॑। यद्वै य॒ज्ञस्य॑ पा॒क॒त्रा क्रि॑यते॑। प॒श॒व्यन्त॑त्। पा॒क॒त्रा वा
ए॒तत्क्रि॑यते। यन्ने॒ध्माब॑रु॒हिर्भ॑वति। न सा॑मि॒धेनी॑र॒न्वाह॑॥४४॥

न प्र॑या॒जा इ॒ज्यन्ते॑। नानू॑या॒जाः। य ए॒वं वेद॑। प॒शुमा॑न्भवति।
आज्य॑भागौ यजति। य॒ज्ञस्यै॒व चक्षु॑षी॒ नान्तरै॑ति।
म॒रुतो॑ गृहमे॒धि॒नो यज॑ति। भा॒ग॒धेये॑नै॒वैनान्त्सम॑र्धयति।
अ॒ग्नि॑ऽस्वि॒ष्टकृ॑तं यजति॒ प्रति॑ष्ठित्यै। इडा॑न्तो भवति। प॒शवो॑
वा इडा॑। प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्ठात्प्रति॑तिष्ठति॥४५॥

असुरा अश्रयन्गृहमेधीयं चरुं निरवपन्नजुहवुरन्वाहेडान्तो भवति द्वे च॥६॥ [६]

यत्पत्नीं॑ गृहमे॒धीय॑स्याश्जी॒यात्। गृ॒हमे॒ध्ये॒व स्या॑त्। वि त्व॑स्य
य॒ज्ञ ऋ॑ध्येत। यन्नाश्जी॒यात्। अ॒गृहमे॒धी स्या॑त्। नास्य॑ य॒ज्ञो

व्यृद्धेत। प्रतिवेशं पचेयुः। तस्यांश्जीयात्। गृहमेध्यैव भवति।
नास्यं यज्ञो व्यृद्धते॥४६॥

ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिंता अभवन्। आञ्जताभ्यञ्जता।
अनु वत्सान् वासयन्। तेभ्योऽसुराः क्षुधं प्राहिण्वन्। सा देवेषु
लोकमवित्वा। असुरान्पुनरगच्छत्। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। आशिंता
भवन्ति। आञ्जतेऽभ्यञ्जते॥४७॥

अनु वत्सान् वासयन्ति। भ्रातृव्यायैव तद्यजमानः क्षुधं
प्राहिणोति। ते देवा गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासत्र्यदधुः।
अस्मानेव श्व इन्द्रो निहितभाग उपावर्तितेति। तानिन्द्रो
निहितभाग उपावर्तत। गृहमेधीयेनेष्ट्वा। इन्द्राय निष्कासं
निदध्यात्। इन्द्र एवैनं निहितभाग उपावर्तते। गार्हपत्ये
जुहोति॥४८॥

भागधेयेनैवैनं समर्धयति। ऋषभमाह्वयति। वषट्कार एवास्य
सः। अथो इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमानो भ्रातृव्यस्य वृद्धे।
इन्द्रो वृत्रं हत्वा। परां परावतमगच्छत्। अपाराधमिति
मन्यमानः। सोऽब्रवीत्। क इदं वेदिष्यतीति। तेऽब्रुवन्मरुतो
वरं वृणामहे॥४९॥

अथ वयं वेदाम। अस्मभ्यमेव प्रथमं हविर्निरूप्याता
इति। त एनमध्यं क्रीडन्। तत्क्रीडिनाङ्गीडित्वम्।
यन्मरुद्भ्यः क्रीडिभ्यः प्रथमं हविर्निरूप्यते विजित्यै।

सा॒क॑ꣳ सूर्ये॑णोद्य॒ता निर्व॑पति। ए॒तस्मि॒न्वै लो॒क इन्द्रो॑
वृ॒त्रम॑ह॒न्त्समृ॑द्धौ। ए॒तद्वा॑ह्मणान्ये॒व पञ्च॑ ह॒वीꣳषि॑। ए॒तद्वा॑ह्मण
ऐन्द्रा॒ग्नः। अथै॒ष ऐन्द्र॑श्च॒रुर्भव॑ति॥५०॥

उ॒द्धारं॑ वा ए॒तमिन्द्र॑ उद॑हरत। वृ॒त्रꣳ ह॒त्वा। अ॒न्यासु॑
दे॒वता॒स्वधि॑। य॒देष॑ ऐन्द्रश्च॒रुर्भव॑ति। उ॒द्धार॑मे॒व तं यज॑मान
उ॒द्धर॑ते। अ॒न्यासु॑ प्र॒जास्वधि॑। वै॒श्वक॑र्मण॒ एक॑कपालो
भव॑ति। वि॒श्वान्ये॑व तेन॒ कर्मा॑णि॒ यज॑मानोऽव॑रुन्धे॥५१॥

ऋ॒द्ध्यतेऽभ्य॑ञ्जते जु॒होति॑ वृ॒णाम॑हे भव॒त्यष्टौ च॑॥७॥ [७]

वै॒श्वदे॒वेन॒ वै प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता व॑रुणप्र॒घासै॑र्वरुणपा॒शाद॑मु॒ञ्चत॑
सा॒कमे॒धैः प्र॒त्य॑स्थापयत्। त्र्य॒म्बकै॑ रु॒द्रं नि॒रवा॑दयत।
पि॒तृय॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गं लो॒कम॑गमयत्। यद्वै॑श्वदे॒वेन॒ यज॑ते। प्र॒जा
ए॒व तद्य॑जमानः सृज॑ते। ता व॑रुणप्र॒घासै॑र्वरुणपा॒शान्मु॑ञ्चति।
सा॒कमे॒धैः प्र॒ति॑ष्ठापयति। त्र्य॒म्बकै॑ रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॥५२॥

पि॒तृय॒ज्ञेन॑ सुव॒र्गं लो॒कं ग॑मयति। द॒क्षिण॑तः प्रा॑चीनावी॒ती
निर्व॑पति। द॒क्षिणा॑वृद्धि॒ पि॒तृणा॑म्। अना॑दृत्य॒ तत्। उ॒त्तर॑त
ए॒वोप॑वीय॒ निर्व॑पेत्। उ॒भये॑ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑। अथो॑
यदे॒व द॑क्षिणा॒र्धेऽधि॑ श्रय॑ति। तेन॑ दक्षिणावृत्। सोमा॑य
पि॒तृम॑ते॒ पुरो॑डाशꣳ ष॒ट्क॑पालं॒ निर्व॑पति। स॒व॒त्स॒रो वै सोमः॑
पि॒तृमा॑न्॥५३॥

स॒व॒त्स॒रमे॒व प्री॑णाति। पि॒तृभ्यो॑ ब॒र्हिष॑द्भ्यो॒ धा॒नाः। मा॒सा

वै पितॄन् ब॒र्हिषदः॑ । मा॒साने॒व प्री॑णाति । यस्मि॒न्वा ऋ॑तौ
पु॒रुषः प्र॒मीय॑ते । सोऽस्या॒मुष्मि॑ल्लो॒के भ॑वति । ब॒हुरू॒पा धा॒ना
भ॑वन्ति । अ॒होरा॒त्राणा॑म॒भिजि॑त्यै । पि॒तृभ्योऽग्नि॑ष्वा॒त्तेभ्यो॑
म॒न्थम् । अ॒र्धमा॒सा वै पि॒तरोऽग्नि॑ष्वा॒त्ताः ॥ ५४ ॥

अ॒र्धमा॒साने॒व प्री॑णाति । अ॒भिवा॒न्यायै॑ दु॒ग्धे भ॑वति । सा
हि पि॒तृदे॒वत्य॑न्दु॒हे । यत्पू॑र्णम् । तन्म॑नु॒ष्या॑णाम् । उ॒पर्य॑र्धो
दे॒वाना॑म् । अ॒र्धः पि॑तृणाम् । अ॒र्ध उप॑मन्थति । अ॒र्धो हि
पि॑तृणाम् । ए॒कयो॑पमन्थति ॥ ५५ ॥

एका॒ हि पि॑तृणाम् । द॒क्षि॒णोप॑मन्थति । द॒क्षि॒णावृ॑द्धि
पि॑तृणाम् । अ॒नार॑भ्योपमन्थति । तद्धि पि॑तृ॒न्नाच्छ॑ति ।
इ॒मान्दि॒शं वेदि॑मुद्ध॑न्ति । उ॒भये॒ हि दे॒वाश्च॑ पि॒तर॑श्चे॒ज्यन्ते॑ ।
चतुः॑ स्र॒क्तिर्भ॑वति । सर्वा॒ ह्यनु॑ दि॒शः पि॒तरः॑ । अ॒खाता॑
भवति ॥ ५६ ॥

खा॒ता हि दे॒वाना॑म् । म॒ध्यतोऽग्नि॑राधी॒यते । अ॒न्ततो॑
हि दे॒वाना॑माधी॒यते । वर्षी॑यानि॒ध्म इ॒ध्माद्भव॑ति
व्यावृ॑त्त्यै । परि॑श्रयति । अ॒न्तर्हि॑तो॒ हि पि॑तृलो॒को
म॑नु॒ष्यलो॒कात् । यत्प॑रुषि दि॒नम् । तद्दे॒वाना॑म् । यद॑न्त॒रा ।
तन्म॑नु॒ष्या॑णाम् ॥ ५७ ॥

यत्स॑मूलम् । तत्पि॑तृणाम् । स॑मूलं ब॒र्हिर्भ॑वति व्यावृ॑त्त्यै ।
द॒क्षि॒णा स्तृ॑णाति । द॒क्षि॒णावृ॑द्धि पि॑तृणाम् । त्रिः प॑र्येति ।

तृतीये वा इतो लोके पितरः। तानेव प्रीणाति। त्रिः पुनः
पर्येति। षट् पद्यन्ते॥५८॥

षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। यत्प्रस्तरं यजुषा गृहीयात्।
प्रमायुको यजमानः स्यात्। यत्र गृहीयात्। अनायतनः
स्यात्। तूष्णीमेव न्यस्येत्। न प्रमायुको भवति। नानायतनः।
यत्रीन्परिधीन्परिदध्यात्॥५९॥

मृत्युना यजमानं परिगृहीयात्। यत्र परिदध्यात्।
रक्षांसि यज्ञं हन्युः। द्वौ परिधी परिदधाति।
रक्षसामपहत्यै। अथो मृत्योरेव यजमानमुत्सृजति।
यत्रीणि त्रीणि हवींष्युदाहरैयुः। त्रयस्त्रय एषां साकं
प्रमीयेरन्। एकैकमनूचीनान्युदाहरन्ति। एकैक एवैषामन्वञ्चः
प्रमीयते। कशिपुं कशिपव्याय। उपबर्हणमुपबर्हण्याय।
आञ्जनमाञ्जन्याय। अभ्यञ्जनमभ्यञ्जन्याय। यथाभागमेवैनान्प्रीणाति॥६०॥

निरवदयते पितृमानंशिष्वात्ता एक्योपं मन्थत्यखाता भवति मनुष्याणां पद्यन्ते परिदध्यान्मीयते पञ्च

च॥८॥

अग्रये देवेभ्यः पितृभ्यः समिध्यमानायानु ब्रूहीत्याह।
उभये हि देवाश्च पितरश्चेज्यन्ते। एकामन्वाह। एका हि
पितृणाम्। त्रिरन्वाह। त्रिर्हि देवानाम्। आघारावाधारयति।
यज्ञपरुषोरनन्तरित्यै। नार्षेयं वृणीते। न होतारम्॥६१॥

यदार्षेयं वृणीत। यद्धोतारम्। प्रमायुको यजमानः स्यात्।
प्रमायुको होता। तस्मान्न वृणीते। यजमानस्य होतुर्गोपीथाय।

अपं बर्हिषः प्रयाजान् यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा एव मृत्योरुत्सृजति। आज्यभागौ यजति॥६२॥

यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति। प्राचीनावीती सोमं यजति। पितृदेवत्या हि। एषाऽऽहुतिः। पञ्चकृत्वोऽव द्यति। पञ्च ह्येता देवताः। द्वे पुरोऽनुवाक्यौ। याज्या देवता वषट्कारः। ता एव प्रीणाति। सन्ततमव द्यति॥६३॥

ऋतूनां सन्तत्यै। प्रैवैभ्यः पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽऽह। प्रणयति द्वितीयया। गमयति याज्यया। तृतीये वा इतो लोके पितरः। अहं एवैनान्पूर्वया पुरोऽनुवाक्ययाऽत्यानयति। रात्रियै द्वितीयया। ऐवैनान् याज्यया गमयति। दक्षिणतोऽवदाय। उदङ्हुतिं क्रामति व्यावृत्त्यै॥६४॥

आ स्वधेत्याश्रावयति। अस्तु स्वधेति प्रत्याश्रावयति। स्वधानम इति वषट्करोति। स्वधाकारो हि पितृणाम्। सोममग्रे यजति। सोमप्रयाजा हि पितरः। सोमं पितृमन्तं यजति। संवत्सरो वै सोमः पितृमान्। संवत्सरमेव तद्यजति। पितृन्बर्हिषदो यजति॥६५॥

ये वै यज्वानः। ते पितरौ बर्हिषदः। तानेव तद्यजति। पितृन्ग्निष्वात्तान् यजति। ये वा अयज्वानो गृहमेधिनः। ते पितरौऽग्निष्वात्ताः। तानेव तद्यजति। अग्निङ्कव्यवाहनं यजति। य एव पितृणामग्निः। तमेव तद्यजति॥६६॥

अथो यथाऽग्निः स्विष्टकृतं यजति। तादृगेव तत्। एतत्ते
तत् ये च त्वामन्विति तिसृषु स्रक्तीषु निदधाति। तस्मादा
तृतीयात्पुरुषान्नाम न गृह्णन्ति। एतावन्तो हीज्यन्ते। अत्र
पितरो यथाभागं मन्दध्वमित्याह। ह्रीका हि पितरः। उदश्चो
निष्क्रामन्ति। एषा वै मनुष्याणान्दिक्। स्वामेव तद्दिशमनु
निष्क्रामन्ति॥६७॥

आहवनीयमुपतिष्ठन्ते। न्येवास्मै तद्धवते। यत्सत्याहवनीये।
अथान्यत्र चरन्ति। आतमितोरुपतिष्ठन्ते। अग्निमेवोपद्रष्टारं
कृत्वा। पितृन्निरवदयन्ते। अन्तं वा एते प्राणानां गच्छन्ति।
य आतमितोरुप तिष्ठन्ते। सुसुन्दशन्त्वा वयमित्याह॥६८॥

प्राणो वै सुसुन्दक्। प्राणमेवात्मन्दधते। योजा न्विन्द्र ते
हरी इत्याह। प्राणमेव पुनरयुक्त। अक्षन्नमीमदन्त हीति
गार्हपत्यमुपतिष्ठन्ते। अक्षन्नमीमदन्ताथ त्वोपतिष्ठामह इति
वावैतदाह। अमीमदन्त पितरः सोम्या इत्यभि प्रपद्यन्ते।
अमीमदन्त पितरोऽथ त्वाऽभि प्रपद्यामह इति वावैतदाह।
अपः परिषिञ्चति। मार्जयत्येवैनान्॥६९॥

अथो तर्पयत्येव। तृप्यन्ति प्रजयां पशुभिः। य एवं वेद।
अपं बर्हिषावनूयाजौ यजति। प्रजा वै बर्हिः। प्रजा एव
मृत्योरुत्सृजति। चतुरः प्रयाजान् यजति। द्वावनूयाजौ। षट्
पद्यन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। न पत्यन्वास्ते।
न संयाजयन्ति। यत्पत्यन्वासीत। यत्संयाजयेयुः।

प्र॒मायु॑का स्यात्। तस्मान्नान्वा॑स्ते। न संया॑जयन्ति। पत्न्यै॑
गोपी॒थाय॑॥ ७०॥

होता॑रमाज्यभागौ यजति सन्त॑तमव॑द्यति व्यावृ॑त्त्यै बर्हि॑षदो यजति तमे॒व तद्य॑जत्यनु
निष्क्रा॑मन्त्याहेनानृ॒तवो॑ नव॑ च॥ ९॥ [९]

प्र॒तिपू॒रुष॑मेक॑कपालां॒ निर्व॑पति। जा॒ता ए॒व प्र॒जा
रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। एक॑मति॑रिक्तम्। ज॒निष्य॑माणा ए॒व
प्र॒जा रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। एक॑कपाला भवन्ति। एक॑धैव
रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। नाभिघा॑रयति। यद॑भिघा॑रये॑त्। अ॒न्त॒र॒व॒चा॒रिण॑
रु॒द्रं कुर्या॑त्। ए॒कोल्मु॒केन॑ यन्ति॥ ७१॥

तद्धि रु॒द्रस्य॑ भाग॑धेयम्। इ॒मान्दि॑शं यन्ति। ए॒षा वै रु॒द्रस्य॑
दिक्। स्वाया॑मे॒व दि॒शि रु॒द्रान्नि॒रव॑दयते। रु॒द्रो वा अ॑प॒शुका॑या
आहु॑त्यै नातिष्ठ॑त। अ॒सौ ते॑ प॒शुरि॑ति निर्दि॑शेद्यं द्वि॒ष्यात्।
यमे॒व द्वेष्टि॑। तम॑स्मै प॒शुं निर्दि॑शति। यदि॒ न द्वि॒ष्यात्।
आ॒खुस्ते॑ प॒शुरि॑ति ब्रूयात्॥ ७२॥

न ग्रा॒म्यान्प॒शून् हि॑नस्ति। ना॒र॒ण्यान्। च॒तुष्प॑थे जु॒होति॑। ए॒ष
वा अ॑ग्री॒नां प॒द्भीशो॑ नाम। अ॒ग्नि॒व॒त्ये॒व जु॒होति॑। म॒ध्यमे॑न
प॒र्णेन॑ जु॒होति॑। सु॒ग॒ध्येषा॑। अथो॒ खलु॑। अ॒न्त॒मे॒नै॒व हो॑तव्यम्।
अ॒न्त॒त ए॒व रु॒द्रं नि॒रव॑दयते॥ ७३॥

ए॒ष ते॑ रु॒द्र भा॒गः स॒ह स्व॒स्त्राऽम्बि॑क॒येत्या॑ह। श॒र॒द्वा
अ॒स्याम्बि॑का॒ स्वसा॑। तया॒ वा ए॒ष हि॑नस्ति। य॒ हिन॑स्ति।

तयै॒वैन॑ꣳ स॒ह श॑मयति। भेष॒जङ्ग॒व इ॒त्याह॑। याव॑न्त
ए॒व ग्रा॒म्याः प॒शवः॑। तेभ्यो॑ भेष॒जं क॑रोति। अवा॑म्ब
रु॒द्रम॑दिम॒हीत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॑स्ते॥ ७४॥

त्र्य॑म्बकं यजाम॒ह इ॒त्याह॑। मृ॒त्योर्मु॑क्षीय माऽमृ॒तादि॑ति
वावै॑तदाह। उ॒त्कि॑रन्ति। भग॑स्य लीप्सन्ते। मू॒तैकृ॑त्वाऽऽसंजन्ति।
यथा॑ ज॒नं य॒तैऽव॑सं क॒रोति॑। ता॒दृगे॒व तत्। ए॒ष तै॑ रु॒द्र भा॒ग
इ॒त्याह॑ नि॒रव॑त्यै। अ॒प्र॒तीक्ष॒मा य॑न्ति। अ॒पः परि॑षिञ्चति।
रु॒द्रस्या॒न्तर्हि॑त्यै। प्र वा ए॒तैऽस्मा॑ल्लो॒काच्च॑वन्ते। ये
त्र्य॑म्बकै॒श्चर॑न्ति। आ॒दि॒त्यश्च॒रु पु॒नरे॒त्य नि॒र्वप॑ति। इ॒यं वा
अ॒दि॒तिः। अ॒स्यामे॒व प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति॥ ७५॥

यन्ति ब्रूयान्निर्वदयते शास्ते सिञ्चति षट्॥ १०॥ [१०]

अनु॑मत्यै वैश्वदे॒वेन॒ ताः सृ॒ष्टास्त्रि॑वृ॒त्रजा॑पतिः सवि॒तोत्तर॑स्यान्दे॒वासुराः सौ॑ऽग्निर्य॒त्पत्नी॑ वैश्वदे॒वेन॒
ता व॑रुणप्र॒घासै॑र॒ग्रयै॑ दे॒वेभ्यः॑ प्र॒तिपू॑रुषन्द॒श॥ १०॥

अनु॑मत्यै प्रथ॒मजो॑ व॒त्सो ब॑हुरू॒पा हि प॒शव॑स्तस्मा॑त्पृथ॒मात्रं॑ यद॒ग्रये॑ऽनी॒कव॑त उ॒द्धारं॑ वा
अ॒ग्रयै॑ दे॒वेभ्यः॑ प्र॒तिपू॑रुषं पञ्च॑स॒सतिः॥ ७५॥

अनु॑मत्यै प्र॒ति ति॑ष्ठन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥ इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णान्ये॒व प॑ञ्च ह॒वीः॑षि॑। अ॒थेन्द्रा॑य॒ शुना॒सीरा॑य
पुरो॒डाश॑न्द्वा॒दश॑क॒पालं॑ निर्व॒पति॑। सं॒वत्स॒रो वा॑ इन्द्रा॒शुना॒सीरः॑।
सं॒वत्स॒रेणै॒वास्मा॑ अ॒न्नम॑व॒ रुन्धे॑। वा॒यव्यं॑ प॒यो भ॑वति।
वा॒युर्वै वृ॒ष्ट्यै॑ प्र॒दाप॑यि॒ता। स ए॒वास्मै॑ वृ॒ष्टिं प्र॒दाप॑यति। सौ॒र्यं
एकं॑क॒पालो॑ भ॒वति॑। सूर्ये॑ण॒ वा अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के वृ॒ष्टिर्धृ॑ता। स
ए॒वास्मै॑ वृ॒ष्टिं नि॒यच्छ॑ति॥१॥

द्वा॒दश॒गवः॑ सी॒रन्दि॒क्षिणा॑ स॒मृद्धौ॑। दे॒वा॒सुराः॑ सं॒यन्ता॑ आ॒सन्।
ते दे॒वा अ॒ग्निम॑ब्रुवन्। त्वया॑ वी॒रेणा॑सु॒रान॒भिभ॑वा॒मेति॑।
सोऽब्र॑वीत्। त्रे॒धाऽह॑मा॒त्मानं॑ वि॒करि॑ष्य॒ इति॑। स
त्रे॒धाऽऽत्मा॑नं॒ व्य॑कुरु॒त। अ॒ग्निन्तृ॑तीयम्। रु॒द्रन्तृ॑तीयम्।
वरु॑णन्तृ॒तीयम्॥२॥

सोऽब्र॑वीत्। क इ॒दन्तु॑रीय॒मिति॑। अ॒हमि॑तीन्द्रोऽब्र॑वीत्। सन्तु
सृ॒जाव॑हा॒ इति॑। तौ स॒मसृ॑जेताम्। स इन्द्र॑स्तु॒रीय॑म॒भवत्।
यदिन्द्र॑स्तु॒रीय॑म॒भवत्। तदिन्द्र॑तु॒रीय॑स्येन्द्र॑तु॒रीय॑त्वम्। ततो॒ वै
दे॒वा व्य॑जयन्त। यदिन्द्र॑तु॒रीयं नि॑रु॒प्यते॒ विजि॑त्यै॥३॥

व॒हिनी॑ धे॒नुर्दि॒क्षिणा॑। यद्व॒हिनी॑। तेना॑ग्ने॒यी। यद्गौः॑। तेन॑ रौ॒द्री।
यद्धे॒नुः। तेनै॒न्द्री। यत्स्त्री॑ स॒ती दा॒न्ता। तेन॑ वा॒रु॒णी स॒मृद्धौ॑।
प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृज॒त॥४॥

त९ सृष्ट९ रक्षा९स्यजिघा९सन्। स ए॒ताः प्र॒जाप॑तिरा॒त्मनो॑
 दे॒वता॒ निर॑मिमीत। ताभि॒र्वै स दि॒ग्भ्यो रक्षा९सि॒ प्राणु॑दत।
 यत्प॑ञ्चाव॒त्तीयं॑ जुहोति। दि॒ग्भ्य ए॒व तद्य॑ज॒मानो रक्षा९सि॒
 प्रणु॑दते। समू॒ढः रक्षः॑ स॒न्दग्धः॑ रक्ष॒ इत्या॑ह। रक्षा९स्ये॒व
 स॒न्दह॑ति। अ॒ग्नये॑ रक्षो॒घ्ने स्वा॑हेत्या॒ह। दे॒वता॑भ्य ए॒व
 वि॑जिग्या॒नाभ्यो॑ भा॒गधे॑यं करोति। प्र॒ष्टिवा॒ही रथो॑ दक्षि॒णा
 समृ॑द्धौ॥५॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्रः ह॒त्वा। अ॒सुरा॑न्परा॒भाव्यं। नमु॑चिमासुर॒न्नाल॑भत।
 त९ श॒च्याऽगृ॑ह्णात्। तौ स॒मल॑भेताम्। सौ॑ऽस्माद॒भि॒शु॒न॒तरो॑ऽभवत्।
 सौ॑ऽब्रवीत्। स॒न्धाः स॒न्दधा॑वहै। अथ॒ त्वाऽव॑ स्रक्ष्यामि। न
 मा॒ शुष्के॑ण॒ नार्दे॑ण॒ हनः॑॥६॥

न दि॒वा न नक्त॑मिति। स ए॒तम॑पां फे॒नम॑सिञ्चत्। न वा ए॒ष
 शुष्को॑ ना॒द्रो व्यु॑ष्टाऽऽसीत्। अ॒नु॒दितः॑ सूर्यः। न वा ए॒तद्वि॒वा
 न नक्त॑म्। तस्यै॒तस्मि॑ल्लो॒के। अ॒पां फे॒नेन॑ शि॒र उ॑द॒वर्त॑यत्।
 तदे॒नम॑न्व॒वर्त॑त। मि॒त्रद्रु॑गतिं ॥७॥

स ए॒तान॑पा॒मार्गान॑ज॒नय॑त्। तान॑जुहोत्। तै॒र्वै स
 रक्षा९स्य॑पा॒हत॑। यद॑पा॒मार्ग॑हो॒मो भ॑वति। रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै।
 ए॒कोल्मु॑केन॒ यन्ति॑। तद्धि रक्ष॑सां भा॒गधे॑यम्। इ॒मान्दि॑शं
 यन्ति॑। ए॒षा वै रक्ष॑सा॒न्दिक्। स्वा॒यामे॒व दि॒शि रक्षा९सि॒
 हन्ति॑॥८॥

स्व॒कृत् इ॒रिणे॑ जुहोति प्र॒दरे॑ वा॑। ए॒तद्वै रक्ष॑सामा॒यत॑नम्।

स्व ए॒वाय॑त॒ने र॒क्षाऽसि॑ ह॒न्ति। पु॒र्ण॒मये॑न सु॒वेण॑ जुहोति।
 ब्र॒ह्म वै पु॒र्णः। ब्र॒ह्म॑णै॒व र॒क्षाऽसि॑ ह॒न्ति। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑
 प्र॑स॒व इ॒त्याह॑। स॒वि॒तृप्र॑सू॒त ए॒व र॒क्षाऽसि॑ ह॒न्ति। ह॒त॑
 र॒क्षोऽव॑धिष्म॒ रक्ष॑ इ॒त्याह॑। र॒क्ष॑सा॒ऽस्तृ॒त्यै। यद्व॑स्ते॒ तद॑क्षि॒णा
 नि॒रव॑त्यै। अ॒प्र॒तीक्ष॑माय॒न्ति। र॒क्ष॑सा॒मन्त॑र्हि॒त्यै॥९॥

यच्छति वरुणन्तृतीयं विजित्या असृजत् समृद्धौ हनो मित्रद्रुगिति हन्ति स्तृत्यै त्रीणि च॥१॥[१]

धा॒त्रे पु॒रो॒डा॒श॒न्द्वा॒दश॑क॒पालं॑ निर्व॑पति। स॒व॒त्स॒रो वै
 धा॒ता। स॒व॒त्स॒रेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॑ज॒नय॑ति। अ॒न्वे॒वास्मा॑
 अ॒नु॒म॒ति॒र्मन्य॑ते। रा॒ते रा॒का। प्र॑ सि॒नीवा॒ली ज॑नयति।
 प्र॒जास्वे॒व प्र॑जा॒तासु॑ कु॒ह्वा वाच॑न्दधाति। मि॒थु॒नौ गावौ॑
 दक्षि॑णा॒ समृ॑द्धौ। आ॒ग्ना॒वैष्ण॒वमे॑का॒दश॑क॒पालं॑ निर्व॑पति।
 ऐ॒न्द्रा॒वैष्ण॒वमे॑का॒दश॑क॒पालम्॥१०॥

वै॒ष्ण॒व॒त्रि॒क॒पा॒लम्। वी॒र्यं॑ वा अ॒ग्निः। वी॒र्यं॑मि॒न्द्रः। वी॒र्यं॑ वि॒ष्णुः।
 प्र॒जा ए॒व प्र॑जा॒ता वी॒र्यं॑ प्र॒ति॒ष्ठाप॑यति। तस्मा॑त्प्र॒जा वी॒र्या॑वतीः।
 वा॒म॒न ऋ॑ष॒भो व॒ही दक्षि॑णा। यद्व॑ही। तेना॑ग्ने॒यः। यदृ॑ष॒भः॥११॥

तेनै॒न्द्रः। यद्वाम॑नः। तेन॑ वैष्ण॒वः समृ॑द्धौ। अ॒ग्नी॒षो॒मीय॑मे॒का॒दश॑क॒पालं॑
 निर्व॑पति। इ॒न्द्रा॒सो॒मीय॑मे॒का॒दश॑क॒पालम्। सौ॒म्यश्च॑रुम्।
 सोमो॑ वै रे॒तो॒धाः। अ॒ग्निः प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑यिता। वृ॒द्धाना॑मि॒न्द्रः
 प्र॒दाप॑यिता। सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रे॒तो द॑धाति॥१२॥

अ॒ग्निः प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति। वृ॒द्धा॒मि॒न्द्रः प्र॑यच्छति। ब॒भ्रु॒र्दक्षि॑णा॒

समृद्धौ। सोमापौष्णश्चरुन्निर्वपति। ऐन्द्रापौष्णश्चरुम्। सोमो वै
रेतोधाः। पूषा पशूनां प्रजनयिता। वृद्धानामिन्द्रः प्रदापयिता।
सोम एवास्मै रेतो दधाति। पूषा पशून्प्रजनयति॥१३॥

वृद्धानिन्द्रः प्रयच्छति। पौष्णश्चरुर्भवति। इयं वै पूषा।
अस्यामेव प्रतितिष्ठति। श्यामो दक्षिणा समृद्धौ। बहु वै
पुरुषो मेध्यमुपगच्छति। वैश्वानरन्द्वादशकपालं निर्वपति।
संवत्सरो वा अग्निर्वैश्वानरः। संवत्सरेणैवैनं स्वदयति।
हिरण्यन्दक्षिणा॥१४॥

पवित्रं वै हिरण्यम्। पुनात्येवैनम्। बहु वै राजन्योऽनृतं
करोति। उपं जाम्यै हरते। जिनाति ब्राह्मणम्। वदत्यनृतम्।
अनृते खलु वै क्रियमाणे वरुणो गृह्णाति। वारुणं यवमयं
चरुन्निर्वपति। वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति। अश्वो दक्षिणा।
वारुणो हि देवतयाऽश्वः समृद्धौ॥१५॥

ऐन्द्रापौष्णवमेकादशकपालं यदृषभो दधाति पूषा पशून्प्रजनयति हिरण्यन्दक्षिणा दक्षिणैकं च॥२॥[२]

रत्निनामेतानि हवींषि भवन्ति। एते वै राष्ट्रस्य प्रदातारः।
एतेऽपादातारः। य एव राष्ट्रस्य प्रदातारः। येऽपादातारः।
त एवास्मै राष्ट्रं प्रयच्छन्ति। राष्ट्रमेव भवति। यत्समाहृत्य
निर्वपेत्। अरत्निनः स्युः। यथायथन्निर्वपति रत्नित्वाय॥१६॥
यत्सद्यो निर्वपेत्। यावतीमेकैव हविषाऽऽशिषमव रुन्धे।
तावतीमवरुन्धीत। अन्वहन्निर्वपति। भूयसीमेवाशिषमव

रुन्धे। भूयसो यज्ञक्रतूनुपैति। बारुहस्पत्यश्चरुन्निर्वपति
ब्रह्मणो गृहे। मुखत एवास्मै ब्रह्म सङ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव
क्षत्रमन्वारम्भयति। शितिपृष्ठो दक्षिणा समृद्धौ॥१७॥

ऐन्द्रमेकादशकपालः राजन्यस्य गृहे। इन्द्रियमेवाव रुन्धे।
ऋषभो दक्षिणा समृद्धौ। आदित्यश्चरुं महिष्यै गृहे। इयं वा
अदितिः। अस्यामेव प्रतितिष्ठति। धेनुर्दक्षिणा समृद्धौ। भगाय
चरुं वावातायै गृहे। भगमेवास्मिन्दधाति। विचित्तगर्भा पष्ठौही
दक्षिणा समृद्धौ॥१८॥

नैर्ऋतश्चरुं परिवृत्तयै गृहे कृष्णानां व्रीहीणान्नखनिर्भिन्नम्।
पाप्मानमेव निर्ऋतिन्निखन्दयते। कृष्णा कूटा दक्षिणा
समृद्धौ। आग्नेयमष्टाकपालः सेनान्यो गृहे। सेनामेवास्य
सङ्श्यति। हिरण्यन्दक्षिणा समृद्धौ। वारुणन्दशकपालः
सूतस्य गृहे। वरुणसवमेवाव रुन्धे। महानिरष्टो दक्षिणा
समृद्धौ। मारुतः सप्तकपालङ्ग्रामण्यो गृहे॥१९॥

अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। पृश्निर्दक्षिणा समृद्धौ।
सावित्रन्द्वादशकपालङ्घृतुर्गृहे प्रसूत्यै। उपध्वस्तो दक्षिणा
समृद्धौ। आश्विनन्द्विकपालः सङ्ग्रहीतुर्गृहे। अश्विनौ वै
देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति। सवात्यौ
दक्षिणा समृद्धौ। पौष्णश्चरुं भागदुघस्य गृहे॥२०॥

अन्नं वै पूषा। अन्नमेवाव रुन्धे। श्यामो दक्षिणा

समृद्धौ। रौद्रङ्गावीधुकञ्चरुमक्षावापस्यं गृहे। अन्तत एव
रुद्रन्निरवदयते। शबल उद्धारो दक्षिणा समृद्धौ। द्वादशैतानि
हवींषि भवन्ति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मै
राष्ट्रमवरुन्धे। राष्ट्रमेव भवति॥२१॥

यत्र प्रति निर्वपेत्। रत्निन आशिषोऽवरुन्धीरन्।
प्रतिनिर्वपति। इन्द्राय सुत्राम्णे पुरोडाशमेकादशकपालम्।
इन्द्रायां होमुचै। आशिष एवावरुन्धे। अयन्नो राजा वृत्रहा
राजा भूत्वा वृत्रं वेध्यादित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते।
मैत्राबारुहस्पत्यं भवति। श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धे॥२२॥

बारुहस्पत्ये मैत्रमपि दधाति। ब्रह्म चैवास्मै क्षत्रं च
समीची दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रं प्रतिष्ठापयति।
बारुहस्पत्येन पूर्वेण प्रचरति। मुखत एवास्मै ब्रह्म
संश्यति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति। स्वयं
कृता वेदिर्भवति। स्वयन्दिनं बरुहिः। स्वयं कृत इध्मः।
अनभिजितस्याभिजित्यै। तस्माद्राज्ञामरण्यमभिजितम्।
सैव श्वेता श्वेतवत्सा दक्षिणा समृद्धौ॥२३॥

रत्निवाय समृद्धौ पष्ठोही दक्षिणा समृद्धौ ग्राम्ण्यो गृहे भांगदुधस्यं गृहे भवति दुग्धेऽभिजित्यै द्वे
च॥३॥

[३]

देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानां
सुवाः। त एवास्मै सुवान्प्रयच्छन्ति। त एनं सुवन्ते।

अ॒ग्निरे॒वैनं॑ गृ॒हप॑तीनां सुवते। सोमो वन॒स्पती॑नाम्।
रु॒द्रः प॑शूनाम्। बृ॒हस्प॑तिर्वा॒चाम्। इन्द्रो॑ ज्ये॒ष्ठाना॑म्। मि॒त्रः
स॒त्याना॑म्॥ २४॥

वरु॑णो धर्म॑पतीनाम्। ए॒तदे॒व सर्वं॑ भवति। स॒विता त्वा॑
प्रस॒वानां॑ सुवता॒मिति॑ हस्त॑ङ्गु॒ह्णाति॑ प्रसू॒त्यै। ये दे॒वा
देवः॑ सुवः॒ स्थेत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। म॒हते॑ क्ष॒त्राय॑ म॒हते॑
आधि॑पत्याय म॒हते॑ जान॑राज्या॒येत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा
शा॑स्ते। ए॒ष वो॑ भर॒ता राजा॑ सोमोऽस्माकं॑ ब्रा॒ह्मणा॑नां
राजे॒त्याह॑। तस्मा॒त्सोम॑राजानो ब्रा॒ह्मणाः। प्र॒ति॒ त्यन्ना॑मं
रा॒ज्यम॑धा॒यीत्या॑ह॥ २५॥

रा॒ज्यमे॒वास्मि॑न्प्रति॒दधा॑ति। स्वान्त॒नुवं॑ वरु॑णो अ॒शिश्ने॒दित्या॑ह।
वरु॑णस॒वमे॒वावरु॑न्धे। शुचै॑र्मि॒त्रस्य॑ व्र॒त्या अ॒भूमे॒त्याह॑।
शुचि॑मे॒वैनं॑ व्र॒त्यं करो॑ति। अम॑न्महि म॒हते॑ ऋ॒तस्य॑
नामे॒त्याह॑। म॒नुत ए॒वैनम्। सर्वे॑ व्रा॒ता वरु॑णस्याभूव॒न्नित्या॑ह।
सर्व॑व्रा॒तमे॒वैनं॑ करोति। वि मि॒त्र ए॒वैर॑रा॒तिम॑तारी॒दित्या॑ह॥ २६॥

अ॒रा॒तिमै॒वैनं॑न्तारयति। असू॑षुदन्त य॒ज्ञियां॑ ऋ॒तेने॒त्याह॑।
स्व॒दय॑त्ये॒वैनम्। व्युं त्रि॒तो ज॑रि॒माणं॑न्न आ॒न॒डित्या॑ह।
आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति। द्वाभ्यां॑ विमृ॑ष्टे। द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॑
प्रति॑ष्ठित्यै। अ॒ग्नी॒षोमी॑यस्य चैका॑दशकपालस्य देवसु॒वां च॑
ह॒विषा॑म॒ग्रयै॑ स्विष्ट॒कृते॑ स॒मव॑द्यति। दे॒वता॑भिरे॒वैनं॑मु॒भय॑तः

परिगृह्णाति। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति॥ २७

सत्यानां माधाधीत्याहातारिदित्याह क्रमत एकं च॥ ४॥ [४]

अर्थेत्तुः स्थेति जुहोति। आहुत्यैवेना निष्क्रीय गृह्णाति।
अथो हविष्कृतानामेवाभिघृतानाङ्गृह्णाति। वहन्तीनाङ्गृह्णाति।
एता वा अपां राष्ट्रम्। राष्ट्रमेवास्मै गृह्णाति। अथो
श्रियमेवेनमभिवहन्ति। अपां पतिरसीत्याह। मिथुनमेवाकः।
वृषाऽस्यूर्मिरित्याह॥ २८॥

ऊर्मिमन्तमेवेनं करोति। वृषसेनोऽसीत्याह। सेनामेवास्य
सङ्श्यति। व्रजक्षितुः स्थेत्याह। एता वा अपां विशः।
विशमेवास्मै पर्यूहति। मरुतामोजः स्थेत्याह। अन्नं वै
मरुतः। अन्नमेवावरुन्धे। सूर्यवर्चसुः स्थेत्याह॥ २९॥

राष्ट्रमेव वर्चस्व्यकः। सूर्यत्वचसुः स्थेत्याह। सत्यं वा एतत्।
यद्वर्षति। अनृतं यदातपति वर्षति। सत्यानृते एवावरुन्धे।
नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। मान्दाः
स्थेत्याह। राष्ट्रमेव ब्रह्मवर्चस्यकः॥ ३०॥

वाशाः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव वश्यकः। शक्करीः स्थेत्याह। पशवो
वै शक्करीः। पशूनेवावरुन्धे। विश्वभृतः स्थेत्याह। राष्ट्रमेव
पयस्व्यकः। जनभृतः स्थेत्याह। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः।
अग्नेस्तेजस्याः स्थेत्याह॥ ३१॥

राष्ट्रमेव तेजस्व्यकः। अपामोषधीनां रसः स्थेत्याह।

राष्ट्रमेव मध्व्यमकः। सारस्वतङ्ग्रहङ्गृह्णाति। एषा वा
 अपाम्पृष्ठम्। यत्सरस्वती। पृष्ठमेवैनं॑ समानानां॑ करोति।
 षोडशभिर्गृह्णाति। षोडशकलो वै पुरुषः। यावानेव पुरुषः।
 तस्मिन्वीर्यं दधाति। षोडशभिर्जुहोति॑ षोडशभिर्गृह्णाति।
 द्वात्रिंशत्संपद्यन्ते। द्वात्रिंशदक्षराऽनुष्टुप्। वागनुष्टुप्सर्वाणि
 छन्दांसि। वाचैवैनं॑ सर्वेभिश्छन्दोभिरभिषिञ्चति॥ ३२॥

ऊर्मिरित्याह सूर्यवर्चसः स्थेत्याह ब्रह्मवर्चस्यं कस्तेजस्याः स्थेत्याहैव पुरुषं षट् च॥ ५॥ — [५]

देवीरापः सं मधुमतीर्मधुमतीभिः सृज्यध्वमित्याह।
 ब्रह्मणैवैनाः स॑ सृजति। अनाधृष्टाः सीदतेत्याह। ब्रह्मणैवैनाः
 सादयति। अन्तरा होतुंश्च धिष्णिंयं ब्राह्मणाच्छुं॑ सिनंश्च
 सादयति। आग्नेयो वै होता॑। ऐन्द्रो ब्राह्मणाच्छुं॑ सी। तेजसा
 चैवेन्द्रियेण॑ चोभयतो॑ राष्ट्रं परिगृह्णाति। हिरण्येनोत्पुनाति।
 आहुत्यै॑ हि पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति॑ व्यावृत्त्यै॥ ३३॥

शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
 प्रतितिष्ठति। अनिभृष्टमसीत्याह। अनिभृष्टं॑ ह्येतत्। वाचो
 बन्धुरित्याह। वाचो ह्येष बन्धुः। तपोजा इत्याह। तपोजा
 ह्येतत्। सोमस्य दात्रमसीत्याह॥ ३४॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्। शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामीत्याह। शुक्रा
 ह्यापः। शुक्रं॑ हिरण्यम्। चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह। चन्द्रा ह्यापः।
 चन्द्रं॑ हिरण्यम्। अमृता अमृतेनेत्याह। अमृता ह्यापः।

अमृतं॑ हिरण्यम्॥३५॥

स्वाहा॑ राज॒सूया॒येत्या॑ह। राज॒सूया॒य ह्ये॑ना उत्पुनाति।
स॒ध॒मादौ॑ द्यु॒मिनी॒रूर्ज॑ ए॒ता इति॑ वारु॒ण्यर्चा॑ गृह्णाति।
वरु॒ण॒स॒वमे॒वावरु॑न्धे। एक॑या गृह्णाति। एक॒धैव॑ यज॑माने वी॒र्यं॑
दधाति। क्ष॒त्र॒स्योल्ब॑मसि क्ष॒त्र॒स्य योनि॑रसीति॑ तार्प्य॑श्चोष्णीषं
च प्रय॑च्छति सयोनि॒त्वाय॑। एक॑शतेन दर्भ॒पुञ्जी॒लैः प॑वयति।
श॒तायुर्वै॑ पुरु॒षः श॒तवी॑र्यः। आ॒त्मैक॑श॒तः॥३६॥

यावा॑ने॒व पुरु॑षः। तस्मि॑न्वी॒र्यं द॑धाति। दध्या॑शयति।
इन्द्रि॑यमे॒वावरु॑न्धे। उ॒दु॒म्बर॑माशयति। अ॒न्नाद्य॑स्यावरु॒द्धौ।
शष्पा॑ण्याशयति। सुरा॑बलिमे॒वैनं॑ करोति। आ॒विद॑ ए॒ता
भ॑वन्ति। आ॒विद॑मे॒वैनं॑ङ्गमयन्ति॥३७॥

अ॒ग्निरे॒वैन॒ङ्गार्ह॑पत्येनावति। इन्द्र॑ इन्द्रि॒येण॑। पू॒षा प॒शुभिः॑।
मित्रा॑वरु॒णौ प्रा॒णापा॒नाभ्या॑म्। इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्र॒मुद॑यच्छत्।
स दि॒वंम॑लिखत्। सो॒ऽर्य॒म्णः प॒न्था॑ अभवत्। स आ॒वि॒त्रे
द्यावा॑पृथि॒वी धृ॒तव्र॑ते इति॑ द्यावा॑पृथि॒वी उपा॑धावत्। स
आ॒भ्यामे॒व प्र॑सू॒त इन्द्रो॑ वृ॒त्राय॑ वज्रं प्रा॒हर॑त्। आ॒वि॒त्रे
द्यावा॑पृथि॒वी धृ॒तव्र॑ते इति॑ यदाह॑॥३८॥

आ॒भ्यामे॒व प्र॑सू॒तो यज॑मानो वज्रं भ्रातृ॑व्याय प्र॒हर॑ति। आ॒वि॒त्रा
दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॒पीत्या॑ह। इ॒यं वै दे॒व्यदि॑तिर्वि॒श्वरू॒पी।
अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒ तिष्ठ॑ति। आ॒वि॒त्रोऽय॑म॒सावा॑मु॒ष्याय॑णो॒ऽस्यां

विश्यस्मिन्नाष्ट्र इत्याह। विशैवेन॑ राष्ट्रेण॑ समर्धयति।
मह॑ते क्षत्राय॑ मह॑त आधिपत्याय॑ मह॑ते जान॑राज्यायेत्याह।
आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। ए॒ष वो॑ भर॒ता राजा॑ सोमो॒ऽस्माकं॑
ब्रा॒ह्म॒णा॒ना॒॑ राजे॒त्याह॑। तस्मा॒त्सोम॑रा॒जानो॑ ब्रा॒ह्म॒णाः॑॥३९॥

इन्द्र॑स्य॒ वज्रो॑ऽसि॒ वार्त्रघ्न॑ इति॒ धनुः॑ प्रयच्छति॒ विजित्यै॑।
शत्रु॑बाध॒नाः स्थेती॑षून्। शत्रू॑ने॒वास्यं॑ बाध॒न्ते। पा॒त मा॑ प्रत्यश्च॑
पा॒त मा॑ तिर्यश्च॑म॒न्वश्च॑ मा पा॒तेत्या॑ह। ति॒स्रो वै श॑र॒व्याः।
प्र॒तीचीं॑ ति॒रश्च्य॑नूचीं॑। ताभ्य॑ ए॒वैनं॑ पा॒न्ति। दिग्भ्यो॑ मा॑
पा॒तेत्या॑ह। दिग्भ्य॑ ए॒वैनं॑ पा॒न्ति। वि॒श्वो॒भ्यो मा॑ ना॒ष्ट्राभ्यः॑
पा॒तेत्या॑ह। अ॒प॒रि॒मि॒तादे॒वैनं॑ पा॒न्ति। हि॒र॒ण्यव॑र्णा॒वुषसा॑
वि॒रोक॑ इति॒ त्रिष्टु॒भां बा॒हू उ॒द्धृ॒णाति॑। इन्द्रि॒यं वै वी॒र्य॑त्रिष्टुक्।
इन्द्रि॒यमे॒व वी॒र्यमु॑प॒रि॒ष्टादा॒त्मन्ध॑त्ते॥४०॥

व्यावृत्त्यै दात्रमसीत्याहामृत॒॑ हिर॑ण्यमेकशतो गमयन्त्याहं ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह चत्वारि च॥६॥

[६]

दि॒शो व्या॒स्थाप॑यति। दि॒शाम॑भिजित्यै॑। यद॑नु प्र॒क्रामे॑त्।
अ॒भि दि॒शो ज॑येत्। उ॒त्तु मा॑द्येत्। म॒न॒साऽनु॑ प्र॒क्राम॑ति।
अ॒भि दि॒शो ज॑यति। नो॒न्मा॑द्यति। स॒मिध॑मा ति॒ष्ठेत्या॑ह। तेज॑
ए॒वाव॑रुन्धे॥४१॥

उ॒ग्रामा॑ ति॒ष्ठेत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒वाव॑रुन्धे। वि॒राज॑माति॒ष्ठेत्या॑ह।
अ॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑रुन्धे। उ॒दीची॑मा ति॒ष्ठेत्या॑ह। प॒शूने॒वाव॑रुन्धे।

ऊ॒र्ध्वा॒मा॒ति॒ष्ठे॒त्या॒ह। सु॒व॒र्ग॒मे॒व लो॒क॒म॒भि॒ज॒य॒ति। अ॒नू॒ज्झि॒ही॒ते।
सु॒व॒र्ग॒स्य॑ लो॒क॒स्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑॥४२॥

मा॒रु॒त ए॒ष भ॑वति। अ॒न्नं वै म॒रु॒तः। अ॒न्न॒मे॒वाव॑रुन्धे।
ए॒क॒विं॒श॒ति॒क॒पा॒लो भ॑वति॒ प्र॒ति॑ष्ठित्यै। योऽर॒ण्येऽनु॒वा॒क्यो
गु॒णः। तं म॑ध्य॒त उप॑दधाति। ग्रा॒म्यैरे॒व प॒शुभि॑रा॒र॒ण्यान्प॒शून्प॒रि॑
गृ॒ह्णा॒ति। तस्मा॑द्ग्रा॒म्यैः प॒शुभि॑रा॒र॒ण्याः प॒शवः॑ प॒रि॑गृही॒ताः।
पृ॒थि॒र्वै॒न्यः। अ॒भ्य॑षिच्यत॥४३॥

स रा॒ष्ट्र॒न्नाभ॑वत्। स ए॒तानि॑ पा॒र्था॒न्य॑पश्यत्। ता॒न्य॑जुहोत्।
तैर्वै स रा॒ष्ट्र॒म॑भवत्। यत्पा॒र्था॒नि जु॑होति। रा॒ष्ट्र॒मे॒व भ॑वति।
बा॒र॒ह॒स्प॒त्यं पूर्वे॑षामु॒त्त॒मं भ॑वति। ऐ॒न्द्रमु॒त्त॑रेषां प्रथ॒मम्।
ब्र॒ह्म॑ चै॒वास्मै॑ क्ष॒त्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति। अथो ब्र॒ह्म॑न्ने॒व क्ष॒त्रं
प्र॒ति॑ष्ठापयति॥४४॥

षट्पु॒रस्ता॑दभिषे॒कस्य॑ जुहोति। षडु॒परि॑ष्ठात्। द्वा॒द॒श
संप॑द्यन्ते। द्वा॒द॒श मा॒साः सं॒वत्स॒रः। सं॒वत्स॒रः खलु॑ वै
दै॒वानां॑ पूः। दे॒वाना॑मे॒व पु॒रं म॑ध्य॒तो व्य॑व॒स॒र्प॒ति। तस्य॑ न
कु॒तश्च॑नोपा॒व्या॒धो भ॑वति। भू॒ताना॑मवे॒ष्टीर्जु॑होति। अत्रा॑त्र॒ वै
मृ॒त्युर्जा॑यते। यत्र॑यत्रै॒व मृ॒त्युर्जा॑यते। तत॑ ए॒वैन॑मव॒य॒ज॒ते।
तस्मा॑द्वा॒ज॒सू॒र्ये॒नेजा॑नो नाभिच॑रित॒वै। प्र॒त्य॒गे॒न॒मभि॑चारः
स्तृ॒णु॒ते॥४५॥

सोमस्य त्विषिरसि तवेव मे त्विषिर्भूयादिति शार्दूलचर्मोपस्तृणाति
 यैव सोमे त्विषिः। या शार्दूले। तामेवावरुन्धे। मृत्योर्वा एष
 वर्णः। यच्छार्दूलः। अमृतं हिरण्यम्। अमृतमसि मृत्योर्मा
 पाहीति हिरण्यमुपास्यति। अमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्ते।
 शतमानं भवति॥४६॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति।
 दिद्योन्मा पाहीत्युपरिष्ठादधि निदधाति। उभयत एवास्मे
 शर्म दधाति। अवेष्टा दन्दशूका इति क्लीबं सीसेन
 विध्यति। दन्दशूकानेवावयजते। तस्मात्क्लीबन्दन्दशूका
 दंशुकाः। निरस्तन्नमुचेः शिर इति लोहितायसन्निरस्यति।
 पाप्मानमेव नमुचिन्निरवदयते। प्राणा आत्मनः पूर्वेऽभिषिच्या
 इत्याहुः॥४७॥

सोमो राजा वरुणः। देवा धर्मसुवश्च ये। ते ते वाचं
 सुवन्तान्ते ते प्राणं सुवन्तामित्याहुः। प्राणानेवात्मनः
 पूर्वानभिषिञ्चति। यद्व्यात्। अग्नेस्त्वा तेजसाऽभिषिञ्चामीति।
 तेजस्व्येव स्यात्। दुश्चर्मा तु भवेत्। सोमस्य त्वा
 द्युग्नेनाभिषिञ्चामीत्याहुः। सौम्यो वै देवतया पुरुषः॥४८॥

स्वयैवैनं देवतयाऽभिषिञ्चति। अग्नेस्तेजसेत्याहुः। तेजं
 एवास्मिन्दधाति। सूर्यस्य वर्चसेत्याहुः। वर्च एवास्मिन्दधाति।
 इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याहुः। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। मित्रावरुणयोर्वीर्येणे

वीर्यमेवास्मिन्दधाति। मरुतामोजसेत्याह॥४९॥

ओज एवास्मिन्दधाति। क्षत्राणाङ्क्षत्रपतिरसीत्याह।
क्षत्राणामेवैनं क्षत्रपतिं करोति। अतिं दिवस्पाहीत्याह।
अत्यन्यान्पाहीति वावैतदाह। समाववृत्रन्नधरागुदीचीरित्याह।
राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमंकः। उच्छेषणेन जुहोति। उच्छेषणभागो
वै रुद्रः। भागधेयेनैव रुद्रन्निरवदयते॥५०॥

उदङ्गरेत्याग्नीद्धे जुहोति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव
दिशि रुद्रन्निरवदयते। रुद्र यत्ते क्रयी परन्नामेत्याह। यद्वा
अस्य क्रयी परन्नाम। तेन वा एष हिनस्ति। यः हिनस्ति।
तेनैवैनं सह शमयति। तस्मै हुतमंसि यमेष्टमसीत्याह।
यमादेवास्य मृत्युमवयजते॥५१॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तस्यै गृहे जुहुयात्। याङ्गामयेत
राष्ट्रमस्यै प्रजा स्यादिति। राष्ट्रमेवास्यै प्रजा भवति।
पूर्णमयेनाध्वर्युरभिषिञ्चति। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्त्विषिन्दधाति।
औदुम्बरेण राजन्यः। ऊर्जमेवास्मिन्नन्नाद्यन्दधाति। आश्वत्थेन
वैश्यः। विशमेवास्मिन्पुष्टिन्दधाति। नैयग्रोधेन जन्यः।
मित्राण्येवास्यै कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै॥५२॥

भवत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥८॥ [८]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै।
मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः प्रशिषा युनज्मीत्याह। ब्रह्मणैवैनं

देवताभ्यां युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवरथः।
देवरथमेवास्मै युनक्ति। त्रयोऽश्वा भवन्ति। रथश्चतुर्थः। द्वौ
संव्येष्टसारथी। षट् पद्यन्ते॥५३॥

षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवैनं युनक्ति। विष्णुक्रमान्क्रमते।
विष्णुरेव भूत्वेमाल्लोकानभिजयति। यः क्षत्रियः प्रतिहितः।
सोऽन्वारभते। राष्ट्रमेव भवति। त्रिष्टुभाऽन्वारभते। इन्द्रियं
वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति॥५४॥

मरुतां प्रसवे जेषमित्याह। मरुद्विरेव प्रसूत उज्जयति। आसं
मनु इत्याह। यदेव मनुसैप्सीत्। तदापत्। राजन्यं जिनाति।
अनाक्रान्त एवाक्रमते। वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते। यो
राजन्यं जिनाति। समहमिन्द्रियेण वीर्येणेत्याह॥५५॥

इन्द्रियमेव वीर्यमात्मन्धत्ते। पशूनां मन्युरसि तवेव मे
मन्युर्भूयादिति वाराही उपानहावुपं मुञ्चते। पशूनां वा
एष मन्युः। यद्वराहः। तेनैव पशूनां मन्युमात्मन्धत्ते। अभि
वा इयं सुषुवाणङ्गामयते। तस्यैश्वरेन्द्रियं वीर्यमादातोः।
वाराही उपानहावुपंमुञ्चते। अस्या एवान्तर्धत्ते। इन्द्रियस्य
वीर्यस्यानात्यै॥५६॥

नमो मात्रे पृथिव्या इत्याहाहिंसायै। इयं दस्यायुरस्यायुर्मे
धेहीत्याह। आयुरेवात्मन्धत्ते। ऊर्गस्यूजं मे धेहीत्याह।

ऊर्जमे॒वात्मन्ध॑त्ते। यु॒ङ्क्षु॑सि॒ वर्चो॑सि॒ वर्चो॑ मयि॒ धे॒हीत्या॑ह।
वर्च॑ ए॒वात्मन्ध॑त्ते। ए॒क॒धा ब्र॒ह्मण॑ उ॒प॒हर॑ति। ए॒क॒धैव
यज॑मान॒ आयु॑रूर्ज॒ वर्चो॑ दधाति। र॒थ॒वि॒मो॒च॒नीया॑ जुहोति॒
प्रति॑ष्ठित्यै॥५७॥

त्रयोऽश्वा॑ भवन्ति। रथ॑श्चतुर्थः। तस्मा॑च्चतुर्जुहोति। यदु॒भौ
स॒हाव॑तिष्ठेताम्। स॒मा॒नं लो॒कमि॑याताम्। स॒ह स॒ङ्ग॒ही॒त्रा
र॑थ॒वाह॑ने॒ रथ॑मादधाति। सु॒व॒र्गादे॒वैनं॑ लो॒काद॑न्तर्दधाति।
ह॒सः शु॒चि॒षदि॑त्यादधाति। ब्रह्म॑णै॒वैन॑मुपाव॒हर॑ति।
ब्रह्म॑णाऽऽदधाति। अति॑च्छन्द्साऽऽदधाति। अति॑च्छन्दा॒ वै
सर्वा॑णि॒ छन्दा॑सि। सर्वे॑भिरे॒वैन॑च्छन्दा॑भिरादधाति। वर्ष्म॑
वा ए॒षा छन्द॑साम्। यदति॑च्छन्दाः। यदति॑च्छन्द्सा॒ दधा॑ति।
वर्ष्मै॒वैन॑ सम॒ानाना॑ करोति॥५८॥

पृथ॒न्ते द॒धाति॑ वि॒र्येणे॒त्याहाना॑त्यै॒ प्रति॑ष्ठित्यै॒ ब्रह्म॑णाऽऽदधाति॒ सप्त॑ च॥९॥ [९]

मि॒त्रोऽसि॑ वरु॒णोऽसी॑त्याह। मै॒त्रं वा अ॑हः। वा॒रु॒णी रा॒त्रिः।
अ॒हो॒रा॒त्राभ्या॑मे॒वैन॑मुपाव॒हर॑ति। मि॒त्रोऽसि॑ वरु॒णोऽसी॑त्याह।
मै॒त्रो वै दक्षि॑णः। वा॒रु॒णः स॒व्यः। वै॒श्वदे॒व्यामि॑क्षा। स्वमे॒वैनौ
भा॒ग॒धेय॑मुपाव॒हर॑ति। सम॒हं वि॒श्वैर्दे॒वैरि॑त्याह॥५९॥

वै॒श्वदे॒व्यो वै प्र॒जाः। ता ए॒वाद्याः॑ कुरुते। क्ष॒त्रस्य॑ नाभि॑रसि
क्ष॒त्रस्य॑ योनि॑रसीत्य॒धीवा॒समा॑स्तृणाति॒ सयो॑नि॒त्वाय॑।
स्यो॒नामा सी॑द सु॒षदा॑मा सी॒देत्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्।

मा त्वां हिंसीन्मा मां हिंसीदित्याहाहिंसायै।
 निषंसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यांस्वा साम्राज्याय
 सुक्रतुरित्याह। साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुं करोति।
 ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंव
 इत्याह। सवितारमेवैनं सत्यसवं करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह।
 इन्द्रमेवैनं सत्यौजसं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं
 राजन्ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवैनं
 सुशेवं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि
 सत्यधर्मेत्याह। वरुणमेवैनं सत्यधर्माणं करोति।
 सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। गायत्रीमेवैतेनाभि
 व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। त्रिष्टुभमेवैतेनाभि
 व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दांसि। सत्यमेवावरुन्धे।
 वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति।
 सत्यानृते वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः। सत्यानृते
 एवावरुन्धे॥६२॥

नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। इन्द्रस्य
 वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्प्यं प्रयच्छति। वज्रो वै स्प्यः।
 वज्रेणैवास्मां अवरपरं रन्धयति। एवं हि तच्छ्रेयः। यदस्मा

ए॒ते र॒ध्यै॑युः। दि॒शोऽभ्य॑य॒ राजा॑ऽभू॒दिति॑ प॒ञ्चाक्षान्प्रय॑च्छति।
 ए॒ते वै स॑र्वेऽयाः॑। अ॒प॒रा॒जायि॑नमे॒वैनं॑ करोति॥६३॥
 ओ॒दन॑मु॒द्ध॒वते। प॒र॒मे॒ष्ठी वा ए॒षः। यदो॑दनः। प॒र॒मा॒मे॒वैन॑ः
 श्रि॒यङ्ग॑मयति। सु॒श्लो॒काँ (४) सु॒मङ्ग॑लाँ (४) स॒त्य॒रा॒जा (३)
 नि॒त्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा शा॑स्ते। शौ॒नः शे॒पमा॑ख्यापयते।
 व॒रु॒णपा॒शादे॒वैनं॑ मु॒ञ्चति॑। प॒रः श॒तं भ॑वति। श॒तायुः
 पु॒रुषः श॒तेन्द्रि॑यः। आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति ति॑ष्ठति। मा॒रु॒तस्य॑
 चै॒क॒विंश॑तिकपा॒लस्य॑ वैश्वदे॒व्यै चा॒मि॒क्षाया॑ अ॒ग्नये॑
 स्वि॒ष्ट॒कृते॑ स॒मव॑द्यति। दे॒वता॑भिरे॒वैनं॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति।
 अ॒पा॒न्न॒प्रे स्वा॒होर्जो॑ न॒प्रे स्वा॒हाऽग्नये॑ गृह॑प॒तये॑ स्वा॒हेति॑
 ति॒स्र आ॒हु॒तीर्जु॑होति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒ष्वे॒व लो॒केषु॑ प्र॒ति
 ति॑ष्ठति॥६४॥

देवैरित्याह सत्यसंव करोति त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति सत्यानृते एवावरुन्धे करोति शतेन्द्रियुषट्
 च॥१०॥ [१०]

ए॒तद्वा॑ह्म॒णानि॑ धा॒त्रे र॒बिना॑न्दे॒वसु॒वाम॑र्थे॒तो दे॒वीर्दि॑शः सोम॒स्येन्द्र॑स्य मि॒त्रो दश॑॥१०॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णानि॑ वैष्ण॒वत्रि॑कपा॒लम॒न्नं वै पू॒षा वा॒शाः स्वे॒त्याह॑ दि॒शो व्या॒स्थाप॑यत्युदङ्गरेत्य
 ब्रह्मा ३ न्व ९ राजंश्चतुष्पष्टिः॥६४॥

ए॒तद्वा॑ह्म॒णानि॑ प्र॒तिति॑ष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः
 प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

वरुणस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्।
 तत्स॒ऽसृद्धिरनु॑ सम॑सर्पत्। तत्स॒ऽसृपा॑ऽ स॒ऽसृत्वम्।
 अ॒ग्निना॑ दे॒वेन॑ प्रथ॒मेऽह॑न्ननु प्रायु॑ङ्क्त। सर॑स्वत्या वा॒चा
 द्विती॑ये। स॒वित्रा प्र॑स॒वेन॑ तृती॑ये। पू॒ष्णा प॒शुभि॑श्चतु॒र्थे।
 बृह॑स्पति॒ना ब्र॑ह्म॒णा प॑ञ्च॒मे। इन्द्रे॑ण दे॒वेन॑ ष॒ष्ठे। वरु॑णेन॒
 स्वया॑ दे॒वता॑या सप्त॒मे॥१॥

सोमे॑न॒ राज्ञा॑ऽष्ट॒मे। त्वष्ट्रा॑ रू॒पेण॑ नव॒मे। विष्णु॑ना
 य॒ज्ञेना॑ऽप्रोत्। यत्स॒ऽसृपो॑ भव॑न्ति। इन्द्रि॒यमे॒व तद्वी॑र्यं
 यज॑मान आप्रोति। पूर्वा॑पूर्वा वेदि॑र्भवति। इन्द्रि॒यस्य॑
 वी॒र्य॑स्यावरु॒द्धौ। पुर॑स्ता॒दुप॑सदा॒ऽ सौ॒म्येन॒ प्रच॑रति। सोमो॑
 वै रेतो॒धाः। रेतं॑ ए॒व तद्व॑धाति। अ॒न्तरा॑ त्वाष्ट्रेण॑। रेतं॑ ए॒व
 हित॑न्त्वष्ट्रा॑ रू॒पाणि॑ विक॑रोति। उ॒परि॑ष्टाद्वैष्ण॒वेन॑। य॒ज्ञो वै
 विष्णुः॑। य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः प्रति॑ तिष्ठति॥२॥

सप्तमे दधाति पञ्च च॥१॥ [१]

जामि॑ वा ए॒तत्कु॑र्वन्ति। यत्स॒द्यो दी॑क्षय॑न्ति स॒द्यः सोमं॑
 क्री॒णन्ति॑। पुण्ड॒रिस्र॑जां प्रय॑च्छत्यजा॑मित्वाय। अङ्गि॑रसः
 सुव॑र्गं लो॒कं यन्तः॑। अ॒प्सु दी॑क्षात॒पसी॑ प्रावै॑शयन्।
 तत्पुण्ड॒रीक॑मभवत्। यत्पुण्ड॒रिस्र॑जां प्रय॑च्छति। सा॒क्षादे॒व

दीक्षातपसी अव॑रुन्धे। द॒शभि॑र्वत्सत॒रैः सोमं॑ क्रीणाति।
दशाक्ष॑रा वि॒राट्॥३॥

अन्नं॑ वि॒राट्। वि॒राजै॑वान्नाद्य॒मव॑ रुन्धे। मुष्क॒रा भ॑वन्ति
सेन्द्र॒त्वाय॑। द॒शपे॑यो भवति। अ॒न्नाद्य॑स्याव॑रुद्ध्यौ।
श॒तं ब्रा॑ह्मणाः पि॑बन्ति। श॒तायुः॑ पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः।
आयु॑ष्येवेन्द्रि॒ये प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। स॒प्तद॒शः स्तो॒त्रं भ॑वति।
स॒प्तद॒शः प्र॒जाप॑तिः॥४॥

प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑। प्रा॒का॒शाव॑ध्व॒र्यवे॑ ददाति। प्र॒का॒शमे॑वैन॒ङ्गम॑यति।
स्रज॑मुद्गात्रे। व्यै॒वास्मै॑ वासयति। रु॒क्मः॑ होत्रे॑।
आ॒दि॒त्यमे॑वास्मा॒ उन्न॑यति। अ॒श्वं प्र॑स्तोतृप्रति॒हृत्भ्या॑म्।
प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः। प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑॥५॥

द्वाद॑श प॒ष्ठौही॑र्ब्रह्मणे॑। आयु॑रे॒वाव॑रुन्धे। वशां॑ मै॒त्रावरु॑णाय॑।
रा॒ष्ट्रमे॑व व॒श्यं कः॑। ऋष॑भं ब्रा॒ह्मणा॑च्छु॒सिने॑। रा॒ष्ट्रमे॑वेन्द्रि॒याव्य॑कः।
वास॑सी ने॒ष्टापो॑तृभ्या॑म्। प॒वित्रे॑ ए॒वास्यै॑ते। स्थू॒रि
यवा॑चितम॑च्छावा॒काय॑। अ॒न्त॒त ए॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते॥६॥

अ॒न॒ङ्गाह॑म॒ग्नीधे॑। वह्नि॒र्वा अ॑न॒ङ्गान्। वह्नि॒र॒ग्नीत्। वह्नि॒नैव॑
वह्नि॑ य॒ज्ञस्या॑व॑रुन्धे। इन्द्र॑स्य सुषुवा॒णस्य॑ त्रे॒धेन्द्रि॑यं
वी॒र्यं॑ परा॑ऽपतत्। भृ॒गुस्तृ॑तीयमभवत्। श्रा॒य॒न्ती॒यन्तृ॑तीयम्।
सर॑स्वती॒ तृती॑यम्। भा॒र्गवो॑ होता॑ भवति। श्रा॒य॒न्ती॒यं ब्र॑ह्मसा॒मं
भ॑वति। वा॒र॒व॒न्तीय॑मग्नि॒ष्टोम॑सा॒मम्। सा॒र॒स्वती॒रपो॑ गृह्णाति।

इन्द्रियस्य वीर्यस्यावरुद्धौ। श्रायन्तीयं ब्रह्मसामं भवति।
इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं श्रयति। वारवन्तीयमग्निष्टोमसामम्।
इन्द्रियमेवास्मिन्वीर्यं वारयति॥७॥

विराट्प्रापतिरश्वः प्रजापतेरास्यै यजते ब्रह्मसामं भवति सुत च॥२॥ [२]

ईश्वरो वा एष दिशोऽनून्मदितोः। यन्दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति।
दिशामवैष्टयो भवन्ति। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठत्यनुन्मादाय।
पञ्च देवतां यजति। पञ्च दिशः। दिक्ष्वेव प्रति तिष्ठति।
हविषोहविष इष्ट्वा बार्हस्पत्यमभिघारयति। यजमानदेवत्यो
वै बृहस्पतिः। यजमानमेव तेजसा समर्धयति॥८॥

आदित्यां मल्हाङ्गभिणीमा लभते। मारुतीं पृश्निं पष्ठौहीम्।
विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आदित्यया
पूर्वया प्रचरति। मारुत्योत्तरया। राष्ट्र एव विशमनुबध्नाति।
उच्चैरादित्याया आश्रावयति। उपांशु मारुत्यै। तस्माद्राष्ट्रं
विशमतिवदति। गर्भिण्यादित्या भवति॥९॥

इन्द्रियं वै गर्भः। राष्ट्रमेवेन्द्रियाव्यकः। अगर्भा मारुती।
विद्वै मरुतः। विशमेव निरिन्द्रियामकः। देवासुराः
संयत्ता आसन्। ते देवा अश्विनोः पूषन्वाचः सत्यं
सन्निधाय। अनृतेनासुरानभ्यभवन्। तेऽश्विभ्यां पूष्णे
पुरोडाशश्चादशकपालं निरवपन्। ततो वै ते वाचः
सत्यमवारुन्धत॥१०॥

यद॒श्विभ्या॑ पृ॒ष्णे पु॒रोडा॑श॒न्द्वाद॑शकपाल॒न्निर्व॑पति।
 अनृ॑तेनै॒व भ्रातृ॑व्या॒नभि॒भूय॑ वा॒चः स॒त्यम॑वरु॒न्धे।
 सर॑स्वते स॒त्यवा॑चं च॒रुम्। पूर्व॑मे॒वोदित॑म्। उत्त॑रेणा॒भि
 गृ॑णाति। स॒वित्रे स॒त्यप्र॑सवाय पु॒रोडा॑श॒न्द्वाद॑शकपालं
 प्रसू॑त्यै। दू॒तान्प्रहि॑णोति। आ॒विद॑ ए॒ता भ॑वन्ति।
 आ॒विद॑मे॒वैनङ्ग॑मयन्ति। अथो॑ दू॒तेभ्य॑ ए॒व न छि॑द्यते।
 ति॒सृध॒न्व॑ ५ शु॒ष्कदृ॒तिर्दक्षि॑णा॒ समृ॑द्ध्यै॥११॥

अर्धयति भवत्यरुन्धत गमयन्ति द्वे च॥३॥ [३]

आ॒ग्नेय॑म॒ष्टाक॑पालं॒ निर्व॑पति। तस्मा॒च्छि॒शिरे॑ कुरु॒पश्चालाः॑
 प्राश्चो॑ यान्ति। सौ॒म्यश्च॒रुम्। तस्मा॑द्वस॒न्तं व्य॑वसाया॑दयन्ति।
 स॒वित्र॑न्द्वाद॒शक॑पालम्। तस्मा॑त्पु॒रस्ता॒द्यवा॑ना ५ स॒वित्रा
 विरु॑न्धते। बा॒रु॒हस्प॒त्यश्च॒रुम्। स॒वित्रै॒व विरु॑ध्य॑। ब्रह्म॑णा
 यवा॑नाद॒धते॑। त्वाष्ट्र॑म॒ष्टाक॑पालम्॥१२॥

रू॒पाण्ये॒व तेन॑ कुर्वते। वै॒श्वान॑र॒न्द्वाद॑शकपालम्। तस्मा॑ञ्जघ॒न्ये
 नैदा॑घे प्र॒त्यश्चः॑ कुरु॒पश्चाला॑ या॒न्ति। सा॒र॒स्वत॑श्च॒रुन्निर्व॑पति।
 तस्मा॑त्प्रा॒वृषि॑ सर्वा॒ वाचो॑ वदन्ति। पौ॒ष्णेन॑ व्य॒वस्य॑न्ति। मै॒त्रेण॑
 कृष॑न्ते। वा॒रु॒णेन॑ वि॒धृता॑ आसते। क्षै॒त्रप॒त्येन॑ पाचयन्ते।
 आ॒दित्ये॒नाद॑धते॥१३॥

मा॒सिमा॑स्ये॒तानि॑ ह॒वी ५ षि॑ नि॒रुप्या॑णीत्याहुः। तेनै॒वर्तून्प्रयु॑ङ्क्ते
 इति॑। अथो॑ खल्वाहुः। कः स॑वत्स॒रञ्जीवि॑ष्यतीति।

षडेव पूर्वैद्युर्निरुप्याणि। षडुत्तरेद्युः। तेनैवर्तून्प्रयुङ्क्ते।
दक्षिणो रथवाहनवाहः पूर्वेषान्दक्षिणा। उत्तर उत्तरेषाम्।
संवत्सरस्यैवान्तौ युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥१४॥

त्वाष्ट्रमृष्टाकंपालन्दधते युनक्त्येकं च॥४॥ [४]

इन्द्रस्य सुषुवाणस्य दशधेन्द्रियं वीर्यं पराऽपतत्। स
यत्प्रथमन्निरष्टीवत्। तत्कलमभवत्। यद्वितीयम्। तद्वदरम्।
यत्तृतीयम्। तत्कर्कन्धुः। यन्नस्तः। स सिंहः। यदक्ष्योः॥१५॥

स शार्दूलः। यत्कर्णयोः। स वृकः। य ऊर्ध्वः। स
सोमः। याऽवाची। सा सुरा। त्रयाः सक्तवो भवन्ति।
इन्द्रियस्यावरुद्धौ। त्रयाणि लोमानि॥१६॥

त्विषिमेवावरुन्धे। त्रयो ग्रहाः। वीर्यमेवावरुन्धे। नाम्ना
दशमी। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। प्राणा इन्द्रियं
वीर्यम्। प्राणानेवेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्ते। सीसेन
क्लीबाच्छष्पाणि क्रीणाति। न वा एतदयो न हिरण्यम्॥१७॥

यत्सीसम्। न स्त्री न पुमान्। यत्क्लीबः। न सोमो न सुरा।
यत्सौत्रामणी समृद्धौ। स्वाद्वीन्त्वा स्वादुनेत्याह। सोममेवैनं
करोति। सोमोऽस्यश्विभ्यां पच्यस्व सरस्वत्यै पच्यस्वेन्द्राय
सुत्राम्णे पच्यस्वेत्याह। एताभ्यो ह्येषा देवताभ्यः पच्यते।
तिस्रः संसृष्टा वसति॥१८॥

तिस्रो हि रात्रीः क्रीतः सोमो वसति। पुनातु ते परिस्रुतमिति

यजुषा पुनाति व्यावृत्त्यै। पवित्रेण पुनाति। पवित्रेण हि
सोमं पुनन्ति। वारेण शश्वता तनेत्याह। वारेण हि सोमं
पुनन्ति। वायुः पूतः पवित्रेणेति नैतया पुनीयात्। व्यृद्धा
ह्येषा। अतिपवितस्यैतया पुनीयात्। कुविदङ्गेत्यनिरुक्तया
प्राजापत्यया गृह्णाति॥१९॥

अनिरुक्तः प्रजापतिः। प्रजापतेरास्यै। एकयुर्चा गृह्णाति।
एकधैव यजमाने वीर्यं दधाति। आश्विनभ्युम्नमालभते।
अश्विनौ वै देवानां भिषजौ। ताभ्यामेवास्मै भेषजं करोति।
सारस्वतं मेषम्। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनं भिषज्यति।
ऐन्द्रमृषभं सैन्द्रत्वाय॥२०॥

अक्ष्योलोमानि हिरण्यं वसति गृह्णाति भिषज्यत्येकं च॥५॥ [५]

यत्रिषु यूपैष्वालभेत। बहिर्धाऽस्मादिन्द्रियं वीर्यं
दध्यात्। भ्रातृव्यमस्मै जनयेत्। एकयूप आलभते।
एकधैवास्मिन्निन्द्रियं वीर्यं दधाति। नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति।
नैतेषां पशूनां पुरोडाशा भवन्ति। ग्रहपुरोडाशा ह्येते। युवः
सुराममश्विनेति सर्वदेवत्ये याज्यानुवाक्ये भवतः। सर्वा एव
देवताः प्रीणाति॥२१॥

ब्राह्मणं परिक्रीणीयादुच्छेषणस्य पातारम्। ब्राह्मणो
ह्याहुत्या उच्छेषणस्य पाता। यदि ब्राह्मणन्न विन्देत्।
वल्मीकवपायामवं नयेत्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यद्वै

सौत्राम॑ण्यै व्य॑द्धम्। तद॑स्यै समृ॑द्धम्। नाना॑दे॒व॒त्याः प॒शव॑श्च
पुरो॒डाशा॑श्च भवन्ति॒ समृ॑द्धौ। ऐ॒न्द्रः प॑शूनामु॒त्त॒मो भ॑वति।
ऐ॒न्द्रः पुरो॒डाशा॑नां प्रथ॒मः॥२२॥

इन्द्रि॒ये ए॒वास्मै॑ स॒मीची॑ दधाति। पुर॒स्ता॑दनूया॒जाना॑
पुरो॒डाशैः प्रच॑रति। प॒शवो॑ वै पुरो॒डाशाः॑। प॒शूने॒वाव॑
रुन्धे। ऐ॒न्द्रमेका॑दशकपालं॒ निर्व॑पति। इन्द्रि॒यमे॒वाव॑ रुन्धे।
सा॒वि॒त्र॒द्वाद॑शकपालं॒ प्रसू॑त्यै। वा॒रु॒ण॒न्द॒श॒क॒पा॒लम्। अ॒न्त॒त
ए॒व वरु॑ण॒मव॑ यजते। वड॑बा दक्षि॒णा॥२३॥

उ॒त वा ए॒षाऽश्व॑ꣳ सू॒ते। उ॒ताऽश्व॑त॒रम्। उ॒त सोम॑ उ॒त सुरा॑।
यत्सौ॑त्राम॒णी समृ॑द्धौ। बा॒रु॒ह॒स्प॒त्यं प॒शुश्च॑तु॒र्थम॑ति॒पवि॑तस्या
ल॒भते। ब्र॒ह्म वै दे॒वानां॑ बृ॒ह॒स्प॒तिः। ब्र॒ह्मणै॒व य॒ज्ञस्य॑
व्य॑द्धमपि॑ वपति। पुरो॒डाश॑वानेष प॒शुर्भ॑वति। न ह्ये॒तस्य॑
ग्र॒हं गृ॑ह्णन्ति। सोम॑प्रतीकाः पि॒तर॑स्तृ॒ष्णुते॑ति॒ शता॑तृ॒ष्णायाꣳ
स॒मव॑नयति॥२४॥

श॒तायुः पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑।
दक्षि॑णेऽग्नौ जु॒होति॑। पा॒प॒व॒स्य॒सस्य॑ व्यावृ॑त्यै। हि॒र॒ण्य॒मन्त्रा॑
धा॒रय॑ति। पू॒तामे॒वैना॑ जु॒होति॑। श॒तमा॑नं भवति। श॒तायुः
पुरु॑षः श॒तेन्द्रि॑यः। आयु॑ष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑। यत्रै॒व
श॑तातृ॒ष्णान्धा॒रय॑ति॥२५॥

तन्नि॑दधाति॒ प्र॒ति॒ष्ठि॒त्यै। पि॒तृन् वा ए॒तस्यै॑न्द्रि॒यं वी॒र्यं॑ गच्छति।

उप॑ त्वा जा॒मयो॑ गिर॒ इति॑ प्रति॒पद्भव॑ति। वा॒ग्वै वा॒युः। वा॒च
ए॒वैषो॑ऽभिषे॒कः। सर्वा॑सा॒मेव॑ प्र॒जाना॑ऽसू॒यते। सर्वा॑ ए॒नं प्र॒जा
रा॒जेति॑ वदन्ति। ए॒तमु॑ त्य॒न्दश् क्षिप॑ इत्या॑ह। आ॒दित्या॑ वै

प्रजाः। प्रजानामेवैतेन सूयते। यन्ति वा एते यज्ञमुखात्। ये सम्भार्या अक्रन्॥२९॥

यदाह पवस्व वाचो अग्निय इति। तेनैव यज्ञमुखान्नयन्ति। अनुष्टुक्प्रथमा भवति। अनुष्टुगुत्तमा। वाग्वा अनुष्टुक्। वाचैव प्रयन्ति। वाचोद्यन्ति। उद्वतीर्भवन्ति। उद्वद्वा अनुष्टुभौ रूपम्। आनुष्टुभो राजन्यः॥३०॥

तस्मादुद्वतीर्भवन्ति। सौर्यनुष्टुगुत्तमा भवति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्तत्यै। यो वै सवादेति। नैनः सव उपनमति। यः सामभ्य एति। पापीयान्सुषुवाणो भवति। एतानि खलु वै सामानि। यत्पृष्ठानि। यत्पृष्ठानि भवन्ति॥३१॥

तैरेव सवान्नैति। यानि देवराजानां सामानि। तैरमुष्मिल्लोक ऋध्नोति। यानि मनुष्यराजानां सामानि। तैरस्मिल्लोक ऋध्नोति। उभयोरेव लोकयोर् ऋध्नोति। देवल्लोके च मनुष्यलोके च। एकविंशोऽभिषेचनीयस्योत्तमो भवति। एकविंशः कैशवपनीयस्य प्रथमः। सप्तदशो दशपेयः॥३२॥

विद्वा एकविंशः। राष्ट्रं सप्तदशः। विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशां प्रियः। विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते। यद्वा एनमदो दिशोऽनु व्यास्थापयन्ति। तत्सुवर्गलोकमभ्या रोहति। यदिमल्लोकत्र प्रत्यवरोहैत्। अतिजनं वेयात्। उद्वा माद्येत्। यदेष प्रतीचीनः स्तोमो भवति। इममेव तेन लोकं प्रत्यवरोहति। अथो अस्मिन्नेव लोके प्रति

तिष्ठत्यनुन्मादाय॥ ३३॥

अक्रन्त्राजुन्यो भवन्ति दशपेयो माद्येत्रीणि च॥८॥

इयं वै रजता। असौ हरिणी। यद्रुक्मौ भवतः।
आभ्यामेवैनमुभयतः परि गृह्णाति। वरुणस्य वा
अभिषिच्यमानस्यापः। इन्द्रियं वीर्यन्निरघ्नन्। तत्सुवर्णं
हिरण्यमभवत्। यद्रुक्ममन्तर्दधाति। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानिर्घाताय।
शतमानो भवति शतक्षरः। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः।
आयुष्येवेन्द्रिये प्रतितिष्ठति। आयुर्वै हिरण्यम्। आयुष्या
एवैनमुभयति क्षरन्ति। तेजो वै हिरण्यम्। तेजस्या
एवैनमुभयति क्षरन्ति। वर्चो वै हिरण्यम्। वर्चस्या
एवैनमुभयति क्षरन्ति॥ ३४॥

शतक्षरोऽष्टौ च॥९॥

अप्रतिष्ठितो वा एष इत्याहुः। यो राजसूयेन यजत
इति। यदा वा एष एतेन द्विरात्रेण यजते। अथ प्रतिष्ठा।
अथ संवत्सरमाप्नोति। यावन्ति संवत्सरस्याहोरात्राणि।
तावन्तीरेतस्य स्तोत्रीयाः। अहोरात्रेष्वेव प्रति तिष्ठति।
अग्निष्टोमः पूर्वमहर्भवति। अतिरात्र उत्तरम्॥ ३५॥

नानैवाहोरात्रयोः प्रति तिष्ठति। पौर्णमास्यां पूर्वमहर्भवति।
व्यष्टकायामुत्तरम्। नानैवार्धमासयोः प्रतितिष्ठति।
अमावास्यायां पूर्वमहर्भवति। उद्दृष्ट उत्तरम्। नानैव
मासयोः प्रतितिष्ठति। अथो खलु। ये एव समानपक्षे

पुण्याहे स्याताम्। तयोः कार्यं प्रतिष्ठित्यै॥३६॥

अपशव्यो द्विरात्र इत्याहुः। द्वे ह्येते छन्दसी। गायत्रं च त्रैष्टुभं च। जगतीमन्तर्यन्ति। न तेन जगती कृतेत्याहुः। यदेनान्तृतीयसवने कुर्वन्तीति। यदा वा एषाऽहीनस्याहर्भजते। साहस्यं वा सवनम्। अथैव जगती कृता। अथ पशव्यः। व्युष्टिर्वा एष द्विरात्रः। य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजते। व्येवास्मा उच्छति। अथो तम एवापं हते। अग्निष्टोममन्तत आ हरति। अग्निः सर्वा देवताः। देवतास्वेव प्रति तिष्ठति॥३७॥

उत्तरं प्रतिष्ठित्यै पशव्यः सप्त च॥१०॥—[१०] वरुणस्य जामि वा ईश्वर आग्नेयमिन्द्रस्य यत्रिष्वग्निष्टोममुपं त्वयं वै रजताऽप्रतिष्ठितो दश॥१०॥

वरुणस्य यदश्विभ्यां यत्रिषु तस्मादुद्वृतीः सप्तत्रिंशत्॥३७॥

वरुणस्य प्रतितिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टकम् २ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अङ्गिरसो वै सत्रमांसत। तेषां पृश्निर्धर्मधुगासीत्। सर्जीषेणाजीवत्। तैऽब्रुवन्। कस्मै नु सत्रमांस्महे। येऽस्या ओषधीर्न जनयाम् इति। ते दिवो वृष्टिमसृजन्त। यावन्तः स्तोका अवापद्यन्त। तावन्तीरोषधयोऽजायन्त। ता जाताः पितरो विषेणालिम्पन्॥१॥

तासांश्च ग्वा रुप्यन्त्यैत्। तैऽब्रुवन्। क इदमित्थमकरिति। वयं भागधेयमिच्छमाना इति पितरोऽब्रुवन्। किं वो भागधेयमिति। अग्निहोत्र एव नोऽप्यस्त्वित्यब्रुवन्। तेभ्य एतद्भागधेयं प्रायच्छन्। यद्धुत्वा निमार्ष्टि। ततो वै त ओषधीरस्वदयन्। य एवं वेद॥२॥

स्वदन्तेऽस्मा ओषधयः। ते वत्समुपावांसृजन्। इदन्नो हव्यं प्रदापयेति। सोऽब्रवीद्वरं वृणौ। दश मा रात्रीर्जातन्न दोहन्। आसङ्गवं मात्रा सह चराणीति। तस्माद्वत्सञ्जातन्दश रात्रीर्न दुहन्ति। आसङ्गवं मात्रा सह चरति। वारंवृत्तुं ह्यस्य। तस्माद्वत्सं संसृष्टधयं रुद्रो घातुकः। अति हि सन्धान्धयति॥३॥

प्रजापतिरग्निमसृजत। तं प्रजा अन्वसृज्यन्त। तमभाग
उपास्त। सोऽस्य प्रजाभिरपाक्रामत्। तमवरुरुत्समानोऽन्वैत्।
तमवरुधन्नाशक्रोत्। स तपोऽतप्यत। सोऽग्निरुपांरमतातापि
वै स्य प्रजापतिरिति। स रराटादुदमृष्ट॥४॥

तद्धृतमभवत्। तस्माद्यस्य दक्षिणतः केशा उन्मृष्टाः।
ताञ्छेष्ठलक्ष्मी प्राजापत्येत्याहुः। यद्रराटादुदमृष्ट। तस्माद्रराटे
केशा न सन्ति। तदग्नौ प्रागृह्णात्। तद्विचिकित्सत्। जुहवानी
३ मा हौषा ३ मिति। तद्विचिकित्सायै जन्म। य एव
विद्वान् विचिकित्सति॥५॥

वसीय एव चेतयते। तं वागभ्यवदञ्जुहुधीति। सोऽब्रवीत्।
कस्त्वमसीति। स्वैव ते वागित्यब्रवीत्। सोऽजुहोत्स्वाहेति।
तत्स्वाहाकारस्य जन्म। य एवऽस्वाहाकारस्य जन्म वेद।
करोति स्वाहाकारेण वीर्यम्। यस्यैवं विदुषः स्वाहाकारेण
जुहति॥६॥

भोगायैवास्य हुतं भवति। तस्या आहुत्यै पुरुषमसृजत।
द्वितीयमजुहोत्। सोऽश्वमसृजत। तृतीयमजुहोत्। स
गामसृजत। चतुर्थमजुहोत्। सोऽविमसृजत। पञ्चममजुहोत्।
सोऽजामसृजत॥७॥

सोऽग्निरभिभेत्। आहुतीभिर्वै माऽऽप्नोतीति। स प्रजापतिं
पुनः प्राविशत्। तं प्रजापतिरब्रवीत्। जायस्वेति। सोऽब्रवीत्।
किं भागधेयमभि जनिष्य इति। तुभ्यमेवेदं हूयाता

इत्यब्रवीत्। स एतद्भागधेयमभ्यंजायत। यदग्निहोत्रम्॥८॥

तस्मादग्निहोत्रमुच्यते। तद्धूयमानमादित्योऽब्रवीत्। मा हौषीः।
उभयोर्वै नावेतदिति। सोऽग्निरब्रवीत्। कथन्नौ होष्यन्तीति।
सायमेव तुभ्यं जुहुवन्। प्रातर्मह्यमित्यब्रवीत्। तस्मादग्नये
सायं हूयते। सूर्याय प्रातः॥९॥

आग्नेयी वै रात्रिः। ऐन्द्रमहः। यदनुदिते सूर्ये प्रातर्जुहुयात्।
उभयमेवाग्नेयं स्यात्। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। तथाग्नये
सायं हूयते। सूर्याय प्रातः। रात्रिं वा अनु प्रजाः प्र जायन्ते।
अह्ना प्रति तिष्ठन्ति। यत्सायं जुहोति॥१०॥

प्रेव तेन जायते। उदिते सूर्ये प्रातर्जुहोति। प्रत्येव तेन
तिष्ठति। प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स एतदग्निहोत्रं
मिथुनमपश्यत्। तदुदिते सूर्येऽजुहोत्। यजुषाऽन्यत्।
तूष्णीमन्यत्। ततो वै स प्राजायत। यस्यैवं विदुष उदिते
सूर्येऽग्निहोत्रं जुहोति॥११॥

प्रेव जायते। अथो यथा दिवा प्रजानन्नेति। तादृगेव तत्।
अथो खल्वाहुः। यस्य वै द्वौ पुण्यौ गृहे वसंतः। यस्तयोरन्यं
राधयत्यन्यन्न। उभौ वाव स तावच्छतीति। अग्निं वावादित्यः
सायं प्र विंशति। तस्मादग्निर्दूरान्नक्तन्ददृशे। उभे हि तेजसी
सं पद्येते॥१२॥

उ॒द्यन्तं॑ वा॒वादि॒त्यम॒ग्नि॒रनु॑ स॒मारो॑हति। तस्मा॑द्धूम ए॒वाग्ने॑र्दि॒वा
दद॑शे। यद॒ग्नये॑ सा॒यं जु॑हुयात्। आ सूर्या॑य वृश्च्येत। यत्सूर्या॑य
प्रा॒तर्जु॑हुयात्। आऽग्नये॑ वृश्च्येत। दे॒वता॑भ्यः स॒मद॑न्दध्यात्।
अ॒ग्नि॒ज्योति॑र्ज्योतिः सूर्यः॑ स्वा॒हेत्ये॒व सा॒यं हो॑तव्यम्। सूर्यो॑
ज्योति॑र्ज्योति॑र॒ग्निः स्वा॒हेति॑ प्रा॒तः। तथो॒भाभ्या॑ं सा॒यं
हू॑यते॥१३॥

उ॒भाभ्या॑ं प्रा॒तः। न दे॒वता॑भ्यः स॒मद॑न्दधाति। अ॒ग्नि॒ज्योति॑रित्या॒ह।
अ॒ग्निर्वै रे॑तो॒धाः। प्र॒जा ज्योति॑रित्या॒ह। प्र॒जा ए॒वास्मै॑ प्र
ज॑नयति। सूर्यो॑ ज्योति॑रित्या॒ह। प्र॒जास्वे॒व प्रजा॑तासु रे॒तो
दधा॑ति। ज्योति॑र॒ग्निः स्वा॒हेत्या॒ह। प्र॒जा ए॒व प्रजा॑ता अ॒स्यां
प्रति॑ष्ठापयति॥१४॥

तू॒ष्णीमु॑त्तरा॒माहु॑तिं जुहोति। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्रजा॑त्यै।
यदु॑दि॒ते सूर्ये॑ प्रा॒तर्जु॑हुयात्। यथाऽति॑थये प्र॒द्रु॒ताय॑
शून्या॑याव॒स॒थाया॑हार्यं॑ हर॑न्ति। ता॒दृगे॒व तत्। क्वाह
तत॑स्तद्भव॒तीत्या॑हुः। यत्स न वेद॑। यस्मै॑ तद्धर॒न्तीति॑।
तस्मा॑द्यदौष॒सं जुहो॑ति। तदे॒व संप्र॑ति। अथो॒ यथा
प्रा॒र्थमौष॒सं परि॒वेवे॑ष्टि। ता॒दृगे॒व तत्॥१५॥

अमृष्टं विचिकित्सन्ति जुह्वन्त्यजामसृजताग्निहोत्रं सूर्याय प्रातर्जुहोति जुह्वन्ति संपद्यन्ते हूयते स्थापयति

संप्रति द्वे च॥२॥ [२]

रु॒द्रो वा ए॒षः। यद॒ग्निः। पत्नी॑ स्था॒ली। यन्मध्ये॑ऽग्नेर॑धि॒श्रये॑त्।

रुद्राय पत्नीमपि दध्यात्। प्रमायुका स्यात्। उदीचोऽङ्गारान्निरूह्याधि
श्रयति। पत्न्यै गोपीथाय। व्यन्तान्करोति। तथा
पत्न्यप्रमायुका भवति॥१६॥

घर्मो वा एषोऽशान्तः। अहरहः प्र वृज्यते। यदग्निहोत्रम्।
प्रतिषिञ्चेत्पशुकामस्य। शान्तमिव हि पशव्यम्। न
प्रतिषिञ्चेद्ब्रह्मवर्चसकामस्य। समिद्धमिव हि ब्रह्मवर्चसम्।
अथो खलु। प्रतिषिच्यमेव। यत्प्रतिषिञ्चति॥१७॥

तत्पशव्यम्। यज्जुहोति। तद्ब्रह्मवर्चसि। उभयमेवाकः।
प्रच्युतं वा एतदस्माल्लोकात्। अगतन्देवलोकम्। यच्छ्रुतं
हविरनभिघारितम्। अभि द्योतयति। अभ्यैवैनद्वारयति।
अथो देवत्रैवैनद्भमयति॥१८॥

पर्यग्नि करोति। रक्षसामपहत्यै। त्रिः पर्यग्नि करोति।
त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय। यत्प्राचीनमुद्वासयैत्।
यजमानं शुचाऽर्पयेत्। यद्वक्षिणा। पितृदेवत्यं स्यात्।
यत्प्रत्यक्॥१९॥

पत्नीं शुचाऽर्पयेत्। उदीचीनमुद्वासयति। एषा वै
देवमनुष्याणां शान्ता दिक्। तामेवैनदनूद्वासयति शान्त्यै।
वर्त्म करोति। यज्ञस्य सन्तत्यै। निष्टपति। उपैव तत्स्तृणाति।
चतुरुन्नयति। चतुष्पादः पशवः॥२०॥

पशून्वावरुन्धे। सर्वान्पूर्णानुन्नयति। सर्वे हि पुण्या राद्धाः।

अ॒नू॒च उ॒न्नय॑ति। प्र॒जाया॑ अ॒नू॒ची॒न॒त्वाय॑। अ॒नू॒च्ये॒वास्य॑
प्र॒जाऽर्धु॑का भवति। संमृ॑शति॒ व्यावृ॑त्त्यै। नाहो॑ष्यन्नुप॑ सादयेत्।
यदहो॑ष्यन्नुपसा॒दये॑त्। यथा॒ऽन्यस्मा॑ उपनि॒धाय॑॥ २१॥

अ॒न्यस्मै॑ प्र॒यच्छ॑ति। ता॒दृगे॒व तत्। आ॒ऽस्मै॑ वृ॒श्चेत॑।
यदे॒व गा॒र्हप॑त्येऽधि श्रय॑ति। तेन॒ गा॒र्हप॑त्यं प्रीणाति।
अ॒ग्नि॒र॒बिभे॑त्। आहु॑तयो॒ माऽत्ये॑ष्यन्तीति॑। स ए॒ता॒ऽ
स॒मिध॑मपश्यत्। तामा॑ऽधत्त। ततो॒ वा अ॒ग्ना॒वाहु॑तयोऽध्रियन्त॥ २२॥

यदे॒न॒ऽस॒मय॑च्छत्। तत्स॒मिधः॑ स॒मित्व॑म्। स॒मिध॑मा
द॒धाति॑। स॒मे॒वैनं॑ यच्छति। आहु॑तीना॒न्धृत्यै॑। अथो॑
अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒वेध॑मव॑त्करोति। आहु॑तीनां॒ प्रति॑ष्ठित्यै। ब्र॒ह्म॒वादि॒नो
वद॑न्ति। यदे॒का॒ऽस॒मिध॑मा॒धाय॑ द्वे आहु॑ती जुहोति॑। अथ॒
कस्या॒॑ऽस॒मिधि॑ द्वितीया॒माहु॑तिं जुहोतीति॑॥ २३॥

यद्वे स॒मिधा॑वा द॒ध्यात्। भ्रातृ॑व्यमस्मै जनयेत्। एका॒॑ऽ
स॒मिध॑मा॒धाय॑। यजु॑षा॒ऽन्या॒माहु॑तिं जुहोति। उ॒भे ए॒व
स॒मिद्व॑ती आहु॑ती जुहोति। नास्मै॒ भ्रातृ॑व्यञ्जनयति।
आदी॑तायां जुहोति। स॒मिद्ध॑मिव॒ हि ब्र॑ह्मवर्च॒सम्। अथो॑
यथा॑ऽतिथिं॒ ज्योति॑ष्कृत्वा प॒रि वे॒वेष्टि॑। ता॒दृगे॒व तत्।
च॒तु॒रु॒न्नय॑ति। द्विर्जु॑होति। तस्मा॑द्वि॒पाच्चतु॑ष्पादमत्ति। अथो॑
द्वि॒पद्ये॒व चतु॑ष्पदः॒ प्रति॑ ष्ठापयति॥ २४॥

भवति॑ प्रति॒षिञ्चति॑ गमयति॒ प्रत्यक्प॑शवं॒ उपनि॑धायो॒ध्रिय॑न्तेति॒ तच्च॒त्वारि॑ च॥ ३॥

उ॒त्त॒रा॒व॒र्ता॑वै दे॒वा आहु॑ति॒मजु॑हवुः। अ॒वा॒ची॒मसु॑राः। ततो॑

दे॒वा अ॒भ॒वन्। प॒राऽसु॒राः। य॒ङ्क्ना॒मये॑त् व॒सी॒यान्त्स्या॒दिति॑।
कनी॑य॒स्तस्य॒ पूर्वं॑ हु॒त्वा। उ॒त्तरं॑ भू॒यो जु॒हुयात्। ए॒षा वा
उ॒त्तरा॑व॒त्याहु॑तिः। ता॒न्दे॒वा अ॑जु॒हवुः। त॒तस्ते॑ऽभ॒वन्॥२५॥

यस्यै॒वं जु॒ह॒ति। भ॒व॒त्ये॒व। य॒ङ्क्ना॒मये॑त् पा॒पी॒यान्त्स्या॒दिति॑।
भू॒य॒स्तस्य॒ पूर्वं॑ हु॒त्वा। उ॒त्तरं॑ङ्कनी॒यो जु॒हुयात्। ए॒षा वा
अ॒वा॒च्याहु॑तिः। ता॒मसु॒रा अ॑जु॒हवुः। त॒तस्ते॑ प॒राऽभ॒वन्।
यस्यै॒वं जु॒ह॒ति। प॒रै॒व भ॑वति॥२६॥

हु॒त्वोप॑ सा॒दय॒त्यजा॑मि॒त्वाय॑। अथो॒ व्यावृ॑त्त्यै। गा॒र्ह॒पत्यं॑
प्रती॑क्षते। अ॒न॒नु॒ध्या॒यिन॑मे॒वैनं॑ करोति। अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्य॒ वै
स्था॒णुर॑स्ति। तं य ऋ॒च्छेत्। य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत्। ए॒ष वा
अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्य॑ स्था॒णुः। य॒त्पूर्वा॑ऽऽहु॑तिः। तां यदु॒त्तर॑या॒ऽभि
जु॒हुयात्॥२७॥

य॒ज्ञ॒स्था॒णुमृ॑च्छेत्। अ॒ति॒हाय॒ पूर्वा॑माहु॑तिं जु॒होति॑।
य॒ज्ञ॒स्था॒णुमे॒व परि॑ वृणक्ति। अथो॒ भ्रातृ॑व्यमे॒वास्वा॑ऽति
क्राम॑ति। अ॒वा॒चीन॑ सा॒यमु॑प॒मार्ष्टि॑। रे॒त ए॒व तद्व॑धाति।
ऊ॒र्ध्वं प्रा॑तः। प्र ज॑नयत्ये॒व तत्। ब्र॒ह्म॒वा॒दिनो॑ वदन्ति।
च॒तु॒रु॒न्नय॑ति॥२८॥

द्वि॒र्जु॒होति॑। अथ॒ क्व॒ द्वे आ॑हु॒ती भ॒वत् इति॑। अ॒ग्नौ वै॑श्वा॒न॒र
इति॑ ब्रूयात्। ए॒ष वा अ॒ग्नि॒वै॑श्वा॒न॒रः। य॒द्वा॒ह्म॒णः। हु॒त्वा द्विः
प्रा॒श्ना॑ति। अ॒ग्ना॒वे॒व वै॑श्वा॒न॒रे द्वे आ॑हु॒ती जु॒होति॑। द्वि॒र्जु॒होति॑।

द्विर्निर्माष्टि। द्विः प्राश्नाति॥२९॥

षट्पंचन्ते। षड्वा ऋतवः। ऋतूनेव प्रीणाति। ब्रह्मवादिनो
वदन्ति। किं देवत्यमग्निहोत्रमिति। वैश्वदेवमिति
ब्रूयात्। यद्यजुषा जुहोति। तदैन्द्राग्नम्। यत्तूष्णीम्।
तत्प्राजापत्यम्॥३०॥

यन्निर्माष्टि। तदोषधीनाम्। यद्वितीयम्। तत्पितृणाम्।
यत्प्राश्नाति। तद्गर्भाणाम्। तस्माद्गर्भा अनश्जन्तो वर्धन्ते।
यदाचामति। तन्मनुष्याणाम्। उदङ्घर्यावृत्याचामति॥३१॥

आत्मनो गोपीथाय। निर्णेनेक्ति शुद्धौ। निष्टपति स्वगाकृत्यै।
उद्दिशति। सप्तर्षीनेव प्रीणाति। दक्षिणा पर्यावर्तते। स्वमेव
वीर्यमनु पर्यावर्तते। तस्माद्वक्षिणोऽर्ध आत्मनो वीर्यावत्तरः।
अथो आदित्यस्यैवावृतमनु पर्यावर्तते। हुत्वोप समिन्धे॥३२॥

ब्रह्मवर्चसस्य समिद्धौ। न बर्हिरनु प्र हरेत्। असंस्थितो वा
एष यज्ञः। यदग्निहोत्रम्। यदनु प्रहरेत्। यज्ञं विच्छिन्द्यात्।
तस्मान्नानु प्रहत्यम्। यज्ञस्य सन्तत्यै। अपो नि नयति।
अवभृथस्यैव रूपमकः॥३३॥

अभवन्भवति जुहुयान्नयति माष्टि द्विः प्राश्नाति प्राजापत्यमाचामतीत्येकः॥४॥

[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। अग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः। किंप्रायणमग्निहोत्रमि
वत्सो वा अग्निहोत्रस्य प्रायणम्। अग्निहोत्रं यज्ञानाम्। तस्य
पृथिवी सदः। अन्तरिक्षमाग्नीद्धम्। द्यौरहविर्धानम्। दिव्या

आपः प्रोक्षणयः। ओषधयो बर्हिः॥३४॥

वनस्पतय इध्मः। दिशः परिधयः। आदित्यो यूपः। यजमानः
पशुः। समुद्रोऽवभृथः। संवत्सरः स्वंगाकारः। तस्मादाहिताग्नेः
सर्वमेव बर्हिष्यन्दत्तं भवति। यत्सायं जुहोति। रात्रिमेव तेन
दक्षिण्यां कुरुते। यत्प्रातः॥३५॥

अहरेव तेन दक्षिण्यं कुरुते। यत्ततो ददाति। सा दक्षिणा।
यावन्तो वै देवा अहुतमादन्। ते पराऽभवन्। त एतदग्निहोत्रं
सर्वस्यैव समवदायाजुहवुः। तस्मादाहुः। अग्निहोत्रं वै देवा
गृहाणां निष्कृतिमपश्यन्निति। यत्सायं जुहोति। रात्रिया एव
तद्धुताद्याय॥३६॥

यजमानस्यापराभावाय। यत्प्रातः। अहं एव तद्धुताद्याय।
यजमानस्यापराभावाय। यत्ततोऽश्नाति। हुतमेव तत्। द्वयोः
पर्यसा जुहुयात्पशुकामस्य। एतद्वा अग्निहोत्रं मिथुनम्। य
एवं वेद। प्र प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते॥३७॥

इमामेव पूर्वया दुहे। अमूमुत्तरया। अधिश्रित्योत्तरमा
नयति। योनावेव तद्रेतः सिञ्चति प्रजनने। आज्येन
जुहुयात्तेजस्कामस्य। तेजो वा आज्यम्। तेजस्व्यैव भवति।
पर्यसा पशुकामस्य। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैवास्मै
पशूनवरुन्धे॥३८॥

प॒शु॒मा॒ने॒व भ॑वति। द॒ध्ने॒न्द्रि॒यका॑मस्य। इ॒न्द्रि॒यं वै दधि॑।
इ॒न्द्रि॒या॒व्ये॒व भ॑वति। य॒वा॒ग्वा॑ ग्राम॑कामस्यौष॒धा वै म॑नु॒ष्याः।
भा॒ग॒धे॒ये॒नै॒वास्मै॑ स॒जा॒तान॑व रुन्धे। ग्रा॒म्ये॒व भ॑वति। अ॒य॒ज्ञो
वा ए॒षः। यो॑ऽसामा॥ ३९॥

च॒तु॒रु॒न्न॑यति। च॒तु॒रक्ष॑र॒ रथ॑न्त॒रम्। र॒थ॒न्त॒रस्यै॑ष वर्णः।
उ॒प॒री॒व हर॑ति। अ॒न्त॒रि॒क्षं वा॑मदे॒व्यम्। वा॒म॒दे॒व्यस्यै॑ष वर्णः।
द्वि॒र्जु॒होति॑। द्य॒क्षरं॑ बृ॒हत्। बृ॒हत् ए॒ष वर्णः॑। अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒व
तत्साम॑न्वत्करोति॥ ४०॥

यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदो॑ वेद॑। उ॒पै॒नमु॑प॒सदो॑ नमन्ति।
वि॒न्दत॑ उप॒स॒त्तार॑म्। उ॒न्नी॒योप॑ सादयति। पृ॒थि॒वीमे॒व
प्री॑णाति। हो॒ष्यन्नु॑प॒साद॑यति। अ॒न्त॒रि॒क्षमे॒व प्री॑णाति।
हु॒त्वोप॑ सादयति। दि॒वमे॒व प्री॑णाति। ए॒ता वा
अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्यो॑प॒सदः॑॥ ४१॥

य ए॒वं वेद॑। उ॒पै॒नमु॑प॒सदो॑ नमन्ति। वि॒न्दत॑ उप॒स॒त्तार॑म्।
यो वा अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितं॑ प्र॒त्याश्रा॑वित॒ र॒ हो॒ता॒रं
ब्र॒ह्माणं॑ वष॒ट्कारं॑ वेद॑। तस्य॒ त्वै॒व हु॑तम्। प्रा॒णो वा
अ॒ग्नि॒हो॒त्रस्या॑श्रा॒वितम्। अ॒पा॒नः प्र॒त्याश्रा॑वितम्। म॒नो हो॒ता॑।
चक्षु॑र्ब्र॒ह्मा। नि॒मेषो॑ वष॒ट्कारः॑॥ ४२॥

य ए॒वं वेद॑। तस्य॒ त्वै॒व हु॑तम्। सा॒यं या॒वान॑श्च॒ वै दे॒वाः
प्रा॒त॒र्या॒वा॒णश्चा॑ग्नि॒हो॒त्रिणो॑ गृ॒हमा॑गच्छन्ति। तान् यन्न त॒र्पये॑त्।

प्रजयाँऽस्य पशुभिर्वि तिष्ठेरन्। यत्तर्पयेत्। तृप्ता एनं प्रजयां
पशुभिस्तर्पयेयुः। सजूर्देवैः सायं यावभिरिति सायं
संमृशति। सजूर्देवैः प्रातर्यावभिरिति प्रातः। ये चैव देवाः
सायं यावानो ये च प्रातर्यावाणः॥४३॥

तानेवोभयाँऽस्तर्पयति। त एनन्तृप्ताः प्रजयां पशुभिस्तर्पयन्ति।
अरुणो हं स्माहौपवेशिः। अग्निहोत्र एवाहं सायंप्रातर्वज्रं
भ्रातृव्येभ्यः प्र हरामि। तस्मान्मत्पार्पीयाँसो भ्रातृव्या इति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। समित्सप्तमी। सप्तपदा शक्करी।
शाक्करो वज्रः। अग्निहोत्र एव तत्सायंप्रातर्वज्रं यजमानो
भ्रातृव्याय प्र हरति। भवत्यात्मना। पराँऽस्य भ्रातृव्यो
भवति॥४४॥

बर्हिः प्रातरहुताद्याय जायते रुन्धेऽसामा करोत्येता वा अग्निहोत्रस्योपसदो वषट्कारश्च प्रातर्यावाणो
वज्रस्त्रीणि च॥५॥

[५]

प्रजापतिरकामयतात्मन्वन्मे जायेतेति। सोँऽजुहोत्।
तस्माँऽत्मन्वदजायत। अग्निर्वायुरादित्यः। तैँऽब्रुवन्।
प्रजापतिरहौषीदात्मन्वन्मे जायेतेति। तस्य वयमंजनिष्महि।
जायतान्न आत्मन्वदिति तैँऽजुहवुः। प्राणानामग्निः। तनुवै
वायुः॥४५॥

चक्षुष आदित्यः। तेषाँ हुतादजायत गौरेव। तस्यै
पर्यसि व्यायच्छन्त। मम हुतादजनि ममेति। ते
प्रजापतिं प्रश्नमायन्। स आदित्योँऽग्निमब्रवीत्। यतरो

नो जयात्। तन्नौ सहासदिति। कस्यै कोऽहौषीदिति
प्रजापतिरब्रवीत्कस्यै क इति। प्राणानामहमित्यग्निः॥४६॥

तनुवा अहमिति वायुः। चक्षुषोऽहमित्यादित्यः। य एव
प्राणानामहौषीत्। तस्य हुतादजनीति। अग्नेरहुतादजनीति।
तदग्निहोत्रस्याग्निहोत्रत्वम्। गौर्वा अग्निहोत्रम्। य एव
वेद गौरग्निहोत्रमिति। प्राणापानाभ्यामेवाग्निः समर्धयति।
अव्यर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति॥४७॥

य एवं वेद। तौ वायुरब्रवीत्। अनु मा भजतमिति।
यदेव गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्भवान्। तेन त्वां
प्रीणानित्यब्रूताम्। तस्माद्यद्गार्हपत्येऽधिश्रित्याहवनीयमभ्युद्भवति।
वायुमेव तेन प्रीणाति। प्रजापतिर्देवताः सृजमानः। अग्निमेव
देवतानां प्रथममसृजत। सौऽन्यदालम्भ्यमवित्वा॥४८॥

प्रजापतिमभि पर्यावर्तत। स मृत्योरभिभेत्। सौऽमुमादित्यमात्मनो
निरमिमीत। तं हुत्वा पराङ्मर्यावर्तत। ततो वै स
मृत्युमपाजयत्। अप मृत्युं जयति। य एवं वेद।
तस्माद्यस्यैवं विदुषः। उतैकाहमुत द्व्यहन्न जुह्वति।
हुतमेवास्य भवति। असौ ह्यादित्योऽग्निहोत्रम्॥४९॥

तनुवै वायुरग्निर्भवत्यवित्वा भवत्येकं च॥६॥

[६]

रौद्रङ्गविं। वायव्यमुपसृष्टम्। आश्विनन्दुह्यमानम्।
सौम्यन्दुग्धम्। वारुणमधि श्रितम्। वैश्वदेवा भिन्दवः।
पौष्णमुदन्तम्। सारस्वतं विष्यन्दमानम्। मैत्रं शरः।

धातुरुद्वासितम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः प्र क्रान्तम्।
द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्। ऐन्द्राग्रमुपसन्नम्। अग्नेः
पूर्वाऽऽहुतिः। प्रजापतेरुत्तरा। ऐन्द्रं हुतम्॥५०॥

उद्वासितं सप्त च॥७॥ [७]

दक्षिणत उप सृजति। पितृलोकमेव तेन जयति। प्राचीमा
वर्तयति। देवलोकमेव तेन जयति। उदीचीमावृत्य
दोग्धि। मनुष्यलोकमेव तेन जयति। पूर्वं दुह्याज्येष्ठस्य
ज्यैष्ठिनेयस्य। यो वा गतश्रीः स्यात्। अपरौ दुह्यात्कनिष्ठस्य
कानिष्ठिनेयस्य। यो वा बुभूषेत्॥५१॥

न सं मृशति। पापवस्यसस्य व्यावृत्त्यै। वायव्यं वा
एतदुपसृष्टम्। आश्विनन्दुह्यमानम्। मैत्रन्दुग्धम्। अर्यम्ण
उद्वास्यमानम्। त्वाष्ट्रमुन्नीयमानम्। बृहस्पतेरुन्नीतम्। सवितुः
प्रक्रान्तम्। द्यावापृथिव्यं ह्रियमाणम्॥५२॥

ऐन्द्राग्रमुप सादितम्। सर्वाभ्यो वा एष देवाभ्यो जुहोति।
योऽग्निहोत्रं जुहोति। यथा खलु वै धेनुन्तीर्थं तर्पयति।
एवमग्निहोत्री यजमानन्तर्पयति। तृप्यति प्रजयां पशुभिः।
प्र सुवर्गं लोकं जानाति। पश्यति पुत्रम्। पश्यति पौत्रम्। प्र
प्रजयां पशुभिर्मिथुनैर्जायते। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुह्वति।
य उ चैनदेवं वेद॥५३॥

बुभूषेद्वियमाणं जायते द्वे च॥८॥ [८]

त्रयो वै प्रैयमेधा आसन्। तेषां त्रिरेकोऽग्निहोत्रमंजुहोत्।
द्विरेकः। सकृदेकः। तेषां यस्त्रिरजुहोत्। स ऋचाऽजुहोत्।
यो द्विः। स यजुषा। यः सकृत्। स तूष्णीम्॥५४॥

यश्च यजुषाऽजुहोद्यश्च तूष्णीम्। तावुभावार्धुताम्।
तस्माद्यजुषाऽऽहुतिः पूर्वा होतव्या। तूष्णीमुत्तरा। उभे
एवर्धी अवरुन्धे। अग्निर्ज्योतिर्ज्योतिरग्निः स्वाहेति सायं
जुहोति। रेतं एव तदधाति। सूर्यो ज्योतिर्ज्योतिः! सूर्यः
स्वाहेति प्रातः। रेतं एव हितं प्र जनयति। रेतो वा एतस्य
हितन्न प्र जायते॥५५॥

यस्याग्निहोत्रमहुतं सूर्योऽभ्युदेति। यद्यन्ते स्यात्। उन्नीय
प्राङ्मुदाद्रवेत्। स उपसाद्यातमितोरासीत्। स यदा ताम्येत्।
अथ भूः स्वाहेति जुहुयात्। प्रजापतिर्वै भूतः। तमेवोपांसरत्।
स एवैनन्तत् उन्नयति। नार्तिमाच्छति यजमानः॥५६॥

तूष्णींजायते यजमानः॥९॥

[९]

यदग्निमुद्धरति। वसंवस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे
जुहति। वसुष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। निहितो
धूपायज्छेते। रुद्रास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति।
रुद्रेष्वेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति। प्रथममिध्ममर्चिरा लभते।
आदित्यास्तर्ह्यग्निः॥५७॥

तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। आदित्येष्वेवास्याग्निहोत्रं

हुतं भवति। सर्व एव सर्वश इध्म आदीप्तो भवति। विश्वे देवास्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। विश्वेष्वेवास्य देवेष्वग्निहोत्रं हुतं भवति। नितरामर्चिरुपावैति लोहिनीकेव भवति। इन्द्रस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। इन्द्र एवास्यग्निहोत्रं हुतं भवति॥५८॥

अङ्गारा भवन्ति। तेभ्योऽङ्गारेभ्योऽर्चिरुदेति। प्रजापतिस्तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। प्रजापतावेवास्यग्निहोत्रं हुतं भवति। शरोऽङ्गारा अभ्यूहन्ते। ब्रह्म तर्ह्यग्निः। तस्मिन् यस्य तथाविधे जुहति। ब्रह्मन्नेवास्यग्निहोत्रं हुतं भवति। वसुषु रुद्रेष्वादित्येषु विश्वेषु देवेषु। इन्द्रं प्रजापतौ ब्रह्मन्। अपरिवर्गमेवास्यैतासु देवतासु हुतं भवति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं वेद॥५९॥

आदित्यास्तर्ह्यग्निरिन्द्र एवास्यग्निहोत्रं हुतं भवति देवेषु चत्वारि च (यदग्निर्हितः प्रथमं सर्व एव नितरामङ्गाराः शरोऽङ्गारा ब्रह्म वसुष्वष्टौ ॥)॥१०॥

[१०]

ऋतन्त्वा सत्येन परिषिञ्चामीति सायं परिषिञ्चति। सत्यन्त्वर्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः। अग्निर्वा ऋतम्। असावादित्यः सत्यम्। अग्निमेव तदादित्येन सायं परिषिञ्चति। अग्निनाऽऽदित्यं प्रातः सः। यावदहोरात्रे भवतः। तावदस्य लोकस्य। नार्तिर्न रिष्टिः। नान्तो न पर्यन्तोऽस्ति। यस्यैवं विदुषोऽग्निहोत्रं जुहति। य उ चैनदेवं

वेद॥६०॥

अस्ति द्वे च॥११॥ [११]

अङ्गिरसः प्रजापतिरग्निं रुद्र उत्तरावर्तीं ब्रह्मवादिनोऽग्निहोत्रप्रायणा यज्ञाः
प्रजापतिरकामयतात्मन्वद्रौद्रङ्गविं दक्षिणतस्त्रयो वै यदग्निमृतन्त्वा सत्येनैकादश॥११॥

अङ्गिरसः प्रैव तेन पशून्वेव यन्निमार्ष्टि यो वा अग्निहोत्रस्योपसदो दक्षिणतष्पष्टिः॥६०॥

अङ्गिरसो य उचैनदेवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरकामयत् प्रजाः सृजेयेति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बेऽजुहोत्। ततो वै स प्रजा असृजत्। ता अस्मात्सृष्टा अपाक्रामन्। ता ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। यः कामयेत् प्रजायेयेति। स दशहोतारं मनसाऽनुद्रुत्य दर्भस्तम्बे जुहुयात्। प्रजापतिर्वै दशहोता॥१॥

प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजायते। मनसा जुहोति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। पूर्णया जुहोति। पूर्ण इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेरात्यै। न्यूनया जुहोति। न्यूनाद्धि प्रजापतिः प्रजा असृजत्। प्रजानां सृष्ट्यै॥२॥

दर्भस्तम्बे जुहोति। एतस्माद्धे योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत्। यस्मादेव योनेः प्रजापतिः प्रजा असृजत्। तस्मादेव योनेः प्रजायते। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येव प्रजायते। ग्रहो भवति। प्रजानां सृष्टानान्धृत्यै। यं ब्राह्मणं विद्यां विद्वांसं यशो नर्च्छेत्॥३॥

सोऽरण्यं पुरेत्य। दर्भस्तम्बमुद्धृत्य। ब्राह्मणन्दक्षिणतो निषाद्य। चतुर्होतृन्व्याचक्षीत्। एतद्वै देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। तदेव प्रकाशं गमयति। तदेनं प्रकाशङ्गतम्।

प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति। दर्भस्तम्बमुद्ग्रथ्य व्याचष्टे॥४॥

अग्निवान् वै दर्भस्तम्बः। अग्निवत्येव व्याचष्टे। ब्राह्मणो दक्षिणत उपास्ते। ब्राह्मणो वै प्रजानामुपद्रष्टा। उपद्रष्टुमत्येवैनं यशं ऋच्छति। ईश्वरन्तं यशोर्तोरित्याहुः। यस्यान्तं व्याचष्ट इति। वरस्तस्मै देयः। यदेवैनं तत्रोपनमति। तदेवाव रुन्धे॥५॥

अग्निमादधानो दशहोत्राऽरणिमव दध्यात्। प्रजातमेवैनमा धत्ते। तेनैवोद्भूत्याग्निहोत्रं जुहुयात्। प्रजातमेवैनञ्जुहोति। हविर्निर्वप्यन्दशहोतारं व्याचक्षीत। प्रजातमेवैनं निर्वपति। सामिधेनीरनुवक्ष्यन्दशहोतारं व्याचक्षीत। सामिधेनीरेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। अथो यज्ञो वै दशहोता। यज्ञमेव तनुते॥६॥

अभिचरन्दशहोतारं जुहुयात्। नव वै पुरुषे प्राणाः। नाभिर्दशमी। सप्राणमेवैनमभि चरति। एतावद्वै पुरुषस्य स्वम्। यावत्प्राणाः। यावदेवास्यास्ति। तदभि चरति। स्वकृत इरिणे जुहोति प्रदरे वा। एतद्वा अस्यै निर्ऋतिगृहीतम्। निर्ऋतिगृहीत एवैनं निर्ऋत्या ग्राहयति। यद्वाचः क्रूरम्। तेन वर्षद्वरोति। वाच एवैनं क्रूरेण प्र वृश्चति। ताजगार्तिमाच्छति॥७॥

दशहोता सृष्ट्वा ऋच्छेद्याचष्टे रुन्ध एव तनुते निर्ऋतिगृहीतं पञ्च च॥१॥ [१]

प्रजापतिरकामयत दृशपूर्णमासौ सृजेयेति। स
 एतश्चतुर्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
 ततो वै स दृशपूर्णमासावसृजत। तावस्मात्सृष्टावपाक्रामताम्।
 तौ ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। दृशपूर्णमासावालभमानः।
 चतुर्होतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। दृशपूर्णमासावेव
 सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते॥८॥

ग्रहो भवति। दृशपूर्णमासयोः सृष्टयोर्धृत्यै। सौऽकामयत
 चातुर्मास्यानि सृजेयेति। स एतं पञ्चहोतारमपश्यत्।
 तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्। ततो वै स
 चातुर्मास्यान्यसृजत। तान्यस्मात्सृष्टान्यपाक्रामन्। तानि
 ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। चातुर्मास्यान्यालभमानः॥९॥

पञ्चहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। चातुर्मास्यान्येव
 सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्रतनुते। ग्रहो भवति। चातुर्मास्यानां
 सृष्टानाधृत्यै। सौऽकामयत पशुबन्धं सृजेयेति। स
 एतं षड्होतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
 ततो वै स पशुबन्धमसृजत। सौस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
 तद्ग्रहेणागृह्णात्॥१०॥

तद्ग्रहस्य ग्रहत्वम्। पशुबन्धेन यक्ष्यमाणः। षड्होतारं
 मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये जुहुयात्। पशुबन्धमेव सृष्ट्वाऽऽरभ्य
 प्र तनुते। ग्रहो भवति। पशुबन्धस्य सृष्टस्य धृत्यै।
 सौऽकामयत सौम्यमध्वरं सृजेयेति। स एतं

सप्तहोतारमपश्यत्। तं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीयेऽजुहोत्।
ततो वै स सौम्यमध्वरमसृजत॥११॥

सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्। तद्ग्रहेणागृह्णात्। तद्ग्रहस्य
ग्रहत्वम्। दीक्षिष्यमाणः। सप्तहोतारं मनसाऽनुद्रुत्याहवनीये
जुहुयात्। सौम्यमेवाध्वरः सृष्ट्वाऽऽरभ्य प्र तनुते। ग्रहो
भवति। सौम्यस्याध्वरस्य सृष्टस्य धृत्यै। देवेभ्यो वै यज्ञो न
प्राभवत्। तमेतावच्छः समभरन्॥१२॥

यत्संभाराः। ततो वै तेभ्यो यज्ञः प्राभवत्। यत्संभारा
भवन्ति। यज्ञस्य प्रभूत्यै। आतिथ्यमासाद्य व्याचष्टे। यज्ञमुखं
वा आतिथ्यम्। मुखत एव यज्ञः सम्भृत्य प्र तनुते। अयज्ञो
वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्। पत्नीर्व्याचष्टे।
यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। उपसत्सु व्याचष्टे। एतद्वै
पत्नीनामायतनम्। स्व एवैनां आयतनेऽवकल्पयति॥१३॥

तनुत आलभमानोऽगृह्णादसृजताभरञ्जायेरन्त्यद्वै॥२॥ [२]

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति। स तपोऽतप्यत। स
त्रिवृतः स्तोममसृजत। तं पञ्चदशः स्तोमो मध्यत
उदतृणत्। तौ पूर्वपक्षश्चापरपक्षश्चाभवताम्। पूर्वपक्षन्देवा
अन्वसृज्यन्त। अपरपक्षमन्वसुराः। ततो देवा अभवन्।
पराऽसुराः। यङ्गामयेत् वसीयान्तस्यादिति॥१४॥

तं पूर्वपक्षे याजयेत्। वसीयानेव भवति। यङ्गामयेत्
पापीयान्तस्यादिति। तमपरपक्षे याजयेत्। पापीयानेव

भवति। तस्मात्पूर्वपक्षोऽपरपक्षात्करुण्यतरः। प्रजापतिर्वै
दशहोता। चतुर्होता पञ्चहोता। षड्होता सप्तहोता। ऋतवः
संवत्सरः॥१५॥

प्रजाः पशवं इमे लोकाः। य एवं प्रजापतिं बहोर्भूयांसं
वेद। बहोरेव भूयान्भवति। प्रजापतिर्देवासुरान्सृजत। स
इन्द्रमपि नासृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रो जनयेति।
सोऽब्रवीत्। यथाऽहं युष्मांस्तपसाऽसृक्षि। एवमिन्द्र
जनयध्वमिति॥१६॥

ते तपोऽतप्यन्त। त आत्मन्निन्द्रमपश्यन्। तमब्रुवन्।
जायस्वेति। सोऽब्रवीत्। किं भागधेयमभि जनिष्य इति।
ऋतून्संवत्सरम्। प्रजाः पशून्। इमाल्लोकानित्यब्रुवन्। तं वै
माऽऽहुत्या प्र जनयतेत्यब्रवीत्॥१७॥

तश्चतुर्होत्रा प्राजनयन्। यः कामयेत वीरो म आजायेतेति।
स चतुर्होतारं जुहुयात्। प्रजापतिर्वै चतुर्होता। प्रजापतिरेव
भूत्वा प्रजायते। जजनदिन्द्रमिन्द्रियाय स्वाहेति ग्रहेण
जुहोति। आऽस्य वीरो जायते। वीरं हि देवा एतयाऽऽहुत्या
प्राजनयन्। आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। वयं
पूर्वं सुवर्गं लोकमियाम वयं पूर्वं इति॥१८॥

त आदित्या एतं पञ्चहोतारमपश्यन्। तं पुरा
प्रातरनुवाकादाग्नीध्रेऽजुहवुः। ततो वै ते पूर्वं सुवर्गं

लो॒कमा॑यन्। यः सु॒व॒र्गका॑मः स्यात्। स पञ्च॑हो॒तारं पु॒रा
प्रा॑तरनुवा॒कादा॑ग्नी॒ध्रे जु॒हुयात्। सं॒व॒त्स॒रो वै पञ्च॑हो॒ता।
सं॒व॒त्स॒रः सु॒व॒र्गो लो॒कः। सं॒व॒त्स॒र ए॒वर्तु॑षु॒ प्रति॑ष्ठाय। सु॒व॒र्गं
लो॒कमे॑ति। ते॒ऽब्रु॒वन्न॑ङ्गि॒रस आ॑दि॒त्यान्॥१९॥

क्व॑ स्थ। क्व॑ वः सु॒द्ध्यो ह॒व्यं व॑क्ष्या॒म इति॑। छ॒न्दः स्वित्य॑ब्रुवन्।
गा॒य॒त्रिया॒न्नि॒ष्टुभि॑ जग॑त्या॒मिति॑। तस्मा॑च्छ॒न्दः सु॒ स॒द्ध्य
आ॑दि॒त्येभ्यः॑। आ॒ङ्गी॒र॒सीः प्र॒जा ह॒व्यं व॑हन्ति। व॒हन्त्य॑स्मै
प्र॒जा ब॒लिम्। ऐ॒न॒मप्र॑ति॒ख्यातं॑ गच्छ॒ति। य ए॒वं वेद॑।
द्वा॒द॒श मा॑साः पञ्च॑र्त॒वः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दि॒त्य
ए॒कवि॑ं॒शः। ए॒तस्मि॒न्वा ए॒ष श्रि॑तः। ए॒तस्मि॒न्प्रति॑ष्ठितः। य
ए॒वमे॒तं श्रि॑तं॒ प्रति॑ष्ठितं॒ वेद॑। प्र॒त्ये॒व ति॑ष्ठति॥२०॥

स्यादिति॑ सं॒व॒त्स॒रो ज॑नय॒ध्वमि॒तोत्य॑ब्रवीत्पूर्व॒ इत्या॑दि॒त्यानृ॒तव॑ष॒ट्॥३॥ [३]

प्र॒जाप॑ति॒रका॑मयत् प्र जा॑येयेति॑। स ए॒त॒न्द॒शहो॑तारमपश्यत्।
तेन॑ द॒शधा॑ऽऽत्मा॒नं वि॑धाय। द॒शहो॑त्राऽतप्यत्। तस्य॑ चि॒त्तिः
सु॒गासी॑त्। चि॒त्तमा॑ज्यम्। तस्यै॒ताव॑त्ये॒व वा॑गासी॑त्। ए॒तावा॑नं
यज्ञ॑क्र॒तुः। स च॑तु॒र्हो॑तारमसृजत्। सो॑ऽन॒न्दत्॥२१॥

असृ॑क्षि॒ वा इ॒ममि॑ति॑। तस्य॑ सा॒मो ह॒विरा॑सीत्। स
च॑तु॒र्हो॑त्राऽतप्यत्। सो॑ऽता॒म्यत्। स भू॑रि॒ति व्या॑ह॒रत्।
स भू॑मि॒मसृ॑जत्। अ॒ग्नि॒हो॒त्र॒न्द॒र॒शपूर्ण॑मा॒सौ यजू॑षि। स
द्वि॒तीय॑मतप्यत्। सो॑ऽता॒म्यत्। स भुव॑ इति॒ व्या॑ह॒रत्॥२२॥

सो॑ऽन्त॒रि॒क्षम॑सृजत्। चा॒तु॒र्मा॒स्यानि॑ सा॒मानि॑। स

तृतीयमतप्यत। सौऽताम्यत्। स सुव॒रिति॑ व्याह॑रत्।
 स दिव॑मसृजत। अ॒ग्नि॒ष्टोम॑मुक्थ्यमतिरात्रमृचः। ए॒ता वै
 व्याह॑तय इ॒मे लो॒काः। इ॒मान्खलु॑ वै लो॒काननु॑ प्र॒जाः
 प॒शव॑श्छन्दाँ॒सि प्राजा॑यन्त। य ए॒वमे॒ताः प्र॒जाप॑तेः प्रथ॒मा
 व्याह॑तीः प्रजा॑ता वेद॑॥२३॥

प्र प्र॒जया॑ प॒शुभिर्मि॑थुनैर्जायते। स पञ्च॑होतारमसृजत।
 स ह॒विर्नावि॑न्दत। तस्मै॑ सोम॑स्त॒नुवं प्राय॑च्छत्। ए॒तत्ते
 ह॒विरिति॑। स पञ्च॑होत्राऽतप्यत। सौऽताम्यत्। स
 प्र॒त्यङ्ङु॑बाधत। सोऽसु॑रानसृजत। तद॒स्याप्रि॑यमासीत्॥२४॥

तद्दु॒र्वर्ण॑ँ हिर॑ण्यमभवत्। तद्दु॒र्वर्ण॑स्य हिर॑ण्यस्य जन्म॑।
 स द्वितीय॑मतप्यत। सौऽताम्यत्। स प्राङ्॑बाधत।
 स दे॒वानसृ॑जत। तद॒स्य प्रि॑यमासीत्। तत्सु॒वर्ण॑ँ
 हिर॑ण्यमभवत्। तत्सु॒वर्ण॑स्य हिर॑ण्यस्य जन्म॑। य ए॒व
 सु॒वर्ण॑स्य हिर॑ण्यस्य जन्म॑ वेद॑॥२५॥

सु॒वर्णं आ॒त्मना॑ भवति। दु॒र्वर्णो॑ऽस्य भ्रातृ॑व्यः। तस्मात्सु॒वर्ण॑ँ
 हिर॑ण्यं भा॒र्यम्। सु॒वर्णं ए॒व भ॑वति। ऐ॒नं प्रि॑यङ्गच्छति
 नाप्रि॑यम्। स स॒प्तहो॑तारमसृजत। स स॒प्तहो॑त्रैव सु॒वर्णं
 लो॒कमै॑त्। त्रि॒णवे॑न स्तोमे॑नै॒भ्यो लो॒केभ्यो॑ऽसुरा॒न्प्राणु॑दत।
 त्रय॑स्त्रि॒ंशेन॑ प्रत्य॑तिष्ठत्। ए॒कवि॑ं॒शेन॑ रुच॑मधत्त॥२६॥

स॒प्तद॒शेन॑ प्राजा॑यत। य ए॒वं वि॒द्वान्त॑सोमे॒न यज॑ते।

सप्तहोत्रैव सुवर्गं लोकमेति। त्रिणवेन स्तोमेनैभ्यो लोकेभ्यो
भ्रातृव्यान्प्रणुदते। त्रयस्त्रिंशेन प्रतितिष्ठति। एकविंशेन
रुचन्धत्ते। सप्तदशेन प्र जायते। तस्मात्सप्तदशः स्तोमो न
निरूह्यः। प्रजापतिर्वै सप्तदशः। प्रजापतिमेव मध्यतो धत्ते
प्रजात्यै॥ २७ ॥

अनन्दब्रुव इति व्याहृद्वेदासीद्वेदाधत्त प्रजात्यै॥ ४ ॥ [४]

देवा वै वरुणमयाजयन्। स यस्यैयस्यै देवतायै
दक्षिणामनयत्। तामं व्रीणात्। तेऽब्रुवन्। व्यावृत्य प्रति गृह्णाम।
तथा नो दक्षिणा न व्लेष्यतीति। ते व्यावृत्य प्रत्यंगृह्णन्। ततो
वै तान्दक्षिणा न व्रीणात्। य एवं विद्वान्व्यावृत्य दक्षिणां
प्रतिगृह्णाति। नैनन्दक्षिणा व्रीणाति॥ २८ ॥

राजा त्वा वरुणो नयतु देवि दक्षिणेऽग्नये हिरण्यमित्याह।
आग्नेयं वै हिरण्यम्। स्वयैवैनं देवतया प्रति गृह्णाति। सोमाय
वास इत्याह। सौम्यं वै वासः। स्वयैवैनं देवतया प्रति
गृह्णाति। रुद्राय गामित्याह। रौद्री वै गौः। स्वयैवैनं देवतया
प्रतिगृह्णाति। वरुणाय श्वमित्याह॥ २९ ॥

वारुणो वा अश्वः। स्वयैवैनं देवतया प्रतिगृह्णाति। प्रजापतये
पुरुषमित्याह। प्राजापत्यो वै पुरुषः। स्वयैवैनं देवतया प्रति
गृह्णाति। मनवे तल्पमित्याह। मानवो वै तल्पः। स्वयैवैनं
देवतया प्रति गृह्णाति। उत्तानाय ङ्गीरसायान् इत्याह। इयं
वा उत्तान आङ्गीरसः॥ ३० ॥

अ॒न॒यै॒वैन॒त्प्र॒तिं गृ॒ह्णा॒ति। वै॒श्वान॒र्य॒र्चा रथं॑ प्र॒तिं गृ॒ह्णा॒ति।
 वै॒श्वान॒रो वै दे॒वत॑या॒ रथः॑। स्व॒यै॒वैनं॑ दे॒वत॑या॒ प्र॒तिं गृ॒ह्णा॒ति।
 तेना॑मृ॒त॒त्वम॑श्या॒मित्या॑ह। अ॒मृ॒तमे॒वात्म॑न्ध॒त्ते। व॒यो दा॒त्र
 इत्या॑ह। व॒य ए॒वैनं॑ कृ॒त्वा। सु॒व॒र्गं लो॒कं ग॑मयति। म॒यो
 म॒ह्यंम॑स्तु प्र॒तिग्र॑ही॒त्र इत्या॑ह॥३१॥

यद्वै शि॒वम्। तन्म॑यः। आ॒त्म॒न ए॒वैषा॑ प॒री॒तिः। क इ॒दङ्क॑स्मा
 अ॒दा॒दि॒त्या॑ह। प्र॒जाप॑तिर्वै कः। स प्र॒जाप॑तये द॒दा॒ति। का॒मः
 का॒मा॒ये॒त्या॑ह। का॒मेन॑ हि द॒दा॒ति। का॒मेन॑ प्र॒तिगृ॑ह्णाति। का॒मो
 दा॒ता का॒मः प्र॒तिग्र॑ही॒तेत्या॑ह॥३२॥

का॒मो हि दा॒ता। का॒मः प्र॒तिग्र॑ही॒ता। का॒मः स॒मु॒द्र॒मावि॑शे॒त्या॑ह।
 स॒मु॒द्र इ॒व हि का॒मः। ने॒व हि का॒मस्या॑न्तोऽस्ति॑। न
 स॒मु॒द्रस्य॑। का॒मेन॑ त्वा प्र॒तिगृ॑ह्णामी॒त्या॑ह। येन॑ का॒मेन॑
 प्र॒तिगृ॑ह्णाति। स ए॒वैनं॑म॒मुष्मि॑ल्लो॒के का॒म आ॑गच्छति।
 का॒मेत॑त्त ए॒षा ते॑ का॒म दक्षि॑णे॒त्या॑ह। का॒म ए॒व
 तद्य॑ज॒मानो॑ऽमुष्मि॑ल्लो॒के दक्षि॑णामिच्छति। न प्र॒तिग्र॑ही॒तरि॑।
 य ए॒वं वि॒द्वान्दक्षि॑णां प्र॒तिगृ॑ह्णाति। अ॒नृ॒णामे॒वैनां॑ प्र॒ति
 गृ॒ह्णा॒ति॥३३॥

हीनात्यश्वमित्याहाङ्गीरसः प्र॒तिग्र॑ही॒त्र इत्या॑ह प्र॒तिग्र॑ही॒तेत्या॑ह दक्षिणे॒त्या॑ह च॒त्वारि॑ च॥५॥—[५]

अ॒न्तो वा ए॒ष य॒ज्ञस्य॑। यद॑श॒मम॑हः। द॒शमे॑ऽह॒न्त्स॒र्परा॑ज्ञिया
 ऋ॒ग्भिः स्तु॑वन्ति। य॒ज्ञस्यै॒वान्त॑ङ्ग॒त्वा। अ॒न्नाद्य॑म॒व रु॑न्धते।
 ति॒सृभिः॑ स्तुवन्ति। त्र॒य इ॒मे लो॒काः। ए॒भ्य ए॒व

लोकेभ्योऽन्नाद्यमव रुन्धते। पृश्निंवतीर्भवन्ति। अन्नं वै पृश्निं॥३४॥

अन्नमेवाव रुन्धते। मनसा प्रस्तौति। मनसोद्गायति। मनसा प्रति हरति। मन इव हि प्रजापतिः। प्रजापतेराप्त्यै। देवा वै सर्पाः। तेषामियं राज्ञी। यत्सर्पराज्ञियां ऋग्भिः स्तुवन्ति। अस्यामेव प्रति तिष्ठन्ति॥३५॥

चतुर्होतृन् होता व्याचष्टे। स्तुतमनुशंसति शान्त्यै। अन्तो वा एष यज्ञस्य। यद्वशममहः। एतत्खलु वै देवानां परमङ्गुह्यं ब्रह्म। यच्चतुर्होतारः। दशमेऽहं श्वतुर्होतृव्याचष्टे। यज्ञस्यैवान्तङ्गत्वा। परमन्देवानाङ्गुह्यं ब्रह्माव रुन्धे। तदेव प्रकाशं गमयति॥३६॥

तदेनं प्रकाशङ्गतम्। प्रकाशं प्रजानाङ्गमयति। वाचं यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। यजमानदेवत्यं वा अहः। भ्रातृव्यदेवत्यां रात्रिः। अहो रात्रिन्ध्यायेत्। भ्रातृव्यस्यैव तल्लोकं वृद्धे। यद्विवा वाचं विसृजेत्। अहर्भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। यन्नक्तं विसृजेत्। रात्रिं भ्रातृव्यायोच्छिषेत्। अधिवृक्षसूर्ये वाचं विसृजति। एतावन्तमेवास्मै लोकमुच्छिषति। यावदादित्योऽस्तमेति॥३७॥

पृश्निं तिष्ठन्ति गमयति शिषेत्पञ्चं च॥६॥

[६]

प्रजापतिः प्रजा असृजत। ताः सृष्टाः समंश्लिष्यन्। ता

रूपेणानुप्राविशत्। तस्मादाहुः। रूपं वै प्रजापतिरिति। तानाम्नाऽनु प्राविशत्। तस्मादाहुः। नाम वै प्रजापतिरिति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य। नाम्ना चेद्धयेते॥३८॥

मित्रमेव भवतः। प्रजापतिर्देवासुरानसृजत। स इन्द्रमपि नासृजत। तन्देवा अब्रुवन्। इन्द्रो जनयेति। स आत्मन्निन्द्रमपश्यत्। तमसृजत। तन्निष्ठुर्गवीर्यं भूत्वाऽनु प्राविशत्। तस्य वज्रः पञ्चदशो हस्त आपद्यत। तेनोदय्यासुरानभ्यभवत्॥३९॥

य एवं वेद। अभि भ्रातृव्यान्भवति। ते देवा असुरैर्विजित्य। सुवर्गं लोकमायन्। तैऽमुष्मिल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति॥४०॥

तस्य वा इयङ्क्षुप्तिः। यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पन्तेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सद्ध्यो देवेभ्यो हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। सोऽमन्यत। अभि वा इमेऽस्माल्लोकादमुं लोकङ्क्षुमिष्यन्त इति। स वाचस्पते हृदिति व्याहरत्। तस्मात्पुत्रो हृदयम्। तस्मादस्माल्लोकादमुं लोकन्नाभि कामयन्ते। पुत्रो हि हृदयम्॥४१॥

ह्वयेते अभवत्कल्पयेतीति चत्वारि च॥७॥ [७]

देवा वै चतुर्होतृभिर्यज्ञमन्वत। ते वि पाप्मना

भ्रातृव्येणाजयन्त। अ॒भि सु॒वर्गं लो॒कम॑जयन्। य ए॒वं
वि॒द्वाꣳश्चतु॑र्होतृभि॒र्यज॑न्तनुते। वि पा॒प्मना॒ भ्रातृ॑व्येण जयते।
अ॒भि सु॒वर्गं लो॒कं ज॑यति। षड्द्वो॑त्रा प्राय॒णीय॑मा सा॒दय॑ति।
अ॒मुष्मै॒ वै लो॒काय॑ षड्द्वो॑ता। घ्नन्ति॒ खलु॑ वा ए॒तत्सोम॑म्।
यद॑भिषु॒ण्वन्ति॑॥४२॥

ऋ॒जुधै॒वैन॑म॒मुं लो॒कं ग॑मयति। चतु॑र्होत्राऽऽति॒थ्यम्। यशो॑
वै चतु॑र्होता। यश॑ ए॒वात्म॑न्ध॒त्ते। प॒ञ्चहो॑त्रा प॒शुमु॑प॒साद॑यति।
सु॒वर्ग्यो॑ वै प॒ञ्चहो॑ता। यज॑मानः प॒शुः। यज॑मानमे॒व सु॒वर्गं
लो॒कं ग॑मयति। ग्रहा॑न्गृही॒त्वा स॒प्तहो॑तारं जुहोति। इ॒न्द्रि॒यं वै
स॒प्तहो॑ता॥४३॥

इ॒न्द्रि॒यमे॒वात्म॑न्ध॒त्ते। यो वै चतु॑र्होतृ॒ननु॑स॒वन॑न्त॒र्पय॑ति।
तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑नꣳ सोमपी॒थो न॑मति।
ब॒हि॒ष्प॒व॒मा॒ने द॑शहोतारं॒ व्याच॑क्षीत। मा॒ध्य॑न्दि॒ने
प॒व॒मा॒ने चतु॑र्होतारम्। आ॒र्भ॒वे प॒व॒मा॒ने प॒ञ्चहो॑तारम्।
पि॒तृ॒य॒ज्ञे षड्द्वो॑तारम्। य॒ज्ञाय॑ज्ञि॒यस्य॑ स्तो॒त्रे स॒प्तहो॑तारम्।
अ॒नु॒स॒व॒नमे॒वैनाꣳ स्त॑र्पयति॥४४॥

तृ॒प्य॑ति प्र॒जया॑ प॒शुभिः॑। उपै॑नꣳ सोमपी॒थो न॑मति।
दे॒वा वै चतु॑र्होतृभिः स॒त्रमा॑सत। ऋ॒द्धि॑परि॒मितं
यश॑स्कामाः। तेऽब्रु॑वन्। यन्नः॑ प्रथ॒मं यश॑ ऋ॒च्छा॑त्।
सर्वे॑षान्न॒स्तत्स॒हास॑दिति। सोम॒श्चतु॑र्होत्रा। अ॒ग्निः प॒ञ्चहो॑त्रा।

धा॒ता षड्भो॑त्रा॥४५॥

इन्द्रः॑ स॒प्तहो॑त्रा। प्र॒जाप॑तिर्दश॒होत्रा॑। तेषां॑ सोम॑ः
राजा॑नं यशं आर्च्छत्। तन्त्य॑कामयत्। तेनापा॑क्रामत्। तेन
प्र॒लाय॑मचरत्। तन्दे॒वाः प्रैषैः॑ प्रैष॑मैच्छन्। तत्प्रैषा॑णां प्रैष॒त्वम्।
नि॒विद्धि॑र्यवेदयन्। तन्नि॒विदा॑न्निवि॒त्वम्॥४६॥

आ॒प्रीभि॑राप्नुवन्। तदा॒प्रीणा॑माप्ति॒त्वम्। तम॑घ्नन्। तस्य॑ यशो
व्य॑गृह्णत। ते ग्र॒हा अभ॑वन्। तद्ग्र॒हाणा॑ङ्ग्रह॒त्वम्। यस्यै॒वं वि॒दुषो॑
ग्र॒हा गृ॑ह्यन्ते। तस्य॑ त्वे॒व गृ॑ही॒ताः। तेऽब्रु॑वन्। यो वै नः
श्रेष्ठोऽभू॑त्॥४७॥

तम॑वधिष्म। पुन॑रिम॑ः सु॒वाम॑हा इति॑। तच्छ॒न्दो॑भिरसुवन्त।
तच्छ॒न्दसा॑च्छ॒न्दस्त्व॑म्। साम्ना॑ समा॑नयन्। तत्साम्नः॑
साम॒त्वम्। उ॒क्थैरु॑दस्थापयन्। तदु॒क्थाना॑मुक्थ॒त्वम्। य ए॒वं
वेद॑। प्रत्ये॒व तिष्ठ॑ति॥४८॥

सर्व॑मायुरेति॑। सोमो॒ वै यशः॑। य ए॒वं वि॒द्वान्त॑सोम॑मा॒गच्छ॑ति।
यशं॑ ए॒वैन॑मृच्छति। तस्मा॑दाहुः। यश्चै॒वं वेद॑ यश्च॒ न। तावु॑भौ
सोम॑मा॒गच्छ॑तः। सोमो॒ हि यशः॑। तन्त्वा॑ऽव यशं
ऋ॑च्छतीत्याहुः। यः सोमे॒ सोमं॑ प्राहेति॑। तस्मा॒त्सोमे॒ सोमः॑
प्रोच्यः॑। यशं॑ ए॒वैन॑मृच्छति॥४९॥

अभिपुण्वन्ति सप्तहोता तर्पयति षड्भोत्रा निवित्वमभूत्तिष्ठति प्राहेति द्वे च॥८॥

इदं॑ वा अ॒ग्रे नै॒व किं॑ च नासीत्। न द्यौरा॑सीत्। न
पृथि॒वी। नान्तरि॑क्षम्। तदस॑दे॒व स॒न्मनो॑ऽकुरु॒त् स्यामि॑ति॑।

तदतप्यत। तस्मात्तेपा॒नाद्धूमो॑ऽजायत। तद्भूयो॑ऽतप्यत।
तस्मात्तेपा॒नाद॒ग्निर॑जायत। तद्भूयो॑ऽतप्यत॥५०॥

तस्मात्तेपा॒नाज्योति॑रजायत। तद्भूयो॑ऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒नाद॒र्चिर॑जा
तद्भूयो॑ऽतप्यत। तस्मात्तेपा॒नान्मरी॑चयोऽजायन्त। तद्भूयो॑ऽतप्यत।
तस्मात्तेपा॒नादु॑दा॒रा अ॑जायन्त। तद्भूयो॑ऽतप्यत। तद॒भ्रमि॑व
सम॑हन्यत। तद्व॒स्तिम॑भिनत्॥५१॥

स संमु॒द्रोऽभवत्। तस्मात्समु॒द्रस्य॑ न पि॑बन्ति। प्र॒जन॑नमि॒व
हि म॑न्यन्ते। तस्मात्प॒शोर्जा॑र्यमा॒नादा॑पः पु॒रस्ता॑द्यन्ति।
तद्व॒श॑होताऽन्व॑सृज्यत। प्र॒जाप॑तिर्वै द॒श॑होता। य ए॒वन्त॑प॒सो
वी॒र्यं॑ वि॒द्वाँ स्त॑प्यते। भव॑त्ये॒व। तद्वा इ॒दमा॑पः
स॒लिल॑मासीत्। सो॒ऽरोदी॑त्प्र॒जाप॑तिः॥५२॥

स कस्मा॑ अ॒ज्ञि। यद्य॒स्या अ॑प्र॒तिष्ठा॒या इति॑। यद॒प्स्व॑वाप॒द्यत॑।
सा पृ॒थि॒व्य॑भवत्। यद्व॒मृष्ट॑। तद॒न्तरि॑क्षमभवत्।
यदूर्ध्व॑मुद॒मृष्ट॑। सा द्यौर॑भवत्। यदरो॑दीत्। तद॒नयो॑
रोद॒स्त्वम्॥५३॥

य ए॒वं वेद॑। नास्य॑ गृ॒हे रु॑दन्ति। ए॒तद्वा ए॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑।
य ए॒वमे॒षां लो॒कानां॑ जन्म॑ वेद॑। नैषु॑ लो॒केष्वा॒र्तिमा॑च्छति।
स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठाम॑विन्दत। स इ॒मां प्र॑ति॒ष्ठां वि॒त्वाऽका॑मयत्
प्रजा॑ये॒येति॑। स तपो॑ऽतप्यत। सो॒ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
ज॒घना॑द॒सुरा॑नसृजत॥५४॥

तेभ्यो॑ मृ॒न्मये॒ पात्रेऽन्न॑मदुहत्। याऽस्य॒ सा त॒नूरासी॑त्।
तामपा॑हत। सा तमि॑स्त्राऽभवत्। सो॑कामयत् प्रजा॑येयेति।
स तपो॑ऽतप्यत। सो॑न्तर्वा॑नभवत्। स प्र॒जन॑नादेव
प्र॒जा अ॑सृजत। तस्मा॑दि॒मा भूयि॑ष्ठाः। प्र॒जन॑ना॒र्द्धेना॒
असृ॑जत॥५५॥

ताभ्यो॑ दा॒रुमये॒ पात्रे॒ पयो॑ऽदुहत्। याऽस्य॒ सा
त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। सा जो॒त्स्नाऽभवत्। सो॑ऽकामयत्
प्रजा॑येयेति। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
उ॒पप॒क्षाभ्या॑मे॒वर्तू॑नसृजत। तेभ्यो॑ रज॒ते पात्रे॒ घृत॑मदुहत्।
याऽस्य॒ सा त॒नूरासी॑त्॥५६॥

तामपा॑हत। सो॑ऽहोरा॒त्रयोः॑ स॒न्धिर॑भवत्। सो॑ऽकामयत्
प्रजा॑येयेति। स तपो॑ऽतप्यत। सो॑ऽन्तर्वा॑नभवत्। स
मुखा॑द्वे॒वान॑सृजत। तेभ्यो॑ हरि॑ते॒ पात्रे॒ सोम॑मदुहत्। याऽस्य॒
सा त॒नूरासी॑त्। तामपा॑हत। तद॒हर॑भवत्॥५७॥

ए॒ते वै प्र॒जाप॑ते॒र्दोहाः॑। य ए॒वं वेद॑। दु॒ह ए॒व प्र॒जाः। दि॒वा
वै नो॑ऽभू॒दिति॑। तद्वे॒वाना॑न्दे॒वत्व॑म्। य ए॒वन्दे॒वाना॑न्दे॒वत्व॑म्
वेद॑। दे॒वाने॒व भ॑वति। ए॒तद्वा अ॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॑। य
ए॒वम॑होरा॒त्राणां॑ जन्म॑ वेद॑। नाहो॑रा॒त्रेष्वार्ति॑मा॒र्च्छति॑॥५८॥

अस॒तोऽधि॒ मनो॑ऽसृज्यत। मनः॑ प्र॒जाप॑तिमसृजत।
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। तद्वा इ॒दं मन॑स्ये॒व प॑र॒मं

प्रतिष्ठितम्। यदिदङ्किं च। तदेतच्छ्वोवस्यसन्नाम् ब्रह्म।
व्युच्छन्तीव्युच्छन्त्यस्मै वस्यसीवस्यसी व्युच्छति। प्रजायते
प्रजयां पशुभिः। प्र परमेष्ठिनो मात्रामाप्नोति। य एवं
वेद॥५९॥

अग्निरंजायत तद्वयौऽतप्यतामिनदरोदीत्यजापतीरोदस्त्वमसृजतासृजत घृतमदुहुद्याऽस्य सा
तनूरासीदहरंभवदृच्छति वेदं (इदं धूमोऽग्निर्ज्योतिरर्चिर्मरीचय उदारास्तदन्ध्रं स जघनात्सा तमिस्रा
स प्रजननात्सा जोत्सा स उपपक्षाभ्यां सौऽहोरात्रयोः सन्धिः स मुखात्तदहर्देववान्मृन्मये दारुमये
रजते हरिते तेभ्यस्ताभ्यो द्वे तेऽन्नं पयो घृतं सोमम् ॥)॥९॥ [९]

प्रजापतिरिन्द्रमसृजतानुजावरन्देवानाम्। तं प्राहिणोत्।
परेहि। एतेषान्देवानामधिपतिरेधीति। तन्देवा अब्रुवन्।
कस्त्वमसि। वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति। सौऽब्रवीत्।
कस्त्वमसि वयं वै त्वच्छ्रेयांसः स्म इति मा देवा अवोचं
निति। अथ वा इदन्तरहि प्रजापतौ हर आसीत्॥६०॥

यदस्मिन्नादित्ये। तदेनमब्रवीत्। एतन्मे प्रयच्छ।
अथाहमेतेषान्देवानामधिपतिर्भविष्यामीति। कोऽहं
स्यामित्यब्रवीत्। एतत्प्रदायेति। एतत्स्या इत्यब्रवीत्।
यदेतद्ववीषीति। को ह वै नाम प्रजापतिः। य एवं वेद॥६१॥

विदुरेनन्नाम्ना। तदस्मै रुक्मं कृत्वा प्रत्यमुञ्चत्। ततो वा इन्द्रो
देवानामधिपतिरभवत्। य एवं वेद। अधिपतिरेव संमानानां
भवति। सौऽमन्यत। किङ्किं वा अकरमिति। स चन्द्रं म
आहरेति प्रालपत्। तच्चन्द्रमसश्चन्द्रमस्त्वम्। य एवं वेद॥६२॥

च॒न्द्रवा॑ने॒व भ॑वति। त॒न्दे॒वा अ॑ब्रुवन्। सु॒वीर्यो॑ मर्या॒ यथा॑
गोपा॒यत॒ इति॑। तत्सूर्य॑स्य सूर्य॒त्वम्। य ए॒वं वेद॑।
नै॒नन्द॑भ्रोति। कश्च॒ नास्मि॒न्वा इ॒दमिन्द्रि॑यं प्रत्य॑स्था॒दिति॑।
तदिन्द्र॑स्येन्द्र॒त्वम्। य ए॒वं वेद॑। इन्द्रि॒याव्ये॑व भ॑वति॥६३॥

अ॒यं वा इ॒दं प॑र॒मोऽभू॑दिति॑। तत्प॑रमे॒ष्टिनः॑ परमे॒ष्टित्वम्।
य ए॒वं वेद॑। प॒र॒मामे॒व का॑ष्ठां गच्छ॑ति। त॒न्दे॒वाः स॑म॒न्तं
पर्य॑विशन्। वस॑वः पुर॒स्तात्। रु॒द्रा दक्षि॑ण॒तः। आ॒दि॒त्याः
प॒श्चात्। वि॒श्वे दे॒वा उत्त॑र॒तः। अ॒ङ्गिर॑सः प्र॒त्यश्च॑म्॥६४॥

सा॒ध्याः प॑रा॒श्चम्। य ए॒वं वेद॑। उपै॑न॒ः स॑मा॒नाः
संवि॑शन्ति। स प्र॒जाप॑तिरे॒व भू॒त्वा प्र॒जा आ॑व॒यत्। ता
अ॒स्मै नाति॑ष्ठन्ता॒न्नाद्या॑य। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः।
दक्षि॑ण॒तः पर्या॑यन्। स दक्षि॑ण॒तः पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑
पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः। मुखं॑न्दक्षि॑ण॒तः॥६५॥

प॒श्चात्प॑र्या॒यन्। स प॒श्चात्पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः।
मुखं॑न्दक्षि॑ण॒तः। मुखं॑ प॒श्चात्। उत्त॑र॒तः पर्या॑यन्। स उत्त॑र॒तः
पर्य॑वर्तयत। ता मुखं॑ पुर॒स्तात्पश्य॑न्तीः। मुखं॑न्दक्षि॑ण॒तः।
मुखं॑ प॒श्चात्॥६६॥

मुखं॑मुत्त॑र॒तः। ऊ॒र्ध्वा उदा॑यन्। स उप॑रि॒ष्टान्य॑वर्तयत।
ताः स॒र्वतो॑मुखो भू॒त्वाऽऽव॑यत्। ततो॒ वै तस्मै॑ प्र॒जा

अतिष्ठन्तान्नाद्याय। य एवं विद्वान्परि च वर्तयते नि
च। प्रजापतिरेव भूत्वा प्रजा अंति। तिष्ठन्तेऽस्मै प्रजा
अन्नाद्याय। अन्नाद एव भवति॥६७॥

असीद्वेदं चन्द्रमस्त्वं य एवं वेदोन्द्रियाव्येव भवति प्रत्यञ्चं मुखेन्दक्षिणतो मुखं पश्चान्नवं च॥१०॥

[१०]

प्रजापतिरकामयत बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स एतन्दशहोतारमपश्यत्
तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति बहोर्भूयानभवत्। यः कामयेत
बहोर्भूयान्त्स्यामिति। स दशहोतारं प्रयुञ्जीत। बहोरेव
भूयान्भवति। सोऽकामयत वीरो म् आज्ञायेतेति। स
दशहोतुश्चतुर्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त॥६८॥

तस्य प्रयुक्तीन्द्रोऽजायत। यः कामयेत वीरो म् आज्ञायेतेति।
स चतुर्होतारं प्रयुञ्जीत। आऽस्य वीरो जायते। सोऽकामयत
पशुमान्त्स्यामिति। स चतुर्होतुः पञ्चहोतारं निरमिमीत।
तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति पशुमानभवत्। यः कामयेत
पशुमान्त्स्यामिति। स पञ्चहोतारं प्रयुञ्जीत॥६९॥

पशुमानेव भवति। सोऽकामयतर्तवो मे कल्पेरन्निति।
स पञ्चहोतुः षड्होतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य
प्रयुक्त्यृतवोऽस्मा अकल्पन्त। यः कामयेतर्तवो मे
कल्पेरन्निति। स षड्होतारं प्रयुञ्जीत। कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः।
सोऽकामयत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः
सोमयाजी जायेतेति॥७०॥

स षड्ढौतुः सप्तहोतारं निरमिमीत। तं प्रायुङ्क्त। तस्य प्रयुक्ति सोमपः सोमयाज्यभवत्। आऽस्य सोमपः सोमयाज्यजायत। यः कामयेत सोमपः सोमयाजी स्याम्। आ मे सोमपः सोमयाजी जायेतेति। स सप्तहोतारं प्रयुञ्जीत। सोमप एव सोमयाजी भवति। आऽस्य सोमपः सोमयाजी जायेते। स वा एष पशुः पञ्चधा प्रतितिष्ठति॥७१॥

पद्भिर्मुखेन। ते देवाः पशून् वित्वा। सुवर्गं लोकमायन्। तैऽमुष्मिल्लोके व्यक्षुध्यन्। तैऽब्रुवन्। अमुतः प्रदानं वा उपजिजीविमेति। ते सप्तहोतारं यज्ञं विधायायास्यम्। आङ्गीरसं प्राहिण्वन्। एतेनामुत्र कल्पयेति। तस्य वा इयङ्कृतिः॥७२॥

यदिदङ्किं च। य एवं वेद। कल्पतेऽस्मै। स वा अयं मनुष्येषु यज्ञः सप्तहोता। अमुत्र सज्जो देवेभ्यो हव्यं वहति। य एवं वेद। उपैनं यज्ञो नमति। यो वै चतुरहोतृणान्निदानं वेद। निदानवान्भवति। अग्निहोत्रं वै दशहोतुर्निदानम्। दशपूर्णमासौ चतुरहोतुः। चातुर्मास्यानि पञ्चहोतुः। पशुबन्धषड्ढौतुः। सौम्योऽध्वरः सप्तहोतुः। एतद्वै चतुरहोतृणान्निदानम्। य एवं वेद। निदानवान्भवति॥७३॥

अमिमीत् तं प्रायुङ्क्त पञ्चहोतारं प्र युञ्जीत जायेतेति तिष्ठति कृमिर्दशहोतुर्निदानं सप्त च॥११॥

[११]

प्रजापतिरकामयत प्रजाः सृजेयेति प्रजापतिरकामयत दशपूर्णमासौ सृजेयेति

प्रजापतिरकामयत् प्रजायेयेति स तपः स त्रिवृतं प्रजापतिरकामयत् दशहोतारं
 तेन दशधाऽऽत्मानं देवा वै वरुणमन्तो वै प्रजापतिस्ताः सृष्टाः समंश्चिष्यन्देवा वै
 चतुर्होतृभिरिदं वा अग्नें प्रजापतिरिन्द्रं प्रजापतिरकामयत् बहोभूयानेकादश॥११॥

प्रजापतिस्तद्वहंस्य प्रजापतिरकामयतानयेवैनत्तस्य वा इयं कृत्तिस्तस्मात्तेपानाज्योतिर्यदस्मिन्नादित्ये
 स षड्भोतुः सप्तहोतारत्रिसप्ततिः॥७३॥

प्रजापतिरकामयत् निदानवान्भवति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। किञ्चतुर्होतृणाञ्चतुर्होतृत्वमिति। यदेवैषु चतुर्धा होतारः। तेन चतुर्होतारः। तस्माच्चतुर्होतार उच्यन्ते। तच्चतुर्होतृणाञ्चतुर्होतृत्वम्। सोमो वै चतुर्होता। अग्निः पञ्चहोता। धाता षड्होता। इन्द्रः सप्तहोता॥१॥

प्रजापतिर्दशहोता। य एवञ्चतुर्होतृणामृद्धिं वेद। ऋध्नोत्येव। य एषामेवं बन्धुतां वेद। बन्धुमान्भवति। य एषामेवं क्लृप्तिं वेद। कल्पन्तेऽस्मै। य एषामेवमायतनं वेद। आयतनवान्भवति। य एषामेवं प्रतिष्ठां वेद॥२॥

प्रत्येव तिष्ठति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। दशहोता चतुर्होता। पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। अथ कस्माच्चतुर्होतार उच्यन्त इति। इन्द्रो वै चतुर्होता। इन्द्रः खलु वै श्रेष्ठो देवतानामुपदेशनात्। य एवमिन्द्रः श्रेष्ठ देवतानामुपदेशनाद्वेद। वसिष्ठः समानानां भवति। तस्माच्छ्रेष्ठमायन्तं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति। कीर्तिरस्य पूर्वाऽऽगच्छति जनतामायतः। अथो एनं प्रथमेनैवानु बुध्यन्ते। अयमागन्। अयमवासादिति॥३॥

सप्तहोता प्रतिष्ठां वेदं बुध्यन्ते षड्वि॥१॥

दक्षिणां प्रतिग्रहीष्यन्तसप्तदशकृत्वोऽपान्यात्। आत्मानमेव

समिन्धे। तेजसे वीर्याय। अथो प्रजापतिरेवैनो भूत्वा
प्रति गृह्णाति। आत्मनोऽनात्यै। यद्येनमार्त्विज्याद्वृत्
सन्तन्निर्हरेरन्। आग्नीध्रे जुहुयाद्दशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाज्येन।
पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्। प्रतिलोमं विग्राहम्॥४॥

प्राणानेवास्योप दासयति। यद्येनं पुनरुप शिक्षेयुः। आग्नीध्र
एव जुहुयाद्दशहोतारम्। चतुर्गृहीतेनाज्येन। पश्चात्प्राडासीनः।
अनुलोममविग्राहम्। प्राणानेवास्मै कल्पयति। प्रायश्चित्ती
वाग्योतेत्यृतुमुखऋतुमुखे जुहोति। ऋतूनेवास्मै कल्पयति।
कल्पन्तेऽस्मा ऋतवः॥५॥

कृता अस्मा ऋतव आरयन्ति। षड्भोता वै भूत्वा प्रजापतिरिदं
सर्वमसृजत। स मनोऽसृजत। मनसोऽधि गायत्रीमसृजत।
तद्गायत्रीं यश आर्च्छत्। तामाऽलभत। गायत्रिया अधि
छन्दांस्यसृजत। छन्दोभ्योऽधि सामं। तत्सामं यश
आर्च्छत्। तदाऽलभत॥६॥

साम्नोऽधि यजूंष्यसृजत। यजुभ्योऽधि विष्णुम्। तद्विष्णुं
यश आर्च्छत्। तमाऽलभत। विष्णोरध्योषधीरसृजत।
ओषधीभ्योऽधि सोमम्। तत्सोमं यश आर्च्छत्। तमाऽलभत।
सोमादधि पशूनसृजत। पशुभ्योऽधीन्द्रम्॥७॥

तदिन्द्रं यश आर्च्छत्। तदेनन्नाति प्राच्यवत। इन्द्र इव
यशस्वी भवति। य एवं वेद। नैनं यशोऽति प्रच्यवते।

यद्वा इदङ्किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यङ्गृह्णात्।
 तदेनं प्रतिगृहीतन्नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृहीयात्।
 तत्सर्वमुत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्।
 इयं वा उत्तान आङ्गीरसः। अनयैवैनत्प्रति गृह्णाति। नैनं
 हिनस्ति। बर्हिषा प्रतीयाद्वां वाऽश्वं वा। एतद्वै पशूनां प्रियं
 धाम। प्रियेणैवैनं धाम्ना प्रत्येति॥८॥

विग्राहं मृतवस्तदाऽलंभतेन्द्रङ्गृहीयात्पदं॥२॥ [२]

यो वा अविद्वान्निवर्तयते। विशीर्षा सपाप्माऽमुष्मिल्लोके
 भवति। अथ यो विद्वान्निवर्तयते। सशीर्षा विपाप्माऽमुष्मिल्लोके
 भवति। देवता वै सप्त पुष्टिकामा न्यवर्तयन्त। अग्निश्च
 पृथिवी च। वायुश्चान्तरिक्षं च। आदित्यश्च द्यौश्च चन्द्रमाः।
 अग्निर्यवर्तयत। स साहस्रमपुष्यत्॥९॥

पृथिवी न्यवर्तयत। सौषधीभिर्वनस्पतिभिरपुष्यत्।
 वायुर्यवर्तयत। स मरीचीभिरपुष्यत्। अन्तरिक्षं न्यवर्तयत।
 तद्वयोभिरपुष्यत्। आदित्यो न्यवर्तयत। स रश्मिभिरपुष्यत्।
 द्यौर्यवर्तयत। सा नक्षत्रैरपुष्यत्। चन्द्रमा न्यवर्तयत।
 सौऽहोरात्रैरर्धमासैर्मासैर्ऋतुभिः संवत्सरेणापुष्यत्।
 तान्योषान्पुष्यति। याऽस्तेऽपुष्यन्। य एवं विद्वान्नि च
 वर्तयते परि च॥१०॥

अपुष्यन्नक्षत्रैरपुष्यत्पदं च॥३॥ [३]

तस्य वा अग्नेर्हिरण्यं प्रतिजग्रहुषः। अर्धमिन्द्रियस्यापाक्रामत्।
 तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै सौऽर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
 अर्धमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् हिरण्यं
 प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। अर्धमस्येन्द्रियस्यापं
 क्रामति। तस्य वै सोमस्य वासः प्रतिजग्रहुषः।
 तृतीयमिन्द्रियस्यापाक्रामत्॥११॥

तदेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
 तृतीयमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान् वासः
 प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। तृतीयमस्येन्द्रियस्यापं
 क्रामति। तस्य वै रुद्रस्य गां प्रतिजग्रहुषः। चतुर्थमिन्द्रियस्यापाक्रामत्।
 तामेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त॥१२॥

चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वान्गां प्रतिगृह्णाति।
 अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। चतुर्थमस्येन्द्रियस्यापं क्रामति।
 तस्य वै वरुणस्याश्वं प्रतिजग्रहुषः। पञ्चममिन्द्रियस्यापाक्रामत्।
 तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स पञ्चममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
 पञ्चममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वानश्वं प्रतिगृह्णाति॥१३॥

अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। पञ्चममस्येन्द्रियस्यापं
 क्रामति। तस्य वै प्रजापतेः पुरुषं प्रतिजग्रहुषः।
 षष्ठमिन्द्रियस्यापाक्रामत्। तमेतेनैव प्रत्यगृह्णात्। तेन वै स
 षष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त। षष्ठमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य
 एवं विद्वान्पुरुषं प्रतिगृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति।

षष्ठमस्येन्द्रियस्यापं कामति॥१४॥

तस्य वै मनोस्तल्पं प्रतिजग्रुहुषः। सप्तममिन्द्रियस्यापं कामत्।
तमेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै स सप्तममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
सप्तममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वांस्तल्पं प्रति
गृह्णाति। अथ योऽविद्वान्प्रति गृह्णाति। सप्तममस्येन्द्रियस्यापं
कामति। तस्य वा उत्तानस्याङ्गीरसस्याप्राणत्प्रतिजग्रुहुषः।
अष्टममिन्द्रियस्यापं कामत्॥१५॥

तदेतेनैव प्रत्यंगृह्णात्। तेन वै सोऽष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्त।
अष्टममिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्ते। य एवं विद्वानप्राणत्प्रतिगृह्णाति।
अथ योऽविद्वान्प्रतिगृह्णाति। अष्टममस्येन्द्रियस्यापं कामति।
यद्वा इदङ्किं च। तत्सर्वमुत्तान एवाङ्गीरसः प्रत्यंगृह्णात्।
तदेनं प्रतिगृहीतन्नाहिनत्। यत्किं च प्रतिगृहीयात्।
तत्सर्वमुत्तानस्त्वाङ्गीरसः प्रतिगृह्णात्वित्येव प्रतिगृहीयात्।
इयं वा उत्तान आङ्गीरसः। अनयैवैतत्प्रति गृह्णाति। नैनं
हिनस्ति॥१६॥

तृतीयमिन्द्रियस्यापं कामच्चतुर्थमिन्द्रियस्यात्मन्नुपाधत्तं प्रतिगृह्णाति षष्ठमस्येन्द्रियस्यापं कामत्यष्टममिन्द्रियस्यापं कामत्प्रतिगृहीयाच्च

च (तस्य वा अग्नेरहिरण्यं सोमस्य वासस्तदेतेन रुद्रस्य गान्तामेतेन वरुणस्याश्वं प्रजापतेः पुरुषं
मनोस्तल्पन्तमेतेनोत्तानस्य तदेतेनाप्राणद्यद्वै। अर्थं तृतीयमष्टमं तच्चतुर्थं तां पञ्चमं षष्ठं सप्तमन्तम्।
तदेतेन द्वे तामेतेनैकं तमेतेन त्रीणि तदेतेनैकम्॥)॥४॥

[४]

ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यद्वशहोतारः सत्रमासत। केन
ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन प्रजा असृजन्तेति।

प्रजापतिना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन प्रजा असृजन्त।
यच्चतुर्होतारः सत्रमासन्त। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
केनौषधीरसृजन्तेति। सोमैन् वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१७॥

तेनौषधीरसृजन्त। यत्पञ्चहोतारः सत्रमासन्त। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त।
केनैषां पशूनवृञ्जतेति। अग्निना वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
तेनैभ्यो लोकेभ्योऽसुरान्प्राणुदन्त। तेनैषां पशूनवृञ्जत।
यथषड्होतारः सत्रमासन्त। केन ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्॥१८॥

केनतूनकल्पयन्तेति। धात्रा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्।
तेनतूनकल्पयन्त। यत्सप्तहोतारः सत्रमासन्त। केन ते
गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। केन सुवरायन्। केनेमाल्लोकान्त्समन्तन्वन्निति।
अर्यम्णा वै ते गृहपतिनाऽऽर्ध्वन्। तेन सुवरायन्।
तेनेमाल्लोकान्त्समन्तन्वन्निति॥१९॥

एते वै देवा गृहपतयः। तान् य एवं विद्वान्। अप्यन्यस्य
गार्हपते दीक्षते। अवान्तरमेव सत्रिणामृध्नोति। यो वा
अर्यमणं वेद। दानकामा अस्मै प्रजा भवन्ति। यज्ञो
वा अर्यमा। आर्यावसतिरिति वै तमाहुयं प्रशंसन्ति।
आर्यावसतिर्भवति। य एवं वेद॥२०॥

यद्वा इदङ्किं च। तत्सर्वं चतुर्होतारः। चतुर्होतृभ्योऽधि यज्ञो
निर्मितः। स य एवं विद्वान् विवदेत। अहमेव भूयो वेद।

यश्चतुर्होतृन् वेदेति। स ह्येव भूयो वेद। यश्चतुर्होतृन् वेद।
यो वै चतुर्होतृणां होतृन् वेद। सर्वासु प्रजास्वन्नमत्ति॥ २१॥

सर्वा दिशोऽभि जयति। प्रजापतिर्वै दशहोतृणां होता।
सोमश्चतुर्होतृणां होता। अग्निः पञ्चहोतृणां होता।
धाता षड्होतृणां होता। अर्यमा सप्तहोतृणां होता। एते
वै चतुर्होतृणां होतारः। तान् य एवं वेद। सर्वासु
प्रजास्वन्नमत्ति। सर्वा दिशोऽभि जयति॥ २२॥

आर्ध्ववर्त्रार्ध्वन्नित्येवं वेदंति सर्वा दिशोऽभि जयति (वै तेनं सूत्रेण ॥)॥ ५॥ [५]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा व्यस्रंसत। स हृदयं भूतोऽशयत्।
आत्मन् हा ३ इत्यह्वयत्। आपः प्रत्यशृण्वन्।
ता अग्निहोत्रेणैव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त। ताः
कुसिन्धुमुपौहन्। तस्मादग्निहोत्रस्य यज्ञक्रतोः। एकं
ऋत्विक्। चतुष्कृत्वोऽह्वयत्। अग्निर्वायुरादित्यश्चन्द्रमाः॥ २३॥

ते प्रत्यशृण्वन्। ते द्रश्शपूर्णमासाभ्यामेव यज्ञक्रतुनोप
पर्यावर्तन्त। त उपौहश्चत्वार्यङ्गानि। तस्माद्द्रश्शपूर्णमासयोर्यज्ञक्रतोः।
चत्वारं ऋत्विजः। पञ्चकृत्वोऽह्वयत्। पशवः प्रत्यशृण्वन्। ते
चातुर्मास्यैरेव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त। त उपौहं लोमं छुवीं
मांसमस्थिं मज्जानम्। तस्माच्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोः॥ २४॥

पञ्चर्त्विजः। षड्कृत्वोऽह्वयत्। ऋतवः प्रत्यशृण्वन्। ते
पशुबन्धेनैव यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त। त उपौहन्तस्तनावाण्डौ

शिश्नमवाँश्च प्राणम्। तस्मात्पशुबन्धस्य यज्ञक्रतोः।
षडृत्विजः। सप्तकृत्वोऽह्वयत्। होत्राः प्रत्यशृण्वन्। ताः
सौम्येनैवाध्वरेण यज्ञक्रतुनोपपर्यावर्तन्त॥ २५॥

ता उपौहन्त्सप्त शीर्षण्यान्प्राणान्। तस्मात्सौम्यस्याध्वरस्य
यज्ञक्रतोः। सप्त होत्राः प्राचीर्वषट्कुर्वन्ति। दशकृत्वोऽह्वयत्।
तपः प्रत्यशृणोत्। तत्कर्मणैव संवत्सरेण सर्वैर्यज्ञक्रतुभिरुप
पर्यावर्तत। तत्सर्वमात्मानमपरिवर्गमुपौहत्। तस्मात्संवत्सरे
सर्वे यज्ञक्रतवोऽवरुध्यन्ते। तस्माद्दशहोता चतुर्होता।
पञ्चहोता षड्होता सप्तहोता। एकहोत्रे बलिः५ हरन्ति।
हरन्त्यस्मै प्रजा बलिम्। ऐनमप्रतिख्यातं गच्छति। य एवं
वेद॥ २६॥

चन्द्रमाँश्चातुर्मास्यानां यज्ञक्रतोर्ध्वरेण यज्ञक्रतुनोप पर्यावर्तन्त सप्तहोता चत्वारि च॥६॥—[६]

प्रजापतिः पुरुषमसृजत। सौऽग्निरब्रवीत्। ममायमन्नमस्त्विति।
सौऽबिभेत्। सर्वं वै माऽयं प्र धक्ष्यतीति। स
एतांश्चतुर्होतृनात्मस्पर्णानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै
स आत्मानमस्पृणोत्। यदग्निहोत्रं जुहोति। एकहोतारमेव
तद्यज्ञक्रतुमाप्नोत्यग्निहोत्रम्॥ २७॥

कुसिन्धश्चात्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति। चतुरुन्नयति। चतुर्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
दर्शपूर्णमासौ। चत्वारि चात्मनोऽङ्गानि स्पृणोति।
आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। समित्यश्चमी।

पञ्चहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति चातुर्मास्यानि। लोमं छुर्वीं
मा५ समस्थिं मज्जानम्॥२८॥

तानि चात्मनः स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति।
चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। षड्होतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति
पशुबन्धम्। स्तनावाण्डौ शिश्वमवाञ्चं प्राणम्। तानि चात्मनः
स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति।
द्विर्जुहोति॥२९॥

समित्संसमी। सप्तहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति सौम्यमध्वरम्।
सप्त चात्मनः शीर्षण्यान्प्राणान्स्पृणोति। आदित्यस्य च
सायुज्यं गच्छति। चतुरुन्नयति। द्विर्जुहोति। द्विर्निमार्ष्टि।
द्विः प्राश्नाति। दशहोतारमेव तद्यज्ञक्रतुमाप्नोति संवत्सरम्।
सर्वं चात्मानुमपरिवर्गं स्पृणोति। आदित्यस्य च सायुज्यं
गच्छति॥३०॥

अग्निहोत्रं मज्जानन्द्विर्जुहोत्यपरिवर्गं स्पृणोत्येकं च॥७॥ [७]

प्रजापतिरकामयत् प्र जायेयेति। स तपोऽतप्यत।
सोऽन्तर्वानभवत्। स हरितः श्यावोऽभवत्। तस्मात्स्त्र्यन्तर्वन्नी।
हरिणी सती श्यावा भवति। स विजायमानो गर्भेणाताम्यत्।
स तान्तः कृष्णः श्यावोऽभवत्। तस्मात्तान्तः कृष्णः श्यावो
भवति। तस्यासुरेवाजीवत्॥३१॥

तेनासुनाऽसुरानसृजत। तदसुराणामसुरत्वम्। य

ए॒वम॑सुराणामसुर॒त्वं वेद॑। असु॑माने॒व भ॑वति। नैन॒मसु॑र्जहाति।
सोऽसु॑रान्त॒सृष्ट्वा पि॒तेवा॑मन्यत। तदनु॑ पि॒तृन॑सृजत। तत्पि॑तृणां
पि॒तृत्वम्। य ए॒वं पि॑तृणां पि॒तृत्वं वेद॑। पि॒तेवै॒व स्वाना॑
भवति॥ ३२॥

यन्त्य॑स्य पि॒तरो॒ हव॑म। स पि॒तृन्त॒सृष्ट्वाऽऽम॑नस्यत्।
तदनु॑ मनु॒ष्या॑नसृजत। तन्म॑नु॒ष्याणां॑ मनुष्य॒त्वम्। य ए॒वं
म॑नु॒ष्याणां॑ मनुष्य॒त्वं वेद॑। म॒न॒स्व्यै॒व भ॑वति। नैन॒मनु॑र्जहाति।
तस्मै॑ मनु॒ष्या॑न्त॒सृज॑नाय। दि॒वा दे॒वत्रा॑ऽभ॑वत्। तदनु॑
दे॒वान॑सृजत। तद्दे॒वाना॑न्दे॒वत्वम्। य ए॒वन्दे॒वाना॑न्दे॒वत्वं
वेद॑। दि॒वा है॒वास्य॑ दे॒वत्रा॑ भ॑वति। तानि॒ वा ए॒तानि॑
च॒त्वार्य॑म्भा॒सि। दे॒वा म॑नु॒ष्याः पि॒तरोऽसु॑राः। तेषु॑
सर्वे॑ष्व॒म्भो न॑भ॒ इव॑ भवति। य ए॒वं वेद॑॥ ३३॥

अजी॒वत्स्वाना॑ भवति दे॒वान॑सृजत सप्त॒ च॥ ८॥ [८]

ब्र॒ह्म॒वादि॑नो॒ वद॑न्ति। यो वा इ॒मं वि॒द्यात्। यतोऽयं॑ प॒वते॑।
यद॑भि॒ पव॑ते। यद॑भि॒ संप॑वते। सर्व॑मायु॒रियात्। न पु॒राऽऽयु॑षः
प्र मी॑येत। प॒शु॒मान्त॑स्यात्। वि॒न्देत् प्र॒जाम्। यो वा इ॒मं
वेद॑॥ ३४॥

यतोऽयं॑ प॒वते॑। यद॑भि॒ पव॑ते। यद॑भि॒ संप॑वते। सर्व॑मायु॒रेति॑।
न पु॒राऽऽयु॑षः प्र मी॑यते। प॒शु॒मान्भ॑वति। वि॒न्देत॑ प्र॒जाम्।
अ॒द्भ्यः प॑वते। अ॒पोऽभि॑ प॒वते॑। अ॒पोऽभि॑ संप॒वते॑॥ ३५॥
अ॒स्याः प॑वते। इ॒माम॑भि॒ पव॑ते। इ॒माम॑भि॒ संप॑वते।

अ॒ग्नेः प॑वते। अ॒ग्निम॒भि प॑वते। अ॒ग्निम॒भि सं प॑वते।
अ॒न्तरि॑क्षात्पवते। अ॒न्तरि॑क्षम॒भि प॑वते। अ॒न्तरि॑क्षम॒भि सं
प॑वते। आ॒दि॒त्यात्प॑वते॥३६॥

आ॒दि॒त्यम॒भि प॑वते। आ॒दि॒त्यम॒भि सं प॑वते। द्योः प॑वते।
दि॒वम॒भि प॑वते। दि॒वम॒भि सं प॑वते। दि॒ग्भ्यः प॑वते। दि॒शोऽभि
प॑वते। दि॒शोऽभि संप॑वते। स यत्पु॒रस्ता॒द्वाति॑। प्रा॒ण ए॒व भू॒त्वा
पु॒रस्ता॑द्वाति॥३७॥

तस्मा॑त्पु॒रस्ता॒द्धान्त॑म्। सर्वा॑ प्र॒जाः प्र॒ति न॑न्दन्ति। प्रा॒णो हि
प्रि॒यः प्र॒जाना॑म्। प्रा॒ण इ॒व प्रि॒यः प्र॒जाना॑ भवति। य ए॒वं वेद॑।
स वा ए॒ष प्रा॒ण ए॒व। अथ॑ यद्दक्षि॑णतो वाति॑। मा॒तरि॑श्चै॒व
भू॒त्वा दक्षि॑णतो वाति॑। तस्मा॑द्दक्षि॑णतो वान्तं वि॒द्यात्। सर्वा॑
दि॒श आ॑ वाति॥३८॥

सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ वि वाति॑। सर्वा॑ दि॒शोऽनु॑ सं वा॒तीति॑।
स वा ए॒ष मा॒तरि॑श्चै॒व। अथ॑ यत्प॒श्चाद्वा॑ति॑। प॒व॒मान॑ ए॒व
भू॒त्वा प॒श्चाद्वा॑ति॑। पू॒तम॑स्मा॒ आह॑रन्ति। पू॒तमु॑प॒हर॑न्ति।
पू॒तम॑श्जाति॑। य ए॒वं वेद॑। स वा ए॒ष प॒व॒मान॑ ए॒व॥३९॥

अथ॑ यदु॒त्तर॑तो वाति॑। स॒वि॒तै॒व भू॒त्वोत्त॑रतो वाति॑। स॒वि॒तै॒व
स्वा॒ना भ॑वति। य ए॒वं वेद॑। स वा ए॒ष स॒वि॒तै॒व। ते य
ए॒नं पु॒रस्ता॑दा॒यन्त॑मु॒प॒वद॑न्ति। य ए॒वास्य॑ पु॒रस्ता॑त्पा॒प्मानः॑।
ता॒ंस्तेऽप॑ घ्नन्ति। पु॒रस्ता॑दि॒तरा॑न्या॒प्मानः॑ स॒चन्ते॑। अथ॑ य

ए॒न॒न्दक्षि॒णत॒ आ॒य॒न्त॑मु॒प॒व॑द॒न्ति॥४०॥

य ए॒वा॒स्य॑ दक्षि॒णतः॑ पा॒प्मानः॑। ता॒ऽस्तेऽप॑ घ्नन्ति। दक्षि॒णत॒
इत॑रा॒न्या॒प्मनः॑ सचन्ते। अथ॒ य ए॒नं प॒श्चादा॑य॒न्त॑मु॒प॒
व॑द॒न्ति। य ए॒वा॒स्य॑ प॒श्चात्पा॑प्मानः। ता॒ऽस्तेऽप॑ घ्नन्ति।
प॒श्चादि॑त॒रा॒न्या॒प्मनः॑ सचन्ते। अथ॒ य ए॒नमु॑त्तर॒त आ॒य॒न्त॑मु॒प॒
व॑द॒न्ति। य ए॒वा॒स्योत्तर॑तः पा॒प्मानः॑। ता॒ऽस्तेऽप॑ घ्नन्ति॥४१॥

उ॒त्तर॑त॒ इत॑रा॒न्या॒प्मनः॑ सचन्ते। तस्मा॑दे॒वं वि॒द्वान्। वी॒वं
नृ॒त्येत्। प्रे॒वं च॒लेत्। व्य॒स्ये॒वा॒क्ष्यौ भा॑षेत्। म॒ण्टये॑दि॒व।
क्रा॒थये॑दि॒व। शृ॒ङ्गाये॑ते॒व। उ॒त मो॑प॒ वदे॑युः। उ॒त मे॑
पा॒प्मान॒मप॑ ह॒न्युरि॑ति॒। स या॑न्दि॒शः स॒निमे॒ष्यन्त्स्यात्।
य॒दा ता॑न्दि॒शं वा॒तो वा॒यात्। अथ॒ प्रवे॑यात्। प्र वा॑ धावयेत्।
सा॒तमे॒व र॑दि॒तं व्यू॑ढं ग॒न्धम॒भि प्र॑च्य॒वते॑। आ॒ऽस्य॒ तं ज॑न॒प॒दं
पूर्वा॑ की॒र्तिर्ग॑च्छति। दान॑कामा अ॒स्मै प्र॒जा भ॑वन्ति। य ए॒वं
वेद॑॥४२॥

वेद॒ सं प॑वत आ॒दित्या॑त्प॒वते वा॒त्या वा॑त्येष प॒व॒मान ए॒व दक्षि॑णत आ॒य॒न्त॑मु॒प॒ व॑द॒न्त्युत्तर॑तः
पा॒प्मान॒स्ताः स्ते॑प॒ं घ्न॑न्तीत्य॒ष्टौ च॑॥१॥

[१]

प्र॒जाप॑तिः सोम॒ः राजा॑नमसृजत। तन्नयो॒ वेदा॑
अ॒न्व॑सृज्यन्त। तान् ह॒स्तैऽकुरु॑त। अथ॒ ह सी॒ता
सा॒वि॒त्री। सोम॒ः राजा॑नश्चकमे। श्र॒द्धामु॒ स च॑कमे। सा॒ऽऽहं
पि॒तरं॑ प्र॒जाप॑तिमु॒प॒स॒सार॑। तं हो॒वाच॑। नम॑स्ते अस्तु
भगवः। उप॑ त्वा॒ऽयानि॑॥४३॥

प्र त्वां पद्ये। सोमं वै राजानङ्कामये। श्रद्धामु स कामयतु
इति। तस्या उ ह स्थांगुरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा। दशहोतारं
पुरस्ताद्वाख्याय। चतुर्होतारन्दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्।
षड्होतारमुत्तरतः। सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च
मुखेऽलङ्कृत्य॥४४॥

आऽस्यार्धं वव्राज। तां होदीक्ष्योवाच। उप मा वर्तस्वेति।
तं होवाच। भोगन्तु म आचक्ष्व। एतन्म आचक्ष्व। यत्ते
पाणाविति। तस्या उ ह त्रीन् वेदान्प्रददौ। तस्मादुह स्त्रियो
भोगमैव हारयन्ते। स यः कामयेत प्रियः स्यामिति॥४५॥

यं वा कामयेत प्रियः स्यादिति। तस्मा एतं
स्थांगुरमलङ्कारङ्कल्पयित्वा। दशहोतारं पुरस्ताद्वाख्याय।
चतुर्होतारन्दक्षिणतः। पञ्चहोतारं पश्चात्। षड्होतारमुत्तरतः।
सप्तहोतारमुपरिष्ठात्। सम्भारैश्च पत्निभिश्च मुखेऽलङ्कृत्य।
आस्यार्धं व्रजेत्। प्रियो हैव भवति॥४६॥

अयान्यलङ्कृत्यं स्यामिति भवति॥१०॥ [१०]

ब्रह्मात्मन्वदसृजत। तदकामयत। समात्मनां पद्येयेति।
आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै दशमं हूतः प्रत्यंशृणोत्।
स दशहूतोऽभवत्। दशहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतन्दशहूतं
सन्तम। दशहोतेत्याचक्षते परोक्षेण। परोक्षप्रिया इव हि
देवाः॥४७॥

आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै सप्तमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स सप्तहूतोऽभवत्। सप्तहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
सप्तहूतं सन्तम्। सप्तहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया
इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै षष्ठं हूतः
प्रत्यशृणोत्। स षड्हूतोऽभवत्॥४८॥

षड्हूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं षड्हूतं सन्तम्।
षड्होतेत्याचक्षते पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः।
आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै पञ्चमं हूतः प्रत्यशृणोत्।
स पञ्चहूतोऽभवत्। पञ्चहूतो ह वै नामैषः। तं वा एतं
पञ्चहूतं सन्तम्। पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेण॥४९॥

पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। आत्मन्नात्मन्नित्यामन्त्रयत। तस्मै
चतुर्थं हूतः प्रत्यशृणोत्। स चतुर्हूतोऽभवत्। चतुर्हूतो ह
वै नामैषः। तं वा एतश्चतुर्हूतं सन्तम्। चतुर्होतेत्याचक्षते
पुरोक्षेण। पुरोक्षप्रिया इव हि देवाः। तमब्रवीत्। त्वं वै मे
नेदिष्ठं हूतः प्रत्यश्रौषीः। त्वयैनानाख्यातार इति। तस्मान्नु
हैनांश्चतुर्होतार इत्याचक्षते। तस्माच्छुश्रूषुः पुत्राणां
हृद्यतमः। नेदिष्ठो हृद्यतमः। नेदिष्ठो ब्रह्मणो भवति। य एव
वेद॥५०॥

देवाष्षड्हूतोऽभवत्पञ्चहोतेत्याचक्षते पुरोक्षेणाश्रौषीष्यद्वा॥११॥

[११]

ब्रह्मवादिनः किं दक्षिणां यो वा अविद्वान्तस्य वै ब्रह्मवादिनो यदशहोतारः प्रजापतिर्व्यसं

प्रजापतिः पुरुषं प्रजापतिरकामयत् स तपः सोऽन्तर्वान्ब्रह्मवादिनो यो वा इमं
विद्यात्प्रजापतिः सोमं राजानं ब्रह्मात्मन्वदेकादश॥११॥

ब्रह्मवादिनस्तस्य वा अग्रेर्यद्वा इदङ्गि च प्रजापतिरकामयत् य एवास्य दक्षिणतः
पञ्चाशत्॥५०॥

ब्रह्मवादिनो य एवं वेद॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
तृतीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

जुष्टो दमूना अतिथिर्दुरोणे। इमन्नो यज्ञमुप याहि विद्वान्।
विश्वा अग्नेऽभियुजो विहत्य। शत्रूयतामा भरा भोजनानि।
अग्ने शर्ध महते सौभगाय। तव द्युम्नान्युत्तमानि सन्तु।
सञ्ज्ञास्पत्यः सुयममा कृणुष्व। शत्रूयतामभि तिष्ठा महाः
सि। अग्ने यो नोऽभितो जनः। वृको वारो जिघांसति॥१॥

तांस्त्वं वृत्रहं जहि। वस्वस्मभ्यमा भरा अग्ने यो
नोऽभिदासति। समानो यश्च निष्ठः। इध्मस्यैव प्रक्षायतः।
मा तस्योच्छेषि किञ्चन। त्वमिन्द्राभिभूरसि। देवो
विज्ञातवीर्यः। वृत्रहा पुरुचेतनः। अप प्राच इन्द्र विश्वाः
अमित्रान्॥२॥

अपापांचो अभिभूते नुदस्व। अपोदींचो अपशूराधरा च ऊरौ।
यथा तव शर्मन्मदेम। तमिन्द्रं वाजयामसि। महे वृत्राय
हन्तवे। स वृषा वृषभो भुवत्। युजे रथङ्गवेषणः हरिभ्याम्।
उप ब्रह्माणि जुजुषाणमस्थुः। विबाधिष्टास्य रोदसी महित्वा।
इन्द्रो वृत्राण्यप्रतीजघन्वान्॥३॥

हव्यवाहमभिमातिषाहम्। रक्षोहणं पृतनासु जिष्णुम्।
ज्योतिष्मन्तन्दीर्घतं पुरन्धिम्। अग्निः स्विष्टकृतमा हुवेम।
स्विष्टमग्ने अभि तत्पृणाहि। विश्वा देव पृतना अभि प्या

उरुन्नः पन्थां॑ प्रदि॒शन्विभा॑हि। ज्योति॑ष्मद्धेह्य॒जरन्न॑ आयुः।
त्वाम॑ग्रे ह॒विष्मन्तः॑। दे॒वं मर्ता॑स ईडते॥४॥

मन्ये॑ त्वा जा॒तवे॑दसम्। स ह॒व्या व॑क्ष्यानुषक्। विश्वा॑नि नो
दुर्ग॑हा जा॒तवे॑दः। सिन्धु॒न्न ना॒वा दु॑रि॒ताऽति॑ पर्षि। अग्रे॑
अत्रि॒वन्मन॑सा गृणा॒नः। अ॒स्माकं॑ बोध्यवि॒ता त॒नूना॑म्। पूषा
गा अन्वे॑तु नः। पूषा र॑क्ष॒त्वर्व॑तः। पूषा वाज॑ः स॒नोतु॑ नः।
पूषे॒मा आशा॑ अनु॑वेद॒ सर्वाः॑॥५॥

सो अ॒स्माः अभ॑यतमेन नेषत्। स्व॒स्ति॒दा अघृ॑णिः
सर्व॑वीरः। अप्र॑युच्छन्पु॒र ए॒तु प्र॒जा॒नन्। त्वम॑ग्रे स॒प्रथा॑ असि।
जुष्टो॑ होता॒ वरे॑ण्यः। त्वया॑ य॒ज्ञं वि॑तन्वते। अ॒ग्नी रक्षा॑ःसि
सेध॑ति। शु॒क्रशो॑चिरम॒र्त्यः। शुचिः॑ पाव॒क ईड्यः॑। अग्रे॑ रक्षा॑
णो अ॑ःह॒सः॥६॥

प्रति॑ ष्म दे॒व री॑षतः। तपि॑ष्ठैर॒जरो॑ दह। अग्रे॑ ह॑सि
न्य॑त्रिणम्। दी॒द्यन्म॒र्त्येष्वा॑। स्वे क्षये॑ शुचि॒व्रत॑। आ वा॑त
वाहि॑ भेष॒जम्। वि वा॑त वाहि॒ यद्र॑पः। त्व॑ हि वि॒श्वभे॑षजः।
दे॒वाना॑न्दूत ईय॑से। द्वावि॒मौ वा॒तौ वा॒तः॥७॥

आ सिन्धो॒रा प॑रा॒वतः॑। दक्षं॑ मे अ॒न्य आ॒वातु॑। प॒रा॒न्यो वा॑तु
यद्र॑पः। यद॒दो वा॑त ते गृ॒हे। अ॒मृत॑स्य नि॒धिर्हृ॑तः। ततो॑ नो
देहि॑ जी॒वसे॑। ततो॑ नो धेहि॑ भेष॒जम्। ततो॑ नो म॒ह आ॒वह॑।

वा॒त॒ आ॒वा॒तु॒ भे॒ष॒जम् । श॒म्भूर्म॑यो॒भूर्नो॑ हृ॒दे ॥ ८ ॥

प्र ण॒ आयू॑षि॒ तारि॑षत् । त्वम॑ग्रे अ॒यासि॑ । अ॒या स॒न्मन॑सा
हि॒तः । अ॒या सन् ह॒व्यमू॑हिषे । अ॒या नो॑ धेहि॒ भे॒ष॒जम् । इ॒ष्टो
अ॒ग्निरा॑हु॒तः । स्वाहा॑कृतः पिप॑र्तु नः । स्व॒गा दे॒वेभ्य॑ इ॒दन्न॑मः ।
का॒मो भू॑तस्य॒ भव्य॑स्य । स॒म्राडे॑को वि॒राज॑ति ॥ ९ ॥

स इ॒दं प्र॑ति॒ पप्र॑थे । ऋ॒तूनु॑त्सृ॒जते॑ व॒शी । का॒म॒स्तद॑ग्रे
सम॑वर्त॒ताधि॑ । मन॑सो॒ रेतः॑ प्रथ॒मं यदा॑सीत् । स॒तो
बन्धु॑मसंति॒ निर॑विन्दन् । हृ॒दि प्र॑ती॒ष्या क॒वयो॑ मनी॒षा ।
त्वया॑ म॒न्यो स॒रथ॑मा॒रुज॑न्तः । ह॒र्षमा॑णासो धृ॒षता॑ म॒रुत्वः॑ ।
ति॒ग्मेष॑व॒ आयु॑धा स॒शिश॑ानाः । उप॒ प्रय॑न्ति॒ नरो॑
अ॒ग्निरू॑पाः ॥ १० ॥

म॒न्युर्भ॑गो म॒न्युरे॒वास॑ दे॒वः । म॒न्युर॑हो॒ता वरु॑णो वि॒श्ववे॑दाः ।
म॒न्युं वि॑शं ई॒डते॑ दे॒वय॑न्तीः । पा॒हि नो॑ म॒न्यो तप॑सा॒ श्रमे॑ण ।
त्वम॑ग्रे व्र॒तभृ॑च्छुचिः । दे॒वा आ॑सा॒दया॑ इ॒ह । अ॒ग्रे ह॒व्याय॑
वोढ॑वे । व्र॒तानु॑बिभ्र॑द्व्र॒तपा॑ अदा॒भ्यः । यजा॑ नो दे॒वा अ॒जरः॑
सु॒वीरः॑ । दध॑द्र॒त्नानि॑ सु॒विदा॑नो अ॒ग्रे । गो॒पाय॑ नो जी॒वसे॑
जा॒तवे॑दः ॥ ११ ॥

जिघांसत्यग्निमित्राङ्घ्रन्वानीडते सर्वा अहंसो वातो हृदे राजत्यग्निरूपाः सुविदानो अग्र एकं च ॥ १॥

[१]

चक्षु॑षो हे॒ते मन॑सो हे॒ते । वाचो॑ हे॒ते ब्र॒ह्म॑णो हे॒ते । यो
मा॑ऽघा॒युरभि॑दासंति । तम॑ग्रे मे॒न्या मे॒नि कृ॑णु । यो मा॒ चक्षु॑षा॒

यो मनसा। यो वाचा ब्रह्मणाऽघायुरभिदासंति। तयोऽग्ने त्वं मेन्या। अमुममेनिं कृणु। यत्किञ्चासौ मनसा यच्च वाचा। यज्ञैर्जुहोति यजुषा हविर्भिः॥१२॥

तन्मृत्युर्निर्ऋत्या संविदानः। पुरादिष्टादाहुतीरस्य हन्तु। यातुधाना निर्ऋतिरादुरक्षः। ते अस्य घन्त्वन्तेन सत्यम्। इन्द्रेषिता आज्यमस्य मध्नन्तु। मा तत्समृद्धिं यदसौ करोति। हन्मि तेऽहं कृतं हविः। यो मे घोरमर्चीकृतः। अपाञ्चौ त उभौ बाहू। अपनह्याम्यास्यम्॥१३॥

अपं नह्यामि ते बाहू। अपं नह्याम्यास्यम्। अग्नेर्देवस्य ब्रह्मणा। सर्वन्तेऽवधिषं कृतम्। पुराऽमुष्यं वषट्कारात्। यज्ञन्देवेषु नस्कृधि। स्विष्टमस्माकं भूयात्। माऽस्मान्प्रापन्नरातयः। अन्ति दूरे सतो अग्ने। भ्रातृव्यस्याभिदासंतः॥१४॥

वषट्कारेण वज्रेण। कृत्यां हन्मि कृतामहम्। यो मा नक्तन्दिवा सायम्। प्रातश्चाहो निपीयति। अद्या तमिन्द्र वज्रेण। भ्रातृव्यं पादयामसि। इन्द्रस्य गृहोऽसि तन्त्वा। प्रपद्ये सगुः साश्वः। सह यन्मे अस्ति तेन। ईडे अग्निं विपश्चितम्॥१५॥

गिरा यज्ञस्य साधनम्। श्रुष्टीवानन्धितावानम्। अग्ने शक्यं ते वयम्। यमं देवस्य वाजिनः। अति द्वेषांसि तरेम। अवतं मा समनसौ समौकसौ। सचेतसौ सरेतसौ। उभौ

माम॑वत॒ज्ञात॑वेदसौ। शि॒वौ भ॑वतम॒द्य नः॑। स्व॒यं कृ॑ण्वानः
सु॒गम॑प्रयावम्॥१६॥

ति॒ग्मशृ॑ङ्गो वृष॒भः शो॑शु॒चानः॑। प्र॒त्न॑ स॒धस्थ॑मनु पश्य॒मानः॑।
आ तन्तु॑म॒ग्निर्दिव्य॑न्त॒तान। त्वन्न॑स्तन्तु॒रुत॑ सेतु॒रग्रे॑। त्वं पन्था॑
भव॑सि देव॒यानः॑। त्वया॑ऽग्रे पृ॒ष्ठं व॑यमारु॒हेम। अथा॑ दे॒वैः
संधु॑माद॒ मद॑म। उदु॑त्त॒मं मु॑मुग्धि नः। वि पाश॑ मध्य॒मश्च॑त।
अवा॑ध॒मानि॑ जी॒वसे॑॥१७॥

व॒यं सो॑म व्र॒ते तवा॑। मन॑स्त॒नूषु॑ बिभ्र॑तः। प्र॒जाव॑न्तो
अशी॑महि। इन्द्रा॑णी दे॒वी सु॑भगा॒ सुप॑त्नी॑। उद॑ःशेन
पति॑विद्ये जिगाय। त्रि॑ःशद॑स्या ज॒घनं॑ योज॑नानि। उप॒स्थ
इन्द्र॑ः स्थवि॑रं बिभर्ति। सेना॑ ह॒ नाम॑ पृथि॒वी ध॑नञ्जया।
वि॒श्वव्य॑चा॒ अदि॑तिः सूर्य॑त्वक्। इन्द्रा॑णी दे॒वी प्रा॒सहा॑
ददा॑ना॥१८॥

सा नो॑ दे॒वी सु॒हवा॑ शर्म॒ यच्छ॑तु। आत्वा॑ऽहार्षम॒न्तर॑भूः।
ध्रु॒वस्ति॑ष्ठावि॒चाच॑लिः। वि॒शस्त्वा॑ सर्वा॒ वाञ्छ॑न्तु। मा
त्वद्रा॑ष्ट्रमधि॒ भ्रश॑त्। ध्रु॒वा द्यौर्ध्रु॑वा पृथि॒वी। ध्रु॒वं
वि॒श्वमि॑दञ्जग॑त्। ध्रु॒वा ह॒ पर्व॑ता इ॒मे। ध्रु॒वो राजा॑
वि॒शाम॑यम्। इ॒हैवै॑धि॒ मा व्य॑थिष्ठाः॥१९॥

पर्व॑त इ॒वावि॑चाचलिः। इन्द्र॑ इवे॒ह ध्रु॒वस्ति॑ष्ठ। इ॒ह रा॑ष्ट्रमु॒
धार॑य। अ॒भिति॑ष्ठ पृ॒तन्य॑तः। अध॑रे सन्तु शत्र॑वः। इन्द्र॑ इव

वृत्रहा तिष्ठ। अपः क्षेत्राणि सञ्जयन्। इन्द्र एणमदीधरत्।
ध्रुवन्ध्रुवेण हविषा। तस्मै देवा अधिब्रवन्। अयं च
ब्रह्मणस्पतिः॥२०॥

हविर्भिरास्यमभि दासतो विपश्चित्प्रयावञ्जीवसे ददांना व्यथिष्ठा ब्रवन्नेकं च॥२॥—————[२]

जुष्टीं नरो ब्रह्मणा वः पितृणाम्। अक्षमव्ययन्न किलारिषाथ।
यच्छक्करीषु बृहता रवेण। इन्द्रे शुष्ममदधाथा वसिष्ठाः।
पावका नः सरस्वती। वाजैर्भिर्वाजिनीवती। यज्ञं वष्टु धिया
वसुः। सरस्वत्यभिनां नेषि वस्यः। मा पस्फरीः पर्यसा मा
न आधक्। जुषस्व नः सुख्या वेश्या च॥२१॥

मा त्वक्षेत्राण्यरणानि गन्म। वृञ्जे हविर्नमसा बर्हिरग्नौ।
अयामि सुगृधृतवती सुवृक्तिः। अम्यक्षि सन्न सदाने पृथिव्याः।
अश्रायि यज्ञः सूर्ये न चक्षुः। इहार्वाश्चमति ह्वये। इन्द्रं जैत्राय
जेतवे। अस्माकमस्तु केवलः। अर्वाश्चमिन्द्रममुतो हवामहे।
यो गोजिद्धं न जिदंश्च जिद्यः॥२२॥

इमन्नो यज्ञं विह्वे जुषस्व। अस्य कुर्मो हरिवो
मेदिनन्त्वा। असंमृष्टो जायसे मातृवोः शुचिः। मन्द्रः
कविरुदतिष्ठो विवस्वतः। घृतेन त्वा वर्धयन्नग्र आहुत।
धूमस्ते केतुरभवद्विवि श्रितः। अग्निरग्रे प्रथमो देवतानाम्।
संयातानामुत्तमो विष्णुरासीत्। यजमानाय परिगृह्य देवान्।
दीक्षयेद५ हविरा गच्छतन्नः॥२३॥

अग्निश्च विष्णो तप उत्तमं महः। दीक्षापालेभ्योऽवनत५ हि

शक्रा। विश्वैर्देवैर्यज्ञियैः संविदानौ। दीक्षामस्मै यजमानाय
धत्तम्। प्र तद्विष्णुः स्तवते वीर्याय। मृगो न भीमः कुचरो
गिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधि क्षियन्ति भुवनानि
विश्वा। नूमर्तो दयते सनिष्यन् यः। विष्णव उरुगायाय
दाशत्॥२४॥

प्र यः सूत्राचा मनसा यजातै। एतावन्तन्नर्यमा विवासात्।
विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्।
ध्रुवासौ अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षितिः सुजनिमा
चकार। त्रिदेवः पृथिवीमेष एताम्। विचक्रमे शतर्चसं
महित्वा। प्र विष्णुरस्तु तवसस्तवीयान्। त्वेषः ह्यस्य
स्थविरस्य नाम॥२५॥

होतारश्चित्ररथमध्वरस्य। यज्ञस्ययज्ञस्य केतुः रुशन्तम्।
प्रत्यर्धिन्देवस्यदेवस्य मूहा। श्रिया त्वग्निमतिथिं जनानाम्।
आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च
याहि। वरीवृजत्स्थविरेभिः सुशिप्र। अस्मे दधद्वृषणः
शुष्ममिन्द्र। इन्द्रः सुवर्षा जनयन्नहानि। जिगायोशिग्भिः
पृतना अभि श्रीः॥२६॥

प्रारोचयन्मनवे केतुमहाम्। अविन्द्योतिर्बृहते रणाय।
अश्विनाववसे निह्वये वाम्। आ नूनं यातः सुकृताय
विप्रा। प्रातर्युक्तेन सुवृता रथेन। उपागच्छतमवसागतन्नः।

अविष्टन्धीष्वश्विना न आसु। प्रजावद्रेतो अहंयन्नो
अस्तु। आवा॑न्तो॒के तन॑ये तू॒तुजानाः। सुर॑त्ना॒सो
दे॒ववी॑तिङ्गमेम॥२७॥

त्व॑ स॒ोम॒ क्रतु॑भिः सु॒क्रतु॑र्भूः। त्वद॑न्दक्षैः सु॒दक्षो॑ विश्व॒वेदाः।
त्वं वृषा॑ वृष॒त्वेभि॑र्महि॒त्वा। द्यु॒मेभि॑र्द्यु॒म्यभ॑वो नृ॒चक्षाः॑। अषा॑ढं
यु॒त्सु पृ॒त॒नासु॑ प॒प्रिम्। सु॒व॒र॒षाम॒प्स्वां वृ॒ज॒न॑स्य गो॒पाम्।
भ॒रेषु॒जा स॑क्षि॒ति स॑श्र॒व॑सम्। ज॒य॑न्त॒न्त्वाम॑नु॒ मदे॑म सोम।
भवा॑ मि॒त्रो न शे॒व्यो घृ॒तासु॑तिः। विभू॑तद्यु॒म्न ए॒व या उ॑
स॒प्रथाः॑॥२८॥

अधा॑ ते वि॒ष्णो वि॒दुषा॑ चि॒दृध्यः॑। स्तोमो॑ य॒ज्ञस्य॑ रा॒ध्यो
ह॒विष्म॑तः। यः पू॒र्व्याय॑ वे॒धसे॒ नवी॑यसे। सु॒म॒ज्ज्ञान॑ये
वि॒ष्णवे॒ ददा॑शति। यो जा॒तम॒स्य म॑हतो म॒हि ब्रवा॑त्। सेदु॑
श्रवो॑भि॒र्युज्य॑ चि॒दभ्य॑सत्। तमु॑ स्तो॒तारः पू॒र्व्यं यथा॑ वि॒द
ऋ॒तस्य॑। गर्भ॑ स॒ ह॒विषा॑ पि॒प॒र्त॒न। आ॒ऽस्य॑ जा॒न॒न्तो नाम॑
चि॒द्वि॒व॒क्त॒न। बृ॒ह॒त्ते वि॒ष्णो सु॒म॒तिं भ॑जामहे॥२९॥

इ॒मा धा॒ना घृ॑त॒स्रुवः॑। ह॒री इ॒होप॑वक्षतः। इन्द्र॑ स॒ुख॑त॒मे रथे॑।
ए॒ष ब्र॒ह्मा प्र॑ते॒महे। वि॒दथे॑ श॑सि॒षः ह॒री। य ऋ॒त्वि॒यः प्र॑ते
व॒न्वे। व॒नुषो॑ ह॒र्य॑त॒मद॑म्। इन्द्रो॑ नाम॑ घृ॒त॒त्रयः॑। ह॒रि॑भि॒श्चारु॑
सेच॑ते। श्रु॒तो गु॒ण आ त्वा॑ वि॒श॒न्तु॥३०॥

ह॒रि॑व॒र्षस॒ङ्गिरः॑। आच॑र॒षणि॒प्रा वृष॑भो जना॑नाम्। राजा॑
कृ॒ष्टी॒नां पु॑रु॒हूत॑ इन्द्रः। स्तु॒तश्र॑व॒स्य॒न्नव॑सोप॒म॒द्रिक्। यु॒क्त्वा

हरी वृषणायाँह्यर्वाङ्। प्र यत्सिन्धवः प्रसुवं यदायन्। आपः
समुद्रं रथ्यैव जग्मुः। अतश्चिदिन्द्रः सदसो वरीयान्।
यदीं सोमः पृणति दुग्धो अंशुः। ह्यामसि त्वेन्द्र
याह्यर्वाङ्॥ ३१॥

अरन्ते सोमस्तनुवै भवाति। शतक्रतो मादयस्वा सुतेषु।
प्रास्मां अंव पृतनासु प्रयुत्सु। इन्द्राय सोमाः प्रदिवो
विदानाः। ऋभुर्येभिर्वृषपर्वा विहायाः। प्रयम्यमाणान्प्रति षू
गृभाय। इन्द्र पिब वृषधूतस्य वृष्णः। अहेडमान उपयाहि
यज्ञम्। तुभ्यं पवन्त इन्द्रवः सुतासः। गावो न वज्रिन्स्वमोको
अच्छ॥ ३२॥

इन्द्रा गंहि प्रथमो यज्ञियानाम्। या तै काकुत्सुकृता या
वरिष्ठा। यया शश्वत्पिबसि मध्वं ऊर्मिम्। तया पाहि प्र तै
अध्वर्युरस्थात्। सन्ते वज्रो वर्ततामिन्द्र गव्युः। प्रातर्युजा
वि बोधय। अश्विनावेह गच्छतम्। अस्य सोमस्य पीतये।
प्रातर्यावाणा प्रथमा यजध्वम्। पुरा गृध्रादररुषः पिबाथः।
प्रातरहि यज्ञमश्विना दधाते। प्रशंसन्ति कवयः पूर्वभाजः।
प्रातर्यजध्वमश्विना हिनोत। न सायमस्ति देवया अजुष्टम्।
उतान्यो अस्मद्यजते विचायः। पूर्वः पूर्वो यजमानो
वनीयान्॥ ३३॥

चाश्वजिद्यो गच्छतन्नो दाशत्रामाभिश्चिर्गमेम सप्रथां भजामहे विशन्तु याह्यर्वाङ्च्छं पिबाथृष्यद्॥ ३॥ [३]

नक्तं जाताऽस्योषधे। रामे कृष्णे असिंक्रि च। इदं

रंजनि रजया किलासं पलितं च यत्। किलासश्च
पलितं च। निरितो नाशया पृषत्। आ नः स्वो अश्नुतां
वर्णः। परां श्वेतानि पातय। असितन्ते निलयनम्।
आस्थानमसितन्तव॥ ३४॥

असिक्रियस्योषधे। निरितो नाशया पृषत्। अस्थिजस्य
किलासस्य। तनूजस्य च यत्त्वचि। कृत्यया कृतस्य ब्रह्मणा।
लक्ष्मं श्वेतमनीनशम्। सरूपा नाम ते माता। सरूपो नाम
ते पिता। सरूपाऽस्योषधे सा। सरूपमिदं कृधि॥ ३५॥

शुन९ हुवेम मघवानमिन्द्रम्। अस्मिन्भरे नृतमं वाजंसातौ।
शृण्वन्तमुग्रमूतये समत्सु। घ्नन्त वृत्राणि सञ्जितं धनानाम्।
धूनुथ द्यां पर्वतान्दाशुषे वसु। नि वो वना जिहते
यामं नो भिया। कोपयथ पृथिवीं पृश्निमातरः। युधे
यदुग्राः पृषतीरयुग्ध्वम्। प्रवेपयन्ति पर्वतान्। विविञ्चन्ति
वनस्पतीन्॥ ३६॥

प्रोवारत मरुतो दुर्मदा इव। देवासुः सर्वया विशा। पुरुत्रा
हि सदृङ्ङुसि। विशो विश्वा अनु प्रभु। समत्सु त्वा हवामहे।
समत्स्वग्निमवसे। वाजयन्तो हवामहे। वाजेषु चित्राधसम्।
सङ्गच्छध्व९ संवदध्वम्। सद्यो मना९सि जानताम्॥ ३७॥

देवा भागं यथा पूर्वे। सञ्जानाना उपासत। समानो मन्त्रः
समितिः समानी। समानं मनः सह चित्तमेषाम्। समानङ्केतो

अ॒भि स॒ र॒भध्व॑म्। स॒ज्ञाने॑न वो ह॒विषा॑ यजामः। स॒मा॒नी
व॒ आकू॑तिः। स॒मा॒ना हृद॑यानि वः। स॒मा॒नम॑स्तु वो॒ मनः॑।
यथा॑ वः सुस॒हास॑ति॥३८॥

स॒ज्ञान॑त्रः स्वैः। स॒ज्ञान॑मरणैः। स॒ज्ञान॑मश्विना यु॒वम्।
इ॒हास्मा॑सु निय॑च्छतम्। स॒ज्ञानं॑ मे बृह॒स्पतिः॑। स॒ज्ञान॑
सवि॒ता क॑रत्। स॒ज्ञान॑मश्विना यु॒वम्। इ॒ह मह्यं॑ नि य॑च्छतम्।
उप॑ च्छा॒यामि॑व घृ॒णैः। अग॑न्म॒ शर्म॑ ते व॒यम्॥३९॥

अ॒ग्ने हि॑र॒ण्यस॑न्द॒शः। अद॑ब्धेभिः सवि॒तः पा॒युभि॑ष्टम्।
शि॒वेभि॑र॒द्य परि॑पाहि नो॒ गय॑म्। हि॑र॒ण्यजि॑ह्वः सुवि॒ताय॑
नव्य॑से। रक्षा॒ माकि॑र्नो अ॒घश॑स ईशत। मदे॑मदे हि नो
द॒दुः। यू॒था गवा॑मृजु॒क्रतुः॑। सङ्ग॑भाय पु॒रू॒शता॑। उ॒भया॑
ह॒स्त्या व॑सु। शि॒शी॒हि रा॒य आ भ॑र॥४०॥

शि॒प्रिन्वा॑जानां पते। शची॑व॒स्तव॑ द॒सना॑। आ तू न
इन्द्र॑ भाजय। गोष्व॑श्वेषु शु॒भ्रुषु॑। स॒हस्रे॑षु तुवीमघ। यद्दे॑वा
देव॑हेडनम्। देवा॑सश्च॒कृमा॑ व॒यम्। आदि॑त्या॒स्तस्मा॑न्मा
यू॒यम्। ऋ॒तस्य॑र्तेन॑ मुञ्चत। ऋ॒तस्य॑र्तेना॑दित्याः॥४१॥

यज॑त्रा मुञ्चते॒ह मा॑। य॒ज्ञैर्वो॑ यज्ञ॒वाह॑सः। आ॒शि॒क्षन्तो॑
न शे॑किम। मेद॑स्वता॒ यज॑मानाः। सु॒चाऽऽज्ये॑न् जुह्व॑तः।
अ॒का॒मा वो॑ विश्वेदेवाः। शि॒क्षन्तो॑ नोप॑ शेकिम। यदि॑
दिवा॒ यदि॑ नक्तम्। ए॒न ए॒नस्यो॑क॑रत्। भू॒तं मा॒ तस्मा॑द्भ॒व्यं

च॥४२॥

द्रुपदादिव मुञ्चतु। द्रुपदादिवेन्मुमुचानः। स्विन्नः स्नात्वी
मलादिव। पूतं पवित्रेणेवाज्यम्। विश्वे मुञ्चन्तु मेनसः।
उद्वयन्तमसस्परि। पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम्। देवन्देवत्रा
सूर्यम्। अगन्म ज्योतिरुत्तमम्॥४३॥

तव कृधि वनस्पतीञ्जानतामसति वयं भरादित्याश्च नवं च॥४॥ [४]

वृषासो अ२शुः पवते हविष्मान्तसोमः। इन्द्रस्य भाग
ऋतयुः शतायुः। स मा वृषाणं वृषभं कृणोतु। प्रियं
विशा२ सर्ववीर२ सुवीरम्। कस्य वृषा सुते सचा।
नियुत्वान्वृषभो रणत्। वृत्रहा सोमपीतये। यस्ते शृङ्ग
वृषोनपात्। प्रणपात्कुण्डपाय्यः। न्यस्मिन्दध्र आ मनः॥४४॥

त२ सुध्रीचीरूतयो वृष्ण्यानि। पौ२स्यानि नियुतः
सश्चुरिन्द्रम्। समुद्रन्न सिन्धव उक्थशुष्माः। उरुव्यचंसङ्गिर
आ विशन्ति। इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गाः। अपः
प्रैरयन्त्सगरस्य बुध्रात्। यो अक्षेणेव चक्रिया शचीभिः।
विष्वक्तस्तम्भं पृथिवीमुत द्याम्। अक्षोदयच्छवसा
क्षामबुध्रम्। वार्षावातस्तर्विषीभिरिन्द्रः॥४५॥

दृढान्यौघादुशमान् ओजः। अवाभिनत्कुभः पर्वतानाम्।
आ नो अग्ने सुकेतुना। रयिं विश्वायुपोषसम्। मर्डीकन्येहि
जीवसे। त्व२ सोम महे भगम्। त्वं यून ऋतायते।

दक्ष॑न्दधा॒सि जी॒वसे॑। रथं॑ यु॒ञ्जते म॒रुतः॑ शु॒भे सु॒गम्। सू॒रो
न मि॑त्रावरुणा॒ गवि॑ष्टिषु॥४६॥

रजा॑सि चि॒त्रा विच॑रन्ति त॒न्यवः॑। दि॒वः स॑म्राजा पय॑सा
न उक्ष॑तम्। वाच॑सु॒ मि॑त्रावरुणा॒ विरा॑वतीम्। प॒र्जन्य॑श्चि॒त्रां
व॑दति॒ त्विषी॑मतीम्। अ॒भ्रा व॑सत मरुतः सुमा॒यया॑। द्यां
व॑र्षयतमरु॒णाम॑रेपसम्। अयु॑क्त स॒प्त शु॒न्युवः॑। सू॒रो रथ॑स्य
न॒प्रियः॑। ताभि॑र्याति॒ स्वयु॑क्तिभिः। वहि॑ष्ठेभिर्वि॒हरन् या॑सि
तन्तु॑म्॥४७॥

अ॒व॒व्यय॑न्नसि॒तन्दे॒व व॑स्वः। दवि॑ध्वतो र॒श्मयः॑ सू॒र्यस्य॑।
च॒र्मेवा॑वा॒धुस्त॑मो अ॒प्स्वन्तः॑। प॒र्जन्या॑य प्र गा॒यता॑ दि॒वस्पु॑त्राय
मी॒दुषे॑। स नो॑ य॒वस॑मिच्छतु। अ॒च्छा व॑द त॒वस॑ङ्गीर्भि॒राभिः॑।
स्तु॒हि प॒र्जन्य॑न्नम॒साऽऽवि॑वास। कनि॑क्रदद्वृष॒भो जी॒रदा॑नुः।
रेतो॑ दधा॒त्वोष॑धीषु॒ गर्भ॑म्॥४८॥

यो गर्भ॑मोष॑धीनाम्। गवा॑ कृ॒णोत्य॑र्वताम्। प॒र्जन्यः॑
पुरु॑षीणा॑म्। तस्मा॒ इदा॑स्ये॒ हविः॑। जू॒होता॒ मधु॑मत्तमम्।
इडा॑न्नः सं॒यत॑ङ्करत्। ति॒स्रो यद॑ग्रे श॒रद॑स्त्वामित्। शुचि॑द्भृ॒तेन॑
शुच॑यः सप॒र्यन्। नामा॑नि चिद्वधिरे य॒ज्ञिया॑नि। असू॑दयन्त
त॒नुवः॑ सुजा॑ताः॥४९॥

इन्द्र॑श्च नः शुना॑सीरौ। इ॒मं य॒ज्ञं मि॑मिक्षतम्। गर्भ॑न्धत्त॑
स्व॒स्तये॑। ययो॑रि॒दं विश्वं॑ भुव॑नमा वि॒वेश। ययो॑रान॒न्दो

निहि॑तो मह॑श्च। शुना॑सीरावृ॒तुभिः॑ संविदा॒नौ। इन्द्र॑वन्तौ
 ह॒विरि॒दं जु॑षेथाम्। आघा॒ये अ॒ग्निमि॑न्ध॒ते। स्तृ॒णन्ति॑
 ब॒र्हि॒रा॒नुष॑क्। येषा॒मिन्द्रो॑ युवा॒ सखा॑। अ॒ग्न इन्द्र॑श्च
 मे॒दिना॑। ह॒थो वृ॒त्राण्य॑प्र॒ति। युव॑ꣳ हि वृ॒त्रह॑न्त॒मा। याभ्या॑ꣳ
 सु॒व॒रज॑यन्न॒ग्र ए॒व। यावा॑तस्थ॒तुर्भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। प्रच॑र्ष॒णी
 वृ॑षणा॒ वज्र॑बाहू। अ॒ग्नी इन्द्रा॑वृ॒त्रह॑णा॒ हुवे॑ वाम्॥५०॥

मन् इन्द्रो गविष्टिषु तन्तुङ्गर्भꣳ सुजाताः सखा सप्त च॥५॥ [५]

उ॒त नः॑ प्रि॒या प्रि॒यासु॑। स॒प्तस्व॑सा॒ सुजु॑ष्टा। सर॑स्वती
 स्तोम्या॑ऽभूत्। इ॒मा जु॒ह्वाना॑युष्मदा नमो॑भिः। प्र॒ति स्तोम॑ꣳ
 सर॑स्वति जुष॒स्व। तव॑ शर्म॑न्प्रिय॒तमे॑ दधा॑नाः। उप॑स्थेयाम
 श॒रण॑न्न वृ॒क्षम्। त्रिणि॑ प॒दा वि॒चक्रमे॑। विष्णु॑र्गो॒पा अदा॑भ्यः।
 ततो॑ ध॒र्माणि॑ धा॒रयन्॑॥५१॥

तद॑स्य प्रि॒यम॒भि पा॑थो अश्याम्। नरो॑ यत्र॑ दे॒वय॑वो म॒दन्ति॑।
 उ॒रु॒क्र॒मस्य॑ स हि बन्धु॑रि॒त्था। विष्णोः॑ प॒दे प॑रमे मध्व॒ उत्सः॑।
 कृ॒त्वा॒दा अ॑स्थु श्रेष्ठः। अ॒द्य त्वा॑ व॒न्वन्त्सु॑रे॒कणाः॑। म॒र्त आ॑नाश
 सुवृ॑क्तिम्। इ॒मा ब्र॑ह्म ब्रह्म॒वाह॑। प्रि॒या त॒ आ ब॒र्हिः सी॑दा।
 वी॒हि सू॒र पु॒रोडा॑शम्॥५२॥

उप॑ नः सू॒नवो॑ गि॒रः। शृ॒ण्वन्त्व॒मृत॑स्य॒ ये। सु॒मृ॒डीका॑ भ॒वन्तु॑
 नः। अ॒द्या नो॑ दे॒व स॒वितः॑। प्र॒जाव॑त्सा॒वीः सौ॒भ॒गम्। परा॑
 दु॒ष्प्रि॒यꣳ सु॒व। वि॒श्वानि॑ दे॒व स॒वितः॑। दु॒रि॒तानि॑ परा॑ सु॒व।

यद्भ्रन्तन्म् आ सुव। शुचिंमर्कैर्बृहस्पतिम्॥५३॥

अध्वरेषु नमस्यत। अनाम्योज आ चके। या धारयन्त देवा
सुदक्षा दक्षपितारा। असुर्याय प्रमहसा। स इत् क्षेति सुधित
ओकंसि स्वे। तस्मा इडां पिन्वते विश्वदानीं। तस्मै विशः
स्वयमेवानमन्ति। यस्मिन्ब्रह्मा राजनि पूर्व एति। सकृतिमिन्द्र
सच्युतिम्। सच्युतिञ्जघनच्युतिम्॥५४॥

कनात्काभान्न आ भर। प्रयप्स्यन्निव सक्थ्यौ। वि न
इन्द्र मृधौ जहि। कनीखुनदिव सापयन्। अभि नः
सुष्टुतिन्नया। प्रजापतिः स्त्रियां यशः। मुष्कयोरदधात्सपम्।
कामस्य तृप्तिमानन्दम्। तस्याग्ने भाजयेह मां। मोदः प्रमोद
आनन्दः॥५५॥

मुष्कयोर्निहितः सपः। सृत्वेव कामस्य तृप्याणि। दक्षिणानां
प्रतिग्रहे। मनसश्चित्तमाकृतिम्। वाचः सत्यमशीमहि।
पशूनां रूपमन्नस्य। यशः श्रीः श्रयतां मयि। यथाऽहमस्या
अतृपः स्त्रियै पुमान्। यथा स्त्री तृप्यति पुंसि प्रिये प्रिया।
एवं भगस्य तृप्याणि॥५६॥

यज्ञस्य काम्यः प्रियः। ददामीत्यग्निर्वदति। तथेति वायुराह
तत्। हन्तेति सत्यश्चन्द्रमाः। आदित्यः सत्यमोमिति।
आपस्तत्सत्यमा भरन्। यशो यज्ञस्य दक्षिणाम्। असौ
मे कामः समृद्धताम्। न हि स्पशमविदन्नन्यमस्मात्।
वैश्वानरात्पुंरएतारमग्नेः॥५७॥

अथेममन्थन्नमृतममूराः। वैश्वानरङ्क्षेत्रजित्याय देवाः।
 येषामिमे पूर्वे अर्मास आसन्। अयूपाः सद्य विभृता पुरूणि।
 वैश्वानर त्वया ते नुत्ताः। पृथिवीमन्यामभितस्थुर्जनासः।
 पृथिवीं मातरं महीम्। अन्तरिक्षमुप ब्रुवे। बृहतीमृतये
 दिवम्। विश्वं बिभर्ति पृथिवी॥५८॥

अन्तरिक्षं वि पंप्रथे। दुहे द्यौर्बृहती पयः। न ता नशन्ति न
 दभाति तस्करः। नैनां अमित्रो व्यथिरादधर्षति। देवाश्च
 याभिर्यजते ददाति च। ज्योगित्ताभिः सचते गोपतिः सह।
 न ता अर्वा रेणुकंकाटो अश्नुते। न सङ्स्कृतत्रमुप यन्ति
 ता अभि। उरुगायमभयन्तस्य ता अनु। गावो मर्त्यस्य वि
 चरन्ति यज्वनः॥५९॥

रात्री व्यख्यदायती। पुरुत्रा देव्यक्षभिः। विश्वा अधि
 श्रियोऽधिता। उप ते गा इवाकरम्। वृणीष्व दुहितर्दिवः।
 रात्री स्तोमन्न जिग्युषी। देवीं वाचमजनयन्त देवाः। तां
 विश्वरूपाः पशवो वदन्ति। सा नो मन्द्रेषमूर्जन्दुहाना।
 धेनुर्वागस्मानुप सुष्टुतैतु॥६०॥

यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि। राष्ट्री देवानान्निषसाद मन्द्रा।
 चतस्र ऊर्जन्दुदुहे पयांसि। क्व स्विदस्याः परमं जंगाम।
 गौरी मिमाय सलिलानि तक्षती। एकपदी द्विपदी सा
 चतुष्पदी। अष्टापदी नवपदी बभूवुषी। सहस्राक्षरा परमे

व्योमन्। तस्याः समुद्रा अधि विक्षरन्ति। तेन जीवन्ति
प्रदिशश्चतस्रः॥६१॥

ततः क्षरत्यक्षरम्। तद्विश्वमुप जीवति। इन्द्रासूरा
जनयन्विश्वकर्मा। मरुत्वाः अस्तु गुणवान्सजातवान्।
अस्य स्नुषा श्वशुरस्य प्रशिष्टिम्। सपत्न्या वाचं मनसा
उपासताम्। इन्द्रः सूरौ अतरद्रजाःसि। स्नुषा सपत्न्या
श्वशुरोऽयमस्तु। अयं शत्रूञ्जयतु जरहपाणः। अयं
वा जयतु वाजसातौ। अग्निः क्षत्रभृदनिभृष्टमोजः।
सहस्रियो दीप्यतामप्रयुच्छन्। विभ्राजमानः समिधान उग्रः।
आऽन्तरिक्षमरुहदगन्धाम्॥६२॥

धारयन्पुरोडाशं बृहस्पतिं जघनच्युतिमानन्दो भगस्य तृप्याण्यग्नेः पृथिवी यज्वन एतु प्रदिशश्चतस्रो
वाजसातौ चत्वारि च॥६॥

[६]

वृषाऽस्यः शुर्वृषभायं गृह्यसे। वृषाऽयमुग्रो नृचक्षसे। दिव्यः
कर्मण्यो हितो बृहन्नाम। वृषभस्य या ककुत्। विषूवान् विष्णो
भवतु। अयं यो मामको वृषा। अथो इन्द्र इव देवेभ्यः। वि
ब्रवीतु जनेभ्यः। आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्। अथो अधिपतिं
विशाम्॥६३॥

अस्याः पृथिव्या अध्यक्षम्। इममिन्द्र वृषभं कृणु। यः सुशृङ्गः
सुवृषभः। कल्याणो द्रोण आहितः। कार्षीवल प्रगाणेन।
वृषभेण यजामहे। वृषभेण यजमानाः। अक्रूरेणेव सर्पिषा।
मृधश्च सर्वा इन्द्रेण। पृतनाश्च जयामसि॥६४॥

यस्यायमृषभो हविः। इन्द्राय परिणीयते। जयाति
 शत्रुमायन्तम्। अथो हन्ति पृतन्यतः। नृणामहं प्रणीरसत्।
 अग्रं उद्भिन्दतामसत्। इन्द्र शुष्मन्तनुवा मेरयस्व। नीचा
 विश्वा अभितिष्ठाभिमांतीः। नि शृणीह्याबाधं यो नो अस्ति।
 उरुन्नो लोकं कृणुहि जीरदानो॥६५॥

प्रेह्यभि प्रेहि प्र भरा सहस्व। मा विवेनो वि शृणुष्व। जनेषु।
 उदीडितो वृषभ तिष्ठ शुष्मैः। इन्द्र शत्रून्पुरो अस्माकं युध्या।
 अग्रे जेता त्वं जया। शत्रून्त्सहस ओजसा। वि शत्रून्
 विमृधो नुद। एतन्ते स्तोमन्तुविजात विप्रः। रथन्न धीरः
 स्वपा अतक्षम्। यदीदग्रे प्रतित्वन्दैव हर्याः॥६६॥

सुवर्वतीरप एना जयेम। यो घृतेनाभिमानितः। इन्द्र जैत्राय
 जज्ञिषे। स नः सङ्कासु पारया। पृतनासाह्येषु च। इन्द्रो
 जिगाय पृथिवीम्। अन्तरिक्षं सुवर्महत्। वृत्रहा पुरुचेतनः।
 इन्द्रो जिगाय सहसा सहासि। इन्द्रो जिगाय पृतनानि
 विश्वा॥६७॥

इन्द्रो जातो वि पुरो रुरोज। स नः परस्पा वरिवः कृणोतु।
 अयं कृत्तुरगृभीतः। विश्वजिदुद्भिदित्सोमः। ऋषिर्विप्रः
 काव्येन। वायुरग्रेगा यज्ञप्रीः। साकङ्गन्मनसा यज्ञम्।
 शिवो नियुद्धिः शिवाभिः। वायो शुक्रो अयामि ते। मध्वो
 अग्रन्दिर्विष्टिषु॥६८॥

आ याहि सोम पीतये। स्वारुहो देव नियुत्वता। इममिन्द्र

वर्धय क्षत्रियाणाम्। अयं विशां विश्पतिरस्तु राजा। अस्मा
इन्द्र महि वर्चांसि धेहि। अवर्चसङ्गणुहि शत्रुमस्य। इममा
भञ्ज ग्रामे अश्वेषु गोषु। निरमुं भञ्ज योऽमित्रो अस्य। वर्ष्मन्
क्षत्रस्य ककुभि श्रयस्व। ततो न उग्रो वि भञ्जा वसूनि॥६९॥

अस्मे द्यावापृथिवी भूरि वामम्। सन्दुहाथाङ्घ्रिर्मदुधेव
धेनुः। अयं राजा प्रिय इन्द्रस्य भूयात्। प्रियो
गवामोषधीनामुतापाम्। युनज्मि त उत्तरावन्तमिन्द्रम्। येन
जयांसि न परा जयांसै। स त्वाऽकरेकवृषभं स्वानाम्।
अथो राजन्नुत्तमं मानवानाम्। उत्तरस्त्वमधरे ते सपत्नाः।
एकवृषा इन्द्रसखा जिगीवान्॥७०॥

विश्वा आशाः पृतनाः सञ्जयं जयन्। अभि तिष्ठ शत्रूयतः
संहस्व। तुभ्यं भरन्ति क्षितयो यविष्ठ। बलिमग्ने अन्तित
ओत दूरात्। आ भन्दिष्ठस्य सुमतिश्चिकिद्धि। बृहत्ते
अग्ने महि शर्म भद्रम्। यो देह्यो अनमयद्वधस्त्रैः। यो
अर्यपत्नीरुषसश्चकार। स निरुध्या नहुषो यह्यो अग्निः।
विशश्चक्रे बलिहृतः सहोभिः॥७१॥

प्र सद्यो अग्ने अत्येष्यन्यान्। आविर्यस्मै चारुतरो बभूथ।
ईडेन्यो वपुष्यो विभावा। प्रियो विशामतिथिर्मानुषीणाम्।
ब्रह्मज्येष्ठा वीर्या सम्भृतानि। ब्रह्माग्ने ज्येष्ठन्दिवमा ततान।
ऋतस्य ब्रह्म प्रथमोत जज्ञे। तेनार्हति ब्रह्मणा स्पर्धितुङ्कः।

ब्रह्म सुचो घृतवतीः। ब्रह्मणा स्वरवो मिताः॥७२॥

ब्रह्म यज्ञस्य तन्तवः। ऋत्विजो ये हविष्कृतः।
शृङ्गाणीवेच्छृङ्गिणां सन्ददृश्रिरे। चषालवन्तः स्वरवः
पृथिव्याम्। ते देवासः स्वरवस्तस्थिवांसः। नमः सखिभ्यः
सन्नान्माऽवंगात। अभिभूरग्निरतरद्रजांसि। स्पृधो विहत्य
पृतना अभिश्रीः। जुषाणो म आहुतिं मामहिष्ट। हत्वा
सपत्नान् वरिवस्करन्नः। ईशानन्त्वा भुवनानामभिश्चियम्।
स्तौम्यग्र उरुकृतं सुवीरम्। हविर्जुषाणः सपत्नं
अभिभूरसि। जहि शत्रूँ रप मृधो नुदस्व॥७३॥

विशां जयामसि जीरदानो हर्या विश्वा दिविष्टिषु वसूनि जिगीवान्त्सहोभिर्मिता नश्चत्वारि च॥७॥

[७]

स प्रब्रवन्नवीयसा। अग्रे द्युम्नेन संयता। बृहत्ततन्थ भानुना।
नवन्तु स्तोममग्र्यै। दिवः श्येनाय जीजनम्। वसोः
कुविद्वनाति नः। स्वारूहा यस्य श्रियो दृशे। रयिर्वीरवतो
यथा। अग्रे यज्ञस्य चेततः। अदाभ्यः पुरएता॥७४॥

अग्निर्विशां मानुषीणाम्। तूर्णी रथः सदा नवः। नवः सोमाय
वाजिनै। आज्यं पयसोऽजनि। जुष्टं शुचितमं वसु। नवः
सोम जुषस्व नः। पीयूषस्येह तृष्णुहि। यस्ते भाग ऋता
वयम्। नवस्य सोम ते वयम्। आ सुमतिं वृणीमहे॥७५॥

स नो रास्व सहस्रिणः। नवः हविर्जुषस्व नः। ऋतुभिः

सोमं भूतमम्। तदङ्गं प्रतिहर्य नः। राजन्त्सोमं स्वस्तये।
नवः स्तोमन्नवः हविः। इन्द्राग्निभ्यां नि वेदय। तज्जुषेतां
सचेतसा। शुचिन्नु स्तोमन्नवजातमद्य। इन्द्राग्नी वृत्रहणा
जुषेथाम्॥७६॥

उभा हि वाः सुहवा जोहवीमि। ता वाजः सद्य उशते
धेष्ठा। अग्निरिन्द्रो नवस्य नः। अस्य हव्यस्य तृप्यताम्।
इह देवौ सहस्रिणौ। यज्ञन्न आ हि गच्छताम्। वसुमन्तः
सुवर्विदम्। अस्य हव्यस्य तृप्यताम्। अग्निरिन्द्रो नवस्य नः।
विश्वान्देवाः स्तर्पयत॥७७॥

हविषोऽस्य नवस्य नः। सुवर्विदो हि जज्ञिरे। एदं बर्हिः
सुष्टरीमा नवेन। अयं यज्ञो यजमानस्य भागः। अयं
बभूव भुवनस्य गर्भः। विश्वे देवा इदमद्यागमिष्ठाः। इमे नु
द्यावापृथिवी समीचीं। तन्वाने यज्ञं पुरुपेशसन्धिया। आऽस्मै
पृणीतां भुवनानि विश्वा। प्रजां पुष्टिममृतन्नवेन॥७८॥

इमे धेनू अमृतं ये दुहाते। पयस्वत्युत्तरामेतु पुष्टिः। इमं
यज्ञं जुषमाणे नवेन। समीची द्यावापृथिवी घृताची। यविष्ठो
हव्यवाहनः। चित्रभानुर्धृतासुतिः। नवजातो वि रोचसे।
अग्ने तत्ते महित्वनम्। त्वमग्ने देवताभ्यः। भागे देव न
मीयसे॥७९॥

स एना विद्वान् यक्ष्यसि। नवः स्तोमं जुषस्व नः।

अ॒ग्निः प्र॑थ॒मः प्रा॑श्ना॒तु। स हि वे॒द यथा॑ ह॒विः। शि॒वा
 अ॒स्मभ्य॑मोष॒धीः। कृ॒णोतु॑ वि॒श्वच॑र्षणिः। भ॒द्रान्नः॑ श्रेयः
 सम॑नैष्ट दे॒वाः। त्वया॑ऽव॒सेन॑ सम॑शीमहि त्वा। स नो
 मयो॒भूः पि॑तो आ वि॒शस्व॑। शन्तो॒काय॑ त॒नुवै॑ स्यो॒नः। ए॒तमु॒
 त्यं मधु॑ना संयु॒तं यव॑म्। सर॑स्वत्या॒ अधि॑म॒नाव॑चकृ॒षुः।
 इन्द्र॑ आसी॒त्सीर॑पतिः श॒तक्र॑तुः। की॒नाशा॑ आसन्म॒रुतः॑
 सु॒दान॑वः॥८०॥

पुर॒एता वृ॑णीमहे जुषे॒थान्त॑र्पयता॒मृत॑न्नवे॒न मी॒यसे॑ स्यो॒नश्च॒त्वारि॑ च॥८॥ [८]

जुष्ट॑श्चक्षु॒षो जु॑ष्टी॒नरो न॑क्त॒ञ्जाता वृ॑षा॒स उ॒त नो॒ वृषा॑ऽस्य॒शुः स॒प्र॒वद॑द्यौ॥८॥

जुष्टो॑ म॒न्युर्भ॒गो जु॑ष्टी॒ नरो॒ हरि॑वर्षस॒ङ्गिरः॑ शि॒प्रिन्वा॒जाना॑मु॒त नः॑ प्रि॒या यद्वा॒ग्वद॑न्ती॒ विश्वा॑
 आशा॑ अ॒शीतिः॑॥८०॥

जुष्टः सु॒दान॑वः॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके चतुर्थः

प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

प्रा॒णो र॑क्षति॒ विश्व॑मेज॑त्। इ॒र्यो भू॑त्वा बहु॒धा ब॒हूनि॑। स
इत्स॑र्वं व्या॒नशे॑। यो दे॒वो दे॒वेषु॑ वि॒भूर॑न्तः। आवृ॑द्द॒दात्
क्षेत्रि॑य॒ध्वग॑द्व॒षा। तमि॑त्प्रा॒णं मन॑सोप॒ शिक्ष॑त। अ॒ग्रं
दे॒वाना॑मि॒दम॑त्तु नो ह॒विः। मन॑स॒श्चित्ते॑दम्। भू॒तं भव्यं॑ च
गु॒प्यते। तद्धि॑ दे॒वेष्व॑ग्रि॒यम्॥१॥

आ न॑ ए॒तु पुर॑श्च॒रम्। स॒ह दे॒वैरि॒मं हव॑म्। मनः॒
श्रेय॑सि॒श्रेय॑सि। क॒र्मन् य॒ज्ञप॑ति॒न्दध॑त्। जु॒षता॑ मे वा॒ग्निद॑
ह॒विः। वि॒राड्वै॒वी पु॒रोहि॑ता। ह॒व्यवा॒डन॑पायिनी। यया॑ रू॒पाणि॑
बहु॒धा वद॑न्ति। पेशा॑सि दे॒वाः प॑र॒मे ज॒नित्रै॑। सा नो॑
वि॒राडन॑पस्फुरन्ती॥२॥

वाग्दे॒वी जु॑षतामि॒दं ह॒विः। चक्षु॑र्दे॒वानां॑ ज्योति॑र॒मृते॒ न्य॑क्तम्।
अ॒स्य वि॒ज्ञाना॑य बहु॒धा निधी॑यते। तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि। मा
नो॑ हासीद्विचक्ष॑णम्। आयु॑रि॒न्नः प्रती॑र्यताम्। अन॑न्धाश्चक्षु॑षा
व॒यम्। जी॒वा ज्योति॑रशीमहि। सुव॒ज्योति॑रु॒तामृ॑तम्। श्रोत्रे॑ण
भ॒द्रमु॑त शृ॒ण्वन्ति स॒त्यम्। श्रोत्रे॑ण वाचं बहु॒धोद्य॑मानाम्।
श्रोत्रे॑ण मोद॑श्च मह॑श्च श्रूयते। श्रोत्रे॑ण सर्वा दि॒श आ शृ॑णोमि।
येन॑ प्रा॒च्या उ॒त दक्षि॑णा। प्र॒तीच्यै॑ दि॒शः शृ॑ण्वन्त्यु॒त्तरा॑त्।
तदिच्छो॑त्रं बहु॒धोद्य॑मानम्। अ॒रान्न ने॒मिः परि॑ सर्वं ब॒भूव॥३॥

अग्रियमनंपस्फुरन्ती सत्यं सप्त च॥१॥ [१]

उदेहि वाजिन्यो अस्यप्स्वन्तः। इदं राष्ट्रमा विश
सूनुतावत्। यो रोहितो विश्वमिदञ्जानं। स नो राष्ट्रेषु
सुधितान्दधातु। रोहंरोहं रोहित आरुरोह। प्रजाभिर्वृद्धिं
जनुषामुपस्थम्। ताभिः स रब्धो अविदथ्षडुर्वीः। गातुं
प्रपश्यन्निह राष्ट्रमाऽहः। आऽहार्षीद्राष्ट्रमिह रोहितः। मृधो
व्यास्थदभयन्नो अस्तु ॥४॥

अस्मभ्यन्द्यावापृथिवी शक्नोतीभिः। राष्ट्रन्दुहाथामिह रेवतीभिः।
विमंमर्श रोहितो विश्वरूपः। समाचक्राणः प्ररुहो रुहश्च।
दिवङ्गत्वाय महता महिम्ना। वि नो राष्ट्रमुनत्तु पयसा स्वेन।
यास्ते विशस्तपसा सं बभूवुः। गायत्रं वत्समनु तास्त
आऽगुः। तास्त्वा विशन्तु महसा स्वेन। सं माता पुत्रो
अभ्येतु रोहितः॥५॥

यूयमुग्रा मरुतः पृश्निमातरः। इन्द्रेण सयुजा प्रमृणीथ
शत्रून्। आ वो रोहितो अशृणोदभिद्यवः। त्रिसंतासो
मरुतः स्वादुसम्मुदः। रोहितो द्यावापृथिवी जजान।
तस्मिंस्तन्तुं परमेष्ठी ततान। तस्मिंञ्छ्रिये अज
एकपात्। अदहद्द्यावापृथिवी बलेन। रोहितो द्यावापृथिवी
अदहत्। तेन सुवः स्तभितन्तेन नाकः॥६॥

सो अन्तरिक्षे रजसो विमानः। तेन देवाः सुवरन्वविन्दन्।
सुशेवन्त्वा भानवो दीदिवांसम्। समग्रासो जुह्वो जातवेदः।

उ॒क्षन्ति॑ त्वा वा॒जिन॒मा घृ॒तेन॑। स॒संम॒ग्रे युव॑से भोज॒नानि॑।
अग्रे॑ शर्धं॑ मह॒ते सौभ॑गाय। तव॑ द्यु॒म्नान्यु॑त्त॒मानि॑ सन्तु।
सञ्जा॑स्पत्य॒सुय॑म॒मा कृ॑णुष्व। श॒त्रूय॒ताम॒भि ति॑ष्ठा
महा॑सि॒॥७॥

अ॒स्त्वेतु॑ रोहि॒तो नाको॑ महा॑सि॒॥२॥ [२]

पुन॑र्न॒ इन्द्रो॑ म॒घवा॑ ददातु। धना॑नि श॒क्रो धन्यः॑ सु॒राधाः॑।
अ॒र्वाचीनं॑ कृणुतां याचि॒तो मनः॑। श्रु॒ष्टी नो॑ अ॒स्य ह॒विषो॑
जुषा॑णः। या॒नि नोऽजि॑नन्धना॒नि। ज॒हर्धं॑ शूर॒ म॒न्युना॑।
इन्द्रा॑नु॒विन्द॒ नस्तानि॑। अ॒नेन॑ ह॒विषा॒ पुनः॑। इन्द्र॒ आशा॑भ्यः
परि॑। सर्वा॒भ्योऽभय॑ङ्करत्॒॥८॥

जेता॒ शत्रून्॒ विच॑र्षणिः। आकू॑त्यै त्वा॒ कामा॑य त्वा स॒मृधै॑
त्वा। पु॒रो द॑धे अमृ॒तत्वाय॑ जी॒वसे॑। आकू॑तिम॒स्याव॑से।
काम॑मस्य॒ समृ॑द्धौ। इन्द्र॑स्य यु॒ञ्जते॑ धि॒यः। आकू॑तिन्दे॒वीं
मन॑सः पु॒रो द॑धे। य॒ज्ञस्य॑ मा॒ता सु॒हवा॑ मे अस्तु। यद्वि॒च्छामि॑
मन॑सा॒ सका॑मः। वि॒देय॑मेन॒द्धृद॑ये नि॒विष्ट॑म्॒॥९॥

सेद॒ग्निर॒ग्नीर॑त्यै॒त्यन्यान्॑। यत्र॑ वा॒जी तन॑यो वी॒डुपा॑णिः।
स॒हस्र॑पाथा अ॒क्षरा॑ स॒मेति॑। आशा॑नान्त्वाऽऽशापा॒लेभ्यः॑।
च॒तुर्भ्यो॑ अ॒मृतै॑भ्यः। इ॒दं भू॒तस्या॑ध्यक्षेभ्यः। वि॒धेम॑ ह॒विषा॑
व॒यम्। विश्वा॒ आशा॑ म॒धुना॑ स॒सृजामि॑। अ॒नमी॒वा आप॑
ओष॑धयो भवन्तु। अ॒यं यज॑मानो मृ॒धो व्य॑स्यताम्॒॥१०॥

अ॒गृ॒भी॒ताः प॒शवः॑ स॒न्तु सर्वे॑। अ॒ग्निः सोमो॑ वरु॒णो
मि॒त्र इन्द्रः॑। बृ॒ह॒स्पतिः॑ स॒विता॑ यः स॒ह॒स्री। पू॒षा नो॑
गो॒भि॒रव॑सा॒ सर॑स्वती। त्वष्टा॑ रू॒पाणि॑ स॒म॒न॒क्तु य॒ज्ञैः। त्वष्टा॑
रू॒पाणि॑ द॒ध॒ती सर॑स्वती। पू॒षा भ॒गः स॒विता॑ नो॑ द॒दातु॑।
बृ॒ह॒स्पति॑र्द॒द॒दिन्द्रः॑ स॒ह॒स्रम्। मि॒त्रो दा॒ता वरु॑णः सोमो॑
अ॒ग्निः॥११॥

क॒र्त्त॒वि॒ष्टम॑स्य॒ता॒न्न॒वं च॥३॥ [३]

आ नो॑ भ॒र॒ भ॒ग॒मिन्द्र॑ द्यु॒म॒न्तम्। नि ते॑ दे॒ष्णस्य॑ धी॒महि॑ प्र॒रेके॑।
उ॒र्व इ॒व प॒प्रथे॑ का॒मो अ॒स्मे। त॒मापृ॑णा व॒सुप॑ते व॒सूना॑म्।
इ॒म॒ङ्गाम॑ म॒न्दया॑ गो॒भि॒रश्वैः॑। च॒न्द्रव॑ता रा॒ध॒सा प॒प्रथ॑श्च।
सु॒व॒र्य॒वो म॒तिभि॑स्तु॒भ्यं वि॒प्राः। इन्द्रा॑य॒ वाहः॑ कु॒शि॒कासो॑
अ॒क्रन्। इन्द्र॑स्य॒ नु वी॒र्या॑णि॒ प्रवो॑चम्। या॒नि च॒कार॑ प्रथ॒मानि॑
व॒ज्री॥१२॥

अ॒ह॒न्नहि॑म॒न्व॒पस्त॑तर्द। प्र॒व॒क्षणा॑ अ॒भि॒न॒त्पर्व॑ताना॒म्। अ॒ह॒न्नहि॑
पर्व॑ते शि॒श्रि॒याण॑म्। त्वष्टा॑ऽस्मै॒ वज्र॑ऽस्व॒र्यन्त॑तक्ष। वा॒श्रा
इ॒व धे॒नवः॑ स्य॒न्द॒मानाः॑। अ॒ञ्जः स॒मु॒द्रम॑व॒ जग्मु॑रापः।
वृ॒षा॒य॒मा॒णोऽवृ॑णीत॒ सोम॑म्। त्रि॒क॒द्रुके॑ष्व॒पि॒बत्सु॑तस्य। आ
सा॒य॒कं म॒घवा॑ दत्त॒ वज्र॑म्। अ॒ह॒न्नेन॑ प्रथ॒म॒जा म॒हीना॑म्॥१३॥

यदिन्द्रा॑ह॒न्प्रथ॑म॒जा म॒हीना॑म्। आ॒न्मा॒यि॒ना॒म॒मि॒नाः प्रो॑त
मा॒याः। आ॒त्सूर्य॑ ज॒नय॑न्ध्यामु॒षास॑म्। ता॒दी॒क्रा श॒त्रून्

किलाविवित्से। अहन्वृत्रं वृत्रतरं व्यसम्। इन्द्रो वज्रेण
महता वधेन। स्कन्धासीव कुलिशेनाविवृक्णा। अहिः
शयत उपपृक्पृथिव्याम्। अयोध्येव दुर्मद आ हि जुह्वे।
महावीरन्तुविबाधमृजीषम्॥१४॥

नातारीरस्य समृतिं वधानाम्। स रुजानाः पिपिषु
इन्द्रशत्रुः। विश्वो विहाया अरतिः। वसुर्दधे हस्ते दक्षिणे।
तरणिर्न शिश्रथत्। श्रवस्यया न शिश्रथत्। विश्वस्मा
इदिषुध्यसे। देवत्रा हव्यमूहिषे। विश्वस्मा इत्सुकृते
वारमृण्वति। अग्निद्वारा व्यृण्वति॥१५॥

उदुज्जिहानो अभि काममीरयन्। प्रपृश्नन्विश्वा भुवनानि
पूर्वथा। आ केतुना सुषमिद्धो यजिष्ठः। कामत्रो अग्ने
अभिहर्य दिग्भ्यः। जुषाणो हव्यममृतेषु दूढः। आ नो
रयिं बहुलाङ्गोमतीमिषम्। नि धेहि यक्षदमृतेषु भूषन्।
अश्विना यज्ञमागतम्। दाशुषः पुरुदससा। पूषा रक्षतु नो
रयिम्॥१६॥

इमं यज्ञमश्विना वर्धयन्ता। इमौ रयिं यजमानाय धत्तम्। इमौ
पशून् रक्षतां विश्वतो नः। पूषा नः पातु सदमप्रयच्छन्। प्रते महे
सरस्वति। सुभगे वाजिनीवति। सत्यवाचे भरे मतिम्। इदन्नो
हव्यङ्घृतवत्सरस्वति। सत्यवाचे प्रभरेमा हवीषि। इमानि
ते दुरिता सौभंगानि। तेभिर्वयं सुभगांसः स्याम॥१७॥

य॒ज्ञो रा॒यो य॒ज्ञ ई॒शे वसू॑नाम्। य॒ज्ञः स॒स्याना॑मु॒त
सु॑क्षि॒तीना॑म्। य॒ज्ञ इ॒ष्टः पू॒र्वचि॑त्ति॒न्दधा॑तु। य॒ज्ञो ब्र॑ह्म॒ण्वाꣳ
अ॒प्येतु॑ दे॒वान्। अ॒यं य॒ज्ञो वर्ध॑ताङ्गोभिर॒श्वैः। इ॒यं वेदिः
स्व॒प॒त्या सु॒वीरा॑। इ॒दं ब॒र्हिर॑ति॒ ब॒र्हीꣳप्य॑न्या। इ॒मं य॒ज्ञं
वि॒श्वे अव॑न्तु दे॒वाः। भग॑ ए॒व भग॑वाꣳ अस्तु दे॒वाः। तेन॑
व॒यं भग॑वन्तः स्याम॥१८॥

तन्त्वा॑ भग॒ सर्व॑ इ॒ज्जो॑हवीमि। स नो॑ भग॒ पुर॑ए॒ता भ॑वे॒ह। भग॑
प्र॒णेत॑र्भग॒ सत्य॑राधः। भगे॒मान्धिय॑मु॒दं व॒ दद॑न्नः। भग॒ प्र णो॑
जन॒य गो॑भिर॒श्वैः। भग॒ प्र नृ॑भिर्नृ॒वन्तः॑ स्याम। श॒श्व॑तीः समा॒
उप॑यन्ति लो॒काः। श॒श्व॑तीः समा॒ उप॑यन्त्यापः। इ॒ष्टं पू॒र्तꣳ
श॒श्व॑तीनाꣳ समा॑नाꣳ शा॒श्व॒तेन॑। ह॒विषे॑ष्वाऽन॒न्तं लो॒कं पर॑मा
रु॒रोह॑ ॥१९॥

इ॒यमे॒व सा या प्र॑थ॒मा व्यौच्छ॑त्। सा रू॒पाणि॑ कुरु॒ते
पञ्च॑ दे॒वी। द्वे स्व॑सा॒रौ वय॑त॒स्तत्र॑मे॒तत्। स॒ना॒तनं॑ वि॒त॒तꣳ
षण्म॑यू॒खम्। अ॒वा॒न्याꣳस्त॑न्तू॒न्कि॒रतो॑ ध॒त्तो अ॒न्यान्।
नाव॑पृ॒ज्याते॒ न ग॑मा॒ते अ॒न्तम्। आ वो॑ यन्तू॒दवा॑हासो
अ॒द्या। वृ॒ष्टिं ये वि॒श्वे म॒रुतो॑ जु॒नन्ति॑। अ॒यं यो अ॒ग्नि॑र्म॒रुतः॑
समि॑द्धः। ए॒तं जु॑षध्वङ्क॒वयो यु॑वानः॥२०॥

धा॒रा॒व॒रा म॒रुतो॑ धृ॒ष्णुवो॑जसः। मृ॒गा न भी॑मास्त॒विषे॑भि॒रूर्मि॑भिः।
अ॒ग्नयो॑ न शु॒शु॒चा॒ना ऋ॒जी॒षिणः॑। भ्रुमि॒न्धम॑न्त॒ उप॑ गा
अ॒वृ॒ण्वत। वि च॑क्रमे॒ त्रि॒दे॒वः। आ वे॒धस॒त्रील॑पृ॒ष्ठं बृ॒हन्त॑म्।

बृहस्पतिः५ सदाने सादयध्वम्। सादद्योनिन्दम् आ
दीदिवा५सम्। हिरण्यवर्णमरुषः सपेमा। स हि शुचिः
शतपत्रः स शुन्ध्युः ॥२१॥

हिरण्यवाशीरिषिरः सुवर्षाः। बृहस्पतिः स स्वावेश ऋष्याः।
पूरु सखिभ्य आसुतिङ्कुरिष्ठः। पूषः५ स्तव व्रते वयम्।
नरिष्येम कदाचन। स्तोतारस्त इह स्मसि। यास्ते पूषन्ना वो
अन्तः समुद्रे। हिरण्ययीरन्तरिक्षे चरन्ति। यामिर्यासि दूत्या५
सूर्यस्य। कामेन कृतश्रव इच्छमानः॥२२॥

अरण्यान्यरण्यान्यसौ। या प्रेव नश्यसि। कथा ग्रामन्न
पृच्छसि। न त्वाभीरिव विन्दती ३। वृषारवाय
वदते। यदुपावति चिच्चिकः। आघाटीभिरिव धावयन्।
अरण्यानिर्महीयते। उत गाव इवादन्। उतो वेश्मेव
दृश्यते॥२३॥

उतो अरण्यानिः सायम्। शकटीरिव सर्जति। गामङ्गैष
आ ह्वयति। दार्वङ्गैष उपावधीत्। वसन्नरण्यान्या५
सायम्। अक्रुक्षदिति मन्यते। न वा अरण्यानिर्हन्ति।
अन्यश्चेन्नाभिगच्छति। स्वादोः फलस्य जग्ध्वा। यत्र कामं
नि पद्यते। आज्ञनगन्धी५ सुरभीम्। बहून्नामकृषीवलाम्।
प्राहं मृगाणां मातरम्। अरण्यानीमशः५सिषम्॥२४॥

स्याम् रुरोह युवानः शुन्ध्युरिच्छमानो दृश्यते निपद्यते चत्वारि च॥५॥ [५]

वार्त्रहत्याय॑ शव॑से। पृ॒त॒ना॒सा॒ह्या॑य च। इन्द्र॑ त्वा वर्त॑यामसि।
सु॒ब्रह्मा॑णं वी॒रव॑न्तं बृ॒हन्त॑म्। उ॒रुं ग॑भी॒रं पृ॒थुबु॑ध्रमिन्द्र।
श्रु॒त॒र्षि॑मु॒ग्रम॑भिमाति॒षाह॑म्। अ॒स्मभ्य॑ चि॒त्रं वृष॑ण॒ रयि॑
दाः। क्षे॒त्रि॒यै त्वा॒ नि॒र्ऋ॒त्यै त्वा। द्रु॒हो मु॑श्चामि॒ वरु॑णस्य॒
पाशा॑त्। अ॒ना॒गसं॑ ब्रह्म॑णे त्वा करोमि॥२५॥

शि॒वे ते॒ द्यावा॑पृथि॒वी उ॒भे इ॒मे। शं ते॒ अ॒ग्निः स॒हाद्वि॑रस्तु। शं
द्यावा॑पृथि॒वी सहो॑षधीभिः। शम॑न्तरि॒क्ष र॑ सह॒ वाते॑न ते। शं ते
चत॑स्रः प्र॒दिशो॑ भवन्तु। या दै॒वीश्चत॑स्रः प्र॒दिशः॑। वात॑पत्नीर॒भि
सूर्यो॑ विच॒ष्टे। तासा॑न्त्वा ज॒रस॒ आ द॑धामि। प्र यक्ष॑म॒ एतु॑
नि॒र्ऋ॒तिं परा॑चैः। अमो॑चि॒ यक्ष्मा॑द्वुरि॒तादव॑त्यै॥२६॥

द्रु॒हः पाशा॑न्नि॒र्ऋ॒त्यै चोद॑मोचि। अहा॒ अव॑र्ति॒मवि॑दत्स्यो॒नम्।
अप्य॑भू॒द्भूद्रे॑ सु॒कृत॑स्य॒ लोके॑। सूर्य॑मृतं तम॑सो॒ ग्राह्या॒ यत्। दे॒वा
अमु॑श्च॒न्नसृ॑ज॒न्व्ये॑नसः। ए॒वम॒हमि॑मं क्षे॒त्रिया॑ज्जामि॒श र॑सात्।
द्रु॒हो मु॑श्चामि॒ वरु॑णस्य॒ पाशा॑त्। बृह॑स्पते॒ युव॑मिन्द्रश्च
वस्वः॑। दि॒व्यस्ये॑शाथे॒ उत॑ पार्थि॒वस्य॑। ध॒त्त र॑यि॒ स्तुव॑ते
की॒रये॑चित्॥२७॥

यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॒ सदा॑ नः। दे॒वायु॑ध॒मिन्द्र॒मा जो॑हु॒वानाः॑।
वि॒श्वावृ॑ध॒मभि॑ ये रक्ष॑माणाः। येन॑ ह॒ता दी॒र्घम॑ध्वा॒नमा॑यन्।
अ॒न॒न्तम॑र्थ॒मनि॑वत्स्य॒मानाः॑। यत्ते॑ सुजा॒ते हि॑मव॑त्सु भेष॒जम्।
म॒योभूः॑ शन्त॑मा॒ यद्धृ॑दोसि॑। ततो॑ नो दे॒हि सी॒बले॑।

अ॒दो गि॒रिभ्यो॒ अधि॒ यत्प्र॒धाव॑सि। स॒ःशोभ॑माना क॒न्यैव॑
शु॒भ्रे॥२८॥

तां त्वा॒ मुद्ग॑ला ह॒विषां॑ वर्धयन्ति। सा नः॑ सीबले र॒यिमा
भा॑जये॒ह। पूर्वं॑ दे॒वा अप॑रेणानुपश्यं जन्म॑भिः। जन्मा॒न्यव॑रैः
परा॑णि। वेदा॑नि दे॒वा अ॒यम॒स्मीति॑ माम्। अ॒हः॑ हित्वा
शरी॑रं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑त्। प्रा॒णापा॑नौ चक्षुः॒ श्रोत्र॑म्। वाचं
मन॑सि सम्भृ॒ताम्। हित्वा॑ शरी॑रं ज॒रसः॑ प॒रस्ता॑त्। आ
भूति॑म्भूतिं व॒यम॑श्जवामहे। इ॒मा ए॒व ता उ॒षसो॑ याः प्र॑थ॒मा
व्यो॑च्छन्। ता दे॒व्यः कुर्व॑ते पञ्च॑रूपा। शश्व॑तीर्नाव॒पृज्य॑न्ति।
न ग॑मन्त्यन्त॒म॥२९॥

क॒रोम्यव॑र्त्ये वि॒च्छुभ्रे॑ऽश्जवामहे च॒त्वारि॑ च॥६॥ [६]

वसू॑नां त्वाऽधी॑तेन। रु॒द्राणा॑मूर्म्या। आ॒दि॒त्यानां॑ तेज॑सा।
विश्वे॑षां दे॒वानां॑ क्रतु॑ना। म॒रुता॑मे॒घ्ना जु॑होमि स्वाहा॑।
अ॒भिभू॑तिर॒हमा॑गमम्। इन्द्र॑सखा स्वा॒युधः॑। आस्वाशा॑सु
दु॒ष्पहः॑। इ॒दं वर्चो॑ अ॒ग्निना॑ द॒त्तमा॑गात्। यशो॑ भर्गः॒ सह॑
ओजो॑ बलं च॥३०॥

दी॒र्घायु॑त्वाय॑ श॒तशा॑रदाय। प्रति॑गृ॒णामि॑ मह॒ते वी॒र्या॑य।
आयु॑रसि वि॒श्वायु॑रसि। स॒र्वायु॑रसि॒ सर्व॑मायु॑रसि। सर्व॑म्
आयु॑र्भूयात्। सर्व॑मायु॑र्गेषम्। भूर्भुवः॒ सुवः॑। अ॒ग्निर्ध॑र्मे॒णान्ना॑दः।
मृ॒त्युर्ध॑र्मे॒णान्न॑पतिः। ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं स्वाहा॑॥३१॥

प्रजापतिः प्रणेता। बृहस्पतिः पुरस्तात्। यमः पन्थाः। चन्द्रमाः
 पुनरसुः स्वाहा। अग्निरेन्द्रादोऽन्नपतिः। अन्नाद्यमस्मिन्
 यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। सोमो राजा राजपतिः।
 राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। वरुणः
 सम्राट्सम्राटतिः। साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
 स्वाहा॥ ३२॥

मित्रः क्षत्रं क्षत्रपतिः। क्षत्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु
 स्वाहा। इन्द्रो बलं बलपतिः। बलमस्मिन् यज्ञे यजमानाय
 ददातु स्वाहा। बृहस्पतिर्ब्रह्म ब्रह्मपतिः। ब्रह्ममस्मिन् यज्ञे
 यजमानाय ददातु स्वाहा। सविता राष्ट्रं राष्ट्रपतिः।
 राष्ट्रमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा। पूषा विशां
 विदतिः। विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा।
 सरस्वती पुष्टिः पुष्टिपती। पुष्टिमस्मिन् यज्ञे यजमानाय
 ददातु स्वाहा। त्वष्टा पशूनां मिथुनानां रूपकद्रूपपतिः।
 रूपेणमस्मिन् यज्ञे यजमानाय पशून्ददातु स्वाहा॥ ३३॥

च स्वाहा साम्राज्यमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु स्वाहा विशमस्मिन् यज्ञे यजमानाय ददातु

स्वाहा चत्वारि च (अग्निः सोमो वरुणो मित्र इन्द्रो बृहस्पतिः सविता पूषा सरस्वती त्वष्टा दश

॥)॥ ७॥ [७]

स ईं पाहि य ऋजीषी तरुत्रः। यः शिप्रवान्वृषभो यो
 मंतीनाम्। यो गौत्रभिद्वज्रभृद्यो हरिष्ठाः। स इन्द्र चित्रां
 अभि तृन्धि वाजान्। आ ते शुष्मो वृषभ एतु पश्चात्।

ओत्तरादधरागा पुरस्तात्। आ विश्वतो अभिसमेत्वर्वाङ्।
इन्द्रं द्युम्नं सुर्वर्वद्धेह्यस्मे। प्रोष्वस्मै पुरोरथम्। इन्द्राय
शूषमर्चत॥ ३४॥

अभीके चिदु लोककृत्। सङ्गे समत्सु वृत्रहा। अस्माकं बोधि
चोदिता। नभन्तामन्यकेषाम्। ज्याका अधि धन्वसु। इन्द्रं
वयं शुनासीरम्। अस्मिन् यज्ञे हवामहे। आ वाजैरुप नो
गमत्। इन्द्राय शुनासीराय। स्रुचा जुहुत नो हविः॥ ३५॥

जुषतां प्रति मेधिरः। प्र हव्यानि घृतवन्त्यस्मै। हर्यश्वाय
भरता सजोषाः। इन्द्रर्तुभिर्ब्रह्मणा वावृधानः। शुनासीरी
हविरिदं जुषस्व। वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रम्। प्रियमेधा
ऋषयो नाधमानाः। अप ध्वान्तमूर्णुहि पृथि चक्षुः।
मुमुग्ध्यस्मान्निधयेऽव बृहद्वान्। बृहदिन्द्राय गायत॥ ३६॥

मरुतो वृत्रहन्तमम्। येन ज्योतिरजनयन्नृतावृधः। देवं
देवाय जागृवि। कामिहैकाः क इमे पतङ्गाः। मान्थालाः
कुलिपरिमापतन्ति। अनावृतैनान्प्रधमन्तु देवाः। सौपर्णं
चक्षुस्तनुवा विदेय। एवा वन्दस्व वरुणं बृहन्तम्।
नमस्याधीरममृतस्य गोपाम्। स नः शर्म त्रिवरूथं
वियंसत्॥ ३७॥

यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः। नाके सुपर्णमुप यत्पतन्तम्।
हृदा वेनन्तो अभ्यचक्षत त्वा। हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतम्।

यमस्य योनौ शकुनं भुरण्युम्। शं नो देवीरभिष्टये। आपो
भवन्तु पीतये। शं योरभि स्रवन्तु नः। ईशाना वार्याणाम्।
क्षयन्तीश्चर्षणीनाम्॥३८॥

अपो याचामि भेषजम्। अप्सु मे सोमो अब्रवीत्।
अन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निं च विश्वशम्भुवम्। आपश्च
विश्वभेषजीः। यदप्सु ते सरस्वति। गोष्वश्वेषु यन्मधु।
तेन मे वाजिनीवति। मुखमङ्घ्रि सरस्वति। या सरस्वती
वैशम्भल्या॥३९॥

तस्यां मे रास्व। तस्यांस्ते भक्षीय। तस्यांस्ते भूयिष्ठभाजो
भूयास्म। अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममांसि
योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे
लोककृज्जातवेदः। इहैव सन्तत्र सन्त त्वाऽग्ने। प्राणेन वाचा
मनसा बिभर्मि। तिरो मा सन्तमायुर्मा प्रहासीत्॥४०॥

ज्योतिषा त्वा वैश्वानरेणोपतिष्ठे। अयं ते योनिर्ऋत्वियः।
यतो जातो अरोचथाः। तं जानन्नग्र आरोह। अथा नो वर्धया
रयिम्। या ते अग्ने यज्ञिया तनूस्तयेह्यारोहात्माऽऽत्मानम्।
अच्छा वसूनि कृण्वन्नस्मे नर्या पुरूणि। यज्ञो भूत्वा यज्ञमा
सीद स्वां योनिम्। जातवेदो भुव आ जायमानः सक्षय
एहि। उपावरोह जातवेदः पुनस्त्वम्॥४१॥

देवेभ्यो हव्यं वह नः प्रजानन्। आयुः प्रजां रयिमस्मासु

धेहि। अजस्रो दीदिहि नो दुरोणे। तमिन्द्रं जोहवीमि
मध्वानमुग्रम्। सत्रा दधानमप्रतिष्कृतं शवांसि।
महिष्ठो गीर्भिरा च यज्ञियोऽववर्तत्। राये नो विश्वा सुपथा
कृणोतु वज्री। त्रिकद्रुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्मस्तृपत्।
सोममपिबद्विष्णुना सुतं यथाऽवशत्। स ई ममाद महि
कर्म कर्तवे महामुरुम्॥४२॥

सैनं सश्वदेवं देवः सत्यमिन्दुं सत्य इन्द्रः। विदद्यतीं
सरमा रुग्णमद्रेः। महि पाथः पूर्यं सद्वियंक्रः। अग्रं
नयत्सुपद्यक्षराणाम्। अच्छा रवं प्रथमा जानतीगात्।
विदद्भव्यं सरमा दृढमूर्वम्। येनानुकं मानुषी भोजते विट्।
आ ये विश्वाः स्वपत्यानि चक्रुः। कृण्वानासौ अमृतत्वाय
गातुम्। त्वं नृभिर्नृपते देवहूतौ ॥४३॥

भूरीणि वृत्वा हर्यश्व हंसि। त्वन्निदस्युश्चुमुरिम्। धुनिं
चास्वापयो दभीतये सुहन्तु। एवा पाहि प्रतथा मन्दतु
त्वा। श्रुधि ब्रह्म वावृधस्वोत गीर्भिः। आविः सुर्यं कृणुहि
पीपिहीषः। जहि शत्रूं रभि गा इन्द्र तृन्धि। अग्ने
बाधस्व वि मृधो नुदस्व। अपामीवा अप रक्षांसि सेध।
अस्मात्समुद्राद्बृहतो दिवो नः॥४४॥

अपां भूमानमुप नः सृजेह। यज्ञ प्रतितिष्ठ सुमतौ सुशेवा आ
त्वा। वसूनि पुरुधा विशन्तु। दीर्घमायुर्यजमानाय कृण्वन्।

अधामृतेन जरितारमङ्घ्रि। इन्द्रः शुनावद्वितनोति सीरम्।
 संवत्सरस्य प्रतिमाणमेतत्। अर्कस्य ज्योतिस्तदिदास
 ज्येष्ठम्। संवत्सरः शुनवत्सीरमेतत्। इन्द्रस्य राधः
 प्रयतं पुरु त्मना। तदर्करूपं विमिमानमेति। द्वादशारे
 प्रतितिष्ठतीदृषा। अश्वायन्तो गव्यन्तो वाजयन्तः। हवामहे
 त्वोपगन्तवा उ। आभूषन्तस्त्वा सुमतौ नवायाम्। वयमिन्द्र
 त्वा शुनः हुवेम॥४५॥

अर्चतु हविर्गायत यः सच्चरषणीनां वैशम्भल्या हांसीत्त्वमुरुं देवहूतौ नस्मना षट्॥८॥ [८]

प्राण उदेहि पुनरा नो भर यज्ञो रायो वात्रहत्याय वसूनाः स ई पाह्यष्टौ॥८॥
 प्राणो रक्षत्यगृभीता धारावरा मरुतो दीर्घायुत्वाय ज्योतिषा त्वा पञ्चत्वारिंशत्॥४५॥
 प्राणः शुनः हुवेम॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
 पञ्चमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

स्वा॒र्द्धीं त्वा॑ स्वा॒दुना॑। ती॒व्रां ती॒व्रेण॑। अ॒मृता॑म॒मृते॑न। मधु॑मतीं
मधु॑मता। सृ॒जामि॑ स॒ सोमे॑न। सोमो॑ऽस्य॒श्विभ्या॑ पच्य॒स्व।
सर॑स्वत्यै पच्य॒स्व। इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑ पच्य॒स्व। परी॒तो षि॑श्रता
सु॒तम्। सोमो॑ य उ॒त्तम॑ ह॒विः॥१॥

द॒ध॒न्वा यो न॑र्यो अ॒प्स्वन्तरा॑। सु॒षाव॒ सोम॑मद्रि॒भिः। पु॒नातु॑
ते परि॒स्रुत॑म्। सोम॑ सूर्य॑स्य दुहि॒ता। वारे॑ण शश्व॑ता तना॑।
वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्रा॒ङ्ख॒सोमो॑ अति॒द्रुतः॑। इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः
सखा॑। वा॒युः पू॒तः प॒वित्रे॑ण। प्र॒त्यङ्ख॒सोमो॑ अति॒द्रुतः॥२॥

इन्द्र॑स्य यु॒ज्यः सखा॑। ब्रह्म॑ क्ष॒त्रं प॑वते तेज॑ इन्द्रि॒यम्। सुर॑या
सोमः॑ सु॒त आसु॑तो मदा॑य। शु॒क्रेण॑ देव दे॒वताः॑ पिपृ॒ग्धि।
रसे॒नान्नं॑ यज॑मानाय धेहि। कु॒विद॒ङ्ग यव॑मन्तो यव॑चित्। यथा
दान्त्य॑नुपूर्व॑ वि॒यूयं। इहे॑हैषां कृणु॒त भो॑ज॑नानि। ये ब॒र्हिषो॑
नमो॑वृत्तिं न ज॒ग्मुः। उ॒प॒या॒मगृ॑हीतोऽस्य॒श्विभ्या॑ त्वा जुष्टं
गृ॒ह्णामि॥३॥

सर॑स्वत्या इन्द्रा॑य सु॒त्राम्णे॑। ए॒ष ते॒ योनि॑स्तेज॑से त्वा। वी॒र्या॑य
त्वा बला॑य त्वा। तेजो॑ऽसि तेजो॒ मयि॑ धेहि। वी॒र्य॑मसि वी॒र्यं
मयि॑ धेहि। बल॑मसि बलं॒ मयि॑ धेहि। नाना॑ हि वा॑ दे॒वहि॑त॒ः

सदः कृतम्। मा सꣳसृक्षाथां परमे व्योमन्। सुरा त्वमसि
 शुष्मिणी सोमं एषः। मा मां हिꣳसीः स्वां योनिमाविशन्॥४॥
 उपयामगृहीतोऽस्याश्विनं तेजः। सारस्वतं वीर्यम्। ऐन्द्र
 बलम्। एष ते योनिर्मोदाय त्वा। आनन्दाय त्वा महसे
 त्वा। ओजोऽस्योजो मयि धेहि। मन्युरसि मन्युं मयि धेहि।
 महोऽसि महो मयि धेहि। सहोऽसि सहो मयि धेहि। या
 व्याघ्रं विषूचिका। उभौ वृकं च रक्षति। श्येनं पतत्रिणꣳ
 सिꣳहम्। सेमं पात्वꣳहंसः। संपृचः स्थ सं मा भद्रेण पृङ्ग।
 विपृचः स्थ वि मा पाप्मना पृङ्ग॥५॥

हविः प्रत्यङ्खसोमो अतिद्रुतो गृह्णाम्याविशन्विषूचिका पञ्च च॥१॥ [१]

सोमो राजाऽमृतꣳ सुतः। ऋजीषेणाजहान्मृत्युम्। ऋतेन
 सत्यमिन्द्रियम्। विपानꣳ शुक्रमन्थसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्।
 इदं पयोऽमृतं मधु। सोममञ्ज्यो व्यपिबत्। छन्दसा हꣳसः
 शुचिषत्। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। अञ्ज्यः क्षीरं व्यपिबत्॥६॥

क्रुङ्ङाङ्गिरसो धिया। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। अत्रात्परिस्तुतो
 रसम्। ब्रह्मणा व्यपिबत् क्षत्रम्। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्।
 रेतो मूत्रं विजहाति। योनिं प्रविशदिन्द्रियम्। गर्भो
 जरायुणाऽऽवृतः। उल्बं जहाति जन्मना। ऋतेन
 सत्यमिन्द्रियम्॥७॥

वेदेन रूपे व्यकरोत्। सुतासुती प्रजापतिः। ऋतेन
 सत्यमिन्द्रियम्। सोमेन सोमो व्यपिबत्। सुतासुतौ

प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा रूपे व्याकरोत्।
 सत्यानृते प्रजापतिः। अश्रद्धामनृतेऽदधात्। श्रद्धां सत्ये
 प्रजापतिः। ऋतेन सत्यमिन्द्रियम्। दृष्ट्वा परिस्रुतो रसम्।
 शुक्रेण शुक्रं व्यपिबत्। पयः सोमं प्रजापतिः। ऋतेन
 सत्यमिन्द्रियम्। विपानं शुक्रमन्थसः। इन्द्रस्येन्द्रियम्। इदं
 पयोऽमृतं मधु॥८॥

अञ्चः क्षीरं व्यपिबज्जन्मन्तेन सत्यमिन्द्रियं श्रद्धां सत्ये प्रजापतिरष्टौ च॥२॥ [२]

सुरावन्तं बर्हिषदं सुवीरम्। यज्ञं हिन्वन्ति महिषा
 नमोभिः। दधानाः सोमं न्दिवि देवतासु। मदेमेन्द्रं यजमानाः
 स्वर्काः। यस्ते रसः सम्भृत ओषधीषु। सोमस्य
 शुष्मः सुरया सुतस्य। तेन जिन्व यजमानं मदेन।
 सरस्वतीमश्विनाविन्द्रमग्निम्। यमश्विना नमुचेरासुरादधि।
 सरस्वत्यसनोदिन्द्रियाय॥९॥

इमन्तं शुक्रं मधुमन्तमिन्दुम्। सोमं राजानमिह
 भक्षयामि। यदत्र रिप्तं रसिनः सुतस्य। यदिन्द्रो
 अपिबच्छर्चीभिः। अहन्तदस्य मनसा शिवेन। सोमं
 राजानमिह भक्षयामि। पितृभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः।
 पितामहेभ्यः स्वधाविभ्यः स्वधा नमः। प्रपितामहेभ्यः
 स्वधाविभ्यः स्वधा नमः। अक्षन्पितरः॥१०॥

अमीमदन्त पितरः। अतीतृपन्त पितरः। अमीमृजन्त पितरः।
 पितरः शुन्धध्वम्। पुनन्तु मा पितरः सोम्यासः। पुनन्तु मा

पिताम॒हाः। पु॒नन्तु॑ प्र॒पिताम॒हाः। प॒वित्रेण॑ श॒तायु॑षा। पु॒नन्तु॑
मा पिताम॒हाः। पु॒नन्तु॑ प्र॒पिताम॒हाः॥११॥

प॒वित्रेण॑ श॒तायु॑षा। वि॒श्वमायु॑र्व्य॒श्नवै। अ॒ग्र आयू॑ःषि
प॒वसे॑ऽग्रे प॒वस्व। प॒वमानः॑ सु॒वर्जनः॑ पु॒नन्तु॑ मा दे॒वज॒नाः।
जात॑वेदः प॒वित्रं॒वद्यत्ते॑ प॒वित्रं॒मर्चि॑षि। उ॒भाभ्या॑न्दे॒व
स॒वितर्वै॑श्वदे॒वी पु॑न॒ती। ये स॑मा॒नाः स॑म॒नसः॑। पि॒तरो
यम॒राज्यै॑। तेषां॑ लो॒कः स्व॒धा नमः॑। य॒ज्ञो दे॒वेषु॑
कल्प॑ताम्॥१२॥

ये स॑जा॒ताः स॑म॒नसः॑। जी॒वा जी॒वेषु॑ मा॒म॒काः। तेषा॑ऽ
श्री॒र्मयि॑ कल्प॑ताम्। अ॒स्मि॒ल्लो॒के श॒त॑ समा॑ः। द्वे स्रु॒ती
अ॑श्रृण॒वं पि॒तृणा॑म्। अ॒ह॒न्दे॒वाना॑मु॒त म॒र्त्याना॑म्। या॒भ्यामि॒दं
वि॒श्वमे॒ज॒त्समे॑ति। यद॑न्त॒रा पि॒तरं॑ मा॒तरं॑ च। इ॒दं
ह॒विः प्र॒जन॑नं मे अस्तु। दश॑वीर॑ः स॒र्वग॑ण॑ः स्व॒स्तये॑।
आ॒त्म॒सनि॑ प्रजा॒सनि॑। प॒शुस॒न्य॑भय॒सनि॑ लो॒क॒सनि॑। अ॒ग्निः
प्र॒जां ब॑हु॒लां मे॑ करोतु। अ॒न्नं प॒यो रे॒तो अ॒स्मासु॑ धत्ता।
रा॒य॒स्पोष॑मिष॒मूर्ज॑म॒स्मासु॑ दी॒धर॑त्स्वाहा॥१३॥

इन्द्रियाय॑ पि॒तरं॑ श॒तायु॑षा पु॒नन्तु॑ मा पिताम॒हाः पु॒नन्तु॑ प्र॒पिताम॒हाः कल्प॑ताः स्व॒स्तये॑ पञ्च॑ च॥३॥

[३]

सी॒सेन॑ तन्न॑ मन॒सा मनी॒षिणः॑। ऊ॒र्णा॒सू॒त्रेण॑ क॒वयो॑ वयन्ति।
अ॒श्विना॑ य॒ज्ञं स॑वि॒ता सर॑स्वती। इन्द्र॑स्य रू॒पं वरु॑णो

भिष॒ज्यन्। तद॑स्य रू॒पम॒मृत॑ꣳ शर्ची॑भिः। तिस्रोऽद॑धुर्दे॒वताः॑
सꣳररा॑णाः। लोमा॑नि श॒ष्पैर्ब॑हुधा न तोक्म॑भिः। त्वग॑स्य
माꣳसम॑भवन्न ला॒जाः। तद॒श्विना॑ भिष॒जा रु॒द्रव॑र्तनी।
सर॑स्वती वयति पेशो अन्तरः॥१४॥

अस्थि॑ म॒ज्जानं॑ मास॑रैः। का॒रोत॑रेण दध॑तो गवा॑न्त्वचि।
सर॑स्वती मन॑सा पेश॒लं वसु॑। नास॑त्याभ्यां वयति दर्श॑तं
वपुः॑। रसं॑ परि॒स्रुता॑ न रोहि॑तम्। न॒ग्रहु॑र्धीर॒स्तसर॑न्न
वेम॑। पय॑सा शुक्रम॒मृतं॑ ज॒नित्र॑म्। सुर॑या मूत्रा॑ञ्जनयन्ति
रेतः॑। अपा॑मतिन्दुर्म॒तिं बाध॑मानाः। ऊ॒वध्यं॑ वातꣳ
स॒बुव॑न्तदारात्॥१५॥

इन्द्रः॑ सु॒त्रामा॑ हृद॑येन स॒त्यम्। पुरो॑डाशेन सवि॒ता ज॑जान।
यकृ॑त्क्लो॒मानं॑ वरु॒णो भिष॑ज्यन्। मत॑स्त्रे वाय॒व्यैर्न॑ मि॒नाति॑
पित्त॑म्। आ॒त्राणि॑ स्था॒ली मधु॑ पिन्व॑माना। गुदा॑ पात्रा॑णि
सु॒दुघा॑ न धे॒नुः। श्ये॑नस्य पत्र॑न्न प्ली॒हा शर्ची॑भिः। आ॒सन्दी॑
नाभि॑रु॒दर॑न्न मा॒ता। कु॒म्भो व॑निष्ठु॒र्जनि॑ता शर्ची॑भिः। यस्मि॑न्नग्रे
यो॒न्याङ्ग॑र्भो अ॒न्तः ॥१६॥

प्ला॒शीर्व्य॑क्तः श॒तधा॑र॒ उत्सः॑। दु॒हे न॑ कु॒म्भीꣳ स्व॒धां पितृ॑भ्यः।
मुखꣳ॑ सद॑स्य शिर॒ इत्स॑देन। जि॒ह्वा प॒वित्र॑म॒श्विना॑ सꣳ
सर॑स्वती। चप्प॑न्न पा॒युर्भिष॑गस्य वालः॑। व॒स्तिर्न॑ शेपो हर॑सा
तर॑स्वी। अ॒श्विभ्यां॑ चक्षु॑र॒मृतं॑ ग्रहा॑भ्याम्। छागे॑न तेजो॑ ह॒विषा॑

शृतेन। पक्ष्माणि गोधूमैः क्लैरुतानि। पेशो न शुक्लमसितं
वसाते॥१७॥

अविर्न मेषो नसि वीर्याय। प्राणस्य पन्था अमृतो ग्रहाभ्याम्।
सरस्वत्युपवाकैर्व्यानम्। नस्यानि बरुहिर्बदरैर्जजान। इन्द्रस्य
रूपमृषभो बलाय। कर्णाभ्यां श्रोत्रममृतङ्ग्रहाभ्याम्। यवा
न बरुहिर्भुवि केसराणि। कर्कन्धु जज्ञे मधु सारघं
मुखात्। आत्मन्नुपस्थे न वृकस्य लोम। मुखे श्मश्रूणि न
व्याघ्रलोमम्॥१८॥

केशा न शीरूषन् यशसे श्रियै शिखा। सिंहस्य
लोम त्विषिरिन्द्रियाणि। अङ्गान्यात्मन्भिषजा तदश्विना।
आत्मानमङ्गैः समधात्सरस्वती। इन्द्रस्य रूपं
शतमानमायुः। चन्द्रेण ज्योतिरमृतन्दधाना। सरस्वती
योन्याङ्गर्भमन्तः। अश्विभ्यां पत्नी सुकृतं बिभर्ति। अपां
रसेन वरुणो न साम्ना। इन्द्रं श्रियै जनयन्नप्सु राजा।
तेजः पशूनां हविरिन्द्रियावत्। परिस्रुता पयसा सारघं
मधु। अश्विभ्यान्दुग्धं भिषजा सरस्वत्या सुतासुताभ्याम्।
अमृतः सोम इन्द्रः॥१९॥

अन्तर आरादन्तर्वसाते व्याघ्रलोमं राजा चत्वारि च॥४॥ [४]

मित्रोऽसि वरुणोऽसि। समहं विश्वैर्देवैः। क्षत्रस्य नाभिरसि।
क्षत्रस्य योनिरसि। स्योनामा सीद। सुषदामा सीद। मा
त्वा हिंसीत्। मा मां हिंसीत्। निषसाद धृतव्रतो वरुणः।

पुस्त्या॑स्वा॥ २० ॥

साम्रा॑ज्याय सु॒क्रतुः॑। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। अ॒श्विनो॑र्भैष॒ज्येन॑।
तेज॑से ब्रह्मवर्चसाया॒भिषि॑ञ्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः
प्र॑स॒वे। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। सर॑स्वत्यै
भैष॒ज्येन॑॥ २१ ॥

वी॒र्या॑यान्नाद्या॒याभिषि॑ञ्चामि। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒वे।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्याम्। इन्द्र॑स्येन्द्रि॒येण॑।
श्रि॒ये यश॑से बला॒याभिषि॑ञ्चामि। को॑ऽसि कत॒मोऽसि॑। कस्मै॑
त्वा का॒य त्वा। सु॒श्लोकाँ॑ (४) सुम॑ङ्ग॒लाँ (४) सत्य॑रा॒जा
(३) न। शिरो॑ मे श्रीः॥ २२ ॥

यशो॑ मुखम्। त्विषिः॑ केशा॑श्च श्मश्रू॑णि। राजा॑ मे
प्रा॒णोऽमृत॑म्। स॒म्राट्क्षुः॑। वि॒राट्छोत्र॑म्। जि॒ह्वा मे॑ भ॒द्रम्।
वाङ्म॑हः। मनो॑ मन्युः। स्व॒राङ्गामः॑। मोदाः॑ प्रमो॒दा
अ॒ङ्गुली॑रङ्गा॒नि॥ २३ ॥

चित्तं॑ मे सहः॑। बा॒हू मे॑ बल॑मिन्द्रि॒यम्। हस्तौ॑ मे कर्म
वी॒र्य॑म्। आ॒त्मा क्ष॒त्रमु॒रो मम॑। पृ॒थीर्मे॑ रा॒ष्ट्रमु॒दर॑म॒सौ।
ग्री॒वाश्च॑ श्रोण्यौ॑। ऊ॒रू अ॑र॒त्नी जानु॑नी। विशो॑ मेऽङ्गा॒नि
सर्व॑तः। नाभि॑र्मे चित्तं॑ वि॒ज्ञान॑म्। पा॒युर्मेऽप॑चितिर्भ॒सत्॥ २४ ॥
आ॒न॒न्द॒न॒न्दावा॒ण्डौ मे॑। भगुः॑ सौभा॑ग्यं पसः॑। जङ्घा॑भ्यां

प॒द्भ्यां ध॒र्मोऽस्मि॑ । वि॒शि राजा॑ प्र॒तिष्ठि॑तः । प्र॒ति क्ष॒त्रे
प्र॒ति॒तिष्ठामि॑ रा॒ष्ट्रे । प्र॒त्यश्वेषु॑ प्र॒ति॒तिष्ठामि॑ गोषु॑ । प्र॒त्यङ्गेषु॑
प्र॒ति॒तिष्ठाम्या॒त्मन् । प्र॒ति प्रा॒णेषु॑ प्र॒ति॒तिष्ठामि॑ पु॒ष्टे । प्र॒ति
द्यावा॑पृथि॒व्योः । प्र॒ति॒तिष्ठामि॑ य॒ज्ञे ॥ २५ ॥

त्र॒या दे॒वा एका॑दश । त्र॒यस्त्रि॒ंशाः सु॒राध॑सः । बृ॒हस्प॑ति॒पुरोहि॑ताः ।
दे॒वस्य॑ स॒वितुः॑ स॒वे । दे॒वा दे॒वैर॑वन्तु मा । प्र॒थ॒मा द्वि॒तीयैः॑ ।
द्वि॒तीया॑स्तृ॒तीयैः॑ । तृ॒तीयाः स॒त्येन॑ । स॒त्यं य॒ज्ञेन॑ । य॒ज्ञो
यजु॑र्भिः ॥ २६ ॥

यजु॑र्षि॒ साम॑भिः । सामा॑न्यृ॒ग्भिः । ऋ॒चो या॒ज्याभिः॑ ।
या॒ज्या व॑ष॒ट्कारैः॑ । व॒षट्का॑रा आहु॑तिभिः । आहु॑तयो मे
का॒मा॒न्त॒सम॑र्धयन्तु । भूः स्वाहा॑ । लोमा॑नि प्र॒य॒ति॒र्मम॑ । त्वङ्ग॑
आ॒न॒ति॒राग॑तिः । मा॒सं म॒ उप॑नतिः । व॒स्वस्थि॑ । म॒ञ्जा म॒
आ॒न॒तिः ॥ २७ ॥

प॒स्त्या॑स्वा सर॑स्वत्यै भे॒षज्ये॑न श्रीरङ्गा॑नि भ॒सद्य॑ज्ञे य॒ज्ञो यजु॑र्भिरु॒प॒न॒तिर्द्वे च॑ ॥ ५ ॥ [५]

यद्वै॒वा दे॒वहे॑डनम् । दे॒वा॒सश्च॑कृ॒मा व॒यम् । अ॒ग्नि॒र्मा
तस्मा॑दे॒न॒सः । वि॒श्वान्मु॑ञ्च॒त्वह॑सः । य॒दि दि॒वा य॒दि
न॒क्तम् । ए॒ना॒सि च॑कृ॒मा व॒यम् । वा॒यु॒र्मा तस्मा॑दे॒न॒सः ।
वि॒श्वान्मु॑ञ्च॒त्वह॑सः । य॒दि जा॒ग्रद्य॑दि॒ स्वप्ने॑ । ए॒ना॒सि
च॑कृ॒मा व॒यम् ॥ २८ ॥

सू॒र्यो मा॒ तस्मा॑दे॒न॒सः । वि॒श्वान्मु॑ञ्च॒त्वह॑सः । य॒द्वा॒मे यद॑रण्ये ।

यत्स॒भायां॑ यदि॑न्द्रि॒ये। यच्छू॒द्रे यद॒र्ये॑। ए॒नश्च॑कृ॒मा व॒यम्।
यदे॒कस्याधि॑ ध॒र्मणि॑। तस्या॑व॒यज॑नमसि। यदापो॑ अ॒घ्निया॑
वरु॒णेति॑ शपा॑महे। ततो॑ वरुण॑ नो मु॒ञ्च॥२९॥

अव॑भृथ निचङ्कु॑ण निचे॒रुर॑सि निचङ्कु॑ण। अव॑ दे॒वैर्दे॒वकृ॑त॒मेनो॑ऽयाद।
अव॑ म॒र्त्यैर्म॒र्त्यकृ॑तम्। उ॒रोरा॑ नो॑ दे॒व रि॒षस्पा॑हि। सु॒मित्रा॑ न॒
आप॑ ओष॑धयः सन्तु। दु॒र्मित्रा॑स्तस्मै॑ भू॒यासुः। यो॑ऽस्मान्द्वेष्टि॑।
यं च॑ व॒यं द्वि॒ष्मः। द्रुप॑दादि॒वेन्मु॑मुचा॒नः। स्वि॒त्रः स्ना॒त्वी
मला॑दिव॥३०॥

पू॒तं प॒वित्रे॑णे॒वाज्य॑म्। आपः॑ शु॒न्धन्तु॑ मै॒नसः॑। उ॒द्वय॑न्तम॑स॒स्परि॑।
पश्य॑न्तो॒ ज्योति॑रुत्त॑रम्। दे॒वन्दै॑व॒त्रा सूर्य॑म्। अ॒गन्म॒
ज्योति॑रुत्त॑मम्। प्र॒तियु॑तो॒ वरु॑णस्य॒ पाशः॑। प्र॒त्यस्तो॑
वरु॑णस्य॒ पाशः॑। ए॒धोऽस्ये॑धिषी॒महि॑। स॒मिद॑सि ॥३१॥

तेजो॑ऽसि॒ तेजो॑ म॒रिं धे॑हि। अ॒पो अ॒न्व॒चारि॑षम्। रसे॑न॒
सम॑सृ॒क्ष्महि॑। प॒यस्वा॑ अ॒ग्र आ॑गमम्। तं मा॒ स॒सृज॑
वर्च॑सा। प्र॒जया॑ च॒ धने॑न च। स॒माव॑वर्ति पृथि॒वी। स॒मुषाः॑।
स॒मु सूर्यः॑। स॒मु वि॒श्वमि॑द॒ञ्जग॑त्। वै॒श्वान॒रज्यो॑तिर्भू॒यासम्।
वि॒भुङ्काम॑ व्यं॒श्जवै॑। भूः स्वाहा॑॥३२॥

स्वप्न॑ ए॒ना॑सि च॒कृ॒मा व॒यं मु॒ञ्च॒ मला॑दिव॒ समि॑द॒सि जग॑त्राणि च॥६॥ [६]

होता॑ यक्षत्स॒मिधे॑न्द्रमि॒डस्प॑दे। नाभा॑ पृथि॒व्या अधि॑। दि॒वो
वर्ष्म॑न्त्समि॒ध्यते॑। ओजि॑ष्ठश्च॒र्षणी॑ स॒हान्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒

होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒त्तनू॑नपा॒तम्। ऊ॒तिभि॒र्जेता॑र॒मप॑राजितम्।
इन्द्र॑ दे॒वः सु॒वर्वि॑दम्। प॒थिभि॒र्मधु॑मत्तमैः। नरा॒शः सैन॑
तेज॑सा॥ ३३॥

वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒दिडा॑भि॒रिन्द्र॑मीडितम्।
आ॒जुह्वा॑न॒मम॑र्त्यम्। दे॒वो दे॒वैः स॒र्वीर्य॑। वज्र॑हस्तः पुर॒न्दरः।
वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑यक्ष॒द्वर्हि॑षीन्द्र॒त्रिष॑द्वरम्।
वृष॑भ॒न्नर्या॑पसम्। वसु॑भीरु॒द्वैरा॑दित्यैः। स॒युग्भि॑र्ब॒र्हिरा॑सदत्॥ ३४॥

वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒दोजो॑ न वी॒र्यम्। सहो॑
द्वार॒ इन्द्र॑मवर्धयन्। सु॒प्राय॑णा वि॒श्रय॑न्तामृता॒वृधः। द्वार॒
इन्द्रा॑य मी॒दुषे॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒दुषे॑
इन्द्र॑स्य धे॒नू। सु॒दुघे॑ मा॒तरौ॑ म॒ही। सवा॑तरौ न तेज॑सी।
व॒त्समि॑न्द्रमवर्धताम्॥ ३५॥

वी॒तामाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒द्वैव्या॑ होता॑रा। भि॒षजा॑
सखा॑या। ह॒विषे॑न्द्र॒ भिष॑ज्यतः। क॒वी दे॒वो प्र॑चे॒तसौ। इन्द्रा॑य
ध॒त्त इन्द्रि॑यम्। वी॒तामाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒त्तिस्त्रो॑
दे॒वीः। त्रय॑स्त्रि॒धात॑वोपसः। इडा॒ सर॑स्वती॒ भार॑ती॥ ३६॥

म॒हीन्द्र॑प॒त्नीर्ह॒विष्म॑तीः। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑
यक्ष॒त्त्वष्टा॑र॒मिन्द्र॑ दे॒वम्। भि॒षज॑ सु॒यज॑ङ्घ्र॒तश्रि॑यम्।
पु॒रुरूप॑ सु॒रेत॑सं म॒घोनि॑म्। इन्द्रा॑य त्वष्टा द॒धदिन्द्रि॑याणि।
वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॒र्यज॑। होता॑ यक्ष॒द्वन॑स्पतिम्। श॒मि॒तार॑

शतक्रतुम्। धियो जोष्टारमिन्द्रियम्॥३७॥

मध्वां समञ्जन्पृथिभिः सुगेभिः। स्वदाति हव्यं मधुना घृतेन।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदिन्द्रः स्वाहाऽऽज्यस्य।
स्वाहा मेदसः। स्वाहा स्तोकानाम्। स्वाहा स्वाहाकृतीनाम्।
स्वाहा हव्यसूक्तीनाम्। स्वाहा देवाः औज्यपान्। स्वाहेन्द्रः
होत्राञ्जुषाणाः। इन्द्र आज्यस्य वियन्तु। होतर्यजं॥३८॥

तेजसाऽऽसददवर्धतां भारतीन्द्रियं जुषाणा द्वे चं (समिधेन्द्रन्तनूनपातमिडाभिर्बर्हिष्योजं उपे दैव्यां
तिस्त्रस्त्वष्टारं वनस्पतिमिन्द्रम् ॥ समिधेन्द्रं चतुर्वेत्वेको वियन्तु द्विर्वीतामेको वियन्तु द्विर्वेत्वेको वियन्तु
होतर्यजं ॥)॥७॥

समिद्ध इन्द्र उषसामनीके। पुरोरुचां पूर्वकृद्वावृधानः।
त्रिभिर्देवैस्त्रिंशता वज्रबाहुः। जुघान वृत्रं वि दुरो ववार।
नराशंसः प्रतिशूरो मिमानः। तनूनपात्प्रति यज्ञस्य
धामं। गोभिर्वपावान्मधुना समञ्जन्। हिरण्यैश्चन्द्री यजति
प्रचेताः। ईडितो देवैर्हरिवाः अभिष्टिः। आजुह्वानो हविषा
शर्धमानः॥३९॥

पुरन्दरो मधवान् वज्रबाहुः। आयातु यज्ञमुपनो जुषाणः।
जुषाणो बर्हिर्हरिवान् इन्द्रः। प्राचीनः सीदत्प्रदिशां
पृथिव्याः। उरुव्यचाः प्रथमानः स्योनम्। आदित्यैरक्तं
वसुभिः सजोषाः। इन्द्रन्दुरः कवष्यो धावमानाः। वृषाणं
यन्तु जनयः सुपत्नीः। द्वारो देवीरभितो विश्रयन्ताम्। सुवीरां
वीरं प्रथमाना महोभिः॥४०॥

उ॒षासा॒नक्ता॑ बृ॒हती॑ बृ॒हन्त॑म्। प॒यस्व॑ती सु॒दुधे॑ शू॒रमि॑न्द्रम्।
 पे॒शस्व॑ती तन्तु॑ना सं॒व्यय॑न्ती। दै॒वानां॑ दे॒वं य॑जतः सु॒रुक्मे॑।
 दै॒व्या मि॑मा॒ना म॑न॒सा पु॒रुत्रा॑। हो॒ता॒रा॒विन्द्रं॑ प्रथ॒मा सु॒वाचा॑।
 मूर्ध॑न् य॒ज्ञस्य॑ म॒धुना॑ दधा॒ना। प्रा॒चीनं॑ ज्योति॑र॒ह॒विषा॑
 वृ॒धातः॑। ति॒स्रो दे॒वीर् ह॒विषा॑ वर्ध॑मानाः। इन्द्रं॑ जुषा॒णा
 वृष॑ण॒न्न प॒त्नीः॑॥४१॥

अच्छि॑न्नन्तन्तुं प॒यसा॑ स॒रस्व॑ती। इडां॑ दे॒वी भा॑रती
 वि॒श्वतू॑र्तिः। त्वष्टा॑ दध॒दिन्द्रा॑य शु॒ष्मम्। अपा॒कोचि॑ष्टुर्यश॑से
 पु॒रूणि॑। वृषा॑ य॒जन्वृष॑णं भू॒रिरे॑ताः। मूर्ध॑न् य॒ज्ञस्य॑ स॒म॒न॒क्तु
 दे॒वान्। व॒न॒स्पति॑र॒व॒सृष्टो॑ न पा॒शैः। त्म॒न्या॑ स॒म॒ञ्ज॑च्छ॒मि॒ता
 न दे॒वः। इन्द्र॑स्य ह॒व्यैर्ज॑ठरं पृ॒णानः॑। स्वदा॑ति ह॒व्यं
 म॒धुना॑ घृ॒तेन॑। स्तो॒काना॑मि॒न्दुं प्र॑ति शू॒र इन्द्रः॑। वृषा॑य॒माणो॑
 वृष॑भस्तु॒रा॒षाट्। घृ॒त॒पुषा॑ म॒धुना॑ ह॒व्यमु॑न्दन्। मूर्ध॑न् य॒ज्ञस्य॑
 जुष॑ता॒ङ् स्वाहा॑॥४२॥

शर्धमानो महोभिः पत्नीघृतेन चत्वारि च॥८॥

आच॑र्षणि॒प्रा वि॒वेष॑ यन्मा॑। त॒स्र॑ स॒ग्रीची॑ः। स॒त्यमि॑त्तन्न
 त्वावा॑स्र॒ अन्यो॑ अ॒स्ति। इन्द्रं॑ दे॒वो न॑ म॒र्त्यो ज्या॑यान्।
 अ॒ह॒न्नहि॑ परि॒शया॑न्म॒र्णः। अ॒वा॒सृजो॑ऽपो अ॒च्छा॑ समु॒द्रम्।
 प्र॒स॒साहि॑षे पु॒रुहू॑त॒ शत्रू॑न्। ज्येष्ठ॑स्ते शु॒ष्मं इ॒ह रा॒तिर॑स्तु।
 इन्द्रा॑ भ॒र दक्षि॑णेना॒ वसू॑नि। प॒तिः सि॒न्धूना॑म॒सि रे॒वती॑नाम्।

स शेवृधमधि धाद्युम्रमस्मे। महिं क्षत्रं जनाषाडिन्द्र तव्यम्।
रक्षां च नो मघोनः पाहि सूरीन्। राये च नः स्वपत्या इषे
धाः॥४३॥

रेवतीनाश्रुत्वारि च॥९॥ [९]

देवं बरुहिरिन्द्रं सुदेवन्देवैः। वीरवत्स्तीर्णं वेद्यामवर्धयत्।
वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतम्। राया बरुहिष्मतोऽत्यगात्।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवीद्वार इन्द्रं सङ्घाते।
विद्वीर्यामन्नवर्धयन्। आ वत्सेन तरुणेन कुमारेण चमीविता
अपार्वणम्। रेणुककाटन्नुदन्ताम्। वसुवने वसुधेयस्य
वियन्तु यजं॥४४॥

देवी उषासानक्ता। इन्द्रं यज्ञे प्रयत्यहेताम्। दैवीर्विशः
प्रायांसिष्टाम्। सुप्रीते सुधिते अभूताम्। वसुवने वसुधेयस्य
वीतां यजं। देवी जोष्टी वसुधिते। देवमिन्द्रमवर्धताम्।
अयाव्यन्याघा द्वेषांसि। आन्यावाक्षीद्वसु वार्याणि।
यजमानाय शिक्षिते॥४५॥

वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं। देवी ऊर्जाहुती दुधे
सुदुधे। पयसेन्द्रमवर्धताम्। इषमूर्जमन्याऽवाक्षीत्। सग्धिं
सपीतिमन्या। नवेन पूर्वन्दयमाने। पुराणेन नवम्।
अधातामूर्जमूर्जाहुती वसु वार्याणि। यजमानाय शिक्षिते।
वसुवने वसुधेयस्य वीतां यजं॥४६॥

दे॒वा दै॒व्या॒ होता॑रा। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धताम्। ह॒ताघ॑शः सा॒वाभा॑ष्टी
वसु॑वार्याणि। यज॑मानाय शि॒क्षितौ॑। वसु॑वने॒ वसु॑धेय॑स्य
वीतां॑ यज॑। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। पति॑मिन्द्र॑मवर्धयन्।
अस्पृ॑क्षद्भार॑ती दि॒वम्। रु॒द्रैर्य॑ज्ञः सर॑स्वती। इडा॒ वसु॑मती
गृ॒हान्॥ ४७॥

वसु॑वने॒ वसु॑धेय॑स्य वियन्तु॑ यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शः सः॑।
त्रि॒व॒रू॒थस्त्रि॑वन्धुरः। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धयत्। श॒तेन॑ शि॒तिपृ॑ष्ठाना॒माहि॑तः।
स॒हस्रे॑ण॒ प्रव॑र्तते। मि॒त्रावरु॑णेद॑स्य हो॒त्रम॑रह॑तः। बृ॒हस्प॑तिः
स्तो॒त्रम्। अ॒श्विनाऽऽध्व॑र्यवम्। वसु॑वने॒ वसु॑धेय॑स्य वेतु॑
यज॑॥ ४८॥

दे॒व इन्द्रो॑ वन॒स्पतिः॑। हि॒र॑ण्यव॒र्णो मधु॑शाखः सु॒पिप्प॑लः।
दे॒वमिन्द्र॑मवर्धयत्। दि॒वम॑ग्रे॒णाप्रा॑त्। आऽन्त॑रि॒क्षं
पृथि॑वीम॑दृ॒हीत्। वसु॑वने॒ वसु॑धेय॑स्य वेतु॑ यज॑। दे॒वं
ब॒र्हिर्वा॑रि॒तीना॑म्। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धयत्। स्वा॒स॒स्थमि॒न्द्रेणा॑स॒न्नम्।
अ॒न्या ब॒र्ही॑ष्य॒भ्यभू॑त्। वसु॑वने॒ वसु॑धेय॑स्य वेतु॑ यज॑। दे॒वो
अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्। दे॒वमिन्द्र॑मवर्धयत्। स्वि॑ष्टं कु॒र्वन्ति॑स्वि॒ष्टकृ॑त्।
स्वि॑ष्टम॒द्य के॑रोतु॒ नः। वसु॑वने॒ वसु॑धेय॑स्य वेतु॑ यज॑॥ ४९॥

वियन्तु॑ यज॑ शि॒क्षिते शि॑क्षिते वसु॑वने॒ वसु॑धेय॑स्य वीता॑य्यजं गृ॒हान् वेतु॑ यजा॑मृष्यद् (दे॒वं
ब॒र्हिर्दे॒वीर्द्वा॑रा दे॒वी उ॒पासा॑नक्ता दे॒वी जो॒ष्टी दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दे॒वा दै॒व्या होता॑रा शि॒क्षितौ
दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वो दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒शः सौ दे॒व इन्द्रो॑ वन॒स्पति॑र्दे॒वं ब॒र्हिर्वा॑रि॒तीना॑न्दे॒वो अ॒ग्निः
स्वि॑ष्ट॒कृद्दे॒वम्। वेतु॑ वियन्तु॑ च॒तुर्वी॑ता॒मेको॑ वियन्तु॑ च॒तुर्वै॑त्ववर्धयदवर्धयन्निरवर्धता॒मेको॑ऽवर्धय॑श्चतु॑रवर्धयत्।

वस्तोरा वत्सेन दैवीरयावीषः५ हुताऽस्मृक्षच्छुतेन दिवः६ स्वासुस्थः७ स्विष्टः८ शिक्षिते शिक्षिते शिक्षितौ

॥)॥१०॥ [१०]

होता यक्षत्समिधाऽग्निमिडस्पदे। अश्विनेन्द्रः९ सरस्वतीम्।
अजो धूम्रो न गोधूमैः क्लैर्भेषजम्। मधु शष्पैर्न तेज
इन्द्रियम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपात्सरस्वती। अविर्मेषो न भेषजम्।
पथा मधुमताभरन्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्॥५०॥

बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोक्मभिः। पयः सोमः परिस्रुता
घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षन्नराशः१० सं
न नग्नहुम्। पतिः११ सुरायै भेषजम्। मेषः सरस्वती
भिषक्। रथो न चन्द्राश्विनौर्वपा इन्द्रस्य वीर्यम्।
बदरैरुपवाकाभिर्भेषजन्तोक्मभिः। पयः सोमः परिस्रुता घृतं
मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५१॥

होता यक्षदिडेडित आजुह्वानः सरस्वतीम्। इन्द्रं बलैर्न
वर्धयन्। ऋषभेण गवैन्द्रियम्। अश्विनेन्द्राय वीर्यम्। यवैः
कर्कन्धुभिः। मधु लाजैर्न मासरम्। पयः सोमः परिस्रुता
घृतं मधु। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरुहिः
सुष्टरीमोर्णम्रदाः। भिषङ्गासत्या॥५२॥

भिषजाऽश्विनाऽश्वा शिशुमती। भिषग्धेनुः सरस्वती।
भिषग्दुह इन्द्राय भेषजम्। पयः सोमः परिस्रुता घृतं मधु।
वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वरो दिशः। कवप्यो न

व्यच॑स्वतीः। अ॒श्विभ्या॑न्न दुरो॒ दिशः॑। इन्द्रो॒ न रोद॑सी दु॒घै।
दु॒हे कामा॑न्त्सर॑स्वती॥५३॥

अ॒श्विनेन्द्रा॑य भेष॒जम्। शु॒क्रन्न ज्योति॑रिन्द्रि॒यम्। पयः॑
सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑
यक्ष॑त्सुपे॒शसो॑षे नक्त॒न्दिवा॑। अ॒श्विना॑ स॒ञ्जाना॑ने। सम॑ जाते
सर॑स्वत्या। त्विषि॒मिन्द्रे॒ न भेष॑जम्। श्ये॒नो न रज॑सा हृ॒दा।
पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑॥५४॥

वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒द्वैव्या॒ होता॑रा
भिष॑जा॒ऽश्विना॑। इन्द्र॒न्न जागृ॑वी दि॒वा नक्त॑न्न भेष॒जैः।
शूष॑५ सर॑स्वती भिष॒क्। सी॒सेन॑ दुह इन्द्रि॒यम्। पयः॑
सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑
यक्ष॑त्ति॒स्रो दे॒वीर्न भेष॑जम्। त्रय॑स्त्रि॒धात॑वोऽप॒सः। रू॒पमि॒न्द्रे
हि॒र॒ण्यय॑म्॥५५॥

अ॒श्विने॒डा न भा॑रती। वा॒चा सर॑स्वती। मह॒ इन्द्रा॑य
दधु॑रिन्द्रि॒यम्। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑। वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒
होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒त्त्वष्टा॑रमिन्द्र॒मश्विना॑। भिष॑जन्न
सर॑स्वतीम्। ओजो॒ न जू॑तिरिन्द्रि॒यम्। वृ॒को न र॑भ॒सो
भिष॑क्। यशः॒ सुर॑या भेष॒जम्॥५६॥

श्रि॒या न मा॑सरम्। पयः॑ सोमः॑ परि॒स्रुता॑ घृ॒तं मधु॑।
वि॒यन्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒द्वन॑स्पति॒म्। श॒मितार॑५
श॒तक्र॑तुम्। भी॒मन्न म॑न्यु५ रा॒जान॑व्याँघ्र॒न्नम॑सा॒ऽश्विना॑

भामम्। सरस्वती भिषक्। इन्दाय दुह इन्द्रियम्। पयः
 सोमः परिस्नुतां घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं॥५७॥
 होता यक्षदग्निं स्वाहाऽऽज्यस्य स्तोकानाम्। स्वाहा मेदसां
 पृथक्। स्वाहा छागमश्विभ्याम्। स्वाहा मेषं सरस्वत्यै।
 स्वाहर्षभमिन्द्राय सिंहाय सहसेन्द्रियम्। स्वाहाऽग्नित्र
 भेषजम्। स्वाहा सोममिन्द्रियम्। स्वाहेन्द्रं सुत्रामाणं
 सवितारं वरुणं भिषजां पतिम्। स्वाहा वनस्पतिं प्रियं
 पाथो न भेषजम्। स्वाहा देवां आज्यपान्॥५८॥

स्वाहाऽग्निं होत्राञ्जुषाणो अग्निर्भेषजम्। पयः सोमः परिस्नुतां
 घृतं मधुं। वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदश्विना
 सरस्वतीमिन्द्रं सुत्रामाणम्। इमे सोमाः सुरामाणः। छागैर्न
 मेषैर्ऋषभैः सुताः। शष्पैर्न तोक्मभिः। लाजैर्महस्वन्तः। मदा
 मासरेण परिष्कृताः। शुक्राः पयस्वन्तोऽमृताः। प्रस्थिता वो
 मधुश्चुतः। तानश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामां वृत्रहा। जुषन्तां
 सौम्यं मधुं। पिबन्तु मदन्तु वियन्तु सोमम्। होतर्यजं॥५९॥

वीर्यं वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं नासत्या सरस्वती मधुं हिरण्यं भेषजं वियन्त्वाज्यस्य
 होतर्यजाज्यपानमृताः पञ्च च (समिधाऽग्निं षट्। तनूनपात्सप्त। नराशंसमृषिः। इडेडितो यवैरष्टौ।
 बर्हिः सप्त। दुरोऽश्विना नव। सुपेशसर्षिः। दैव्या होतांरा सीसेन रसः। तिस्रस्त्वष्टारमृष्टावष्टौ।
 वनस्पतिमृषिः। अग्नित्रयोदश। अश्विना द्वादश त्रयोदश। समिधाऽग्निं बदरैर्बदरैर्यवैरश्विना त्विषिमश्विना
 न भेषजं रूपमश्विनां भोमं भामम् ॥)॥११॥

[११]

समिद्धो अग्निरश्विना। तप्तो घर्मो विराद्भुतः। दुहे धेनुः

सरस्वती। सोमं शुक्रमिहेन्द्रियम्। तनूपा भिषजा
सुते। अश्विनोभा सरस्वती। मध्वा रजांसीन्द्रियम्।
इन्द्राय पृथिभिर्वहान्। इन्द्रायेन्दुं सरस्वती। नराशंसैन
नृग्रहः॥६०॥

अधातामश्विना मधुं। भेषजं भिषजा सुते। आजुह्वाना
सरस्वती। इन्द्रायेन्द्रियाणि वीर्यम्। इडाभिरश्विनाविषम्।
समूर्जं स रयिन्दधुः। अश्विना नमुचेः सुतम्। सोमं शुक्रं
परिस्रुतां। सरस्वती तमाभरत्। बर्हिषेन्द्राय पातवे॥६१॥

कवृष्यो न व्यचस्वतीः। अश्विभ्यां न दुरो दिशः। इन्द्रो न
रोदसी दुधे। दुहे कामान्त्सरस्वती। उषासा नक्तमश्विना।
दिवेन्द्रं सायमिन्द्रियैः। सञ्जानाने सुपेशसा। समं
जाते सरस्वत्या। पातन्नो अश्विना दिवा। पाहि नक्तं
सरस्वति॥६२॥

दैव्यां होतारा भिषजा। पातमिन्द्रं सचां सुते। तिस्रस्त्रेधा
सरस्वती। अश्विना भारतीडा। तीव्रं परिस्रुता सोमम्।
इन्द्राय सुषवुर्मदम्। अश्विना भेषजं मधुं। भेषजन्नः
सरस्वती। इन्द्रे त्वष्टा यशः श्रियम्। रूपं रूपमधुः सुते।
ऋतुथेन्द्रो वनस्पतिः। शशमानः परिस्रुता। कीलालमश्विभ्यां
मधुं। दुहे धेनुः सरस्वती। गोभिर्न सोममश्विना। मासरेण
परिष्कृता। समधाता सरस्वत्या। स्वाहेन्द्रे सुतं मधुं॥६३॥

नृग्रहः पातवे सरस्वत्यधुः सुतेऽष्टौ च॥१२॥ [१२]

अ॒श्विना॑ ह॒विरिन्द्रि॑यम्। नमु॑चेर्धिया॒ सर॑स्वती। आ
शु॒क्रमा॑सुराद्व॒सु। म॒घमिन्द्रा॑य ज॒ग्निरे। यम॑श्विना॒ सर॑स्वती।
ह॒विषेन्द्र॑मवर्धयन्। स बि॑भेद व॒लं म॒घम्। नमु॑चावासुरे
सचा॑। तमिन्द्रं प॒शवः॑ सचा॑। अ॒श्विनो॒भा सर॑स्वती॥६४॥

दधा॑ना अ॒भ्यनू॑षत। ह॒विषा॑ य॒ज्ञमिन्द्रि॑यम्। य इन्द्र॑
इन्द्रि॒यन्द॒धुः। स॒विता वरु॑णो भ॒गः। स सु॒त्रामा॑ ह॒विष्म॑तिः।
यज॑मानाय सश्र॒त। स॒विता वरु॑णोऽदध॑त्। यज॑मानाय
दा॒शुषे॑। आद॑त्त नमु॑चेर्व॒सु। सु॒त्रामा॒ बल॑मिन्द्रि॒यम्॥६५॥

वरु॑णः क्ष॒त्रमिन्द्रि॑यम्। भगे॑न स॒विता श्रि॑यम्। सु॒त्रामा॒
यश॑सा॒ बल॑म्। दधा॑ना य॒ज्ञमा॑शत। अ॒श्विना॒ गोभि॑रिन्द्रि॒यम्।
अ॒श्वेभिर्वी॑र्यं बल॑म्। ह॒विषेन्द्र॑ः सर॑स्वती। यज॑मानमवर्धयन्।
ता नास॑त्या सु॒पेश॑सा। हि॒रण्यव॑र्तनी॒ नरा॑। सर॑स्वती
ह॒विष्म॑ती। इन्द्र॑ कर्म॒सु नोऽव॑त। ता भि॒षजा॑ सु॒कर्म॑णा।
सा सु॒दुघा॒ सर॑स्वती। स वृ॑त्रहा श॒तक्र॑तुः। इन्द्रा॑य
दधुरिन्द्रि॒यम्॥६६॥

उ॒भा सर॑स्वती॒ बल॑मिन्द्रि॒यत्रा॒ षट्॥१३॥

दे॒वं ब॒र्हिः सर॑स्वती। सु॒देवमिन्द्रे॑ अ॒श्विना॑। तेजो॒ न
चक्षु॑र॒क्ष्योः। ब॒र्हिषा॑ दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वियन्तु॒ यज॑। दे॒वीर्द्वारो॑ अ॒श्विना॑। भि॒षजे॑न्द्रे सर॑स्वती।
प्रा॒णन्न वी॒र्य॑न्न॒सि। द्वा॒रो दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य

वियन्तु यज॥६७॥

देवी उ॒षासा॑व॒श्विना॑। भि॒षजे॑न्द्रे सर॑स्वती। ब॒ल॒न्न वाच॑मा॒स्यै।
उ॒षाभ्या॑न्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑।
देवी जो॒ष्ट्री अ॒श्विना॑। सु॒त्रामे॑न्द्रे सर॑स्वती। श्रो॒त्र॒न्न
कर्ण॑यो॒र्यशः॑। जो॒ष्ट्रीभ्या॑न्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वियन्तु यज॑॥६८॥

देवी ऊ॒र्जाहु॑ती दु॒घे सु॒दुघे॑। प॒य॒सेन्द्र॑ः सर॑स्वत्य॒श्विना॑
भि॒षजा॑वत। शु॒क्र॒न्न ज्योतिः॑ स्तन॑यो॒राहु॑ती ध॒त्त इन्द्रि॒यम्।
व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑। दे॒वा दे॒वाना॑ भि॒षजा॑।
होता॑रा॒विन्द्र॑म॒श्विना॑। व॒ष॒ट्कारैः॑ सर॑स्वती। त्वि॒षि॒न्न हृद॑ये
म॒तिम्। होत॑र॒भ्यान्दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु
यज॑॥६९॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। सर॑स्वत्य॒श्विना॑ भा॒रती॑डा।
शू॒ष॒न्न मध्ये॑ नाभ्या॑म्। इन्द्रा॑य दधुरिन्द्रि॒यम्। व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु यज॑। दे॒व इन्द्रो॑ नरा॒श॑सः। त्रि॒व॒रूथः॑
सर॑स्वत्या॒श्विभ्या॑मीयते रथः। रेतो॑ न रू॒पम॑मृ॒तं ज॒नि॒त्रम्।
इन्द्रा॑य त्वष्टा॒ दध॑दिन्द्रि॒याणि॑। व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु
यज॑॥७०॥

दे॒व इन्द्रो॑ वन॒स्पतिः॑। हि॒र॒ण्य॒पर्णो॑ अ॒श्विभ्या॑म्। सर॑स्वत्याः
सु॒पिप्प॒लः। इन्द्रा॑य पच्यते मधु॑। ओजो॑ न जू॒तिमृ॑ष॒भो

सरस्वत्या इन्द्राय। बध्नन्त्सरस्वत्यै मेषमिन्द्रायाश्विभ्याम्।
 बध्नन्निन्द्रायर्षभमश्विभ्याम् सरस्वत्यै। सूपस्था अद्य देवो
 वनस्पतिरभवत्। अश्विभ्याञ्छागेन सरस्वत्या इन्द्राय॥ ७३॥
 सरस्वत्यै मेषेणेन्द्रायाश्विभ्याम्। इन्द्रायर्षभेणाश्विभ्याम्
 सरस्वत्यै। अक्षः स्तान्मेदस्तः प्रतिपचताग्रभीषुः।
 अवीवृधन्त ग्रहैः। अपातामश्विना सरस्वतीन्द्रः सुत्रामा
 वृत्रहा। सोमान्सुराम्णः। उपो उक्थामदाः श्रौद्विमदा अदन्।
 अवीवृधन्ताङ्गुषैः। त्वामद्यर्ष आर्षेयर्षीणान्नपादवृणीत।
 अयम् सुतासुती यजमानः। बहुभ्य आ सङ्गतेभ्यः। एष मे
 देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति। ता या देवा देवदानान्यदुः।
 तान्यस्मा आ च शास्व। आ च गुरस्व। इषितश्च होतरसि
 भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः। सूक्तवाकाय सूक्ता ब्रूहि॥ ७४॥

इन्द्राय यजमानः सप्त च॥ १५॥ [१५]

उशन्तस्त्वा हवामह आ नो अग्रे सुकेतुना। त्वम् सोम
 महे भगन्त्वम् सोम प्रचिकितो मनीषा। त्वया हि नः
 पितरः सोम पूर्वे त्वम् सोम पितृभिः संविदानः। बर्हिषदः
 पितर आऽहं पितृन्। उपहूताः पितरोऽग्निष्वात्ताः पितरः।
 अग्निष्वात्तानृतुमतो हवामहे। नराशम् सोमपीथं य आशुः।
 ते नो अर्वन्तः सुहवा भवन्तु। शत्रो भवन्तु द्विपदे शश्वतुष्पदे।
 ये अग्निष्वात्ता येऽनग्निष्वात्ताः॥ ७५॥

अहोमुचः पितरः सोम्यासः। परेऽवरेऽमृतासो भवन्तः।

अधिं ब्रुवन्तु ते अ॒वन्त्व॒स्मान्। वा॒न्या॒यै दु॒ग्धे जु॒षमा॑णाः
 कर॒म्भम्। उ॒दीरा॑णा अ॒वरे॒ परे॑ च। अ॒ग्निष्वा॒त्ता ऋ॒तुभिः
 संविदा॑नाः। इन्द्र॑वन्तो ह॒विरि॒दं जु॑षन्ताम्। यद॑ग्रे क॒व्यवा॑हन॒
 त्वम॑ग्न ईडि॒तो जा॑तवेदः। मात॑ली क॒व्यैः। ये ता॑तृपु॒र्देव॑त्रा
 जेह॑मानाः। हो॒त्रावृ॒धः स्तोम॑तष्टासो अ॒कैः। आ॒ऽग्ने
 याहि॑ सुवि॒दत्रै॑भिर्वा॒ङ्। स॒त्यैः क॒व्यैः पि॒तृभिर्घ॑र्मसद्भिः।
 ह॒व्यवा॑ह॒मजर॑ पुरु॒प्रियम्। अ॒ग्निङ्घृ॑तेन॑ ह॒विषा॑ स॒पर्यन्।
 उपा॑सदङ्क॒व्यवा॑हं पि॒तृणा॑म्। स नः॑ प्र॒जां वी॒रव॑ती॒ः
 समृ॑ण्वतु॥ ७६॥

अ॒न॒ग्निष्वा॒त्ता जेह॑मानाः स॒त च॑॥१६॥ [१६]

होता॑ यक्षदि॒डस्प॑दे। स॒मि॒धानं॑ म॒हद्य॑शः। सु॒षमि॑द्धं वरे॑ण्यम्।
 अ॒ग्निमि॑न्द्रं वयो॒धस॑म्। गा॒यत्री॑ञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। त्र्यवि॑ङ्गां
 वयो॒ दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्ष॒च्छुचि॑व्रतम्।
 तनून॑पा॒तमु॑द्भिद॑म्। य॒ङ्ग॒र्भम॑दि॒तिर्द॑धे॥ ७७॥

शुचि॑मिन्द्रं वयो॒धस॑म्। उ॒ष्णिह॑ञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। दि॒त्यवा॑ह॒ङ्गां
 वयो॒ दध॑त्। वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्षदी॒डेन्य॑म्।
 ईडि॒तं वृ॒त्रह॑न्त॒मम्। इडा॑भिरीड्य॒ः सहः॑। सोम॑मिन्द्रं
 वयो॒धस॑म्। अ॒नुष्टु॑भ॒ञ्छन्द॑ इन्द्रि॒यम्। त्रि॒व॒त्स॒ङ्गां वयो॒
 दध॑त्॥ ७८॥

वे॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यज॑। होता॑ यक्षत्सुब॒र्हिष॑दम्।

पूषण्वन्तममर्त्यम्। सीदन्तं बर्हिषि प्रिये। अमृतेन्द्रं
वयोधसम्। बृहतीञ्छन्द इन्द्रियम्। पञ्चाविङ्गां वयो दधत्।
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होतायक्षद्व्यचस्वतीः। सुप्रायणा
ऋतावृधः॥७९॥

द्वारो देवीर्हिरण्ययीः। ब्रह्माण इन्द्रं वयोधसम्। पङ्क्तिञ्छन्द
इहेन्द्रियम्। तुर्यवाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं।
होता यक्षत्सुपेशसे। सुशिल्पे बृहती उभे। नक्तोषासा न
दर्शते। विश्वमिन्द्रं वयोधसम्। त्रिष्टुभञ्छन्द इन्द्रियम्॥८०॥

पृष्ठवाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्प्रचेतसा। देवानामुत्तमं यशः। होतारा दैव्या
कवी। सयुजेन्द्रं वयोधसम्। जगतीञ्छन्द इहेन्द्रियम्।
अनङ्गाहङ्गां वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षत्पेशस्वतीः॥८१॥

तिस्रो देवीर्हिरण्ययीः। भारतीर्बृहतीर्महीः। पतिमिन्द्रं
वयोधसम्। विराजञ्छन्द इहेन्द्रियम्। धेनुङ्गान्न वयो
दधत्। वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षत्सुरेतसम्।
त्वष्टारं पुष्टिवर्धनम्। रूपाणि बिभ्रतं पृथक्। पुष्टिमिन्द्रं
वयोधसम्॥८२॥

द्विपदञ्छन्द इहेन्द्रियम्। उक्षाणङ्गान्न वयो दधत्। वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षच्छतक्रतुम्। हिरण्यपर्णमुक्थिनम्।

र॒श॒नां बिभ्र॑तं व॒शिम् । भ॒ग॒मिन्द्रं॑ वयो॒धस॑म् । क॒कु॒भ॒च्छन्द॑
इ॒हेन्द्रि॑यम् । व॒शां वे॒हत॒ङ्गा॒न्न वयो॑ दध॑त् । वे॒त्वाज्य॑स्य
होत॑र्यज॑ । होता॑ यक्ष॒त्स्वाहा॑कृ॒तीः । अ॒ग्नि॒ङ्गृ॒हप॑तिं
पृथ॑क् । व॒रु॒णं भेष॑जङ्ग॒विम् । क्ष॒त्रमिन्द्रं॑ वयो॒धस॑म् ।
अति॑च्छन्द॒स॒च्छन्द॑ इन्द्रि॒यम् । बृ॒ह॒द॒ष॒भ॒ङ्गां वयो॑ दध॑त् ।
वे॒त्वाज्य॑स्य होत॑र्यज॑ ॥८३॥

दधे दध॑द॒तावृ॑धं इन्द्रि॒यं पेश॑स्वतीर्वयो॒धसं वे॒त्वाज्य॑स्य होत॑र्यज॑ सप्त च॑ (इ॒ड॒स्प॒देऽग्नि॒ङ्गा॒य॒त्री॒त्र्य॒वि॒म् ।
शुचि॑व्र॒तः शुचि॑मु॒ष्णिह॑न्दि॒त्य॒वा॒हम् । ई॒डे॒न्यः सोम॑म॒नुष्टु॒भं त्रि॒व॒त्सम् । सु॒ब॒र्हि॒प॒द॒म॒मृ॒तेन्द्रं॑ बृ॒ह॒ती प॒ञ्चा॒विम् ।
व्य॒च॒स्व॒तीः सु॒प्रा॒य॒णा द्वा॒रो ब्र॒ह्म॒णः प॒ङ्क्ति॒मि॒ह तुर्य॑वा॒हम् । सु॒पेश॑से॒ विश्व॑मिन्द्रं॒ त्रि॒ष्टु॒भं प॒ष्ट॒वा॒हम् । प्र॒चै॒त॒सा
स्य॒जेन्द्रं॑ ज॒ग॒तीमि॒हान॒ङ्गा॒हम् । पेश॑स्वती॒स्ति॒स्रः प॒तिं वि॒राज॑मि॒ह धे॒नु॒त्रा । सु॒रे॒त॒स॒न्व॒ष्टां पृ॒ष्टि॒मिन्द्रं॑
द्वि॒प॒द॒मि॒हो॒क्षा॒ण॒न्न । श॒त॒क्र॒तुं भ॒ग॒मिन्द्रं॑ क॒कु॒भ॒मि॒ह व॒शा॒न्न । स्वाहा॑कृ॒तीः क्ष॒त्रम॑ति॒च्छन्द॑सं बृ॒ह॒द॒ष॒भ॒ङ्गां वयो॑
दध॑दिन्द्रि॒यमृषि॑ वसु नव॑ द॒शेन्द्रि॒यमष्ट॑ नव द॒श गा॒न्न वयो॑ दध॑दि॒ड॒स्प॒दे सर्व॑ वेतु ॥) ॥१७॥

[१७]

समि॑द्धो अ॒ग्निः समि॑धा । सु॒ष॒मि॒द्धो वरे॑ण्यः । गा॒य॒त्री छ॑न्द
इन्द्रि॒यम् । त्र्य॒वि॒र्गोर्वयो॑ दधुः । त॒नू॒न॒पा॒च्छुचि॑व्र॒तः । त॒नू॒पा॒च्च
स॒र॒स्व॒ती । उ॒ष्णि॒क्छ॑न्द इन्द्रि॒यम् । दि॒त्य॒वा॒ङ्गोर्वयो॑ दधुः ।
इ॒डाभि॑र॒ग्निरी॒ड्यः । सोमो॑ दे॒वो अम॑र्त्यः ॥८४॥

अ॒नु॒ष्टु॒च्छ॑न्द इन्द्रि॒यम् । त्रि॒व॒त्सो गौ॑र्वयो॒ दधुः । सु॒ब॒र्हि॒र॒ग्निः
पू॒ष॒ण॒वान् । स्ती॒र्ण॒ब॒र्हि॒रम॑र्त्यः । बृ॒ह॒ती छ॑न्द इन्द्रि॒यम् ।
प॒ञ्चा॒वि॒र्गोर्वयो॑ दधुः । दुरो॑ दे॒वीर्दि॒शो म॒हीः । ब्र॒ह्मा दे॒वो
बृ॒ह॒स्प॒तिः । प॒ङ्क्ति॒श्छ॑न्द इ॒हेन्द्रि॒यम् । तुर्य॑वा॒ङ्गोर्वयो॑ दधुः ॥८५॥

उ॒षे य॒ह्नी सु॒पे॒श॒सा। वि॒श्वे दे॒वा अम॑र्त्याः। त्रि॒ष्टु॒च्छ॒न्द॑
इन्द्रि॒यम्। प॒ष्ट॒वा॒द्गौर्वयो॑ दधुः। दै॒व्या॑ हो॒तारा॑ भिष॒जा। इन्द्रे॑ण
स॒यु॒जा॑ यु॒जा। जग॑ती॒ छ॒न्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। अ॒न॒ङ्गान्गौर्वयो॑
दधुः। ति॒स्र इ॒डा सर॑स्वती। भा॒रती॑ म॒रुतो॑ वि॒शः॥८६॥

वि॒रा॒ट्छ॒न्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। धे॒नु॒गौर्न॑ वयो॑ दधुः। त्व॒ष्टा॑ तु॒रीपो॑
अ॒द्भुतः॑। इन्द्रा॒ग्नी पु॑ष्टि॒वर्ध॑ना। द्वि॒पा॒च्छ॒न्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। उ॒क्षा
गौर्न॑ वयो॑ दधुः। श॒मि॒ता नो॒ वन॑स्पतिः। स॒वि॒ता प्र॑सु॒वन्भ॒गम्।
क॒कु॒च्छ॒न्द॑ इ॒हेन्द्रि॒यम्। व॒शा वे॒ह॒द्गौर्न॑ वयो॑ दधुः। स्वाहा॑ य॒ज्ञं
वरु॑णः। सु॒क्ष॒त्रो भै॑ष॒जङ्क॑रत्। अ॒ति॒च्छ॒न्दा॒श्छ॒न्द॑ इन्द्रि॒यम्।
बृ॒ह॒दृ॒ष॒भो गौर्वयो॑ दधुः॥८७॥

अमर्त्यस्तुर्यवाङ्गौर्वयो दधुर्विशो वशा वेहद्गौर्न वयो दधुश्चत्वारि च॥१८॥ [१८]

व॒स॒न्तेन॑र्तुना॑ दे॒वाः। वस॑वस्त्रि॒वृता॑ स्तु॒तम्। र॒थ॒न्त॒रेण॑
तेज॑सा। ह॒वि॒रिन्द्रे॒ वयो॑ दधुः। ग्री॒ष्मेण॑ दे॒वा ऋ॒तुना॑। रु॒द्राः
प॑ञ्चद॒शे स्तु॑तम्। बृ॒ह॒ता यश॑सा॒ बल॑म्। ह॒वि॒रिन्द्रे॒ वयो॑ दधुः।
व॒रु॒षाभि॑र्ऋ॒तुना॑ऽऽदि॒त्याः। स्तो॒मे सप्त॑द॒शे स्तु॑तम्॥८८॥

वै॒रू॒पेण॑ वि॒शौज॑सा। ह॒वि॒रिन्द्रे॒ वयो॑ दधुः। शा॒र॒देन॑र्तुना॑ दे॒वाः।
ए॒क॒वि॒ंश॑ ऋ॒भ॒वः स्तु॑तम्। वै॒रा॒जेन॑ श्रि॒या श्रि॒यम्। ह॒वि॒रिन्द्रे॒
वयो॑ दधुः। हे॒म॒न्तेन॑र्तुना॑ दे॒वाः। म॒रुत॑स्त्रि॒णवे॑ स्तु॒तम्। बले॑न॒
श॒क्र॒रीः सह॑ः। ह॒वि॒रिन्द्रे॒ वयो॑ दधुः। शै॒शि॒रेण॑र्तुना॑ दे॒वाः।
त्र॒य॒स्त्रि॒ंशे॑ऽमृत॑ऽ स्तु॒तम्। स॒त्येन॑ रे॒वतीः॑ क्ष॒त्रम्। ह॒वि॒रिन्द्रे॒

वयो दधुः॥८९॥

स्तोमं सप्तदशे स्तुतं सहो हविरिन्द्रे वयो दधुश्चत्वारि च (वसुन्तेन ग्रीष्मेण वरुणभिः शारदेन हेमन्तेन शैशिरेण पद ॥)॥१९॥ [१९]

दे॒वं ब॒र्हिरिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑ । दे॒वन्दे॒वम॑वर्धयत् । गा॒य॒त्रिया॒
छन्द॑सेन्द्रि॒यम् । तेज॒ इन्द्रे॒ वयो॒ दधत् । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वेतु॑ यजं । दे॒वीर्द्धारो॑ दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑ । दे॒वीर्दे॒वम॑वर्धयन् ।
उ॒ष्णिहा॑ छन्द॑सेन्द्रि॒यम् । प्रा॒णमिन्द्रे॒ वयो॒ दधत् । व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वियन्तु॑ यजं ॥ १० ॥

दे॒वी दे॒वं वयो॒धसम्॑ । उ॒षे इन्द्र॑मवर्धताम् । अ॒नुष्टु॒भा
छन्द॑सेन्द्रि॒यम् । वाच॑मिन्द्रे॒ वयो॒ दधत् । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य
वीतां॑ यजं । दे॒वी जोष्टी॑ दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑ । दे॒वी
दे॒वम॑वर्धताम् । बृ॒हत्या॑ छन्द॑सेन्द्रि॒यम् । श्रो॒त्रमिन्द्रे॒ वयो॒
दधत् । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वीतां॑ यजं ॥ ११ ॥

दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती दे॒वमिन्द्रं॑ वयो॒धसम्॑ । दे॒वी दे॒वम॑वर्धताम् ।
प॒ङ्क्या॑ छन्द॑सेन्द्रि॒यम् । शु॒क्रमिन्द्रे॒ वयो॒ दधत् । व॒सुवने॑
वसु॒धेय॑स्य वीतां॑ यजं । दे॒वा दै॒व्या होता॑रा दे॒वमिन्द्रं॑
वयो॒धसम्॑ । दे॒वा दे॒वम॑वर्धताम् । त्रि॒ष्टुभा॑ छन्द॑सेन्द्रि॒यम् ।
त्विषि॑मिन्द्रे॒ वयो॒ दधत् । व॒सुवने॑ वसु॒धेय॑स्य वीतां॑ यजं ॥ १२ ॥

दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीर्वयो॒धसम्॑ । प॒तिमिन्द्र॑मवर्धयन् ।
जग॑त्या॒ छन्द॑सेन्द्रि॒यम् । ब॒लमिन्द्रे॒ वयो॒ दधत् । व॒सुवने॑

वसुधेयस्य वियन्तु यजं। देवो नराशंसो देवमिन्द्रं
वयोधसम्। देवो देवमवर्धयत्। विराजा छन्दसेन्द्रियम्। रेतु
इन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं॥१३॥

देवो वनस्पतिर्देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्धयत्।
द्विपदा छन्दसेन्द्रियम्। भगमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने
वसुधेयस्य वेतु यजं। देवं बर्हिर्वारितीनान्देवमिन्द्रं
वयोधसम्। देवन्देवमवर्धयत्। ककुभा छन्दसेन्द्रियम्। यश
इन्द्रे वयो दधत्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यजं। देवो
अग्निः स्विष्टकृद्देवमिन्द्रं वयोधसम्। देवो देवमवर्धयत्।
अतिच्छन्दसा छन्दसेन्द्रियम्। क्षत्रमिन्द्रे वयो दधत्। वसुवने
वसुधेयस्य वेतु यजं॥१४॥

वियन्तु यजं वीतां यजं वीतां यजं वेतु यजं वेतु यजं पञ्च च (देवं बर्हिर्वायत्रिया
तेजः। देवीद्वारं उष्णिहां प्राणम्। देवी देवमुपे अनुष्टुभा वाचम्। देवी जोष्टी बृहत्या श्रोत्रम्।
देवी ऊर्जाहुती पङ्क्या शुक्रम्। देवा दैव्या होतांरा त्रिष्टुभा त्विषिम्। देवीस्तिस्मस्तिस्मो देवीः
पतिं जगत्या बलम्। देवो नराशंसो विराजा रेतः। देवो वनस्पतिर्द्विपदा भगम्। देवं
बर्हिर्वारितीनाङ्कुभा यशः। देवो अग्निः स्विष्टकृदतिच्छन्दसा क्षत्रम्। वेतु वियन्तु चतुर्वीतामेको
वियन्तु चतुर्वैत्ववर्धयदवर्धयश्चतुरवर्धतामेकोऽवर्धयश्चतुरवर्धयत् ॥)॥२०॥ [२०]

स्वाद्वान्त्वा सोमः सुरावन्तः सीसेन मित्रोऽसि यदेवा होता यक्षत्समिधेन्द्रः समिद्ध
इन्द्र आचर्षणिप्रा देवं बर्हिर्होता यक्षत्समिधाऽग्निः समिद्धो अग्निरश्विनाऽश्विना
हविरिन्द्रियन्देवं बर्हिः सरस्वत्यग्निमद्योशन्तो होता यक्षदिडस्पदे समिद्धो अग्निः समिधा
वसन्तेनर्तुना देवं बर्हिरिन्द्रं वयोधसं विशतिः॥२०॥

स्वा॒द्वीन्त्वाऽर्मी॑मदन्त॒ पित॑रः॒ साम्रा॑ज्याय॒ पूतं॑ प॒वित्रे॑णो॒षासा॑न॒क्ता ब॑दरै॒रधा॑तान्दे॒व इन्द्रो॑
वन॒स्पतिः॑ प॒ष्ठवा॑ह॒ङ्गान्दे॒वी दे॒वं व॑यो॒धसं॑ चतु॒र्नव॑तिः॥१४॥

स्वा॒द्वीन्त्वा वे॒तु य॑ज॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके षष्ठः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

त्रिवृत्स्तोमो भवति। ब्रह्मवर्चसं वै त्रिवृत्। ब्रह्मवर्चसमेवाव
रुन्धे। अग्निष्टोमः सोमो भवति। ब्रह्मवर्चसं वा अग्निष्टोमः।
ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। रथन्तरं सामं भवति। ब्रह्मवर्चसं वै
रथन्तरम्। ब्रह्मवर्चसमेवाव रुन्धे। परिस्रजो होता भवति॥१॥

अरुणो मिर्मिरस्त्रिशुक्रः। एतद्वै ब्रह्मवर्चसस्य रूपम्।
रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमव रुन्धे। बृहस्पतिरकामयत देवानां
पुरोधाङ्गच्छेयमिति। स एतं बृहस्पतिसवमपश्यत्।
तमाऽहरत्। तेनायजत। ततो वै स देवानां पुरोधामगच्छत्।
यः पुरोधाकामः स्यात्। स बृहस्पतिसवेन यजेत॥२॥

पुरोधामेव गच्छति। तस्य प्रातः सवने सन्नेषु नाराशंसेषु।
एकादशं दक्षिणा नीयन्ते। एकादशं माध्यन्दिने सवने सन्नेषु
नाराशंसेषु। एकादशं तृतीयसवने सन्नेषु नाराशंसेषु।
त्रयस्त्रिंशत्संपद्यन्ते। त्रयस्त्रिंशद्वै देवताः। देवता
एवावरुन्धे। अश्वश्चतुस्त्रिंशः। प्राजापत्यो वा अश्वः॥३॥

प्रजापतिश्चतुस्त्रिंशो देवतानाम्। यावतीरेव देवताः।
ता एवावरुन्धे। कृष्णाजिनैऽभिषिञ्चति। ब्रह्मणो
वा एतद्रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्। ब्रह्मवर्चसेनैवेन
समर्धयति। आज्येनाभिषिञ्चति। तेजो वा आज्यम्।
तेज एवास्मिन्दधाति॥४॥

होतां भवति यजेत् वा अश्वो दधाति॥१॥ [१]

यदाग्नेयो भवति। अग्निमुखा हृद्धिः। अथ यत्पौष्णः। पुष्टिर्वै
पूषा। पुष्टिर्वैश्यस्य। पुष्टिमेवाव रुन्धे। प्रसवाय सावित्रः।
अथ यत्त्वाष्ट्रः। त्वष्टा हि रूपाणि विकरोति। निर्वरुणत्वाय
वारुणः॥५॥

अथो य एव कश्च सन्त्सूयते। स हि वारुणः। अथ
यद्वैश्वदेवः। वैश्वदेवो हि वैश्यः। अथ यन्मारुतः। मारुतो
हि वैश्यः। सप्तैतानि हवींषि भवन्ति। सप्तगणा वै
मारुतः। पृश्निः पष्ठौही मारुत्या लभ्यते। विद्वै मारुतः।
विश एवैतन्मध्यतोऽभिषिच्यते। तस्माद्वा एष विशः प्रियः।
विशो हि मध्यतोऽभिषिच्यते। ऋषभचर्मेऽध्यभिषिञ्चति।
स हि प्रजनयिता। दध्राऽभिषिञ्चति। ऊर्वा अन्नाद्यन्दधि।
ऊर्जैवैनमन्नाद्येन समर्धयति॥६॥

वारुणो विद्वै मारुतोऽष्टौ च॥२॥ [२]

यदाग्नेयो भवति। आग्नेयो वै ब्राह्मणः। अथ यत्सौम्यः। सौम्यो
हि ब्राह्मणः। प्रसवायैव सावित्रः। अथ यद्वारहस्पत्यः। एतद्वै
ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। अथ यदग्नीषोमीयः। आग्नेयो वै
ब्राह्मणः। तौ यदा सङ्गच्छेते ॥७॥

अथ वीर्यावत्तरो भवति। अथ यत्सारस्वतः। एतद्धि प्रत्यक्षं
ब्राह्मणस्य वाक्पतीयम्। निर्वरुणत्वायैव वारुणः। अथो य
एव कश्च सन्त्सूयते। स हि वारुणः। अथ यद्वावापृथिव्यः।

इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। तन्द्वावापृथिवी नान्वमन्येताम्।
तमेतेनैव भागधेयेनान्वमन्येताम्॥८॥

वज्रस्य वा एषोऽनुमानाय। अनुमतवज्रः सूयाता इति।
अष्टावेतानि हवींषि भवन्ति। अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्री
ब्रह्मवर्चसम्। गायत्रियैव ब्रह्मवर्चसमं रुन्धे। हिरण्येन
घृतमुत्पुनाति। तेजस एव रुचे। कृष्णाजिनेऽभिषिञ्चति।
ब्रह्मणो वा एतदृक्स्वामयो रूपम्। यत्कृष्णाजिनम्।
ब्रह्मन्नेवैनमृक्स्वामयोरध्यभिषिञ्चति। घृतेनाभिषिञ्चति। तथा
वीर्यावत्तरो भवति॥९॥

सङ्गच्छन्ते भागधेयेनान्वमन्येतां रूपञ्चत्वारि च॥३॥ [३]

न वै सोमेन सोमस्य सवोऽस्ति। हतो ह्येषः। अभिषुतो
ह्येषः। न हि हतः सूयते। सौमीं सूतवशां लभते।
सोमो वै रेतोधाः। रेत एव तदधाति। सौम्यर्चाऽभिषिञ्चति।
रेतोधा ह्येषा। रेतः सोमः। रेत एवास्मिन्दधाति। यत्किं च
राजसूयमृते सोमम्। तत्सर्वं भवति। अषाढं युत्सु पृतनासु
पप्रिम। सुवर्षामप्स्वां वृजनस्य गोपाम्। भरेषुजां
सुक्षितिं सुश्रवसम्। जयन्तन्त्वामनु मदेम सोम॥१०॥

रेतः सोमः सप्त च॥४॥ [४]

यो वै सोमेन सूयते। स देवसवः। यः पशुना सूयते। स
देवसवः। य इष्ट्या सूयते। स मनुष्यसवः। एतं वै पृथये

दे॒वाः प्रायच्छन्। ततो॒ वै सोऽप्या॑र॒ण्यानां॑ प॒शूनाम॑सूयत।
याव॑तीः किय॑तीश्च प्र॒जा वाचं॑ वद॑न्ति। तासा॒ं सर्वा॑सा॒ं
सूय॑ते॥११॥

य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। न॒रा॒श॒स्य॑र्चाऽभि॒षिञ्च॑ति।
म॒नु॒ष्या॑ वै न॒रा॒श॒सः। नि॒हुत्य॑ वा॒वैतत्। अथा॒भिषि॑ञ्चति।
यत्किं च॑ रा॒ज॒सूय॑मनु॒त्तर॑वे॒दीक॑म्। तत्सर्वं॑ भवति। ये मे॑
पश्चा॒शत॑न्द॒दुः। अ॒श्वाना॑ं स॒धस्तु॑तिः। द्यु॒मद॑ग्रे म॒हि श्रवः॑।
बृ॒हत्कृ॑धि म॒घोना॑म्। नृ॒वद॑मृत नृ॒णाम्॥१२॥

सूय॑ते स॒धस्तु॑तिस्त्रीणि च॥५॥ [५]

ए॒ष गो॑स॒वः। ष॒ट्त्रि॑ंश उ॒क्थ्यो॑ बृ॒हत्सा॑मा। प॒व॒माने॑
क॒ण्वर॑थन्त॒रं भ॑वति। यो वै वा॑ज॒पेयः॑। स स॑म्रा॒ट्त्वः। यो
रा॑ज॒सूयः॑। स व॑रुणस॒वः। प्र॒जाप॑तिः स्वा॒रा॒ज्यं॑ परमे॒ष्ठी।
स्वा॒रा॒ज्य॒ङ्गैरे॒व। गो॒रि॑व भवति॥१३॥

य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। उ॒भे बृ॑ह॒द्रथ॑न्त॒रे भ॑वतः।
तद्धि॑ स्वा॒रा॒ज्यम्। अ॒युत॑न्दक्षि॒णाः। तद्धि॑ स्वा॒रा॒ज्यम्।
प्र॒ति॒धुषा॑ऽभि॒षिञ्च॑ति। तद्धि॑ स्वा॒रा॒ज्यम्। अ॒नु॒द्धते॑ वेदै॒
दक्षि॑णत आ॒हव॑नीय॑स्य बृ॒हतः॑ स्तो॒त्रं प्र॑त्य॒भिषि॑ञ्चति। इ॒यं
वा॒व र॑थन्त॒रम्॥१४॥

अ॒सौ बृ॑हत्। अ॒नयो॑रे॒वैन॑मन॒न्तर्हि॑तम॒भिषि॑ञ्चति। प॒शुस्तो॑मो
वा ए॒षः। तेन॑ गो॑स॒वः। ष॒ट्त्रि॑ंशः सर्वः॑। रे॒व॒ज्जा॒तः

सहसा वृद्धः। क्षत्राणां क्षत्रभृत्तमो वयोधाः। महान्महित्वे
तस्तभानः। क्षत्रे राष्ट्रे च जागृहि। प्रजापतेस्त्वा परमेष्ठिनः
स्वाराज्येनाभिषिञ्चामीत्याह। स्वाराज्यमेवैनङ्गमयति॥१५॥

इव भवति रथन्तरमाहैकं च॥६॥ [६]

सि॒हे व्याघ्र उ॒त या पृ॒दा॒कौ। त्विषि॑र॒ग्नौ ब्रा॑ह्म॒णे सूर्ये॑
या। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्चसा
संविदा॒ना। या रा॑ज॒न्ये दु॒न्दुभा॑वाय॒तायाम्। अश्व॑स्य॒ क्रन्द्ये॑
पुरु॑षस्य मा॒यौ। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒
आग॑न्वर्चसा संविदा॒ना। या ह॒स्तिनि॑ द्वी॒पिनि॑ या हिर॑ण्ये।
त्विषि॑रश्वेषु पुरु॑षेषु गोषु॥१६॥

इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒ आग॑न्वर्चसा
संविदा॒ना। रथे॑ अ॒क्षेपु॑ वृष॒भस्य॑ वा॒जे। वाते॑ प॒र्जन्ये॑
वरु॑णस्य शु॒ष्मे। इन्द्रं॑ या दे॒वी सु॒भगा॑ ज॒जान॑। सा न॒
आग॑न्वर्चसा संविदा॒ना। राड॑सि वि॒राड॑सि। स॒म्राड॑सि
स्व॒राड॑सि। इन्द्रा॑य त्वा तेज॑स्वते तेज॑स्वन्तः॒ श्रीणा॑मि।
इन्द्रा॑य त्वौज॑स्वत ओज॑स्वन्तः॒ श्रीणा॑मि॥१७॥

इन्द्रा॑य त्वा पय॑स्वते पय॑स्वन्तः॒ श्रीणा॑मि। इन्द्रा॑य
त्वाऽऽयु॑ष्मत् आयु॑ष्मन्तः॒ श्रीणा॑मि। तेजो॑ऽसि। तत्ते॒ प्र
य॑च्छामि। तेज॑स्वदस्तु मे मुख॑म्। तेज॑स्वच्छि॒रो अस्तु॑
मे। तेज॑स्वान् वि॒श्वतः॑ प्र॒त्यङ्। तेज॑सा॒ संपि॑पृग्धि मा।

ओजोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि॥१८॥

ओजस्वदस्तु मे मुखम्। ओजस्वच्छिरो अस्तु मे।
ओजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। ओजसां सं पिपृग्धि मा।
पयोऽसि। तत्ते प्र यच्छामि। पयस्वदस्तु मे मुखम्।
पयस्वच्छिरो अस्तु मे। पयस्वान् विश्वतः प्रत्यङ्। पयसां
सं पिपृग्धि मा॥१९॥

आयुरसि। तत्ते प्र यच्छामि। आयुष्मदस्तु मे मुखम्।
आयुष्मच्छिरो अस्तु मे। आयुष्मान् विश्वतः प्रत्यङ्।
आयुषां सं पिपृग्धि मा। इममग्र आयुषे वर्चसे कृधि।
प्रियं रेतो वरुण सोम राजन्। मातेवाँस्मा अदिते शर्म
यच्छ। विश्वे देवा जरदष्टिर्यथाऽसत्॥२०॥

आयुरसि विश्वायुरसि। सर्वायुरसि सर्वमायुरसि। यतो वातो
मनोजवाः। यतः क्षरन्ति सिन्धवः। तासाँन्त्वा सर्वासां
रुचा। अभिषिञ्चामि वर्चसा। समुद्र इवासि गृह्मना। सोम
इवास्यदाभ्यः। अग्निरिव विश्वतः प्रत्यङ्। सूर्य इव ज्योतिषा
विभूः॥२१॥

अपां यो द्रवणे रसः। तमहमस्मा आमुष्यायणाय। तेजसे
ब्रह्मवर्चसाय गृह्णामि। अपां य ऊर्मौ रसः। तमहमस्मा
आमुष्यायणाय। ओजसे वीर्याय गृह्णामि। अपां यो मध्यतो
रसः। तमहमस्मा आमुष्यायणाय। पुष्ट्यै प्रजननाय गृह्णामि।

अ॒पां यो य॒ज्ञियो॒ रसः॑। तम॒हम॒स्मा आ॑मुष्याय॒णाय॑। आयु॑षे
दी॒र्घायु॒त्वाय॑ गृह्णामि॥२२॥

गोष्वोर्जस्वन्तः६ श्रीणाम्योर्जोऽसि तत्ते प्रयच्छामि पर्यसा संपिपृग्धि माऽसद्विभूर्यज्ञियो रसो द्वे च॥७॥

[७]

अ॒भिप्रे॑हि वी॒रय॑स्व। उ॒ग्रश्चे॑त्ता॒ सप॒त्न॒हा। आ॒तिष्ठ॑ मि॒त्रव॑र्धनः।
तुभ्य॑ दे॒वा अधि॑ब्रवन्। अ॒ङ्कौ न्य॒ङ्काव॑भित् आ॒तिष्ठ॑ वृ॒त्रह॑त्रथम्।
आ॒तिष्ठ॑न्तं परि॒ विश्वे॑ अभूषन्। श्रियं॑ वसा॒नश्च॑रति॒ स्वरो॑चाः।
म॒हत्तद॑स्यासुर॒स्य नाम॑। आ वि॒श्वरू॑पो अ॒मृता॑नि तस्थौ।
अनु॑ त्वेन्द्रो॑ मद॒त्वनु॑ बृह॒स्पतिः॑॥२३॥

अनु॑ सोमो॒ अन्व॒गिरा॑वीत्। अनु॑ त्वा॒ विश्वे॑ दे॒वा
अ॑वन्तु। अनु॑ सप्त॒ राजा॑नो॒ य उ॒ताभि॑षिक्ताः। अनु॑ त्वा
मि॒त्रावरु॑णावि॒हाव॑तम्। अनु॑ द्यावा॑पृथि॒वी वि॒श्वश॑म्भू। सूर्यो॑
अहो॑भिरनु॑ त्वाऽवतु। च॒न्द्रमा॒ नक्ष॑त्रैरनु॑ त्वाऽवतु। द्यौश्च॑
त्वा पृथि॒वी च॒ प्रचे॑तसा। शु॒क्रो बृ॒हद॑क्षिणा त्वा पिप॑र्तु।
अनु॑ स्वधा चि॑किता॒ः सोमो॑ अ॒ग्निः। आऽयं॑ पृ॒णक्तु॑ रज॑सी
उ॒पस्थ॑म्॥२४॥

बृहस्पतिः सोमो अग्निरैकं च॥८॥

[८]

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृ॒ष्टाः परा॑चीरायन्।
स ए॒तं प्र॒जाप॑तिरोद॒नम॑पश्यत्। सोऽन्नं॑ भूतो॑ऽतिष्ठत्। ता
अ॒न्यत्रा॒न्नाद्य॑मवित्वा। प्र॒जाप॑तिं प्र॒जा उ॒पाव॑र्तन्त। अन्न॑मे॒वैनं॑
भूतं॑ पश्य॑न्तीः प्र॒जा उ॒पाव॑र्तन्ते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑

चैनमे॒वं वेद॑। सर्वा॒ण्यन्ना॑नि भवन्ति॥२५॥

सर्वे॒ पुरु॑षाः। सर्वा॒ण्येवा॒न्नान्य॑व॒ रुन्धे॑। सर्वा॒न्पुरु॑षान्। राड॑सि
वि॒राड॒सीत्या॑ह। स्वा॒राज्य॑मे॒वैन॑ङ्गमयति। यद्धि॑र॒ण्य॒न्ददा॑ति।
तेज॒स्तेना॑व॒रुन्धे॑। यत्ति॑सृ॒धन्व॑म्। वी॒र्य॑न्तेन॑। यदष्टा॑म्॥२६॥
पुष्टि॑न्तेन॑। यत्क॑म॒ण्डलु॑म्। आयु॑ष्टेन॑। यद्धि॑र॒ण्यमा॑ ब॒ध्नाति॑।
ज्योति॑र्वै हि॒रण्य॑म्। ज्योति॑रे॒वास्मि॑न्दधाति। अथो तेजो॒ वै
हि॒रण्य॑म्। तेज॑ ए॒वात्म॑न्धत्ते। यदो॑द॒नं प्रा॒श्नाति॑। ए॒तदे॒व
सर्व॑मव॒रुध्य॑॥२७॥

तद॑स्मिन्नेक॒धाऽधा॑त्। रोहि॒ण्याङ्का॑र्यः। यद्वा॑ह्म॒ण ए॒व रोहि॑णी।
तस्मा॑दे॒व। अथो॒ वर्ष्मे॑वैन॑ सम॒नाना॑ करोति। उ॒द्य॒ता सूर्ये॑ण
का॒र्यः। उ॒द्यन्तं॑ वा ए॒त॑ सर्वाः प्र॒जाः प्रति॑नन्दन्ति। दि॒दृक्षे॑ण्यो
दर्श॑नीयो भवति। य ए॒वं वेद॑। ब्र॒ह्मवा॒दिनो॑ वदन्ति॥२८॥

अ॒वेत्यो॑ऽवभृ॒था ३ ना ३ इति॑। यद्द॑र्भपु॒ञ्जीलैः॑ प॒वय॑ति।
तत्स्वि॑दे॒वावै॑ति। तन्ना॑वैति। त्रि॒भिः प॑वयति। त्रय॑ इ॒मे
लो॒काः। ए॒भिरे॑वैन॑ लो॒कैः प॑वयति। अथो॑ अ॒पां वा ए॒तत्तेजो॑
वर्चः॑। यद्द॑र्भाः। यद्द॑र्भपु॒ञ्जीलैः॑ प॒वय॑ति। अ॒पामे॑वैन॒न्तेज॑सा
वर्च॑साऽभिषि॑ञ्चति॥२९॥

भुवन्त्यष्टामवरुध्यं वदन्ति दुर्भा यद्दर्भपुञ्जीलैः पवयत्येकं च॥१॥ [९]

प्र॒जाप॑तिर॒काम॑यत ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑। स ए॒तं
प॑ञ्चशा॒रदी॒यम॑पश्यत्। तमा॑ऽह॒रत्। तेना॑यजत। ततो॑

वै स ब॒होर्भूया॑नभवत्। यः का॒मये॑त ब॒होर्भूया॑न्त्स्या॒मिति॑।
स पञ्च॑शा॒रदी॑येन यजेत। ब॒होरे॒व भूया॑न्भवति। म॒रु॒त्स्तो॒मो
वा ए॒षः। म॒रुतो॒ हि दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठाः॥३०॥

ब॒हुर्भ॑वति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑चैनमे॒वं वेद॑। प॒ञ्चशा॒रदी॑यो
भवति। पञ्च॒ वा ऋ॒तवः॑ संवत्स॒रः। ऋ॒तुष्वे॒व संवत्स॑रे
प्रति॑तिष्ठति। अथो॒ पञ्चा॑क्षरा प॒ङ्क्तिः। पाङ्क्तो॑ य॒ज्ञः। य॒ज्ञमे॒वाव
रु॒न्धे। स॒प्तद॑शः स्तोमा॒ नार्ति॑ यन्ति। स॒प्तद॑शः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑ते॒राप्त्यै॑॥३१॥

भूयि॑ष्ठा यन्ति द्वे च॥१०॥ [१०]

अ॒गस्त्यो॑ म॒रुद्भ्य॑ उ॒क्ष्णः॑ प्रौक्ष॑त्। तानिन्द्र॒ आद॑त्त।
त ए॒नं वज्र॑मुद्यत्या॒भ्याय॑न्त। तान॒गस्त्य॑श्चैवेन्द्र॒श्च
कया॑शुभीये॒नाश॑मयताम्। ताञ्छा॒न्तानु॑पा॒ह्वय॑त। यत्क॑याशुभीयं
भव॑न्ति शान्त्यै॑। तस्मा॑दे॒त ऐ॑न्द्रामा॒रुता॑ उ॒क्षाणः॑ सव॒नीया॑
भव॑न्ति। त्रयः॑ प्रथ॒मेऽहु॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। ए॒वं द्वि॒तीयै॑।
ए॒वन्तृ॒तीयै॑॥३२॥

ए॒वञ्च॑तुर्थे। पञ्चो॑त्त॒मेऽहु॑न्ना ल॒भ्यन्ते॑। वर्षि॑ष्ठमिव ह्येतद॒हः।
वर्षि॑ष्ठः समा॒नाना॑ भवति। य ए॒तेन॒ यज॑ते। य उ॑चैनमे॒वं
वेद॑। स्वा॒राज्यं॑ वा ए॒ष य॒ज्ञः। ए॒तेन॒ वा ए॒कया॑ वा का॒न्दमः॑
स्वा॒राज्य॑मगच्छत्। स्वा॒राज्यं॑ गच्छति। य ए॒तेन॒ यज॑ते॥३३॥

य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। मा॒रुतो॒ वा ए॒ष स्तोमः॑। ए॒तेन॒ वै म॒रुतो॑

दे॒वानां॑ भूयि॑ष्ठा अ॒भवन्। भूयि॑ष्ठः स॒मा॒नाना॑ भवति। य ए॒तेन॑
यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑। प॒ञ्चशा॑र॒दीयो॑ वा ए॒ष य॒ज्ञः।
आ प॑ञ्च॒मात्पुरु॑षा॒दन्न॑म॒त्ति। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं
वेद॑। स॒प्तद॒शः स्तोमा॑ नाति॑ यन्ति। स॒प्तद॒शः प्र॒जाप॑तिः।
प्र॒जाप॑तेरे॒व नैति॑ ॥ ३४ ॥

तृतीयं गच्छति य एतेन यजतेऽति य एतेन यजते य उ चैनमेवं वेद त्रीणि च (अगस्त्यः
स्वाराज्यं मारुतः पञ्चशारदीयो वा एष यज्ञः सप्तदशं प्रजापतेरेव नैति ॥) ॥ ११ ॥ — [११]

अ॒स्या जरा॑सो द॒मा म॒रित्रा॑ः। अ॒र्चद्धू॑मासो अ॒ग्नयः॑ पाव॒काः।
श्वि॒चीच॑यः श्वा॒त्रासो॑ भुर॒ण्यवः॑। व॒न॒र॒षदो॑ वा॒यवो॑ न सोमाः॑।
यजा॑ नो मि॒त्रावरु॑णा। यजा॑ दे॒वाः ऋ॒तं बृ॒हत्। अ॒ग्ने यक्षि॑
स्व॒न्दम॑म्। अ॒श्विना॑ पिब॑तः सु॒तम्। दी॒द्य॒ग्नी शु॒चि॒व्रता॑।
ऋ॒तुना॑ य॒ज्ञवा॑हसा ॥ ३५ ॥

द्वे विरू॒पे चर॑तः स्व॒र्थे। अ॒न्याऽन्या॑ वृ॒त्समु॑प॒ धाप॑येते।
हरि॑र॒न्यस्यां॑ भव॑ति स्व॒धावान्। शु॒क्रो अ॒न्यस्या॑न्ददृ॒शे
सु॒वर्चाः॑। पूर्वा॑पर॒श्चर॑तो मा॒ययै॑तौ। शि॒शू क्रीड॑न्तौ परि॑
यातो अ॒ध्वर॑म्। वि॒श्वान्य॑न्यो भुव॑नाऽभि च॒ष्टे। ऋ॒तून॑न्यो
वि॒दध॑ञ्जायते पुनः॑। त्रीणि॑ श॒ता त्री॑ष॒हस्रा॑ण्य॒ग्निम्। त्रि॒श॒च्च
दे॒वा नव॑ चाऽस॒पर्य॑न् ॥ ३६ ॥

औक्ष॑न्धृतैरास्तृ॒णन्ब॒र्हिर॑स्मै। आदि॑द्धोता॒र॒न्य॒षाद॑यन्त।
अ॒ग्निना॑ऽग्निः समि॑ध्यते। क॒विर्गृ॑हप॑तिर्युवा॑। ह॒व्य॒वाङ्मु॒ह्यस्यः॑।

अग्निर्देवानां जठरम्। पूतदक्षः कविक्रतुः। देवो देवेभिरा
गमत्। अग्निश्रियो मरुतो विश्वकृष्टयः। आ त्वेषमुग्रमव
ईमहे वयम्॥३७॥

ते स्वानिनो रुद्रिया वरुषनिर्णिजः। सिंहा न हेषक्रतवः
सुदानवः। यदुत्तमे मरुतो मध्यमे वा। यद्वाऽवमे सुभगासो
दिवि ष्ठा। ततो नो रुद्रा उत वाऽन्वस्ये। अग्ने वित्ताद्धविषो
यद्यजामः। ईडे अग्निं स्ववसन्नमोभिः। इह प्रसप्तो वि
च यत्कृतन्नः। रथैरिव प्रभरे वाजयद्धिः। प्रदक्षिणिन्मरुताः
स्तोममृद्ध्याम्॥३८॥

श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिः। देवैरग्ने सयावभिः। आसीदन्तु
वरुहिषि। मित्रो वरुणो अर्यमा। प्रातर्यावाणो अध्वरम्।
विश्वेषामदितिर्यज्ञियानाम्। विश्वेषामतिथिर्मानुषाणाम्।
अग्निर्देवानामव आवृणानः। सुमृडीको भवतु विश्ववेदाः। त्वे
अग्ने सुमतिं भिक्षमाणाः॥३९॥

दिवि श्रवो दधिरे यज्ञियांसः। नक्ता च चक्रुरुषसा
विरूपे। कृष्णं च वर्णमरुणं च सन्धुः। त्वामग्न आदित्यासं
आस्यम्। त्वाञ्जिह्वां शुचं यश्चक्रिरे कवे। त्वां रातिषाचो
अध्वरेषु सश्विरे। त्वे देवा हविरदन्त्याहुतम्। नि त्वा
यज्ञस्य साधनम्। अग्ने होतारमृत्विजम्। वनुष्वदेव धीमहि
प्रचेतसम्। जीरन्दूतममर्त्यम्॥४०॥

तिष्ठा हरी रथ आ युज्यमाना याहि। वायुर्न नियुतो नो
अच्छ। पिबास्यन्धो अभिसृष्टो अस्मे। इन्द्रः स्वाहा ररिमा
ते मदाय। कस्य वृषा सुते सचा। नियुत्वान्वृषभो रणत्।
वृत्रहा सोमपीतये। इन्द्रं वयम्महाधने। इन्द्रमर्भे हवामहे।
युजं वृत्रेषु वज्रिणम्॥४१॥

द्विता यो वृत्रहन्तमः। विद इन्द्रः शतक्रतुः। उप नो हरिभिः
सुतम्। स सूर आजनयं ज्योतिरिन्द्रम्। अया धिया
तरणिरद्रिबर्हाः। ऋतेन शुष्मी नवमानो अर्केः। व्युस्निधो
अस्रो अद्रिर्बिभेद। उतत्यदाश्वश्चियम्। यदिन्द्र नाहुषीष्वा।
अग्रे विक्षु प्रतीदयत्॥४२॥

भरेष्विन्द्रः सुहवः हवामहे। अहोमुचः सुकृतन्दैव्यं
जनम्। अग्निमित्रं वरुणः सातये भगम्। द्यावापृथिवी
मरुतः स्वस्तये। महि क्षेत्रं पुरुश्चन्द्रं वि विद्वान्।
आदित्सखिभ्यश्चरथः समैरत्। इन्द्रो नृभिरजनदीद्यानः
साकम्। सूर्यमुषसंङ्गातुमग्निम्। उरुत्रो लोकमनु नेषि
विद्वान्। सुवर्वज्योतिरभयः स्वस्ति॥४३॥

ऋष्या तं इन्द्र स्थविरस्य बाहू। उपस्थेयाम शरणा बृहन्ता।
आ नो विश्वाभिरूतिभिः सजोषाः। ब्रह्म जुषाणो हर्यश्च याहि।
वरीवृजत्स्थविरेभिः सुशिप्रा। अस्मे दधद्वृषणः शुष्ममिन्द्र।
इन्द्राय गावं आशिरम्। दुदुहे वज्रिणे मधु। यत्सीमुपह्वरे

विदत्। तास्तै वज्रिन्धेनवो जोजयुर्नः॥४४॥

गभस्तयो नियुतो विश्ववाराः। अहरहर्भूय इज्जोगुवानाः। पूर्णा
इन्द्र क्षुमतो भोजनस्य। इमान्ते धियं प्र भरे महो महीम्।
अस्य स्तोत्रे धिषणा यत् आनजे। तमुत्सवे च प्रसवे च
सासहिम्। इन्द्र देवासः शवसा मदन्ननु॥४५॥

वज्रिणमयत्स्वि जोजयुर्नः सप्त च॥१३॥ [१३]

प्रजापतिः पशूनसृजत। तेऽस्मात्सृष्टाः परा च आयन्।
तानग्निष्टोमेन नाप्रोत्। तानुक्थ्येन नाप्रोत्। तान्थोडशिना
नाप्रोत्। तान्नात्रिया नाप्रोत्। तान्त्सन्धिना नाप्रोत्।
सोऽग्निमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तान्गिस्त्रिवृता स्तोमेन
नाप्रोत्॥४६॥

स इन्द्रमब्रवीत्। इमान्म ईप्सेति। तानिन्द्रः पञ्चदशेन
स्तोमेन नाप्रोत्। स विश्वान्देवानब्रवीत्। इमान्म ईप्सतेति।
तान् विश्वेदेवाः सप्तदशेन स्तोमेन नाप्रुवन्। स विष्णुमब्रवीत्।
इमान्म ईप्सेति। तान् विष्णुरेकविंशेन स्तोमेनाप्रोत्।
वारवन्तीयेनावारयत॥४७॥

इदं विष्णुर्वि चक्रम इति व्यक्रमत। यस्मात्पशवः प्रप्रेव
भ्रंशैरन्। स एतेन यजेत। यदाप्रोत्। तदतोऽर्यामस्यातोऽर्यामत्वम्।
एतेन वै देवा जैत्वानि जित्वा। यङ्काममकामयन्त तमाप्रुवन्।
यङ्कामङ्कामयते। तमेतेनाप्रोति॥४८॥

स्तोमेन नाप्रोदवारयत् नव च॥१४॥ [१४]

व्याघ्रोऽयमग्नौ चरति प्रविष्टः। ऋषीणां पुत्रो अभिशस्तिपा
 अयम्। नमस्कारेण नमसा ते जुहोमि। मा देवानां
 मिथुयाकर्म भागम्। सावीरुहि देव प्रसवाय पित्रे।
 वर्ष्माणमस्मै वरिमाणमस्मै। अथास्मभ्यः सवितः
 सर्वताता। दिवेदिव आ सुवा भूरि पश्वः। भूतो भूतेषु चरति
 प्रविष्टः। स भूतानामधिपतिर्बभूव॥४९॥

तस्य मृत्यौ चरति राजसूयम्। स राजा राज्यमनु
 मन्यतामिदम्। येभिः शिल्पैः पप्रथानामदहत्।
 येभिर्द्यामभ्यपि शत्रुजापतिः। येभिर्वाचं विश्वरूपाः
 समव्ययत्। तेनेममग्न इह वर्चसा समङ्घि। येभिरादित्यस्तपति
 प्र केतुभिः। येभिः सूर्यो ददृशे चित्रभानुः। येभिर्वाचं
 पुष्कलेभिरव्ययत्। तेनेममग्न इह वर्चसा समङ्घि॥५०॥

आऽयं भातु शवसा पञ्च कृष्टीः। इन्द्र इव ज्येष्ठो
 भवतु प्रजावान्। अस्मा अस्तु पुष्कलश्चित्रभानु। आऽयं
 पृणक्तु रजसी उपस्थम्। यत्ते शिल्पं कश्यप रोचनावत्।
 इन्द्रियावत्पुष्कलश्चित्रभानु। यस्मिन्तसूर्या अर्पिताः सप्त
 साकम्। तस्मिन्नाजानमधि विश्रयेमम्। द्यौरसि पृथिव्यसि।
 व्याघ्रो वैयाघ्रेऽधि ॥५१॥

विश्रयस्व दिशो महीः। विशस्त्वा सर्वा वाञ्छन्तु। मा
 त्वद्राष्ट्रमधि भ्रशत्। या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुः।

या अ॒न्तरि॑क्ष उ॒त पार्थि॑वीर्याः। तासा॑न्त्वा सर्वा॑सां रु॒चा।
अ॒भिषि॑ञ्चामि॒ वर्च॑सा। अ॒भि त्वा॒ वर्च॑साऽसिच॑न्दि॒व्येन॑।
पय॑सा स॒ह। यथा॑सा॒ राष्ट्र॑वर्धनः॥५२॥

तथा॑ त्वा स॒विता क॑रत्। इन्द्रं॑ वि॒श्वा अ॒वीवृ॑धन्।
स॒मुद्र॑व्यच॒सङ्गि॑रः। र॒थीत॑मं र॒थीना॑म्। वाजा॑नां
सत्प॑तिं पति॑म्। वस॑वस्त्वा पु॒रस्ता॑द॒भिषि॑ञ्चन्तु गाय॒त्रेण॑
छन्द॑सा। रु॒द्रास्त्वा दक्षि॑णतो॑ऽभिषि॑ञ्चन्तु त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सा।
आ॒दि॒त्यास्त्वा प॒श्चाद॑भिषि॑ञ्चन्तु जाग॑तेन॒ छन्द॑सा।
विश्वे॑ त्वा दे॒वा उत्तर॑तो॑ऽभिषि॑ञ्चन्त्वानु॑ष्टुभेन॒ छन्द॑सा।
बृह॑स्पति॑स्त्वो॒परि॑ष्टाद॒भिषि॑ञ्चतु पाङ्के॑न॒ छन्द॑सा॥५३॥

अ॒रुण॑न्त्वा वृ॒कमु॑ग्रङ्गं जङ्क॑रम्। रोच॑मानं म॒रुता॑मग्रे
अ॒र्चिषः॑। सूर्य॑वन्तं म॒घवा॑नं विषा॑सहिम्। इन्द्र॑मु॒क्थेषु॑
नाम॑हूत॑मं हुवे॑म। प्र बा॒हवा॑ सि॒सृत॑जीवसे॒ नः। आ नो॑
गव्य॑तिमु॒क्षत॑ङ्घृतेन॑। आ नो॒ जने॑ श्रव॑यतं यु॒वाना॑। श्रु॒तं
मे मि॒त्रावरु॑णा हवे॑मा। इन्द्र॑स्य ते वी॒र्य॑कृतः। बा॒हू उ॒पाव॑
हरामि॥५४॥

ब॒भूवा॑व्य॒यत्ते॒नेम॑मग्रे इ॒ह वर्च॑सा॒ सम॑ङ्घि॒ वैया॑ग्रेऽधि॒ राष्ट्र॑वर्धनः॒ पाङ्के॑न॒ छन्द॑सो॒पाव॑हरामि॥१५॥ [१५]

अ॒भि प्रेहि॑ वी॒रय॑स्व। उ॒ग्रश्चे॒त्ता स॑प॒त्न॒हा। आ॒तिष्ठ॑ वृ॒त्रह॑न्त॑मः।
तुभ्य॑ दे॒वा अधि॑ब्रवन्। अ॒ङ्गौ न्य॒ङ्गाव॑भि॒तो रथं॑ यौ। ध्वा॒न्तं
वा॑ता॒ग्रम॑नु॒ सञ्चर॑न्तौ। दूरे॑हेति॒रिन्द्रि॑यावा॑न्प॒त॒त्री। ते नो॒ऽग्नयः॑

पप्रयः पारयन्तु। नमस्त ऋषे गद। अव्यथायै त्वा स्वधायै
त्वा॥५५॥

मा न इन्द्राभितस्त्वदृष्वारिष्टासः। एवा ब्रह्मन्तवेदस्तु। तिष्ठ
रथे अधि यद्वज्रहस्तः। आ रश्मीन्देव युवसे स्वश्वः। आ तिष्ठ
वृत्रहन्नातिष्ठन्तं परि। अनु त्वेन्द्रो मदत्वनु त्वा मित्रावरुणौ।
द्यौश्च त्वा पृथिवी च प्रचेतसा। शुक्रो बृद्धक्षिणा त्वा पिपर्तु।
अनु स्वधा चिकिता५ सोमो अग्निः। अनु त्वाऽवतु सविता
सवेन॥५६॥

इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्। समुद्रव्यचसङ्गिरः। रथीतम५
रथीनाम्। वाजाना५ सत्पतिं पतिम्। परिमा सेन्या
घोषाः। ज्याना वृञ्जन्तु गृध्रवः। मेथिष्ठाः पिन्वमाना इह।
माङ्गोपतिमभि संविशन्तु। तन्मेऽनुमतिरनु मन्यताम्।
तन्माता पृथिवी तत्पिता द्यौः॥५७॥

तद्वावाणः सोमसुतो मयोभुवः। तदश्विना शृणुत५
सौभगा युवम्। अव ते हेड उदुत्तमम्। एना व्याघ्रं
परिषस्वजानाः। सि५ह५ हिन्वन्ति महते सौभगाय।
समुद्रन्न सुहवन्तस्थिवा५सम्। मर्मृज्यन्ते द्वीपिनमप्स्वन्तः।
उदसावैतु सूर्यः। उदिदं मामकं वचः। उदिहि देव सूर्य।
सह वशुना मम। अहं वाचो विवाचनम्। मयि वागस्तु
धर्णसिः। यन्तु नदयो वर्षन्तु पर्जन्याः। सुपिप्पला
ओषधयो भवन्तु। अन्नवतामोदनवतामामिक्षवताम्। एषा५

राजा भूयसाम्॥५८॥

स्वधायै त्वा सुवेन द्यौः सूर्यं सप्त च॥१६॥ [१६]

ये केशिनः प्रथमाः सत्रमासन्त। येभिराभृतं यदिदं विरोचन्ते।
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन। रायस्पोषेणेमं वर्चसा स९
सृजाथ। नर्ते ब्रह्मणस्तपसो विमोकः। द्विनाम्नी दीक्षा
वशिनी ह्युग्रा। प्र केशाः सुवते काण्डिनो भवन्ति। तेषां
ब्रह्मेदीशे वपनस्य नान्यः। आ रोह प्रोष्ठं विषहस्व शत्रून्।
अवास्त्राग्दीक्षा वशिनी ह्युग्रा॥५९॥

देहि दक्षिणां प्रतिस्वायुः। अथामुच्यस्व वरुणस्य पाशात्।
येनावपत्सविता क्षुरेण। सोमस्य राज्ञो वरुणस्य विद्वान्। तेन
ब्रह्माणो वपतेदमस्योर्जमम्। रय्या वर्चसा स९ सृजाथ। मा
ते केशाननु गाद्वर्च एतत्। तथा धाता करोतु ते। तुभ्यमिन्द्रो
बृहस्पतिः। सविता वर्च आदधात्॥६०॥

तेभ्यो निधानं बहुधा व्येच्छन्। अन्तरा द्यावापृथिवी अपः
सुवः। दर्भस्तम्बे वीर्यकृते निधाय। पौ९स्येनेमं वर्चसा स९
सृजाथ। बलन्ते बाहुवोः सविता दधातु। सोमस्त्वाऽनक्तु
पयसा घृतेन। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्। पौ९स्येनेमं
वर्चसा स९सृजाथ। यत्सीमन्तङ्कङ्कतस्ते लिलेख। यद्वा
क्षुरः परिववर्ज वपस्ते। स्त्रीषु रूपमश्विनैतन्नि धत्तम्।

पौ॒ऽस्ये॒नेम॑ स॒ सृ॒जाथो वी॒र्येण॑ ॥६१॥

अवा॑साग्दीक्षा व॒शिनी॑ ह्यु॒ग्राऽद॑धाद्व॒वर्जं॑ वप॑ऽ स्ते द्वे च॑ ॥१७॥ [१७]

इन्द्रं॑ वै स्वावि॒शो म॒रुतो॑ नापा॒चायन्। सोऽन॑पचाय्यमान ए॒तं
वि॒घ्नम॑पश्यत्। तमाऽह॑रत्। तेना॒यज॑त। तेनै॒वासा॒न्तः स॑ऽ
स्त॒म्भं व्य॑हन्। यद्व्यह॑न्। तद्वि॒घ्नस्य॑ विघ्न॒त्वम्। वि पा॒प्मानं॑
भ्रातृ॑व्यः ह॒ते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑ चैनमे॒वं वेद॑ ॥६२॥

यः॑ राजा॑नं वि॒शो ना॒पचा॑र्येयुः। यो वा॑ ब्राह्म॒णस्तम॑सा
पा॒प्मना॑ प्रावृ॒तः स्यात्। स ए॒तेन॑ यजे॑त। वि॒घ्नेनै॒वैन॑द्वि॒हत्य॑।
वि॒शामा॑धिपत्यं गच्छ॑ति। तस्य॒ द्वे द्वा॑द॒शे स्तो॒त्रे भ॑वतः। द्वे
च॒तुर्वि॑ऽशे। औ॒द्भिद्य॑मेव तत्। ए॒तद्वै क्ष॒त्रस्यो॑द्भि॒द्यम्। यद॑स्मै
स्वावि॒शो ब॒लिः ह॑रन्ति ॥६३॥

हर॑न्त्यस्मै वि॒शो ब॒लिम्। ऐ॒नम॑प्रतिख्यातं गच्छ॑ति। य ए॒वं
वेद॑। प्र॒बाहु॑ग्वा अ॒ग्ने क्ष॒त्राण्या॑ते॒षुः। तेषा॑मिन्द्रः क्ष॒त्राण्या॑दत्त।
न वा इ॒मानि॑ क्ष॒त्राण्य॑भूव॒न्निति॑। तन्नक्ष॑त्राणां नक्ष॒त्रत्व॑म्। आ
श्रेय॑सो भ्रातृ॑व्यस्य तेज॑ इन्द्रि॒यन्द॑त्ते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑
चैनमे॒वं वेद॑ ॥६४॥

तद्यथा॑ ह॒ वै संच॑क्रिणौ क॒प्लका॑वुपाव॑हितौ स्याता॑म्। ए॒वमे॒तौ
यु॒ग्मन्तौ॑ स्तोमौ॑। अ॒युक्षु॑ स्तोमेषु क्रिये॑ते। पा॒प्मनोऽप॑हत्यै।
अप॑ पा॒प्मानं॑ भ्रातृ॑व्यः ह॒ते। य ए॒तेन॑ यज॑ते। य उ॑
चैनमे॒वं वेद॑। तद्यथा॑ ह॒ वै सू॒तग्रा॑म॒ण्यः। ए॒वञ्छ॒न्दांसि॑।
तेष्व॒सावा॑दित्यो बृ॒हती॑र॒भ्यूढः॑ ॥६५॥

स॒तो बृ॑हतीषु स्तुवते स॒तो बृ॑हन्। प्र॒जया॑ प॒शुभि॑रसा॒नीत्ये॒व।
 व्यति॑षक्ताभिः स्तुवते। व्यति॑षक्तं वै क्ष॒त्रं वि॒शा। वि॒शैवैनं॑
 क्ष॒त्रेण॒ व्यति॑षजति। व्यति॑षक्ताभिः स्तुवते। व्यति॑षक्तो वै
 ग्राम॑णीः संजा॒तैः। स॒जा॒तैरे॒वैनं॑ व्यति॑षजति। व्यति॑षक्ताभिः
 स्तुवते। व्यति॑षक्तो वै पु॒रुषः पा॒प्मभिः॑। व्यति॑षक्ताभिरे॒वास्य॑
 पा॒प्मनो॑ नुदते॥६६॥

वेद॒ हर॑न्त्येनमे॒वं वेदा॒भ्यु॒ढः पा॒प्मभि॑रेकं च॥१८॥ [१८]

त्रि॒वृ॒द्यदा॑ग्रेयोऽग्नि॒मु॒खा ह्य॒द्विर्य॑दा॒ग्रेय॑ आ॒ग्नेयो॑ न वै सोमे॒न यो वै सोमे॑नैष गो॒सवः॑
 सि॒॒॒हेऽभि॑ प्रेहि॑ मि॒त्रव॑र्धनः प्र॒जाप॑ति॒स्ता औ॒दनं॑ प्र॒जाप॑तिरकामयत ब॒होर्भू॑या॒न॒गस्त्यो॒स्या
 जरा॑स॒स्तिष्ठा॒ हरी॑ प्र॒जाप॑तिः प॒शून्व्या॒घ्नोऽय॑म॒भिप्रे॑हि॑ वृ॒त्रह॑न्त॒मो ये के॒शिन॒ इन्द्रं॑ वा
 अ॒ष्टाद॑श॥१८॥

त्रि॒वृ॒द्यो वै सोमे॑नायु॒रसि॑ ब॒हुर्भव॑ति तिष्ठा॒ हरी॑रथ॒ आयं॑ भा॒तु तेभ्यो॑ नि॒धान॒॒ षट्त्थं॑ष्टिः॥६६॥
 त्रि॒वृ॒त्पा॒प्मनो॑ नुदते॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णायजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके

सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

पीवो॑न्ना॒ रयि॑वृधः सुमे॒धाः। श्वे॒तः सि॑षक्ति॒ नियु॑तामभि॒श्रीः।
 ते वा॒यवे॒ सम॑नसो॒ वित॑स्थुः। विश्वे॒न्नरः॑ स्वप॒त्यानि॑ चक्रुः।
 रा॒येऽनु॑ य॒ञ्जतू॑ रोद॑सी उ॒भे। रा॒ये दे॒वी धि॑षणा॒ धाति॑ देवम्।
 अ॒धा वा॒युन्नि॑युतः स॒श्वत॒ स्वाः। उ॒त श्वे॒तं वसु॑धिति॒न्निरे॑के।
 आ वा॒यो प्र याभिः॑। प्र वा॒युम॑च्छा॒ बृह॑ती म॒नीषा॑॥१॥

बृह॑द्रयिं वि॒श्ववा॑रा॒ रथ॑प्राम्। द्यु॒तद्या॑मा॒ नियु॑तः प॒त्य॑मानः।
 क॒विः क॒विमि॑यक्षसि प्रय॒ज्यो। आ नो॑ नि॒युद्धिः॑
 श॒तिनी॑भिर॒ध्वर॑म्। स॒हस्रि॑णीभि॒रुप॑ याहि य॒ज्ञम्। वा॒यो
 अ॒स्मिन् ह॒विषि॑ मादय॒स्व। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः।
 प्रजा॑पते॒ न त्वदे॒तान्य॒न्यः। वि॒श्वा जा॒तानि॒ परि॒ ता ब॑भूव।
 यत्का॑मास्ते जुहुमस्तन्नो॑ अस्तु॥२॥

व॒यः स्या॑म॒ पत॑यो रयी॒णाम्। रयी॑णां पति॑ य॒जतं॑ बृह॒न्तम्।
 अ॒स्मिन्भरे॒ नृत॑मं वाज॑सातौ। प्र॒जाप॑तिं प्रथम॒जामृ॑तस्य।
 य॒जाम॑ दे॒वमधि॑ नो ब्रवीतु। प्रजा॑पते॒ त्वन्नि॑धिपाः पु॒राणः॑।
 दे॒वानां॑ पि॒ता ज॑नि॒ता प्र॒जाना॑म्। पति॑र्वि॒श्वस्य॒ जग॑तः
 पर॒स्याः। ह॒विर्नो॑ देव वि॒ह्वे जु॑षस्व। तवे॒मे लो॒काः प्र॒दिशो॑
 दि॒शश्च॑॥३॥

प॒रा॒वतो॑ नि॒वत॑ उ॒द्वत॑श्च। प्रजा॑पते वि॒श्वसृ॒ज्जीव॑ध॒न्य इ॒दन्नो॑

देव। प्रतिह॑र्य ह॒व्यम्। प्र॒जाप॑तिं प्रथ॒मं य॒ज्ञिया॑नाम्।
 दे॒वाना॑म॒ग्रे यज॑तं य॒जध्व॑म्। स नो॑ द॒दातु॑ द्रवि॑णं
 सु॒वीर्य॑म्। रा॒यस्पोषं॑ वि ष्य॑तु नाभि॑म॒स्मे। यो रा॒य ईशे॑
 शतदा॒य उ॒क्थ्यः। यः प॑शूनां र॒क्षिता॑ वि॒ष्टिता॑नाम्।
 प्र॒जाप॑तिः प्रथ॒मजा॑ ऋ॒तस्य॑॥४॥

स॒हस्र॑धा॒मा जुष॑तां ह॒विर्नः॑। सोमा॑पूष॒णेमौ॑ दे॒वौ।
 सोमा॑पूष॒णा रज॑सो वि॒मानम्। स॒प्तच॑क्रं रथ॒मवि॑श्वमि॒न्वम्।
 वि॒ष्वृतं॑ म॒नसा॑ यु॒ज्यमा॑नम्। तज्जि॑न्वथो वृष॒णा
 प॒ञ्चर॑श्मिम्। दि॒व्यन्यः॑ स॒दनश्च॑क्र उ॒च्चा। पृथि॑व्याम॒न्यो
 अ॒ध्यन्तरि॑क्षे। ताव॑स्मभ्यं पु॒रुवारं॑ पु॒रुक्षु॑म्। रा॒यस्पोषं॑
 वि॒ष्यता॑न्नाभि॑म॒स्मे॥५॥

धि॒यं पू॒षा जि॑न्वतु वि॒श्वमि॑न्वः। र॒यिं सोमो॑ रयि॒पति॑र्दधातु।
 अ॒व॒तु दे॒व्यदि॑तिर॒नर्वा। बृ॒हद्व॑दे॒म वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑।
 वि॒श्वान्य॑न्यो भु॒व॒ना ज॒जान॑। वि॒श्वम॑न्यो अ॒भिच॑क्षा॒ण
 ए॒ति। सोमा॑पूष॒णाव॑व॒तन्धियं॑ मे। यु॒वभ्यां॑ वि॒श्वाः पृ॒त॒ना
 ज॒येम। उ॒दु॒त्त॒मं व॑रु॒णास्त॑भ्रा॒द्याम्। यत्कि॑ञ्चे॒दङ्गि॑त॒वासः॑।
 अ॒व॒ ते हे॒ड॒स्तत्त्वा॑ या॒मि। आ॒दि॒त्याना॑म॒व॒सा न॑ दक्षि॒णा।
 धा॒रय॑न्त आ॒दि॒त्यासं॑स्ति॒स्रो भू॒मीर्धा॑रयन्। य॒ज्ञो दे॒वाना॑ं
 शुचि॑र॒पः॥६॥

म॒नीषा॑ऽस्तु च॒त॒स्यास्मे कि॑त॒वासंश्च॑त्वारि च॥१॥ [१]

ते शु॒क्रासः॑ शुच॑यो र॒श्मि॒वन्तः॑। सी॒द॒न्नादि॑त्या अ॒धि

ब॒र्हिषि॑ प्रि॒ये। कामे॑न दे॒वाः स॒रथ॑न्दि॒वो नः॑। आ या॑न्तु
य॒ज्ञमु॑प॒ नो जुषा॑णाः। ते सून॑वो अ॒दितेः॑ पीव॒सामिष॑म्।
घृ॒तं पि॒न्वत्प्रति॑ह॒र्यन्ते॒जाः। प्र य॒ज्ञिया॒ यज॑मानाय ये॒मुरे।
आ॒दि॒त्याः कामं॑ पि॒तुम॑न्त॒मस्मे। आ नः॑ पु॒त्रा अ॒दिते॑र्यान्तु
य॒ज्ञम्। आ॒दि॒त्यासः॑ प॒थिभिर्दे॒वयानैः॑ ॥७॥

अ॒स्मे काम॑न्दा॒शुषे॑ स॒न्नम॑न्तः। पु॒रोडा॑शङ्घृ॒तव॑न्तं जुषन्ताम्।
स्क॒भा॒यत॒ निर्ऋ॑ति॒ः सेध॑ताम॒तिम्। प्र र॒श्मिभि॑र्यत॒माना॑
अमृ॒धाः। आ॒दि॒त्याः कामं॑ प्रय॑तां वष॑ट्क॒तिम्। जुष॑ध्व॒न्नो
ह॒व्यदा॑तिं यज॒त्राः। आ॒दि॒त्यान्काम॑मव॒से हु॒वेम। ये भू॑तानि
ज॒नय॑न्तो विचि॒ख्युः। सीद॑न्तु पु॒त्रा अ॒दिते॑रु॒पस्थ॑म्। स्ती॒र्णं
ब॒र्हिर्ह॑वि॒रद्या॑य दे॒वाः॥८॥

स्ती॒र्णं ब॒र्हिः सी॑दता य॒ज्ञे अ॒स्मिन्। ध्रा॒जाः सेध॑न्तो
अम॑तिन्दु॒रेवा॑म्। अ॒स्मभ्य॑ पु॒त्रा अ॒दितेः॑ प्र य॑स॒ता।
आ॒दि॒त्याः कामं॑ ह॒विषो॑ जुषा॑णाः। अ॒ग्ने न॑य॒ सुप॑था
रा॒ये अ॒स्मान्। वि॒श्वानि॑ दे॒व व॑यु॒नानि॑ वि॒द्वान्।
यु॒यो॒र्ध्यस्म॑ञ्जु॒हुरा॑णमे॒नः। भूयि॑ष्ठान्ते॒ नम॑ उ॒क्तिं वि॑धेम।
प्र वः॑ शु॒क्राय॑ भा॒नवे॑ भर॒ध्वम्। ह॒व्यं म॒तिश्चा॒ग्नये॑
सु॒पूत॑म्॥९॥

यो दै॒व्यानि॑ मा॒नुषा॑ ज॒नू॒षि। अ॒न्तर्वि॑श्वानि वि॒द्वाना॑
जिगा॑ति। अ॒च्छा गि॒रो म॒तयो॑ दे॒वय॑न्तीः। अ॒ग्निं य॑न्ति

द्रविणं॑ भिक्ष॑माणाः। सु॒स॒न्द॒शः॑ सु॒प्रती॑कः॒ स्व॒श्र॒मः॑।
ह॒व्य॒वा॒ह॒म॒र॒तिं॑ मा॒नु॒षा॒णाम्। अ॒ग्ने त्व॒म॒स्म॒द्यु॒यो॒ध्य॒मी॒वाः।
अ॒न॒ग्नि॒त्रा अ॒भ्य॑म॒न्त कृ॒ष्टीः। पु॒न॒र॒स्म॒भ्यः॑ सु॒वि॒ताय॑ दे॒व।
क्षां॑ वि॒श्वे॒भि॒र॒ज॒रै॒र्भि॒र्य॒ज॒त्र॥१०॥

अ॒ग्ने त्वं पा॑र॒या न॒व्यो अ॒स्मान्। स्व॒स्ति॒भि॒र॒तिं॑ दु॒र्गाणि॑
वि॒श्वो॑। पू॒श्च पृ॒थ्वी ब॑हु॒ला न॑ उ॒र्वी। भ॒वा तो॒काय॑ त॒न॒याय॑ शं
योः। प्र॒का॒र॒वो म॒न॒ना व॒च्य॑मा॒नाः। दे॒व॒द्री॒र्चा॒न्न॒यथ॑ दे॒व॒य॒न्तः।
द॒क्षि॒णा॒वा॒ङ्मा॒जिनी॑ प्रा॒च्ये॑ति। ह॒वि॒र्भ॒र॒न्त्य॒ग्रये॑ घृ॒ता॒र्ची॑।
इ॒न्द्र॒न्न॒रो यु॒जे रथ॑म्। ज॒गृ॒भ्णाते॑ द॒क्षि॒णमि॒न्द्र ह॒स्तम्॥११॥

व॒सू॒य॒वो व॒सु॒प॒ते व॒सू॒नाम्। वि॒द्वा हि त्वा॒ गो॒प॒तिः॑ शू॒र
गो॒ना॑म्। अ॒स्म॒भ्यं चि॒त्रं वृ॒ष॒णः॑ र॒यि॒न्दाः॑। तवे॒दं वि॒श्व॒म॒भि॒तः॑
प॒श॒व्य॒म्। यत्प॒श्य॑सि च॒क्ष॑सा॒ सूर्य॑स्य। ग॒वा॑म॒सि गो॒प॒ति॒रेकं॑
इ॒न्द्र। भ॒क्षी॒महि॑ ते प्र॒य॑त॒स्य॒ व॒स्वः। स॒मि॒न्द्र णो॒ म॒न॑सा ने॒षि
गो॒भिः। स॒ सूरि॑भि॒र्म॒घ॒व॒न्त॒सः॑ स्व॒स्त्या। सं ब्र॒ह्म॑णा दे॒व॒कृ॒तं
यद॑स्ति॥१२॥

स॒न्दे॒वानाः॑ सु॒म॒त्या य॒ज्ञि॒या॒नाम्। आ॒रा॒च्छ॒न्नु॒प॒ बा॒ध॒स्व
दू॒रम्। उ॒ग्रो यः॑ श॒म्बः॑ पु॒रु॒हू॒त॒ तेन॑। अ॒स्मे धे॑हि
य॒व॒म॒द्गो॒म॒दि॒न्द्र। कृ॒धी॒धि॒यं ज॒रि॒त्रे वा॒ज॒र॒त्नाम्। आ
वे॒ध॒सः॑ स हि शु॒चिः। बृ॒ह॒स्प॒तिः॑ प्र॒थ॒म॒ज्ञा॒य॑मा॒नः। म॒हो
ज्यो॒ति॒षः॑ प॒र॒मे व्यो॑म॒न्। स॒प्ता॒स्य॑स्तुविजा॒तो र॒वे॒ण। वि

स॒त्तर॑श्मि॒रध॑म॒त्तमा॑ँ॒सि॒॥१३॥

बृ॒ह॒स्प॒तिः॒ स॒मं॒ज॒य॒द्व॒सू॒नि। म॒हो ब्र॒जान्गो॑म॒तो दे॒व ए॒षः।
अ॒पः॒ सि॒षा॑स॒न्त्सु॒व॒र॒प्र॒ती॒त्तः। बृ॒ह॒स्प॒ति॒रु॒ह॒न्त्य॒मि॒त्रं॒म॒कैः।
बृ॒ह॒स्प॒ते॒ पर्ये॑वा पि॒त्रे। आ नो॑ दि॒वः पा॒र्वी॒र॒वी। इ॒मा
जु॒ह्वा॑ना॒ यस्ते॒ स्तनः॑। स॒र॒स्व॒त्य॒भि नो॑ ने॒षि। इ॒य॒५
शु॒ष्मे॑भि॒र्बि॒स॒खा इ॑वा॒रु॒जत्। सा॒नुं गि॒री॒णान्त॑वि॒षेभि॑रू॒र्मि॒भिः।
पा॒रा॒व॒द॒घ्नी॑म॒व॒से सु॒वृ॒त्ति॒भिः। स॒र॒स्व॒ती॒मा वि॑वा॒सेम॑
धी॒ति॒भिः॒॥१४॥

दे॒व॒या॒नैर्दे॒वाः सु॒पू॒तं य॒ज॒त्र ह॒स्त॒म॒स्ति॒ तमा॑ँ॒स्यूर्मि॑भि॒र्द्वे च॑॥२॥ [२]

सो॒मो धे॒नु॒५ सो॒मो अ॒र्व॒न्त॒मा॒शु॒म्। सो॒मो वी॒र॒ङ्क॑र्म॒ण्य॒न्द॒दा॒तु।
सा॒द॒न्यं वि॒द॒थ्य॑ँ॒ स॒भे॒यम्। पि॒तुः श्र॒व॒णं यो द॑दा॒श॒द॒स्मै।
अ॒षा॑ढं यु॒त्सु॒ त्व॑ँ॒ सो॒म॒ क॒र्तु॑भिः। या ते॒ धा॒मा॒नि
ह॒वि॒षा य॒ज॑न्ति। त्वमि॒मा ओ॒ष॑धीः सो॒म॒ वि॒श्वो॑ः। त्वम॒पो
अ॒ज॒न॒य॒स्त्व॒ङ्गाः। त्वमा॑त॒त॒न्यो॒र्व॒न्त॒रि॑क्षम्। त्व॒ञ्ज्यो॑ति॒षा वि॒
त॒मो व॑व॒र्थ॒॥१५॥

या ते॒ धा॒मा॒नि दि॒वि या पृ॑थि॒व्याम्। या प॒र्व॒ते॒ष्वो॒ष॑धी॒ष्व॒प्सु।
तेभि॑र्नो॒ वि॒श्वैः॑ सु॒म॒ना अ॒र्हे॒डन्। रा॒ज॑न्त्सो॒म॒ प्र॒ति ह॒व्या
गृ॑भा॒य। वि॒ष्णोर्नु॑क॒न्त॒द॒स्य प्रि॒यम्। प्र त॒द्वि॒ष्णुः। प॒रो मा॒त्र॒या
त॒नु॒वा वृ॑धा॒न। न ते॒ म॒हि॒त्व॒म॒न्व॑श्नु॒वन्ति॑। उ॒भे ते॒ वि॒द्म
र॒ज॑सी॒ पृ॒थि॒व्या वि॒ष्णो दे॒व त्व॑म्। प॒र॒म॒स्य॑ वि॒त्से॒॥१६॥

विचक्रमे त्रिदेवः। आ ते महो यो जात एव। अभि
 गोत्राणि। आभिः स्पृधो मिथतीररिषण्यन्। अमित्रस्य
 व्यथया मन्युमिन्द्र। आभिर्विश्वा अभियुजो विषूचीः।
 आर्याय विशोवतारीर्दासीः। अयं शृण्वे अध जयन्नुत
 घ्नन्। अयमुत प्र कृणुते युधा गाः। यदा सत्यं कृणुते
 मन्युमिन्द्रः॥१७॥

विश्वेन्दुं भयत एजदस्मात्। अनु स्वधामक्षरन्नापो अस्या।
 अवर्धत मध्य आ नाव्यानाम्। सध्रीचीनेन मनसा तमिन्द्र
 ओजिष्ठेन। हन्मनाहन्नभिघ्नन्। मरुत्वेन्तं वृषभं वावृधानम्।
 अकवारिन्दिव्यं शासमिन्द्रम्। विश्वासाहमवसे नूतनाय।
 उग्रं सहोदामिह तं हुवेम। जनिष्ठा उग्रः सहसे
 तुराय॥१८॥

मन्द्र ओजिष्ठो बहुलाभिमानः। अवर्धन्निन्द्र मरुतश्चिदत्र।
 माता यद्वीरन्दधनद्धनिष्ठा। कस्यावो मरुतः स्वधाऽऽसीत्।
 यन्मामेकं समधत्ताहिहत्यै। अहं ह्युग्रस्तविषस्तुविष्मान्।
 विश्वस्य शत्रोरनमं वधस्त्रैः। वृत्रस्य त्वा श्वसथा दीषमाणाः।
 विश्वे देवा अजहुर्ये सखायः। मरुद्विरिन्द्र सख्यन्ते
 अस्तु॥१९॥

अथेमा विश्वाः पृतना जयासि। वर्धो वृत्रं मरुत इन्द्रियेण।
 स्वेन भामेन तविषो बभूवान्। अहमेता मनवे विश्वश्चन्द्राः।
 सुगा अपश्चकर वज्रबाहुः। स यो वृषा वृष्णिषेभिः समोकाः।

म॒हो दि॒वः पृ॒थि॒व्याश्च॑ स॒म्राट्। स॒ती॒नस॑त्वा ह॒व्यो भ॑रैषु।
म॒रु॒त्वा॑न्नो भव॒त्विन्द्र॑ ऊ॒ती। इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑तरद्वृ॒त्रतू॑र्यै॥२०॥

अ॒नाधृ॑ष्यो म॒घवा॒ शूर॒ इन्द्रः॑। अ॒न्वे॒नं वि॒शो अ॑मदन्त
पूर्वीः। अ॒य॒ राजा॒ जग॑तश्च॒रष॑णीनाम्। स ए॒व वी॒रः
स उ॑ वी॒र्या॑वान्। स ए॒करा॒जो जग॑तः पर॒स्पाः। य॒दा
वृ॒त्रम॑तर॒च्छूर॒ इन्द्रः॑। अथा॑भवद्द॒मिता॑भिक्र॒तूना॑म्। इन्द्रो॑ य॒ज्ञं
व॒र्धय॑न्वि॒श्ववे॑दाः। पु॒रोडा॑शस्य जुष॒ताः ह॒विर्नः॑। वृ॒त्रन्ती॒र्त्वा
दा॑न॒वं वज्र॑बाहुः॥२१॥

दि॒शोऽदृ॑हद्दृ॒हि॒ता दृ॑हणेन। इ॒मं य॒ज्ञं व॒र्धय॑न्वि॒श्ववे॑दाः।
पु॒रोडा॑शं प्र॒ति गृ॑ष्णा॒त्विन्द्रः॑। य॒दा वृ॒त्रम॑तर॒च्छूर॒ इन्द्रः॑।
अथै॑करा॒जो अ॑भव॒ज्जनाना॑म्। इन्द्रो॑ दे॒वाञ्छ॑म्बर॒हृत्य॑
आ॒वत्। इन्द्रो॑ दे॒वाना॑म॒भवत्पु॑रो॒गाः। इन्द्रो॑ य॒ज्ञे ह॒विषा॑
वावृ॒धानः॑। वृ॒त्रतू॑र्नो अ॒भय॑श्च॒ शर्म॑ य॒सत्। यः स॒प्त सि॒न्धूश्च॑
र॒दधा॑त्पृ॒थि॒व्याम्। यः स॒प्त लो॒कान॑कृ॒णोदि॑शश्च। इन्द्रो॑
ह॒विष्मा॒न्त्सग॑णो म॒रुद्भिः॑। वृ॒त्रतू॑र्नो य॒ज्ञमि॒होप॑ यासत्॥२२॥

व॒वर्थ॑ वि॒त्स इन्द्र॑स्तुरा॒यास्तु॑ वृ॒त्रतू॑र्ये वज्र॑बाहुः पृ॒थि॒व्यान्नी॑णि च॥३॥ [३]

इन्द्र॑स्तर॒स्वान॑भिमा॒तिहो॑ग्रः। हि॒र॒ण्यवा॑शीरि॒षिरः॑ सु॒व॒रू॒षाः।
तस्य॑ व॒यश्च॑ सु॒म॒तौ य॒ज्ञिय॑स्य। अपि॑ भ॒द्रे सौ॑म॒न॒से स्या॑म।
हि॒र॒ण्यव॑र्णो अ॒भय॑ं कृ॒णोतु॑। अ॒भि॒मा॒ति॒हेन्द्रः॑ पृ॒तना॑सु जि॒ष्णुः।
स नः॑ शर्म॑ त्रि॒व॒रूथं॑ वि य॒सत्। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑

नः। इन्द्रं॑ स्तुहि वज्रिणं॑ स्तोमं॑ पृष्ठम्। पुरोडाशस्य जुषतां॑
हविर्नः॑ ॥ २३ ॥

हृत्वाभिमांतीः॑ पृतनाः॑ सहस्वान्। अथाभयं॑ कृणुहि
विश्वतो॑ नः। स्तुहि शूरं॑ वज्रिणमप्रतीत्तम्। अभिमातिह्नं॑
पुरुहूतमिन्द्रम्। य एकं॑ इच्छतपतिर्जनैषु। तस्मा॑ इन्द्राय
हविरा जुहोत। इन्द्रो॑ देवानांमधिपाः॑ पुरोहितः। दिशां
पतिरभवद्वाजिनीवान्। अभिमातिहा॑ तविषस्तुविष्मान्।
अस्मभ्यं॑ चित्रं वृषणं॑ रयिन्दात्॥ २४ ॥

य इमे द्यावापृथिवी मंहित्वा। बलेनादृ॑हदभिमातिहेन्द्रः।
स नो॑ हविः प्रति गृभ्णातु रातये॑। देवाना॑न्देवो निधिपा
नो॑ अव्यात्। अनवस्ते॑ रथं वृष्णे॑ यत्ते॑। इन्द्रस्य॑ नु
वीर्या॑ण्यहन्नहिम्। इन्द्रो॑ यातोऽवसितस्य॑ राजा॑। शमस्य॑ च
शृङ्गिणो॑ वज्रबाहुः। सेदु॑ राजा॑ क्षेति चर्षणीनाम्। अरात्र
नेमिः॑ परि॒ ता बभूव॥ २५ ॥

अभि सिध्मो॑ अजिगादस्य॑ शत्रून्। वितिग्मेन॑ वृषभेणा॑
पुरोभेत्। सं वज्रेणा॑सृजद्वृत्रमिन्द्रः। प्र स्वां॑ मतिमतिरच्छाशदानः।
विष्णुं॑ देवं वरुणमूतये॑ भगम्। मेदसा॑ देवा वपया॑ यजध्वम्।
ता नो॑ यज्ञमागतं विश्वधे॑ना। प्रजावदस्मे॑ द्रविणे॑ह धत्तम्।
मेदसा॑ देवा वपया॑ यजध्वम्। विष्णुं॑ च देवं वरुणं॑ च
रातिम्॥ २६ ॥

ता नो॒ अमी॑वा अप॒ बाध॑मानौ। इ॒मं य॒ज्ञं जु॒षमा॑णावु॒पेत॑म्।
 वि॒ष्णू॑वरुणा यु॒वम॑ध्व॒राय॑ नः। वि॒शे जना॑य॒ महि॑ शर्म॒
 यच्छ॑तम्। दी॒र्घप्र॑य॒ज्य ह॒विषा॑ वृ॒धाना॑। ज्योति॑षाऽरा॒तीर्द॑हत॒न्तमा॑ ॥
 ययो॒रोज॑सा॒ स्कभि॑ता रजा॒सि। वी॒र्ये॑भिर्वी॒रत॑मा॒ शवि॑ष्ठा।
 याऽप॒त्ये ते॒ अप्र॑तीत्ता॒ सहो॑भिः। वि॒ष्णू॑ अ॒गन्व॑रुणा
 पूर्॒वहू॑तौ॥ २७॥

वि॒ष्णू॑वरुणावभि॒शस्ति॑पावा॑म्। दे॒वा य॑जन्त ह॒विषा॑ घृ॒तेन॑।
 अपा॑मी॒वा २ से॑धत॒ २ र॒क्षसं॑श्च। अथा॑धत्त॒ यज॑मानाय॒ शं
 योः। अ॒ २ हो॑मुचा॒ वृष॑भा सु॒प्रतू॑र्ती। दे॒वाना॑न्दे॒वत॑मा॒ शचि॑ष्ठा।
 वि॒ष्णू॑वरुणा॒ प्रति॑र्ह्यतन्नः। इ॒दन्न॑रा॒ प्रय॑त॒मूत॑ये॒ हविः॑। म॒ही नु
 द्यावा॑पृथि॒वी इ॒ह ज्ये॑ष्ठे। रु॒चा भ॑वता॒ २ शु॒चय॑द्वि॒रर्केः॑॥ २८॥

यत्सीं॑ वरि॒ष्ठे बृ॑हती वि॒मिन्व॑न्। नृ॒वद्भ्यो॒क्षा प॑प्र॒थाने॑भिरे॒वैः।
 प्रपूर्॑व॒जे पि॒तरा॒ नव्य॑सीभिः। गी॒र्भिः कृ॑णुध्व॒ २ स॑द॒ने ऋ॒तस्य॑।
 आ नो॑ द्यावापृथि॒वी दै॒व्येन॑। जने॑न या॒तं महि॑ वां व॒रूथ॑म्।
 स इ॒त्स्वपा॑ भु॒वने॑ष्वास। य इ॒मे द्यावा॑पृथि॒वी ज॒जान॑। उ॒र्वी
 ग॑भीरे रज॒सी सु॑मे॒कै। अ॒व २ शे॒ धीरः॑ श॒च्या स॑मैर॒त्॥ २९॥

भूरि॒न्द्वे अच॑रन्ती॒ चर॑न्तम्। प॒द्वन्त॒ङ्ग॒र्भम॑पदी॒दधा॑ते। नित्य॑न्न
 सू॒नुं पि॒त्रोरु॑प॒स्थे। तं पि॑पृत॒ २ रो॑दसी स॒त्यवा॑चम्।
 इ॒दन्द्वा॑वापृथि॒वी स॒त्यम॑स्तु। पि॒त॒र्मा॒तर्य॑दि॒होप॑ ब्रु॒वे वा॑म्।
 भू॒त॒न्दे॒वाना॑म॒वमे॑ अवो॑भिः। वि॒द्यामे॑षं वृ॒जनं॑ जी॒रदा॑नुम्।

उर्वी पृथ्वी ब॑हुले दूरे अ॑न्ते। उप॑ ब्रुवे नम॑सा य॒ज्ञे अ॒स्मिन्।
 दधा॑ते ये सु॒भगे॑ सुप्र॒तूर्ती॑। द्यावा॒ रक्ष॑तं पृथि॒वी नो॒ अ॒भ्वात्।
 या जा॒ता ओष॑धयोऽति॒ विश्वाः॑ परि॒ष्टाः। या ओष॑धयः
 सोम॑राजीरश्वाव॒ती॒ सौम॑व॒तीम्। ओष॑धीरिति॒ मातरो॑ऽन्या
 वो॑ अ॒न्याम॑वतु॥ ३०॥

हवि॑र्नो दा॒द्वभूव॑ रा॒तिं पू॒र्वहू॑ताव॒र्कैरै॒रद॑स्मिन्प॒ञ्च च॥ ४॥ [४]

शुचि॑न्नु स्तोम॒ः श्र॒थद्व॑त्रम्। उ॒भा वा॑मिन्द्रा॒ग्नी प्र च॑र्ष॒णिभ्यः॑।
 आ वृ॑त्रहणा गी॒र्भिर्वि॑प्रः। ब्रह्म॑णस्पते॒ त्वम॑स्य य॒न्ता। सू॒क्तस्य॑
 बोधि॑ तन॒यं च जि॒न्वा। विश्व॑न्तद्ब्र॒ह्म यद॑वन्ति॒ देवाः। बृ॒हद्व॑देम
 वि॒दथे॑ सु॒वीराः॑। स ई॑ स॒त्येभिः॑ स॒खिभिः॑ शुचि॑द्भिः। गोधा॑यसं
 वि॒धन॑सैर॒तर्द॑त्। ब्रह्म॑णस्पति॒र्वृष॑भिर्व॒राहैः॑॥ ३१॥

घ॒र्मस्वे॑देभि॒र्द्रवि॑णं॒ व्या॑नट्। ब्रह्म॑णस्पते॒रभव॑द्यथाव॒शम्।
 स॒त्यो म॒न्युर्म॑हि॒ कर्मा॑ करिष्य॒तः। यो गा॑ उ॒दाज॑त्स दि॒वे
 वि चा॑भजत्। म॒हीव॑ री॒तिः शव॑सा स॒रत्पृ॑थक्। इ॒न्धा॒नो
 अ॒ग्निं व॑नवद्वनुष्य॒तः। कृ॒तब्र॑ह्मा शूशुव॒द्रात॑ह॒व्य इ॒त्। जा॒तेन॑
 जा॒तम॑ति॒सृ॒त्र सृ॑सते। यं यं यु॒जं कृ॑णुते ब्रह्म॑णस्पतिः।
 ब्रह्म॑णस्पते॒ सुय॑मस्य वि॒श्वहा॑॥ ३२॥

रा॒यः स्या॑म र॒थ्यो वि॑वस्वतः। वी॒रेषु॑ वी॒रा स॑ उप॒पृङ्घि॑ न॒स्त्वम्।
 यदी॑शा॒नो ब्र॑ह्म॒णा वे॑षि मे॒ हव॑म्। स इ॒ज्जने॑न॒ स वि॒शा स
 जन्म॑ना। स पु॒त्रैर्वा॑जं॒ भर॑ते॒ धना॑ नृभिः। दे॒वानां॑ यः पि॒तर॑मा॒

विवांसति। श्रद्धामना हविषा ब्रह्मणस्पतिम्। यास्ते पूषन्नावो
अन्तः। शुक्रन्ते अन्यत्पूषेमा आशाः। प्रपथे पथामजनिष्ट
पूषा ॥ ३३ ॥

प्रपथे दिवः प्रपथे पृथिव्याः। उभे अभि प्रियतमे सुधस्थे।
आ च परा च चरति प्रजानन्। पूषा सुबन्धुर्दिव आ
पृथिव्याः। इडस्पतिर्मघवा दस्मवर्चाः। तन्देवासो अददुः
सूर्यायै। कामेन कृतन्तवसः स्वश्चम्। अजाऽश्वः पशुपा
वाजबस्त्यः। धियं जिन्वो विश्वे भुवने अर्पितः। अष्टा पूषा
शिथिरामुद्वरीवृजत् ॥ ३४ ॥

सञ्चक्षाणो भुवना देव ईयते। शुची वो हव्या मरुतः शुचीनाम्।
शुचिं हिनोम्यध्वरं शुचिभ्यः। ऋतेन सत्यमृतसाप आयन्।
शुचिजन्मानः शुचयः पावकाः। प्र चित्रमर्कं गृणते तुराय।
मारुताय स्वतवसे भरध्वम्। ये सहांसि सहसा सहन्ते।
रेजन्ते अग्ने पृथिवी मखेभ्यः। असेष्वा मरुतः खादयो
वः ॥ ३५ ॥

वक्षः सुरुक्मा उप शिश्रियाणाः। वि विद्युतो न वृष्टिर्भी
रुचानाः। अनु स्वधामायुर्धैर्यच्छमानाः। या वः शर्म
शशमानाय सन्ति। त्रिधातूनि दाशुषे यच्छुताधि।
अस्मभ्यन्तानि मरुतो वियन्त। रयिन्नो धत्त वृषणः सुवीरम्।
इमे तुरं मरुतो रामयन्ति। इमे सहः सहसा आ नमन्ति।

इ॒मे श॑सं॒वनुष्य॑तो नि पा॑न्ति॥३६॥

गुरु॑द्वेषो अ॒रुरु॑षे दध॑न्ति। अ॒रा इ॒वेदच॑रमा॒ अहे॑वा। प्रप्र॑
जाय॑न्ते अक॑वा॒ महो॑भिः। पृ॒श्नैः प्रु॒त्रा उ॑प॒मासो॑ रभि॑ष्ठाः।
स्वया॑ म॒त्या म॒रुतः॑ सं मि॑मिक्षुः। अनु॑ ते दा॒यि मह॑ इन्द्रि॒याय॑।
स॒त्रा ते॒ विश्व॑मनु॒ वृत्र॑हत्ये॑। अनु॑ क्ष॒त्रमनु॑ स॒हो यज॑त्र। इन्द्र॑
दे॒वेभि॒रनु॑ ते नृ॒षह्ये॑। य इन्द्र॑ शु॒ष्मो मघ॑वन्ते अस्ति॥३७॥

शि॒क्षा सखि॑भ्यः पुरु॒हूत॑ नृ॒भ्यः। त्व॑ हि दृ॒ढा म॑घव॒न्विचे॑ताः।
अपा॑वृधि॒ परिवृ॑ति॒न्न राधे॑ः। इन्द्रो॑ राजा॒ जग॑तश्च॒रषणी॑नाम्।
अधि॑क्षमि॒ विषु॑रूपं॒ यदस्ति॑। ततो॑ ददा॒तु दा॑शुषे॒ वसू॑नि।
चोद॑द्राध॒ उप॑स्तुतश्चि॒दवाक्। तमु॑ष्टुहि॒ यो अ॒भिभू॑त्यो॒जाः।
व॒न्वन्न॑वा॒तः पुरु॒हूत॑ इन्द्रः॑। अषा॑ढमु॒ग्र॑ सह॑मानमा॒भिः॥३८॥

गी॒र्भिर्व॑र्ध वृष॒भश्च॑रषणी॒नाम्। स्थू॒रस्य॑ रा॒यो बृ॑ह॒तो य ई॑शे॑।
तमु॑ ष्टवाम वि॒दथे॑ष्विन्द्र॒म्। यो वा॒युना॑ जय॑ति गोम॑तीषु। प्र
धृ॒ष्णुया॑ न॒यति॑ वस्यो॒ अच्छे॑। आ ते॒ शुष्मो॑ वृष॒भ ए॑तु प॒श्चात्।
ओत्त॑राद॒धरा॑गा पु॒रस्ता॑त्। आ वि॒श्वतो॑ अ॒भिसमे॑त्व॒र्वाङ्। इन्द्र॑
द्यु॒म्न॑ सु॒र्वव॑द्धे॒ह्यस्मे॥३९॥

वराहैर्विश्वहाजनिष्ट पृषोद्वरीवृजत्खादयो वः पान्त्यस्त्याभिर्नवं च॥५॥ [५]

आ दे॒वो या॑तु सवि॒ता सुर॑त्नः। अ॒न्तरि॑क्ष॒प्रा वह॑मानो॒
अश्वैः॑। हस्ते॒ दधा॑नो॒ नर्या॑ पुरू॒णि। नि॒वेशय॑ च प्रसु॒वं
च॒ भूम॑। अ॒भीवृ॑तं कृ॒शनैर्वि॑श्वरूपम्। हि॒रण्य॑शम्यं यज॒तो

बृहन्तम्। आस्थाद्रथः सविता चित्रभानुः। कृष्णा रजाः
सि तविषीन्द्रधानः। सघां नो देवः सविता सवायं। आ
सोविषद्वसुपतिर्वसूनि॥४०॥

विश्रयमाणो अमतिमुरूचीम्। मर्तभोजनमधरासतेन।
विजनाञ्छ्यावाः शितिपादो अख्यन्। रथः हिरण्यप्रउगं
वहन्तः। शश्वद्विशः सवितुर्देव्यस्य। उपस्थे विश्वा भुवनानि
तस्थुः। वि सुपर्णो अन्तरिक्षाण्यख्यत्। गभीरवेपा असुरः
सुनीथः। क्वेदानीः सूर्यः कश्चिकेता कतमान्द्याः रश्मिरस्या
ततान॥४१॥

भगन्धियं वाजयन्तः पुरन्धिम्। नराशंसो ग्रास्पतिर्नो
अव्यात्। आ ये वामस्य सङ्गथे रयीणाम्। प्रिया देवस्य
सवितुः स्याम। आ नो विश्वे अस्क्रागमन्तु देवाः। मित्रो
अर्यमा वरुणः सजोषाः। भुवन् यथा नो विश्वे वृधासः।
करन्त्सुषाहा विथुरन्न शवः। शन्नो देवा विश्वदेवा भवन्तु।
शः सरस्वती सह धीभिरस्तु॥४२॥

शमभिषाचः शमुं रातिषाचः। शन्नो दिव्याः पार्थिवाः शन्नो
अप्याः। ये सवितुः सत्यसंवस्य विश्वे। मित्रस्य व्रते वरुणस्य
देवाः। ते सौभगं वीरवद्भोमदप्रः। दधातन् द्रविणश्चित्रमस्मे।
अग्ने याहि दृत्यं वारिषेण्यः। देवाः अच्छा ब्रह्मकृता
गुणेन। सरस्वतीं मरुतो अश्विनापः। यक्षि देवान्रत्नधेयाय
विश्वान्॥४३॥

द्यौः पितॄः पृथिवि मातरधृक्। अग्ने॑ भ्रातर्वसवो मृडता॑
नः। विश्व॑ आदित्या अदिते स॒जोषाः॑। अ॒स्मभ्य॒ꣳ शर्म॑
बहुलं वि यन्त। विश्वे॑ देवाः शृणुतेम॒ꣳ हव॑ मे। ये
अ॒न्तरि॑क्षे य उ॒प॒ द्यवि॒ ष्ठा। ये अ॒ग्निजि॒ह्वा उ॒त वा॒ यज॑त्राः।
आ॒सद्या॒स्मिन्ब॒र्हिषि॑ मादयध्वम्। आ वा॑ मित्रावरुणा
ह॒व्यजु॑ष्टिम्। नम॑सा देवा॒वव॑साववृत्याम्॥४४॥

अ॒स्माकं॑ ब्रह्म॒ पृत॑नासु सहा अ॒स्माक॑म्। वृष्टि॑र्दिव्या सु॒पा॒रा।
यु॒वं वस्त्रा॑णि पी॒वसा॑ वसाथे। यु॒वोरच्छि॑द्रा मन्त॑वो ह॒ सर्गाः॑।
अवा॑तिरत॒मनृ॑तानि॒ विश्वा॑। ऋ॒तेन॑ मित्रावरुणा सचेथे। तत्सु
वा॑ मित्रावरुणा म॒हित्व॑म्। ई॒र्मा त॒स्थुषी॑रह॒भिर्दु॑दुहे। विश्वाः॑
पि॒न्वथ॒ स्वस॑रस्य॒ धेनाः॑। अनु॑ वा॒मेकः॑ प॒विरा॑ ववर्ति॥४५॥

यद्व॒ꣳहि॑ष्ठ॒न्नाति॑ विदे॑ सुदानू। अ॒च्छि॑द्र॒ꣳ शर्म॑ भुव॑नस्य
गो॒पा। ततो॑ नो मित्रावरुणाववीष्टम्। सि॒षास॑न्तो
जी॒(जि?)॒गिवा॑ꣳसः स्याम। आ नो मित्रावरुणा ह॒व्यदा॑तिम्।
घृ॒तैर्गव्यू॑तिमुक्षत॒मिडा॑भिः। प्रति॑ वा॒मत्र॒ वर॑मा जना॑य।
पृ॒णीत॑मु॒द्रो दि॒व्यस्य॒ चारोः॑। प्र बा॒हवा॑ सि॒सृत॑ञ्जीव॑से नः।
आ नो॒ गव्यू॑तिमुक्षत॒ङ्घ्रतेन॑॥४६॥

आ नो॒ जने॑ श्रवयतं युवाना। श्रु॒तं मे॑ मित्रावरुणा ह॒वे॒मा। इ॒मा
रु॒द्राय॑ स्थि॒रध॑न्वने गि॒रः। क्षि॒प्रेष॑वे दे॒वाय॑ स्व॒धाम्ने॑। अ॒षाढा॑य
सह॑मानाय मी॒ढुषे॑। ति॒ग्मायु॑धाय भर॒ता शृ॒णोत॑न। त्वा॒दत्ते॑भी

रुद्रं शन्तमेभिः। शतं हिमां अशीय भेषजेभिः। व्यस्मद्वेषो
वितरं व्यहः। व्यमीवाश्चातयस्वा विषूचीः॥४७॥

अरहन्भिभर्षि मा नस्तोके। आ ते पितर्मरुतां सुम्रमेतु। मा
नः सूर्यस्य सन्दृशो युयोथाः। अभि नो वीरो अर्वति क्षमेत।
प्र जायेमहि रुद्र प्रजाभिः। एवा बभ्रो वृषभ चेकितान।
यथा देव न हृणीषे न हंसि। हावनश्रूनों रुद्रेह बोधि।
बृहद्वदेम विदथे सुवीराः। परि णो रुद्रस्य हेतिः स्तुहि श्रुतम्।
मीढुष्टमारहन्भिभर्षि। त्वमग्ने रुद्र आ वो राजानम्॥४८॥

वसूनि ततानास्तु विश्वान् ववृत्यां ववर्ति घृतेन विषूचीः श्रुतन्द्रे च॥६॥ [६]

सूर्यो देवीमुषसं रोचमानामर्यः। न योषामभ्येति पश्चात्।
यत्रा नरो देवयन्तो युगानि। वितन्वते प्रति भद्राय भद्रम्।
भद्रा अश्वा हरितः सूर्यस्य। चित्रा एदग्वा अनुमाद्यासः।
नमस्यन्तो दिव आ पृष्ठमस्थुः। परि द्यावापृथिवी यन्ति
सद्यः। तत्सूर्यस्य देवत्वन्तन्महित्वम्। मध्या कर्तोर्विततं
सञ्जभार॥४९॥

यदेदयुक्त हरितः सधस्थात्। आद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै।
तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे। सूर्यो रूपं कृणुते द्यौरुपस्थे।
अनन्तमन्यद्रुशदस्य पाजः। कृष्णमन्यद्धरितः सं भरन्ति।
अद्या देवा उदिता सूर्यस्य। निरहंसः पिपृतान्निरवद्यात्।
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्ताम्। अदितिः सिन्धुः पृथिवी उत

द्यौः॥५०॥

दिवो रुक्म उरुचक्षा उदेति। दूरे अर्थस्तरणिभ्राजमानः।
नूनञ्जनाः सूर्येण प्रसूताः। आयन्नर्थानि कृणवन्नपांसि। शन्नो
भव चक्षसा शन्नो अह्ना। शं भानुना शं हिमा शङ्खणेन।
यथा शमस्मै शमसद्गुरोणे। तत्सूर्यं द्रविणन्देहि चित्रम्।
चित्रन्देवानामुदगादनीकम्। चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्रेः॥५१॥

आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षम्। सूर्य आत्मा जगत्तस्तस्थुषश्च।
त्वष्टा दधत्तन्नस्तुरीपम्। त्वष्टा वीरं पिशङ्गरूपः।
दशेमन्त्वष्टुर्जनयन्त गर्भम्। अतन्द्रासो युवतयो बिभर्त्रम्।
तिग्मानीकः स्वयंशसञ्जनेषु। विरोचमानं परिषीन्नयन्ति।
आविष्टो वर्धते चारुरासु। जिह्वानामूर्ध्वस्वयंशा
उपस्थे॥५२॥

उभे त्वष्टुर्बिभ्यतुर्जायमानात्। प्रतीचीं सिंहं प्रतिजोषयेते।
मित्रो जनान्प्र स मित्रा। अयं मित्रो नमस्यः सुशेवः। राजा
सुक्षत्रो अजनिष्ट वेधाः। तस्य वयं सुमतौ यज्ञियस्य। अपि
भद्रे सौमनसे स्याम। अनमीवास इडया मदन्तः। मितज्मवो
वरिमन्त्रा पृथिव्याः। आदित्यस्य व्रतमुपक्ष्यन्तः॥५३॥

वयं मित्रस्य सुमतौ स्याम। मित्रन्न ईं शिम्या गोषु
गव्यवत्। स्वाधियो विदथे अप्सवजीजनन्। अरेजयतां
रोदसी पाजसा गिरा। प्रति प्रियं यजतञ्जनुषामवः। महां

आदित्यो नमसोपसद्यः। यातयज्जनो गृणते सुशेवः। तस्मा
एतत्पन्यतमाय जुष्टम्। अग्नौ मित्राय हविरा जुहोत। आ
वा२ रथो रोदसी बद्धधानः॥५४॥

हिरण्ययो वृषभिर्यात्वश्वैः। घृतवर्तनिः पविभीरुचानः।
इषावौढा नृपतिर्वाजिनीवान्। स पंप्रथानो अभि पञ्च भूमः।
त्रिवन्धुरो मनसायातु युक्तः। विशो येन गच्छथो देवयन्तीः।
कुत्रा चिद्याममश्विना दधाना। स्वश्वा यशसाऽऽयातमर्वाक्।
दस्त्रा निधिं मधुमन्तं पिबाथः। वि वा२ रथो वध्वा
यादमानः॥५५॥

अन्ता॑न्दि॒वो बा॑धते वर्त॒निभ्या॑म्। यु॒वोः श्रियं॑ परि॒ योषा॑वृणीत।
सू॒रो दु॑हिता परि॒तक्मि॑यायाम्। यद्दे॒वय॑न्त॒मव॑थः शर्चा॑भिः।
परि॑घ्न॒ः सवा॑ मना॑वां वयो॑गाम्। यो ह॒स्यवा॑ रथि॒राव॑स्त
उ॒स्त्राः। रथो॑ यु॒जानः॑ परि॒याति॑ वर्तिः। तेन॑ नः॒ शं यो॑रुष॒सो
व्यु॑ष्टौ। न्य॑श्विना वह॑तं य॒ज्ञे अ॒स्मिन्। यु॒वं भु॑ज्युमव॑विद्ध॒ः
समु॑द्रे॥५६॥

उदू॑हथुर॒र्णसो॑ अस्त्रि॒धानैः॑। प॒त॒त्रिभि॑रश्र॒मैर॑व्य॒थिभिः॑।
द॒ः सना॑भिरश्विना पा॒रय॑न्ता। अ॒ग्नीषो॑मा॒ यो अ॒द्य वा॑म्।
इ॒दं वचः॑ सप॒र्याति॑। तस्मै॑ धत्त॒ः सु॒वीर्य॑म्। गवा॑ं पोष॒ः
स्वश्वे॑यम्। यो अ॒ग्नीषो॑मा॒ हवि॑षा सप॒र्यात्। दे॒वद्री॑चा॒ मन॑सा॒
यो घृ॑तेन। तस्य॑ व्र॒त॒ः र॑क्षतं पा॒तम॑ह॒सः॥५७॥

वि॒शे ज॒नाय॑ महि॒ शर्म॑ यच्छ॒तम्। अ॒ग्नी॑षोमा॒ य
आहु॑तिम्। यो वा॒न्दाशा॑द्ध॒विष्कृ॑तिम्। स प्र॒जया॑ सु॒वीर्य॑म्।
विश्व॑मायुर्व्य॑श्जवत्। अ॒ग्नी॑षोमा॒ चेति॑ तद्वी॒र्यं॑ वा॒म्।
यदमु॑ष्णीतमव॒सं प॒णिङ्गोः॑। अवा॑तिरतं प्रथ॑यस्य॒ शेषः॑।
अवि॑न्दतं ज्योति॒रेकं॑ बहु॒भ्यः॑। अ॒ग्नी॑षोमावि॒मं सु
मेऽग्नी॑षोमा ह॒विषः॑ प्रस्थि॑तस्य॥५८॥

ज॒भार॒ द्यौर॒ग्रेरु॒पस्थं॑ उप॒क्ष्यन्तो॑ ब॒द्धधा॑नो व॒ध्वां याद॑मानः समु॒द्रेऽहं॑सुः प्रस्थि॑तस्य॥७॥—[७]

अ॒हम॑स्मि प्रथ॒मजा॑ ऋ॒तस्य॑। पूर्वं दे॒वेभ्यो॑ अ॒मृत॑स्य॒ नाभिः॑।
यो मा॒ ददा॑ति॒ स इ॒देव॑मावाः॑। अ॒हम॑न्न॒मन्नं॑ न॒दन्त॑म॒ग्निः।
पूर्व॑म॒ग्रेरपि॑ दह॒त्यन्न॑म्। य॒त्तौ हा॑साते अ॒हमु॑त्तरेषु। व्या॒त्तम॑स्य
प॒शवः॑ सु॒जम्भ॑म्। प॒श्यन्ति॑ धी॒राः प्र॑चरन्ति॒ पाकाः॑।
जहा॑म्य॒न्यन्न॑ ज॒हाम्य॒न्यम्। अ॒हम॑न्नं व॒शमि॑च्छ॒रामि॑॥५९॥

स॒मा॒नम॑र्थं॒ पर्य॑मि भु॒ञ्जत्। को मा॑मन्नं॒ मनु॑ष्यो दये॒त्।
परा॑के॒ अन्न॑न्निहि॒तं लो॒क ए॒तत्। वि॒श्वैर्दे॒वैः पि॒तृभिर्गु॑प्तम॒न्नम्।
यद॑द्यते॒ लुप्य॑ते॒ यत्प॑रो॒प्यते॑। श॒त॒त॒मी सा॑ त॒नूर्मे॑ बभू॒व।
म॒हान्तौ॑ च॒रू संकृ॑द्गु॒धेन॑ पप्रौ। दि॒वं च॑ पृ॒श्निं पृ॒थि॒वीं च॑
सा॒कम्। तत्सं॑पिब॒न्तो न॑ मि॒नन्ति॑ वे॒धसः॑। नैत॒द्भूयो॑ भव॑ति॒
नो क॑नीयः॥६०॥

अ॒न्नं प्रा॒णम॑न्नं॒ मपा॑नमाहुः। अ॒न्नं मृ॒त्युन्त॑मु॒ जी॒वातु॑माहुः।
अ॒न्नं ब्र॒ह्माणो॑ ज॒रसं॑ वदन्ति। अ॒न्नमाहुः॑ प्र॒जन॑नं प्र॒जाना॑म्।

मोघमन्त्रं विन्दते अप्रचेताः। सत्यं ब्रवीमि वध इत्स तस्य।
नार्यमणं पुष्यति नो सखायम्। केवलाघो भवति केवलादी।
अहं मेघः स्तनयन्वक्ष्यन्नस्मि। मामदन्त्यहमद्व्यन्यान्॥६१॥

अहं॑ सदमृतो॑ भवामि। मदा॑दित्या अधि॑ सर्वे॑ तपन्ति।
देवीं॑ वाचं॑मजनयन्त॒ यद्वाग्वद॑न्ती। अनु॒न्तामन्ता॑दधि॒ निर्मितां॑
म॒हीम्। यस्या॑न्दे॒वा अ॑दधुर्भोज॑नानि। एका॑क्षरां॒ द्विपदा॑ः
षट्पदां॑ च। वाचं॑ दे॒वा उप॑ जीवन्ति॒ विश्वे॑। वाचं॑ दे॒वा उप॑
जीवन्ति॒ विश्वे॑। वाचं॑ङ्गन्ध॒र्वाः प॒शवो॑ मनु॒ष्याः। वा॒चीमा विश्वा॑
भुव॑नान्यर्पिता॥६२॥

सा नो॑ हव॑ जुषतामिन्द्र॑पत्नी। वाग॑क्षरं॒ प्रथम॑जा ऋतस्य॑।
वेदा॑नां मा॒ताऽमृत॑स्य॒ नाभिः॑। सा नो॑ जुषा॒णोप॑ यज्ञमागा॑त्।
अव॑न्ती दे॒वी सु॒हवा॑ मे अस्तु। यामृष॑यो मन्त्र॒कृतो॑
मनी॒षिणः॑। अ॒न्वैच्छं॑ दे॒वास्तप॑सा॒ श्रमे॑ण। तान्दे॒वीं वाच॑ः
ह॒विषा॑ यजामहे। सा नो॑ दधातु सु॒कृत॑स्य॒ लोके॑। च॒त्वारि॑
वाक्प॑रिमिता प॒दानि॑॥६३॥

तानि॑ विदुर्ब्राह्म॒णा ये म॑नी॒षिणः॑। गुहा॒ त्रीणि॑ निहि॑ता
नेङ्ग॑यन्ति। तुरी॒यं वा॒चो म॑नु॒ष्या वद॑न्ति। श्रद्ध॒याऽग्निः॑
समि॑ध्यते। श्रद्ध॒यां विन्द॑ते ह॒विः। श्रद्धां॑ भग॑स्य मूर्ध॒नि।
वच॑सा वेद॒याम॑सि। प्रि॒यः श्रद्धे॑ दद॑तः। प्रि॒यः श्रद्धे॑
दिदा॑सतः। प्रि॒यं भो॒जेषु॑ यज्ज्व॑सु॥६४॥

इदं मं उदितं कृधि। यथा देवा असुरेषु। श्रद्धामुग्रेषु चक्रिरे।
 एवं भोजेषु यज्वसु। अस्माकमुदितं कृधि। श्रद्धान्देवा
 यजमानाः। वायुगोपा उपासते। श्रद्धां हृदय्ययाऽऽकूत्या।
 श्रद्धया हूयते हविः। श्रद्धां प्रातर्हवामहे॥६५॥

श्रद्धां मध्यन्दिनं परि। श्रद्धां सूर्यस्य निम्नुचि। श्रद्धे
 श्रद्धापयेह मा। श्रद्धा देवानधि वस्ते। श्रद्धा विश्वमिदञ्जगत्।
 श्रद्धाङ्गामस्य मातरम्। हविषा वर्धयामसि। ब्रह्म जज्ञानं
 प्रथमं पुरस्तात्। वि सीमतः सुरुचो वेन आवः। स बुध्निया
 उप मा अस्य विष्ठाः॥६६॥

सुतश्च योनिमसंतश्च विवः। पिता विराजामृषभो रयीणाम्।
 अन्तरिक्षं विश्वरूपं आविवेश। तमर्कैरभ्यर्चन्ति वत्सम्।
 ब्रह्म सन्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः। ब्रह्म देवानजनयत्। ब्रह्म
 विश्वमिदञ्जगत्। ब्रह्मणः क्षत्रन्निर्मितम्। ब्रह्म ब्राह्मण
 आत्मना। अन्तरस्मिन्निमे लोकाः॥६७॥

अन्तर्विश्वमिदञ्जगत्। ब्रह्मैव भूतानां ज्येष्ठम्। तेन कोऽरहति
 स्पर्धितुम्। ब्रह्मन्देवास्त्रयस्त्रिंशत्। ब्रह्मन्निन्द्रप्रजापती। ब्रह्मन्
 ह विश्वा भूतानि। नावीवान्तः समाहिता। चतस्र आशाः
 प्रचरन्त्वग्नयः। इमन्नो यज्ञन्नयतु प्रजानन्। घृतं पिन्वन्नजरं
 सुवीरम्॥६८॥

ब्रह्म समिद्धवत्याहुतीनाम्। आ गावो अगमन्नुत भद्रमक्रन्।

सीदन्तु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे। प्रजावन्तीः पुरुरूपा इह स्युः।
 इन्द्राय पूर्वीरुषसो दुहानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिक्षति।
 उपेददाति न स्वं मुषायति। भूयोभूयो रयमिदस्य वर्धयन्।
 अभिन्ने खिले नि दधाति देवयुम्। न ता नशन्ति न ता
 अर्वा॥६९॥

गावो भगो गाव इन्द्रो मे अच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य
 भक्षः। इमा या गावः सजनास इन्द्रः। इच्छामीद्धृदा मनसा
 चिदिन्द्रम्। यूयङ्गावो मेदयथा कृशश्चित्। अश्लीलश्चित्कृणुथा
 सुप्रतीकम्। भद्रङ्गृहं कृणुथ भद्रवाचः। बृहद्वो वयं उच्यते
 सभासु। प्रजावन्तीः सूयवंसं रिशन्तीः। शुद्धा अपः सुप्रपाणे
 पिबन्तीः। मा वः स्तेन ईशत माऽघशंसः। परि वो हेती
 रुद्रस्य वृज्यात्। उपेदमुपपर्वनम्। आसु गोषूपपृच्यताम्।
 उपर्षभस्य रेतंसि। उपेन्द्र तव वीर्ये॥७०॥

चरामि कर्नीयोऽन्यानर्पिता पदानि यज्वंसु हवामहे विष्ठा लोकाः सुवीरमर्वा पिबन्तीष्वद्वा॥८॥[८]

ता सूर्याचन्द्रमसां विश्वभृत्तमा महत्। तेजो वसुमद्राजतो
 दिवि। सामात्माना चरतः सामचारिणां। ययोर्ब्रतन्न ममे
 जातु देवयोः। उभावन्तौ परि यातु अमर्या। दिवो न रश्मीं
 स्तनुतो व्यर्णवे। उभा भुवन्ती भुवना कविक्रतू। सूर्या न चन्द्रा
 चरतो हुतामती। पतीं द्युमद्विश्वविदां उभा दिवः। सूर्या उभा
 चन्द्रमसा विचक्षणा॥७१॥

वि॒श्ववा॑रा वरिवो॒भा वरे॑ण्या। ता नोऽव॑तं मति॒मन्ता॒ महि॑व्रता।
 वि॒श्वव॑प॒री प्र॒तर॑णा तर॒न्ता। सु॒व॒र्विदा॑ दृ॒शये॑ भूरि॒रश्मी॑। सूर्या॑
 हि च॒न्द्रा वसु॑ त्वेष॒दर्श॑ता। म॒न॒स्विनो॒भानु॑चर॒तोनु॑ सन्दि॒वम्।
 अ॒स्य श्रवो॑ न॒द्यः स॒प्त बि॑भ्रति। द्यावा॑ क्षामा॑ पृथि॒वी दर्श॑तं
 वपुः॑। अ॒स्मे सूर्या॑च॒न्द्रम॒साऽभि॑चक्षे॑। श्रद्धे॒कमिन्द्र॑ चरतो
 विच॑र्तु॒रम्॥७२॥

पूर्वा॑परश्चरतो मा॒ययै॑तौ। शिशू॑ क्रीड॑न्तौ परि॑ यातो अध्व॒रम्।
 विश्वा॑न्य॒न्यो भुव॑नाऽभि॒ चष्टे॑। ऋ॒तून॒न्यो वि॒दध॑ज्जायते पुनः॑।
 हिर॑ण्यवर्णाः शुच॑यः पाव॒का यासा॑ः राजा॑। यासा॑न्दे॒वाः
 शि॒वेन॑ मा॒ चक्षु॑षा पश्यत। आपो॑ भ॒द्रा आदि॑त्प॒श्यामि॑।
 नास॑दासी॒न्नो सदा॑सीत्त॒दानी॑म्। नासी॒द्रजो॑ नो व्यो॑मा प॒रो
 यत्। किमा॑व॒रीवः॒ कुह॑ कस्य॒ शर्म॑न्॥७३॥

अ॒म्भः किमा॑सी॒द्रह॑नङ्गभी॒रम्। न मृ॒त्युर॒मृत॑न्तर॒हि ना॑
 रात्रि॑या अ॒हं आसी॑त्प्रके॒तः। आनी॑दवा॒तः स्व॒धया॒ तदे॑कम्।
 तस्मा॑द्धान्य॒न्न परः॑ किञ्च॒नास॑। तम॑ आसी॒त्तम॑सा गूढ॒मग्रे॑
 प्रके॑तम्। स॒लिल॑ः सर्व॑मा इ॒दम्। तुच्छे॑ना॒भ्वपि॑हितं
 यदासी॑त्। तम॑स॒स्तन्महि॑ना जा॒यतै॑कम्। काम॒स्तदग्रे॑
 सम॑वर्त॒ताधि॑॥७४॥

मन॑सो रे॒तः प्रथ॑मं यदासी॑त्। स॒तो बन्धु॑मस॑ति॒ निर॑विन्दन्।
 हृदि॑ प्र॒तीष्या॑ क॒वयो॑ मनी॒षा। ति॒रश्ची॒नो वि॑त॒तो र॒श्मिरे॑षाम्।
 अ॒धः स्वि॑दासी ३ दु॒परि॑ स्विदासी ३ त्। रे॒तो॒धा

आसन्महिमानं आसन्। स्वधा अवस्तात्प्रयतिः परस्तात्।
को अद्धा वेदं क इह प्र वोचत्। कुत आजाता कुत इयं
विसृष्टिः। अर्वाग्देवा अस्य विसर्जनाय॥७५॥

अथा को वेदं यतं आबभूव। इयं विसृष्टिर्यतं आबभूव।
यदि वा दधे यदि वा न। यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्।
सो अङ्ग वेदं यदि वा न वेद। किंस्विद्वनङ्ग उ स वृक्ष
आसीत्। यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा
पृच्छतेदुतत्। यदध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। ब्रह्म वनं ब्रह्म स
वृक्ष आसीत्॥७६॥

यतो द्यावापृथिवी निष्टतक्षुः। मनीषिणो मनसा विब्रवीमि वः।
ब्रह्माध्यतिष्ठद्भुवनानि धारयन्। प्रातरग्निं प्रातरिन्द्रं हवामहे।
प्रातर्मित्रावरुणा प्रातरश्विना। प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिम्।
प्रातः सोममुत रुद्रं हुवेम। प्रातर्जितं भगमुग्रं हुवेम। वयं
पुत्रमदितेयो विधर्ता। आध्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुरश्चित्॥७७॥

राजां चिद्यं भगं भक्षीत्याह। भगं प्रणेतर्भगं सत्यंराधः।
भगेमान्धियमुदं व ददन्नः। भगं प्र णो जनय गोभिरश्वैः। भगं
प्र नृभिर्नृवन्तः स्याम। उतेदानीं भगवन्तः स्याम। उत प्रपित्व
उत मध्ये अह्नाम्। उतोदिता मघवन्तसूर्यस्य। वयन्देवानां
सुमत्तौ स्याम। भगं एव भगवां अस्तु देवाः॥७८॥

तेन वयं भगवन्तः स्याम। तन्त्वा भगं सर्वं इज्जोहवीमि। स

नो॑ भग॑ पुर॒ण॒ता भ॑वे॒ह। सम॑ध्व॒रायो॒षसो॑ नमन्त। द॒धि॒क्रावै॑व॒
शुच॑ये प॒दाय॑। अ॒र्वा॒ची॒नं व॑सु॒विदं॑ भग॑न्नः। रथ॑मि॒वाश्वो॑ वा॒जिन॑
आव॑हन्तु। अश्वो॑वती॒र्गोम॑तीर्न उ॒षासः॑। वी॒रव॑तीः स॒दमु॑च्छन्तु
भ॒द्राः। घृ॒तन्दु॑हा॒ना वि॒श्वतः॑ प्र॒पी॒नाः। यू॒यं पा॑त स्व॒स्तिभिः॑
सदा॑ नः॥ ७९॥

वि॒च॒क्ष॒णा वि॑च॒तु॒र॒श॒र्म॒न्नधि॑ वि॒स॒र्ज॒नाय॑ ब्र॒ह्म व॑नं ब्र॒ह्म स॑ वृ॒क्ष आ॑सीत्तु॒रश्वि॑दे॒वाः प्र॒पी॒ना ए॒कं
च॥ ९॥ — [९] पी॒वो॒न्ना॒न्ते शु॒क्रासः॑ सोमो॑ धे॒नुमि॑न्द्र॒स्तर॑स्वा॒ञ्छुचि॑मा दे॒वो या॑तु सूर्यो॑
दे॒वीम॒हम॑स्मि॒ ता सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑ नव॑॥ ९॥

पी॒वो॒न्ना॒मग्ने॒ त्वं पा॑रयानाधृष्यः शुचि॒न्नु वि॒श्रय॑माणो दि॒वो रु॒क्मोऽन्नं॑ प्रा॒णम॑न्नन्ता सूर्या॑चन्द्र॒मसा॑
नव॑ससतिः॥ ७९॥

पी॒वो॒न्ना॒य्यूयं॑ पा॑त स्व॒स्तिभिः॑ सदा॑ नः॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे द्वितीयाष्टके
अष्टमः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टकम् ३ ॥

॥ प्रथमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः प्रपाठकः ॥

अ॒ग्निर्नः॑ पा॒तु कृ॒त्तिकाः॑। नक्ष॑त्रन्दे॒वमिन्द्रि॑यम्। इ॒दमा॑सां
विच॑क्ष॒णम्। ह॒विरा॒सं जु॑होतन। यस्य॒ भान्ति॑ र॒श्मयो॒ यस्य
के॒तवः॑। यस्ये॒मा वि॒श्वा भु॑व॒नानि॒ सर्वा॑। स कृ॒त्तिका॑भि॒रभि
सं॒वसानः॑। अ॒ग्निर्नो॑ दे॒वः सु॑विते द॒धातु॑। प्र॒जाप॑ते रोहि॒णी
वे॒तु प॒त्नी। वि॒श्वरू॑पा बृ॒हती चि॒त्रभा॑नुः॥१॥

सा नो॑ य॒ज्ञस्य॑ सु॒विते॑ द॒धातु॑। यथा॒ जीवे॑म श॒रदः॑ सर्वा॑राः।
रोहि॑णी दे॒व्युद॑गात्पु॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा रू॒पाणि॑ प्रति॒मोद॑माना।
प्र॒जाप॑तिः॒ ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्ती। प्रि॒या दे॒वाना॑मुप॒यातु॑ य॒ज्ञम्।
सोमो॑ राजा॑ मृ॒गशी॑र्षेण॒ आगन्॑। शि॒वं नक्ष॑त्रं प्रि॒यम॑स्य॒ धाम॑।
आ॒प्याय॑मानो बहु॒धा जने॑षु। रेतः॑ प्र॒जां यज॑माने दधातु॥२॥

यत्ते॒ नक्ष॑त्रं मृ॒गशी॑र्षमस्ति। प्रि॒यः रा॑जन्प्रि॒यत॑मं प्रि॒याणा॑म्।
तस्मै॑ ते सोम ह॒विषा॑ विधेम। शत्र॑ ए॒धि द्वि॒पदे॑ श॒श्वतु॑ष्पदे।
आ॒र्द्रया॑ रु॒द्रः प्रथ॑मान एति। श्रेष्ठो॑ दे॒वानां॑ पति॑र॒घ्नियाना॑म्।
नक्ष॑त्रमस्य ह॒विषा॑ विधेम। मा नः॑ प्र॒जाः री॑रिष॒न्मोत॑
वी॒रान्। हे॒ती रु॒द्रस्य॑ परि॑ णो वृणक्तु। आ॒र्द्रा नक्ष॑त्रं जुषताः॒
ह॒विर्नः॑॥३॥

प्रमुञ्चमानौ दुरितानि विश्वा। अपाघशः सन्नुदतामरातिम्।
 पुनर्नो देव्यदितिः स्पृणोतु। पुनर्वसू नः पुनरेतां यज्ञम्। पुनर्नो
 देवा अभियन्तु सर्वे। पुनः पुनर्वो हविषा यजामः। एवा
 न देव्यदितिरनर्वा। विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा। पुनर्वसू
 हविषा वर्धयन्ती। प्रियन्देवानामप्येतु पाथः॥४॥

बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यं नक्षत्रमभिसम्बभूव। श्रेष्ठो
 देवानां पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयत्रो अस्तु।
 तिष्यः पुरस्तादुत मध्यतो नः। बृहस्पतिर्नः परि पातु पश्चात्।
 बाधेतान्द्वेषो अभयं कृणुताम्। सुवीर्यस्य पतयः स्याम। इदं
 सर्पेभ्यो हविरस्तु जुष्टम्। आश्रेषा येषामनुयन्ति चेतः॥५॥

ये अन्तरिक्षं पृथिवीङ्क्षियन्ति। ते नः सर्पासो हवमागमिष्ठाः।
 ये रोचने सूर्यस्यापि सर्पाः। ये दिवं देवीमनु सञ्चरन्ति।
 येषामाश्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्यः सर्पेभ्यो मधुमञ्जुहोमि।
 उपहूताः पितरो ये मघासु। मनोजवसः सुकृतः सुकृत्याः। ते
 नो नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्॥६॥

ये अग्निदग्धा येऽनग्निदग्धाः। येऽमुं लोकं पितरः क्षियन्ति।
 याश्च विद्म या उ च न प्रविद्म। मघासु यज्ञं सुकृतं
 जुषन्ताम्। गवां पतिः फल्गुनीनामसि त्वम्। तदर्यमन्वरुण
 मित्र चारु। तन्त्वा वयं सनितारं सनीनाम्। जीवा
 जीवन्तमुप संविशेम। येनेमा विश्वा भुवनानि सञ्जिता। यस्य

दे॒वा अ॒नु सं॒ यन्ति॒ चेतः॑॥७॥

अ॒र्य॒मा रा॒जाऽज॒र॒स्तुवि॒ष्मान्। फ॒ल्गु॒नीना॒मृष॒भो रौर॑वीति।
श्रे॒ष्ठो दे॒वानां॑ भ॒गवो॑ भ॒गासि॑। तत्त्वा॑ वि॒दुः फ॒ल्गु॒नीस्त॒स्य
वि॒त्तात्। अ॒स्मभ्यं॑ क्ष॒त्रम॒जर॑ꣳ सु॒वीर्य॑म्। गो॒मद॑श्व॒वदु॑प॒
सन्नु॑दे॒ह। भ॒गो ह दा॒ता भ॒ग इ॒त्प्रदा॑ता। भ॒गो दे॒वीः
फ॒ल्गु॒नीरा वि॑वेश। भ॒ग॒स्येत्तं प्र॑स॒वं ग॑मे॒म। यत्र॑ दे॒वैः
सं॒ध॒मादं॑ म॒देम॑॥८॥

आया॑तु दे॒वः सं॒वि॒तोप॑यातु। हि॒र॒ण्यये॑न सु॒वृता॒ रथे॑न। वह॒न्
ह॒स्तꣳ सु॒भगं॑ वि॒द्वना॑प॒सम्। प्र॒यच्छ॑न्तं प॒पु॒रिं पु॒ण्य॒मच्छ॑।
ह॒स्तः प्र॒यच्छ॑त्व॒मृतं॑ व॒सीयः॑। दक्षि॑णेन॒ प्रति॑गृ॒णीम॑ ए॒नत्।
दा॒तार॑म॒द्य सं॒वि॒ता वि॑दे॒य। यो नो॑ ह॒स्ताय॑ प्र॒सुवा॑ति
य॒ज्ञम्। त्वष्टा॑ नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ चि॒त्राम्। सु॒भꣳ सं॒सं यु॒वति॑ꣳ
रोच॑मानाम्॥९॥

नि॒वेश॑य॒न्नमृ॒ता॒न्मर्त्या॑ꣳश्च। रू॒पाणि॑ पि॒ꣳश॒न्भुव॑नानि॒ विश्वा॑।
तन्न॒स्त्वष्टा॑ तदु॑ चि॒त्रा वि॒च॑ष्टाम्। तन्नक्ष॑त्रं भू॒रि॒दा अ॑स्तु
म॒ह्यम्। तन्नः॑ प्र॒जां वी॒रव॑तीꣳ स॒नोतु॑। गो॒भिर्नो॑ अ॒श्वैः
सम॑न॒क्तु य॒ज्ञम्। वा॒युर्नक्ष॑त्रम॒भ्येति॑ नि॒ष्ट्याम्। ति॒ग्मशृ॑ङ्गो
वृष॒भो रो॑रु॒वाणः॑। स॒मी॒रय॑न्भुव॑ना मा॒तरि॑श्वा॑। अप॒ द्वे॒षाꣳसि॑
नु॒दता॑म॒रातीः॑॥१०॥

तन्नो॑ वा॒युस्तदु॑ नि॒ष्ट्यां शृ॑णोतु। तन्नक्ष॑त्रं भू॒रि॒दा अ॑स्तु

मह्यम्। तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा
तरेम दुरितानि विश्वा। दूरमस्मच्छत्रवो यन्तु भीताः।
तदिन्द्राग्नी कृणुतान्तद्विशाखे। तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्।
पश्चात्पुरस्तादभयन्नो अस्तु। नक्षत्राणामधिपत्नी विशाखे।
श्रेष्ठाविन्द्राग्नी भुवनस्य गोपौ॥११॥

विषूचः शत्रूनप बाधमानौ। अप क्षुधन्नुदतामरांतिम्। पूर्णा
पश्चादुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिगाय।
तस्यान्देवा अधि संवसन्तः। उत्तमे नाकं इह मादयन्ताम्।
पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः। पौर्णमास्युदगाच्छोभमाना।
आप्याययन्ती दुरितानि विश्वा। उरुन्दुहां यजमानाय
यज्ञम्॥१२॥

चित्रभानुर्यजमाने दधातु हविर्नः पाथश्चेतो जुषन्ताश्चेतो मदेम रोचमानामरांतीर्गोपौ यज्ञम्॥१॥—[१]

ऋद्ध्यास्मं हव्यैर्नमसोपसद्य। मित्रन्देवं मित्रधेयन्नो अस्तु।
अनूराधान् हविषा वर्धयन्तः। शतर्जीवेम शरदः सर्वाः।
चित्रं नक्षत्रमुदगात्पुरस्तात्। अनूराधास इति यद्वदन्ति।
तन्मित्र एति पथिभिर्देवयानैः। हिरण्ययैर्विततैरन्तरिक्षे।
इन्द्रो ज्येष्ठामनु नक्षत्रमेति। यस्मिन्वृत्रं वृत्रतूर्यं ततार॥१३॥

तस्मिन्वयममृतन्दुहानाः। क्षुधन्तरेम दुरितिन्दुरिष्टिम्।
पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे। अषाढाय सहमानाय मीढुषे।
इन्द्राय ज्येष्ठा मधुमद्दुहाना। उरुं कृणोतु यजमानाय

लो॒कम्। मू॒लं प्र॒जां वी॒रव॑तीं विदेय। परा॑च्येतु॒ निर्ऋ॑तिः
परा॑चा। गोभि॑र्नक्ष॒त्रं प॒शुभिः॑ सम॑क्तम्। अह॑र्भूया॒द्यज॑मानाय॒
मह्य॑म्॥१४॥

अह॑र्नो अ॒द्य सु॑वि॒ते द॑धातु। मू॒लं नक्ष॑त्रमि॒ति यद्व॑दन्ति। परा॑चीं
वा॒चा निर्ऋ॑ति॒न्नुदा॑मि। शि॒वं प्र॒जायै॑ शि॒वम॑स्तु॒ मह्य॑म्।
या दि॒व्या आपः॑ पय॑सा॒ सम्ब॑भूवुः। या अ॒न्तरि॑क्ष उ॒त
पा॒र्थि॒वीर्याः॑। यासा॑म॒षाढा॑ अ॒नुय॑न्ति॒ काम॑म्। ता न॒ आपः॑
श॒ऽस्यो॒ना भ॑वन्तु। याश्च॒ कूप्या॑ याश्च॒ नाद्याः॑ स॒मुद्रि॑याः।
याश्च॑ वैश॒न्तीरु॒त प्रा॑स॒चीर्याः॑॥१५॥

यासा॑म॒षाढा॑ मधु॑ भ॒क्षय॑न्ति। ता न॒ आपः॑ श॒ऽस्यो॒ना भ॑वन्तु।
तन्नो॒ विश्वे॒ उप॑ शृ॒ण्वन्तु॒ देवाः॑। तद॑षा॒ढा अ॒भिसं॑यन्तु॒ यज्ञ॑म्।
तन्नक्ष॑त्रं प्रथ॒तां प॒शुभ्यः॑। कृषि॑र्वृ॒ष्टिर्य॑ज॒मानाय॑ कल्प॒ताम्।
शु॒भ्राः क॒न्या यु॒वतयः॑ सु॒पेश॑सः। क॒र्मक॑तः सु॒कृतो॑ वी॒र्या॑वतीः।
वि॒श्वान्दे॒वान् ह॒विषा॑ व॒र्धय॑न्तीः। अ॒षाढाः॑ का॒ममु॑प॒ यान्तु॑
य॒ज्ञम्॥१६॥

यस्मि॑न्ब्रह्मा॒भ्यज॑यत्सर्व॒मेतत्। अ॒मुं च॑ लो॒कमि॑दम् च॒
सर्व॑म्। तन्नो॒ नक्ष॑त्रमभि॒जिद्वि॑जित्य। श्रिय॑न्दधा॒त्वह॑णीय॒मानम्।
उ॒भौ लो॒कौ ब्रह्म॑णा॒ सञ्जि॑ते॒मौ। तन्नो॒ नक्ष॑त्रमभि॒जिद्वि॑च॒ष्टाम्।
तस्मि॑न्व॒यं पृ॒तनाः॑ सञ्ज॑येम। तन्नो॒ दे॒वासो॒ अनु॑जानन्तु॒
का॒मम्। शृ॒ण्वन्ति॑ श्रो॒णाम॒मृत॑स्य गो॒पाम्। पु॒ण्याम॑स्या॒
उप॑शृ॒णोमि॒ वाच॑म्॥१७॥

म॒हीं दे॒वीं विष्णु॑पत्नीम॒जूर्या॑म्। प्र॒तीची॑मेना॒ ५ ह॒विषा॑ यजामः।
 त्रेधा॑ विष्णु॑रुरुगा॒यो विच॑क्रमे। म॒हीन्दि॒वं पृथि॑वीम॒न्तरि॑क्षम्।
 तच्छ्रो॑णैति॒ श्रव॑ इच्छ॒माना॑। पु॒ण्यं ५ श्लोकं॑ यज॑मानाय
 कृ॒ण्वती॑। अ॒ष्टौ दे॒वा वस॑वः सो॒म्यासः॑। चत॑स्रो दे॒वीर॒जराः॑
 श्रवि॑ष्ठाः। ते य॒ज्ञं पा॑न्तु रज॑सः प॒रस्ता॑त्। सं॒वत्स॒रीण॑म॒मृतं॑
 स्व॒स्ति॥१८॥

य॒ज्ञं नः॑ पा॒न्तु वस॑वः प॒रस्ता॑त्। द॒क्षिण॒तोऽभि॑यन्तु श्रवि॑ष्ठाः।
 पु॒ण्यं नक्ष॑त्रम॒भि संवि॑शाम। मा नो॒ अरा॑तिर॒घशः॑ ५ साऽग॑न्।
 क्ष॒त्रस्य॒ राजा॒ वरु॑णोऽधि॒राजः॑। नक्ष॑त्राणा॒ ५ श॒तभि॑ष॒ग्वसि॑ष्ठः।
 तौ दे॒वेभ्यः॑ कृ॒णुतो॑ दी॒र्घमा॑युः। श॒त ५ सु॒हस्रा॑ भेष॒जानि॑ धत्तः।
 य॒ज्ञन्नो॒ राजा॒ वरु॑ण॒ उप॑यातु। तन्नो॒ विश्वे॑ अ॒भि संय॑न्तु
 दे॒वाः॥१९॥

तन्नो॒ नक्ष॑त्र ५ श॒तभि॑ष॒गजु॑षाणम्। दी॒र्घमा॑युः प्र॒तिर॒द्धेष॑जानि।
 अ॒ज एक॑पा॒दुद॑गात्प॒रस्ता॑त्। वि॒श्वा भू॑तानि॒ प्रति॑मोद॒मानः॑।
 तस्य॑ दे॒वाः प्र॑स॒वं य॑न्ति॒ सर्वे॑। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒मृत॑स्य गो॒पाः।
 वि॒भ्राज॑मानः॒ समि॑धान॒ उ॒ग्रः। आ॒न्तरि॑क्षमरु॒हद॑ग॒न्ध्याम्।
 त ५ सूर्य॑ दे॒वम॒जमेक॑पादम्। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒नुय॑न्ति॒
 सर्वे॑॥२०॥

अहि॑र्बु॒ध्नियः॒ प्रथ॑मान एति। श्रे॒ष्ठो दे॒वाना॑मु॒त मानु॑षाणाम्। तं
 ब्रा॒ह्म॒णाः सोम॑पाः सो॒म्यासः॑। प्रो॒ष्ठप॒दासो॑ अ॒भि र॑क्षन्ति॒ सर्वे॑।

चत्वार॑ एक॑म॒भिक॑र्म दे॒वाः। प्रो॒ष्ठप॒दास॒ इति॑ या॒न् वद॑न्ति।
ते बु॒ध्नियं॑ परि॒षद्य॑ः स्तु॒वन्तः॑। अहि॑ः रक्ष॒न्ति नम॑सोप॒सद्य॑।
पू॒षा रे॒वत्य॑न्वेति॒ पन्था॑म्। पु॒ष्टिप॑ती पशु॒पा वाज॑ब॒स्त्यौ॥ २१॥

इ॒मानि॑ ह॒व्या प्र॑य॒ता जु॒षाणा॑। सु॒गेर्नो॑ या॒नैरु॑प॒यातां॑ य॒ज्ञम्।
क्षु॒द्रान्प॒शूत्र॑क्षतु रे॒वती॑ नः। गा॒वो नो॑ अ॒श्वाः अ॒न्वेतु॑
पू॒षा। अ॒न्नः रक्ष॑न्तौ बहु॒धा वि॑रू॒पम्। वाज॑ः स॒नुतां॑
यज॑मानाय य॒ज्ञम्। तद॑श्विना॒वश्च॑युजोप॒याताम्। शु॒भङ्गमि॑ष्टौ
सु॒यमे॑भि॒रश्वैः॑। स्वं नक्ष॑त्रं ह॒विषा॑ यज॑न्तौ। म॒ध्वा संपृ॑क्तौ
यजु॑षा॒ सम॑क्तौ॥ २२॥

यौ दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑ ह॒व्यवा॒हौ। वि॒श्वस्य॑ दृ॒ताव॑मृ॒तस्य॑
गो॒पौ। तौ नक्ष॑त्रं जुजुषा॒णोप॑याताम्। नमो॑ऽश्वि॒भ्यां
कृ॒णुमो॑ऽश्च॒युग्भ्या॑म्। अप॑ पा॒प्मानं॑ भ॒रणी॑र्भरन्तु। तद्य॑मो
राजा॒ भग॑वान् विच॑ष्टाम्। लो॒कस्य॑ राजा॑ मह॒तो म॒हान्
हि। सु॒गन्नः॑ पन्था॒मभ॑यं कृ॒णोतु॑। यस्मि॑न्नक्ष॒त्रे य॑म एति॒
राजा॑। यस्मि॑न्नेनम॒भ्यषि॑श्चन्त दे॒वाः। तद॑स्य चि॒त्रं ह॒विषा॑
यजा॑म। अप॑ पा॒प्मानं॑ भ॒रणी॑र्भरन्तु। नि॒वेश॑नी॒ यत्ते दे॒वा
अद॑धुः॥ २३॥

ततार॒ मह्यं॑ प्रास॒वीर्या॑ या॒न्तु य॒ज्ञं वाच॑ः स्व॒स्ति दे॒वा अनु॑यन्ति॒ सर्वे॑ वाज॑ब॒स्त्यौ सम॑क्तौ दे॒वास्त्रीणि॑

च॥ २॥

[२]

नवो॑नवो भवति॒ जाय॑मानो॒ यमा॑दित्या अ॒ः शुमा॑प्याय॒यन्ति॑।

ये विरूपे समनसा संव्ययन्ती। समानन्तन्तुं परितातना तै।
विभू प्रभू अनुभू विश्वतो हुवे। ते नो नक्षत्रे हवमागमेतम्।
वयन्देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नासो देववीतिन्दधानाः।
अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः। अति पाप्मानमति मुक्त्या गमेम।
प्रत्युवदृश्यायती॥२४॥

व्युच्छन्ती दुहिता दिवः। अपो मही वृणुते चक्षुषा।
तमो ज्योतिष्कृणोति सूनरी। उदुस्त्रियाः सचते सूर्यः।
सचा उद्यन्नक्षत्रमर्चिमत्। तवेदुषो व्युषि सूर्यस्य च। सं
भक्तेन गमेमहि। तन्नो नक्षत्रमर्चिमत्। भानुमत्तेज उच्चरत्।
उपयज्ञमिहागमत्॥२५॥

प्र नक्षत्राय देवाय। इन्द्रायेन्दुः हवामहे। सनः सविता
सुवत्सनिम्। पुष्टिदा वीरवत्तमम्। उदुत्यश्चित्रम्। अदितिर्न
उरुष्यतु महीमू षु मातरम्। इदं विष्णुः प्रतद्विष्णुः।
अग्निर्मूर्धा भुवः। अनुनोऽद्यानुमतिरन्विदनुमते त्वम्।
हव्यवाहः स्विष्टम्॥२६॥

आयत्यगमत्स्विष्टम्॥३॥ [३]

अग्निर्वा अकामयत। अन्नादो देवानां स्यामिति। स
एतमग्नये कृत्तिकाभ्यः पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। ततो
वै सोऽन्नादो देवानां भवत्। अग्निर्वै देवानां ननादः। यथा ह
वा अग्निर्देवानां ननादः। एवम् ह वा एष मनुष्याणां भवति।
य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।

अ॒ग्नये॑ स्वाहा॒ कृत्तिका॑भ्यः स्वाहा॑। अ॒म्बायै॑ स्वाहा॑ दु॒लायै॑
स्वाहा॑। नि॒त॒त्यै स्वाहा॑ऽभ्रय॑न्त्यै स्वाहा॑। मे॒घय॑न्त्यै स्वाहा॑
व॒र॒षय॑न्त्यै स्वाहा॑। चु॒पु॒णीका॑यै स्वाहेति॑॥२७॥

प्र॒जाप॑तिः प्र॒जा अ॑सृजत। ता अ॑स्मात्सृष्टाः परा॑चीरायन्।
तासा॑ं रोहि॒णीम॒भ्य॑ध्यायत्। सो॑ऽकामयत। उप॒ मा वर्ते॑त।
समे॑नया गच्छे॒येति॑। स ए॒तं प्र॒जाप॑तये रोहि॒ण्यै च॒रु॒न्नि॒र॑वपत्।
ततो॒ वै सा त॑मुपावर्तत। समे॑नयागच्छत। उप॒ ह वा ए॑नं
प्रि॒यमा॑वर्तते। सं प्रि॒येण॑ गच्छते। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य
उ॒चैन॑देवं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। प्र॒जाप॑तये स्वाहा॑ रोहि॒ण्यै
स्वाहा॑। रोच॑मानायै स्वाहा॑ प्र॒जाभ्यः॑ स्वाहेति॑॥२८॥

सोमो॒ वा अ॑कामयत। ओष॑धीनां॑ रा॒ज्यम॑भिज॑येयमिति॑। स
ए॒तं सोमा॑य मृ॒गशी॒र्षाय॑ श्यामा॒कश्च॒रुं प॑यसि॒ नि॒र॑वपत्।
ततो॒ वै स ओष॑धीनां॑ रा॒ज्यम॑भ्य॑जयत्। स॒मा॒नाना॑ं ह
वै रा॒ज्यम॑भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॒ चैन॑देवं
वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। सोमा॑य स्वाहा॑ मृ॒गशी॒र्षाय॑ स्वाहा॑।
इ॒न्व॒काभ्यः॑ स्वाहा॑ोष॑धीभ्यः स्वाहा॑। रा॒ज्याय॑ स्वाहा॑ऽभिज॑ित्यै
स्वाहेति॑॥२९॥

रु॒द्रो वा अ॑कामयत। प॒शुमा॑न्त्स्यामिति॑। स ए॒तं रु॒द्राया॑र्द्रायै॑
प्रे॒य्य॑ङ्गवश्च॒रुं प॑यसि॒ नि॒र॑वपत्। ततो॒ वै स प॑शुमान॑भवत्।
प॒शुमा॑न् ह वै भ॑वति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॒
चैन॑देवं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। रु॒द्राय॑ स्वाहा॑ऽर्द्रायै॑ स्वाहा॑।

पिन्वंमानायै स्वाहा पशुभ्यः स्वाहेति॥३०॥

ऋक्षा वा इयमलोमकाऽऽसीत्। साऽकामयत्।
ओषधीभिर्वनस्पतिभिः प्रजायेयेति। सैतमदित्यै पुनर्वसुभ्याश्चरुन्निरवपत्।
ततो वा इयमोषधीभिर्वनस्पतिभिः प्राजायत्। प्रजायते ह
वै प्रजया पशुभिः। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
वेद। सोऽत्र जुहोति। अदित्यै स्वाहा पुनर्वसुभ्याम्। स्वाहा
भूत्यै स्वाहा प्रजात्यै स्वाहेति॥३१॥

बृहस्पतिर्वा अकामयत्। ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। स एतं
बृहस्पतये तिष्याय नैवारश्चरुं पर्यसि निरवपत्। ततो वै स
ब्रह्मवर्चस्यभवत्। ब्रह्मवर्चसी ह वै भवति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। बृहस्पतये
स्वाहा तिष्याय स्वाहा। ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥३२॥

देवासुराः संयन्ता आसन्। ते देवाः सर्पेभ्य आश्रेषाभ्य आज्ये
करम्भन्निरवपन्। तानेताभिरेवदेवताभिरुपानयन्। एताभिर्ह
वै देवताभिर्द्विषन्तं भ्रातृव्यमुपनयति। य एतेन हविषा यजते।
य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। सर्पेभ्यः स्वाहाऽऽश्रेषाभ्यः
स्वाहा। दन्द्रशूकेभ्यः स्वाहेति॥३३॥

पितरो वा अकामयन्त। पितृलोकं ऋध्रुयामेति। त एतं
पितृभ्यो मघाभ्यः पुरोडाशं षट्कपालं निरवपन्। ततो वै ते
पितृलोकं आर्ध्वन्। पितृलोके ह वा ऋध्नोति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पितृभ्यः स्वाहा

म॒घाभ्यः॑ । स्वाहा॑ ऽन॒घाभ्यः॑ स्वाहा॑ ग॒दाभ्यः॑ । स्वाहा॑ ऽरु॒न्ध॒तीभ्यः॑
स्वाहेति॑ ॥ ३४ ॥

अ॒र्य॒मा वा अ॑कामयत । प॒शु॒मा॒न्त्स्या॒मिति॑ । स ए॒तम॑र्य॒म्णे
फ॒ल्गु॒नीभ्याश्च॑रु॒न्निर॑वपत् । ततो॒ वै स प॑शु॒मान॑भवत् । प॒शु॒मान्
ह॒ वै भ॑वति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑ । सोऽत्र॑
जुहोति । अ॒र्य॒म्णे स्वाहा॑ फ॒ल्गु॒नीभ्या॑ऽ स्वाहा॑ । प॒शु॒भ्यः
स्वाहेति॑ ॥ ३५ ॥

भ॒गो वा अ॑कामयत । भ॒गी श्रे॒ष्ठी दे॒वाना॑ऽस्या॒मिति॑ । स ए॒तं
भ॒गाय॑ फ॒ल्गु॒नीभ्याश्च॑रु॒न्निर॑वपत् । ततो॒ वै स भ॒गी श्रे॒ष्ठी
दे॒वाना॑मभवत् । भ॒गी ह॒ वै श्रे॒ष्ठी सं॒माना॑ना॑ भवति । य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑ । सोऽत्र॑ जुहोति । भ॒गाय॑
स्वाहा॑ फ॒ल्गु॒नीभ्या॑ऽ स्वाहा॑ । श्रे॒ष्ठाय॑ स्वाहेति॑ ॥ ३६ ॥

स॒वि॒ता वा अ॑कामयत । श्र॒न्मे दे॒वा द॒धीर॑न् । स॒वि॒ता
स्या॒मिति॑ । स ए॒तं स॑वि॒त्रे ह॑स्ता॒य पुरो॑डाशं द्वा॒दश॑कपालं
नि॒र॑वपदाशूनां व्री॒हीणा॑म् । ततो॒ वै तस्मै॑ श्रद्धे॒वा अ॑द॒धत॑ ।
स॒वि॒ता ऽभ॑वत् । श्रद्धे॒वा अ॑स्मै मनु॒ष्या द॑धते । स॒वि॒ता
सं॒माना॑ना॑ भवति । य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते । य उ॑ चैनदे॒वं
वेद॑ । सोऽत्र॑ जुहोति । स॒वि॒त्रे स्वाहा॑ ह॑स्ता॒य । स्वाहा॑ द॒दते॑
स्वाहा॑ पृ॒णते॑ । स्वाहा॑ प्र॒यच्छ॑ते स्वाहा॑ प्र॒तिगृ॑भ्णते स्वाहेति॑
॥ ३७ ॥

त्व॒ष्टा वा अ॑कामयत । चि॒त्रं प्र॒जां वि॑न्दे॒येति॑ । स ए॒तन्त्व॑ष्ट्रे

चित्रायै पुरोडाशमष्टाकपालं निरवपत्। ततो वै स चित्रं
प्रजामविन्दत। चित्रं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। त्वष्ट्रे स्वाहा
चित्रायै स्वाहा। चैत्राय स्वाहा प्रजायै स्वाहेति॥३८॥

वायुर्वा अकामयत्। कामचारमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति। स
एतद्वायवे निष्ठायाै गृष्ट्यै दुग्धं पयो निरवपत्। ततो वै
स कामचारमेषु लोकेष्वभ्यजयत्। कामचारं ह वा एषु
लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद।
सोऽत्र जुहोति। वायवे स्वाहा निष्ठायाै स्वाहा। कामचाराय
स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥३९॥

इन्द्राग्नी वा अकामयेताम्। श्रेष्ठं देवानामभिजयेवेति।
तावेतमिन्द्राग्निभ्यां विशाखाभ्यां पुरोडाशमेकादशकपालं
निरवपताम्। ततो वै तौ श्रेष्ठं देवानामभ्यजयताम्।
श्रेष्ठं ह वै समानानामभि जयति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राग्निभ्यां
स्वाहा विशाखाभ्यां स्वाहा। श्रेष्ठाय स्वाहाऽभिजित्यै
स्वाहेति॥४०॥

अथैतत्पौर्णमास्या आज्यं निर्वपति। कामो वै पौर्णमासी।
काम आज्यम्। कामेनैव कामं समर्धयति। क्षिप्रमेनं
सकाम उपनमति। येन कामेन यजते। सोऽत्र जुहोति।
पौर्णमास्यै स्वाहा कामाय स्वाहाऽऽगत्यै स्वाहेति॥४१॥

अग्निः पञ्चदश प्रजापतिष्णोऽंशं सोमं एकादश रुद्रो दशर्क्षेकादशं बृहस्पतिर्दशं देवासुरा नवं पितरं
एकादशार्यमा भगो दशं दश सविता चतुर्दशं त्वष्टा वायुर्निन्द्राग्नी दशं दशायैतत्पौर्णमास्या अष्टौ
पञ्चदश ॥ ४ ॥

[४]

मित्रो वा अकामयत। मित्रधेयमेषु लोकेष्वभिजयेयमिति।
स एतं मित्रायानूराधेभ्यश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स
मित्रधेयमेषुलोकेष्वभ्यजयत्। मित्रधेयं ह वा एषु
लोकेष्वभिजयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं
वेद। सोऽत्र जुहोति। मित्राय स्वाहाऽनूराधेभ्यः स्वाहा।
मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्यै स्वाहेति॥ ४२ ॥

इन्द्रो वा अकामयत। ज्यैष्ठ्यं देवानामभिजयेयमिति।
स एतमिन्द्राय ज्यैष्ठ्यायै पुरोडाशमेकादशकपालं
निरवपन्महार्वाहीणाम्। ततो वै स ज्यैष्ठ्यं देवानामभ्यजयत्।
ज्यैष्ठ्यं ह वै समानानामभिजयति। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। इन्द्राय स्वाहा
ज्यैष्ठ्यायै स्वाहा। ज्यैष्ठ्याय स्वाहाभिजित्यै स्वाहेति॥ ४३ ॥

प्रजापतिर्वा अकामयत। मूलं प्रजां विन्देयेति। स
एतं प्रजापतये मूलाय चरुन्निरवपत्। ततो वै स मूलं
प्रजामविन्दत। मूलं ह वै प्रजां विन्दते। य एतेन हविषा
यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। प्रजापतये
स्वाहा मूलाय स्वाहा। प्रजायै स्वाहेति॥ ४४ ॥

आपो वा अकामयन्त। समुद्रङ्गामभिजयेमेति।

ता ए॒तम॒द्भ्यो॑ ऽषा॒ढाभ्य॑श्च॒रुन्निर॑वपन्। ततो॒ वै ताः
स॒मु॒द्रङ्काम॑म॒भ्यज॑यन्। स॒मु॒द्रं ह॒ वै का॑मम॒भिज॑यति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देवं वे॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति।
अ॒द्भ्यः स्वाहा॑ ऽषा॒ढाभ्यः॑ स्वाहा॑। स॒मु॒द्राय॑ स्वाहा॒ कामा॑य॒
स्वाहा॑। अ॒भिजि॑त्यै स्वाहेति॑॥४५॥

विश्वे॒ वै दे॒वा अ॑कामयन्त। अ॒न॒प॒ज॒य्यं ज॑येमेति॑। त
ए॒तं वि॒श्वेभ्यो॑ दे॒वेभ्यो॑ ऽषा॒ढाभ्य॑श्च॒रुन्निर॑वपन्। ततो॒ वै
ते॒ऽन॒प॒ज॒य्यम॑जयन्। अ॒न॒प॒ज॒य्यं ह॒ वै ज॑यति। य ए॒तेन॑
ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैन॒देवं वे॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति। वि॒श्वेभ्यो॑
दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑ ऽषा॒ढाभ्यः॑ स्वाहा॑। अ॒न॒प॒ज॒य्याय॑ स्वाहा॒
जित्यै॑ स्वाहेति॑॥४६॥

ब्र॒ह्म वा अ॑कामयत। ब्र॒ह्मलो॒कम॑भिज॑येयमिति॑। तदे॒तं
ब्र॒ह्मणे॑ ऽभिजि॑ते च॒रुन्निर॑वपत्। ततो॒ वै तद्व॑ह्मलो॒कम॑भ्यजयत्।
ब्र॒ह्मलो॒कं ह॒ वा अ॑भिज॑यति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते।
य उ॑ चैन॒देवं वे॑द। सोऽ॒त्र जु॑होति। ब्र॒ह्मणे॑ स्वाहा॑ ऽभिजि॑ते
स्वाहा॑। ब्र॒ह्मलो॒काय॑ स्वाहा॑ ऽभिजि॑त्यै स्वाहेति॑॥४७॥

विष्णु॒र्वा अ॑कामयत। पु॒ण्यं श्लो॒कं शृ॑ण्वीय। न मां
पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छेदिति॑। स ए॒तं विष्ण॑वे श्रो॒णायै॑
पुरो॒डाश॑त्रिकपा॒लन्निर॑वपत्। ततो॒ वै स पु॒ण्यं
श्लो॒कम॑शृणुत। नैनं॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छत्। पु॒ण्यं ह॒
वै श्लो॒कं शृ॑णुते। नैनं॑ पा॒पी की॒र्तिराग॑च्छति। य ए॒तेन॑

ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वे॒द। सोऽ॒त्र जु॒होति॑।
वि॒ष्णा॒वे स्वा॒हा॑ श्रो॒णा॒यै स्वा॒हा॑। श्लो॒का॒य॒ स्वा॒हा॑ श्रु॒ता॒य॒
स्वा॒हेति॑॥४८॥

वस॑वो वा अ॒काम॑यन्त। अ॒ग्रं दे॒वता॑नां परी॒या॒मेति॑। त ए॒तं
वसु॑भ्यः श्रवि॒ष्ठाभ्यः॑ पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पालं नि॒र॒व॒पन्। ततो॑ वै
तेऽ॒ग्रं दे॒वता॑नां पर्या॒यन्। अ॒ग्रं ह॒ वै स॑मा॒नानां॑ पर्ये॒ति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वे॒द। सोऽ॒त्र जु॒होति॑।
वसु॑भ्यः स्वा॒हा श्रवि॒ष्ठाभ्यः॑ स्वा॒हा॑। अ॒ग्रा॒य॒ स्वा॒हा परी॑त्ये॒
स्वा॒हेति॑॥४९॥

इन्द्रो॑ वा अ॒काम॑यत। दृ॒ढोऽ॒शि॒थिलः॑ स्या॒मिति॑।
स ए॒तं वरु॑णाय श॒तभि॑षजे भेष॒जेभ्यः॑ पु॒रोडा॑शं
दश॑कपालं नि॒र॒व॒पत्कृ॒ष्णानां॑ व्रीही॒णाम्। ततो॑ वै स
दृ॒ढोऽ॒शि॒थिलो॑ऽभवत्। दृ॒ढो ह॒ वा अ॒शि॒थिलो॑ भवति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वे॒द। सोऽ॒त्र
जु॒होति॑। वरु॑णाय स्वा॒हा श॒तभि॑षजे स्वा॒हा॑। भेष॒जेभ्यः॑
स्वा॒हेति॑॥५०॥

अ॒जो वा ए॒क॒पाद॑कामयत। ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒सी स्या॒मिति॑।
स ए॒तम॒जा॒यैक॑पदे प्रोष्ठप॒देभ्यश्च॑रु॒न्निर॑वपत्। ततो॑ वै स
ते॒ज॒स्वी ब्र॑ह्मवर्च॒स्य॑भवत्। ते॒ज॒स्वी ह॒ वै ब्र॑ह्मवर्च॒सी भ॑वति।
य ए॒तेन॑ ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैन॒दे॒वं वे॒द। सोऽ॒त्र जु॒होति॑।
अ॒जा॒यैक॑पदे स्वा॒हा प्रोष्ठ॑प॒देभ्यः॑ स्वा॒हा॑। तेज॑से स्वा॒हा॑

ब्रह्मवर्चसाय स्वाहेति॥५१॥

अहिर्वै बुध्रियोऽकामयत्। इमां प्रतिष्ठां विन्देयेति। स एतमहये बुध्रियाय प्रोष्ठपदेभ्यः पुरोडाशं भूमिकपालं निरवत्। ततो वै स इमां प्रतिष्ठामविन्दत्। इमां ह वै प्रतिष्ठां विन्दते। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अहये बुध्रियाय स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा। प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥५२॥

पूषा वा अकामयत्। पशुमान्तस्यामिति। स एतं पूष्णे रेवत्यै चरुन्निरवपत्। ततो वै स पशुमानभवत्। पशुमान् ह वै भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। पूष्णे स्वाहा रेवत्यै स्वाहा। पशुभ्यः स्वाहेति॥५३॥

अश्विनौ वा अकामयेताम्। श्रोत्रस्विनावबधिरो स्यावेति। तावेतमश्विभ्यामश्वयुग्भ्यां पुरोडाशं द्विकपालन्निरवपताम्। ततो वै तौ श्रोत्रस्विनावबधिरावभवताम्। श्रोत्रस्वी ह वा अबधिरो भवति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति। अश्विभ्यां स्वाहाऽश्वयुग्भ्यां स्वाहा। श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्यै स्वाहेति॥५४॥

यमो वा अकामयत्। पितृणां राज्यमभिजयेयमिति। स एतं यमायापभरणीभ्यश्चरुन्निरवपत्। ततो वै स पितृणां राज्यमभ्यजयत्। समानानां ह वै राज्यमभि जयति। य एतेन हविषा यजते। य उ चैनदेवं वेद। सोऽत्र जुहोति।

य॒माय॒ स्वाहा॑ऽप॒भर॑णीभ्यः स्वाहा॑। रा॒ज्याय॒ स्वाहा॑भिजित्यै
स्वाहेति॑॥५५॥

अथै॒तद॑मावा॒स्याया॒ आज्यं॑ निर्वपति। कामो॒ वा अ॑मावा॒स्या।
काम॒ आज्यम्। कामे॒नैव॑ काम॒ः सम॑र्धयति। क्षि॒प्रमे॑न॒ः
सकाम॑ उप॑नमति। येन॒ कामे॑न॒ यज॑ते। सोऽत्र॑ जुहोति।
अ॒मावा॒स्यायै॑ स्वाहा॒ कामा॑य॒ स्वाहा॑ऽऽग॒त्यै स्वाहेति॑॥५६॥

मित्र॒ इन्द्रः॑ प्र॒जाप॑तिर्दशं दशाप॒ एका॑दश॒ विश्वे॑ ब्रह्म दश॑दश॒ विष्णु॑स्त्रयो॑दश॒ वस॑व॒ इन्द्रो॑ऽजोऽहि॒र्वै
बु॒ध्रियः॑ पू॒षाऽश्वि॑नौ य॒मो दशं॑ दशाथै॒तद॑मावा॒स्याया॒ अष्टौ॑ पञ्च॑दश॥५॥ [५]

च॒न्द्रमा॒ वा अ॑कामयत। अ॒होरा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्त्स॑वत्स॒रमा॑त्वा
च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्य॒ः सलो॑कता॒माप्नु॑यामिति। स ए॒तश्च॒न्द्रम॑से
प्रती॒दृश्या॑यै पुरो॒डाशं॑ पञ्च॑दशकपालं निर्वपत्। ततो॒
वै सोऽहो॑रा॒त्रान॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्त्स॑वत्स॒रमा॑त्वा।
च॒न्द्रम॑सः सायु॑ज्य॒ः सलो॑कता॒माप्नो॑त्। अ॒होरा॒त्रान्
ह॒ वा अ॑र्धमा॒सान्मासा॑नृ॒तून्त्स॑वत्स॒रमा॑त्वा। च॒न्द्रम॑सः
सायु॑ज्य॒ः सलो॑कता॒माप्नो॑ति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑
चैन॑दे॒वं वेद॑। सोऽत्र॑ जुहोति। च॒न्द्रम॑से स्वाहा॑ प्रती॒दृश्या॑यै
स्वाहा॑। अ॒होरा॒त्रेभ्यः॑ स्वाहा॑ऽर्धमा॑सेभ्यः स्वाहा॑। मा॒सेभ्यः॑
स्वाह॑र्तुभ्यः स्वाहा॑। स॒वत्स॒राय॑ स्वाहेति॑॥५७॥

अ॒होरा॒त्रे वा अ॑कामयेताम्। अत्य॑होरा॒त्रे मु॑च्येवहि।
न ना॑वहोरा॒त्रे आ॑प्नुयाता॒मिति॑। ते ए॒तम॑होरा॒त्राभ्या॑
च॒रुन्नि॑रवपताम्। द्वा॒यानां॑ व्रीही॒णाम्। शु॒क्लानां॑ च कृ॒ष्णानां॑

च। स॒वा॒त्योर्दु॒ग्धे। श्वे॒तायै॑ च कृ॒ष्णायै॑ च। ततो॒ वै ते
अत्य॑होरा॒त्रे अ॑मुच्येते। नैनै॑ अहोरा॒त्रे आ॑प्नुताम्। अति॑ ह
वा अ॑होरा॒त्रे मु॑च्यते। नैन॑महोरा॒त्रे आ॑प्नुतः। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑
यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। अ॒हे स्वाहा॑
रात्रि॑यै॒ स्वाहा॑। अति॑मुक्त्यै॒ स्वाहेति॑॥५८॥

उ॒षा वा अ॑कामयत। प्रि॒याऽऽदि॒त्यस्य॑ सु॒भगा॑ स्या॒मिति॑।
सैत॑मुष॒सै च॒रुन्नि॑र॒वपत्। ततो॒ वै सा प्रि॒याऽऽदि॒त्यस्य॑
सु॒भगा॑ऽभवत्। प्रि॒यो ह॒ वै सं॑मा॒नाना॑ सु॒भगो॑ भवति। य
ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति।
उ॒षसे॑ स्वाहा॒ व्यु॑ष्ठ्यै॒ स्वाहा॑। व्यू॒षुष्यै॑ स्वाहा॑ व्यु॒च्छन्त्यै॑
स्वाहा॑। व्यु॑ष्टायै॒ स्वाहेति॑॥५९॥

अथै॒तस्मै॑ नक्ष॑त्राय च॒रुनि॑र्वपति। यथा॒ त्वन्दे॒वाना॑म॒सि।
ए॒वम॒हं म॑नु॒ष्याणां॑ भू॒यास॑मिति॑। यथा॑ ह॒ वा ए॒तद्दे॒वाना॑म्।
ए॒व॑ ह॒ वा ए॒ष म॑नु॒ष्याणां॑ भवति। य ए॒तेन॑ ह॒विषा॑ यज॑ते।
य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। नक्ष॑त्राय॒ स्वाहो॑दे॒ष्यते
स्वाहा॑। उ॒द्य॒ते स्वा॑होदि॒ताय॑ स्वाहा॑। हर॑से॒ स्वाहा॑ भर॑से
स्वाहा॑। भ्राज॑से॒ स्वाहा॑ तेज॑से॒ स्वाहा॑। तप॑से॒ स्वाहा॑
ब्र॒ह्मव॑र्च॒साय॑ स्वाहेति॑॥६०॥

सूर्यो॒ वा अ॑कामयत। नक्ष॑त्राणां प्र॒तिष्ठा॑ स्या॒मिति॑। स
ए॒त॑ सूर्या॒य नक्ष॑त्रेभ्यश्च॒रुन्नि॑र॒वपत्। ततो॒ वै स नक्ष॑त्राणां
प्र॒तिष्ठा॑ऽभवत्। प्र॒तिष्ठा॑ ह॒ वै सं॑मा॒नाना॑ भवति। य ए॒तेन॑

ह॒विषा॒ यज॑ते। य उ॑ चैनदे॒वं वेद॑। सोऽ॒त्र जु॑होति। सू॒र्याय॑
स्वाहा॑ नक्ष॑त्रेभ्यः स्वाहा॑। प्र॒ति॒ष्ठा॒यै स्वा॑हेति॥६१॥

अथै॒तमदि॑त्यै च॒रुन्निर्व॑पति। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्यामे॒व
प्रति॑तिष्ठति। सोऽ॒त्र जु॑होति। अदि॑त्यै स्वाहा॑ प्रति॒ष्ठा॒यै
स्वा॑हेति॥६२॥

अथै॒तं विष्ण॑वे च॒रुन्निर्व॑पति। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। य॒ज्ञ ए॒वान्त॑तः
प्रति॑तिष्ठति। सोऽ॒त्र जु॑होति। विष्ण॑वे स्वाहा॑ य॒ज्ञाय॑ स्वाहा॑।
प्र॒ति॒ष्ठा॒यै स्वा॑हेति॥६३॥

चन्द्रमाः पञ्चदशाहोरात्रे सप्तदशोपा एकादशाथैतस्मै नक्षत्राय त्रयोदश सूर्यो दशाथैतमदित्यै पञ्चाथैतं विष्णवे
षट्सप्त (सविताऽऽशूनां व्रीहीणामिन्द्रो महार्व्रीहीणामिन्द्रः कृष्णानां व्रीहीणामहोरात्रे द्वयानां व्रीहीणाम्।
पितरुष्णद्वैपालः सविता द्वादशकपालमिन्द्राग्नी एकादशकपालमिन्द्र एकादशकपालमिन्द्रो दशकपालं
विष्णुस्त्रिकपालमहिर्भूमिकपालमश्विनौ द्विकपालश्चन्द्रमाः पञ्चदशकपालमग्निस्त्वष्टा वसवोऽष्टाकपालमन्यत्रं
चरुम्। रुद्रौऽर्यमा पूषा पशुमान्स्याः सोमो रुद्रो बृहस्पतिः पर्यसि वायुः पयः सोमो वायुरिन्द्राग्नी
मित्र इन्द्र आपो ब्रह्म यमोऽभिजित्यै त्वष्टा प्रजापतिः प्रजायै पौर्णमास्या अमावास्याया अगत्यै विश्वे
जित्या अश्विनौ श्रुत्यै। ब्रह्म तदेतं विष्णुः स एतं वायुः स एतदापस्ताः। पितरो विश्वे वसवोऽकामयन्त
मेति त एतन्निरवपन्। आपोऽकामयन्त मेति ता एतन्निरवपन्। इन्द्राग्नी अश्विनांवकामयेतां वेति
तावेतन्निरवपताम्। अहोरात्रे वा अकामयेतामिति ते एतन्निरवपताम्। अन्यत्राकामयतेति स एतन्निरवपत्।
इन्द्राग्नी श्रेष्ठमिन्द्रो ज्यैष्ठमिन्द्रो दृढः। अहिः सूर्योऽदित्यै विष्णवे प्रतिष्ठायै। सोमो यमः संमानानाम्।
अग्निर्नो रीरिषदन्यत्रं रीरिषः ॥)॥६॥

[६]

अ॒ग्निर्न॑ ऋ॒ध्यास्म॑ नवो॑नवोऽग्नि॑र्मित्रश्चन्द्रमा॒ष्यद॑॥६॥

अ॒ग्निर्न॑स्तन्नो वा॒युरहि॑र्बु॒ध्रियं॑ ऋ॒क्षा वा इ॒यमथै॒तत्पौ॑र्णमा॒स्या अ॒जो वा

एकं पात्सूर्यस्त्रिषष्टिः ॥६३॥

अग्निर्नः पातु प्रतिष्ठायै स्वाहेति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके प्रथमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ द्वितीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके द्वितीयः प्रपाठकः ॥

तृतीयस्यामि॒तो दि॒वि सोमं॑ आसीत्। तङ्गा॑य॒त्र्याऽह॑रत्।
 तस्य॑ पु॒र्णम॑च्छिद्यत। तत्पु॒र्णोऽभ॑वत्। तत्पु॒र्णस्य॑ पु॒र्णत्व॑म्।
 ब्रह्म॑ वै पु॒र्णः। यत्पु॒र्णशा॑खया॒ वत्सान॑पाकरोति।
 ब्रह्म॑णै॒वैना॑न॒पाक॑रोति। गा॒य॒त्रो वै पु॒र्णः। गा॒य॒त्राः प॒शवः॑॥१॥
 तस्मा॒त्रीणि॑त्रीणि पु॒र्णस्य॑ पला॒शानि॑। त्रि॒पदा॑ गा॒य॒त्री।
 यत्पु॒र्णशा॑खया गाः प्रा॒र्पय॑ति। स्वयै॒वैना॑ दे॒वत॑या प्रा॒र्पय॑ति।
 यङ्काम॑येताप॒शुः स्या॒दिति॑। अ॒प॒र्णान्त॑स्मै शु॒ष्का॑ग्रा॒माह॑रेत्।
 अ॒प॒शुरे॒व भ॑वति। यङ्काम॑येत पशु॒मान्त॑स्या॒दिति॑।
 बहु॒प॒र्णान्त॑स्मै बहुशा॒खामा॑हरेत्। प॒शुम॑न्तमे॒वैनं॑ करोति॥२॥
 यत्प्रा॒चीमा॑ ह॒रेत्। दे॒वलो॒कम॑भि ज॑येत्। यदु॒दीचीं॑
 मनु॑ष्यलो॒कम्। प्रा॒चीमु॒दीची॑मा ह॒रति॑। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॑र॒भिजि॑त्यै।
 इ॒षे त्वो॒र्जे त्वे॒त्याह॑। इ॒षमे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। वा॒यवः॑
 स्थे॒त्याह॑। वा॒युर्वा अ॒न्तरि॑क्षस्याध्य॒क्षाः। अ॒न्तरि॑क्षदे॒वत्याः॑
 खलु॑ वै प॒शवः॑॥३॥

वा॒यवं ए॒वैनान्प॑रि ददाति। प्र वा ए॒नाने॒तदा क॑रोति। यदाह॑।
 वा॒यवः॑ स्थे॒त्युपा॑यवः स्थे॒त्याह॑। यज॑मानायै॒व प॒शूनुप॑
 ह्वय॑ते। दे॒वो वः॑ सवि॒ता प्रा॒र्पय॑त्वित्याह॒ प्रसू॑त्यै। श्रेष्ठ॑तमाय॒
 कर्म॑ण॒ इत्या॑ह। य॒ज्ञो हि श्रेष्ठ॑तमङ्क॒र्म। तस्मा॑दे॒वमा॑ह।

आप्यायध्वमघ्निया देवभागमित्याह॥४॥

वत्सेभ्यश्च वा एताः पुरा मनुष्येभ्यश्चाप्यायन्त। देवेभ्य एवैना
इन्द्रायाप्याययति। ऊर्जस्वतीः पर्यस्वतीरित्याह। ऊर्जः९ हि
पर्यः सम्भरन्ति। प्रजावतीरनमीवा अयक्ष्मा इत्याह प्रजात्यै।
मा वः स्तेन ईशत माऽघशः९स इत्याह गुप्त्यै। रुद्रस्य हेतिः
परि वो वृणक्तित्याह। रुद्रादेवैनास्त्रायते। ध्रुवा अस्मिन्गोपतौ
स्यात बह्वीरित्याह। ध्रुवा एवास्मिन्बह्वीः करोति॥५॥

यजमानस्य पशून्पाहीत्याह। पशूनाङ्गोपीथाय। तन्मात्सायं
पशव उपसमावर्तन्ते। अनधः सादयति। गर्भाणान्धृत्या
अप्रपादाय। तस्माद्गर्भाः प्रजानामप्रपादुकाः। उपरीव
निदधाति। उपरीव हि सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समष्ट्यै॥६॥

पशवः करोति पशवो देवभागमित्याह करोति नव च॥१॥

देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्यंश्चपशुमादत्ते प्रसूत्यै।
अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह। अश्विनौ हि देवानामध्वर्यु
आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह यत्यै। यो वा ओषधीः
पर्वशो वेद। नैनाः स हि नस्ति। प्रजापतिर्वा ओषधीः
पर्वशो वेद। स एना न हि नस्ति। अश्वपश्वा बरुहिरच्छैति।
प्राजापत्यो वा अश्वः सयोनित्वाय॥७॥

ओषधीनामहिः९सायै। यज्ञस्य घोषदसीत्याह। यजमान

ए॒व र॒यि॒न्द॒धा॒ति। प्र॒त्यु॒ष्टः र॒क्षः प्र॒त्यु॒ष्टा अ॒रा॒तय॒ इत्या॑ह।
 र॒क्ष॑सा॒मप॑ह॒त्यै। प्रे॒यम॑गा॒द्धि॒षणा॑ ब॒र्हिर॑च्छे॒त्याह॑। वि॒द्या
 वै धि॒षणा॑। वि॒द्ययै॑वैन॒दच्छै॑ति। म॒नु॒ना कृ॒ता स्व॒धया॒
 वि॒त॒ष्टे॒त्याह॑। मा॒न॒वी हि प॒र्शुः स्व॒धाकृ॑ता॥८॥

त आ॒व॑ह॒न्ति क॒वयः॑ पु॒रस्ता॑दि॒त्याह॑। शु॒श्रु॒वाः सो॒ वै
 क॒वयः॑। य॒ज्ञः पु॒रस्ता॑त्। मु॒ख॒त ए॒व य॒ज्ञमा॑ र॒भते॑। अथो॒
 यदे॒तदु॒क्ता यतः॑ कु॒तश्चा॒ हर॑ति। तत्प्रा॒च्या ए॒व दि॒शो भ॑वति।
 दे॒वेभ्यो॑ जु॒ष्टमि॑ह ब॒र्हि॒रा॒सद॒ इत्या॑ह। ब॒र्हिषः॑ स॒मृ॒द्धौ।
 क॒र्म॒णोऽन॑परा॒धाय॑। दे॒वानां॑ परि॒षूत॑म॒सीत्या॑ह॥९॥

यद्वा इ॒दङ्किं॑ च। तद्दे॒वानां॑ परि॒षूत॑म्। अथो॒ यथा॒
 वस्य॑से प्र॒ति॒प्रो॒च्याहे॒दङ्क॑रि॒ष्यामी॑ति। ए॒वमे॒व तद॑ध्व॒र्युर्दे॒वेभ्यः॑
 प्र॒ति॒प्रो॒च्य ब॒र्हि॒दा॒ति। आ॒त्म॒नोऽहि॑सा॒यै। याव॑तः
 स्त॒म्बान्प॑रि॒दि॒शेत्। यत्तेषा॑मु॒च्छि॒ष्यात्। अति॑ तद्य॒ज्ञस्य॑
 रेच॑येत्। ए॒कं स्त॒म्बं परि॑दि॒शेत्। तं स॑र्व॒न्दा॒यात्॥१०॥

य॒ज्ञस्या॑न॒तिरे॑काय। व॒र्षवृ॑द्धम॒सीत्या॑ह। व॒र्षवृ॑द्धा वा
 ओष॑धयः। दे॒व॒ब॒र्हिरि॒त्याह॑। दे॒वेभ्य॑ ए॒वैन॑त्करोति।
 मा त्वा॒ऽन्व॒ङ्गा ति॒र्य॒गित्या॑हाहि॑सा॒यै। प॒र्व ते
 रा॒ध्यास॑मि॒त्याह॒र्ष्यै। आ॒च्छे॒त्ता ते॒ मा रि॑ष॒मित्या॑ह।
 नास्या॒त्मनो॑ मी॒यते॑। य ए॒वं वेद॑॥११॥

दे॒व॒ब॒र्हिः श॒तव॑ल्शं वि॒रो॒हे॒त्याह॑। प्र॒जा वै ब॒र्हिः।

प्र॒जानां॑ प्र॒जन॑नाय। स॒हस्र॑वल्शा॒ वि व॑यꣳ रु॒हेमे॑त्याह।
 आ॒शिष॑मे॒वैता॑मा शा॒स्ते। पृ॒थि॒व्याः संपृ॑चः पा॒हीत्या॑ह
 प्र॒ति॒ष्ठित्यै॑। अयु॑ङ्गायु॒ङ्गान्मु॑ष्टी॒ल्लुनो॑ति। मि॒थुन॒त्वाय॑ प्र॒जात्यै॑।
 सु॒सम्भृ॑तां॒ त्वा सम्भ॑रामीत्याह। ब्रह्म॑णै॒वैन॒त्सम्भ॑रति॥१२॥

अदि॑त्यै रा॒स्नाऽसी॑त्याह। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या
 ए॒वैन॒द्रास्नां॑ करोति। इन्द्रा॑ण्यै स॒न्नह॑न॒मित्या॑ह। इन्द्रा॑णी वा
 अग्रे॑ दे॒वता॑नाꣳ स॒मन॑ह्यत। साऽऽध्ना॑त्। ऋ॒द्धौ स॒न्नह्य॑ति।
 प्र॒जा वै ब॑रु॒हिः। प्र॒जाना॑म॒परा॑वापाय। तस्मा॒त्स्नाव॑सन्तताः
 प्र॒जा जा॑यन्ते॥१३॥

पू॒षा ते॑ गृ॒न्धिङ्ग॑न्ना॒त्वित्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व यज॑माने दधाति।
 स ते॒ मा॒स्थादि॒त्याहा॑हिꣳसायै। प॒श्चात्प्रा॑श्चमु॒पगू॑हति।
 प॒श्चाद्वै प्रा॒चीनꣳ रे॒तो धी॑यते। प॒श्चादे॒वास्मै॑ प्रा॒चीनꣳ रे॒तो
 दधा॑ति। इन्द्र॑स्य॒ त्वा बा॒हुभ्या॑मुद्यच्छु॒ इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒व
 यज॑माने दधाति। बृ॒हस्प॑तै॒र्मूर्धा॑ ह॒रामी॑त्याह। ब्रह्म॑ वै दे॒वानां॑
 बृ॒हस्प॑तिः॥१४॥

ब्रह्म॑णै॒वैन॑द्धरति। उ॒र्वन्तरि॑क्षमन्वि॒हीत्या॑ह गत्यै॑। दे॒वङ्ग॑म॒मसी॑त्याह।
 दे॒वाने॒वैन॑द्गमयति। अ॒न॒धः सा॑दयति। गर्भा॑णान्धृत्या
 अ॒प्र॒पादा॑य। तस्मा॒द्गर्भाः॑ प्र॒जाना॑म॒प्रपा॑दुकाः। उ॒परी॑व॒ नि
 द॑धाति। उ॒परी॑व॒ हि सु॒वर्गो॑ लो॒कः। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑
 स॒म॒ष्ट्यै॑॥१५॥

स्योनित्वायं स्वधाकृताऽसीत्याह दायद्वेदं भरति जायन्ते बृहस्पतिः समष्टौ॥२॥ [२]

पूर्वेद्युरिध्माब॒रुहिः क॑रोति। य॒ज्ञमे॒वारभ्यं॑ गृही॒त्वोप॑वसति।
प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत। तस्यो॒खे अ॑स्र॒सेता॑म्। य॒ज्ञो
वै प्र॒जाप॑तिः। यत्सा॑न्नाय्यो॒खे भव॑तः। य॒ज्ञस्यै॒व तदु॑खे
उप॑दधात्यप्र॒स्र॒साय॑। शुन्ध॑ध्व॒न्दैव्या॑य॒ कर्म॑णे देवय॒ज्याया॑
इत्या॑ह। दे॒वय॒ज्याया॑ ए॒वैना॑नि शुन्धति। मा॒तरि॑श्व॒नो
घ॒र्मोऽसी॑त्याह॥१६॥

अ॒न्तरि॑क्षं वै मा॒तरि॑श्व॒नो घ॒र्मः। ए॒षां लो॒कानां॑ विधृत्यै।
द्यौर॑सि पृथि॒व्यसी॑त्याह। दि॒वश्च ह्ये॒षा पृथि॒व्याश्च॑ सम्भृ॒ता।
यदु॑खा। तस्मा॑दे॒वमा॑ह। वि॒श्वधा॑या अ॒सि पर॑मेण॒ धाम्ने॑त्याह।
वृष्टि॑र्वै वि॒श्वधा॑याः। वृष्टि॑मे॒वावरु॑न्धे। दृ॒हंस्व॒ मा ह्यारि॑त्याह
धृत्यै॥१७॥

वसू॑नां प॒वित्र॑म॒सीत्या॑ह। प्रा॒णा वै वस॑वः। तेषां
वा ए॒तद्भा॑ग॒धेय॑म्। यत्प॒वित्र॑म्। तेभ्यं ए॒वैन॑त्करोति।
श॒तधा॑र॒सुह॑स्र॒धारमि॑त्याह। प्रा॒णेष्वे॒वायु॑र्दधाति सर्व॒त्वाय॑।
त्रि॒वृत्प॑लाशशा॒खाया॑न्दर्भ॒मयं॑ भवति। त्रि॒वृद्धे॑ प्रा॒णः।
त्रि॒वृत्त॑मे॒व प्रा॒णं म॑ध्य॒तो यज॑माने दधाति॥१८॥

सौ॒म्यः पूर्णः॑ संयो॒नित्वा॑य। सा॒क्षात्प॒वित्र॑न्द॒र्भाः।
प्रा॒ख्सा॒यमधि॑नि द॑धाति। तत्प्रा॑णापा॒नयो॑ रूपम्। ति॒र्यक्प्रा॑तः।
तद्दर्श॑स्य रू॒पम्। दा॒र्श्यं ह्ये॑तद॒हः। अन्नं॑ वै च॒न्द्रमा॑ः। अन्नं॑

प्राणाः। उभयमेवोपैत्यजामित्वाय॥१९॥

तस्मादयं सर्वतः पवते। हुतः स्तोको हुतो द्रप्स
इत्याहुं प्रतिष्ठित्यै। हविषोऽस्कन्दाय। न हि हुतं
स्वाहाकृतं स्कन्दति। दिवि नाको नामाग्निः। तस्य
विप्रुषो भागधेयम्। अग्नये बृहते नाकायेत्याहुं। नाकमेवाग्निं
भागधेयेन समर्धयति। स्वाहा द्यावापृथिवीभ्यामित्याहुं।
द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति॥२०॥

पवित्रवत्यानयति। अपाञ्चैवौषधीनां च रसं सृजति।
अथो ओषधीष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। अन्वारभ्य वाचं
यच्छति। यज्ञस्य धृत्यै। धारयन्नास्ते। धारयन्त इव हि
दुहन्ति। कामधुक्ष इत्याहातृतीयस्यै। त्रयं इमे लोकाः।
इमानेव लोकान्यजमानो दुहे॥२१॥

अमूमिति नामं गृह्णाति। भद्रमेवासाङ्कर्मा विष्करोति।
सा विश्वायुः सा विश्वव्यचाः सा विश्वकर्मेत्याहुं।
इयं वै विश्वायुः। अन्तरिक्षं विश्वव्यचाः। असौ
विश्वकर्मा। इमानेवैताभिर्लोकान् यथापूर्वन्दुहे। अथो
यथा प्रदात्रे पुण्यमाशास्ते। एवमेवैना एतदुपस्तौति।
तस्मात्प्रादादित्युन्नीय वन्दमाना उपस्तुवन्तः पशून्दुहन्ति॥२२॥

बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यो हविरिति वाचं विसृजते।
यथादेवतमेव प्रसौति। दैव्यस्य च मानुषस्य च व्यावृत्यै।

त्रिरा॑ह। त्रिष॑त्या हि दे॒वाः। अवा॑चं य॒मोऽन॑न्वार॒भ्योत्तराः॑।
अप॑रिमितमे॒वाव॑ रुन्धे। न दा॑रुपा॒त्रेण॑ दुह्यात्। अ॒ग्नि॒वद्वै
दा॑रुपा॒त्रम्। यद्दा॑रुपा॒त्रेण॑ दुह्यात्॥ २३॥

या॒तया॑म्ना ह॒विषा॑ यजेत। अथो॒ खल्वा॑हुः। पु॒रोडा॑श॒मुखानि॑
वै ह॒वीः॑ षि॒। नेत॑ इ॒तः पु॒रोडा॑शः॒ ह॒विषो॑ या॒मोऽस्ती॑ति।
का॒र्ममे॒व दा॑रुपा॒त्रेण॑ दुह्यात्। शू॒द्र ए॒व न दु॑ह्यात्। अ॒स॒तो
वा ए॒ष स॒म्भू॑तः। यच्छू॒द्रः। अ॒ह॒विरे॒व तदि॑त्याहुः। यच्छू॒द्रो
दो॒ग्धी॑ति॥ २४॥

अ॒ग्नि॒हो॒त्रमे॒व न दु॑ह्याच्छू॒द्रः। तद्धि॑ नोत्पुनन्ति। य॒दा खलु॑ वै
प॒वित्र॑म॒त्येति॑। अथ॒ तद्धि॑ विरि॒ति। संपृ॑च्यध्वमृतावरीरित्या॑ह।
अ॒पाश्चै॒वौष॑धीनां च॒ रसः॑ स॒ सृ॑जति। तस्मा॑द॒पाश्चौष॑धीनां
च॒ रस॑मुपजीवामः। म॒न्द्रा धन॑स्य सा॒तय॑ इत्या॑ह। पु॒ष्टिमे॒व
यज॑माने दधाति। सोमे॑न॒ त्वात॑न॒च्मीन्द्रा॑य॒ दधी॑त्याह॥ २५॥

सोम॑मे॒वैन॑त्करोति। यो वै सोम॑ भक्षयित्वा। स॒व॒त्स॒रः॑
सोम॑न्न पिब॑ति। पु॒न॒र्भक्ष्यो॑ऽस्य सोमपी॒थो भ॑वति। सोमः
खलु॑ वै सा॑न्नाय्यम्। य ए॒वं वि॒द्वान्त्सा॑न्नाय्यं पिब॑ति।
अ॒पु॒न॒र्भक्ष्यो॑ऽस्य सामपी॒थो भ॑वति। न मृ॒न्मये॒नापि॑ दध्यात्।
यन्मृ॒न्मयो॑नापि॒दध्यात्। पि॒तृदे॒वत्यः॑ स्यात्॥ २६॥

अ॒य॒स्पा॒त्रेण॑ वा दा॒रुपा॒त्रेण॑ वाऽपि॑ दधाति। तद्धि॑ सदे॒वम्।
उ॒द॒न्वद्भव॑ति। आपो॒ वै र॑क्षो॒घ्नीः। रक्ष॑साम॒प॒हत्यै॑। अ॒द॒स्तम॑सि
विष्णा॑वे त्वे॒त्याह॑। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑। य॒ज्ञायै॒वैन॑द॒दस्तं॑ करोति।

विष्णो॑ ह॒व्य॑ र॒क्ष॒स्वेत्या॑ह॒ गु॒प्त्यै॑। अ॒न॒धः सा॒दय॑ति।
 गर्भा॑णान्ध॒त्या अ॒प्र॒पा॒दाय॑। तस्मा॒द्गर्भाः॑ प्र॒जाना॑मप्र॒पा॒दुकाः।
 उ॒प॒री॒व नि॒दधा॑ति। उ॒प॒री॒व हि सु॒व॒र्गो लो॒कः। सु॒व॒र्गस्य॑
 लो॒कस्य॑ स॒म॒ष्ट्यै॑॥ २७ ॥

असीत्याह धृत्यै यजमाने दधात्यजामित्वाय स्थापयति दुहे दुहन्ति दुह्यादोग्धीति दधीत्याह
 स्यात्सादयति पञ्च च॥ ३॥ [३]

क॒र्म॒णे वा॒न्दे॒वेभ्यः॑ श॒के॒य॒मि॒त्या॑ह॒ श॒क्त्यै॑। य॒ज्ञस्य॑ वै
 स॒न्त॑ति॒मनु॑ प्र॒जाः प॒शवो॑ यज॑मानस्य॒ सन्ता॑यन्ते। य॒ज्ञस्य॑
 वि॒च्छि॑त्ति॒मनु॑ प्र॒जाः प॒शवो॑ यज॑मानस्य॒ वि॒च्छि॑द्यन्ते। य॒ज्ञस्य॑
 स॒न्त॑ति॒रसि॑ य॒ज्ञस्य॑ त्वा॒ स॒न्त॑त्यै स्तृ॒णामि॑ स॒न्त॑त्यै त्वा
 य॒ज्ञस्ये॒त्याह॑वनीयात्सन्त॑नोति। यज॑मानस्य प्र॒जायै॑ प॒शूना॑
 स॒न्त॑त्यै। अ॒पः प्र॑ण॒यति॑। श्र॒द्धा वा आ॒पः। श्र॒द्धा॒मे॒वार॒भ्य॑
 प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः प्र॑ण॒यति॑। य॒ज्ञो वा आ॒पः॥ २८ ॥

य॒ज्ञमे॒वार॒भ्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः प्र॑ण॒यति॑। व॒ज्रो वा
 आ॒पः। व॒ज्रमे॒व भ्रात॑व्येभ्यः प्र॒हृत्य॑ प्र॒णीय॑ प्रच॑रति। अ॒पः
 प्र॑ण॒यति॑। आ॒पो वै र॑क्षो॒घ्नीः। र॒क्ष॑सा॒मप॑हत्यै। अ॒पः प्र॑ण॒यति॑।
 आ॒पो वै दे॒वाना॑ प्रि॒यन्धाम॑। दे॒वाना॑मे॒व प्रि॒यन्धाम॑ प्र॒णीय॑
 प्रच॑रति॥ २९ ॥

अ॒पः प्र॑ण॒यति॑। आ॒पो वै सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वता॑ ए॒वार॒भ्य॑ प्र॒णीय॑
 प्रच॑रति। वे॒षाय॑ त्वे॒त्याह॑। वे॒षाय॑ ह्ये॒नदा॑दत्ते। प्र॒त्युष्ट॑ र॒क्षः
 प्र॒त्युष्टा॑ अ॒रा॒तय॑ इत्या॑ह। र॒क्ष॑सा॒मप॑हत्यै। धू॒रसी॒त्याह॑। ए॒ष

वै धुर्योऽग्निः। तं यदनुपस्पृश्यातीयात्॥३०॥

अध्वर्युं च यजमानं च प्रदहेत्। उपस्पृश्यात्येति। अध्वर्योश्च
यजमानस्य चाप्रदाहाय। धूर्व तं योऽस्मान्धूर्वति तं धूर्व
यं वयं धूर्वाम् इत्याह। द्वौ वाव पुरुषौ। यश्चैव धूर्वति।
यश्चैनन्धूर्वति। तावुभौ शुचाऽर्पयति। त्वन्देवानांमसि
सस्त्रितमं पप्रितमं जुष्टमं वह्नितमन्देवहूतममित्याह।
यथायजुरेवैतत्॥३१॥

अहुतमसि हविर्धानमित्याहानात्यै। दृ९हस्व मा ह्वारित्याह
धृत्यै। मित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्ष इत्याह मित्रत्वाय। मा भेर्मा
संविक्था मा त्वा हि९सिषमित्याहाहि९सायै। यद्वै किं च
वातो नाभि वाति। तत्सर्वं वरुणदेवत्यम्। उरु वातायेत्याह।
अवारुणमेवैनत्करोति। देवस्य त्वा सवितुः प्रसव इत्याह
प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह॥३२॥

अश्विनौ हि देवानांमध्वर्यु आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
यत्यै। अग्नये जुष्टं निर्वपामीत्याह। अग्नय एवैनां जुष्टं
निर्वपति। त्रिर्यजुषा। त्रय इमे लोकाः। एषां लोकानामाप्त्यै।
तूष्णीश्चतुर्थम्। अपरिमितमेवावरुन्धे। स एवमेवानुपूर्व९
हवी९षि निर्वपति॥३३॥

इदन्देवानामिदमु नः सहेत्याह व्यावृत्यै। स्फात्यै त्वा
नारात्या इत्याह गुप्त्यै। तमसीव वा एषोऽन्तश्चरति।

यः पंरीणहि। सुव॑र॒भि वि ख्ये॑षं वैश्वान॒र॒ज्योति॑रित्या॒ह।
 सुव॑रे॒वाभि वि प॑श्यति वैश्वान॒र॒ज्योतिः॑। द्यावा॑पृथि॒वी ह॒विषि॑
 गृही॒त उद॑वेपेताम्। दृ॒५ ह॑न्ता॒न्दुर्या द्यावा॑पृथि॒व्योरित्या॑ह।
 गृहा॑णा॒न्द्यावा॑पृथि॒व्योर्धृत्यै॑। उ॒र्वन्तरि॑क्ष॒मन्वि॑हीत्या॒ह गत्यै॑।
 अदि॑त्यास्त्वोप॒स्थे सा॑दया॒मीत्या॑ह। इ॒यं वा अदि॑तिः। अ॒स्या
 ए॒वैन॑दुप॒स्थे सा॑दयति। अ॒ग्ने ह॒व्य५ र॑क्ष॒स्वेत्या॑ह गु॒प्त्यै॑॥३४॥

यज्ञो वा आपो धामं प्रणीय प्रचरत्यतीयादेतद्वाहुभ्यामित्याह हवी५षि निर्वपति गत्यै चत्वारि च॥४॥

[४]

इन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। सोऽपः॑। अ॒भ्य॑म्रियत। तासां॑ यन्मे॒ध्यं
 य॒ज्ञिय॑५ सदे॒वमासी॑त्। तदपो॑द॒क्राम॑त्। ते द॒र्भा अ॑भवन्।
 यद्द॒र्भैरप॑ उ॒त्पु॒नाति॑। या ए॒व मे॒ध्या य॒ज्ञियाः॑ सदे॒वा आपः॑।
 ताभि॑रे॒वैना॒ उ॒त्पु॒नाति॑। द्वाभ्या॑मु॒त्पु॒नाति॑॥३५॥

द्वि॒पाद्य॑ज॒मानः॒ प्रति॑ष्ठित्यै। दे॒वो वः॑ सवि॒तोत्पु॑ना॒त्वित्या॑ह।
 स॒वितृ॑प्र॒सूत॑ ए॒वैना॒ उ॒त्पु॒नाति॑। अ॒च्छि॑द्रेण प॒वित्रे॑णेत्या॒ह।
 अ॒सौ वा अ॑दि॒त्योऽच्छि॑द्रं प॒वित्रम्॑। तेनै॒वैना॒ उ॒त्पु॒नाति॑।
 व॒सोः सूर्य॑स्य र॒श्मिभि॑रित्या॒ह। प्रा॒णा वा आपः॑। प्रा॒णा
 व॒सवः॑। प्रा॒णा र॒श्मयः॑॥३६॥

प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्त्सं पृ॑णक्ति। सा॒वि॒त्रि॒यर्चा॑। स॒वि॒तृप्र॑सूतं
 मे कर्मा॑स॒दिति॑। स॒वि॒तृप्र॑सूतमे॒वास्य॑ कर्म भवति। प॒च्छो
 गा॑यत्रि॒या त्रि॑ष्वमृ॒द्धत्वा॑य। आपो॑ दे॒वीर॒ग्रेपु॒वो अ॒ग्रेगु॒व
 इत्या॑ह। रू॒पमे॒वासा॑मे॒तन्महि॑मानं व्याच॑ष्टे। अ॒ग्रं इ॒मं य॒ज्ञं

नय॒ताग्रै॑ य॒ज्ञप॑ति॒मित्या॑ह। अग्रं॑ ए॒व य॒ज्ञं न॑यन्ति। अग्रं॑
य॒ज्ञप॑तिम्॥ ३७॥

युष्मा॑निन्द्रोऽवृणी॑त वृत्र॒तूर्यै॑ यू॒यमिन्द्र॑मवृणी॒ध्वं वृत्र॒तूर्य॑
इत्या॑ह। वृत्र॑ ह॒ ह॒निष्य॑न्निन्द्र॒ आपो॑ वव्रे। आपो॑ हेन्द्रं॒ वव्रिरे॑।
सं॒ज्ञामे॒वासा॑मे॒तत्सामा॑नं॒ व्याच॑ष्टे। प्रोक्षि॑ताः स्थेत्या॑ह। तेनापः
प्रोक्षि॑ताः। अ॒ग्नये॑ वो॒ जुष्टं॑ प्रोक्षा॑म्यग्री॒षोमा॑भ्या॒मित्या॑ह।
य॒थादे॒वतमे॒वैनान्प्रोक्ष॑ति। त्रिः प्रोक्ष॑ति। त्र्या॒वृद्धि॑ य॒ज्ञः॥ ३८॥

अथो॑ रक्ष॑साम॒प॒हत्यै॑। शुन्ध॑ध्वं दै॒व्याय॑ कर्म॒णे दे॒वय॑ज्याया॒
इत्या॑ह। दे॒वय॑ज्याया॑ ए॒वैनानि॑ शुन्धति। त्रिः प्रोक्ष॑ति।
त्र्या॒वृद्धि॑ य॒ज्ञः। अथो॑ मे॒ध्यत्वाय॑। अ॒व॒धूत॑ रक्षोऽ॒व॒धूता॑
आरा॑तय॒ इत्या॑ह। रक्ष॑साम॒प॒हत्यै॑। अ॒दि॒त्यास्त्वग॑सीत्या॑ह।
इ॒यं वा अ॒दितिः॥ ३९॥

अ॒स्या ए॒वैन॒त्त्वचं॑ करोति। प्रति॑ त्वा पृथि॒वी वे॒त्त्वित्या॑ह
प्रति॑ष्ठित्यै। पुर॒स्ता॑त्प्रती॒चीन॑ग्री॒वमुत्त॑रलो॒मोप॑स्तृणाति
मे॒ध्यत्वाय॑। तस्मा॑त्पुर॒स्ता॑त्प्रत्य॒श्वः प॒शवो॑ मे॒धमु॑प॒तिष्ठ॑न्ते।
तस्मा॑त्प्रजा॒ मृगं॑ ग्राह॒काः। य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त। कृष्णो॑
रूपं॑ कृत्वा। यत्कृ॑ष्णाजि॒ने ह॒विर॑ध्यव॒हन्ति॑। य॒ज्ञादे॒व तद्य॒ज्ञं
प्रयु॑ङ्गे। ह॒विषो॑ऽस्क॒न्दाय॥ ४०॥

अ॒धिष॑व॒णम॑सि वानस्प॒त्यमि॑त्या॑ह। अ॒धिष॑व॒णमे॒वैन॑त्करोति।
प्रति॑ त्वाऽदि॒त्यास्त्वग्वे॒त्त्वित्या॑ह सय॒त्वाय॑। अ॒ग्नेस्त॒नूर॑सीत्या॑ह।

अ॒ग्ने॒र्वा ए॒षा त॒नूः। यदोष॑धयः। वा॒चो वि॒स॒र्ज॑न॒मित्या॑ह।
य॒दा हि प्र॒जा ओष॑धीनाम॒श्नन्ति॑। अथ॒ वाचं॑ वि॒सृ॑जन्ते।
दे॒ववी॑तये त्वा गृ॒ह्णामी॑त्याह॥४१॥

दे॒वता॑भिरे॒वैन॒त्सम॑र्धयति। अ॒द्रि॒रसि॑ वा॒नस्प॒त्य इत्या॑ह।
ग्रा॒वाण॑मे॒वैन॒त्करो॑ति। स इ॒दं दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यः सु॑शमि॒
शमि॑ष्वेत्या॒ह शान्त्यै॑। हवि॑ष्कृ॒देही॑त्याह। य ए॒व दे॒वानां॑
हवि॑ष्कृतः। तान् ह॒यति॑। त्रि॒ह्वय॑ति। त्रिष॑त्या हि दे॒वाः।
इष॒माव॑दोर्ज॒माव॑देत्या॒ह॥४२॥

इष॑मे॒वोर्जं॑ यज॑माने दधाति। द्यु॒मद्व॑दत व॒यः संघा॑तं
जे॒ष्मेत्या॑ह॒ भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै। मनोः॑ श्र॒द्धादे॒वस्य॑ यज॑मानस्यासुर॒घ्नी
वाक्। य॒ज्ञायु॑धेषु प्रवि॑ष्टाऽऽसीत्। तेऽसु॑रा याव॑न्तो
य॒ज्ञायु॑धाना॑मुद्व॑दतामुपाशृ॑ण्वन्। ते परा॑भवन्। तस्मा॒त्स्वानां॑
म॒ध्येऽव॑साय॑ यजेत। याव॑न्तोऽस्य॒ भ्रातृ॑व्या य॒ज्ञायु॑धाना॑मुद्व॑दतामुपशृ॑ण्वन्
ते परा॑ भवन्ति। उ॒च्चैः स॒माह॑न्त॒ वा आ॑ह॒ विजि॑त्यै॥४३॥

वृ॒ङ्क्ष ए॑षामिन्द्रि॒यं वी॒र्य॑म्। श्रेष्ठ॑ एषां भवति। व॒र्षवृ॑द्धमसि॒
प्रति॑ त्वा व॒र्षवृ॑द्धं वे॒त्त्वित्या॑ह। व॒र्षवृ॑द्धा वा ओष॑धयः।
व॒र्षवृ॑द्धा इ॒षीकाः॑ समृ॑द्ध्यौ। य॒ज्ञः रक्षा॑स्यनु प्रावि॑शन्।
तान्य॒स्ना प॒शुभ्यो॑ नि॒रवा॑दयन्त। तुषै॑रोष॑धीभ्यः। परा॑पूत॒ः
रक्षः॑ परा॑पूता अरा॑तय॒ इत्या॑ह। रक्ष॑सामप॑हत्यै॥४४॥

रक्ष॑सां भा॒गोऽसी॑त्याह। तुषै॑रे॒व रक्षा॑सि नि॒रव॑दयते। अ॒प

उपस्पृशति मेध्यत्वाय॑। वा॒युर्वो॑ विवि॒न॒क्तित्या॑ह। प॒वित्रं॑ वै
वा॒युः। पु॒नात्ये॑वैनान्। अ॒न्तरि॑क्षादिव॒ वा ए॒ते प्रस्क॑न्दन्ति।
ये शूर्पा॑त्। दे॒वो वः॑ सवि॒ता हि॒र॒ण्यपा॑णिः प्र॒तिगृ॑ह्णा॒त्वित्या॑ह
प्रति॑ष्ठित्यै। ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय। त्रिष्फ॒लीक॑र्त॒वा आ॑ह।
त्र्या॑वृद्धि॒ यज्ञः॑। अथो॑ मेध्य॒त्वाय॑॥४५॥

द्वाभ्यामुत्पुनाति रश्मयो नयन्त्यग्रे यज्ञपतिं यज्ञोऽदितिरस्कन्दाय गृह्णामीत्याह वदेत्याह विजित्या
अपंहत्या अस्कन्दाय त्रीणि च॥५॥

[५]

अव॑धूत॒ः रक्षो॑ऽवधू॒ता अ॒रा॒तय॑ इत्या॑ह। रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै।
अ॒दि॒त्यास्त्व॒गसी॑त्या॑ह। इ॒यं वा अ॒दि॒तिः। अ॒स्या ए॒वैन॒त्त्वच॑
करो॑ति। प्र॒ति त्वा पृ॒थि॒वी वे॒त्त्वित्या॑ह प्र॒तिष्ठि॑त्यै।
पु॒रस्ता॑त्प्र॒तीची॑न॒ग्रीव॑मु॒त्तर॑लो॒मोप॑स्तृणाति मेध्य॒त्वाय॑।
तस्मा॑त्पु॒रस्ता॑त्प्र॒त्यश्चः प॒शवो॑ मेध॒मुप॑तिष्ठन्ते। तस्मा॑त्प्र॒जा
मृ॒गं ग्रा॑हु॒काः। य॒ज्ञो दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त॥४६॥

कृ॒ष्णो रू॒पं कृ॒त्वा। यत्कृ॑ष्णाजि॒ने ह॒विर॑धि॒पिन॑ष्टि।
य॒ज्ञादे॒व तद्य॑ज्ञं प्रयु॑ङ्के। ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय। द्यावा॑पृथि॒वी
स॒हास्ता॑म्। ते श॑म्यामा॒त्रमे॒कम॑ह॒र्व्येता॑ः श॑म्यामा॒त्रमे॒कम॑हः।
दि॒वः स्क॑म्भ॒निर॑सि॒ प्रति॑ त्वाऽदि॒त्यास्त्व॒गवे॒त्त्वित्या॑ह।
द्यावा॑पृथि॒व्योर्वी॑त्यै। धि॒षणा॑ऽसि पर्व॒त्या प्र॒ति त्वा दि॒वः
स्क॑म्भ॒निर्वे॒त्त्वित्या॑ह। द्यावा॑पृथि॒व्योर्वि॑धृत्यै॥४७॥

धि॒षणा॑ऽसि पा॒र्वते॒यी प्र॒ति त्वा पर्व॑तिर्वे॒त्त्वित्या॑ह।
द्यावा॑पृथि॒व्योर्धृ॑त्यै। दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह

प्रसू॑त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनौ॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो ह॑स्ता॒भ्यामित्या॑ह॒ यत्यै॑। अधि॑वपा॒मीत्या॑ह।
य॒थादे॒वतमे॒वैनान॑धि॒ वपति॑। धा॒न्यम॑सि धिनु॒हि दे॒वानित्या॑ह।
ए॒तस्य॑ यजु॑षो वी॒र्येण॑॥४८॥

याव॑देका॒ देवता॑ का॒मय॑ते याव॑देका॑। ताव॑दाहु॒तिः प्रथ॑ते। न हि
तद॑स्ति। यत्ताव॑दे॒व स्यात्। याव॑ञ्जुहोति॑। प्रा॒णाय॑ त्वाऽपा॒नाय॑
त्वेत्या॑ह। प्रा॒णाने॒व यज॑माने दधाति। दी॒र्घाम॑नु प्रसि॑तिमायु॒षे
धा॒मित्या॑ह। आयु॑रे॒वास्मि॑न्दधाति। अ॒न्तरि॑क्षादि॒व वा ए॒तानि॑
प्रस्क॑न्दन्ति। यानि॑ दृ॒षदः॑। दे॒वो वः॑ सवि॒ता हि॑र॒ण्यपा॑णिः
प्रति॑गृह्णा॒त्वित्या॑ह॒ प्रति॑ष्ठित्यै। ह॒विषो॑ऽस्क॑न्दाय। असं॑वपन्ती
पि॒षाणू॑नि॒ कुरु॑ता॒दित्या॑ह॒ मेध्य॑त्वाय॑॥४९॥

निला॑यत॒ विधृत्यै॑ वी॒र्येण॑ स्कन्दन्ति च॒त्वारि॑ च॥६॥ [६]

धृ॒ष्टि॑रसि॒ ब्रह्म॑ य॒च्छेत्या॑ह॒ धृत्यै॑। अपा॑ग्नेऽग्निमा॒माद॑ जहि
निष्क्र॑व्याद॑ से॒धा दे॒वयज॑ व॒हेत्या॑ह। य ए॒वामा॑त्क्र॒व्यात्।
तम॑प॒हत्य॑। मे॒ध्येऽग्नौ॑ क॒पाल॑मुप॑दधाति। निर्द॑ग्ध॒रक्षो॑
निर्द॑ग्धा अ॒रा॑तय॒ इत्या॑ह। रक्षा॑स्ये॒व निर्द॑हति।
अ॒ग्नि॒वत्यु॑प॑दधाति। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के ज्योति॑र्धत्ते। अ॒ङ्गा॒रम॑धि॒
वर्त॑यति॥५०॥

अ॒न्तरि॑क्ष ए॒व ज्योति॑र्धत्ते। आ॒दि॒त्यमे॒वामु॑ष्मि॒ल्लो॒के
ज्योति॑र्धत्ते। ज्योति॑ष्मन्तोऽस्मा इ॒मे लो॒का भ॑वन्ति। य ए॒व

वेदं ध्रुवमसि पृथिवीं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। पृथिवीमेवैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
ध॒र्त्रम॑स्यन्तरिक्षं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। अन्तरिक्षमेवैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
ध॒रुणम॑सि दिवं दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। दिवमेवैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑॥५१॥

ध॒र्मासि॑ दि॒शो दृ॒ष्ट॒हेत्या॑ह। दि॒श ए॒वैतेन॑ दृ॒ष्ट॒हति॑।
इ॒माने॑वैतैर्लो॒कान्दृ॑ष्ट॒हति॑। दृ॒ष्ट॒हन्ते॑ऽस्मा इ॒मे लो॒काः प्र॒जया॑
प॒शुभिः॑। य ए॒वं वेदं॑ त्रीण्यग्रे॑ क॒पालान्यु॑प॒दधा॑ति। त्रयं इ॒मे
लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। ए॒कम॑ग्रे॑ क॒पालमु॑प॒ दधा॑ति।
ए॒कं वा अ॒ग्रे क॒पालं॑ पु॒रुष॑स्य स॒म्भवं॑ति॥५२॥

अथ॒ द्वे। अथ॒ त्रीणि॑। अथ॒ चत्वारि॑। अथाष्टौ।
तस्मा॑द॒ष्टाक॑पालं॒ पुरु॑षस्य॒ शिरः॑। यदे॒वं क॒पाला॑न्यु॒प॒दधा॑ति।
य॒ज्ञो वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑ति॒ः स॒ङ्स्क॑रोति।
आ॒त्मान॑मे॒व तत्स॑ङ्स्क॑रोति। त॒ः स॒ङ्स्कृ॑तमा॒त्मानम्॑॥५३॥

अ॒मुष्मि॑ल्लो॒केऽनु॑ प॒रैति॑। यद॒ष्टावु॑प॒दधा॑ति। गा॒य॒त्रिया॑
तत्स॒म्मित॑म्। यन्न॒वं त्रि॒वृता॑ तत्। यद्व॒शं वि॒राजा॑ तत्।
यदेका॑दश। त्रि॒ष्टुभा॑ तत्। यद्वा॒दश॑॥५४॥

जग॑त्या॒ तत्। छ॒न्दः स॒म्मितानि॑ स उ॒प॒दध॑त्क॒पालानि॑।
इ॒माल्लो॒कान॑नुपूर्व॒न्दिशो॑ वि॒धृत्यै॑ दृ॒ष्ट॒हति॑। अथायुः
प्रा॒णान्प्र॒जां प॒शून् यज॑माने दधाति। स॒जा॒तान॑स्मा
अ॒भितो॑ बहु॒लान्क॑रोति। चि॒तः स्थे॑त्या॑ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्।
भृ॒गूणा॑मङ्गि॒रसा॑न्तप॑सा तप्यध्व॒मित्या॑ह। दे॒वता॑नामे॒वैना॑नि
तप॑सा तपति। तानि॒ ततः॑ स॒ङ्स्थि॑ते। या॒नि घ॒र्मे

क॒पाला॑न्युपचि॒न्वन्ति॑ वे॒धस॒ इति॑ चतु॑ष्पदय॒र्चा वि मु॑ञ्चति।
चतु॑ष्पादः प॒शवः॑। प॒शुष्वे॒वोपरि॑ष्ठात्प्रति॑ तिष्ठति॥५५॥

वर्तयति दिवमेवैतेन दृ२हति सम्भवति त२ सङ्स्कृतमात्मानन्द्रादंश सङ्स्थिते त्रीणि च॥७॥ [७]

दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इत्या॑ह प्रसू॒त्यै। अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॑ह।
अ॒श्विनौ॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यू आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह
यत्यै॑। सं व॑पा॒मीत्या॑ह। य॒थादे॒वतमे॑वैना॒नि संव॑पति।
समा॑पो अ॒द्विरं॑ग्मत॒ समोष॑धयो रसे॒नेत्या॑ह। आपो॒ वा
ओष॑धीर्जि॒न्वन्ति॑। ओष॑धयोऽपो जि॒न्वन्ति॑। अ॒न्या वा
ए॒तासा॑म॒न्या जि॒न्वन्ति॑॥५६॥

तस्मा॑दे॒वमा॑ह। स२ रे॒वती॒र्जग॑तीभिर्मधु॑मतीर्मधु॑मतीभिः
सृ॒ज्यध्व॑मित्या॑ह। आपो॒ वै रे॒वतीः॑। प॒शवो॒ जग॑तीः।
ओष॑धयो मधु॑मतीः। आप॒ ओष॑धीः प॒शून्। ताने॑वास्मा॒
एक॑धा स॒ृज्य॑। मधु॑मतः करोति। अ॒द्भ्यः परि॒ प्रजा॑ताः
स्थ॒ सम॑द्भिः पृ॒च्यध्व॑मिति॑ प॒र्याप्ला॑वयति। यथा॒ सुवृ॑ष्ट
इ॒माम॑नुवि॒सृत्य॑॥५७॥

आप॒ ओष॑धीर्म॒हय॑न्ति। ता॒दृगे॒व तत्। जन॑यत्यै
त्वा संयौ॑मीत्या॑ह। प्र॒जा ए॒वैतेन॑ दा॒धार। अ॒ग्नये॑
त्वाऽग्नी॑षोमा॒भ्या॑मित्या॑ह व्यावृ॑त्यै। म॒खस्य॒ शिरो॑ऽसीत्या॑ह।
य॒ज्ञो वै म॒खः। तस्यै॑तच्छि॒रः। यत्पु॑रोडा॒शः। तस्मा॑दे॒वमा॑ह॥५८॥

घ॒र्मोऽसि॑ वि॒श्वायु॑रित्या॑ह। वि॒श्वमे॒वायु॑र्यज॑माने दधाति। उ॒रु
प्र॑थस्वो॒रु ते य॒ज्ञप॑तिः प्रथता॒मित्या॑ह। यज॑मानमे॒व प्र॒जया॑

प॒शुभिः॑ प्रथयति। त्वचं॑ गृह्णी॒ष्वेत्या॑ह। सर्वमे॒वैन॒ः सत॑नुं
करोति। अथाप आ॒नीय॒ परि॑मार्ष्टि। मा॒ः स ए॒व तत्त्वचं॑
दधाति। तस्मा॑त्त्व॒चा मा॒ः सं छु॒न्नम्। घ॒र्मो वा ए॒षोऽशा॑न्तः
॥५९॥

अ॒र्धमा॒सेऽर्ध॑मासे प्रवृ॑ज्यते। यत्पु॒रोडा॑शः। स ई॒श्वरो
यज॑मानः शु॒चा प्र॒दहः॑। पर्य॑ग्नि करोति। प॒शुमे॒वैन॑मकः।
शान्त्या॒ अप्र॑दाहाय। त्रिः पर्य॑ग्नि करोति। त्र्या॒वृद्धि॒ यज्ञः॑।
अथो रक्ष॑सामप॑हत्यै। अ॒न्तरि॑तः रक्षो॒ऽन्तरि॑ता अ॒रात॑य
इत्या॑ह॥६०॥

रक्ष॑साम॒न्तर्हि॑त्यै। पु॒रोडा॑शं वा अधि॑श्रितः रक्षा॑ऽस्यजिघा॑सन्।
दिवि॑ नाको॒ नामा॒ग्नी र॑क्षो॒हा। स ए॒वास्मा॑द्रक्षा॑स्यपा॑हन्।
दे॒वस्त्वा॑ सवि॒ता श्र॑पय॒त्वित्या॑ह। सवि॒तृप्र॑सूत ए॒वैन॑ऽ
श्रपय॑ति। वर्षि॑ष्ठे अधि॑ नाक॒ इत्या॑ह। रक्ष॑सामप॑हत्यै।
अ॒ग्निस्ते॑ त॒नुवं मा॑ऽति॒धागि॑त्या॒हाऽन॑तिदाहाय। अ॒ग्ने ह॒व्यः
र॑क्ष॒स्वेत्या॑ह गु॒प्त्यै॥६१॥

अवि॑दहन्तः श्रपय॑तेति॒ वाचं॑ वि॒सृज॑ते। य॒ज्ञमे॒व
ह॒वीःप्य॑भिव्या॒हृत्य॑ प्रत॑नुते। पु॒रोरु॒चम॑वि॒दाहाय॑ श्रु॒त्यै
करोति॑। म॒स्तिष्को॒ वै पु॒रोडा॑शः। तं यन्नाभिं॑ वा॒सये॑त्।
अ॒विर्म॑स्तिष्कः स्यात्। अ॒भिवा॑सयति। तस्मा॑द्बु॒हा
म॒स्तिष्कः॑। भस्म॑ना॒ऽभिवा॑सयति। तस्मा॑न्मा॒ः सेना॑स्थि

छुन्नम्॥६२॥

वेदेनाभिवांसयति। तस्मात्केशैः शिरश्छुन्नम्। अखलतिभावुको भवति। य एवं वेद। पशोर्वे प्रतिमा पुरोडाशः। स नायजुष्कमभिवास्यः। वृथैव स्यात्। ईश्वरा यजमानस्य पशवः प्रमेतोः। सं ब्रह्मणा पृच्यस्वेत्याह। प्राणा वै ब्रह्म॥६३॥

प्राणाः पशवः। प्राणैरेव पशून्त्संपृणक्ति। न प्रमायुका भवन्ति। यजमानो वै पुरोडाशः। प्रजा पशवः पुरीषम्। यदेवमभिघारयति। यजमानमेव प्रजया पशुभिः समर्धयति। देवा वै हविर्भृत्वाऽब्रुवन्। कस्मिन्निदं म्रक्ष्यामह इति। सोऽग्निरब्रवीत्॥६४॥

मयि तनूः सं निधध्वम्। अहं वस्तं जनयिष्यामि। यस्मिन्म्रक्ष्यध्व इति। ते देवा अग्नौ तनूः संन्यदधत। तस्मादाहुः। अग्निः सर्वा देवता इति। सोऽङ्गारेणापः। अभ्यंपातयत्। तत एकतोऽजायत। स द्वितीयमभ्यंपातयत्॥६५॥

ततो द्वितोऽजायत। स तृतीयमभ्यंपातयत्। ततस्त्रितोऽजायत। यदद्ध्योऽजायन्त। तदाप्यानामाप्यत्वम्। यदात्मभ्योऽजायन्त। तदात्म्यानामात्म्यत्वम्। ते देवा आप्येष्वमृजत। आप्या अमृजत सूर्याभ्युदिते। सूर्याभ्युदितः सूर्याभिनिमृक्ते॥६६॥

सूर्याभिनिमृक्तः कुनखिनि। कुनखी श्यावदति। श्यावदन्नग्रदिधिषौ। अग्रदिधिषुः परिवित्ते। परिवित्तो

वीर॒हणि॑। वीर॒हा ब्र॑ह्म॒हणि॑। तद्ब्र॑ह्म॒हणं॑ नात्य॑च्यवत।
अ॒न्तर्वे॑दि निनय॑त्यवरु॒ध्यै। उल्मु॑केना॒भि गृ॑ह्णाति श्रु॒तत्वाय॑।
श्रु॒तका॑मा इव॒ हि दे॒वाः॥६७॥

अ॒न्या जि॑न्वन्त्यनु॒ विसृ॑त्यैवमा॒हाशा॑न्त आह॒ गुप्त्यै॑ छु॒त्रं ब्र॑ह्मा॒ब्रवी॑द्वितीयंम॒भ्यपा॑तय॒त्सूया॑भिनि॒मुक्ते॑
दे॒वाः॥८॥

दे॒वस्य॑ त्वा सवि॒तुः प्र॑स॒व इति॑ स्यमाद॑त्ते प्र॒सूत्यै॑।
अ॒श्विनो॑र्बा॒हुभ्या॑मित्या॒ह। अ॒श्विनौ॑ हि दे॒वाना॑मध्व॒र्यु
आस्ता॑म्। पू॒ष्णो हस्ता॑भ्या॒मित्या॑ह॒ यत्यै॑। आद॑द॒ इन्द्र॑स्य
बा॒हुर॑सि॒ दक्षि॑ण॒ इत्या॑ह। इन्द्रि॒यमे॒व यज॑माने दधाति।
स॒हस्र॑भृष्टिः श॒तते॑जा॒ इत्या॑ह। रू॒पमे॒वास्यै॑तन्महि॒मानं॑
व्याच॑ष्टे। वा॒युर॑सि ति॒ग्मते॑जा॒ इत्या॑ह। तेजो॒ वै वा॒युः॥६८॥

तेज॑ ए॒वास्मि॑न्दधाति। वि॒षाद्वै नामा॑सुर आ॒सीत्। सो॑ऽबिभेत्।
य॒ज्ञेन॑ मा दे॒वा अ॒भिभ॑विष्य॒न्तीति॑। स पृ॑थि॒वीम॒भ्यव॑मीत्।
सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। अथो॒ यदिन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हन्। तस्य॒
लोहि॑तं पृथि॒वीमनु॑ व्य॒धावत्। सा मे॒ध्याऽभ॑वत्। पृथि॑वि
दे॒वय॑ज॒नीत्या॑ह॥६९॥

मे॒ध्यामे॒वैना॑ दे॒वय॑ज॒नीं करो॑ति। ओष॑ध्यास्ते॒ मूलं॑ मा
हि॑सि॒षमि॑त्या॒ह। ओष॑धीना॒महि॑सायै। व्र॒जं ग॑च्छ
गो॒स्थान॑मित्या॒ह। छ॒न्दांसि॑ वै व्र॒जो गो॒स्थानः॑।
छ॒न्दांस्ये॒वास्मै॑ व्र॒जं गो॒स्थानं॑ करोति। वर्ष॑तु ते
द्यौरि॑त्या॒ह। वृष्टि॑र्वै द्यौः। वृष्टि॑मे॒वाव॑ रुन्धे। ब॒धान॑ दे॒व

सवितः परमस्यां परावतीत्याह॥७०॥

द्वौ वाव पुरुषौ। यं चैव द्वेष्टि। यश्चैनं द्वेष्टि। तावुभौ बंध्राति
परमस्यां परावति शतेन पाशैः। योऽस्मान्द्वेष्टि यं च वयं
द्विष्मस्तमतो मा मौगित्याहानिमुत्तये। अरुरुर्वे नामासुर
आसीत्। स पृथिव्यामुपमुत्तोऽशयत्। तं देवा अपहृतोऽरुरुः
पृथिव्या इति पृथिव्या अपाघ्नन्। भ्रातृव्यो वा अरुरुः।
अपहृतोऽरुरुः पृथिव्या इति यदाह॥७१॥

भ्रातृव्यमेव पृथिव्या अपहन्ति। तैऽमन्यन्त। दिवं वा
अयमितः पतिष्यतीति। तमरुरुस्ते दिवं माऽस्कानिति दिवः
पर्यबाधन्त। भ्रातृव्यो वा अरुरुः। अरुरुस्ते दिवं मा स्कानिति
यदाह। भ्रातृव्यमेव दिवः परिबाधते। स्तम्बयजुरहरति।
पृथिव्या एव भ्रातृव्यमपहन्ति। द्वितीयः हरति॥७२॥

अन्तरिक्षादेवैनमपहन्ति। तृतीयः हरति। दिव
एवैनमपहन्ति। तूष्णीं चतुर्थः हरति। अपरिमितादेवैनमपहन्ति।
असुराणां वा इयमग्र आसीत्। यावदासीनः परापश्यति।
तावद्देवानाम्। ते देवा अब्रुवन्। अस्त्वेव नोऽस्यामपीति॥७३॥

कथन्नो दास्यथेति। यावत्स्वयं परिगृह्णीथेति। ते
वसवस्त्वेति दक्षिणतः पर्यगृह्णन्। रुद्रास्त्वेति पश्चात्।
आदित्यास्त्वेत्युत्तरतः। तैऽग्निना प्राञ्चोऽजयन्। वसुभिर्दक्षिणा।
रुद्रैः प्रत्यञ्चः। आदित्यैरुदञ्चः। यस्यैवं विदुषो वेदि

परिगृह्णन्ति॥ ७४॥

भवत्यात्मना॥ पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। देवस्य सवितुः
सव इत्याह प्रसूत्यै। कर्म कृण्वन्ति वेधस इत्याह। इषितः
हि कर्म क्रियते॥ पृथिव्यै मेध्यं चामेध्यं च व्युदक्रामताम्।
प्राचीनमुदीचीनं मेध्यम्। प्रतीचीनं दक्षिणाऽमेध्यम्।
प्राचीमुदीचीं प्रवृणां करोति। मेध्यामेवैनं देवयजनीं
करोति॥ ७५॥

प्राञ्चो वेद्यः सावुन्नयति। आहवनीयस्य परिगृहीत्यै। प्रतीची
श्रोणी॥ गार्हपत्यस्य परिगृहीत्यै। अथो मिथुनत्वाय। उद्धन्ति।
यदेवास्या अमेध्यम्। तदपहन्ति। उद्धन्ति। तस्मादोषधयः
पराभवन्ति॥ ७६॥

मूलं छिनत्ति। भ्रातृव्यस्यैव मूलं छिनत्ति। मूलं वा
अतितिष्ठद्रक्षाः स्यनूत्पिपते। यद्धस्तेन छिन्द्यात्। कुनखिनीः
प्रजाः स्युः। स्येनं छिनत्ति। वज्रो वै स्प्यः। वज्रैणैव
यज्ञाद्रक्षाः स्यपहन्ति। पितृदेवत्याऽतिखाता। इयतीं
खनति॥ ७७॥

प्रजापतिना यज्ञमुखेन सम्मिताम्। वेदिदेवेभ्यो निलायत।
तां चतुरङ्गुलेऽन्विन्दन्। तस्माच्चतुरङ्गुलं खेया॥ चतुरङ्गुलं
खनति। चतुरङ्गुले ह्योषधयः प्रतितिष्ठन्ति। आ प्रतिष्ठायै
खनति। यजमानमेव प्रतिष्ठां गमयति। दक्षिणतो वर्षीयसीं

करोति। दे॒व॒य॒ज॒न॒स्यै॒व रू॒प॒म॒कः॥७८॥

पु॒री॒ष॒व॒तीं करोति। प्र॒जा वै प॒श॒वः पु॒री॒ष॒म्। प्र॒ज॒यै॒वैनं
प॒शु॒भिः पु॒री॒ष॒व॒न्तं करोति। उ॒त्त॒रं प॒रि॒ग्रा॒हं प॒रि॒गृ॒ह्णाति।
ए॒ता॒व॒ती वै पृ॒थि॒वी। या॒व॒ती वे॒दिः। तस्या॑ ए॒ता॒व॒त ए॒व
भ्रातृ॑व्यं निर्भ॒ज्य। आ॒त्म॒न॒ उ॒त्त॒रं प॒रि॒ग्रा॒हं प॒रि॒गृ॒ह्णाति।
ऋ॒त॒म॒स्य॒त॒स॒द॒न॒म॒स्य॒त॒श्री॒र॒सी॒त्या॒ह। य॒था॒य॒जु॒रे॒वै॒तत्॥७९॥

क्रू॒र॒मि॒व वा ए॒तत्क॑रोति। य॒द्वे॒दिं क॑रोति। धा अ॑सि
स्व॒धा अ॒सी॒ति यो॒यु॒प्य॒ते शान्त्यै॑। उ॒र्वी चा॑सि॒ व॒स्वी
चा॒सी॒त्या॒ह। उ॒र्वी॒मे॒वै॒नां व॒स्वीं करोति। पु॒रा क्रू॒र॒स्य
वि॒सृ॒पो वि॒र॒ष्णि॒न्नि॒त्या॒ह मे॒ध्य॒त्वा॒य। उ॒दा॒दा॒य पृ॒थि॒वीं
जी॒र॒दा॒नु॒र्या॒मैर॑यश्च॒न्द्र॒म॒सि स्व॒धाभि॑रि॒त्या॒ह। य॒दे॒वा॒स्या
अ॒मे॒ध्य॒म्। तद॑प॒हत्य॑। मे॒ध्यां दे॒व॒य॒ज॒नीं कृ॒त्वा॥८०॥

य॒द॒द॒श्च॒न्द्र॒म॒सि मे॒ध्य॒म्। तद॑स्या॒मे॒र॑यति। तां धी॒रा॑सो
अ॒नु॒दृ॒श्यं य॒ज॒न्त॒ इ॒त्या॒हा॒नु॒ख्या॒त्यै। प्रो॒क्ष॑णी॒रा सा॑दय।
इ॒ध्मा॒ब॒र॒हि॒रु॒प॒सा॒दय। सु॒वं च सु॒चं॒श्च सं॑मृ॒द्धि। प॒त्नी॒ सं॑न॒ह्य।
आ॒ज्ये॑नो॒दे॒ही॒त्या॒हा॒नु॒पूर्व॑ता॒यै। प्रो॒क्ष॑णी॒रा सा॑दयति।
आ॒पो वै र॑क्षो॒घ्नीः॥८१॥

र॒क्ष॑सा॒म॒प॒हत्यै। स्य॒स्य॒ व॒र्त्म॑न्त्सादयति। य॒ज्ञ॒स्य॒ संत॑त्यै।
उ॒वाच॒ हा॑सि॒तो दै॒व॒लः। ए॒ता॒व॒ती॒र्वा अ॒मु॒ष्मि॒ल्लो॒क आप॑
आ॒सन्। या॒व॒तीः प्रो॒क्ष॑णी॒रिति॑। तस्मा॑द्ब॒ह्वी॒रा॒सा॒द्याः।

स्यमुदस्यन्। यं द्विष्यात्तं ध्यायेत्। शुचैवैनमर्पयति॥८२॥

वै वायुराहं परावतीत्याहाहं द्वितीयः हर्तीति परिगृह्णति देवयजनीं करोति भवन्ति खनत्यकरोतकृत्वा रक्षोघ्निरर्पयति॥९॥ [९]

वज्रो वै स्यः। यदन्वञ्चं धारयेत्। वज्रेऽध्वर्युः क्षण्वीत। पुरस्तात्तिर्यञ्चं धारयति। वज्रो वै स्यः। वज्रेणैव यज्ञस्य दक्षिणतो रक्षाः स्यपहन्ति। अग्निभ्यां प्राचंश्च प्रतीचंश्च। स्येनोदीचश्चाधराचंश्च। स्येन वा एष वज्रेणास्यै पाप्मानं भ्रातृव्यमपहृत्य। उत्क्रेऽधि प्रवृश्चति॥८३॥

यथोपधाय वृश्चन्त्येवम्। हस्तावव नेनित्ते। आत्मानमेव पवयते। स्यं प्रक्षालयति मेध्यत्वाय। अथो पाप्मनं एव भ्रातृव्यस्य न्यङ्गं छिनत्ति। इध्माबर्हिरुपसादयति युक्त्यै। यज्ञस्य मिथुनत्वाय। अथो पुरोरुचमेवैतां दधाति। उत्तरस्य कर्मणोऽनुख्यात्यै। न पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्॥८४॥

यत्पुरस्तात्प्रत्यगुपसादयेत्। अन्यत्राहुतिपथादिध्मं प्रतिपादयेत्। प्रजा वै बर्हिः। अपराध्रुयाद्बर्हिषां प्रजानां प्रजननम्। पश्चात्प्रागुपसादयति। आहुतिपथेनेध्मं प्रतिपादयति। संप्रत्येव बर्हिषां प्रजानां प्रजननमुपैति। दक्षिणमिध्मम्। उत्तरं बर्हिः। आत्मा वा इध्मः। प्रजा बर्हिः। प्रजा ह्यात्मन उत्तरतरा तीर्थे। ततो मेधमुपनीय। यथादेवतमेवैनत्प्रतिष्ठापयति। प्रतितिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः॥८५॥

वृश्च॒ति सा॒दये॒दिध्मः पञ्चं च॥१०॥ [१०]

तृतीय॑स्यां दे॒वस्या॑श्व॒प॒र॒शुं यो वै पू॑र्वेद्युः कर्म॑णे वा॒मिन्द्रो॑ वृ॒त्रम॑हु॒न्त्सोऽपोऽव॑धू॒तन्धृष्टि॑र्दे॒वस्ये॒त्याहु॑
सं व॑पामि दे॒वस्य॒ स्य॒मा द॑दे वज्रो॒ वै स्यो दश॑॥१०॥

तृतीय॑स्यां य॒ज्ञस्या॑न॒तिरे॒काय॑ प॒वित्र॑व॒त्यध्व॑र्युं चा॑धि॒षव॑णम॒स्यन्त॑रि॒क्ष ए॒व रक्ष॑साम॒न्तर्हि॑त्यै
द्वौ वा॒व पुरु॑षौ यद॒दश्च॒न्द्रम॑सि मे॒ध्यं पश्चा॑शीतिः॥८५॥

तृतीय॑स्यां यज॑मानः॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके
द्वितीयः प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ तृतीयः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः प्रपाठकः ॥

प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह। रक्षसामपहत्यै।
अग्नेर्वस्तेजिष्ठेन तेजसा निष्टपामीत्याह मेध्यत्वाय। स्रुचः
संमार्ष्टि। स्रुवमग्रै। पुमांसमेवाभ्यः सङ्श्यति मिथुनत्वाय।
अथ जुहूम्। अथोपभृतम्। अथ ध्रुवाम्। असौ वै जुहूः॥१॥
अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। इमे वै लोकाः स्रुचः। वृष्टिः
सम्मार्जनानि। वृष्टिर्वा इमाल्लोकाननुपूर्वं कल्पयति। ते ततः
क्लृप्ताः समेधन्ते। समेधन्तेऽस्मा इमे लोकाः प्रजया पशुभिः।
य एवं वेद। यदि कामयेत् वर्षुकः पर्जन्यः स्यादिति।
अग्रतः संमृज्यात्॥२॥

वृष्टिमेव नि यच्छति। अवाचीनां ग्रा हि वृष्टिः। यदि
कामयेतावर्षुकः स्यादिति। मूलतः संमृज्यात्।
वृष्टिमेवोद्यच्छति। तदु वा आहुः। अग्रत एवोपरिष्ठात्संमृज्यात्।
मूलतोऽधस्तात्। तदनुपूर्वं कल्पते। वर्षुको भवतीति॥३॥
प्राचीमभ्याकारम्। अग्रैरन्तरतः। एवमिव ह्यन्नमद्यते।
अथो अग्राद्वा ओषधीनामूर्जं प्रजा उपजीवन्ति। ऊर्ज
एवान्नाद्यस्यावरुद्धौ। अधस्तात्प्राचीम्। दण्डमुत्तमतः।
मूलेन मूलं प्रतिष्ठित्यै। तस्मादरत्नौ प्राश्युपरिष्ठाल्लोमानि।
प्रत्यश्च्यधस्तात्॥४॥

स्रुग्यैषा। प्रा॒णो वै सु॒वः। जु॒हूर्दक्षि॑णो ह॒स्तः। उ॒प॒भृत्स॒व्यः।
 आ॒त्मा ध्रु॒वा। अन्न॑ सं॒मार्ज॑नानि। मुख॒तो वै प्रा॒णोऽपा॒नो
 भू॒त्वा। आ॒त्मान॒मन्नं॑ प्र॒विश्य॑। बा॒ह्यत॑स्त॒नुव॑ शु॒भय॑ति।
 तस्मा॑त्सु॒वमे॒वाग्रे॑ संमा॑र्ष्टि। मुख॒तो हि प्रा॒णोऽपा॒नो
 भू॒त्वा। आ॒त्मान॒मन्नमा॑वि॒शति॑। तौ प्रा॑णापा॒नौ। अव्य॑र्धुकः
 प्रा॑णापा॒नाभ्यां॑ भवति। य ए॒वं वेद॑॥५॥

जुहूर्मृज्याद्ववृतीति प्रत्यञ्च्यस्तांन्मार्ष्टि पञ्च च॥१॥ [१]

दि॒वः शिल्प॑मव॒तत॑म्। पृथि॒व्याः क॒कुभि॑ श्रि॒तम्।
 तेन॑ व॒यः स॒हस्र॑वल्शेन। स॒पत्नं॑ नाशयामसि
 स्वाहेति॑ सु॒ख्सं॒मार्ज॑नान्य॒ग्नौ प्र ह॑रति। आपो॒ वै
 दर्भाः। रू॒पमे॒वेषा॑मे॒तन्महि॑मानं॒ व्याच॑ष्टे। अ॒नुष्टु॑भ॒र्चा।
 आ॒नुष्टु॑भः प्र॒जाप॑तिः। प्रा॒जाप॑त्यो वे॒दः। वे॒दस्याग्र॑
 सु॒ख्सं॒मार्ज॑नानि॥६॥

स्वेनै॒वैना॑नि छन्द॑सा। स्वया॑ दे॒वत॑या॒ सम॑र्धयति। अथो
 ऋ॒गवा॑व योषा॑। दर्भो॑ वृषा॑। तन्मि॑थुनम्। मि॒थुनमे॒वास्य॑
 तद्य॒ज्ञे क॑रोति प्र॒जन॑नाय। प्रजा॑यते प्र॒जया॑ प॒शुभि॑र्यज॑मानः।
 तान्येके॑ वृथै॒वापा॑स्यन्ति। तत्तथा॒ न का॑र्यम्। आर॑ब्धस्य
 य॒ज्ञिय॑स्य॒ कर्म॑णः सवि॑दोहः॥७॥

यद्ये॒नानि॑ प॒शवो॑ऽभि तिष्ठे॑युः। न तत्प॒शुभ्यः॑ कम्।
 अ॒द्धिर्मा॑र्जयित्वा॒त्क्रे न्य॑स्येत्। यद्वै य॒ज्ञिय॑स्य॒ कर्म॑णोऽन्यत्राहु॑तीभ्यः

संतिष्ठते। उत्करो वाव तस्य प्रतिष्ठा। एतां हि तस्मै
प्रतिष्ठां देवाः समभरन्। यदद्भिर्मार्जयति। तेन शान्तम्।
यदुत्करे न्यस्यति। प्रतिष्ठामेवैनानि तद्गमयति॥८॥

प्रतितिष्ठति प्रजयां पशुभिर्यजमानः। अथो स्तम्बस्य वा
एतद्रूपम्। यत्सुखसंमार्जनानि। स्तम्बशो वा ओषधयः।
तासां जरत्कक्षे पशवो न रमन्ते। अप्रियो ह्येषां जरत्कक्षः।
यावदप्रियो ह वै जरत्कक्षः पशूनाम्। तावदप्रियः पशूनां
भवति। यस्यैतान्यन्यत्राग्नेर्दधति। नवदाव्यासु वा ओषधीषु
पशवो रमन्ते॥९॥

नवदावो ह्येषां प्रियः। यावत्प्रियो ह वै नवदावः पशूनाम्।
तावत्प्रियः पशूनां भवति। यस्यैतान्यग्नौ प्रहरन्ति।
तस्मादेतान्यग्नावेव प्रहरेत्। यतरस्मिन्तसंमृज्यात्। पशूनां
धृत्यै। यो भूतानामधिपतिः। रुद्रस्तन्तिचरो वृषा। पशून्स्माकं
मा हिंसीः। एतदस्तु हुतं तव स्वाहेत्यग्निसंमार्जन्यग्नौ
प्रहरति। एषा वा एतेषां योनिः। एषा प्रतिष्ठा। स्वामेवैनानि
योनिम्। स्वां प्रतिष्ठां गमयति। प्रतितिष्ठति प्रजयां
पशुभिर्यजमानः॥१०॥

वेदस्याग्रं सुखसंमार्जनानि विदोहो गमयति पशवो रमन्ते हिंसीष्यद् च॥२॥ [२]

अयंज्ञो वा एषः। योऽपत्नीकः। न प्रजाः प्रजायेरन्।
पत्न्यन्वास्ते। यज्ञमेवाकः। प्रजानां प्रजननाय। यत्तिष्ठन्ती

सन्नह्येत। प्रियं ज्ञातिं रुन्ध्यात्। आसीना सन्नह्यते।
आसीना ह्येषा वीर्यं करोति॥११॥

यत्पश्चात्प्राच्यन्वासीत। अनया समदन्दधीत। देवानां
पत्न्या समदन्दधीत। देशाद्वक्षिणत उदीच्यन्वास्ते। आत्मनो
गोपीधारा। आशासना सौमनसमित्याह। मेध्यामेवैनाङ्गेवलीं
कृत्वा। आशिषा समर्धयति। अग्रेरनुव्रता भूत्वा सन्नह्ये
सुकृताय कमित्याह। एतद्वै पत्न्यै व्रतोपनयनम्॥१२॥

तेनैवैनां व्रतमुपनयति। तस्मादाहुः। यश्चैवं वेद यश्च न।
योऽक्रमेव युते। यमन्वास्ते। तस्यामुष्मिल्लोके भवतीति
योऽक्रमेण। यद्योऽक्रमं। स योगः। यदास्ते। स क्षेमः॥१३॥

योगक्षेमस्य कृत्यै। युक्तङ्गियाता आशीः कामे युज्याता
इति। आशिषः समृद्धौ। ग्रन्थिङ्ग्राति। आशिष एवास्यां
परि गृह्णाति। पुमान् वै ग्रन्थिः। स्त्री पत्नी। तन्मिथुनम्।
मिथुनमेवास्य तद्यज्ञे करोति प्रजननाय। प्र जायते प्रजया
पशुभिर्यजमानः॥१४॥

अथो अर्धो वा एष आत्मनः। यत्पत्नी। यज्ञस्य
धृत्या अशिथिलम्भावाय। सुप्रजसंस्त्वा वयं सुपत्नीरुप
सेदिमेत्याह। यज्ञमेव तन्मिथुनीकरोति। ऊनेऽतिरिक्तन्धीयाता
इति प्रजात्यै। महीनां पयोऽस्योषधीनां रस इत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। तस्य तेऽक्षीयमाणस्य

निर्वपामि देवयज्याया इत्याह। आशिषमेवैतामा
शास्ते॥१५॥

करोति व्रतोपनयनं क्षेमो यजमानः शास्ते॥३॥ [३]

घृतं च वै मधुं च प्रजापतिरासीत्। यतो मध्वासीत्।
ततः प्रजा असृजत। तस्मान्मधुषि प्रजननमिवास्ति।
तस्मान्मधुषा न प्रचरन्ति। यातयाम हि। आज्येन प्रचरन्ति।
यज्ञो वा आज्यम्। यज्ञेनैव यज्ञं प्रचरन्त्ययातयामत्वाय।
पत्यवेक्षते॥१६॥

मिथुनत्वाय प्रजात्यै। यद्वै पत्नी यज्ञस्य करोति। मिथुनं
तत्। अथो पत्न्या एवैष यज्ञस्यान्वारम्भोऽनवच्छित्यै।
अमेध्यं वा एतत्करोति। यत्पत्यवेक्षते। गार्हपत्येऽधि
श्रयति मेध्यत्वाय। आहुवनीयमभ्युद्धवति। यज्ञस्य सन्तत्यै।
तेजोऽसि तेजोऽनु प्रेहीत्याह॥१७॥

तेजो वा अग्निः। तेज आज्यम्। तेजसैव तेजः
समर्धयति। अग्निस्ते तेजो मा विनैदित्याहाहिंसायै।
स्यस्य वर्त्मन्त्सादयति। यज्ञस्य सन्तत्यै। अग्नेर्जिह्वाऽसि
सुभूर्देवानामित्याह। यथायजुरेवैतत्। धाम्नेधाम्ने देवेभ्यो
यजुषेयजुषे भवेत्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते॥१८॥

तद्वा अतः पवित्राभ्यामेवोत्पुनाति। यजमानो वा आज्यम्।
प्राणापानौ पवित्रौ। यजमान एव प्राणापानौ दधाति।
पुनराहारम्। एवमिव हि प्राणापानौ संचरतः। शुक्रमसि

ज्योतिरसि तेजोऽसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे।
त्रिर्यजुषा। त्रयं इमे लोकाः॥१९॥

एषां लोकानामाप्त्यै। त्रिः। त्र्यावृद्धि यज्ञः। अथो मेध्यत्वाय।
अथाज्यवतीभ्यामपः। रूपमेवासांमेतद्वर्णं दधाति। अपि
वा उताहुः। यथा ह वै योषां सुवर्णं२ हिरण्यं पेशलं
बिभ्रती रूपाण्यास्तै। एवमेता एतर्हीति। आपो वै सर्वा
देवताः॥२०॥

एषा हि विश्वेषां देवानां तनूः। यदाज्यम्। तत्रोभयोर्ममा२सा।
जामि स्यात्। यद्यजुषाऽऽज्यं यजुषाऽप उत्पुनीयात्।
छन्दसाऽप उत्पुनात्यजामित्वाय। अथो मिथुनत्वाय।
सवित्रियर्चा। सवितृप्रसूतं मे कर्मासदिति। सवितृप्रसूतमेवास्य
कर्म भवति। पृच्छो गांयत्रिया त्रिष्वमृद्धत्वाय। अद्विरेवौषधीः
सं नयति। ओषधीभिः पशून्। पशुभिर्यजमानम्। शुक्रं
त्वा शुक्रायां ज्योतिस्त्वा ज्योतिष्यर्चिस्त्वाऽर्चिषीत्याह
सर्वत्वाय। पर्याप्त्या अनन्तरायाय॥२१॥

ईक्षत आह शास्ते लोका देवता भवति पद च॥४॥ [४]

देवासुराः संयत्ता आसन्। स एतमिन्द्र आज्यस्यावकाशमपश्यत्।
तेनावैक्षत। ततो देवा अभवन्। पराऽसुराः। य
एवं विद्वानाज्यमवेक्षते। भवत्यात्मना। पराऽस्य
भ्रातृव्यो भवति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यदाज्येनान्यानि

हवीं ऋष्यभिघारयति॥ २२॥

अथ केनाज्यमिति। सत्येनेति ब्रूयात्। चक्षुर्वै सत्यम्।
सत्येनैवैनं दमि घारयति। ईश्वरो वा एषोऽन्धो भवितोः।
यश्चक्षुषाऽऽज्यमवेक्षते। निमील्यावेक्षेत। दाधारात्मश्चक्षुः।
अभ्याज्यङ्घारयति। आज्यङ्गृह्णाति॥ २३॥

छन्दांसि वा आज्यम्। छन्दांस्येव प्रीणाति। चतुर्जुह्वां
गृह्णाति। चतुष्पादः पशवः। पशून्नेवाव रुन्धे। अष्टावुपभृति।
अष्टाक्षरा गायत्री। गायत्रः प्राणः। प्राणमेव पशुषु दधाति।
चतुर्ध्रुवायाम्॥ २४॥

चतुष्पादः पशवः। पशुष्वेवोपरिष्ठात्प्रति तिष्ठति।
यजमानदेवत्या वै जुहूः। भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। चतुर्जुह्वाङ्गृह्णन्भूयो
गृहीयात्। अष्टावुपभृति गृह्णन्कर्त्तव्यः। यजमानायैव
भ्रातृव्यमुपस्ति करोति। गौर्वै सुचः। चतुर्जुह्वां गृह्णाति।
तस्माच्चतुष्पदी॥ २५॥

अष्टावुपभृति। तस्मादष्टाशफा। चतुर्ध्रुवायाम्। तस्माच्चतुः
स्तना। गामेव तत्संस्करोति। सास्मै संस्कृतेषु मूर्जन्दुहे।
यज्जुह्वाङ्गृह्णाति। प्रयाजेभ्यस्तत्। यदुपभृति। प्रयाजानूयाजेभ्यस्तत्।
सर्वस्मै वा एतद्यज्ञाय गृह्यते। यद्ध्रुवायामाज्यम्॥ २६॥

अभिघारयति गृह्णाति ध्रुवायाश्चतुष्पदी प्रयाजानूयाजेभ्यस्तद्धे च॥ ५॥ [५]

आपो देवीरग्रेषुवो अग्रेषुव इत्याह। रूपमेवासांमेतन्महिमानं

व्याचष्टे। अग्रं इमं यज्ञन्नयताग्रं यज्ञपतिमित्याह। अग्रं एव
 यज्ञन्नयन्ति। अग्रं यज्ञपतिम्। युष्मानिन्द्रोऽवृणीत वृत्रतूर्यं
 यूयमिन्द्रमवृणीध्वं वृत्रतूर्यं इत्याह। वृत्रं हं हनिष्यन्निन्द्र
 आपो वव्रे। आपो हेन्द्रं वव्रिरे। संज्ञामेवासांमेतत्सामानं
 व्याचष्टे। प्रोक्षिताः स्थेत्याह॥२७॥

तेनापः प्रोक्षिताः। अग्निर्देवेभ्यो निलायत। कृष्णो रूपं
 कृत्वा। स वनस्पतीन्प्राविशत्। कृष्णोऽस्याखरेष्ठोऽग्नये त्वा
 स्वाहेत्याह। अग्नयं एवैनं जुष्टं करोति। अथो अग्नेरेव
 मेधमव रुन्धे। वेदिरसि बर्हिषे त्वा स्वाहेत्याह। प्रजा वै
 बर्हिः। पृथिवी वेदिः॥२८॥

प्रजा एव पृथिव्यां प्रतिष्ठापयति। बर्हिरसि सुगन्धस्त्वा
 स्वाहेत्याह। प्रजा वै बर्हिः। यजमानः सुचः। यजमानमेव
 प्रजासु प्रतिष्ठापयति। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा पृथिव्यै त्वेति
 बर्हिरासाद्य प्रोक्षति। एभ्य एवैनल्लोकेभ्यः प्रोक्षति। अथ ततः
 सह सुचा पुरस्तात्प्रत्यञ्चङ्गन्धिं प्रत्युक्षति। प्रजा वै बर्हिः।
 यथा सूत्यै काल आपः पुरस्ताद्यन्ति॥२९॥

तादृगेव तत्। स्वधा पितृभ्य इत्याह। स्वधाकारो हि
 पितृणाम्। ऊर्ध्वं बर्हिषद् इति दक्षिणायै श्रोणेरोत्तरस्यै
 निनयति सन्तत्यै। मासा वै पितरो बर्हिषदः। मासानेव
 प्रीणाति। मासा वा ओषधीर्वर्धयन्ति। मासाः पचन्ति समृद्धौ।

अन॑तिस्कन्दन् ह पर्जन्यो॑ वर्षति। यत्रै॒तदे॒वङ्क्रियते॑॥३०॥

ऊ॒र्जा पृ॒थि॒वीङ्गच्छ॑तेत्या॒ह। पृ॒थि॒व्यामे॒वोर्ज॑न्दधाति।
तस्मा॑त्पृ॒थि॒व्या ऊ॒र्जा भु॑ञ्जते। ग्र॒न्थिं वि स्र॑सयति।
प्रज॑नयत्ये॒व तत्। ऊ॒र्ध्वं प्राश्च॑मुद्गूढं प्र॒त्यश्च॑मा य॑च्छति।
तस्मा॑त्प्रा॒चीन॑रेतो॑ धीयते। प्र॒तीचीः प्र॒जा जा॑यन्ते। विष्णोः
स्तूपो॑ऽसीत्या॒ह। य॒ज्ञो वै विष्णुः॑॥३१॥

य॒ज्ञस्य॑ धृ॒त्यै। पु॒रस्ता॑त्प्रस्तरं गृ॒ह्णाति। मु॒ख्यमे॒वैनं॑
करोति। इ॒यन्त॑ङ्गृह्णाति। प्र॒जाप॑तिना य॒ज्ञमु॒खेन॑ सम्मि॑तम्।
इ॒यन्त॑ङ्गृह्णाति। य॒ज्ञप॑रुषा सम्मि॑तम्। इ॒यन्त॑ङ्गृह्णाति। ए॒ताव॑द्वै
पु॒रुषे॑ वी॒र्य॑म्। वी॒र्य॑संमि॑तम्॥३२॥

अप॑रिमितङ्गृह्णाति। अप॑रिमित॒स्याव॑रुद्धौ। तस्मि॑न्प॒वित्रे॑
अपि॑ सृजति। यज॑मानो॒ वै प्र॑स्तरः। प्रा॒णापा॑नौ प॒वित्रे॑।
यज॑मान ए॒व प्रा॑णापा॒नौ द॑धाति। ऊ॒र्णाम्र॑दसन्त्वा
स्तृ॒णामी॑त्या॒ह। य॒थाय॑जुरे॒वैतत्। स्वा॒स॒स्थ॒न्दे॒वेभ्य॑ इत्या॒ह।
दे॒वेभ्य॑ ए॒वैन॑त्स्वा॒स॒स्थं क॑रोति॥३३॥

ब॒र्हिः स्तृ॑णाति। प्र॒जा वै ब॒र्हिः। पृ॒थि॒वी वेदिः॑। प्र॒जा ए॒व
पृ॒थि॒व्यां प्र॑तिष्ठापयति। अन॑तिदृश्नं स्तृ॑णाति। प्र॒जयै॒वैनं॑
प॒शुभि॑रन॑तिदृश्नं करोति। धा॒रय॑न्प्रस्तरं प॒रिधी॑न्परि॑ दधाति।
यज॑मानो॒ वै प्र॑स्तरः। यज॑मान ए॒व तत्स्व॒यं प॒रिधी॑न्परि॑
दधाति। ग॒न्ध॒र्वोऽसि॑ वि॒श्वाव॑सुरित्या॒ह॥३४॥

विश्वमेवायुर्यजमाने दधाति। इन्द्रस्य बाहुरसि दक्षिण
इत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। मित्रावरुणौ
त्वोत्तरतः परिधत्तामित्याह। प्राणापानौ मित्रावरुणौ।
प्राणापानावेवास्मिन्दधाति। सूर्यस्त्वा पुरस्तात् पात्वित्याह।
रक्षसामपहत्यै। कस्याश्चिदभिषस्त्या इत्याह। अपरिमितादेवैनं
पाति॥३५॥

वीतिहोत्रन्त्वा क्व इत्याह। अग्निमेव होत्रेण समर्धयति।
द्युमन्तः५ समिधीमहीत्याह समिद्धौ। अग्ने बृहन्तमध्वर
इत्याह वृद्धौ। विशो यन्त्रे स्थ इत्याह। विशां
यत्यै। उदीचीनाग्ने नि दधाति प्रतिष्ठित्यै। वसूनाः५
रुद्राणामादित्यानाः५ सदसि सीदेत्याह। देवतानामेव सदाने
प्रस्तरः५ सादयति। जुहूरसि घृताची नाम्नेत्याह॥३६॥

असौ वै जुहूः। अन्तरिक्षमुपभृत्। पृथिवी ध्रुवा। तासामेतदेव
प्रियन्नाम। यद्धृताचीति। यद्धृताचीत्याह। प्रियेणैवैना नाम्ना
सादयति। एता असदन्त्सुकृतस्य लोक इत्याह। सत्यं वै
सुकृतस्य लोकः। सत्य एवैनाः सुकृतस्य लोके सादयति।
ता विष्णो पाहीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञस्य धृत्यै।
पाहि यज्ञं पाहि यज्ञपतिं पाहि मां यज्ञनियमित्याह। यज्ञाय
यजमानायात्मने। तेभ्य एवाशिषमाशास्तेऽनात्यै॥३७॥

स्थेत्याह पृथिवी वेदिर्यन्ति क्रियते वीणुर्वीर्यसम्मितं करोत्याह पाति नाम्नेत्याह लोके सादयति पद

अ॒ग्निना॒ वै हो॒त्रा॑। दे॒वा असु॑रान॒भ्य॑भवन्। अ॒ग्नये॑
समि॒ध्यमा॑ना॒यानु॑ब्रूहीत्याह॒ भ्रातृ॑व्याभिभूत्यै। एक॑वि॒ंशति॑मिध्मदा
भवन्ति। एक॑वि॒ंशो वै पुरु॑षः। पुरु॑षस्या॒स्यै। प॒ञ्चद॑शेध्मदा॒रूप्य॑भ्य
द॑धाति। प॒ञ्चद॑श॒ वा अ॑र्धमा॒सस्य॑ रात्रयः। अ॒र्धमा॒सशः
संवत्स॑र आ॒प्यते। त्री॒न्प॑रि॒धीन्प॑रि॒ दधा॑ति॥३८॥

ऊ॒र्ध्वे समि॑धा॒वा द॑धाति। अ॒नूया॒जेभ्यः॑ समि॒धम॑ति॒ शिन॑ष्टि।
ष॒ट्प॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। वे॒देनो॑प॒
वाज॑यति। प्रा॒जाप॑त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जाप॑त्यः प्रा॒णः। यज॑मान
आह॑वनीयः। यज॑मान ए॒व प्रा॒णन्द॑धाति॥३९॥

त्रि॒रुप॑ वाजयति। त्रयो॒ वै प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति।
वे॒देनो॑प॒यत्य॑ सु॒वेण॑ प्रा॒जाप॑त्यमा॒घार॑मा घा॒रय॑ति। य॒ज्ञो
वै प्र॒जाप॑तिः। य॒ज्ञमे॒व प्र॒जाप॑तिं मुख॒त आर॑भते। अथो॑
प्र॒जाप॑तिः सर्वा॑ दे॒वताः॑। सर्वा॑ ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति।
अ॒ग्निम॑ग्नी॒त्रिस्त्रिः॑ सं मृ॒द्धीत्या॑ह। त्र्या॑वृद्धि॒ यज्ञः॑॥४०॥

अथो॒ रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै। प॒रि॒धीन्त्सं मा॑र्ष्टि। पु॒नात्ये॒वैनान्।
त्रि॒स्त्रिः सं मा॑र्ष्टि। त्र्या॑वृद्धि॒ यज्ञः॑। अथो॑ मे॒ध्यत्वा॑य। अथो॑
ए॒ते वै दे॒वाश्वाः॑। दे॒वाश्वा॑ने॒व तत्सं मा॑र्ष्टि। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
सम॑ष्ट्यै। आसी॑नोऽन्यमा॒घार॑मा घा॒रय॑ति॥४१॥

तिष्ठ॑न्नन्यम्। यथाऽनो॑ वा॒ रथ॑ वा॒ यु॒ञ्ज्यात्। ए॒वमे॒व
तद॑ध्व॒र्युर्य॑ज्ञं यु॒नक्ति॑। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॒भ्यू॒ढ्यै।

वहन्त्येनङ्गाम्याः पशवः। य एवं वेद। भुवनमसि वि
प्रथस्वेत्याह। यज्ञो वै भुवनम्। यज्ञ एव यजमानं प्रजया
पशुभिः प्रथयति। अग्ने यष्टरिदन्नम् इत्याह॥४२॥

अग्निर्वै देवानां यष्टा। य एव देवानां यष्टा। तस्मा एव
नमस्करोति। जुह्वेह्यग्निस्त्वा ह्वयति देवयज्याया उपभृदेहि
देवस्त्वा सविता ह्वयति देवयज्याया इत्याह। आग्नेयी वै
जुहूः। सावित्र्युपभृत्। ताभ्यामेवैने प्रसूत आदत्ते। अग्नाविष्णु
मा वामव क्रमिषमित्याह। अग्निः पुरस्तात्। विष्णुर्यज्ञः
पश्चात्॥४३॥

ताभ्यामेव प्रतिप्रोच्यात्या क्रामति। विजिहाथां मा
मा सन्ताप्तमित्याहाहिंसायै। लोकं मे लोककृतौ
कृणुतमित्याह। आशिषमेवैतामा शास्ते। विष्णोः
स्थानमसीत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। एतत्खलु वै
देवानामपराजितमायतनम्। यद्यज्ञः। देवानामेवापराजित
आयतने तिष्ठति। इत इन्द्रो अकृणोद्वीर्याणीत्याह॥४४॥

इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। समारभ्योर्ध्वो अध्वरो
दिविस्पृशमित्याह वृद्धौ। आघारमाघार्यमाणमनु समारभ्य।
एतस्मिन्काले देवाः सुवर्गं लोकमायन्। साक्षादेव यजमानः
सुवर्गं लोकमेति। अथो समृद्धेनैव यज्ञेन यजमानः
सुवर्गं लोकमेति। अहुतो यज्ञो यज्ञपतेरित्याहानात्यै।
इन्द्रावान्त्स्वाहेत्याह। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति। बृहद्वा

इत्याह॥४५॥

सुव॒र्गो वै लो॒को बृ॒हद्भाः। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑ सम॑ष्ट्यै।
यज॑मानदे॒वत्या॑ वै जु॒हूः। भ्रातृ॑व्यदे॒वत्यो॑पभृत्। प्रा॒ण
आ॒धारः। यत्सं॑स्पर्शय॑त्। भ्रातृ॑व्येऽस्य प्रा॒णन्द॑ध्यात्।
असं॑स्पर्शयन्न॒त्या क्रा॑मति। यज॑मान ए॒व प्रा॒णन्द॑धाति।
पा॒हि मा॑ऽग्ने दुश्च॑रिता॒दा मा॒ सुच॑रिते भ॒जेत्या॑ह॥४६॥

अ॒ग्निर्वा॒व प॒वित्रम्। वृ॒जिन॑मनृत॒न्दुश्च॑रितम्। ऋ॒जुक॑र्म॒ः
स॒त्यः सुच॑रितम्। अ॒ग्निरे॒वैनं॑ वृ॒जिना॑दनृताद्दुश्च॑रितात्पाति।
ऋ॒जुक॑र्म॒ स॒त्ये सुच॑रिते भजति। तस्मा॑दे॒वमा॒ शा॑स्ते।
आ॒त्मनो॑ गोपी॒थाय॑। शिरो॒ वा ए॒तद्य॑ज्ञस्य॑। यदा॑धारः।
आ॒त्मा ध्रु॒वा॥४७॥

आ॒धारमा॒धार्य॑ ध्रु॒वाः सम॑नक्ति। आ॒त्मन्ने॒व य॑ज्ञस्य॒ शिरः॑
प्रति॑ दधाति। द्विः सम॑नक्ति। द्वौ हि प्रा॑णापा॒नौ। तदा॑हुः।
त्रिरे॒व सम॑ञ्च्यात्। त्रिधा॑तु हि शिर॒ इति॑। शिर॑ इ॒वैतद्य॑ज्ञस्य॑।
अथो॒ त्रयो॒ वै प्रा॑णाः। प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। म॒खस्य॑
शिरो॑ऽसि॒ सञ्ज्योति॑षा॒ ज्योति॑रङ्गामि॒त्याह॑। ज्योति॑रे॒वास्मा॑
उ॒परि॑ष्ठादधाति। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्यानु॑ख्यात्यै॥४८॥

परि॑दधाति प्रा॒णन्द॑धाति हि य॒ज्ञो धा॑रयति नम॒ इत्या॑ह प॒श्चाद्वीर्या॑णीत्या॒ह भा॒ इत्या॑ह भ॒जेत्या॑ह
ध्रु॒वैवास्मि॑न्दधाति त्रीणि॒ च॥७॥

[७]

धिष्णि॑या॒ वा ए॒ते न्यु॑प्यन्ते। यद्व॒ह्ना। यद्वो॒ता। यद॑ध्व॒र्युः।

यदग्रीत्। यद्यजमानः। तान् यदन्तरेयात्। यजमानस्य प्राणान्त्सङ्कर्षेत्। प्रमायुकः स्यात्। पुरोडाशमपगृह्य सञ्चरत्यध्वर्युः॥४९॥

यजमानायैव तल्लोकः शिषति। नास्य प्राणान्त्सङ्कर्षति। न प्रमायुको भवति। पुरस्तात् प्रत्यङ्मासीनः। इडाया इडामा दधाति। हस्त्याः होत्रे। पशवो वा इडा। पशवः पुरुषः। पशुष्वेव पशून्प्रतिष्ठापयति। इडायै वा एषा प्रजातिः॥५०॥

तां प्रजातिं यजमानोऽनु प्र जायते। द्विरङ्गुलावनक्ति पर्वणोः। द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्यै। सकृदुप स्तृणाति। द्विरा दधाति। सकृदभि घोरयति। चतुः संपद्यते। चत्वारि वै पशोः प्रतिष्ठानानि। यावानेव पशुः। तमुपह्वयते॥५१॥

मुखमिव प्रत्युपह्वयेत। संमुखानेव पशूनुप ह्वयते। पशवो वा इडा। तस्मात्साऽन्वारभ्या। अध्वर्युणां च यजमानेन च। उपहूतः पशुमानं सानीत्याह। उप ह्येनौ ह्वयते होता। इडायै देवतानामुपह्वे। उपहूतः पशुमान्भवति। य एवं वेद॥५२॥

यां वै हस्त्यामिडामादधाति। वाचः सा भागधेयम्। यामुपह्वयते। प्राणानां सा। वाचं चैव प्राणांश्चाव रुन्धे। अथ वा एतर्ह्युपहूतायामिडायाम्। पुरोडाशस्यैव बर्हिषदो मीमांसा। यजमानन्देवा अब्रुवन्। हविर्नो निर्वपेति। नाहमभागो निर्वपस्यामीत्यब्रवीत्॥५३॥

न मयाऽभा॒गयाऽनु॑वक्ष्य॒थेति॑ वाग॑ब्रवीत्। नाहम॑भा॒गा पु॑रोनुवा॒क्या भवि॑ष्यामीति॑ पु॒रोनुवा॒क्या। नाहम॑भा॒गा या॒ज्या भवि॑ष्यामीति॑ या॒ज्या। न मयाऽभा॒गेन॑ वर्ष॑द्वरिष्य॒थेति॑ वष॑द्वारः। यद्य॑जमानभा॒गन्नि॒धाय॑ पु॒रोडा॑शं ब॒र्हिष॑दं क॒रोति॑। ताने॒व तद्वा॒ग्निः क॒रोति॑। च॒तुर्धा॑ क॒रोति॑। च॒त॒स्रो दि॑शः। दि॒क्ष्वेव॑ प्र॒ति॒तिष्ठ॑ति। ब॒र्हिष॑दं क॒रोति॑॥५४॥

यज॑मानो वै पु॒रोडा॑शः। प्र॒जा ब॒र्हिः। यज॑मानमे॒व प्र॒जासु॑ प्र॒ति॒ष्ठाप॑यति। तस्मा॑द॒स्थाऽन्याः॑ प्र॒जाः प्र॒ति॒तिष्ठ॑न्ति। मा॒२सेना॒न्याः। अथो॑ ख॒ल्वाहुः॑। दक्षि॑णा वा ए॒ता ह॑विर्य॒ज्ञस्या॑न्तर्वे॒द्यव॑ रु॒ध्यन्ते॑। यत्पु॑रोडा॑शं ब॒र्हिष॑दं क॒रोतीति॑। च॒तुर्धा॑ क॒रोति॑। च॒त्वारो॑ ह्ये॒ते ह॑विर्य॒ज्ञस्य॑र्त्विजः॥५५॥

ब्र॒ह्मा हो॒ताऽध्व॑र्युर॒ग्रीत्। तम॒भि मृ॑शेत्। इ॒दं ब्र॒ह्मणः॑। इ॒दं॑ हो॒तुः। इ॒दम॑ध्व॒र्योः। इ॒दम॑ग्री॒ध इति॑। यथे॒वादः॑ सौ॒म्येऽध्व॑रे। आ॒देश॑मृ॒त्विग्भ्यो॑ दक्षि॑णा नी॒यन्ते॑। ता॒दृगे॒व तत्। अ॒ग्रीधे॑ प्रथ॒माया॑ द॒धाति॑॥५६॥

अ॒ग्निमु॑खा ह्यृ॒द्धिः। अ॒ग्निमु॑खामे॒वर्द्धि॑ यज॑मान ऋ॒ध्नोति॑। स॒कृदु॑प॒स्तीर्य॑ द्वि॒राद॑धत्। उ॒प॒स्तीर्य॑ द्वि॒रभि॑ घा॒रय॑ति। ष॒द्वप॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तूने॒व प्री॑णाति। वे॒देन॑ ब्र॒ह्मणे॑ ब्र॒ह्मभा॒गं परि॑हरति। प्रा॒जाप॒त्यो वै वे॒दः। प्रा॒जाप॒त्यो ब्र॒ह्मा॥५७॥

स॒वि॒ता य॒ज्ञस्य॒ प्रसू॑त्यै। अथ॒ काम॑म॒न्येन॑। ततो॒ होत्रे॑।
म॒ध्यं वा ए॒तद्य॒ज्ञस्य॑। यद्धोता॑। म॒ध्यत॒ एव॒ य॒ज्ञं प्री॑णाति।
अथा॑ध्व॒र्यवे॑। प्र॒ति॒ष्ठा वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑। यदध्व॒र्युः।
तस्मा॑द्धवि॒र्य॒ज्ञस्यै॒तामे॒वावृ॑त॒मनु॑॥५८॥

अ॒न्या दक्षि॑णा नीयन्ते। य॒ज्ञस्य॒ प्रति॑ष्ठित्यै। अ॒ग्निम॑ग्नीत्स॒कृत्स॑कृत्सं
मृ॒ङ्गीत्या॑ह। परा॑डिव॒ ह्येत॑र्हि य॒ज्ञः। इ॒षिता॒ दैव्या॒ होता॑र॒
इत्या॑ह। इ॒षित॑ः हि कर्म॑ क्रि॒यते॑। भ॒द्रवा॒च्याय॑ प्रेषि॑तो
मा॒नुषः॑ सू॒क्तवा॒काय॑ सू॒क्ता ब्रू॑हीत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा
शा॑स्ते। स्व॒गा दैव्या॒ होत॑र्य॒ इत्या॑ह। य॒ज्ञमे॒व तत्स्व॒गा
क॑रोति। स्व॒स्तिर्मा॑नु॒षेभ्य॑ इत्या॑ह। आ॒शिष॑मे॒वैता॒मा
शा॑स्ते। शं योर्ब्रू॑हीत्या॑ह। शं॒युमे॒व बा॑र॒हस्प॒त्यं भा॑ग॒धेये॑न॒
सम॑र्धयति॥५९॥

च॒रत्य॑ध्व॒र्युः प्रजा॑तिर्ह्यते वेदा॑ब्रवीद्वर॒हिष॑दं करोत्यृ॒त्विजो॑ दधाति ब्र॒ह्माऽनु॑करोति च॒त्वारि॑ च॥६०॥[८]

अथ॒ सु॒चा॒वनु॑ष्टु॒ग्भ्यां वाज॑वती॒भ्यां व्यू॑हति। प्र॒ति॒ष्ठा वा
अ॒नु॒ष्टुक्। अन्नं॒ वाजः॒ प्रति॑ष्ठित्यै। अ॒न्नाद्य॒स्याव॑रुद्धौ। प्राचीं॑
जु॒हूमू॑हति। जा॒ताने॒व भ्रात॑र्य॒न्प्रणु॑दते। प्र॒तीची॑मुप॒भृत॑म्।
ज॒निष्य॑मा॒णाने॒व प्रति॑नुदते। सवि॑षूच ए॒वापो॑ह्य स॒पत्नान्
यज॑मानः। अ॒स्मि॒ल्लोके॒ प्रति॑तिष्ठति॥६०॥

द्वा॒भ्याम्। द्विप्र॑तिष्ठो हि। वसु॑भ्यस्त्वा रु॒द्रेभ्य॑स्त्वाऽऽदि॒त्येभ्य॑स्त्वेत्या॑ह।
य॒थाय॑जु॒रेवै॑तत्। सु॒क्षु प्र॑स्तर॒मन॑क्ति। इ॒मे वै लो॒काः सु॒चः।
यज॑मानः प्रस्तरः। यज॑मानमे॒व तेज॑साऽन॒क्ति। त्रेधा॑ऽन॒क्ति।

त्रयं इमे लोकाः॥६१॥

एभ्य एवैनं लोकेभ्योऽनक्ति। अभिपूर्वमनक्ति। अभिपूर्वमेव
यजमानन्तेजसाऽनक्ति। अक्तं रिहाणा इत्याह। तेजो वा
आज्यम्। यजमानः प्रस्तरः। यजमानमेव तेजसाऽनक्ति।
वियन्तु वय इत्याह। वयं एवैनं कृत्वा। सुवर्गं लोकं
गमयति॥६२॥

प्रजां योनिं मा निर्मृक्षमित्याह। प्रजायै गोपीथाय।
आप्यायन्तामाप ओषधय इत्याह। आप एवौषधीरा
प्याययति। मरुतां पृषतयः स्थेत्याह। मरुतो वै वृष्ट्या
ईशते। वृष्टिमेवाव रुन्धे। दिवं गच्छ ततो नो वृष्टिमेरयेत्याह।
वृष्टिर्वै द्यौः। वृष्टिमेवाव रुन्धे॥६३॥

यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्यायुर्म्यते।
आयुष्पा अग्नेऽस्यायुर्म पाहीत्याह। आयुरेवात्मन्धत्ते।
यावद्वा अध्वर्युः प्रस्तरं प्रहरति। तावदस्य चक्षुर्म्यते।
चक्षुष्पा अग्नेऽसि चक्षुर्म पाहीत्याह। चक्षुरेवात्मन्धत्ते।
ध्रुवाऽसीत्याह प्रतिष्ठित्यै। यं परिधिं पर्यधत्था इत्याह॥६४॥

यथायजुरेवैतत्। अग्ने देव पुणिभिर्वीयमाण इत्याह। अग्रयं
एवैनं जुष्टं करोति। तन्त एतमनु जोषं भरामीत्याह।
सजातानेवास्मा अनुकान्करोति। नेदेष त्वदपचेतयाता
इत्याहानुख्यात्यै। यज्ञस्य पाथ उप समितमित्याह।
भूमानमेवोपैति। परिधीन्प्र हरति। यज्ञस्य समिष्ट्यै॥६५॥

सुचौ सं प्रस्रावयति। यदेव तत्र क्रूरम्। तत्तेन
 शमयति। जुह्वामुपभृतम्। यजमानदेवत्या वै जुहूः।
 भ्रातृव्यदेवत्योपभृत्। यजमानायैव भ्रातृव्यमुपस्तिं करोति।
 सः३३स्रावभागाः स्थेत्याह। वसवो वै रुद्रा आदित्याः
 सः३३स्रावभागाः। तेषान्तद्भागधेयम्॥६६॥

तानेव तेन प्रीणाति। वैश्वदेव्यर्चा। एते हि विश्वे देवाः।
 त्रिष्टुग्भवति। इन्द्रियं वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने
 दधाति। अग्नेर्वामपन्नगृहस्य सदसि सादयामीत्याह। इयं
 वा अग्निरपन्नगृहः। अस्या एवैने सद्ने सादयति। सुम्नाय
 सुम्निनी सुम्ने मां धत्तमित्याह॥६७॥

प्रजा वै पशवः सुम्नम्। प्रजामेव पशूनात्मन्धत्ते। धुरि धुर्यौ
 पातमित्याह। जायापत्योर्गोपीथाय। अग्नेऽदध्यायोऽशीततनो
 इत्याह। यथायजुरेवैतत्। पाहि माऽद्य दिवः पाहि प्रसित्यै
 पाहि दुरिष्ठ्यै पाहि दुरद्वन्धे पाहि दुश्चरितादित्याह।
 आशिषमेवैतामा शास्ते। अविषन्नः पितुं कृणु सुषदा योनिः३
 स्वाहेतीध्मसंवृश्चनान्यन्वाहार्यपचनेऽभ्याधाय फलीकरणहोमं
 जुहोति। अतिरिक्तानि वा इध्मसं वृश्चनानि॥६८॥

अतिरिक्ताः फलीकरणाः। अतिरिक्तमाज्योच्छेषणम्।
 अतिरिक्त एवातिरिक्तन्दधाति। अथो अतिरिक्तेनैवातिरिक्तमात्स्वाऽव
 रुन्धे। वेदिर्देवेभ्यो निलायत। तां वेदेनान्वविन्दन्। वेदेन

वेदिं विविदुः पृथिवीम्। सा पंप्रथे पृथिवी पार्थिवानि। गर्भं
बिभर्ति भुवनेष्वन्तः। ततो यज्ञो जायते विश्वदानिरिति
पुरस्तात्स्तम्बयजुषो वेदेन वेदिं संमार्घ्यनुवित्यै॥६९॥

अथो यद्वेदश्च वेदिश्च भवतः। मिथुनत्वाय प्रजात्यै।
प्रजापतेर्वा एतानि श्मश्रूणि। यद्वेदः। पत्न्या उपस्थ
आस्यति। मिथुनमेव करोति। विन्दते प्रजाम्। वेदः
होताऽऽहवनीयात्स्तृणन्नेति। यज्ञमेव तत्सन्तनोत्योत्तरस्मादर्धमास
तः सन्ततमुत्तरेऽर्धमास आलभते॥७०॥

तङ्कालेकाल आगते यजते। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। स त्वा
अध्वर्युः स्यात्। यो यतो यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयतीति।
वाताद्वा अध्वर्युर्यज्ञं प्रयुङ्के। देवा गातुविदो गातुं वित्वा
गातुमितेत्याह। यत एव यज्ञं प्रयुङ्के। तदेनं प्रतिष्ठापयति।
प्रति तिष्ठति प्रजया पशुभिर्यजमानः॥७१॥

तिष्ठतीमे लोका गमयति द्यौर्वृष्टिमेवावरुन्धे पर्यधत्था इत्याहु समिष्टे भागधेयन्धत्तमित्याहु वा इध्मसं
वृश्चनान्यनुवित्यै लभते यजमानः॥९॥ [९]

यो वा अयथादेवतं यज्ञमुपचरति। आ देवताभ्यो वृश्च्यते।
पापीयान्भवति। यो यथादेवतम्। न देवताभ्य आवृश्च्यते।
वसीयान्भवति। वारुणो वै पाशः। इमं विष्यामि वरुणस्य
पाशमित्याह। वरुणपाशादेवेना मुञ्चति। सवितृप्रसूतो
यथादेवतम्॥७२॥

न देवताभ्य आवृश्च्यते। वसीयान्भवति। धातुश्च योनौ

सुकृतस्य लोक इत्याह। अग्निर्वै धाता। पुण्यकर्म
सुकृतस्य लोकः। अग्निरेवैनाम्धाता। पुण्ये कर्मणि सुकृतस्य
लोके दधाति। स्योनं मे सह पत्या करोमीत्याह।
आत्मनश्च यजमानस्य चानात्यै सन्त्वाय। समायुषा सं
प्रजयेत्याह॥ ७३॥

आशिषमेवैतामा शास्ते पूर्णपात्रे। अन्ततोऽनुष्टुभा। चतुष्पद्वा
एतच्छन्दः प्रतिष्ठितं पत्न्यै पूर्णपात्रे भवति। अस्मिल्लोके
प्रतिष्ठितानीति। अस्मिन्नेव लोके प्रतिष्ठति। अथो वाग्वा
अनुष्टुक्। वाङ्मिथुनम्। आपो रेतः प्रजननम्। एतस्माद्वै
मिथुनाद्विद्योतमानः स्तनयन्वर्षति। रेतः सिञ्चन्॥ ७४॥

प्रजाः प्रजनयन्। यद्वै यज्ञस्य ब्रह्मणा युज्यते। ब्रह्मणा वै तस्य
विमोकः। अद्भिः शान्तिः। विमुक्तं वा एतर्हि योक्तुं ब्रह्मणा।
आदायै नृत्पत्नीं सहाप उपगृहीते शान्त्यै। अञ्जलौ पूर्णपात्रमा
नयति। रेत एवास्यां प्रजान्दधाति। प्रजया हि मनुष्यः पूर्णः।
मुखं वि मृष्टे। अवभृथस्यैव रूपं कृत्वोत्तिष्ठति॥ ७५॥

सवितृप्रसूतो यथादेवतं प्रजयेत्याह सिञ्चन्मृष्ट एकं च॥ १०॥ [१०]

परिवेषो वा एष वनस्पतीनाम्। यदुपवेषः। य एवं
वेद। विन्दते परिवेष्टारम्। तमुत्कुरे। यन्देवा मनुष्येषु।
उपवेषमधारयन्। ये अस्मदपं चेतसः। तानस्मभ्यमिहा
कुरु। उपवेषोपं विद्धि नः॥ ७६॥

प्रजां पुष्टिमथो धनम्। द्विपदो नश्चतुष्पदः। ध्रुवाननपगान्कुर्विति
 पुरस्तात्प्रत्यञ्चमुप गूहति। तस्मात्पुरस्तात्प्रत्यञ्चः शूद्रा
 अवस्यन्ति। स्थविमत उपगूहति। अप्रतिवादिन
 एवैनान्कुरुते। धृष्टिर्वा उपवेषः। शुचर्तो वज्रो ब्रह्मणा
 स५शितः। योपवेषे शुक्। साऽमुमृच्छतु यं द्विष्म
 इति॥७७॥

अथास्मै नाम गृह्य प्रहरति। निरुमुन्नुद ओकसः। सपत्नो
 यः पृतन्यति। निर्बाध्येन हविषा। इन्द्र एणं पराशरीत्। इहि
 तिस्रः परावतः। इहि पञ्च जना५ अति। इहि तिस्रोऽति
 रोचनायावत्। सूर्यो असद्विवि। परमान्त्वा परावतम्॥७८॥
 इन्द्रो नयतु वृत्रहा। यतो न पुनरायसि। शश्वतीभ्यः
 समाभ्य इति। त्रिवृद्धा एष वज्रो ब्रह्मणा स५शितः। शुचैवैनं
 विध्वा। एभ्यो लोकेभ्यो निर्णुद्य। वज्रेण ब्रह्मणा स्तृणुते।
 हतोऽसाववधिष्मामुमित्याह स्तृत्यै। यं द्विष्यात्तन्ध्यायेत्।
 शुचैवैनमर्पयति॥७९॥

प्रत्युष्टन्दिवः शिल्पमयंज्ञो घृतं च देवासुराः स एतमिन्द्र आपो देवीरग्निना धिष्ण्या
 अथ सुचौ यो वा अयंथादेवतं परिवेषो वा एकादशः॥११॥

प्रत्युष्टमयंज्ञ एषा हि विश्वेषान्देवानामूर्जा पृथिवीमथो रक्षसान्तां प्रजातिन्द्वाभ्यान्तङ्कालेकाले
 नवसप्ततिः॥७९॥

प्रत्युष्टमर्पयति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके तृतीयः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ चतुर्थः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः प्रपाठकः ॥

ब्रह्मणे ब्राह्मणमालभते। क्षत्राय राजन्यम्। मरुद्भ्यो वैश्यम्।
तपसे शूद्रम्। तमसे तस्करम्। नारकाय वीरहणम्। पाप्मनं
क्लीबम्। आक्रयायायोगूम्। कामाय पुंश्चलूम्। अतिक्रुष्टाय
मागधम्॥१॥

गीताय सूतम्। नृत्ताय शैलूषम्। धर्माय सभाचरम्। नर्माय
रेभम्। नरिष्ठायै भीमलम्। हसाय कारिम। आनन्दाय
स्त्रीषखम्। प्रमुदे कुमारीपुत्रम्। मेधायै रथकारम्। धैर्याय
तक्षाणम्॥२॥

श्रमाय कौलालम्। मायायै कार्मारम्। रूपाय मणिकारम्।
शुभे वपम्। शरव्याया इषुकारम्। हेत्यै धन्वकारम्। कर्मणे
ज्याकारम्। दिष्टाय रज्जुसर्गम्। मृत्यवे मृगयुम्। अन्तकाय
श्वनितम्॥३॥

सन्धये जारम्। गेहायोपपतिम्। निर्ऋत्यै परिवित्तम्।
आर्त्यै परिविविदानम्। अराध्यै दिधिषूपतिम्। पवित्राय
भिषजम्। प्रज्ञानाय नक्षत्रदर्शम्। निष्कृत्यै पेशस्कारीम्।
बलायोपदाम्। वर्णायानूरुधम्॥४॥

नदीभ्यः पौञ्जिष्टम्। ऋक्षीकाभ्यो नैषादम्। पुरुषव्याघ्राय
दुर्मदम्। प्रयुद्ध उन्मत्तम्। गन्धर्वाप्सराभ्यो ब्रात्यम्।

स॒र्पदे॒वज॒नेभ्योऽप्र॑तिपदम्। अवै॑भ्यः कित॒वम्। इ॒र्यता॑या
अकि॑तवम्। पि॒शाचे॒भ्यो बि॑दलका॒रम्। या॒तुधा॑ने॒भ्यः
कण्ट॑कका॒रम्॥५॥

उ॒त्सादे॒भ्यः कु॒ञ्जम्। प्र॒मुदे॑ वाम॒नम्। द्वा॒भ्यः स्ना॒मम्।
स्वप्रा॑या॒न्धम्। अध॑र्माय बधि॒रम्। सं॒ज्ञा॒नाय॑ स्मरका॒रीम्।
प्र॒का॒मोद्या॑योप॒सद॑म्। आ॒शि॒क्षायै॑ प्र॒श्जिन॑म्। उ॒प॒शि॒क्षाया॑
अभि॑प्र॒श्जिन॑म्। म॒र्यादा॑यै प्र॒श्जवि॒वाक॑म्॥६॥

ऋ॒त्यै स्ते॒नहृ॑दयम्। वैर॑ह॒त्याय॑ पि॒शुन॑म्। वि॒वि॒त्त्यै क्ष॑त्तारम्।
औ॒प॒द्र॒ष्टाय॑ सङ्ग॒ही॒तार॑म्। बला॑यानुच॒रम्। भू॒म्ने प॑रिष्क॒न्दम्।
प्रि॒याय॑ प्रि॒यवा॒दिन॑म्। अरि॑ष्ट्या अश्व॒साद॑म्। मे॒धाय॑ वासः
प॒ल्पू॒लीम्। प्र॒का॒माय॑ रजयि॒त्रीम्॥७॥

भा॒यै दा॒र्वाहा॑रम्। प्र॒भाया॑ आग्ने॒न्धम्। नाक॑स्य
पृ॒ष्ठाया॑भिषे॒त्तार॑म्। ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टपा॑य पात्रनिर्णे॒गम्।
दे॒वलो॒काय॑ पे॒शि॒तार॑म्। म॒नुष्य॑लो॒काय॑ प्र॒करि॑तारम्।
सर्वे॑भ्यो लो॒केभ्य॑ उप॒से॒त्तार॑म्। अव॑र्त्यै व॒धायो॑पमन्थि॒तार॑म्।
सु॒व॒र्गाय॑ लो॒काय॑ भा॒गदु॒घम्। व॒र्षि॑ष्ठाय॒ नाका॑य
परि॑वे॒ष्टार॑म्॥८॥

अ॒र्मे॒भ्यो ह॑स्ति॒पम्। ज॒वाया॑श्व॒पम्। पु॒ष्ट्यै गो॑पा॒लम्।
तेज॑सेऽजपा॒लम्। वी॒र्या॑याविपा॒लम्। इ॒रायै॑ की॒नाश॑म्।
की॒लाला॑य सु॒राका॑रम्। भ॒द्राय॑ गृह॒पम्। श्रेय॑से वि॒त्तध॑म्।

अध्यक्षायानुक्षत्तारम्॥९॥

मन्यवेऽयस्तापम्। क्रोधाय निसुरम्। शोकायाभिसुरम्।
उत्कूलविकूलाभ्यान्निस्थिनम्। योगाय योक्तारम्। क्षेमाय
विमोक्तारम्। वपुषे मानस्कृतम्। शीलायाञ्जनीकारम्।
निर्ऋत्यै कोशकारीम्। यमायासूम्॥१०॥

यम्यै यमसूम्। अथर्वभ्योऽवतोकाम्। संवत्सराय
पर्यारिणीम्। परिवत्सरायाविजाताम्। इदावत्सरायापस्कद्वरीम्।
इद्वत्सरायातीत्ववरीम्। वत्सराय विजर्जराम्। सर्वन्त्सराय
पलिक्रीम्। वनाय वनपम्। अन्यतोरण्याय दावपम्॥११॥

सरोभ्यो धैवरम्। वेशन्ताभ्यो दाशम्। उपस्थावरीभ्यो
बैन्दम्। नड्बुलाभ्यः शौष्कलम्। पार्याय कैवर्तम्। अवार्याय
मार्गारम्। तीर्थेभ्य आन्दम्। विषमेभ्यो मैनालम्। स्वनेभ्यः
पर्णकम्। गुहाभ्यः किरातम्। सानुभ्यो जम्भकम्। पर्वतेभ्यः
किंपूरुषम्॥१२॥

प्रतिश्रुत्काया ऋतुलम्। घोषाय भुषम्। अन्ताय बहुवादिनम्।
अनन्ताय मूकम्। महसे वीणावादम्। क्रोशाय तूणवध्मम्।
आक्रन्दाय दुन्दुभ्याघातम्। अवरस्पराय शङ्खध्मम्।
ऋभुभ्योजिनसन्धायम्। साध्येभ्यश्चर्मणम्॥१३॥

बीभत्सायै पौल्कसम्। भूत्यै जागरणम्। अभूत्यै स्वपनम्।
तुलायै वाणिजम्। वर्णाय हिरण्यकारम्। विश्वेभ्यो देवेभ्यः

सिध्मलम्। पश्चाद्दोषाय ग्लान्वम्। ऋत्यै जनवादिनम्। व्युद्ध्या
अपगल्भम्। सः शरायं प्रच्छिदम्॥१४॥

हसाय पुंश्चलूमा लभते। वीणावादङ्गणकङ्गीताय।
यादसे शाबुल्याम्। नर्माय भद्रवतीम्। तूणवध्मङ्गामण्यं
पाणिसङ्घातचृत्ताय। मोदायानुक्रोशकम्। आनन्दाय
तलवम्॥१५॥

अक्षराजाय कितवम्। कृताय सभाविनम्। त्रेताया
आदिनवदरुशम्। द्वापराय बहिः सदम्। कलये सभास्थाणुम्।
दुष्कृताय चरकाचार्यम्। अध्वने ब्रह्मचारिणम्। पिशाचेभ्यः
सैलगम्। पिपासायै गोव्यच्छम्। निर्ऋत्यै गोघातम्। क्षुधे
गोविकर्तम्। क्षुत्तृष्णाभ्यान्तम्। यो गां विकृन्तन्तं मांसं
भिक्षमाण उपतिष्ठते॥१६॥

भूम्यै पीठसर्पिणमा लभते। अग्नयेऽसलम्। वायवे
चाण्डालम्। अन्तरिक्षाय वःशनर्तिनम्। दिवे खलतिम्।
सूर्याय हर्यक्षम्। चन्द्रमसे मिर्मिरम्। नक्षत्रेभ्यः किलासम्।
अहे शुक्लं पिङ्गलम्। रात्रियै कृष्णं पिङ्गाक्षम्॥१७॥

वाचे पुरुषमा लभते। प्राणमपानव्याँनमुदानं समानन्तान्
वायवे। सूर्याय चक्षुरा लभते। मनश्चन्द्रमसे। दिग्भ्यः श्रोत्रम्।
प्रजापतये पुरुषम्॥१८॥

अथैतानरूपेभ्य आलभते। अतिह्रस्वमतिदीर्घम्।

अतिकृशमत्य॑सलम्। अति॑शुक्लमति॑कृष्णम्। अति॑श्लक्ष्णमति॑लोम
अति॑किरिटमति॑दन्तुरम्। अति॑मिर्मिरमति॑मेमिषम्। आ॒शायै॑
जा॒मिम्। प्र॒ती॒क्षायै॑ कुमा॒रीम्॥१९॥

ब्रह्म॑णे गी॒ताय॑ श्रमा॑य स॒न्धयै॑ न॒दीभ्य॑ उत्सा॒देभ्य॑ ऋ॒त्यै भा॒या अ॒र्मेभ्यो॑ म॒न्यवे॑ य॒म्यै
दश॑दश॒ सरो॑भ्यो॒ द्वाद॑श॒ प्रति॑श्रु॒त्कायै॑ बीभृ॒त्सायै॑ दश॑दश॒ हसा॑य स॒प्ताक्ष॑रा॒जाय॑ त्रयो॑दश॒
भू॒म्यै दश॑ वा॒चे षड॑थ॒ नवै॑का॒न्नवि॑शतिः॥१९॥

ब्रह्म॑णे य॒म्यै नव॑दश॥१९॥

ब्रह्म॑णे कुमा॒रीम्॥

हरिः॑ ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके चतुर्थः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ पञ्चमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः प्रपाठकः ॥

स॒त्यं प्र॑पद्ये। ऋ॒तं प्र॑पद्ये। अ॒मृतं॑ प्र॑पद्ये। प्र॒जाप॑तेः
प्रि॒यान्त॑नु॒वमनो॑र्ता॒ प्र॑पद्ये। इ॒दम॒हं प॑ञ्चद॒शेन॑ व॒ज्रेण॑। द्विष॑न्तं
भ्रात॑व्यम॒व क्रामा॑मि। योऽस्मा॑न्देष्टि॑। यं च॑ व॒यं द्विष्मः॑।
भूर्भुवः॑ सु॒वः। हिम्॥१॥

सत्यन्दश॥१॥ [१]

प्र वो॒ वाजा॑ अ॒भिद्य॑वः। ह॒विष्म॑न्तो घृ॒ताच्या॑। दे॒वाञ्जि॑गाति
सु॒म्रयुः॑। अ॒ग्र आया॑हि वी॒तये॑। गृ॒णानो॑ ह॒व्यदा॑तये। नि होता॑
सत्सि ब॒र्हिषि॑। तन्त्वा॑ स॒मिद्वि॑र॒ङ्गिरः॑। घृ॒तेन॑ व॒र्धयाम॑सि।
बृ॒हच्छो॑चा यविष्ठ॒। स नः॑ पृ॒थुः श्र॒वाय्य॑म्॥२॥

अच्छा॑ दे॒व वि॒वास॑सि। बृ॒हद॑ग्रे सु॒वीर्य॑म्। ई॒डेन्यो॑
नम॑स्य॒स्तिरः॑। तमा॑सि द॒र्शतः॑। स॒मग्नि॑रि॒ध्यते॑ वृषा॑। वृषो॑
अ॒ग्निः स॒मिध्य॑ते। अ॒श्वो न॑ दे॒ववा॑हनः। तं ह॒विष्म॑न्त
ई॒डते॑। वृष॑णन्त्वा व॒यं वृष॑न्। वृषा॑णः स॒मिधी॑महि॥३॥

अ॒ग्रे दी॑द्य॒तं बृ॒हत्। अ॒ग्निं दू॑तं वृणीमहे। होता॑रं वि॒श्ववे॑दसम्।
अ॒स्य य॒ज्ञस्य॑ सु॒क्रतु॑म्। स॒मिध्य॑मानो अ॒ध्वरे॑। अ॒ग्निः पा॑व॒क
ई॒ड्यः॑। शो॒चिष्कै॑श॒स्तमी॑महे। स॒मिद्धो॑ अ॒ग्र आ॑हुत। दे॒वान्
य॑क्षि स्व॒ध्वर॑। त्वं हि ह॒व्यवा॑डसि। आ जु॑होत दु॒वस्य॑त।
अ॒ग्निं प्र॑य॒त्यध्व॑रे। वृणी॑ध्वं ह॒व्यवा॑हनम्। त्वं वरु॑ण उ॒त
मि॒त्रो अ॑ग्रे। त्वां व॑र्धन्ति म॒तिभि॑र्वसि॒ष्ठाः। त्वे वसु॑ सुषण॒नानि॑

सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥४॥

श्रुवाव्यमिधोमृह्यसि सुत च॥२॥ [२]

अग्ने॑ महा॑ अ॒सि ब्राह्म॑ण भार॒त। असा॒वसौ॑। दे॒वेद्धो॑
मन्वि॑द्धः। ऋषि॑ष्टुतो वि॒प्रा॒नुम॑दितः। क॒वि॒शस्तो॑ ब्रह्म॑सं॒शितो॑
घृ॒ताह॑वनः। प्र॒णीर्य॑ज्ञाना॑म्। र॒थीर॑ध्व॒राणा॑म्। अ॒तूर्तो॑ हो॒ता।
तूर्णि॑र॒हव्य॑वाद्। आ॒स्पात्रं॑ जुहूर्दे॒वाना॑म्॥५॥

च॒मसो॑ दे॒वपा॑नः। अ॒रा॑ इ॒वाग्ने॑ ने॒मिर्दे॒वास्त्वं प॑रिभूर॑सि।
आ व॑ह दे॒वान् यज॑मानाय। अ॒ग्निम॑ग्न॒ आव॑ह। सोम॑माव॑ह।
अ॒ग्निमाव॑ह। प्र॒जाप॑ति॒माव॑ह। अ॒ग्नीषो॑मा॒वाव॑ह। इ॒न्द्रा॒ग्नी
आव॑ह। इ॒न्द्रमाव॑ह। म॒हेन्द्र॑माव॑ह। दे॒वा॑ अ॒ज्य॒पा॑
आव॑ह। अ॒ग्नि॑ हो॒त्रायाव॑ह। स्वं म॑हि॒मान॒मा व॑ह। आ चा॑ग्ने
दे॒वान् व॑ह। सु॒यजा॑ च यज जा॒तवे॑दः॥६॥

दे॒वाना॑मिन्द्र॒मा व॑ह षट् च॥३॥ [३]

अ॒ग्निर्हो॒ता वे॒त्व॒ग्निः। हो॒त्रं वै॑त्तु प्रा॒वि॒त्रम्। स्मो व॒यम्। सा॒धु
ते॑ यज॒मान दे॒वता॑। घृ॒तव॑तीमध्व॒र्यो सु॒च॒मास्य॑स्व। दे॒वायु॑वं
वि॒श्ववा॑राम्। ई॒डा॒महै॑ दे॒वा॑ ई॒डे॒न्यान्। न॒म॒स्याम॑ नम॒स्यान्।
यजा॑म॒ यज्ञि॑यान्॥७॥

अ॒ग्निर्हो॒ता नव॑॥४॥ [४]

स॒मिधो॑ अ॒ग्न आ॒ज्य॑स्य वियन्तु। तनून॑पा॒द॒ग्न आ॒ज्य॑स्य
वेतु। इ॒डो अ॑ग्न॒ आ॒ज्य॑स्य वियन्तु। ब॒र॒हि॒र॒ग्न आ॒ज्य॑स्य
वेतु। स्वाहा॑ऽग्न॒िम्। स्वाहा॑ सोम॑म्। स्वाहा॑ऽग्न॒िम्। स्वाहा॑

प्रजापतिम्। स्वाहाऽग्नीषोमौ। स्वाहेन्द्राग्नी। स्वाहेन्द्रम्।
स्वाहा महेन्द्रम्। स्वाहा देवाः आज्यपान्। स्वाहाऽग्निः
होत्राङ्गुषाणाः। अग्र आज्यस्य वियन्तु॥८॥

इन्द्राग्नी पञ्च च॥५॥ [५]

अग्निर्वृत्राणि जङ्घनत्। द्रविणस्युर्विपन्यया। समिद्धः शुक्र
आहुतः। जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। त्वः सौमासि
सत्पतिः। त्वः राजोत वृत्रहा। त्वं भद्रो असि क्रतुः।
जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेतु। अग्निः प्रत्नेन
जन्मना। शुम्भानस्तनुवः स्वाम्। कविर्विप्रेण वावृधे।
जुषाणो अग्निराज्यस्य वेतु। सोमं गीर्भिष्ठा वयम्। वर्धयामो
वचोविदः। सुमृडीको न आविश। जुषाणः सोम आज्यस्य
हविषो वेतु॥९॥

स्वाः पद च॥६॥ [६]

अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्। पतिः पृथिव्या अयम्। अपाः
रेताः सि जिन्वति। भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता। यत्रा नियुद्धिः
सचसे शिवाभिः। दिवि मूर्धानन्दधिषे सुवर्षाम्। जिह्वामग्ने
चकृषे हव्यवाहम्। प्रजापते न त्वदेतान्यन्यः। विश्वा जातानि
परि ता बभूव। यत्कांमास्ते जहुमस्तन्नो अस्तु॥१०॥

वयः स्याम पतयो रयीणाम्। स वेद पुत्रः पितरः स
मातरम्। स सूनुर्भुवत्स भुवत्पुनर्मघः। स द्यामौर्णोदन्तरिक्षः

स सुवः। स विश्वा भुवो अभवत्स आभवत्। अग्नीषोमा
सवेदसा। सहूती वनतङ्गिरः। सन्देवत्रा बभूवथुः। युवमेतानि
दिवि रोचनानि। अग्निश्च सोम सक्रतू अधत्तम्॥११॥

युवः सिन्धूः रभिशस्तेरवद्यात्। अग्नीषोमावमुञ्चतङ्गुभीतान्।
इन्द्राग्नी रोचना दिवः। परि वाजेषु भूषथः। तद्वाञ्चेति
प्रवीर्यम्। श्वथद्वृत्रमुत संनोति वाजम्। इन्द्रा यो अग्नी
सहूरी सपर्यात्। इरज्यन्ता वसव्यस्य भूरैः। सहस्तमा
सहसा वाजयन्ता। एन्द्रं सानसिः रयिम्॥१२॥

सजित्वानः सदासहम्। वर्षिष्ठमृतये भर। प्रसंसाहिषे
पुरुहूत शत्रून्। ज्येष्ठस्ते शुष्म इह रातिरंस्तु। इन्द्रा भर
दक्षिणेना वसूनि। पतिः सिन्धूनामसि रेवतीनाम्। महाः
इन्द्रो य ओजसा। पर्जन्यो वृष्टिमाः इव। स्तोमैर्वत्सस्य
वावृधे। महाः इन्द्रो नृवदाचर्षणिप्राः॥१३॥

उत द्विबर्हा अमिनः सहोभिः। अस्मद्रियग्वावृधे वीर्याय।
उरुः पृथुः सुकृतः कर्तृभिर्भूत्। पिप्रीहि देवाः उंशतो
यविष्ठ। विद्वाः ऋतूः ऋतुपते यजेह। ये दैव्या
ऋत्विजस्तेभिरग्ने। त्वः होतृणामस्यायजिष्ठः। अग्निः
स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरग्नेः प्रिया धामानि। अयाद्धोमस्य
प्रिया धामानि॥१४॥

अयाङ्ग्रेः प्रिया धामानि। अयाद्वृजापतेः प्रिया धामानि।
अयाङ्ग्रीषोमयोः प्रिया धामानि। अयाङ्दिन्द्राग्नियोः प्रिया

धामानि। अयाडिन्द्रस्य प्रिया धामानि। अयाण्महेन्द्रस्य
 प्रिया धामानि। अयाङ्गैवानामाज्यपानां प्रिया धामानि।
 यक्षदग्नेरहोतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं महिमानम्।
 आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अध्वरा जातवेदाः।
 जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अध्वरस्य होतः। पावक
 शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना वियद्भूः।
 हव्या वह यविष्ठ या ते अद्य॥१५॥

अस्त्वधत् ९ रयिञ्चर्षणिप्राः सोमस्य प्रिया धामानीष्वद्वा॥७॥ [७]

उपहूतं रथन्तरं सह पृथिव्या। उप मा रथन्तरं सह
 पृथिव्या ह्वयताम्। उपहूतं वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण। उप मा
 वामदेव्यं सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपहूतं बृहत्सह दिवा।
 उप मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपहूताः सप्त होत्राः। उप
 मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपहूता धेनुः सहर्षभा। उप मा
 धेनुः सहर्षभा ह्वयताम्॥१६॥

उपहूतो भक्षः सखा। उप मा भक्षः सखा ह्वयताम्।
 उपहूताँ(४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडा। उपो अस्मां
 इडा ह्वयताम्। इडोपहूता। उपहूतेडा। मानवी घृतपदी
 मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥१७॥

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य इमं
 यज्ञमवान्। ये यज्ञपतिं वर्धन्। उपहूते द्यावापृथिवी।
 पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतोऽयं यजमानः।

उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहृतः। भूयसि हविष्करणं उपहृतः।
दिव्ये धामन्नुपहृतः। इदं मे देवा हविर्जुषन्तामिति
तस्मिन्नुपहृतः। विश्वमस्य प्रियमुपहृतम्। विश्वस्य
प्रियस्योपहृतस्योपहृतः॥१८॥

सहस्रं भा ह्ययतामुपहृतं हविष्करणं उपहृतश्चत्वारि च॥८॥ [८]

देवं बर्हिः। वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो नराशंसः।
वसुवने वसुधेयस्य वेतु। देवो अग्निः स्विष्टकृत्। सुद्रविणा
मन्द्रः कविः। सत्यमन्मायजी होता। होतुर्होतुरायजीयान्।
अग्ने यान् देवानयाद। यां अपिप्रेः। ये ते होत्रे अमत्सत।
तां संसनुषीं होत्रान्देवङ्गमाम्। दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमम्।
स्विष्टकृच्चाग्ने होताऽभूः। वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके
वीहि॥१९॥

अपिप्रेः पञ्चं च॥९॥ [९]

इदन्द्यावापृथिवी भद्रमभूत्। आर्धं सूक्तवाकम्। उत
नमोवाकम्। ऋध्यास्मं सूक्तोच्यमग्ने। त्वं सूक्तवागसि।
उपश्रितो दिवः पृथिव्योः। ओमन्वती तेऽस्मिन् यज्ञे यजमान
द्यावापृथिवी स्ताम्। शङ्गये जीरदान्। अत्रंसू अत्रवेदे।
उरुगव्यूती अभयं कृतौ॥२०॥

वृष्टिद्यावा रीत्यापा। शम्भुवौ मयोभुवौ। ऊर्जस्वती च
पयस्वती च। सूपचरणा च स्वधिचरणा च। तयोराविदि।
अग्निरिदं हविरजुषत। अवीवृधत महो ज्यायोऽकृत।

सोमं इदं हविरं जुषत। अवीं वृधत महो ज्यायोऽकृत।
अग्निरिदं हविरं जुषत॥ २१॥

अवीं वृधत महो ज्यायोऽकृत। प्रजापतिरिदं हविरं जुषत।
अवीं वृधत महो ज्यायोऽकृत। अग्नीषोमाविदं
हविरं जुषेताम्। अवीं वृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्। इन्द्राग्नी
इदं हविरं जुषेताम्। अवीं वृधेतां महो ज्यायोऽक्राताम्।
इन्द्रं इदं हविरं जुषत। अवीं वृधत महो ज्यायोऽकृत।
महेन्द्रं इदं हविरं जुषत॥ २२॥

अवीं वृधत महो ज्यायोऽकृत। देवा अज्यपा आज्यमजुषन्त।
अवीं वृधन्त महो ज्यायोऽकृत। अग्निर्होत्रेणेदं हविरं जुषत।
अवीं वृधत महो ज्यायोऽकृत। अस्यामृधद्धोत्रायान्देवङ्गमायाम्।
आशांस्तेऽयं यजमानोऽसौ। आयुरा शांस्ते। सुप्रजास्त्वमा
शांस्ते। सजातवनस्यामा शांस्ते॥ २३॥

उत्तरान्देवयज्यामा शांस्ते। भूयो हविष्करणमा शांस्ते।
दिव्यन्धामा शांस्ते। विश्वं प्रियमा शांस्ते। यदनेन
हविषाऽऽशांस्ते। तदंश्यात्तदृध्यात्। तदस्मै देवा रांसन्ताम्।
तदग्निर्देवो देवेभ्यो वनते। वयमग्नेर्मानुषाः। इष्टं च वीतं च।
उभे च नो द्यावापृथिवी अहंसस्पाताम्। इह गतिर्वामस्येदं
च। नमो देवेभ्यः॥ २४॥

अभ्यं कृतावकृताग्निरिदं हविरं जुषत महेन्द्रं इदं हविरं जुषत सजातवनस्यामा शांस्ते वीतं च

तच्छुं योरावृणीमहे। गातुं यज्ञाय। गातुं यज्ञपतये। दैवी
स्वस्तिरस्तु नः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वञ्जिगातु भेषजम्।
शत्रो अस्तु द्विपदै। शञ्चतुष्पदे॥२५॥

तच्छुं योरष्टौ॥११॥ [११]

आप्यायस्व सन्तै। इह त्वष्टारमग्रियन्तन्नस्तुरीपम्। देवानां
पत्नीरुशतीरवन्तु नः। प्रावन्तु नस्तुजये वाजसातये। याः
पार्थिवासो या अपामपि ब्रते। ता नो देवीः सुहवाः शर्म
यच्छत। उत गा वियन्तु देवपत्नीः। इन्द्राण्यग्राय्यश्विनी
राट्। आ रोदसी वरुणानी शृणोतु। वियन्तु देवीर्य
ऋतुर्जनीनाम्॥२६॥

अग्निर्होता गृहपतिः स राजा। विश्वा वेद जनिमा
जातवेदाः। देवानामुत यो मर्त्यानाम्। यजिष्ठः स प्र
यजतामृतावा। वयमु त्वा गृहपते जनानाम्। अग्ने अकर्म
समिधा बृहन्तम्। अस्थूरि णो गार्हपत्यानि सन्तु। तिग्मेन
नस्तेजसा सः शिशाधि॥२७॥

जनीनामष्टौ च॥१२॥ [१२]

उपंहूतः रथन्तरः सह पृथिव्या। उपं मा रथन्तरः सह
पृथिव्या ह्वयताम्। उपंहूतं वामदेव्यः सहान्तरिक्षेण। उपं मा
वामदेव्यः सहान्तरिक्षेण ह्वयताम्। उपंहूतं बृहत्सह दिवा।
उपं मा बृहत्सह दिवा ह्वयताम्। उपंहूताः सप्त होत्राः। उपं
मा सप्त होत्रा ह्वयन्ताम्। उपंहूता धेनुः सहर्षभा। उपं मा

धेनुः सहर्षभा ह्ययताम्॥२८॥

उपहूतो भक्षः सखा। उप मा भक्षः सखा ह्ययताम्।
उपहूतां(४)हो। इडोपहूता। उपहूतेडा। उपो अस्मा९
इडा ह्ययताम्। इडोपहूता। उपहूतेडा। मानवी घृतपदी
मैत्रावरुणी। ब्रह्म देवकृतमुपहूतम्॥२९॥

दैव्या अध्वर्यव उपहूताः। उपहूता मनुष्याः। य इमं
यज्ञमवान्। ये यज्ञपत्नीं वर्धन्। उपहूते द्यावापृथिवी।
पूर्वजे ऋतावरी। देवी देवपुत्रे। उपहूतेयं यजमाना।
इन्द्राणीवाऽविधुवा। अदितिरेव सुपुत्रा। उत्तरस्यान्देवयज्यायामुपहूता।
भूयसि हविष्करण उपहूता। दिव्ये धामन्नुपहूता। इदं मै देवा
हविर्जुषन्तामिति तस्मिन्नुपहूता। विश्वमस्याः प्रियमुपहूतम्।
विश्वस्य प्रियस्योपहूतस्योपहूता॥३०॥

सहर्षभा ह्ययतामुपहूत९ सुपुत्रा षट्॥१३॥ [१३]

सत्यं प्रवोऽग्ने महानग्निहोता समिधोऽग्निरवृत्राण्यग्निर्मूर्धोपहूतन्देवं बर्हिर्दिन्द्रावापृथिवी
तच्छुं योरा प्यायस्वोपहूतत्रयोदश॥१३॥

सत्यं वयं स्याम वृष्टिद्यावा त्रिंशत्॥३०॥

सत्यमुपहूता॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके पञ्चमः

प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ षष्ठमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः प्रपाठकः ॥

अञ्जन्ति त्वामध्वरे देवयन्तः। वनस्पते मधुना दैव्येन।
 यदूर्ध्वस्तिष्ठाद्विणेह धत्तात्। यद्वा क्षयो मातुरस्या
 उपस्थैः। उच्छ्रयस्व वनस्पते। वर्ष्मन्पृथिव्या अधि। सुमिती
 मीयमानः। वर्चोधा यज्ञवाहसे। समिद्धस्य श्रयमाणः
 पुरस्तात्। ब्रह्म वन्वानो अजरः सुवीरम्॥१॥

आरे अस्मदमतिं बाधमानः। उच्छ्रयस्व महते सौभगाय।
 ऊर्ध्व ऊषुणं ऊतये। तिष्ठा देवो न सविता। ऊर्ध्वो वाजस्य
 सनिता यदञ्जिभिः। वाघद्विर्विह्वयामहे। ऊर्ध्वो नः पाह्यः हंसो
 नि केतुनो। विश्वः समन्त्रिणन्दह। कृधी न ऊर्ध्वं च रथाय
 जीवसे। विदा देवेषु नो दुवः॥२॥

जातो जायते सुदिनत्वे अहाम्। समर्य आ विदथे वर्धमानः।
 पुनन्ति धीरा अपसो मनीषा। देवया विप्र उदियति वाचम्।
 युवा सुवासाः परिवीत आगात्। स उ श्रेयान्भवति
 जायमानः। तन्धीरासः कवय उन्नयन्ति। स्वाधियो
 मनसा देवयन्तः। पृथुपाजा अमर्त्यः। घृतनिर्णिख्स्वाहुतः।
 अग्निर्यज्ञस्य हव्यवाट्। तः सुबाधो यतः स्रुचः। इत्था
 धिया यज्ञवन्तः। आचक्रुरग्निमूतये। त्वं वरुण उत मित्रो
 अग्ने। त्वां वर्धन्ति मतिभिर्वसिष्ठाः। त्वे वसु सुषणनानि

सन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥३॥

सुवीरन्दुवः स्वाहुतोऽष्टौ च॥१॥ [१]

होता यक्षदग्निः समिधा सुषमिधा समिद्धं नाभा
पृथिव्याः सङ्गृथे वामस्य। वर्ष्मन्दिव इडस्पदे वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षत्तनूनपातमदितेर्गर्भं भुवनस्य गोपाम्।
मध्वाद्य देवो देवेभ्यो देवयानान्मथो अनक्तु वेत्वाज्यस्य
होतर्यजं। होता यक्षन्नराशंसं नृशस्त्रं नृः प्रणेत्रम्।
गोभिर्वपावान्त्स्याद्वैरैः शक्तीवान्नथैः प्रथमया वा हिरण्यैश्चन्द्री
वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षदग्निमिड ईडितो देवो
देवाः आवक्षद्वृतो हव्यवाडमूरः। उपेमं यज्ञमुपेमां देवो
देवहूतिमवतु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वर्हिः
सुष्टरीमोर्णम्रदा अस्मिन् यज्ञे वि च प्र च प्रथताः
स्वासस्थं देवेभ्यः। एमेनदद्य वसवो रुद्रा आदित्याः सदन्तु
प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होतर्यजं॥४॥

होता यक्षद्वरं ऋष्याः कवप्यो कोषधावनीरुदाताभीर्जिहतां
विपक्षोभिः श्रयन्ताम्। सुप्रायणा अस्मिन् यज्ञे
विश्रयन्तामृतावृधो वियन्त्वाज्यस्य होतर्यजं। होता
यक्षदुषासानक्ता बृहती सुपेशसा नृः पतिभ्यो योनिं
कृण्वाने। सस्मर्यमाने इन्द्रेण देवैरेदं बर्हिः सीदतां
वीतामाज्यस्य होतर्यजं। होता यक्षद्वैव्या होतारा

मन्द्रा पोता॑रा क॒वी प्रचै॑तसा। स्वि॑ष्टम॒द्यान्यः क॑रदिषा
 स्व॑भिगूर्तम॒न्य ऊ॒र्जा सत॑वसे॒मं य॒ज्ञं दि॒वि दे॒वेषु॑ धत्तां
 वी॒तामाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्ष॒त्तिस्त्रो दे॒वीर॒पसा॑म॒पस्त॑मा
 अ॒च्छि॑द्रम॒द्येदम॑स्तन्वताम्। दे॒वेभ्यो॑ दे॒वीर्दे॒वमपो॑
 विय॑न्त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं। होता॑ यक्ष॒त्वष्टा॑र॒मचि॑ष्टुमपा॑कः
 रेतो॒धां वि॒श्रव॑सं यशो॒धाम्। पु॒रुरूप॑मका॑मकर्शनः
 सु॒पोषः॒ पोषैः॒ स्यात्सु॑वीरो॒ वीरै॑र्व॒त्वाज्य॑स्य॒ होत॑र्यजं।
 होता॑ यक्ष॒द्वन॒स्पति॑मुपाव॑स्रक्षद्वि॒यो जो॒ष्टारः॑ श॒शम॒न्नरः॑।
 स्वदा॑त्स्वधि॑तिर॒ऋतु॑थाद्य दे॒वो दे॒वेभ्यो॑ ह॒व्यावा॒ङ्मेत्वाज्य॑स्य॒
 होत॑र्यजं। होता॑ यक्षद॒ग्निः॑ स्वाहाऽऽज्य॑स्य॒ स्वाहा॑
 मेद॑सः॒ स्वाहा॑ स्तो॒काना॑ः॒ स्वाहा॑ स्वाहा॑कृ॒तीना॑ः॒ स्वाहा॑
 ह॒व्यसू॑क्तीनाम्। स्वाहा॑ दे॒वाः॑ आ॒ज्यपा॑न्त्स्वाहाऽग्निः॑
 हो॒त्राञ्जु॑षा॒णा अ॒ग्न आ॒ज्यस्य॑ वियन्तु होत॑र्यजं॥५॥

प्रियमिन्द्रस्यास्तु वेत्वाज्यस्य होत॑र्यजं सु॒वीरो॑ वीरैर्व॒त्वाज्य॑स्य होत॑र्यजं च॒त्वारि॑ च
 (अ॒ग्निन्त॒नूनपा॑त्त॒न्नरा॑शः॒सम॑ग्निमि॒ड ई॒डितो॑ ब॒र्हिदु॑र॒ उ॒पासा॑नक्ता॒ दैव्या॑ ति॒स्रस्त्वष्टा॑रं वन॒स्पति॑म॒ग्निम्।
 पञ्च वे॒त्वेको॑ वियन्तु द्वि॒र्वीता॑मेको॑ वियन्तु द्वि॒र्वेत्वे॑को॑ वियन्तु होत॑र्यजं ॥)॥२॥ [२]

समि॑द्धो अ॒द्य मनु॑षो दुरो॒णे। दे॒वो दे॒वान् य॑जसि जा॒तवे॑दः।
 आ च॒ वह॑ मि॒त्रम॒हश्चि॑कित्वान्। त्वन्दू॒तः क॒विर॑सि॒ प्रचै॑ताः।
 तनू॑नपा॒त्पथ॑ ऋ॒तस्य॑ या॒नान्। म॒ध्वां स॒मञ्ज॑न्त्स्व॒दया॑ सु॒जिह्वा॑।
 मन्मा॑नि धी॒भिरु॑त॒ य॒ज्ञमृ॑न्धन्। दे॒वत्रा॑ च॒ कृणु॑ह्यध्व॒रन्नः॑।
 नरा॑शः॒सस्य॑ म॒हिमा॑न॒मेषा॑म्। उपे॑ स्तोषाम॒ यज॑तस्य॑

यज्ञैः॥६॥

ते सु॒क्रत॑वः शु॒च॑यो धि॒य॒न्धाः। स्व॑द॒न्तु दे॒वा उ॒भया॑नि ह॒व्या।
आ॒जु॒ह्वान॑ ई॒ड्यो व॒न्द्य॑श्च। आया॑ह्य॒ग्रे वसु॑भिः स॒जोषाः॑। त्वं
दे॒वाना॑म॒सि य॒ह्नु होता॑। स ए॒नान् य॒क्षी॒षितो॑ य॒जी॒यान्।
प्रा॒चीनं॑ ब॒र्हिः प्र॒दिशा॑ पृथि॒व्याः। वस्तो॑र॒स्या वृ॑ज्यते
अ॒ग्रे अ॒ह्ना॑म्। व्यु॑ प्रथ॒ते वि॒तरं॑ वरी॒यः। दे॒वेभ्यो॑ अ॒दित॑ये
स्यो॒नम्॥७॥

व्य॒च॑स्व॒तीरु॒र्विया॑ वि॒श्रय॑न्ताम्। पति॑भ्यो न ज॒नयः॑
शु॒म्भ॑मानाः। दे॒वीर्द्वारो॑ बृ॒हती॑र्वि॒श्वमि॒न्वाः। दे॒वेभ्यो॑ भव॒थ
सु॒प्राय॑णाः। आ॒सुष्व॑य॒न्ती य॒ज॒ते उ॒पा॒के। उ॒पा॒सान॒क्ता
स॒दता॑ नि यो॒नौ। दि॒व्ये योष॑णे बृ॒हती॑ सु॒रु॒क्मे। अ॒धि श्रि॒यः
शु॒क्र॒पि॒श॒न्द॒धाने॑। दै॒व्या होता॑रा प्रथ॒मा सु॒वाचा॑। मि॒मा॒ना
य॒ज्ञं म॒नुषो॑ य॒ज॒ध्वै॥८॥

प्र॒चो॒दय॑न्ता वि॒दथे॑षु का॒रू। प्रा॒चीनं॑ ज्योतिः प्र॒दिशा॑ दि॒शन्ता॑।
आ नो॑ य॒ज्ञं भा॑र॒ती तू॒यमे॒तु। इडा॑ म॒नुष्व॑दि॒ह चे॒तय॑न्ती। ति॒स्रो
दे॒वीर्ब॒र्हिरे॒दः स्यो॒नम्। सर॑स्व॒ती स्व॑प॒सः स॒दन्तु॑। य इ॒मे
द्यावा॑पृथि॒वी ज॒नि॒त्री। रू॒पैर॑पि॒श॒द्भुव॑नानि वि॒श्वौ। तम॑द्य
हो॒तरि॑षि॒तो य॒जी॒यान्। दे॒वन्त्व॑ष्टा॒रमि॒ह य॑क्षि वि॒द्वान्॥९॥

उ॒पाव॑सृज॒त्म॒न्या॑ स॒म॒ञ्जन्। दे॒वानां॑ पा॒थ ऋ॒तु॒था ह॒वीःषि॑।
व॒न॒स्पतिः॑ श॒मि॒ता दे॒वो अ॒ग्निः। स्व॑द॒न्तु ह॒व्यं म॒धु॒ना घृ॑तेन।
स॒द्यो जा॒तो व्य॑मिमीत य॒ज्ञम्। अ॒ग्निर्दे॒वाना॑म॒भव॑त्पु॒रो॒गाः।

अस्य होतुः प्रदिश्यतस्य वाचि। स्वाहाकृतं हविरदन्तु
देवाः॥१०॥

यज्ञैः स्योनं यजंथ्यै विद्वानष्टौ च॥३॥ [३]

अग्निर्होता नो अध्वरे। वाजी सन्परिणीयते। देवो देवेषु
यज्ञियः। परित्रिविष्टपध्वरम्। यात्यग्नी रथीरिव। आ देवेषु
प्रयो दधत्। परि वाजपतिः कविः। अग्निर्हव्यान्यक्रमीत्।
दधद्रत्नानि दाशुषै॥११॥

अग्निर्होता नो नवं॥४॥ [४]

अजैदग्निः। असंनद्वाजन्नि। देवो देवेभ्यो हव्यावाट्।
प्राञ्जोभिर्हिन्वानः। धेनाभिः कल्पमानः। यज्ञस्यायुः
प्रतिरन्। उप प्रेष्य होतः। हव्या देवेभ्यः॥१२॥

अजैदष्टौ॥५॥ [५]

दैव्याः शमितार उत मनुष्या आरंभध्वम्। उपनयत मेध्या
दुरः। आशासाना मेधपतिभ्यां मेधम्। प्रास्मा अग्निं भरत।
स्तृणीत बर्हिः। अन्वेनं माता मन्यताम्। अनु पिता। अनु
भ्राता सर्गर्भ्यः। अनु सखा सयूथ्यः। उदीचीनां अस्य पदो
निधत्तात्॥१३॥

सूर्यश्चक्षुर्गमयतात्। वातं प्राणमन्ववसृजतात्। दिशः
श्रोत्रम्। अन्तरिक्षमसुम्। पृथिवीं शरीरम्। एकधाऽस्य
त्वचमाच्छ्रितात्। पुरा नाभ्या अपिशसो वपामुत्खिदतात्।
अन्तरेवोष्माणं वारयतात्। श्येनमस्य वक्षः कृणुतात्।

प्रशसां बाहू॥१४॥

शला दोषणी। कश्यपेवा२सा। अच्छिद्रे श्रोणी।
कवषोरू स्नेकपर्णाष्टीवन्ता। षड्विंशतिरस्य वङ्कयः।
ता अनुष्ठोच्यावयतात्। गात्रङ्गात्रमस्यानूनं कृणुतात्।
ऊवध्यगोहं पार्थिवङ्गनतात्। अस्मा रक्षः स२सृजतात्।
वनिष्ठुमस्य मा राविष्ट॥१५॥

उरूकं मन्यमानाः। नेद्वस्तोके तनये। रवितारवच्छमितारः।
अग्निगो शमीध्वम्। सुशमि शमीध्वम्। शमीध्वमग्निगो।
अग्निगुश्चापापश्च। उभौ देवाना२ शमितारौ। ताविमं पशु२
श्रपयतां प्रविद्धा२सौ। यथायथाऽस्य श्रपणन्तथातथा॥१६॥

धत्ताद्बाहू मा राविष्ट तथातथा॥६॥ [६]

जुषस्व सप्रथस्तमम्। वचो देवप्सरस्तमम्। हव्या जुह्वान
आसनि। इमन्नो यज्ञममृतेषु धेहि। इमा हव्या जातवेदो
जुषस्व। स्तोकानामग्ने मेदसो घृतस्य। होतुः प्राशान प्रथमो
निषद्य। घृतवन्तः पावक ते। स्तोकाः श्रोतन्ति मेदसः।
स्वधर्मन्देववीतये॥१७॥

श्रेष्ठन्नो धेहि वार्यम्। तुभ्य२ स्तोका घृतश्रुतः। अग्ने
विप्राय सन्त्या। ऋषिः श्रेष्ठः समिध्यसे। यज्ञस्य प्राविता
भव। तुभ्य२ श्रोतन्त्यग्निगो शचीवः। स्तोकासौ अग्ने
मेदसो घृतस्य। कविशस्तो बृहता भानुनागाः। हव्या

जुषस्व मेधिर। ओजिष्ठन्ते मध्यतो मेद् उद्धृतम्। प्र ते वयन्ददामहे। श्रोतन्ति ते वसो स्तोका अधित्वचि। प्रति तान्देवशोर्विहि॥१८॥

देववीतय उद्धृतग्रीणि च॥७॥ [७]

आवृत्रहणा वृत्रहभिः शुष्मैः। इन्द्र यातन्नमोभिरग्रे अर्वाक्। युव९ राधोभिरकवेभिरिन्द्र। अग्रे अस्मे भवतमुत्तमेभिः। होता यक्षदिन्द्राग्नी। छागस्य वपाया मेदसः। जुषेता९ हविः। होतर्यजं। विह्यख्यन्मनसा वस्य इच्छन्। इन्द्राग्नी ज्ञास उत वा सजातान्॥१९॥

नान्या युवत्प्रमतिरस्ति मह्यम्। स वान्धियं वाजयन्तीमतक्षम्। होता यक्षदिन्द्राग्नी। पुरोडाशस्य जुषेता९ हविः। होतर्यजं। त्वामीडते अजिरन्दूत्याय। हविष्मेन्तः सदमिन्मानुषासः। यस्य देवैरासदो बर्हिरग्रे। अहान्यस्मै सुदिना भवन्तु। होता यक्षदग्निम्। पुरोडाशस्य जुषेता९ हविः। होतर्यजं॥२०॥

सजातान्निन्दे च॥८॥ [८]

गीर्भिर्विप्रः प्रमतिमिच्छमानः। ईदृ रयिं यशसं पूर्वभाजम्। इन्द्राग्नी वृत्रहणा सुवज्रा। प्र णो नव्येभिस्तिरतन्देष्णैः। माच्छेद्भ रश्मी९रिति नाधमानाः। पितृणा९ शक्तीरनुयच्छमानाः। इन्द्राग्निभ्याङ्कं वृषणो मदन्ति। ताह्यद्री धिषणाया उपस्थे। अग्नि९ सुदीति९ सुदृशं गृणन्तः। नमस्यामस्त्वेड्यं जातवेदः। त्वान्दूतमरति९ हव्यवाहम्। देवा अकृण्वन्नमृतस्य

नाभिम्॥२१॥

जातवेदो द्वे च॥९॥ [९]

त्व३ ह्यग्ने प्रथ॑मो म॒नोता॑। अ॒स्या धि॒यो अ॒भ॒वो द॒स्म॒होता॑।
त्व३ सीं वृष॑न्न॒कृ॒णोर्दुष्ट॑री॒तु। स॒हो वि॒श्व॒स्मै स॒ह॒से स॒ह॒ध्वै।
अ॒धा होता॒ न्य॑सीदो य॒जी॒यान्। इ॒ड॒स्प॒द इ॒ष॒य॒त्री॒ड्यः
सन्। त॒न्त्वा नरः॑ प्रथ॑म॒न्दे॒व॒यन्तः॑। म॒हो रा॒ये चि॒त॒य॒न्तो
अ॒नु॒ग॒मन्। वृ॒ते॒व॒ यन्त॑ बहु॒भि॒र्व॒स॒व्यैः। त्वे र॒यि॒ञ्जा॒गृ॒वा॒सो
अ॒नु॒ग॒मन्॥२२॥

रु॒श॒न्त॒म॒ग्नि॒न्द॒र्श॒त॒म्बृ॒ह॒न्त॒म्। व॒पा॒व॒न्तं वि॒श्व॒हा दी॒दि॒वा॒स॒म्।
प॒द॒न्दे॒व॒स्य॒ नम॑सा वि॒यन्तः॑। श्र॒व॒स्य॒वः श्र॒वं आ॒प॒न्न॒मृ॒क्त॒म्।
ना॒मा॒नि चि॒द॒धि॒रे य॒ज्ञि॒या॒नि। भ॒द्रा॒या॒न्ते र॒ण॒यन्त॑ स॒न्द॒ष्टौ।
त्वां व॑र्धन्ति क्षि॒त॒यः पृ॒थि॒व्या॒म्। त्व३ रा॒य उ॒भ॒या॒सो
जना॑नाम्। त्व॒न्ना॒ता त॑रणे॒ चेत्यो॑भूः। पि॒ता मा॒ता
स॒द॒मि॒न्मा॒नु॒षा॒णाम्॥२३॥

स॒प॒र्ये॒ण्यः स प्रि॒यो वि॒क्ष्व॑ग्निः। होता॑ म॒न्द्रो निष॑सादा
य॒जी॒यान्। त॒न्त्वा व॒य॒न्द॒म॒ आ दी॑दि॒वा॒स॒म्। उ॒प॒जु॒बा॒धो
नम॑सा स॒दे॒म। त॒न्त्वा व॒य॒सु॒धियो॒ नव्य॑म॒ग्ने। सु॒म्ना॒य॒वं
ई॒म॒हे दे॒व॒यन्तः॑। त्वं वि॒शो अ॒न॒यो दी॒द्या॒नः। दि॒वो अ॑ग्ने
बृ॒ह॒ता रौ॒च॒ने॒न। वि॒शां क॒विं वि॒श॒प॒ति॒ः श॒श्व॑ती॒नाम्।
नि॒तो॒श॒नं वृ॒ष॒भं च॑र्षणी॒नाम्॥२४॥

प्रेती॑षणि मि॒ष॒य॒न्तं पा॒व॒क॒म्। रा॒ज॒न्त॒म॒ग्निं य॑ज॒त॒ः र॑यी॒णाम्।

सो अ॑ग्न ई॒जे श॒श॒मे च॒ म॒र्तः। यस्तु॒ आन॑द्व॒मिधा॑ ह॒व्यदा॑तिम्।
 य आहु॑तिं परि॒ वेदा॒ नमो॑भिः। विश्वे॑त्सवा॒मा द॑धते॒ त्वोतः॑।
 अ॒स्मा उ॑ ते॒ महि॑ म॒हे वि॑धेम। नमो॑भिर॒ग्ने स॒मिधो॑त ह॒व्यैः।
 वेदी॑सूनो सहसो गी॒र्भिरु॒क्थैः। आ ते भ॒द्राया॑ सु॒मतौ
 य॑तेम॥ २५॥

आ यस्तु॒तन्थ॒ रोद॑सी॒ विभा॑सा। श्रवो॑भिश्च श्रव॒स्यंस्तरु॑त्रः।
 बृ॒हद्वि॒र्वाजैः॒ स्थवि॑रेभिर॒स्मे। रे॒वद्वि॒र॒ग्ने वि॒तरं॑ वि भा॑हि।
 नृ॒वद्व॑सो स॒दमि॑द्वे॒ह्यस्मे। भूरि॑तो॒काय॒ तन॑याय प॒श्वः। पूर्वी॑रिषो
 बृ॒हती॑रा॒रे अ॑घाः। अ॒स्मे भ॒द्रा सौ॑श्रव॒सानि॑ सन्तु। पुरु॑ण्य॒ग्ने
 पुरु॑धा त्वा॒या। वसू॑नि राजन्व॒सुता॑ते अ॒श्याम्। पुरु॑णि॒ हि
 त्वे पु॑रुवार॒ सन्ति॑। अ॒ग्ने वसु॑ वि॒धते॒ राज॑नि॒त्वे॥ २६॥

जा॒गृवा॑सो अनु॒गन्मानु॑षाणाश्च॒रष॑णीनां य॑तेमाश्या॒न्द्वे च॑॥ १०॥

आभ॑रत॒ शि॒क्षतं॑ वज्रबा॒हू। अ॒स्मा इ॒न्द्रा॒ग्नी अव॑त॒ शर्ची॑भिः। इ॒मे नु ते र॒श्मयः॑ सूर्य॒स्य। येभिः॑ स॒पित्वं॑ पि॒तरौ॑
 न॒ आयन्।॑ होता॒ यक्ष॑दिन्द्रा॒ग्नी। छा॒गस्य॑ ह॒विष॑ आ॒त्ताम॑द्य।
 म॒ध्यतो॑ मे॒द उ॒द्धृत॑म्। पु॒रा द्वे॒षोभ्यः॑। पु॒रा पौरु॑षेय्या गृ॒भः।
 घ॒स्तान्नृ॑नम्॥ २७॥

घा॒से अ॑ज्राणां॒ यव॑सप्रथ॒मानाम्। सु॒मत्क्ष॑राणां॒
 श॒तरु॑द्रियाणाम्। अ॒ग्निष्वा॒त्तानां॑ पीवो॒पव॑सनानाम्। पा॒श्वतः॑
 श्रो॑णितः शि॒ताम॑त उ॒त्साद॑तः। अ॒ङ्गाद॑ङ्गाद॒वत्त॑नानाम्। कर॑त

ए॒वेन्द्रा॒ग्नी। जु॒षेता॑ ह॒विः। होत॒र्यज॑। दे॒वेभ्यो॑ वनस्पते
ह॒वीः॑षिं। हि॒र॒ण्य॒पर्ण॑ प्र॒दिव॑स्ते अ॒र्थम्॑॥२८॥

प्र॒दक्षि॑णि॒द्र॒श॒नया॑ नि॒यूय॑। ऋ॒तस्य॑ व॒क्षि प॒थिभी॑
र॒जि॑ष्ठैः। होता॑ यक्षद्वनस्पतिम॒भिहि॑। पि॒ष्टत॑मया
र॒भि॑ष्ठया र॒श॒नया॑धित। यत्रेन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य ह॒विषः॑
प्रि॒या धा॒मा॒नि। यत्र॑ वनस्पतेः प्रि॒या पा॒थाः॑सि।
यत्र॑ दे॒वाना॑माज्य॒पाना॑ प्रि॒या धा॒मा॒नि। यत्रा॒ग्नेर्होतुः॑
प्रि॒या धा॒मा॒नि। तत्रै॒तं प्र॑स्तुत्येवोप॒स्तुत्ये॑ वोपाव॒स्रक्षत्॑।
र॒भी॒याः॑समिव कृ॒त्वी॥२९॥

कर॑दे॒वन्दे॒वो वन॑स्पतिः। जु॒षेता॑ ह॒विः। होत॒र्यज॑। पि॒प्री॒हि
दे॒वाः॑ उ॒श॒तो य॑विष्ठ। वि॒द्वाः॑ ऋ॒तूँर्ऋ॒तुप॑ते यजे॒ह।
ये दै॒व्या॑ ऋ॒त्विज॑स्तेभि॒र॒ग्ने। त्वः॑ होत॒ृणाम॑स्याय॒जिष्ठः॑।
होता॑ यक्षद॒ग्निः॑ स्वि॒ष्टकृ॑तम्। अया॑ङ्गि॒रिन्द्रा॒ग्नि॒योश्छा॑गस्य
ह॒विषः॑ प्रि॒या धा॒मा॒नि। अया॑ङ्वनस्पतेः प्रि॒या पा॒थाः॑सि।
अया॑ङ्दे॒वाना॑माज्य॒पाना॑ प्रि॒या धा॒मा॒नि। यक्ष॑द॒ग्नेर्होतुः॑ प्रि॒या
धा॒मा॒नि। यक्ष॑त्स्वं म॒हि॒मानम्॑। आय॑जतामेज्या॒ इषः॑।
कृ॒णोतु॑ सो अ॒ध्व॒रा जा॒तवे॑दाः। जु॒षेता॑ ह॒विः। होत॒र्यज॑
॥३०॥

नूनमर्थं कृत्वी पाथाःसि सप्त च॥११॥ [११]

उपो ह॒ यद्वि॑दथ॒ वा॒जिनो॑ गूः। गी॒र्भिर्वि॑प्राः प्रम॑तिमिच्छ॒मानाः॑।
अ॒र्वन्तो॑ न का॒ष्ठा॒न्नक्ष॑माणाः। इन्द्रा॒ग्नी जो॑हु॒वतो॑ न॒स्ते।

वनस्पते रशनयाऽभिधाय। पिष्टतमया वयुनानि विद्वान्।
वह देवत्रा दिधिषो हवींषि। प्र चंदातारममृतैषु वोचः।
अग्निं स्विष्टकृतम्। अयाङ्गिरिन्द्राग्नियोश्छगंस्य हविषः
प्रिया धामानि॥३१॥

अयाङ्गनस्पतैः प्रिया पाथांसि। अयाङ्गैवानामाज्यपानां
प्रिया धामानि। यक्षदग्नेरहोतुः प्रिया धामानि। यक्षत्स्वं
महिमानम्। आयजतामेज्या इषः। कृणोतु सो अंध्वरा
जातवेदाः। जुषतां हविः। अग्ने यदद्य विशो अंध्वरस्य
होतः। पावक शोचे वेष्ट्वं हि यज्वा। ऋता यजासि महिना
वियद्भूः। हव्या वह यविष्ठ या तै अद्य॥३२॥

धामानि भूरेकं च॥१२॥ [१२]

देवं बर्हिः सुदेवन्देवैः स्यात्सुवीरं वीरैर्वस्तोर्वृज्येताक्तोः
प्रभ्रियेतात्यन्यात्राया बर्हिष्मतो मदेम वसुवने वसुधेयस्य
वेतु यज। देवीद्वारः सङ्घाते विद्वीर्यामञ्छिथिरा ध्रुवा
देवहूतौ वत्स ईमेनास्तरुण आमिमीयात्कुमारो
वा नवजातो मैना अर्वा रेणुककाटः पृणग्वसुवने
वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवी उषासानक्ताऽद्यास्मिन्यज्ञे
प्रयत्यहेतामपि नूनन्देवीर्विशः प्रायासिष्टां सुप्रीते
सुधिते वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवी जोष्ट्री
वसुधिते ययोरन्याऽद्याद्वेषांसि यूयवदान्यावक्षद्वसु

वार्याणि यजमानाय वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज।
 देवी ऊर्जाहुती इषमूर्जमन्यावक्षत्सग्धिः सर्पातिमन्या
 नवेन पूर्वन्दयमानाः स्याम पुराणेन नवन्तामूर्जमूर्जाहुती
 ऊर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज।
 देवा दैव्या होतांरा नेष्टांरा पोतांरा हुताघंशः सावाभरद्वसू
 वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। देवीस्तिस्त्रस्तिस्त्रो देवीरिडा
 सरस्वती भारती द्या भारत्यादित्यैरस्पृक्षत्सरस्वतीमः
 रुद्रैर्यज्ञमावीदिहैवेडया वसुमत्या सधमादं मदेम वसुवने
 वसुधेयस्य वियन्तु यज। देवो नराशः सस्त्रिशीर्षा
 षडक्षः शतमिदेनः शितिपृष्ठा आदधति सहस्रमीं
 प्रवहन्ति मित्रावरुणेदस्य होत्रमरहतो बृहस्पतिः
 स्तोत्रमश्विनाऽऽध्वर्यवं वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज।
 देवो वनस्पतिर्वरुषप्रावा घृतनिर्णिग्धामग्नेणास्पृक्षदान्तरिक्षं
 मध्येनाप्राः पृथिवीमुपरेणादः हीद्वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज।
 देवं बर्हिर्वारितीनान्निधेधाऽसि प्रच्युतीनामप्रच्युतत्रिकामधरणं
 पुरुस्पारुहं यशस्वदेना बर्हिषाऽन्या बर्हीः ष्यभि ष्याम
 वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज। देवो अग्निः स्विष्टकृत्सुद्रविणा
 मन्द्रः कविः सत्यमन्माऽऽयजी होता होतुंरहोतुरायजीयानग्ने
 यान्देवानयाड्याः अपिप्रेर्ये तै होत्रे अमत्सत ताः संसनुषीः
 होत्रान्देवङ्गमान्दिवि देवेषु यज्ञमेरयेमः स्विष्टकृच्चाग्ने
 होताऽभूर्वसुवने वसुधेयस्य नमोवाके वीहि यज ॥ ३३ ॥

यजैकं च॥१३॥

[१३]

दे॒वं ब॒र्हिः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वीर्द्वारिः॑। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु। दे॒वी उ॒षासा॑न॒क्तः॥ व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वीताम्। दे॒वी जो॒ष्ट्री॑। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वीताम्। दे॒वी ऊ॒र्जाहु॑ती। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वीताम्॥ ३४॥

दे॒वा दै॒व्या होता॑रा। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वीताम्। दे॒वीस्ति॒स्रस्ति॒स्रो दे॒वीः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वियन्तु। दे॒वो नरा॑श॒सः॥ व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वो वन॑स्पतिः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु। दे॒वं ब॒र्हिर्वा॑रितीनाम्। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य वेतु॥ ३५॥

दे॒वो अ॒ग्निः स्वि॑ष्ट॒कृत्। सु॒द्रवि॑णा म॒न्द्रः क॒विः। स॒त्यम॑न्माय॒जी होता॑। होतु॑र्होतु॒राय॑जीयान्। अ॒ग्ने या॑न्दे॒वानया॑द्। या॒ अपि॑प्रेः। ये ते॑ हो॒त्रे अम॑त्सत। ता॒ संस॑नुषी॒ होत्रा॑न्देवङ्ग॒माम्। दि॒वि दे॒वेषु॑ य॒ज्ञमे॑रये॒मम्। स्वि॑ष्ट॒कृच्चा॒ग्ने होता॑ऽभूः। व॒सु॒वने॑ वसु॒धेय॑स्य नमोवा॒के वी॑हि॥ ३६॥

वीतां वेत्वभूरेकं च॥१४॥

[१४]

अ॒ग्निम॒द्य होता॑रमवृणीता॒यं यज॑मानः पच॑न्प॒त्तीः पच॑न्पु॒रोडा॑शं ब॒ध्नन्नि॒न्द्राग्नि॑भ्याञ्छा॒गं सू॒प॒स्था अ॒द्य दे॒वो वन॑स्पति॑रभवदिन्द्रा॒ग्निभ्या॑ छा॒गेना॑घस्ता॒न्तं मै॑दस्तः प्र॒तिप॑च॒ताग्र॑भीष्टा॒मवी॑वृधेतां पु॒रोडा॑शेन॒ त्वाम॑द्य॒र्ष आ॑र्षेय

ऋषीणान्नपादवृणीतायं यजमानो बहुभ्य आ सङ्गतेभ्य
 एष मे देवेषु वसु वार्या यक्ष्यत इति ता या देवा
 देवदानान्यदुस्तान्यस्मा आ च शास्वा च गुरस्वेषितश्च
 होतुरसि भद्रवाच्याय प्रेषितो मानुषः सूक्तवाकाय सूक्ता
 ब्रूहि ॥ ३७ ॥

अग्निमद्यैकम् ॥ १५ ॥ [१५]

अञ्जन्ति होता यक्षत्समिद्धो अद्याग्निरजैर्देव्या जुषस्वा वृत्रहणा गीर्भिस्त्वङ् ह्याभरतमुपोह
 यद्देवं ब्रूहिः सुदेवन्देवं ब्रूहिरग्निमद्य पञ्चदश ॥ १५ ॥

अञ्जन्त्यग्निरहोता नो गीर्भिरूपो ह यद्विदथ वाजिनः सप्तत्रिंशत् ॥ ३७ ॥

अञ्जन्ति सूक्ताब्रूहि ॥

हरिः ओम् ॥

॥ इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके षष्ठः
 प्रपाठकः समाप्तः ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

सर्वान् वा ए॒षोऽग्नौ॑ कामा॒न्प्रवेश॑यति। योऽ॒ग्नीन॑न्वा॒धाय॑
व्रतमु॒पैति॑। स॒यदनि॑ष्ट्वा प्रया॒यात्। अ॒काम॑प्रीता ए॒न॒ङ्कामा॑
नानु॒प्रया॑युः। अ॒ते॒जा अ॑वी॒र्यः॑ स्यात्। स जु॒हुयात्। तुभ्य॑न्ता
अ॒ङ्गिर॑स्तम। वि॒श्वाः सु॒क्षित॑यः पृथ॑क्। अ॒ग्ने कामा॑य येमि॒र॒
इति॑। कामा॑ने॒वास्मि॑न्दधाति॥१॥

काम॑प्रीता ए॒न॒ङ्कामा॑ अनु॒ प्रया॑न्ति। ते॒ज॒स्वी वी॒र्या॑वान्भवति।
सन्त॑ति॒र्वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑। योऽ॒ग्नीन॑न्वा॒धाय॑ व्रतमु॒पैति॑।
स यदु॒द्वाय॑ति। वि॒च्छि॑त्तिरे॒वास्य॑ सा। तं प्राञ्च॑मु॒द्धृत्य॑।
मन॑सोपतिष्ठेत्। मनो॒ वै प्र॒जाप॑तिः। प्रा॒जाप॑त्यो य॒ज्ञः॥२॥

मन॑सैव य॒ज्ञः सन्त॑नोति। भूरि॒त्याह॑। भूतो॒ वै प्र॒जाप॑तिः।
भूति॑मे॒वोपै॑ति। वि॒ वा ए॒ष इ॒न्द्रि॒येण॑ वी॒र्येण॑र्ध्यते।
यस्याहि॑ता॒ग्नेर॒ग्निर॑प॒क्षाय॑ति। याव॑च्छ॒र्म्यया॑ प्र॒विध्यै॑त्। यदि॑
ताव॑दप॒क्षायै॑त्। त॑ सम्भ॑रेत्। इ॒दन्त॑ एकं॒ पर॑ उ॒त
एक॑म्॥३॥

तृतीये॒न ज्योति॑षा॒ संवि॑शस्व। सं॒वेश॑नस्त॒नुवै॒ चारु॑रेधि। प्रि॒ये
दे॒वानां॑ पर॒मे ज॒नित्र॒ इति॑। ब्रह्म॑णै॒वैन॑ सम्भ॑रति। सैव ततः
प्राय॑श्चित्तिः। यदि॑ पर॒स्तराम॑प॒क्षायै॑त्। अनु॒प्रया॑याव॒स्येत्। सो
एव॑ ततः प्राय॑श्चित्तिः। ओष॑धी॒र्वा ए॒तस्य॑ प॒शून्प॑यः प्रवि॑शति।

यस्य हविषे वत्सा अपाकृता धयन्ति॥४॥

तान् यदुह्यात्। यातया॑म्ना हविषा॑ यजेत। यन्न दुह्यात्।
यज्ञ॑परु॒रन्तरि॑यात्। वा॒युव्या॑ यवा॒गून्निर्व॑पेत्। वा॒युर्वै पय॑सः
प्रदा॑पयि॒ता। स ए॒वास्मै॑ पयः॑ प्रदा॑पयति। पयो॒ वा ओष॑धयः।
पयः॑ पयः॑। पय॑सै॒वास्मै॑ पयोऽव॑रुन्धे॥५॥

अथोत्तर॑स्मै हविषे॑ वत्सान॒पाकृ॑यात्। सैव ततः॑ प्रायश्चित्तिः॑।
अन्य॑तरान् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न व्य॒र्धय॑ति। ये यज॑मानस्य
सा॒यङ्गृ॑हमा॒ गच्छ॑न्ति। यस्य॑ साय॒न्दुग्ध॑ ह॒विरा॑र्तिमा॒र्च्छति॑।
इन्द्रा॑य व्री॒हीन्नि॒रुप्यो॑प॒ वसे॑त्। पयो॒ वा ओष॑धयः। पय॑
ए॒वारभ्य॑ गृही॒त्वोप॑ वसति। यत्प्रा॒तः स्या॑त्। तच्छृ॒तं
कु॑र्यात्॥६॥

अथे॒तर ऐ॒न्द्रः पु॒रोडा॑शः स्यात्। इन्द्रि॑ये ए॒वास्मै॑ स॒मीची॑
दधा॑ति। पयो॒ वा ओष॑धयः। पयः॑ पयः॑। पय॑सै॒वास्मै॑
पयोऽव॑रुन्धे। अथोत्तर॑स्मै हविषे॑ वत्सान॒पाकृ॑यात्। सैव
ततः॑ प्रायश्चित्तिः॑। उ॒भया॑न् वा ए॒ष दे॒वान्भा॑ग॒धेये॑न व्य॒र्धय॑ति।
ये यज॑मानस्य सा॒यं च॑ प्रा॒तश्च॑ गृहमा॒ गच्छ॑न्ति। यस्यो॒भय॑ ह॒विरा॑र्तिमा॒र्च्छति॑॥७॥

ऐ॒न्द्रं प॒ञ्चश॑रावमो॒दन्निर्व॑पेत्। अ॒ग्निं दे॒वता॑नां प्रथ॒मं य॑जेत्।
अ॒ग्निमु॑खा ए॒व दे॒वताः॑ प्रीणाति। अ॒ग्निं वा अ॒न्व॒न्या दे॒वताः॑।
इन्द्र॑म॒न्व॒न्याः। ता ए॒वोभ॑र्याः प्रीणाति। पयो॒ वा ओष॑धयः।

पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे
वत्सानपाकुर्यात्॥८॥

सैव ततः प्रायश्चित्तिः। अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते।
यस्य ब्रत्येऽहम्पत्यनालम्भुका भवति। तामपूरुध्यं यजेत।
सर्वेणैव यज्ञेन यजते। तामिद्वोपं ह्वयेत। अमूहमस्मि।
सा त्वम्। द्यौरहम्। पृथिवी त्वम्। सामाहम्। ऋत्नम्।
तावेहि सम्भवाव। सह रेतो दधावहे। पुंसे पुत्राय वेत्तवै।
रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति। अर्ध एवैनामुप
ह्वयते। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥९॥

दधाति यज्ञ उत एकन्धयन्ति रुन्धे कुर्यादाच्छत्यपाकुर्यात्पृथिवी त्वमद्यौ च (सर्वान् वि वै यदि
परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयान् अर्धो वै ॥)॥१॥

यद्विष्णुणेन जुहुयात्। अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्।
यदनायतने निनयेत्। अनायतनः स्यात्। प्राजापत्ययर्चा
वल्मीकवपायामव नयेत्। प्राजापत्यो वै वल्मीकः। यज्ञः
प्रजापतिः। प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति। भूरित्याह।
भूतो वै प्रजापतिः॥१०॥

भूतिमेवोपैति। तत्कृत्वा। अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्कीटावपन्नेन जुहुयात्। अप्रजा
अपशुर्यजमानः स्यात्। यदनायतने निनयेत्। अनायतनः
स्यात्। मध्यमेन पर्णेन द्यावापृथिव्ययर्चाऽन्तः परिधि
निनयेत्। द्यावापृथिव्योरेवैन्त्प्रतिष्ठापयति॥११॥

तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यदव॑वृष्टेन जुहुयात्। अप॑रूपमस्या॒त्मजा॑येत। कि॒लासो
वास्याद॑र्श॒सो वा। यत्प्रत्ये॑यात्। य॒ज्ञं विच्छि॑न्ध्यात्। स
जुहुयात्। मि॒त्रो जना॑न्कल्पयति प्रजा॒नन्॥१२॥

मि॒त्रो दा॑धार पृथि॒वीमु॒त द्याम्। मि॒त्रः कृ॒ष्टीरनि॑मिषा॒ऽभि
च॑ष्टे। स॒त्याय॑ ह॒व्यङ्घ्रि॑तव॑ञ्जुहोतेति॑। मि॒त्रेणै॒वैन॑त्कल्पयति।
तत्कृत्वा। अ॒न्यां दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः
प्रायश्चित्तिः। यत्पूर्व॑स्या॒माहु॑त्या॒५ हु॒ताया॒मुत्तरा॑ऽऽहु॑तिः
स्कन्दे॑त्। द्वि॒पाद्भिः प॒शुभि॑र्यज॑मानो व्यृ॒ध्येत। यदुत्तर॑या॒ऽभि
जुहुयात्॥१३॥

चतु॑ष्पाद्भिः प॒शुभि॑र्यज॑मानो व्यृ॒ध्येत। यत्र वे॒त्थं वन॑स्पते
दे॒वाना॒ङ्गुह्या॒ नामा॑नि। तत्र॑ ह॒व्यानि॑ गा॒मये॑ति॑ वानस्प॒त्यय॑र्चा
स॒मिध॑मा॒धाय॑। तू॒ष्णीमे॒व पुन॑र्जुहुयात्। वन॒स्पति॑नै॒व
य॒ज्ञस्या॒र्ताश्चाना॑र्ताश्चाहु॑ती॒ वि दा॑धार। तत्कृत्वा। अ॒न्यां
दु॒ग्ध्वा पुन॑र्होत॒व्यम्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः। यत्पु॒रा
प्र॒याजे॑भ्यः प्राड॒ङ्गारः॑ स्कन्दे॑त्। अध्व॒र्यवे॑ च॒ यज॑मानाय॒
चाक॑ः स्यात्॥१४॥

यद्व॑क्षिणा। ब्र॒ह्मणे॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ः स्यात्। यत्प्र॒त्यक्।
होत्रे॑ च॒ पत्न्यै॑ च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ः स्यात्। यदुद॑ङ्घ्रिः। अ॒ग्नीधे॑
च प॒शुभ्य॑श्च॒ यज॑मानाय॒ चाक॑ः स्यात्। यद॑भिजुहुयात्।

रुद्रो॑स्य प॒शून्घातु॑कः स्यात्। यन्नाभि॑जुहुयात्। अशा॑न्तः
प्रहि॑येत॥१५॥

सुव॑स्य बुध्रे॑नाभि॒निद॑ध्यात्। मा त॑मो मा य॒ज्ञस्त॑म॒न्मा
यज॑मानस्तमत्। नम॑स्ते अस्त्वाय॒ते। नमो॑ रुद्र पराय॒ते।
नमो॑ यत्र॑ नि॒षीद॑सि। अ॒मुं मा हि॑सीर॒मुं मा हि॑सीरि॒ति
येन॑ स्कन्दे॒त्। तं प्रह॑रेत्। स॒हस्र॑शृङ्गो वृष॒भो जा॒तवे॑दाः।
स्तोम॑पृष्ठो घृ॒तवा॑न्त्सुप्रती॑कः। मा नो॑ हासीन्मेत्थि॒तो ने॒त्वा
जहा॑म। गो॒पोष॑न्नो वीरपो॒षं च॑ य॒च्छेति॑। ब्रह्म॑णै॒वैनं॑ प्र
ह॑रति। सैव ततः॒ प्राय॑श्चित्तिः॥१६॥

वे प्रजापतिः स्थापयति प्रजानन्मभि जुहुयात्स्याद्विद्येत जहाम त्रीणि च (यद्विष्यणेन प्राजापत्यया
यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राडङ्गारो यदक्षिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ्गं ॥

)॥२॥

[२]

वि वा ए॒ष इन्द्रि॑येण॑ वी॒र्येण॑र्ध्यते। यस्याहि॑ताग्नेर॒ग्निर्मथ्य॑मानो
न जाय॑ते। यत्रा॒न्यं पश्ये॑त्। तत॑ आ॒हृत्य॑ हो॒तव्य॑म्।
अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्र॑ हु॒तं भ॑वति। यद्य॒न्यत्र॑ वि॒न्देत्।
अ॒जाया॑ हु॒तव्य॑म्। आ॒ग्नेयी॑ वा ए॒षा। यद॒जा।
अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्निहोत्र॑ हु॒तं भ॑वति॥१७॥

अ॒जस्य॑ तु नाश॑जीयात्। यद॒जस्या॑श्जी॒यात्। यामे॒वाग्ना॑वाहु॑तिं
जुहुयात्। ताम॑द्यात्। तस्मा॑द॒जस्य॑ नाश॑यम्। यद्य॒जान्न॑
वि॒न्देत्। ब्रा॒ह्मण॑स्य॒ दक्षि॑णे ह॒स्ते हो॒तव्य॑म्। ए॒ष वा

अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। यद्वा॑ह्म॒णः। अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ ५ हु॒तं
भ॑वति॥१८॥

ब्रा॒ह्मण॑न्तु व॑स॒त्यै नाप॑ रु॒न्ध्यात्। यद्वा॑ह्म॒णं व॑स॒त्या
अ॑प॒रुन्ध्यात्। यस्मि॑न्ने॒वाग्ना॑वाहु॑तिं जुहु॒यात्। तम्भा॑ग॒धेये॑न
व्य॑र्धयेत्। तस्मा॑द्वा॒ह्मणो॑ व॑स॒त्यै नाप॑रु॒ध्यः। यदि॑
ब्रा॒ह्मण॑न्न वि॒न्देत्। द॒र्भस्त॒म्बे हो॑त॒व्यम्। अ॒ग्निवा॑न्वै
द॒र्भस्त॒म्बः। अ॒ग्नावे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ ५ हु॒तं भ॑वति। द॒र्भाऽस्तु
ना॒ध्यासी॑त॥१९॥

यद्द॒र्भान॑ध्यासी॑त। या॒मे॒वाग्ना॑वाहु॑तिं जुहु॒यात्। ता॒मध्या॑सीत।
तस्मा॑द्द॒र्भा ना॒ध्यासि॑त॒व्याः। यदि॑ द॒र्भान्न॑ वि॒न्देत्। अ॒प्सु
हो॑त॒व्यम्। आपो॑ वै सर्वा॑ दे॒वताः। दे॒वता॑स्वे॒वास्या॑ग्नि॒होत्र॑ ५
हु॒तं भ॑वति। आप॒स्तु न॑ परि॒चक्षी॑त। यदापः॑ परि॒चक्षी॑त॥२०॥

या॒मे॒वाप्स्वा॑हु॑तिं जुहु॒यात्। तां॑ परि॒चक्षी॑त। तस्मा॑दापो॑ न
प॑रि॒चक्ष्याः। मे॒ध्यां च॑ वा ए॒तस्या॑मे॒ध्या च॑ त॒नुवौ स॑ ५ सृ॒ज्येते।
यस्या॑हि॒ताग्नेर॒न्यैर॒ग्निभि॑र॒ग्नयः॑ स॑ ५ सृ॒ज्यन्ते॑। अ॒ग्नये॑ वि॒विच॑ये
पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पा॒लं निर्व॑पेत्। मे॒ध्याश्चै॒वास्या॑मे॒ध्यां च॑ त॒नुवौ
व्याव॑र्तयति। अ॒ग्नये॑ व्र॒तप॑तये पु॒रोडा॑शम॒ष्टाक॑पा॒लं निर्व॑पेत्।
अ॒ग्निमे॒व व्र॑तप॑तिः ५ स्वेन॑ भा॒गधे॑ये॒नोप॑ धावति। स ए॒वैनं॑
व्र॒तमा॑ ल॒म्भय॑ति॥२१॥

ग॒र्भः ५ स्र॑व॒न्तम॑ग॒दम॑कः। अ॒ग्निरिन्द्र॑स्त्वष्टा बृ॒हस्प॑तिः।

पृथिव्यामव चुश्रोतैतत्। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैः।
 रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः। यदग्निहोत्रम्। तद्यत्स्रवेत्।
 रेतोऽस्य वाजिनः स्रवेत्। गर्भः स्रवन्तमगदमकरित्याह।
 रेत एवास्मिन्वाजिनन्दधाति॥२२॥

अग्निरित्याह। अग्निर्वै रेतोधाः। रेत एव तद्धधाति। इन्द्र
 इत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। त्वष्टेत्याह। त्वष्टा वै
 पशूनां मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति।
 बृहस्पतिरित्याह। ब्रह्म वै देवानां बृहस्पतिः। ब्रह्मणैवास्मै
 प्रजाः प्र जनयति। पृथिव्यामव चुश्रोतैतदित्याह।
 अस्यामेवैनत्प्रतिष्ठापयति। नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं
 पराचैरित्याह। रक्षसामपहत्यै॥२३॥

अजाऽग्नावेवास्याग्निहोत्रं हुतं भवति भवत्यासीत् परिचक्षीत लम्बयति दधाति देवानां बृहस्पतिः पञ्च
 च (वि वै यद्यन्यमजायां ब्राह्मणस्य दर्भस्तम्बेऽप्सु हतव्यम्॥)॥३॥ [३]

याः पुरस्तात्प्रस्रवन्ति। उपरिष्ठात्सर्वतश्च याः। तार्भी
 रश्मिपवित्राभिः। श्रद्धां यज्ञमा रभे। देवां गातुविदः।
 गातुं यज्ञाय विन्दत। मनसस्पतिना देवेन। वाताद्यज्ञः प्र
 युज्यताम्। तृतीयस्यै दिवः। गायत्रिया सोम आभृतः॥२४॥

सोमपीथाय सन्नयितुम्। वक्त्रलुमन्तरमा ददे। आपो देवीः
 शुद्धाः स्थ। इमा पात्राणि शुन्धत। उपातङ्घ्राय देवानाम्।
 पर्णवल्कमुत शुन्धत। पयो गृहेषु पयो अग्नियासु। पयो
 वत्सेषु पय इन्द्राय हविषे अग्नियस्वा। गायत्री पर्णवल्केन।

पयः सोमं करोत्विमम्॥२५॥

अग्निं गृह्णामि सुरथं यो मयोभूः। य उद्यन्तमारोहति
सूर्यमहै। आदित्यज्योतिषां ज्योतिरुत्तमम्। श्वो यज्ञाय
रमतान्देवताभ्यः। वसून्नुद्रानादित्यान्। इन्द्रेण सह देवताः।
ताः पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व आयतने मनीषया। इमामूर्जं
पञ्चदशीं ये प्रविष्टाः। तान्देवान्परिं गृह्णामि पूर्वः॥२६॥

अग्निर्हव्यवाडिह ताना वहतु। पौर्णमासं हविरिदमेषां
मयि। आमावास्यं हविरिदमेषां मयि। अन्तराऽग्नी पशवः।
देवसंसदमा गमन्। तान्पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व आयतने
मनीषया। इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्। अग्निङ्गृहपतिमभि
संवसानाः। ताः पूर्वः परिं गृह्णामि॥२७॥

स्व आयतने मनीषया। इह पशवो विश्वरूपा रमन्ताम्।
अग्निङ्गृहपतिमभि संवसानाः। तान्पूर्वः परिं गृह्णामि। स्व
आयतने मनीषया। अयं पितॄणामग्निः। अवाङ्मुखा पितॄभ्य
आ। तं पूर्वः परिं गृह्णामि। अविषन्नः पितुङ्करत्। अजस्रन्त्वा
सभापालाः॥२८॥

विजयभागं समिन्धताम्। अग्ने दीदाय मे सभ्य।
विजित्यै शरदः शतम्। अन्नमावसथीयम्। अभि हराणि
शरदः शतम्। आवसथे श्रियं मन्त्रम्। अहिर्बुध्नियो नि
यच्छतु। इदमहमग्निज्यैष्ठेभ्यः। वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।

इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः॥२९॥

रुद्रेभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। इदमहं वरुणज्येष्ठेभ्यः। आदित्येभ्यो यज्ञं प्र ब्रवीमि। पयस्वतीरोषधयः। पयस्वद्वीरुधां पयः। अपां पयसो यत्पयः। तेन मामिन्द्र सꣳ सृज। अग्ने॑ व्रतपते व्रतश्चरिष्यामि। तच्छकेयन्तन्मे॑ राध्यताम्। वायो॑ व्रतपत आदित्य व्रतपते॥३०॥

व्रतानां॑ व्रतपते व्रतं चरिष्यामि। तच्छकेयन्तन्मे॑ राध्यताम्। इमां प्राचीमुदीचीम्। इषमूर्जमभि सꣳस्कृताम्। बहुपूर्णमशुष्काग्राम्। हरामि पशुपामहम्। यत्कृष्णो रूपं कृत्वा। प्राविंशस्त्वं वनस्पतीन्। ततस्त्वामेकविंशतिधा। सम्भरामि सुसम्भृता॥३१॥

त्रीन्परिधीꣳ स्तिस्रः समिधः। यज्ञायुरनुसञ्चरान्। उपवेषं मेक्षणं धृष्टिम्। सं भरामि सुसम्भृता॥ या जाता ओषधयः। देवेभ्यस्त्रियुगं पुरा। तासां पर्व राध्यासम्। परिस्तरमाहरन्। अपां मेध्यं यज्ञियम्। सदेवꣳ शिवमस्तु मे॥३२॥

आच्छेत्ता वो मा रिषम्। जीवानि शरदः शतम्। अपरिमितानां परिमिताः। सन्नह्ये सुकृताय कम्। एनो मा निगाङ्गतमच्चनाहम्। पुनरुत्थाय बहुला भवन्तु। सकृदाच्छिन्नं बरहिरूर्णामृदु। स्योनं पितृभ्यस्त्वा भराम्यहम्। अस्मिन्त्सीदन्तु मे पितरः सोम्याः। पितामहाः

प्रपितामहाश्चानुगैः सह॥३३॥

त्रिवृत्पलाशे दर्भः। इयान्प्रादेशसंमितः। यज्ञे पवित्रं
पोतृतमम्। पयो हव्यं करोतु मे। इमौ प्राणापानौ।
यज्ञस्याङ्गानि सर्वशः। आप्याययन्तौ सञ्चरताम्। पवित्रे
हव्यशोधने। पवित्रे स्थो वैष्णवी। वायुर्वा मनसा पुनातु॥३४॥

अयं प्राणश्चापानश्च। यजमानमपि गच्छताम्। यज्ञे ह्यभूतां
पोतारौ। पवित्रे हव्यशोधने। त्वया वेदिं विविदुः पृथिवीम्।
त्वया यज्ञो जायते विश्वदानिः। अच्छिद्रं यज्ञमन्वेषि विद्वान्।
त्वया होता सन्तनोत्यर्धमासान्। त्रयस्त्रिंशोऽसि तन्तूनाम्।
पवित्रेण सहागहि॥३५॥

शिवेयं रज्जुरभिधानी। अघ्नियामुपं सेवताम्। अप्रस्नं साय
यज्ञस्य। उखे उपदधाम्यहम्। पशुभिः सन्नीतं बिभृताम्।
इन्द्राय शृतन्दधि। उपवेषोऽसि यज्ञाय। त्वां परिवेषमधारयन्।
इन्द्राय हविः कृण्वन्तः। शिवः शग्मो भवासि नः॥३६॥

अमृन्मयन्देवपात्रम्। यज्ञस्यायुषि प्र युज्यताम्। तिरः
पवित्रमतिनीताः। आपो धारय मातिगुः। देवेन सवित्रोत्पूताः।
वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः। गान्दोहपवित्रे रज्जुम्। सर्वा पात्राणि
शुन्यता। एता आ चरन्ति मधुमद्बुहानाः। प्रजावतीर्यशसो
विश्वरूपाः॥३७॥

बह्वीर्भवन्तीरुपजायमानाः। इह व इन्द्रो रमयतु गावः।
पूषा स्थ। अयक्ष्मा वः प्रजया सः सृजामि। रायस्पोषेण

बहुलाभवन्तीः। ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च। जीवो
जीवन्तीरुपवः सदेयम्। द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च
सन्दुहाताम्। धाता सोमेन सह वातेन वायुः। यजमानाय
द्रविणन्दधातु॥३८॥

उत्सन्दुहन्ति कलशश्चतुर्बिलम्। इडान्देवीम्मधुमती९
सुवर्विदम्। तदिन्द्राग्नी जिन्वत९ सूनृतावत्। तद्यजमानममृतत्वे
दधातु। कामधुक्षः प्र णो ब्रूहि। इन्द्राय हविरिन्द्रियम्। अमुं
यस्यां देवानाम्। मनुष्याणां पयो हितम्। बहु दुग्धीन्द्राय
देवेभ्यः। हव्यमा प्यायतां पुनः॥३९॥

वत्सेभ्यो मनुष्येभ्यः। पुनर्दोहाय कल्पताम्। यज्ञस्य
सन्ततिरसि। यज्ञस्य त्वा सन्ततिमनु सन्तनोमि।
अदस्तमसि विष्णवे त्वा। यज्ञायपि दधाम्यहम्।
अद्विररिक्तेन पात्रेण। याः पूताः परिशेरते। अयं पयः सोमं
कृत्वा। स्वां योनिमपि गच्छतु॥४०॥

पूर्णवल्कः पवित्रम्। सौम्यः सोमाद्धि निर्मितः। इमौ पूर्णं च
दर्भं च। देवानां९ हव्यशोधनौ। प्रातर्वेषाय गोपाय। विष्णो
हव्य९ हि रक्षसि। उभावग्नी उपस्तृणते। देवता उपवसन्तु
मे। अहङ्गाम्यानुप वसामि। मह्यङ्गोपतये पशून्॥४१॥

आभृत इमं गृह्णामि पूर्वस्ताः पूर्वः परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसम्भृतां
मे सह पुनातु गहि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून् (याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह
पशवोऽयं पितृणामग्निः।)॥४॥

देवां देवेषु पराक्रमध्वम्। प्रथमा द्वितीयेषु। द्वितीयास्तृतीयेषु।
त्रिरेकादशा इह माऽवता। इदं शकेयं यदिदं करोमि।
आत्मा करोत्वात्मनै। इदङ्कुरिष्ये भेषजम्। इदम्मे
विश्वभेषजा। अश्विना प्रावतं युवम्। इदमहं सेनाया
अभीत्वयै॥४२॥

मुखमपोहामि। सूर्यं ज्योतिर्वि भाहि। महत इन्द्रियाय।
आ प्यायताङ्कृतयोनिः। अग्निर्हव्याऽनु मन्यताम्। खमङ्कृ
त्वचमङ्कृ। सुरूपन्त्वा वसुविदम्। पशूनान्तेजसा। अग्नये
जुष्टमभि घारयामि। स्योनन्ते सदनं करोमि॥४३॥

घृतस्य धारया सुशेवङ्कल्पयामि। तस्मिन्त्सीदामृते प्रतितिष्ठ।
व्रीहीणाम्मेध सुमनस्यमानः। आर्द्रः प्रथस्रुर्भुवनस्य गोपाः।
शृत उत्स्नाति जनिता मतीनाम्। यस्त आत्मा पशुषु प्रविष्टः।
देवानां विष्ठामनु यो वितस्थे। आत्मन्वान्तसोम घृतवान् हि
भूत्वा। देवान्गच्छ सुवर्विन्द यजमानाय मह्यम्। इरा भूतिः
पृथिव्यै रसो मोत्क्रमीत्॥४४॥

देवाः पितरः पितरो देवाः। योऽहमस्मि स सन् यजे।
यस्यास्मि न तमन्तरैमि। स्वं मं इष्टं स्वन्दत्तम्। स्वं
पूर्तं स्वं श्रान्तम्। स्वं हुतम्। तस्य मेऽग्निरुपद्रष्टा।
वायुरुपश्रोता। आदित्योऽनुख्याता। द्यौः पिता॥४५॥

पृथिवी माता। प्रजापतिर्बन्धुः। य एवास्मि स सन् यजे। मा

भेर्मा संविक्था मा त्वा हिंसिषम्। मा ते तेजोऽपं क्रमीत्।
भरतमुद्धरेमनु षिञ्च। अवदानानि ते प्रत्यवदास्यामि।
नमस्ते अस्तु मा मां हिंसीः। यदवदानानि तेऽवघ्न।
विलोमाकार्षमात्मनः॥४६॥

आज्येन प्रत्यनज्येनत्। तत् आ प्यायतां पुनः। अज्यायो
यवमात्रात्। आव्याधात्कृत्यतामिदम्। मा रूरुपाम
यज्ञस्य। शुद्धं स्विष्टमिदं हविः। मनुना दृष्टाद्भुतपदीम्।
मित्रावरुणसमीरिताम्। दक्षिणार्धादसंभिन्दन्। अवद्याम्येकतोमुखा

इडे भागं जुषस्व नः। जिन्व गा जिन्वार्वतः। तस्यास्ते
भक्षिवाणः स्याम। सर्वात्मानः सर्वगणाः। ब्रध्र पिन्वंस्व।
ददतो मे मा क्षायि। कुर्वतो मे मोषदसत्। दिशाङ्कृतिरसि।
दिशो मे कल्पन्ताम्। कल्पन्ताम्मे दिशः॥४८॥

दैवींश्च मानुषींश्च। अहोरात्रे मे कल्पेताम्। अर्धमासा
मे कल्पन्ताम्। मासा मे कल्पन्ताम्। ऋतवो मे
कल्पन्ताम्। संवत्सरो मे कल्पताम्। कृतिरसि कल्पतां
मे। आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः। चतुर्भ्यो अमृतेभ्यः। इदं
भूतस्याध्यक्षेभ्यः॥४९॥

विधेम हविषा वयम्। भजतां भागी भागम्। मा भागोऽभक्त।
निरभागं भजामः। अपस्विन्वा ओषधीर्जिन्वा। द्विपात्पाहि।
चतुष्पादवा दिवो वृष्टिमेरय। ब्राह्मणानामिदं हविः॥५०॥

सोम्यानां॑ सोमपी॒थिना॑म्। निर्भ॒क्तो ब्रा॑ह्मणः। नेहा
ब्रा॑ह्मणस्यास्ति। सम॑ङ्कां ब॒र्हिर्ह॒विषा॑ घृ॒तेन॑। समा॑दित्यैर्वसु॑भिः
सम्म॒रुद्धिः॑। समि॒न्द्रेण॑ वि॒श्वेभिर्दे॒वेभि॑रङ्गाम्। दि॒व्यं नभो॑
गच्छ॑तु यत्स्वाहा॑। इन्द्रा॒णीवा॑ऽविध॒वा भू॑यासम्। अदि॑तिरिव
सुपु॒त्रा। अ॒स्थूरि॑ त्वा गार्हपत्य॥५१॥

उप॒निष॑दे सुप्रजा॒स्त्वाय॑। सं पत्नी॒ पत्या॑ सुकृ॒तेन॑ गच्छताम्।
य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्तौ धुर्या॑वभूताम्। संजा॒नानौ॒ विज॑हता॒मरा॑तीः।
दि॒वि ज्योति॑र॒जर्मा॑ र॒भेताम्॑। दश॑ते त॒नुवो॑ य॒ज्ञ य॒ज्ञियाः॑।
ताः प्री॑णातु यज॑मानो घृ॒तेन॑। ना॒रि॒ष्ठयोः॑ प्र॒शिष॒मीड॑मानः।
दे॒वानां॑ दै॒व्येऽपि॑ यज॑मानोऽमृ॒तोऽभू॑त्। यं वा॑न्दे॒वा
अ॑कल्पयन्॥५२॥

ऊ॒र्जो भा॒गः श॑तक्रतू। ए॒तद्वा॑ तेन॑ प्रीणानि। तेन॑
तृ॒प्यत॑मः॒हहौ॑। अ॒ह॒न्दे॒वानां॑ सुकृ॒ताम॑स्मि लो॒के।
ममे॒दमि॑ष्टन्न मिथु॑र्भवाति। अ॒ह॒न्ना॑रि॒ष्ठावनु॑ यजामि वि॒द्वान्।
यदा॑भ्यामिन्द्रो॒ अद॑धाद्वाग॒धेय॑म्। अदा॑रसृ॒द्धव॑त देवसोम।
अ॒स्मिन् य॒ज्ञे म॑रुतो मृ॒डता॑ नः। मा नो॑ विदद्भि॒भामो॑
अश॑स्तिः॥५३॥

मा नो॑ विदद्भृजना॒ द्वेष्या॑ या। ऋष॒भं वा॒जिनं॑ व॒यम्। पूर्ण॑मासं
यजामहे। स नो॑ दोहताः सु॒वीर्य॑म्। रा॒यस्पोष॑ सह॒स्त्रिण॑म्।
प्रा॒णाय॑ सुरा॒धसे॑। पूर्ण॑मासाय॒ स्वाहा॑। अ॒मा॒वा॒स्या सु॒भगा॑
सु॒शेवा॑। धे॒नुरि॑व भूय॑ आ॒प्याय॑माना। सा नो॑ दोहताः

सुवीर्यम्। रायस्पोषः सहस्रिणम्। अपानाय सुरार्धसे।
अमावास्यायै स्वाहा। अभि स्तृणीहि परि धेहि वेदिम्।
जामिम्मा हिंसीरमुया शयाना। होतृषदना हरिताः
सुवर्णाः। निष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने॥५४॥

अभीत्वैँ करोमि क्रमीत्पिताऽऽत्मन एकतो मुखां मे दिशोऽध्यक्षेभ्यो हविर्गार्हपत्या कल्पयन्नशस्तिः
सा नो दोहताः सुवीर्यं सप्त च॥५॥ [५]

परिस्तृणीत परिधत्ताग्निम्। परिहितोऽग्निर्यजमानं भुनक्तु।
अपाः रस ओषधीनाः सुवर्णः। निष्का इमे यजमानस्य
सन्तु कामदुघाः। अमुत्रामुष्मिल्लोके। भूपते भुवनपते।
महतो भूतस्य पते। ब्रह्माणन्त्वा वृणीमहे। अहं भूपतिरहं
भुवनपतिः। अहं महतो भूतस्य पतिः॥५५॥

देवेन सवित्रा प्रसूत आर्त्विज्यङ्करिष्यामि। देव सवितरेतन्त्वा
वृणते। बृहस्पतिं दैव्यं ब्रह्माणम्। तदहं मनसे प्र ब्रवीमि।
मनो गायत्रियै। गायत्री त्रिष्टुभे। त्रिष्टुजगत्यै। जगत्यनुष्टुभे।
अनुष्टुप्पङ्क्तौ। पङ्क्तिः प्रजापतये॥५६॥

प्रजापतिर्विश्वेभ्यो देवेभ्यः। विश्वे देवा बृहस्पतये।
बृहस्पतिर्ब्रह्मणे। ब्रह्म भूर्भुवः सुवः। बृहस्पतिर्देवानां ब्रह्मा।
अहं मनुष्याणाम्। बृहस्पते यज्ञङ्गोपाय। इदं तस्मै हर्म्यं
करोमि। यो वो देवाश्चरति ब्रह्मचर्यम्। मेधावी दिक्षु मनसा
तपस्वी॥५७॥

अ॒न्तर्द॑तश्चरति॒ मानु॑षीषु। चतुः शिखण्डा युवतिः सुपेशाः।
 घृतप्रतीका॒ भुवन॑स्य॒ मध्ये॑। म॒र्मृज्य॑मा॒ना मह॑ते सौभ॒गाय।
 मह्य॑न्धु॒क्ष्व यज॑मानाय॒ कामान्। भूमि॑र्भू॒त्वा म॑हि॒मानं पु॑पोष।
 ततो॑ दे॒वी वर्ध॑यते॒ पया॑ंसि। य॒ज्ञियां य॒ज्ञं वि च॒ यन्ति॒ शं
 च। ओष॑धी॒रापं इ॒ह शक्नो॑रीश्च। यो मा॑ हृ॒दा मन॑सा॒ यश्च॑
 वा॒चा॥५८॥

यो ब्रह्म॑णा॒ कर्म॑णा॒ द्वेष्टि॑ दे॒वाः। यः श्रु॑तेन॒ हृद॑येनेष्ण॒ता च।
 तस्यै॑न्द्र॒ वज्रेण॑ शि॒रश्छि॑नद्भि। ऊ॒र्णामृ॑दु प्रथ॒मानं॑ स्यो॒नम्।
 दे॒वेभ्यो॑ जुष्टं॑ स॒दनाय॑ ब॒र्हिः। सु॒वर्गे लो॒के यज॑मानं॑ हि
 धे॒हि। मां नाक॑स्य पृ॒ष्ठे प॑र॒मे व्यो॑मन्। चतुः शिखण्डा युवतिः
 सुपेशाः। घृतप्रतीका॒ व॒युना॑नि वस्ते। साऽऽस्ती॒र्यमा॑णा मह॒ते
 सौभ॑गाय ॥५९॥

सा मे॑ धु॒क्ष्व यज॑मानाय॒ कामान्। शि॒वा च॑ मे श॒ग्मा चै॑धि।
 स्यो॒ना च॑ मे सु॒षदा॑ चैधि। ऊ॒र्जस्व॑ती च मे॒ पय॑स्वती चैधि।
 इष॒मूर्जं॑ मे पि॒न्वस्व। ब्रह्म॑ तेजो॑ मे पि॒न्वस्व। क्ष॒त्रमो॑जो॑ मे
 पि॒न्वस्व। वि॒शं पु॑ष्टिं मे पि॒न्वस्व। आ॒युर्न॒नाद्य॑म्मे पि॒न्वस्व।
 प्र॒जां प॒शून्मे॑ पि॒न्वस्व॥६०॥

अ॒स्मिन् य॒ज्ञ उ॒प भू॒य इ॒न्नु मे॑। अ॒वि॒क्षो॒भाय॑ परि॒धी॒न्द॑धामि।
 ध॒र्ता ध॒रुणो॑ ध॒री॒यान्। अ॒ग्नि॒र्द्वेषा॑ंसि॒ निरि॑तो नु॒दातै॑।
 वि॒च्छि॑नद्भि॒ विधृ॑तीभ्यां॑ स॒पत्नान्। जा॒तान्भ्रातृ॑व्यान्॒ ये

च जनिष्यमाणाः। विशो यन्त्राभ्यां विधमाम्येनान्। अहं
स्वानामुत्तमोऽसानि देवाः। विशो यन्त्रे नुदमाने अरातिम्।
विश्वं पाप्मानममतिन्दुर्मरायुम्॥६१॥

सीदन्ती देवी सुकृतस्य लोके। धृतीं स्थो विधृती
स्वधृती। प्राणान्मयि धारयतम्। प्रजाम्मयि धारयतम्।
पशून्मयि धारयतम्। अयं प्रस्तर उभयस्य धर्ता। धर्ता
प्रयाजानामुतानूयाजानाम्। स दाधार समिधो विश्वरूपाः।
तस्मिन्त्सुचो अध्या सादयामि। आ रोह पथो जुहु
देवयानान्॥६२॥

यत्रर्षयः प्रथमजा ये पुराणाः। हिरण्यपक्षाऽजिरा
सम्भृताङ्गा। वहांसि मा सुकृतां यत्र लोकाः। अवाहं बाध
उपभृता सपत्नान्। जातान्भ्रातृव्यान् ये च जनिष्यमाणाः।
दोहै यज्ञं सुदुधामिव धेनुम्। अहमुत्तरो भूयासम्।
अधरे मत्सपत्नाः। यो मा वाचा मनसा दुर्मरायुः।
हृदाऽरातीयादभिदासदग्ने॥६३॥

इदमस्य चित्तमधरन्ध्रुवायाः। अहमुत्तरो भूयासम्। अधरे
मत्सपत्नाः। ऋषभोऽसि शाक्रः। घृताचीनां सूनुः।
प्रियेण नाम्नां प्रिये सदसि सीद। स्योनो मे सीद सुषदः
पृथिव्याम्। प्रथयि प्रजयां पशुभिः सुवर्गे लोके। दिवि सीद
पृथिव्यामन्तरिक्षे। अहमुत्तरो भूयासम्॥६४॥

अधरे मत्सपत्नाः। इयं स्थाली घृतस्य पूर्णा। अच्छिन्नपयाः

श॒तधा॑र॒ उत्सः॑। मा॒रु॒तेन॒ शर्म॑णा॒ दैव्ये॑न। य॒ज्ञोऽसि॑ स॒र्वतः॑
 श्रि॒तः। स॒र्वतो॒ मां भू॑तं भ॒विष्य॑च्छ्र॒यता॑म्। श॒त॒म्मे
 स॒न्त्वाशि॑षः। स॒हस्र॑म्मे स॒न्तु सू॒नृताः॑। इ॒रा॒वतीः॑ प॒शुम॑तीः।
 प्र॒जाप॑तिरसि स॒र्वतः॑ श्रि॒तः॥६५॥

स॒र्वतो॒ मां भू॑तं भ॒विष्य॑च्छ्र॒यता॑म्। श॒तं मे॑ स॒न्त्वाशि॑षः। स॒हस्र॑
 मे स॒न्तु सू॒नृताः॑। इ॒रा॒वतीः॑ प॒शुम॑तीः। इ॒दमिन्द्रि॑यम॒मृतं॑
 वी॒र्य॑म्। अ॒नेनेन्द्रा॑य प॒शवो॑ऽचि॒कित्स॑न्। तेन॑ दे॒वा अव॑तोप॒
 मा॑म्। इ॒हेष॑मूर्जं य॒शः स॒ह ओजः॑ स॒नेय॑म्। श्रु॒तं मयि॑
 श्रय॑ताम्। यत्पृ॒थि॒वीमच॑र॒त्तत्प्रवि॑ष्टम्॥६६॥

येना॑सि॒श्चद्व॑ल॒मिन्द्रे॑ प्र॒जाप॑तिः। इ॒दन्तच्छ्रु॑कं म॒धुं वा॒जिनी॑वत्।
 येनो॒परि॑ष्टा॒दधि॑नो॒न्महेन्द्र॑म्। दधि॑ मा॒न्धि॒नोतु॑। अ॒यं वे॒दः
 पृ॒थि॒वीमन्व॑विन्दत्। गु॒हां स॒तीङ्ग॑ह॒ने ग॒ह्वरे॑षु। स॒ वि॒न्दतु॑
 य॒ज॑मा॒नाय॒ लो॒कम्। अ॒च्छि॑द्रं य॒ज्ञं भू॑रि॒कर्मा॑ करोतु।
 अ॒यं य॒ज्ञः स॑म॒सद॑द्ध॒विष्मा॑न्। ऋ॒चा सा॒म्रा य॒जुषा॑
 दे॒वता॑भिः॥६७॥

तेन॑ लो॒कान्त्सूर्य॑वतो जयेम। इन्द्र॑स्य स॒ख्यम॑मृ॒तत्व॑म॒श्याम्।
 यो नः॑ कनी॒य इ॒ह का॒मया॑तै। अ॒स्मिन् य॒ज्ञे य॒ज॑मा॒नाय॒
 म॒ह्यम्। अप॒ तमिन्द्रा॑ग्नी भुव॑नान्नुदेताम्। अ॒हं प्र॒जां वी॒रव॑तीं
 विदे॒य। अ॒ग्ने वा॒जजि॑त्। वा॒ज॑न्त्वा स॒रिष्य॑न्तम्। वा॒जं
 जे॒ष्यन्त॑म्। वा॒जिनं॑ वा॒ज॒जित॑म्॥६८॥

वा॒ज॒जि॒त्यायै॑ सं मा॑र्जिम्। अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्याय। उप॑हूतो॒ द्यौः
पि॒ता। उप॑ मान्द्यौः पि॒ता ह्य॑यताम्। अ॒ग्निरा॑ग्नी॒ध्रात्। आयु॑षे
वर्च॑से। जी॒वात्वै॑ पुण्याय। उप॑हूता पृथि॒वी मा॒ता। उप॑ मां
मा॒ता पृथि॒वी ह्य॑यताम्। अ॒ग्निरा॑ग्नी॒ध्रात्॥६९॥

आयु॑षे वर्च॑से। जी॒वात्वै॑ पुण्याय। मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्य॑म्।
विच्छि॑न्नं य॒ज्ञं समि॑मन्दधातु। बृह॒स्पति॑स्तनुतामि॒मन्नः।
विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम्। यन्ते॑ अ॒ग्न आ॑वृश्चामि। अ॒हं
वा॑ क्षिपि॒तश्चर॑न्। प्र॒जां च॒ तस्य॑ मूलं॑ च। नी॒चैर्दे॒वा नि
वृ॑श्चत॥७०॥

अ॒ग्ने यो नो॑ऽभि॒दास॑ति। स॒मा॒नो यश्च॑ नि॒ष्ठ्यः। इ॒ध्मस्यै॑व
प्र॒क्षाय॑तः। मा तस्योच्छे॑षि॒ किञ्च॑न। यो मान्द्वेष्टि॑ जातवेदः।
यश्चा॒हन्द्वेष्मि॑ यश्च॒ माम्। सर्वा॑ऽस्तान॑ग्रे सन्द॑ह। या॑
श्चा॒हन्द्वेष्मि॑ ये च॒ माम्। अ॒ग्ने वा॑जजित्। वाज॑न्त्वा
ससृ॑वा॑सम्॥७१॥

वाजं॑ जिगि॒वा॑सम्। वा॒जिनं॑ वाज॒जित॑म्। वा॒ज॒जि॒त्यायै॑
सम्मा॑र्जिम्। अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॑न्नाद्याय। वेदि॑र्ब॒र्हिः श्रु॑तं॒ ह॒विः।
इ॒ध्मः परि॑धयः सुचः॑। आ॒ज्यं य॒ज्ञं ऋ॒चो य॒जुः। या॒ज्याश्च॑
वष॑ट्काराः। सम्मे॒ सन्न॑तयो नमन्ताम्। इ॒ध्मस॒न्नह॑ने हुते॥७२॥

दि॒वः खी॑लोऽव॑ततः। पृथि॒व्या अ॒ध्युत्थि॑तः। तेना॑
स॒हस्र॑काण्डेन। द्विष॑न्तं॒ शोच॑यामसि। द्विष॑न्मे ब॒हु

शौचतु। ओषधे॒ मो अ॒ह॒ः शुच॑म्। यज्ञ॒ नम॑स्ते यज्ञ।
नमो॒ नम॑श्च ते यज्ञ। शिवे॑न॒ मे सन्ति॑ष्ठस्व। स्यो॒नेन॑ मे
सन्ति॑ष्ठस्व॥ ७३॥

सुभू॑तेन॒ मे सन्ति॑ष्ठस्व। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सेन॑ मे सन्ति॑ष्ठस्व।
य॒ज्ञस्य॑र्द्धि॒मनु॑ सन्ति॑ष्ठस्व। उप॑ ते यज्ञ॒ नमः॑। उप॑ ते नमः॑।
उप॑ ते नमः॑। त्रि॒ष्फली॑क्रियमा॒णानाम्॑। यो न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते।
रक्ष॑सां भाग॒धेयम्॑। आप॒स्तत्प्र॑ वह॒तादि॑तः॥ ७४॥

उ॒लूख॑ले मु॒सले॒ यच्च॑ शूर्पे॑। आ॒शि॒श्लेष॑ हृषदि॒ यत्कृ॑पाले॑।
अ॒व॒प्रुषो॑ वि॒प्रुषः॑ संय॑जामि। वि॒श्वे दे॒वा ह॒विरि॑दं जु॒षन्ता॑म्।
य॒ज्ञे या वि॒प्रुषः॑ सन्ति॑ ब॒ह्वीः। अ॒ग्नौ ताः सर्वाः॑ स्वि॒ष्टाः सु॑हु॒ता
जु॒होमि॑। उ॒द्यन्न॑द्यमि॒त्र महः॑। स॒पत्न्या॑न्मे अ॒नीन॑शः। दि॒वैना॑न्
वि॒द्युता॑ जहि। नि॒म्रोच॑न्न॒धरा॑न्कृधि॥ ७५॥

उ॒द्यन्न॑द्य वि नो॑ भज। पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॑ यथा॑। दी॒र्घायु॑त्वस्य॒
हे॒शिषे॑। तस्य॑ नो दे॒हि सूर्य॑। उ॒द्यन्न॑द्य मि॒त्रम॑हः।
आ॒रोह॑न्नुत्त॒रा॒न्दि॒वम्। ह॒द्रो॒ग॒म्मम॑ सूर्य। ह॒रि॒माणं॑ च नाशय।
शु॒केषु॑ मे ह॒रि॒माणम्॑। रो॒प॒णाका॑सु द॒ध्मसि॑ ॥ ७६॥

अथो॑ ह॒रि॒द्र॒वेषु॑ मे। ह॒रि॒माणं॑ नि द॒ध्मसि॑। उ॒द॒गा॒दय॑मा॒दित्यः॑।
वि॒श्वेन॑ स॒हसा॑ स॒ह। द्वि॒षन्तं॑ मम॑ र॒न्धय॑न्। मो अ॒ह॒न्दि॒षतो॑
र॒धम्। यो नः॑ श॒पाद॑श॒पतः॑। यश्च॑ नः॑ श॒पतः॑ श॒पात्। उ॒षाश्च॑
तस्मै॑ नि॒म्रुक्क॑। सर्व॑ पा॒पं समू॑हताम्॥ ७७॥

यो नः स॒पत्नो॒ यो रणः॑। म॒र्तोऽभि॒दास॑ति दे॒वाः।
 इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तः। मा तस्योच्छे॑षि किञ्च॒न। अ॒वसृष्टः॑
 परा॑पत। श॒रो ब्रह्म॑सं॒शितः॑। गच्छा॒मित्रा॒न्प्र वि॑श।
 मैषा॒ङ्कश्च॒नोच्छे॑षः॥ ७८॥

पतिः प्रजापतये तपस्वी वाचा सौभगाय पशून्मै पिन्वस्व दुर्मरायुं देवयानानग्नेऽन्तरिक्षेऽहमुत्तरो भूयासं
 प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः प्रविष्टन्देवताभिर्वाज्जितं पृथिवी ह्वयतामग्निराग्नीध्राद्वक्षत ससृवांसं हुते
 स्योनेन मे सन्तिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामष्टौ च॥६॥ [६]

सक्षे॒दं प॑श्य। वि॒ध॒र्त॒रि॒दं प॑श्य। ना॒के॒दं प॑श्य। र॒म॒तिः
 प॒नि॒ष्ठा। ऋ॒तं व॑र॒षिष्ठ॑म्। अ॒मृ॒ता॒या॒न्या॒हुः। सू॒र्यो व॑रि॒ष्ठो
 अ॒क्षभि॑र्विभा॒ति। अनु॒ द्यावा॑पृथि॒वी दे॒वपु॑त्रे। दी॒क्षाऽसि॑
 तप॑सो॒ योनिः॑। तपो॑ऽसि॒ ब्रह्म॑णो॒ योनिः॑ ॥ ७९॥

ब्रह्मा॑सि क्ष॒त्रस्य॒ योनिः॑। क्ष॒त्रम॑स्य॒ृतस्य॒ योनिः॑। ऋ॒तम॑सि॒
 भूरा र॑भे। श्र॒द्धां म॑न॒सा। दी॒क्षान्त॑प॒सा। वि॒श्वस्य॑
 भु॒वं॒न॒स्याधि॑प॒त्नीम्। सर्वे॒ कामा॒ यज॑मानस्य सन्तु। वा॒तं
 प्रा॒णं म॑न॒साऽन्वा र॑भामहे। प्र॒जाप॑तिं॒ यो भु॑वं॒नस्य॑ गो॒पाः।
 स नो॑ मृ॒त्योस्त्राय॑तां पा॒त्वहं॑सः॥ ८०॥

ज्यो॒ग्जी॒वा ज॒राम॑शीमहि। इन्द्रं॑ शा॒क्रर॑ गा॒यत्रीं प्र॑ प॒द्ये। तान्ते॑
 यु॒नज्मि॑। इन्द्रं॑ शा॒क्रर॑ त्रि॒ष्टुभं प्र॑ प॒द्ये। तान्ते॑ यु॒नज्मि॑। इन्द्रं॑
 शा॒क्रर॑ जग॒तीं प्र॑ प॒द्ये। तान्ते॑ यु॒नज्मि॑। इन्द्रं॑ शा॒क्ररानु॑ष्टु॒भं
 प्र॑ प॒द्ये। तान्ते॑ यु॒नज्मि॑। इन्द्रं॑ शा॒क्रर॑ प॒ङ्क्तिं प्र॑प॒द्ये॥ ८१॥

तान्ते॑ यु॒नज्मि॑। आऽह॒न्दी॒क्षाम॑रु॒हमृ॑तस्य॒ पत्नी॑म्। गा॒य॒त्रेण॑

छन्दसा ब्रह्मणा च। ऋतं सत्येऽधायि। सत्यमृतेऽधायि।
 ऋतं च मे सत्यश्चाभूताम्। ज्योतिरभूवः सुवर्गमम्।
 सुवर्गं लोकं नाकस्य पृष्ठम्। ब्रध्नस्य विष्टपमगमम्। पृथिवी
 दीक्षा॥८२॥

तयाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः। ययाऽग्निर्दीक्षया दीक्षितः। तया
 त्वा दीक्षया दीक्षयामि। अन्तरिक्षन्दीक्षा। तया वायुर्दीक्षया
 दीक्षितः। यया वायुर्दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया
 दीक्षयामि। द्यौर्दीक्षा। तयाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितः।
 ययाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितः॥८३॥

तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। दिशो दीक्षा। तया चन्द्रमा
 दीक्षया दीक्षितः। यया चन्द्रमा दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा
 दीक्षया दीक्षयामि। आपो दीक्षा। तया वरुणो राजा दीक्षया
 दीक्षितः। यया वरुणो राजा दीक्षया दीक्षितः। तया त्वा
 दीक्षया दीक्षयामि। ओषधयो दीक्षा॥८४॥

तया सोमो राजा दीक्षया दीक्षितः। यया सोमो राजा दीक्षया
 दीक्षितः। तया त्वा दीक्षया दीक्षयामि। वाग्दीक्षा। तया
 प्राणो दीक्षया दीक्षितः। यया प्राणो दीक्षया दीक्षितः। तया
 त्वा दीक्षया दीक्षयामि। पृथिवी त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्।
 अन्तरिक्षन्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। द्यौस्त्वा दीक्षमाणमनु
 दीक्षताम्॥८५॥

दिशस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। आपस्त्वा दीक्षमाणमनु

दीक्षन्ताम्। ओषधयस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। वाक्त्वा
 दीक्षमाणमनु दीक्षताम्। ऋचस्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्।
 सामानि त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। यजूंषि त्वा
 दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्। अहंश्च रात्रिश्च। कृषिश्च वृष्टिश्च।
 त्विषिश्चापचितिश्च॥८६॥

अपश्चौषधयश्च। ऊर्क् सूनृतां च। तास्त्वा दीक्षमाणमनु
 दीक्षन्ताम्। स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद। देवानां सुम्नो महते
 रणाय। स्वासस्थस्तनुवा संविशस्व। पितेवैधि सूनव आ
 सुशेवः। शिवो मां शिवमा विश। सत्यम् आत्मा। श्रद्धा
 मेऽक्षितिः॥८७॥

तपो मे प्रतिष्ठा। सवितृप्रसूता मां दिशो दीक्षयन्तु।
 सत्यमस्मि। अहन्त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्। ममासि
 योनिस्तव योनिरस्मि। ममैव सन्वहं हव्यान्यग्ने। पुत्रः पित्रे
 लोककृज्जातवेदः। आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तात्। अग्ने स्वां
 योनिमा सीद साध्या। अस्मिन्सधस्थे अद्युत्तरस्मिन्॥८८॥

विश्वे देवा यजमानश्च सीदत। एकमिषे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु।
 द्वे ऊर्जे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। त्रीणि व्रताय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु।
 चत्वारि मायोभवाय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। पञ्च पशुभ्यो
 विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। षड्रायस्पोषाय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। सप्त
 सप्तभ्यो होत्राभ्यो विष्णुस्त्वाऽन्वेतु। सखायः सप्तपदा
 अभूमा। सख्यन्ते गमेयम् ॥८९॥

स॒ख्यात्ते॒ मा योष॑म्। स॒ख्यान्मे॒ मा यो॑ष्ठाः। साऽसि॑ सुब्र॒ह्मण्ये॑।
तस्या॑स्ते पृथि॒वी पादः॑। साऽसि॑ सुब्र॒ह्मण्ये॑। तस्या॑स्तेऽन्तरि॑क्षं
पादः॑। साऽसि॑ सुब्र॒ह्मण्ये॑। तस्या॑स्ते द्यौः पादः॑। साऽसि॑
सुब्र॒ह्मण्ये॑। तस्या॑स्ते दि॒शः पादः॑॥९०॥

प॒रोर॑जास्ते पञ्च॒मः पादः॑। सा न॒ इष॑मूर्ज॒न्धुक्ष्वा॑। तेज॑
इन्द्रि॒यम्। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम॒न्नाद्य॑म्। वि मि॑मे त्वा प॒यस्व॑तीम्।
दे॒वाना॑न्धे॒नुः सु॒दुघा॑मन॒पस्फु॑रन्तीम्। इन्द्रः॑ सोमं॑ पिबतु।
क्षे॒मो अस्तु॑ नः। इ॒मान्न॑राः कृणुत॑ वेदि॒मेत्य॑। वसु॑मतीः
रु॒द्रव॑तीमादि॒त्यव॑तीम्॥९१॥

व॒र्ष्मन्दि॑वः। नाभा॑ पृथि॒व्याः। यथाऽयं॑ यज॑मानो न रिष्ये॑त्।
दे॒वस्य॑ सवि॒तुः स॒वे। चतुः॑ शिखण्डा युव॒तिः सु॒पेशाः॑।
घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑। तस्याः॑ सु॒पर्णा॑वधि॒ यौ
नि॒विष्टौ॑। तयो॑र्दे॒वाना॑मधि॒ भाग॑धेयम्। अ॒प ज॑न्य॒म्भ्यन्नु॑द।
अप॑ च॒क्राणि॑ वर्तय। गृ॒हः सोम॑स्य गच्छ॒तम्। न वा उ॑
वे॒तन्मि॑यसे न रिष्य॑सि। दे॒वाः इ॒देषि॑ पृथि॒भिः सु॒गेभिः॑।
यत्र॑ यन्ति॑ सु॒कृतो॑ नापि॑ दुष्कृतः॑। तत्र॑ त्वा दे॒वः स॒विता॑
द॒धातु॑॥९२॥

ब्रह्मणो योनिरहंसः पङ्क्तिं प्रपद्ये दीक्षा ययाऽऽदित्यो दीक्षया दीक्षितस्तया त्वा दीक्षया दीक्षयाम्योपधयो
दीक्षा द्यौस्त्वा दीक्षमाणमुनु दीक्षतामपंचितिशक्तिरुत्तरस्मिन्नामेयं दिशः पादं आदित्यवर्ती वर्तय पञ्च
च॥७॥

[७]

यद॒स्य पा॒रे रज॑सः। शु॒क्रञ्ज्योति॑रजायत। तन्नः॑ पर्ष॒दति॑

द्विषः। अग्रै वैश्वानर॒ स्वाहा॑। यस्मा॑द्दी॒षाऽवा॑शिष्ठाः। ततो॑ नो॒
अभ॑यं कृधि। प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑।
यस्मा॑द्दी॒षा न्य॑षेदः। ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि॥१३॥

प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑। उ॒दु॒स्र तिष्ठ॑
प्रति॑तिष्ठ॒ मारि॑षः। मेमं॑ य॒ज्ञं यज॑मानं च रीरिषः। सु॒व॒र्गे
लो॒के यज॑मान॒ः हि धे॑हि। शन्न॑ एधि द्विपदे॒ शञ्च॑तु॒ष्पदे॑।
यस्मा॑द्दी॒षाऽवै॑पिष्ठाः प॒लायि॑ष्ठाः स॒म॒ज्ञा॑स्थाः। ततो॑ नो॒ अभ॑यं
कृधि। प्र॒जाभ्यः॒ सर्वा॑भ्यो मृड। नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒दुषे॑॥१४॥

य इ॒दम॑कः। तस्मै॒ नमः॑। तस्मै॒ स्वाहा॑। न वा उ॒वे॒तन्मि॑यसे।
आशा॑नान्त्वा वि॒श्वा आशाः॑। य॒ज्ञस्य॒ हि स्थ॑ ऋ॒त्वियौ॑।
इन्द्रा॑ग्नी॒ चे॒त॒नस्य॑ च। हु॒ताहु॑तस्य॒ तृ॒प्य॒तम्। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑
च। हु॒तस्य॒ चाहु॑तस्य॒ च। अहु॑तस्य हु॒तस्य॑ च। इन्द्रा॑ग्नी
अ॒स्य सोम॑स्य। वी॒तं पि॑बतं जु॒षेथा॑म्। मा यज॑मान॒न्तमो॑
विद॑त्। म॒र्त्वि॒जो मो॑ इ॒माः प्र॒जाः। मा यः सोम॑मि॒मं पि॑बात्।
स॒ः सृष्ट॑मु॒भयं॑ कृ॒तम्॥१५॥

कृधि मी॒दुषे॑ऽहु॒तस्य॑ च सप्त च॥८॥

अ॒ना॒गस॑स्त्वा व॒यम्। इन्द्रे॑ण॒ प्रेषि॑ता॒ उप॑। वा॒युष्टे॑
अ॒स्त्व॒ः श॒भूः। मि॒त्रस्ते॑ अ॒स्त्व॒ः श॒भूः। वरु॑णस्ते
अ॒स्त्व॒ः श॒भूः। अ॒पाक्ष॑या॒ ऋत॑स्य॒ गर्भाः॑। भुव॑नस्य
गो॒पाः श्ये॑ना॒ अति॑थयः। पर्व॑तानाङ्क॒कुभः॑ प्र॒युतो॑ नपा॒तारः॑।

व॒शुनेन्द्रं॑ ह॒यत। घोषे॒णामी॑वाꣳ श्रातयत॥९६॥

यु॒क्ताः स्थ॒ वह॑त। दे॒वा ग्रा॑वा॒ण इन्द्रु॑रिन्द्र॒ इत्य॑वादिषुः।
ए॒न्द्रम॑चुच्यवुः पर॒मस्याः॑ परा॒वतः॑। आऽस्मात्स॒धस्था॑त्।
ओ॒रोर॑न्तरि॒क्षात्। आ सु॑भू॒तम॑सुषवुः। ब्र॒ह्मव॑र्च॒सम्म॑
आसु॑षवुः। स॒मरे॑ रक्षाꣳस्यवधिषुः। अप॑हतं ब्रह्म॒ज्यस्या॑।
वाक्क्रं॑ त्वा॒ मन॑श्च श्रीणीताम्॥९७॥

प्रा॒णश्च॑ त्वाऽपा॒नश्च॑ श्रीणीताम्। चक्षु॑श्च त्वा॒ श्रोत्रं॑ च
श्रीणीताम्। दक्ष॑श्चत्वा॒ बलं॑ च श्रीणीताम्। ओज॑श्च त्वा॒
सह॑श्च श्रीणीताम्। आयु॑श्च त्वाऽज॒रा च॑ श्रीणीताम्। आ॒त्मा
च॑ त्वा त॒नूश्च॑ श्रीणीताम्। श्रु॒तोऽसि॑ श्रु॒तं कृ॑तः। श्रु॒ताय॑
त्वा श्रु॒तेभ्य॑स्त्वा। यमिन्द्र॑मा॒हुर्वरु॑णं॒ यमा॒हुः। यम्मि॒त्रमा॒हुर्यमु॑
स॒त्यमा॒हुः॥९८॥

यो दे॒वाना॑न्दे॒वत॑मस्तपो॒जाः। तस्मै॑ त्वा॒ तेभ्य॑स्त्वा। मयि॒
त्यदि॑न्द्रि॒यम्म॑हत्। मयि॒ दक्षो॑ मयि॒ क्रतुः॑। मयि॒ धायि॑
सु॒वीर्य॑म्। त्रि॒शु॒ग्ध॒र्मो वि॑ भा॒तु मे॑। आकू॑त्या॒ मन॑सा
स॒ह। वि॒राजा॒ ज्योति॑षा स॒ह। य॒ज्ञेन॑ पय॑सा स॒ह। तस्य॑
दोह॑मशीमहि॥९९॥

तस्य॑ सु॒म्रम॑शीमहि। तस्य॑ भ॒क्षम॑शीमहि। वाग्जु॑षा॒णा
सोम॑स्य तृप्यतु। मि॒त्रो जना॑न्त्र स मि॒त्र। यस्मान्न॑ जा॒तः
परो॑ अ॒न्यो अ॑स्ति। य आ॑वि॒वेश॑ भुव॑नानि॒ विश्वा॑। प्र॒जाप॑तिः
प्र॒जया॑ संवि॒दानः॑। त्री॒णि ज्योती॑ꣳषि सच॑ते स षोड॒शी।

एष ब्रह्मा य ऋत्विजः। इन्द्रो नाम श्रुतो गुणे॥१००॥

प्र ते महे विदथे शंसिषः हरी। य ऋत्विजः प्र ते वन्वे। वनुषो हर्यतम्मदम्। इन्द्रो नाम घृतत्रयः। हरिभिश्चारु सेचते। श्रुतो गुण आ त्वा विशन्तु। हरिवर्षसङ्गिरः। इन्द्राधिपतेऽधिपतिस्त्वन्देवानामसि। अधिपतिम्माम्। आयुष्मन्तं वर्चस्वन्तम्मनुष्येषु कुरु॥१०१॥

इन्द्रश्च सम्राड्गुरुणश्च राजा। तौ ते भक्षं चक्रतुरग्रं एतम्। तयोरनु भक्षं भक्षयामि। वाग्जुषाणा सोमस्य तृप्यतु। प्रजापतिर्विश्वकर्मा। तस्य मनो देवं यज्ञेन राध्यासम्। अर्थेणा अस्य जहितः। अवसानपतेऽवसानम्मे विन्द। नमो रुद्राय वास्तोष्पतये। आयने विद्रवणे॥१०२॥

उद्याने यत्परायणे। आवर्तने विवर्तने। यो गोपायति तं हुवे। यान्यपामित्यान्यप्रतीत्तान्यस्मिं। यमस्य बलिना चरामि। इहैव सन्तः प्रति तद्यातयामः। जीवा जीवेभ्यो नि हराम एनत्। अनृणा अस्मिन्ननृणाः परस्मिन्। तृतीयं लोके अनृणाः स्याम। ये देवयाना उत पितृयाणाः॥१०३॥

सर्वान्पथो अनृणा आक्षीयेम। इदमनु श्रेयोऽवसानमा गन्म। शिवे नो द्यावापृथिवी उभे इमे। गोमृद्धनवदश्ववदूर्जस्वत्। सुवीरा वीरैरनु सञ्चरेम। अर्कः पवित्रः रजसो विमानः। पुनाति देवानाम्भुवनानि विश्वा। द्यावापृथिवी पयसा

संविद॒ाने। घृ॒तन्दु॑हाते अ॒मृतं॑ प्रपी॒ने। प॒वित्र॑म॒र्को रज॑सो
वि॒मानः॑। पु॒नाति॑ दे॒वाना॑म्भुव॒नानि॑ वि॒श्वो। सुव॑ज्योति॒र्यशो॑
म॒हत्। अ॒शीम॑हि गा॒धमु॑त प्र॒तिष्ठा॑म्॥१०४॥

चा॒तय॑त श्री॒णीता॑ꣳ स॒त्यमा॑हुर॒शीम॑हि ग॒णे कुरु॑ वि॒द्वव॑णे पि॒तृया॑णां अ॒र्को रज॑सो वि॒मान॑स्त्रीणि च॥९॥

[९]

उद॑स्तांप्सीत्सवि॒ता मि॒त्रो अ॑र्य॒मा। सर्वा॑न॒मित्रा॑नवधीद्युगेन॑।
बृ॒हन्त॑म्मा॒मकर॑द्वीरव॒न्तम्। र॒थन्त॑रे श्र॒यस्व॑ स्वाहा॑ पृथि॒व्याम्।
वा॒मदे॒व्ये श्र॑यस्व॑ स्वाहा॑ऽन्तरि॒क्षे। बृ॒हति॑ श्र॒यस्व॑ स्वाहा॑
दि॒वि। बृ॒हता॑ त्वोप॑स्त॒भ्रोमि॑। आ त्वा॑ ददे॒ यश॑से वी॒र्या॑य
च। अ॒स्मास्व॑घ्निया यू॒यन्द॑धाथेन्द्रि॒यं पयः॑। यस्ते॑ द्र॒प्सो यस्त॑
उद॑रूषः ॥१०५॥

दै॒व्यः के॒तुर्वि॑श्व॒म्भुव॑नमावि॒वेश॑। स नः॑ पा॒ह्यरि॑ष्ट्यै
स्वाहा॑। अनु॑ मा॒ सर्वो॑ य॒ज्ञोऽय॑मेतु। वि॒श्वे दे॒वा
म॒रुतः॑ सा॒मार्कः॑। आ॒प्रिय॑श्छन्दा॑सि नि॒विदो॑ यजू॑षि।
अ॒स्यै पृ॑थि॒व्यै यद्य॑ज्ञि॒यम्। प्र॒जाप॑तेर्व॒र्तनि॑मनु॑ वर्त॒स्वा।
अनु॑वी॒रैरनु॑ रा॒ध्याम॑ गोभिः॑। अ॒न्वश्चै॑रनु॑ स॒र्वैरु॑ पु॒ष्टैः। अनु॑
प्र॒जया॑ऽन्विन्द्रि॒येण॑॥१०६॥

दे॒वा नो॑ य॒ज्ञमृ॑जुधा न॑यन्तु। प्र॒तिक्ष॑त्रे प्र॒ति॑तिष्ठा॒मि रा॒ष्ट्रे।
प्र॒त्यश्वे॑षु प्र॒ति॑तिष्ठा॒मि गो॑षु। प्र॒ति प्र॒जायां॑ प्र॒ति॑तिष्ठा॒मि
भ॒व्यै। वि॒श्वम॑न्याऽभि॒ वावृ॑धे। तद॒न्यस्या॑मधि॒श्रित॑म्। दि॒वे

चं वि॒श्वक॑र्मणे। पृथि॒व्यै चा॑कर॒न्नमः॑। अस्का॒न्द्यौः पृथि॒वीम्।
अस्का॑नृ॒षभो॑ युवा॒गाः॥१०७॥

स्क॒न्नेमा॑ वि॒श्वा भु॑व॒ना। स्क॒न्नो य॒ज्ञः प्र॑ ज॒नय॑तु।
अस्का॑न॒जनि॑ प्रा॒जनि॑। आ स्क॒न्नाज्जा॑यते॒ वृषा॑। स्क॒न्नात्प्र॑
ज॒निषी॑महि। ये दे॒वा येषा॑मि॒दम्भा॑ग॒धेय॑म्ब॒भूव॑। येषा॑ प्रया॒जा
उ॒तानू॑या॒जाः। इन्द्र॑ज्ये॒ष्ठेभ्यो॑ वरु॒णरा॑ज॒भ्यः। अ॒ग्निहो॑तृ॒भ्यो
दे॒वेभ्यः॑ स्वाहा॑। उ॒त त्या नो॑ दि॒वा म॒तिः॥१०८॥

अदि॑तिरू॒त्या ग॑मत्। सा शन्ता॑ची॒ मय॑स्करत्। अप॒
स्त्रिधः॑। उ॒त त्या दै॒व्या भि॑षजा॑। शन्न॑स्करतो अ॒श्विना॑।
यूयाता॑म॒स्मद्र॑पः। अप॒ स्त्रिधः॑। शम॒ग्निर॒ग्निभि॑स्करत्।
शन्न॑स्तपतु॒ सूर्यः॑। शं वातो॑ वा॒त्वर॒पाः॥१०९॥

अप॒ स्त्रिधः॑। तदि॒त्पद॑न्न विचि॑केत वि॒द्वान्। यन्मृ॑तः पुन॑र॒प्येति॑
जी॒वान्। त्रि॒वृद्ध॑द्भु॒वन॑स्य रथ॒वृत्। जी॒वो गर्भो॑ न मृ॑तः
स जी॑वात्। प्रत्य॑स्मै पिपी॑षते। वि॒श्वानि॑ वि॒दुषे॑ भर।
अ॒रङ्ग॑माय॒ जग्म॑वे। अप॑श्चाद॒ध्वने॑ नरै॑। इन्द्रु॑रिन्द्रु॒मवा॑गात्।
इन्द्रो॑रिन्द्रो॒ऽपात्। तस्य॑ त इन्द्र॑विन्द्र॒पीत॑स्य॒ मधु॑मतः।
उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्षयामि ॥११०॥

उद॒रुष॑ इन्द्रि॒येण॑ गा म॒तिर॑र॒पा अ॑गा॒त्रीणि॑ च॥१०॥ [१०]

ब्रह्म॑ प्रति॒ष्ठा मन॑सो ब्रह्म॑ वा॒चः। ब्रह्म॑ य॒ज्ञाना॑
ह॒विषा॑माज्य॑स्य। अति॑रिक्त॒ङ्कर्म॑णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः

प॒र्वाणि॑ प्र॒तिर॒न्नैति॑ क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु
दे॒वान्। आ॒श्रा॒वित॑म॒त्याश्रा॑वितम्। वष॑ट्कृतम॒त्यनू॑क्तं च य॒ज्ञे।
अति॑रिक्त॒ङ्गम॑णो यच्च॑ हीनम्। य॒ज्ञः प॒र्वाणि॑ प्र॒तिर॒न्नैति॑
क॒ल्पय॑न्। स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान्॥१११॥

यद्वो॑ दे॒वा अति॑पा॒दया॑नि। वा॒चा चि॒त्प्रय॑त॒न्देव॑हेडनम्। अ॒रा॒यो
अ॒स्मा॑ꣳ अ॒भिदु॑च्छुना॒यते॑। अ॒न्यत्रा॑स्मन्म॒रुत॑स्तन्निधे॒तन।
त॒तम्मा॑ आप॒स्तदु॑ ता॒यते॑ पुनः॑। स्वादि॑ष्ठा धी॒तिरु॑च॒थाय॑
शस्य॑ते। अ॒यꣳ स॑मु॒द्र उ॒त वि॒श्वभे॑षजः। स्वाहा॑कृतस्य
स॒मु॒तृ॒ष्णुत॑र्भुवः। उद्व॒यन्त॑म॒स॒स्परि॑। उदु॒त्यञ्चि॑त्रम्॥११२॥

इ॒म॒म्ये वरु॑ण॒ तत्त्वा॑ या॒मि। त्वन्नो॑ अ॒ग्ने स॒ त्वन्नो॑ अ॒ग्ने।
त्वम॑ग्ने अ॒यासि॑ प्रजा॑पते। इ॒म॒ञ्जीवे॒भ्यः परि॑धि॒न्द॒धामि॑।
मैषा॑न्नु॒गाद॑परो अर्ध॑मे॒तम्। श॒त॒ञ्जीव॑न्तु श॒रदः॑ पु॒रूचीः॑। ति॒रो
मृ॒त्युन्द॑धतां पर्व॑तेन। इ॒ष्टेभ्यः॑ स्वाहा॒ वष॑डनि॒ष्टेभ्यः॑ स्वाहा॑।
भे॒ष॒जन्दुरि॑ष्ट्यै स्वाहा॒ निष्कृ॑त्यै स्वाहा॑। दौ॒रा॒र्ध्यै स्वाहा॑
दै॒वी॒भ्यस्त॑नू॒भ्यः स्वाहा॑॥११३॥

ऋ॒द्ध्यै स्वाहा॑ स॒मृ॒द्ध्यै स्वाहा॑। यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे। ततो॑ नो
अ॒भयं॑ कृधि। म॒घव॑ञ्छु॒ग्धि तव॑ तन्न॒ ऊ॒तये॑। वि॒ द्विषो॑ वि
मृ॒धो ज॑हि। स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्प॑तिः। वृ॒त्रहा॑ वि मृ॒धो व॑शी।
वृ॒षेन्द्रः॑ पु॒र ए॑तु नः। स्व॒स्ति॒दा अ॒भय॑ङ्करः। आ॒भिर्गी॑र्भिर्य॒दतो॑
न ऊ॒नम्॥११४॥

आप्यायय हरिवो वर्धमानः। यदा स्तोतृभ्यो महि गोत्रा
 रुजासि। भूयिष्ठभाजो अध ते स्याम। अनाज्ञातं यदाज्ञातम्।
 यज्ञस्य क्रियते मिथु। अग्ने तदस्य कल्पय। त्व९ हि
 वेत्थ यथातथम्। पुरुषसम्मितो यज्ञः। यज्ञः पुरुषसम्मितः।
 अग्ने तदस्य कल्पय। त्व९ हि वेत्थ यथातथम्। यत्पाकत्रा
 मनसा दीनदक्षा न। यज्ञस्य मन्वते मर्तासः। अग्निष्टद्धोता
 ऋतुविद्विजानन्। यजिष्ठो देवा९ ऋतुशो यजाति॥११५॥

देवा९ श्वित्रं तनूभ्यः स्वाहो नं पुरुषसम्मितोऽग्ने तदस्य कल्पय पञ्च च॥११॥ [११]

यद्देवा देवहेडनम्। देवासश्चकृमा वयम्। आदित्यास्तस्मान्मा
 मुश्चत। ऋतस्यर्तेन मामुत। देवा जीवनकाम्या यत्।
 वाचाऽनृतमूदिम। अग्निर्मा तस्मादेनसः। गार्हपत्यः
 प्रमुश्चतु। दुरिता यानि चकृम। करोतु मामनेनसम्॥११६॥
 ऋतेन द्यावापृथिवी। ऋतेन त्व९ सरस्वति। ऋतान्मा
 मुश्चता९हंसः। यदन्यकृतमारिम। सजातश९सादुत वा
 जामिश९सात्। ज्यायसः श९सादुत वा कनीयसः।
 अनाज्ञातन्देवकृतं यदेनः। तस्मात्त्वमस्माञ्जातवेदो मुमुग्धि।
 यद्वाचा यन्मनसा। बाहुभ्यामूरुभ्यामष्टीवद्धाम्॥११७॥

शिश्नैर्यदनृतश्चकृमा वयम्। अग्निर्मा तस्मादेनसः।
 यद्धस्ताभ्याश्चकर किल्बिषाणि। अक्षाणां वग्नुमुपजिघ्रमानः।
 दूरेपश्या च राष्ट्रभृच्च। तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि।
 अदीव्यनृणं यदहश्चकार। यद्वादास्यन्त्सञ्जगारा जनेभ्यः।

अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः। यन्म॒यि मा॒ता गर्भे॑ स॒ति॥११८॥

ए॒नंश्च॑का॒र यत्पि॒ता। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः। यदा॑ पि॒पेपं॑ मा॒तरं॑
पि॒तर॑म्। पु॒त्रः प्र॑मु॒दितो॑ ध॒यन्। अहि॑सि॒तौ पि॒तरौ॑ म॒या
तत्। तद॑ग्रे॒ अनृ॑णो भ॒वामि॑। यद॒न्तरि॑क्षं पृथि॒वीमु॑त द्याम्।
यन्मा॒तरं पि॒तरं॑ वा जिहि॑सि॒म। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः।
यदा॒शसा॑ नि॒शसा॒ यत्परा॑शसा॑॥११९॥

यदे॒नश्च॑कृ॒मा नू॒तनं॑ यत्पु॒राण॑म्। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः। अति॑
क्रामामि॑ दुरि॒तं यदे॒नः। जहा॑मि रि॒प्रं पर॑मे स॒धस्थे॑। यत्र॑ यन्ति॑
सु॒कृतो॑ नापि॑ दुष्कृतः॑। तमा रो॑हामि सु॒कृता॒न्नु लो॒कम्। त्रि॒ते
दे॒वा अ॑मृ॒जतै॑तदे॒नः। त्रि॒त ए॒तन्म॑नुष्येषु॑ मा॒मृजे॑। ततो॑ मा॒
यदि॑ किञ्चि॑दान॒शे। अ॒ग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः॥१२०॥

गा॒र्हप॑त्यः प्र मु॒ञ्चतु॑। दुरि॒ता या॒नि च॑कृ॒म। क॒रोतु॑
मा॒म॒ने॒नस॑म्। दि॒वि जा॒ता अ॒प्सु जा॒ताः। या जा॒ता
ओष॑धीभ्यः। अथो॒ या अ॑ग्नि॒जा आपः॑। ता नः॑ शु॒न्यन्तु॑
शु॒न्यनीः॑। यदापो॑ नक्त॑न्दुरि॒तश्च॑रा॒म। यद्वा॒ दि॒वा नू॒तनं॑
यत्पु॒राण॑म्। हि॒र॒ण्यव॑र्णास्त॒त उत्पु॑नीत नः। इ॒म॒म्वे
वरु॑ण॒ तत्त्वा॑ या॒मि। त्वन्नो॑ अ॒ग्रे स॒ त्वन्नो॑ अ॒ग्रे। त्वम॑ग्रे
अ॒यासि॑॥१२१॥

अ॒ने॒नस॑म॒ष्टीव॑द्वा॒ सति॑ परा॒शसा॑ऽऽन॒शोऽग्नि॒र्मा तस्मा॒देन॑सः पु॒नीत॑ न॒स्त्रीणि॑ च (यदे॒वा दे॒वा ऋ॒तेन॑
सजा॑तश्चा॒द्यद्वा॒चा यद्व॑स्ता॒भ्याम॑दी॒व्यं यन्म॒यि मा॒ता यदा॑ पि॒पेप॑ यद॒न्तरि॑क्षं यदा॒शसा॑ति॒ क्रामामि॑
त्रि॒ते दे॒वा दि॒वि जा॒ता अ॒प्सु जा॒ता यदा॑प॒ इ॒म॒म्वे वरु॑ण॒ तत्त्वा॑ या॒मि त्वन्नो॑ अ॒ग्रे स॒ त्वन्नो॑ अ॒ग्रे। त्वम॑ग्रे

त्वमग्ने अयासिं । ॥१२॥

[१२]

यत्ते॒ ग्रा॒व्णां॑ चिच्छि॒दुः सोम॑ राजन् । प्रि॒याण्यङ्गा॑नि॒ स्वधि॑ता॒
परू॑षि । तत्स॒न्ध॒त्स्वाज्ये॑नो॒त वर्ध॑यस्व । अ॒ना॒गसो॑
अध॒मित्स॒ङ्गये॑म । यत्ते॒ ग्रा॒वां बा॒हुच्यु॑तो॒ अचु॑च्यवुः । नरो॒ यत्ते॑
दु॒दुहु॑र्दक्षिणेन । तत्त॒ आप्या॑यता॒न्तत्ते॑ । नि॒ष्ट्वा॑यता॒न्देव॑ सोम ।
यत्ते॒ त्वच॑म्बिभि॒दुर्यच्च॑ योनिम् । यदा॒स्थाना॑त्प्रच्यु॒तो वेन॑सि॒
त्मना॑ ॥१२२॥

त्वया॒ तत्सोम॑ गु॒प्तम॑स्तु नः । सा नः॑ स॒न्धास॑त्पर॒मे व्योम॑न् ।
अहाच्छरी॑रं पय॑सा स॒मेत्य॑ । अ॒न्यो॑न्यो भवति॒ वर्णो॑ अस्य ।
तस्मि॑न्वयमुप॑हृता॒स्तव॑ स्मः । आ नो॑ भज॒ सदा॑सि वि॒श्वरू॑पे ।
नृच॑क्षाः सोम॑ उ॒त शुश्रु॑गस्तु । मा नो॒ वि हा॑सी॒द्भिर॑
आवृ॑णानः । अना॑गास्त॒नुवो॑ वावृ॒धानः॑ । आ नो॑ रू॒पं वह॑तु
जाय॑मानः ॥१२३॥

उप॑ क्षरन्ति जु॒ह्वो घृ॑तेन । प्रि॒याण्यङ्गा॑नि॒ तव॑ वर्धय॑न्तीः ।
तस्मै॑ ते सोम॒ नम॒ इद्व॑षद्व । उप॑ मा राजन्त्सुकृ॒ते ह्व॑यस्व ।
सं प्रा॑णापा॒नाभ्या॑ꣳ समु॒ चक्षु॑षा॒ त्वम् । सꣳ श्रोत्रे॑ण गच्छ॒स्व
सोम॑ राजन् । यत्त॒ आस्थि॑तꣳ शमु॒ तत्ते॑ अस्तु । जा॒नी॒तान्नः॑
स॒ङ्गम॑ने पथी॒नाम् । ए॒तज्जा॑नीतात्पर॒मे व्योम॑न् । वृ॒काः सध॑स्था
वि॒द रू॒पम॑स्य ॥१२४॥

यदा॒गच्छा॑त्प॒थिभि॑र्दे॒वयानैः॑ । इ॒ष्टा॒पूर्ते॑ कृ॒णु॒तादा॒विर॑स्मै ।
अ॒रि॒ष्टो राज॑न्न॒गदः॑ परै॒हि । नम॑स्ते अस्तु चक्ष॑से रघू॒यते॑ ।

नाकुमारोह सह यजमानेन। सूर्यं गच्छतात्परमे व्योमन्।
 अभूद्देवः संविता वन्द्यो नु नः। इदानीमहं उपवाच्यो नृभिः।
 वि यो रत्ना भजति मानवेभ्यः। श्रेष्ठो अत्र द्रविणं यथा
 दधत्। उप नो मित्रावरुणाविहावन्तम्। अन्वादीध्याथामिह
 नः सखाया। आदित्यानां प्रसितिरहेतिः। उग्रा शतापांष्ठा
 घविषा परि णो वृणक्तु। आप्यायस्व सन्ते॥१२५॥

त्मना जायमानोऽस्य दधत्पञ्च च॥१३॥ [१३]

यद्दिदीक्षे मनसा यच्च वाचा। यद्वा प्राणैश्चक्षुषा यच्च
 श्रोत्रेण। यद्रेतसा मिथुनेनाप्यात्मना। अद्ध्यो लोका दधिरे
 तेज इन्द्रियम्। शुक्रा दीक्षायै तपसो विमोचनीः। आपो
 विमोक्कीर्मयि तेज इन्द्रियम्। यदृचा साम्ना यजुषा।
 पशूनाश्चर्मन् हविषा दिदीक्षे। यच्छन्दोभिरोषधीभिर्वनस्पतौ।
 अद्ध्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम् ॥१२६॥

शुक्रा दीक्षायै तपसो विमोचनीः। आपो विमोक्कीर्मयि तेज
 इन्द्रियम्। येन ब्रह्म येन क्षत्रम्। येनेन्द्राग्नी प्रजापतिः
 सोमो वरुणो येन राजा। विश्वे देवा ऋषयो येन प्राणाः।
 अद्ध्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम्। शुक्रा दीक्षायै तपसो
 विमोचनीः। आपो विमोक्कीर्मयि तेज इन्द्रियम्। अपां
 पुष्पमस्योषधीनां रसः। सोमस्य प्रियन्धाम्॥१२७॥

अग्नेः प्रियतमं हविः स्वाहा। अपां पुष्पमस्योषधीनां रसः।
 सोमस्य प्रियन्धाम्। इन्द्रस्य प्रियतमं हविः स्वाहा। अपां

पुष्पमस्योषधीनां रसः। सोमस्य प्रियन्धामं। विश्वेषान्देवानां
प्रियतमं हविः स्वाहा। वयं सोम व्रते तव। मनस्तनूषु
पिप्रतः। प्रजावन्तो अशीमहि॥१२८॥

देवेभ्यः पितृभ्यः स्वाहा। सोम्येभ्यः पितृभ्यः स्वाहा। कव्येभ्यः
पितृभ्यः स्वाहा। देवास इह मादयध्वम्। सोम्यास इह
मादयध्वम्। कव्यास इह मादयध्वम्। अनन्तरिताः पितरः
सोम्याः सोमपीथात्। अपैतु मृत्युरमृतं न आगन्। वैवस्वतो
नो अभयं कृणोतु। पूर्णं वनस्पतेरिव॥१२९॥

अभि नः शीयतां रयिः। सचतान्नः शचीपतिः। परम्मृत्यो
अनु परेहि पन्थाम्। यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते
शृण्वते ते ब्रवीमि। मा नः प्रजां रीरिषो मोत वीरान्।
इदमनु श्रेयोवसानमागन्म। यद्गोजिद्धं न जिदंश्च जिद्यत्।
पूर्णं वनस्पतेरिव। अभि नः शीयतां रयिः। सचतान्नः
शचीपतिः॥१३०॥

वनस्पताञ्छो लोका दधिरे तेजं इन्द्रियन्धामांशीमहीवाभिः शीयतां रयिरिकं च॥१४॥—[१४]

सर्वान् यद्विष्णवे वि वै याः पुरस्ताद्देवा देवेषु परिस्तृणीत सक्षेदं यदस्य पुरोऽनागस
उदस्तांप्सीद्वहं प्रतिष्ठा यद्वैवा यत्ते ग्राव्णा यद्विदीक्षे चतुर्दश॥१४॥

सर्वान्भूतिमेव यामेवाप्स्वाहुतिं व्रतानां पर्णवल्कः सोम्यानामस्मिन्यज्ञे यो नो ज्योग्जीवाः
पुरोरंजाः प्रतेमहे ब्रह्म प्रतिष्ठा गार्हपत्यस्त्रिंशदुत्तरशतम्॥१३०॥

सर्वाञ्छचीपतिः॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके सप्तमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ अष्टमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः प्रपाठकः ॥

साङ्गहृण्येष्ट्या यजते। इमाञ्जनताः सङ्गह्नीतिं। द्वादशारत्नी
 रशना भवति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरमेवाव
 रुन्धे। मौञ्जी भवति। ऊर्ग्वै मुञ्जाः। ऊर्जमेवाव रुन्धे। चित्रा
 नक्षत्रम्भवति। चित्रं वा एतत्कर्म॥१॥

यदश्वमेधः समृद्धौ। पुण्यनाम देवयजनमध्यवस्यति।
 पुण्यामेव तेन कीर्तिमभि जयति। अपदातीनृत्विजः
 समावहन्त्या सुब्रह्मण्यायाः। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै।
 केशश्मश्रु वपते। नखानि नि कृन्तते। दतो धावते। स्नाति।
 अहतं वासः परिधत्ते। पाप्मनोऽपहृत्यै। वाचं यत्वोप
 वसति। सुवर्गस्य लोकस्य गुप्त्यै। रात्रिं जागरयन्त आसते।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥२॥

कर्म धत्ते पञ्च च॥१॥ [१]

चतुष्टय्य आपो भवन्ति। चतुः शफो वा अश्वः प्राजापत्यः
 समृद्धौ। ता दिग्भ्यः समाभृता भवन्ति। दिक्षु वा आपः। अन्नं
 वा आपः। अद्ध्यो वा अन्नं जायते। यदेवाद्ध्योऽन्नं जायते।
 तदव रुन्धे। तासु ब्रह्मौदनं पचति। रेतं एव तदधाति॥३॥

चतुः शरावो भवति। दिक्ष्वैव प्रतितिष्ठति। उभयतोरुक्मौ
 भवतः। उभयतं एवास्मिन्नुचन्दधाति। उद्धरति श्रुतत्वाय।

सु॒र्षि॒ष्वा॑न्भवति मे॒ध्य॒त्वाय॑। च॒त्वार॑ आ॒र्षे॒याः प्रा॒श्न॑न्ति।
दि॒शामे॒व ज्योति॑षि जुहोति। च॒त्वारि॒ हिर॑ण्यानि ददाति।
दि॒शामे॒व ज्योती॑ः॒प्यव॑ रुन्धे॥४॥

यदाज्यमु॒च्छि॒ष्यते॑। तस्मि॑न्न॒शनान्यु॑नत्ति। प्र॒जाप॑ति॒र्वा
ओ॒दनः। रे॒त आ॒ज्यम्। यदाज्ये॑ र॒शनान्यु॑नत्ति। प्र॒जाप॑तिमे॒व
रे॒तसा॑ सम॑र्धयति। द॒र्भ॒मयी॑ र॒शना॑ भ॒वति॑। ब॒हु वा ए॒ष
कु॒चरो॑ मे॒ध्यमु॑प॒गच्छ॑ति। यदश्वः॑। प॒वि॒त्रं वै द॒र्भाः॥५॥

यद॒र्भ॒मयी॑ र॒शना॑ भ॒वति॑। पु॒नात्ये॒वैन॑म्। पू॒तमे॑न॒म्मे॒ध्यमा॑
ल॒भते॑। अश्व॑स्य॒ वा आ॒ल॒ब्धस्य॑ म॒हि॒मोद॑क्रामत्।
स म॒ह॒र्त्वि॒जः प्रा॒वि॑शत्। तन्म॒ह॒र्त्वि॒जाम्म॒ह॒र्त्वि॒क्तम्।
यन्म॒ह॒र्त्वि॒जः प्रा॒श्न॑न्ति। म॒हि॒मान॑मे॒वास्मि॑न्तद॒धाति॑।
अश्व॑स्य॒ वा आ॒ल॒ब्धस्य॑ रे॒त उ॒द॑क्रामत्। तत्सु॒वर्ण॑ः॒
हि॒र॒ण्यम॑भवत्। यत्सु॒वर्ण॑ः॒ हि॒र॒ण्य॒न्ददा॑ति। रे॒त ए॒व
तद॑धाति। ओ॒दने॑ द॒दाति॑। रे॒तो वा ओ॒दनः। रे॒तो हि॒र॒ण्यम्।
रे॒तसै॒वास्मि॑न्ने॒तो द॑धाति॥६॥

दधाति रुन्धे दर्भा अभवत्थद च॥२॥ [२]

यो वै ब्र॒ह्म॑णे दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तयेऽप्र॒तिप्रो॑च्याश्वं मे॒ध्यं
ब॒ध्नाति॑। आ दे॒वता॑भ्यो वृ॒श्च्यते॑। पापी॑यान्भवति। यः
प्र॒तिप्रो॑च्य। न दे॒वता॑भ्य॒ आवृ॑श्च्यते। वसी॑यान्भवति।
यदाह॑। ब्र॒ह्म॒न्नश्च॑म्मे॒ध्यम्भ॑न्त्स्यामि दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये तेन॑
रा॒ध्यास॑मिति। ब्र॒ह्म॒ वै ब्र॒ह्मा। ब्र॒ह्म॑ण ए॒व दे॒वेभ्यः॑ प्र॒जाप॑तये

प्रतिप्रोच्याश्वमेध्यम्बध्नाति॥७॥

न देवताभ्य आ वृश्च्यते। वसीयान्भवति। देवस्य त्वा सवितुः
प्रसव इति रशनामादत्ते प्रसूत्यै। अश्विनोर्बाहुभ्यामित्याह।
अश्विनौ हि देवानामध्वर्यू आस्ताम्। पूष्णो हस्ताभ्यामित्याह
यत्यै। व्यृद्धं वा एतद्यज्ञस्य। यदयजुष्केण क्रियते।
इमामगृण्णन्नशनामृतस्येत्यधि वदति यजुष्कृत्यै। यज्ञस्य
समृद्धौ॥८॥

तदाहुः। द्वादशारली रशना कर्तव्या ३ त्रयोदशारली ३ रिति।
ऋषभो वा एष ऋतूनाम्। यत्संवत्सरः। तस्य त्रयोदशो
मासो विष्टपम्। ऋषभ एष यज्ञानाम्। यदश्वमेधः। यथा
वा ऋषभस्य विष्टपम्। एवमेतस्य विष्टपम्। त्रयोदशमंरत्निं
रशनायामुपा दधाति॥९॥

यथर्षभस्य विष्टपं सङ्स्करोति। तादृगेव तत्। पूर्व
आयुषि विदथेषु कव्येत्याह। आयुरेवास्मिन्दधाति।
तया देवाः सुतमा बभूवुरित्याह। भूतिमेवोपावर्तते।
ऋतस्य सामन्त्सरमारपन्तीत्याह। सत्यं वा ऋतम्।
सत्येनैवैनमृतेनारभते। अभिधा असीत्याह॥१०॥

तस्मादश्वमेधयाजी सर्वाणि भूतान्यभि भवति।
भुवनमसीत्याह। भूमानमेवोपैति। यन्ताऽसीत्याह।
यन्तारमेवैनं करोति। धर्तासीत्याह। धर्तारमेवैनं करोति।

सोऽग्निं वैश्वानरमित्याह। अग्रावेवैनं वैश्वानरे जुहोति।
सप्रथसमित्याह ॥ ११॥

प्रजयैवैनं पशुभिः प्रथयति। स्वाहाकृत इत्याह। होमं
एवास्यैषः। पृथिव्यामित्याह। अस्यामेवैनं प्रतिष्ठापयति।
यन्ता राड्यन्ताऽसि यमनो धर्तासि धरुण इत्याह।
रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे। कृष्यै त्वा क्षेमाय त्वा
रय्यै त्वा पोषाय त्वेत्याह। आशिषमेवैतामाशास्ते। स्वगा
त्वा देवेभ्य इत्याह। देवेभ्य एवैनं स्वगा करोति। स्वाहा
त्वा प्रजापतय इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। यस्या एव
देवताया आलुभ्यते। तयैवैनं समर्धयति॥१२॥

बभ्राति समृद्ध्या उपादधात्यसीत्याह सप्रथसमित्याह देवेभ्य इत्याह पञ्च च॥३॥ [३]

यः पितुरनुजायाः पुत्रः। स पुरस्तान्नयति। यो मातुरनुजायाः
पुत्रः। स पश्चान्नयति। विष्वञ्चमेवास्मात्पाप्मानं विवृहतः।
यो अर्वन्तं जिघांसति तमभ्यमीति वरुण इति श्वानं
चतुरक्षं प्रसौति। परो मर्तः परः श्वेति शुनश्चतुरक्षस्य ग्रहन्ति।
श्वेव वै पाप्मा भ्रातृव्यः। पाप्मानमेवास्य भ्रातृव्यं हन्ति।
सैध्रकम्मुसलम्भवति॥१३॥

कर्मकर्मैवास्मै साधयति। पौंश्चल्लेयो हन्ति। पुंश्चल्ल्वा
वै देवाः शुचन्त्यदधुः। शुचैवास्य शुचं हन्ति। पाप्मा
वा एतमीप्सतीत्याहुः। योऽश्वमेधेन यजत इति।

अश्वस्याधस्पदमुपास्यति। वज्री वा अश्वः प्राजापत्यः।
वज्रेणैव पाप्मानम्भ्रातृव्यमव क्रामति। दक्षिणाऽप
प्लावयति॥१४॥

पाप्मानमेवास्माच्छर्मलमप प्लावयति। ऐषीक उदूहो
भवति। आयुर्वा इषीकाः। आयुरेवास्मिन्दधति। अमृतं वा
इषीकाः। अमृतमेवास्मिन्दधति। वेतसशाखोपसम्बद्धा
भवति। अप्सुयोनिर्वा अश्वः। अप्सुजो वेतसः।
स्वादेवैनं योनेर्निर्मिमीते। पुरस्तात्प्रत्यश्चमभ्युदूहति।
पुरस्तादेवास्मिन्प्रतीच्यमृतन्दधाति। अहं च त्वं च
वृत्रहन्निति ब्रह्मा यजमानस्य हस्तङ्गृह्णाति। ब्रह्मक्षत्रे
एव सन्दधाति। अभिकृत्वैन्द्र भूरधृज्मन्नित्यध्वर्युर्यजमानं
वाचयत्यभिजित्यै॥१५॥

भवति प्लावयति मिमीते पश्वं च॥४॥ [४]

चत्वारं ऋत्विजः समुक्षन्ति। आभ्य एवैनं चतसृभ्यो
दिग्भ्योऽभि समीरयन्ति। शतेन राजपुत्रैः सहाध्वर्युः।
पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
राजा वृत्रं वेध्यादिति। राज्यं वा अध्वर्युः। क्षत्रं राजपुत्रः।
राज्येनेवास्मिन्क्षत्रन्दधाति। शतेना राजभिर्गुणैः सह
ब्रह्मा॥१६॥

दक्षिणत उदङ्गिष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मेध्येनेष्ट्वा। अयं
राजाप्रतिधृष्योऽस्त्विति। बलं वै ब्रह्मा। बलमराजोग्रः।

बलेनैवास्मिन्बलन्दधाति। शतेन सूतग्रामणिभिः सह
होता। पश्चात्प्राङ्निष्ठन्प्रोक्षति। अनेनाश्वेन मध्येनेष्ट्वा। अयं
राजाऽस्यै विशः॥१७॥

बहुग्वै बहुश्वायै बहुजाविकायै। बहुव्रीहियवायै
बहुमाषतिलायै। बहुहिरण्यायै बहुहस्तिकायै। बहुदासपूरुषायै
रयिमत्यै पुष्टिमत्यै। बहुरायस्पोषायै राजास्त्विति। भूमा
वै होता। भूमा सूतग्रामण्यः। भूमैवास्मिन्भूमानन्दधाति।
शतेन क्षत्तसङ्गहीतृभिः सहोद्गाता। उत्तरतो दक्षिणा
तिष्ठन्प्रोक्षति॥१८॥

अनेनाश्वेन मध्येनेष्ट्वा। अयं राजा सर्वमायुरेत्विति। आयुर्वा
उद्गाता। आयुः क्षत्तसङ्गहीतारः। आयुषैवास्मिन्नायुर्दधाति।
शतं शतम्भवन्ति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये
प्रति तिष्ठति। चतुः शता भवन्ति। चतस्रो दिशः। दिक्ष्वेव प्रति
तिष्ठति॥१९॥

ब्रह्मा विश उक्षति दिश एकं च॥५॥

[५]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
स्कन्दति। यन्निक्तमनोलब्धमुत्सृजन्ति। यत्स्तोक्या अन्वाह।
सर्वहुतमेवैनं करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नं हि तत्। यद्धुतस्य
स्कन्दति। सहस्रमन्वाह। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः।
सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै॥२०॥

यत्परिमिता अनुब्रूयात्। परिमितमव रुन्धीत। अपरिमिता
अन्वाह। अपरिमितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्य
समंष्ट्यै। स्तोत्र्या जुहोति। या एव वर्ष्वा आपः। ता अव
रुन्धे। अस्यां जुहोति। इयं वा अग्निर्वैश्वानरः॥२१॥

अस्यामेवैनाः प्रतिष्ठापयति। उवाच ह प्रजापतिः। स्तोत्र्यासु
वा अहमंश्वमेधं सःस्थापयामि। तेन ततः सःस्थितेन
चरामीति। अग्नये स्वाहेत्याह। अग्नय एवैनं जुहोति। सोमाय
स्वाहेत्याह। सोमायैवैनं जुहोति। सवित्रे स्वाहेत्याह। सवित्र
एवैनं जुहोति॥२२॥

सरस्वत्यै स्वाहेत्याह। सरस्वत्या एवैनं जुहोति। पूष्णे
स्वाहेत्याह। पूष्ण एवैनं जुहोति। बृहस्पतये स्वाहेत्याह।
बृहस्पतय एवैनं जुहोति। अपाम्मोदाय स्वाहेत्याह।
अद्ध्य एवैनं जुहोति। वायवे स्वाहेत्याह। वायव एवैनं
जुहोति॥२३॥

मित्राय स्वाहेत्याह। मित्रायैवैनं जुहोति। वरुणाय
स्वाहेत्याह। वरुणायैवैनं जुहोति। एताभ्य एवैनं
देवताभ्यो जुहोति। दशदश संपादं जुहोति। दशाक्षरा
विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव रुन्धे। प्र वा
एषोऽस्माल्लोकाच्च्यवते। यः पराचीराहुतीर्जुहोति। पुनः
पुनरभ्यावर्त जुहोति। अस्मिन्नेव लोके प्रतितिष्ठति। एतां

ह वाव सोऽश्वमेधस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कन्दाय। अस्कन् २
हि तत्। यद्यज्ञस्य सङ्स्थितस्य स्कन्दति॥२४॥

अभिजित्यै वैश्वानरः संवित्र एवैनं जुहोति वायवे एवैनं जुहोति च्यवते षट् च॥६॥ — [६]

प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति पुरस्तात्प्रत्यङ्गिष्ठन्प्रोक्षति।
प्रजापतिर्वै देवानामन्नादो वीर्यावान्। अन्नाद्यमेवास्मिन्वीर्यं
दधाति। तस्मादश्वः पशूनामन्नादो वीर्यावत्तमः।
इन्द्राग्निभ्यान्त्वेति दक्षिणतः। इन्द्राग्नी वै देवानामोजिष्ठो
बलिष्ठौ। ओज एवास्मिन्बलन्दधाति। तस्मादश्वः
पशूनामोजिष्ठो बलिष्ठः। वायवे त्वेति पश्चात्। वायुर्वै
देवानामाशुः सारसारितमः॥२५॥

जवमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः पशूनामाशुः सारसारितमः।
विश्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युत्तरतः। विश्वे वै देवा देवानां
यशस्वितमः। यश एवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
पशूनां यशस्वितमः। देवेभ्यस्त्वेत्यधस्तात्। देवा वै
देवानामपचिततमः। अपचितिमेवास्मिन्दधाति। तस्मादश्वः
पशूनामपचिततमः॥२६॥

सर्वेभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्युपरिष्ठात्। सर्वे वै देवास्त्विषिमन्तो
हरस्विनः। त्विषिमेवास्मिन् हरो दधाति। तस्मादश्वः
पशूनान्त्विषिमान्हरस्वितमः। दिवे त्वाऽन्तरिक्षाय त्वा
पृथिव्यै त्वेत्याह। एभ्य एवैनं लोकेभ्यः प्रोक्षति।

सुते त्वाऽसते त्वाऽद्भ्यस्त्वौषधीभ्यस्त्वा विश्वेभ्यस्त्वा
 भूतेभ्य इत्याह। तस्मादश्वमेधयाजिनः सर्वाणि
 भूतान्युपजीवन्ति। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। यत्प्राजापत्योऽश्वः।
 अथ कस्मादेनमन्याभ्यो देवताभ्योऽपि प्रोक्षतीति। अश्वे वै
 सर्वा देवता अन्वायन्ताः। तं यद्विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्य इति
 प्रोक्षति। देवता एवास्मिन्नन्वा यातयति। तस्मादश्वे सर्वा
 देवता अन्वायन्ताः॥ २७ ॥

सारसारितमोऽपचिततमः प्राजापत्योऽश्वः पञ्च च॥ ७ ॥ [७]

यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
 स्कन्दति। यत्प्रोक्षितमनालब्धमुत्सृजन्ति। यदश्वचरितानि
 जुहोति। सर्वहुतमेवेन करोत्यस्कन्दाय। अस्कन्नः हि तत्।
 यद्धुतस्य स्कन्दति। ईङ्गाराय स्वाहेन कृताय स्वाहेत्याह।
 एतानि वा अश्वचरितानि। चरितैरेवेन समर्धयति॥ २८ ॥

तदाहुः। अनाहुतयो वा अश्वचरितानि। नैता होतव्या इति।
 अथो खल्वाहुः। होतव्या एव। अत्र वावैवं विद्वानश्वमेधः
 सः स्थापयति। यदश्वचरितानि जुहोति। तस्माद्धोतव्या
 इति। बहिर्धा वा एनमेतदायतनादधाति। भ्रातृव्यमस्मे
 जनयति॥ २९ ॥

यस्यानायतनेऽन्यत्राग्नेराहुतीर्जुहोति। सावित्रिया इष्ट्याः
 पुरस्तात्स्विष्टकृतः। आहवनीयेऽश्वचरितानि जुहोति।

आयतनं एवास्याहुतीर्जुहोति। नास्मै भ्रातृव्यञ्जनयति।
तदाहुः। यज्ञमुखेयज्ञमुखे होतव्याः। यज्ञस्य क्लृप्त्यै। सुवर्गस्य
लोकस्यानुख्यात्या इति। अथो खल्वाहुः॥३०॥

यद्यज्ञमुखेयज्ञमुखे जुहुयात्। पशुभिर्यजमानं व्यर्धयेत्।
अव सुवर्गाल्लोकात्पद्येत। पापीयान्त्स्यादिति। सकृदेव
होतव्याः। न यजमानं पशुभिर्यर्धयति। अभि सुवर्गं लोकं
जयति। न पापीयान्भवति। अष्टाचत्वारिंशतमश्वरूपाणि
जुहोति। अष्टाचत्वारिंशदक्षरा जगती। जागतोऽश्वः
प्राजापत्यः समृद्धौ। एकमतिरिक्तं जुहोति। तस्मादेकः
प्रजास्वर्धुकः॥३१॥

अर्धयति जनयति खल्वाहुर्जगती त्रीणि च॥८॥

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्याह। इयं वै माता। असौ
पिता। आभ्यामेवैनं परिददाति। अश्वोऽसि हयोऽसीत्याह।
शास्त्येवैनमेतत्। तस्माच्छिष्टाः प्रजा जायन्ते। अत्योऽसीत्याह।
तस्मादश्वः सर्वान्पशूनत्येति। तस्मादश्वः सर्वेषां पशूनां
श्रेष्ठं गच्छति॥३२॥

प्र यशः श्रेष्ठमाप्नोति। य एवं वेद। नरोऽस्यर्वाऽसि
सप्तिरसि वाज्यंसीत्याह। रूपमेवास्यैतन्महिमानं व्याचष्टे।
ययुर्नामासीत्याह। एतद्वा अश्वस्य प्रियन्नामधेयम्।
प्रियेणैवैनन्नामधेयेनाभि वंदति। तस्मादप्यामित्रौ सङ्गत्य।

नाम्ना चेद्धयेते। मित्रमेव भवतः॥ ३३॥

आदित्यानां पत्वाऽन्विहीत्याह। आदित्यानेवैनङ्गमयति। अग्रये स्वाहा स्वाहेन्द्राग्निभ्यामिति पूर्वहोमां जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तम्भ्रातृव्यमिति क्रामति। भूरसि भुवे त्वा भव्याय त्वा भविष्यते त्वेत्युत्सृजति सर्वत्वाय। देवा आशापाला एतन्देवेभ्योऽश्वमेधाय प्रोक्षितङ्गोपायतेत्याह। शतं वै तल्प्या राजपुत्रा देवा आशापालाः। तेभ्य एवैनं परि ददाति। ईश्वरो वा अश्वः प्रमुक्तः परा परावतङ्गन्तोः। इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमन्तिः स्वाहेति चतृषु पत्सु जुहोति॥ ३४॥

एता वा अश्वस्य बन्धनम्। ताभिरेवैनम्बध्नाति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनमा गच्छति। तस्मादश्वः प्रमुक्तो बन्धनं न जहाति। राष्ट्रं वा अश्वमेधः। राष्ट्रे खलु वा एते व्यायच्छन्ते। येऽश्वमेध्यं रक्षन्ति। तेषां य उदचं गच्छन्ति। राष्ट्रादेव ते राष्ट्रङ्गच्छन्ति। अथ य उदचं न गच्छन्ति॥ ३५॥

राष्ट्रादेव ते व्यवच्छिद्यन्ते। परा वा एष सिंच्यते। योऽबलौऽश्वमेधेन यजते। यदमित्रा अश्वं विन्देरन्। हन्येतास्य यज्ञः। चतुः शता रक्षन्ति। यज्ञस्याघाताय। अथान्यमानीय प्रोक्षेयुः। सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥ ३६॥

गच्छति भवतः पत्सु जुहोति न गच्छन्ति नवं च॥ १॥

प्रजापतिरकामयताश्वमेधेन यजेयेति। स तपोऽतप्यत।

तस्य॑ ते॒पा॒नस्य॑। स॒प्ता॒त्मनो॑ दे॒वता॒ उद॑क्रामन्। सा
दी॒क्षाऽभ॑वत्। स ए॒तानि॑ वैश्वदे॒वान्य॑पश्यत्। तान्य॑जुहोत्।
तैर्वै स दी॒क्षामवा॑रुन्ध। यद्वै॑श्वदे॒वानि॑ जुहोति। दी॒क्षामे॒व
तैर्य॑जमा॒नोऽव॑ रुन्धे॥३७॥

स॒प्त जु॑होति। स॒प्त हि॒ ता दे॒वता॑ उद॒क्राम॑न्। अ॒न्व॒हं जु॑होति।
अ॒न्व॒हमे॒व दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑। त्रीणि॑ वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति।
च॒त्वार्यो॑द्ब्रह्म॒णानि॑। स॒प्त संप॑द्यन्ते। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः प्रा॒णाः।
प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑॥३८॥

एक॑विंशतिं वैश्वदे॒वानि॑ जुहोति। एक॑विंशतिर्वै दे॒वलो॒काः।
द्वा॒द॒श मा॒साः पञ्च॑र्तवः। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य
एक॑विं॒शः। ए॒ष सु॑व॒र्गो लो॒कः। तद्वै॒व्यं क्ष॑त्रम्। सा श्रीः।
तद्व॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑म्। तत्स्वा॒राज्य॑मुच्यते॥३९॥

त्रिं॒शत॑मौद्ब्रह्म॒णानि॑ जुहोति। त्रिं॒शद॑क्षरा वि॒राट्। अन्नं
वि॒राट्। वि॒राजै॒वान्नाद्य॑म॒व॒ रुन्धे॑। त्रे॒धा वि॒भज्य॑ दे॒वता॑
जुहोति। त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः। त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः। ए॒षां
लो॒काना॑मा॒प्त्यै। ए॒षां लो॒कानां॑ क्लृ॒प्त्यै। अप॒ वा ए॒तस्मात्प्रा॒णाः
क्रा॑मन्ति॥४०॥

यो दी॒क्षाम॑तिरे॒चय॑ति। स॒प्ता॒हं प्रच॑रन्ति। स॒प्त वै शी॑र्ष॒ण्याः
प्रा॒णाः। प्रा॒णा दी॒क्षा। प्रा॒णैरे॒व प्रा॒णान्दी॒क्षाम॑व॒ रुन्धे॑।
पू॒र्णा॒हुति॑मु॒त्त॒मां जु॑होति। सर्व॑ वै पू॒र्णा॒हुतिः। सर्व॑मे॒वाप्नो॑ति।

अथो इयं वै पूर्णाहुतिः। अस्यामेव प्रति तिष्ठति॥४१॥

रुन्धे प्राणान्दीक्षामवं रुन्ध उच्यते कामन्ति तिष्ठति॥१०॥ [१०]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। तं सृष्टं न किञ्चनोदयच्छत्। तं वैश्वदेवान्येवोदयच्छन्। यद्वैश्वदेवानि जुहोति। यज्ञस्योद्यत्तै। स्वाहाऽऽधिमाधीताय स्वाहा। स्वाहाऽधीतं मनसे स्वाहा। स्वाहा मनः प्रजापतये स्वाहा। काय स्वाहा कस्मै स्वाहा कतमस्मै स्वाहेति प्राजापत्ये मुख्ये भवतः। प्रजापतिमुखाभिरेवैनं देवताभिरुद्यच्छते॥४२॥

अदित्यै स्वाहाऽदित्यै मह्यै स्वाहाऽदित्यै सुमृडीकायै स्वाहेत्याह। इयं वा अदितिः। अस्या एवैनं प्रतिष्ठायोद्यच्छते। सरस्वत्यै स्वाहा सरस्वत्यै बृहत्यै स्वाहा सरस्वत्यै पावकायै स्वाहेत्याह। वाग्वै सरस्वती। वाचैवैनमुद्यच्छते। पूष्णे स्वाहा पूष्णे प्रपथ्याय स्वाहा पूष्णे नरन्धिषाय स्वाहेत्याह। पशवो वै पूषा। पशुभिरेवैनमुद्यच्छते। त्वष्ट्रे स्वाहा त्वष्ट्रे तुरीपाय स्वाहा त्वष्ट्रे पुरुरूपाय स्वाहेत्याह। त्वष्टा वै पशूनां मिथुनानां रूपकृत्। रूपमेव पशुषु दधाति। अथो रूपैरेवैनमुद्यच्छते। विष्णवे स्वाहा विष्णवे निखुर्यपाय स्वाहा विष्णवे निभूयपाय स्वाहेत्याह। यज्ञो वै विष्णुः। यज्ञायैवैनमुद्यच्छते। पूर्णाहुतिमुत्तमां जुहोति। प्रत्युत्तब्धै सयत्वाय॥४३॥

यच्छते पुरुरूपाय स्वाहेत्याहाद्यौ च॥११॥ [११]

सवि॒त्रम॒ष्टाक॑पालं प्रा॒तर्निर्व॑पति। अ॒ष्टाक्ष॑रा गाय॒त्री। गाय॑त्रं
प्रा॒तः स॒वनम्। प्रा॒तः स॒वनादे॒वैनं॑ गाय॒त्रियाश्छ॑न्द॒सोऽधि॑
निर्मि॑मीते। अथो॑ प्रा॒तः स॒वनमे॒व तेना॑प्रोति। गाय॒त्रीं छ॑न्दः।
स॒वि॒त्रे प्र॑सवि॒त्र एका॑दशकपालं म॒ध्यन्दि॑ने। एका॑दशाक्षरा
त्रि॒ष्टुप्। त्रैष्टु॑भं मा॒ध्यन्दि॑न॒ः स॒वनम्। मा॒ध्यन्दि॑नादे॒वैन॒ः
स॒वना॒त्रिष्टु॑भ॒श्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते॥४४॥

अथो मा॒ध्यन्दि॑नमे॒व स॒वनं॑ तेना॑प्रोति। त्रि॒ष्टुभं॑ छ॑न्दः। स॒वि॒त्र
आ॑सवि॒त्रे द्वाद॑शकपालमपरा॒ह्णे। द्वाद॑शाक्षरा जग॑ती। जाग॑तं
तृती॒यस॒वनम्। तृती॒यस॒वनादे॒वैनं॑ जग॑त्याश्छ॑न्द॒सोऽधि॑
निर्मि॑मीते। अथो॑ तृती॒यस॒वनमे॒व तेना॑प्रोति। जग॑तीं छ॑न्दः।
ई॒श्वरो॒ वा अ॒श्वः प्र॑मु॒क्तः परा॑ परा॒वतं॑ गन्तो॑ः। इ॒ह धृ॒तिः
स्वाहे॒ह वि॒धृतिः॑ स्वाहे॒ह रन्तिः॑ स्वाहे॒ह रम॑तिः स्वाहेति॑
चत॑स्र आहु॑तीर्जुहोति॥४५॥

चत॑स्रो दि॒शः। दि॒ग्भिरे॒वैनं॑ परि॑गृह्णाति। आश्व॑त्थो
व्र॒जो भ॑वति। प्र॒जाप॑तिर्दे॒वेभ्यो॑ नि॒लाय॑त। अश्वो॑ रू॒पं
कृ॒त्वा। सोऽश्व॑त्थे स॒वत्स॑रम॒तिष्ठ॑त्। तद॑श्व॒त्थस्या॑श्व॒त्थत्व॑म्।
यदाश्व॑त्थो व्र॒जो भ॑वति। स्व ए॒वैनं॑ यो नो॒ प्रति॑ष्ठापयति॥४६॥

त्रि॒ष्टुभ॒श्छ॑न्द॒सोऽधि॑ निर्मि॑मीते जुहोति॑ नवं च॥१२॥ [१२]

आ ब्रह्म॑न्ब्राह्म॒णो ब्र॑ह्मवर्च॒सी जा॑यता॒मित्या॑ह। ब्रा॒ह्म॒ण ए॒व
ब्र॑ह्मवर्च॒सं द॑धाति। तस्मा॑त्पु॒रा ब्रा॑ह्म॒णो ब्र॑ह्मवर्च॒स्यजा॑यत।

आऽस्मिन्नाष्ट्रे राजन्यं इषव्यः शूरो महारथो जायतामित्याह।
 राजन्यं एव शौर्यं महिमानं दधाति। तस्मात्पुरा राजन्यं
 इषव्यः शूरो महारथोऽजायत। दोग्ध्रीं धेनुरित्याह।
 धेन्वामेव पयो दधाति। तस्मात्पुरा दोग्ध्रीं धेनुरजायत।
 वोढाऽनुङ्घानित्याह॥४७॥

अनुङ्घयेव वीर्यं दधाति। तस्मात्पुरा वोढाऽनुङ्घानं जायत।
 आशुः सप्तिरित्याह। अश्वं एव जवं दधाति। तस्मात्पुराऽऽशुरश्वोऽज
 पुरन्धिर्योषेत्याह। योषित्येव रूपं दधाति। तस्मात्स्त्री युवतिः
 प्रिया भावुका। जिष्णू रथेष्ठा इत्याह। आ ह वै तत्र जिष्णू
 रथेष्ठा जायते॥४८॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। सभेयो युवेत्याह। यो वै पूर्ववयसी।
 स सभेयो युवा। तस्माद्युवा पुमान्प्रियो भावुकः। आऽस्य
 यजमानस्य वीरो जायतामित्याह। आ ह वै तत्र यजमानस्य
 वीरो जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। निकामेनिकामे नः
 पर्जन्यो वर्षत्वित्याह। निकामेनिकामे ह वै तत्र पर्जन्यो
 वर्षति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। फलिन्यो न ओषधयः
 पच्यन्तामित्याह। फलिन्यो ह वै तत्रौषधयः पच्यन्ते। यत्रैतेन
 यज्ञेन यजन्ते। योगक्षेमो नः कल्पतामित्याह। कल्पते ह वै
 तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते ॥४९॥

अनुङ्घानित्याह जायते वर्षति सप्त च॥१३॥ [१३]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्व्यादिशत्। स आत्मन्नश्वमेधमधत्त।

तं दे॒वा अ॑ब्रुवन्। ए॒ष वा॒व य॒ज्ञः। यद॑श्वमे॒धः। अप्ये॒व
नोत्रा॒स्त्विति॑। तेभ्य॑ ए॒तान॑न्नहोमान्प्राय॑च्छत्। तान॑जुहोत्।
तैर्वै स दे॒वान॑प्रीणात्। यद॑न्नहोमां जुहोति॥५०॥

दे॒वाने॒व तैर्य॑जमानः प्रीणाति। आज्ये॑न जुहोति। अ॒ग्नेर्वा
ए॒तद्रू॒पम्। यदा॑ज्यम्। यदा॑ज्ये॑न जुहोति। अ॒ग्निमे॒व
तत्प्री॑णाति। मधु॑ना जुहोति। म॒ह॒त्यै वा ए॒तद्दे॒वता॑यै रू॒पम्।
यन्मधु॑। यन्मधु॑ना जुहोति॥५१॥

म॒ह॒तीमे॒व तद्दे॒वता॑ प्रीणाति। त॒ण्डु॒लैर्जु॑होति। वसू॑नां
वा ए॒तद्रू॒पम्। यत्त॑ण्डुलाः। यत्त॑ण्डु॒लैर्जु॑होति। वसू॑ने॒व
तत्प्री॑णाति। पृथु॑कैर्जुहोति। रु॒द्राणां॑ वा ए॒तद्रू॒पम्।
यत्पृथु॑काः। यत्पृथु॑कैर्जुहोति॥५२॥

रु॒द्राने॒व तत्प्री॑णाति। ला॒जैर्जु॑होति। आ॒दि॒त्यानां॑ वा
ए॒तद्रू॒पम्। यल्ला॒जाः। यल्ला॒जैर्जु॑होति। आ॒दि॒त्याने॒व
तत्प्री॑णाति। क॒र॒म्बैर्जु॑होति। वि॒श्वेषां॑ वा ए॒तद्दे॒वाना॑ रू॒पम्।
यत्क॒र॒म्बाः। यत्क॒र॒म्बैर्जु॑होति॥५३॥

वि॒श्वाने॒व तद्दे॒वान्प्री॑णाति। धा॒नाभि॑र्जुहोति। नक्ष॑त्राणां
वा ए॒तद्रू॒पम्। यद्धा॒नाः। यद्धा॒नाभि॑र्जुहोति। नक्ष॑त्राण्ये॒व
तत्प्री॑णाति। सक्तु॑भिर्जुहोति। प्र॒जाप॑तेर्वा ए॒तद्रू॒पम्।
यत्सक्त॑वः। यत्सक्तु॑भिर्जुहोति॥५४॥

प्र॒जाप॑तिमे॒व तत्प्री॑णाति। म॒सू॒स्यैर्जु॑होति। सर्वा॑सां वा

ए॒तद्दे॒वता॑नां॒ रूपम् । यन्म॒सू॒स्यानि॑ । यन्म॒सू॒स्यैर्जु॑होति ।
 सर्वा॑ ए॒व तद्दे॒वताः॑ प्री॒णाति॑ । प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति ।
 प्रि॒याङ्गा॑ ह॒ वै ना॒मैते॑ । ए॒तैर्वै दे॒वा अ॒श्व॒स्याङ्गानि॑
 सम॑दधुः । यत्प्रि॒यङ्गु॒तण्डु॒लैर्जु॑होति । अ॒श्व॒स्यै॒वाङ्गानि॑
 सं॒दधा॑ति । द॒शान्ना॑नि जुहोति । द॒शाक्ष॑रा वि॒राट् ।
 वि॒राट्कृ॒त्स्न॒स्यान्नाद्य॒स्याव॑रुध्यै ॥ ५५ ॥

जुहोति मधुना जुहोति पृथुकैर्जुहोति कर्मबैर्जुहोति सक्तुभिर्जुहोति प्रियङ्गुतण्डुलैर्जुहोति चत्वारि च
 (अन्नहोमानाज्येनाग्नेर्मधुना तण्डुलैः पृथुकैर्लाजेः कर्मबैर्धानाभिः सक्तुभिर्मसूस्यैः प्रियङ्गुतण्डुलेर्दशान्नानि
 द्वादशः ॥ १४ ॥ [१४]

प्र॒जाप॑तिर॒श्वमे॒धम॑सृजत । तं सृष्टं रक्षां॑स्यजिघांसन् ।
 स ए॒तान्प्र॒जाप॑तिर्न॒क्तं हो॒मानं॑ पश्यत् । तान॑जुहोत् । तैर्वै
 स य॒ज्ञाद्रक्षा॑स्यपा॒हन् । यन्न॑क्तं हो॒मां जु॑होति । य॒ज्ञादे॒व
 तैर्य॑ज॒मानो रक्षा॑स्यप॑ हन्ति । आ॒ज्येन॑ जुहोति । वज्रो॒ वा
 आ॒ज्यम् । वज्रेणै॒व य॒ज्ञाद्रक्षा॑स्यप॑ हन्ति ॥ ५६ ॥

आ॒ज्यं॑स्य प्र॒तिप॑दं करोति । प्रा॒णो वा आ॒ज्यम् । मु॒खत॑
 ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति । अ॒न्नहो॒माञ्जु॑होति । शरी॑रवदे॒वाव॑
 रु॒न्धे । व्य॒त्यासं॑ जुहोति । उ॒भय॑स्याव॑रुध्यै । न॒क्तं जु॑होति ।
 रक्ष॑सामप॑हत्यै । आ॒ज्येनान्त॑तो जुहोति ॥ ५७ ॥

प्रा॒णो वा आ॒ज्यम् । उ॒भय॑त ए॒वास्य॑ प्रा॒णं द॑धाति ।
 पु॒रस्ता॑च्चो॒परि॑ष्टाच्च । ए॒कस्मै॒ स्वा॒हेत्या॑ह । अ॒स्मिन्ने॒व

लो॒के प्र॒ति॒ति॒ष्ठति॑ । द्वा॒भ्या॒ꣳ स्वा॒हेत्या॑ह । अ॒मुष्मि॑न्ने॒व
लो॒के प्र॒ति॒ ति॒ष्ठति॑ । उ॒भयो॑रे॒व लो॒कयोः॑ प्र॒ति॒ ति॒ष्ठति॑ ।
अ॒स्मिꣳश्चा॒मुष्मि॑ꣳश्च । श॒ताय॑ स्वा॒हेत्या॑ह । श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः॑
श॒तवी॑र्यः । आ॒युरे॑व वी॒र्य॑मव॑ रुन्धे । स॒हस्रा॑य॒ स्वा॒हेत्या॑ह ।
आ॒युर्वै स॒हस्र॑म् । आ॒युरे॑वाव॑ रुन्धे । सर्व॑स्मै स्वा॒हेत्या॑ह ।
अप॑रि॒मित॑मे॒वाव॑ रुन्धे ॥ ५८ ॥

एव यज्ञाद्रक्षाꣳस्यपहन्त्यन्ततो जुहोति शताय स्वाहेत्याह सप्त च ॥ १५ ॥ [१५]

प्र॒जाप॑तिं वा ए॒ष ई॒प्स॒तीत्या॑हुः । योऽश्व॑मे॒धेन॒ यज॑त॒ इति॑ ।
अथो॑ आहुः । सर्वा॑णि भू॒तानी॑ति । ए॒कस्मै॒ स्वा॒हेत्या॑ह ।
प्र॒जाप॑ति॒र्वा ए॒कः । तमे॒वाप्नो॑ति । ए॒कस्मै॒ स्वाहा॒ द्वा॒भ्या॒ꣳ
स्वा॒हेत्य॑भि॒पूर्व॑माहु॒तीर्जु॑होति । अ॒भि॒पूर्व॑मे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति ।
ए॒को॒त्तरं॑ जु॒होति॑ ॥ ५९ ॥

ए॒क॒वदे॒व सु॒वर्गं॑ लो॒कमे॑ति । स॒न्त॑तं जु॒होति॑ । सु॒वर्ग॑स्य
लो॒कस्य॑ स॒न्त॑त्यै । श॒ताय॑ स्वा॒हेत्या॑ह । श॒तायु॑र्वै पु॒रुषः॑
श॒तवी॑र्यः । आ॒युरे॑व वी॒र्य॑मवरुन्धे । स॒हस्रा॑य॒ स्वा॒हेत्या॑ह ।
आ॒युर्वै स॒हस्र॑म् । आ॒युरे॑वाव॑ रुन्धे । अ॒युता॑य॒ स्वाहा॑
नि॒युता॑य॒ स्वाहा॑ प्र॒युता॑य॒ स्वा॒हेत्या॑ह ॥ ६० ॥

त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः । इ॒माने॒व लो॒कान॑व॑ रुन्धे । अ॒र्बुदा॑य॒
स्वा॒हेत्या॑ह । वा॒ग्वा अ॒र्बुद॑म् । वाच॑मे॒वाव॑ रुन्धे । न्य॒र्बुदा॑य॒
स्वा॒हेत्या॑ह । यो वै वा॒चो भू॑मा । तन्य॑र्बुदम् । वा॒च ए॒व

भूमानमव रुन्धे। समुद्राय स्वाहेत्याह ॥६१॥

समुद्रमेवाप्रोति। मध्याय स्वाहेत्याह। मध्यमेवाप्रोति।
अन्ताय स्वाहेत्याह। अन्तमेवाप्रोति। परार्धाय स्वाहेत्याह।
परार्धमेवाप्रोति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै स्वाहेत्याह।
रात्रिर्वा उषाः। अहर्व्युष्टिः। अहोरात्रे एवावरुन्धे। अथो
अहोरात्रयोरेव प्रतितिष्ठति। ता यदुभयोर्दिवा वा नक्तं
वा जुहुयात्। अहोरात्रे मोहयेत्। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
स्वाहोदेष्ट्यते स्वाहोद्यते स्वाहेत्यनुदिते जुहोति। उदिताय
स्वाहा सुवर्गाय स्वाहा लोकाय स्वाहेत्युदिते जुहोति।
अहोरात्रयोरव्यतिमोहाय ॥६२॥

एकोत्तरं जुहोति प्रयुताय स्वाहेत्याह समुद्राय स्वाहेत्याहाहर्व्युष्टिः सप्त च ॥१६॥ [१६]

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्रेत्यश्वनामानि जुहोति। उभयोरेवैनं
लोकयोर्नामधेयं गमयति। आयनाय स्वाहा प्रायणाय
स्वाहेत्युद्वावाञ्जुहोति। सर्वमेवैनमस्कन्त्रं सुवर्गं लोकं
गमयति। अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वहोमाञ्जुहोति।
पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमतिं क्रामति। पृथिव्यै
स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। अग्नये
स्वाहा सोमाय स्वाहेति पूर्वदीक्षा जुहोति। पूर्वं एव द्विषन्तं
भ्रातृव्यमतिं क्रामति ॥६३॥

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्येकविंशिनीं दीक्षां

जुहोति। एकविंशतिर्वै देवल॑ोकाः। द्वाद॑श मा॒साः
पञ्च॑र्तवः। त्रयं इ॒मे लो॒काः। अ॒सावा॑दित्य एकविं॒शः। ए॒ष
सु॒वर्गो॑ लो॒कः। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑ सम॑ष्ठै। भुवो॑ दे॒वानां॑
कर्म॑णेत्यु॒दीक्षा जुहोति॑। ऋ॒तूने॒वास्मै॑ कल्पयति। अ॒ग्नये॑
स्वाहा॑ वा॒यवे॒ स्वाहेति॑ जुहोत्यन॑न्तरित्यै॥६४॥

अ॒र्वाङ्म॒त्रं संक्रा॑म॒त्वित्यासी॑र्जुहोति। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्याप्त्यै॑।
भूतं॑ भव्यं भवि॒ष्यदिति॑ पर्या॑सीर्जुहोति। सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्य॑
पर्या॑प्त्यै। आ मे॑ गृ॒हा भ॑व॒न्त्वित्याभू॑र्जुहोति। सु॒वर्ग॑स्य
लो॒कस्याभू॑त्यै। अ॒ग्निना॑ तपोऽन्व॑भव॒दित्यनु॑भूर्जुहोति।
सु॒वर्ग॑स्य लो॒कस्यानु॑भूत्यै। स्वाहा॑ऽऽधि॒मार्धी॑ताय॒ स्वाहेति॑
सम॑स्तानि वैश्वदे॒वानि जुहोति॑। सम॑स्तमे॒व द्विष॑न्तं
भ्रातृ॑व्य॒मति॑ क्रामति॥६५॥

द॒ध्मः स्वाहा॑ हनू॒भ्याः॑ स्वाहेत्यङ्ग॒होमाञ्जु॑होति। अङ्गे॑अङ्गे॒ वै
पुरु॑षस्य पा॒प्मोप॑श्लिष्टः। अङ्गा॑दङ्गादे॒वेन॑ पा॒प्मन॑स्तेन॑ मुञ्चति।
अ॒ञ्येता॑य॒ स्वाहा॑ कृ॒ष्णाय॑ स्वाहा॑ श्वे॒ताय॑ स्वाहेत्य॑श्वरू॒पाणि॑
जुहोति। रू॒पैरे॒वेन॑ सम॑र्धयति। ओष॑धी॒भ्यः स्वाहा॑
मूले॑भ्यः स्वाहेत्योष॑धि॒होमाञ्जु॑होति। द्व्यो॑ वा ओष॑धयः।
पुष्पे॑भ्योऽन्याः फलं॑ गृह्णन्ति। मूले॑भ्योऽन्याः। ता ए॒वोभयी॑रव॑
रुन्धे॥६६॥

वन॑स्पति॒भ्यः स्वाहेति॑ वनस्पति॒होमाञ्जु॑होति। आ॒र॒ण्यस्या॒न्नाद्य॑स्यावरु॑ध्यै

मे॒षस्त्वा॑ प॒च॒तैर॑व॒त्वि॒त्यपा॑व्यानि जुहोति। प्रा॒णा वै दे॒वा
अपा॑व्याः। प्रा॒णाने॒वाव॑ रुन्धे। कू॒प्याभ्यः॑ स्वाहा॒द्ध्यः
स्वाहे॒त्यपा॑ ५ होमा॑ञ्जुहोति। अ॒प्सु वा आपः॑। अन्नं॑ वा
आपः॑। अ॒द्ध्यो वा अन्नं॑ जायते। यदे॒वाद्ध्योऽन्नं॑ जायते। तद॑व॑
रुन्धे॥६७॥

पूर्वदीक्षा जुहोति पूर्वं एव द्विषन्तं भ्रातृव्यमिति क्रामत्यनन्तरित्यै क्रामति रुन्धे जायत एकं च॥१७॥

[१७]

अ॒म्भा॑सि जुहोति। अ॒यं वै लो॒कोऽम्भा॑सि। तस्य॑
वस॒वोऽधि॑पतयः। अ॒ग्नि॒ज्योतिः॑। यद॒म्भा॑सि जुहोति।
इ॒ममे॒व लो॒कम॑व॑ रुन्धे। वसू॒नां सा॒युज्यं॑ गच्छति।
अ॒ग्निं ज्योति॑रव॑ रुन्धे। नभा॑सि जुहोति। अ॒न्तरि॑क्षं॒ वै
नभा॑सि॥६८॥

तस्य॑ रु॒द्रा अधि॑पतयः। वा॒युज्योतिः॑। यन्नभा॑सि जुहोति।
अ॒न्तरि॑क्षमे॒वाव॑ रुन्धे। रु॒द्राणां सा॒युज्यं॑ गच्छति। वा॒युं
ज्योति॑रव॑ रुन्धे। महा॑सि जुहोति। अ॒सौ वै लो॒को
महा॑सि। तस्या॑दित्या अधि॑पतयः। सूर्यो॑ ज्योतिः॥६९॥

यन्महा॑सि जुहोति। अ॒मुमे॒व लो॒कम॑व॑ रुन्धे। आ॒दि॒त्यानां॑
सा॒युज्यं॑ गच्छति। सूर्यं॑ ज्योति॑रव॑ रुन्धे। नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑
वरु॑णा॒येति॑ य॒व्यानि॑ जुहोति। अ॒न्नाद्य॑स्याव॑रुध्यै। म॒योभू॒र्वतो॑
अ॒भि वा॑तू॒स्मा इति॑ ग॒व्यानि॑ जुहोति। प॒शूना॑म॒वरु॑ध्यै।
प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑ सन्तति॑होमाञ्जुहोति।

सुवर्गस्य लोकस्य संतत्यै ॥७०॥

सिताय स्वाहाऽसिताय स्वाहेति प्रमुक्तीर्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रमुक्त्यै। पृथिव्यै स्वाहाऽन्तरिक्षाय स्वाहेत्याह। यथायजुरेवैतत्। दत्त्वते स्वाहाऽदन्तकाय स्वाहेति शरीरहोमाञ्जुहोति। पितृलोकमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। कस्त्वा युनक्ति स त्वा युनक्ति परिधीन् युनक्ति। इमे वै लोकाः परिधयः। इमानेवास्मै लोकान् युनक्ति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै ॥७१॥

यः प्राणतो य आत्मदा इति महिमानौ जुहोति। सुवर्गो वै लोको महः। सुवर्गमेव ताभ्यां लोकं यजमानोऽव रुन्धे। आ ब्रह्मन्ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायतामिति समस्तानि ब्रह्मवर्चसानि जुहोति। ब्रह्मवर्चसमेव तैर्यजमानोऽव रुन्धे। जज्ञि बीजमिति जुहोत्यनन्तरित्यै। अग्नये समनमत्पृथिव्यै समनमदिति सन्नतिहोमाञ्जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य सन्नत्यै। भूताय स्वाहा भविष्यते स्वाहेति भूताभव्यौ होमौ जुहोति। अयं वै लोको भूतम् ॥७२॥

असौ भविष्यत्। अनयोरेव लोकयोः प्रतितिष्ठति। सर्वस्यात्यै। सर्वस्यावरुध्यै। यदक्रन्दः प्रथमं जायमान इत्यश्वस्तोमीयं जुहोति। सर्वस्यात्यै। सर्वस्य जित्यै। सर्वमेव तेनाप्रोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन यजते ॥७३॥

य उ चैनमेवं वेद। यज्ञं रक्षांस्यजिघांसन्। स
 एतान्प्रजापतिर्नक्तं होमानपश्यत्। तानंजुहोत्। तैर्वै स
 यज्ञाद्रक्षांस्यपाहन्। यन्नक्तं होमां जुहोति। यज्ञादेव
 तैर्यजमानो रक्षांस्यपहन्ति। उषसे स्वाहा व्युष्ट्यै
 स्वाहेत्यन्ततो जुहोति। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै॥७४॥

वै नभांसि सूर्यो ज्योतिः सन्तत्यै समष्ट्यै भूतं यजते नवं च॥१८॥ [१८]

एकयूपो वैकादशिनीं वा। अन्येषां यज्ञानां यूपा भवन्ति।
 एकविंशिन्यश्वमेधस्य। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै।
 बैल्वो वा खादिरो वा पालाशो वा। अन्येषां यज्ञक्रतूनां
 यूपा भवन्ति। राज्जुदाल एकविंशत्यरत्निरश्वमेधस्य।
 सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। नान्येषां पशूनां तैजून्या
 अवद्यन्ति। अवद्यन्त्यश्वस्य॥७५॥

पाप्मा वै तैजुनी। पाप्मनोऽपहत्यै। पृक्षशाखायामन्येषां
 पशूनामवद्यन्ति। वेतसशाखायामश्वस्य। अप्सुर्योनिर्वा
 अश्वः। अप्सुजो वेतसः। स्व एवास्य योनाववं द्यति।
 यूपेषु ग्राम्यान्पशून्नियुञ्जन्ति। आरोकेष्वा रण्यान्धारयन्ति।
 पशूनां व्यावृत्त्यै। आ ग्राम्यान्पशूल्लभन्ते। प्रारण्यान्त्सृजन्ति।
 पाप्मनोऽपहत्यै॥७६॥

अश्वस्य व्यावृत्त्यै त्रीणि च॥१९॥ [१९]

राज्जुदालमग्निष्ठं मिनोति। भ्रूणहत्याया अपहत्यै।
 पौतुद्रवावभितो भवतः। पुण्यस्य गन्धस्यावरुध्यै।

भ्रूणहृत्यामेवास्मादपहृत्य। पुण्येन गुन्धेनोभयतः परि
गृह्णाति। षड्वैल्वा भवन्ति। ब्रह्मवर्चसस्यावरुध्यै। षड्वादिराः।
तेजसोऽवरुध्यै॥ ७७॥

षट्वालाशाः। सोमपीथस्यावरुध्यै। एकविंशतिः संपद्यन्ते।
एकविंशतिर्वै देवलोकाः। द्वादश मासाः पञ्चर्तवः। त्रयं
इमे लोकाः। असावादित्य एकविंशः। एष सुवर्गो लोकः।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। शतं पशवो भवन्ति॥ ७८॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति
तिष्ठति। सर्वं वा अश्वमेध्याप्रोति। अपरिमिता भवन्ति।
अपरिमितस्यावरुध्यै। ब्रह्मवादिनो वदन्ति। कस्मात्सत्यात्।
दक्षिणतोऽन्येषां पशूनामवद्यन्ति। उत्तरतोऽश्वस्येति। वारुणो
वा अश्वः॥ ७९॥

एषा वै वरुणस्य दिक्। स्वायामेवास्य दिश्यवद्यति।
यदितरेषां पशूनामवद्यति। शतदेवत्यं तेनाव रुन्धे।
चितेऽग्नावधिं वैतसे कटेऽश्वं चिनोति। अप्सुयोनिर्वा
अश्वः। अप्सुजो वैतसः। स्व एवैनं योनौ प्रतिष्ठापयति।
पुरस्तात्प्रत्यश्च तूपरं चिनोति। पश्चात्प्राचीनं गोमृगम्॥ ८०॥

प्राणापानावेवास्मिन्सम्यञ्चौ दधाति। अश्वं तूपरं
गोमृगमिति सर्वहुतं एताञ्जुहोति। एषां लोकानामभिजित्यै।
आत्मनाऽभि जुहोति। सात्मानमेवैनं सतनुं करोति।

सात्माऽमुष्मिल्लोके भवति। य एवं वेद। अथो वसोरेव
 धारां तेनाव रुन्धे। इलुवर्दाय स्वाहा बलिर्वर्दाय
 स्वाहेत्याह। संवत्सरो वा इलुवर्दः। परिवत्सरो बलिर्वर्दः।
 संवत्सरादेव परिवत्सरादायुरव रुन्धे। आयुरेवास्मिन्दधाति।
 तस्मादश्वमेधयाजी जरसा विस्रसामुं लोकमेति॥८१॥

तेजसोऽवरुध्ये भवन्त्यश्वो गोमृगमिलुवर्दश्चत्वारि च॥२०॥ [२०]

एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः।
 यथा वा अश्वा वर्षभा वा वृषाणः सःस्फुरेरन्। एवमेव
 तत्स्तोमाः सःस्फुरन्ते। यदेकविंशाः। ते यत्समृच्छेरन्।
 हन्येतास्य यज्ञः। द्वादश एवाग्निः स्यादित्याहुः। द्वादशः
 स्तोमः॥८२॥

एकादश यूपाः। यद्द्वादशोऽग्निर्भवति। द्वादश मासाः
 संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मा अन्नमव रुन्धे। यद्वश यूपा
 भवन्ति। दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमव
 रुन्धे। य एकादशः। स्तन एवास्यै सः॥८३॥

दुह एवैनां तेन। तदाहुः। यद्द्वादशोऽग्निः स्याद्द्वादशः
 स्तोम एकादश यूपाः। यथा स्थूरिणा यायात्। तादृक्तत्।
 एकविंश एवाग्निः स्यादित्याहुः। एकविंशः स्तोमः।
 एकविंशतिर्यूपाः। यथा प्रष्टिभिर्याति। तादृगेव तत्॥८४॥

यो वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभो वेद। ककुद्ध राज्ञा

भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति। एकविंशः स्तोमः।
 एकविंशतिर्यूपाः। एता वा अश्वमेधे तिस्रः ककुभः। य एवं
 वेद। ककुद्ध राजा भवति। यो वा अश्वमेधे त्रीणि शीर्षाणि
 वेद। शिरो ह राजा भवति। एकविंशोऽग्निर्भवति।
 एकविंशः स्तोमः। एकविंशतिर्यूपाः। एतानि वा अश्वमेधे
 त्रीणि शीर्षाणि। य एवं वेद। शिरो ह राजा भवति॥८५॥

द्वादशः स्तोमः स एव तच्छिरो ह राजा भवति षट् च॥२१॥ [२१]

देवा वा अश्वमेधे पवमाने। सुवर्गं लोकं न प्राजानन्। तमश्वः
 प्राजानात्। यदश्वमेधेऽश्वेन मेध्येनोदश्वो बहिष्पवमानं
 सर्पन्ति। सुवर्गस्य लोकस्य प्रजात्यै। न वै मनुष्यः सुवर्गं
 लोकमञ्जसा वेद। अश्वो वै सुवर्गं लोकमञ्जसा वेद।
 यदुद्गातोद्गायेत्। यथा क्षेत्रज्ञोऽन्येन पथा प्रतिपादयेत्।
 तादृक्तत्॥८६॥

उद्गातारमपरुध्य। अश्वमुद्गीथाय वृणीते। यथा क्षेत्रज्ञोऽञ्जसा
 नयति। एवमेवैनमश्वः सुवर्गं लोकमञ्जसा नयति। पुच्छमन्वा
 रभन्ते। सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। हिं करोति। सामैवाकः।
 हिं करोति। उद्गीथ एवास्य सः॥८७॥

वडबा उप रुन्धन्ति। मिथुनत्वाय प्रजात्यै। अथो
 यथोपगातारं उपगायन्ति। तादृगेव तत्। उदगासीदश्वो
 मेध्य इत्याह। प्राजापत्यो वा अश्वः। प्रजापतिरुद्गीथः।

उद्गी॒थमे॒वाव॑ रुन्धे। अथो॑ ऋ॒क्सामयो॑रे॒व प्रति॑ तिष्ठति।
 हिर॑ण्येनोपाकरोति। ज्योति॒र्वै हिर॑ण्यम्। ज्योति॑रे॒व मु॒खतो॑
 दधाति। यज॑माने च प्रजासु॑ च। अथो॑ हिर॑ण्यज्योतिरे॒व
 यज॑मानः सुव॒र्गं लो॒कमे॑ति॥८८॥

तत्स उ॒पाक॑रोति च॒त्वारि॑ च॥२२॥ [२२]

पुरु॑षो वै य॒ज्ञः। य॒ज्ञः प्र॒जाप॑तिः। यदश्वे॑ प॒शून्नियु॑ञ्जन्ति।
 य॒ज्ञादे॒व तद्य॒ज्ञं प्रयु॑ङ्क्ते। अश्वं॑ तू॒परं गो॑मृ॒गम्। तान॑ग्नि॒ष्ठ
 आल॑भते। से॒नामु॒खमे॒व तत्स॑ङ्श्यति। तस्मा॑द्राजमु॒खं भी॒ष्मं
 भावु॑कम्। आ॒ग्नेयं॑ कृ॒ष्णग्री॑वं पु॒रस्ता॑ल्ल॒लाटे॑। पूर्वा॑ग्निमे॒व तं
 कु॑रुते॥८९॥

तस्मा॑त्पूर्वा॒ग्निं पु॒रस्ता॑त्स्थापयन्ति। पौ॒ष्णम॒न्वश्च॑म॑। अन्नं॑ वै
 पू॒षा। तस्मा॑त्पूर्वा॒ग्नावा॑हार्य॒मा ह॑रन्ति। ऐ॒न्द्रा॒पौष्ण॑मुपरि॒ष्ठात्।
 ऐ॒न्द्रो वै रा॑ज॒न्योऽन्नं॑ पू॒षा। अ॒न्नाद्ये॑नै॒वैन॑मु॒भय॑तः परि॑ गृह्णाति।
 तस्मा॑द्राज॒न्योऽन्ना॑दो भावु॑कः। आ॒ग्नेयो॑ कृ॒ष्णग्री॑वौ बाहु॒वोः।
 बा॒हुवो॑रे॒व वी॒र्यं॑ धत्ते॥९०॥

तस्मा॑द्राज॒न्यो बा॒हुब॒लीभा॑वुकः। त्वा॒ष्ट्रो लो॑मशस॒क्थो
 स॒क्थ्योः। स॒क्थ्योरे॒व वी॒र्यं॑ धत्ते। तस्मा॑द्राज॒न्य
 ऊ॒रुब॒लीभा॑वुकः। शि॒तिपृ॑ष्ठौ बा॒र्हस्प॒त्यौ पृ॑ष्ठे।
 ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वोप॑रि॒ष्ठाद्ध॑त्ते। अथो॑ क॒वचे॑ ए॒वैते अ॒भितः॑
 पर्य॑हते। तस्मा॑द्राज॒न्यः सन्न॑द्धो वी॒र्यं॑ करोति। धा॒त्रे

पृषोदरमधस्तात्। प्रतिष्ठामेवैतां कुरुते। अथो इयं वै धाता।
अस्यामेव प्रति तिष्ठति। सौर्यं बलक्षं पुच्छे। उत्सेधमेव तं
कुरुते। तम्मादुत्सेधम्भूये प्रजा अभिसंश्रयन्ति॥११॥

कुरुते धत्ते कुरुते पञ्च च॥२३॥ [२३]

साङ्गहण्या चतुष्टय्यो यो वै यः पितृश्रुत्वारो यथा नितं प्रजापतये त्वा यथा प्रोक्षितं
विभूराहं प्रजापतिरकामयताश्वमेधेनं प्रजापतिर्न किञ्चन सावित्रमा ब्रह्मन्प्रजापतिर्देवैभ्यः
प्रजापती रक्षांसि प्रजापतिमीप्सति विभूरश्वनामान्यम्भांस्येकयूपो राज्ञुदालमेकविंशो
देवाः पुरुषस्त्रयोविंशतिः॥२३॥

साङ्गहण्या तस्मादश्वमेधयाजी यत्परिमिता यद्यज्ञमुखे यो दीक्षान्देवानेव त्रयं इमे सिताय
प्राणापानावेवास्मिन्तस्माद्राजन्यं एकनवतिः॥११॥

साङ्गहण्या संश्रयन्ति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके अष्टमः
प्रपाठकः समाप्तः॥

॥ नवमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः प्रपाठकः ॥

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सोऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
 तमष्टादशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तमाप्नोत्। तमाप्त्वाऽष्टादशिभिरवारुन्ध।
 यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। यज्ञमेव तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे।
 संवत्सरस्य वा एषा प्रतिमा। यदष्टादशिनः। द्वादश मासाः
 पञ्चर्तवः॥१॥

संवत्सरोऽष्टादशः। यदष्टादशिनं आलभ्यन्ते। संवत्सरमेव
 तैराप्त्वा यजमानोऽवरुन्धे। अग्निष्टेऽन्यान्पशून्पाकरोति।
 इतरेषु यूपेष्वष्टादशिनोऽजामित्वाय। नवनवालभ्यन्ते
 सवीर्यत्वाय। यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। व्यवस्येतां पितापुत्रौ।
 व्यध्वानः क्रामेयुः। विदूरङ्गामयोग्रामान्तौ स्याताम्॥२॥

ऋक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा
 अरण्येष्वजायेरन्। तदाहुः। अपशवो वा एते। यदारण्याः।
 यदारण्यैः सङ्स्थापयेत्। क्षिप्रे यजमानमरण्यं मृतं हरेयुः।
 अरण्यायतना ह्यारण्याः पशव इति। यत्पशून्नालभेत।
 अनवरुद्धा अस्य पशवः स्युः। यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजेत्॥३॥

यज्ञवेशसं कुर्यात्। यत्पशून्नालभेत। तेनैव पशूनवरुन्धे।
 यत्पर्यग्निकृतानुत्सृजत्ययज्ञवेशसाय। अवरुद्धा अस्य पशवो
 भवन्ति। न यज्ञवेशसम्भवति। न यजमानमरण्यम्मृतं

हरन्ति। ग्राम्यैः सङ् स्थापयति। एते वै पशवः क्षेमो
नाम। सं पितापुत्राववस्यतः। समध्वानः क्रामन्ति।
समन्तिकङ्ग्रामयोग्रामान्तौ भवतः। नक्षीकाः पुरुषव्याघ्राः
परिमोषिणं आव्याधिनीस्तस्करा अरण्येष्वजायन्ते॥४॥

ऋतवः स्यातामुत्सृजेत्स्यतस्त्रीणि च॥१॥ [१]

प्रजापतिरकामयतोभौ लोकावव रुन्धीयेति। स
एतानुभयान्पशून्पश्यत्। ग्राम्याश्चरण्याश्च। तानालभत।
तैर्वै स उभौ लोकाववारुन्ध। ग्राम्यैरेव पशुभिरिमं
लोकमवारुन्ध। आरण्यैरमुम्। यद्ग्राम्यान्पशूनालभते।
इममेव तैर्लोकमव रुन्धे। यदारण्यान्॥५॥

अमुनैः। अनवरुद्धो वा एतस्य संवत्सर इत्याहुः। य
इतइतश्चातुर्मास्यानि संवत्सरं प्रयुङ्क्त इति। एतावान् वै
संवत्सरः। यच्चातुर्मास्यानि। यदेते चातुर्मास्याः पशव
आलभ्यन्ते। प्रत्यक्षमेव तैः संवत्सरं यजमानोऽवरुन्धे।
वि वा एष प्रजया पशुभिरुद्ध्यते। यः संवत्सरं प्रयुङ्क्ते।
संवत्सरः सुवर्गो लोकः॥६॥

सुवर्गन्तु लोकन्नापराधोति। प्रजा वै पशवं एकादशिनीं।
यदेत एकादशिनाः पशवं आलभ्यन्ते। साक्षादेव प्रजां
पशून् यजमानोऽवरुन्धे। प्रजापतिर्विराजमसृजत। सा
सृष्टाऽश्वमेधं प्राविशत्। तान्दशिभिरनु प्रायुङ्क्त। तामाप्रोत्।
तामात्वा दशिभिरवारुन्ध। यद्दशिनं आलभ्यन्ते॥७॥

वि॒राज॑मे॒व तैरा॒त्वा यज॑मा॒नोऽव॑रुन्धे। एका॑दश द॒शत॑
आल॑भ्यन्ते। एका॑दशाक्षरा त्रि॒ष्टुप्। त्रैष्टु॑भाः प॒शवः॑।
प॒शून्वाव॑रुन्धे। वै॒श्वदे॒वो वा अश्वः॑। ना॒नादे॒वत्याः॑
प॒शवो॑ भवन्ति। अश्व॑स्य सर्व॒त्वाय॑। ना॒नारू॒पा भव॑न्ति।
तस्मा॑न्ना॒नारू॒पाः प॒शवः॑। ब॒हुरू॒पा भव॑न्ति। तस्मा॑द्ब॒हुरू॒पाः
प॒शवः॑ समृ॒द्धौ॥८॥

आ॒र॒ण्याल्लो॑को द॒शिनं॑ आल॑भ्यन्ते ना॒नारू॒पाः प॒शवो॑ द्वे च॥२॥ [२]

अ॒स्मै वै लो॒काय॑ ग्रा॒म्याः प॒शव॑ आल॑भ्यन्ते।
अ॒मुष्मा॑ आ॒र॒ण्याः। यद्वा॒म्यान्प॒शूना॑ल॒भते॑। इ॒ममे॒व
तैर्लो॒कमव॑रुन्धे। यदा॑र॒ण्यान्। अ॒मुत्तैः॑। उ॒भया॑न्प॒शूना॑ल॒भते॑।
गा॒म्याऽश्वा॑र॒ण्याऽश्वा॑। उ॒भयो॑र्लो॒कयो॒रव॑रु॒द्धौ। उ॒भया॑न्प॒शूना॑ल॒भते॑॥
गा॒म्याऽश्वा॑र॒ण्याऽश्वा॑। उ॒भय॑स्या॒न्नाद्य॑स्याव॑रु॒द्धौ। उ॒भया॑न्प॒शूना॑ल॒भते॑॥
गा॒म्याऽश्वा॑र॒ण्याऽश्वा॑। उ॒भये॑षां प॒शूना॑मव॑रु॒द्धौ। त्रय॑स्त्रयो
भव॑न्ति। त्रय॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। ब्र॒ह्मवा॑दि॒नो
वद॑न्ति। कस्मा॑त्स॒त्यात्॥१०॥

अ॒स्मि॒ल्लो॒के ब॒हवः॑ का॒मा इति॑। यत्स॑मा॒नीभ्यो॑
दे॒वता॑भ्यो॒ऽन्ये॑ऽन्ये प॒शव॑ आल॑भ्यन्ते। अ॒स्मिन्ने॒व
तल्लो॒के का॒मा॑न्दि॒धाति॑। तस्मा॑द॒स्मि॒ल्लो॒के ब॒हवः॑ का॒माः।
त्रया॑णा॒न्त्रया॑णां स॒ह व॒पा जु॑होति। त्र्या॑वृ॒तो वै दे॒वाः।
त्र्या॑वृ॒त इ॒मे लो॒काः। ए॒षां लो॒काना॑मा॒प्त्यै॑। ए॒षां लो॒काना॑
कृ॒त्यै॑। पर्य॑ग्निकृ॒ताना॑र॒ण्यानु॑त्सृ॒जन्त्य॑हि॒सायै॑॥११॥

अवरुद्धा उभयान्पशूनालभते सत्यादहिंसायै॥३॥ [३]

युञ्जन्ति ब्रध्नमित्याह। असौ वा आदित्यो ब्रध्नः।
आदित्यमेवास्मै युनक्ति। अरुषमित्याह। अग्निर्वा अरुषः।
अग्निमेवास्मै युनक्ति। चरन्तमित्याह। वायुर्वै चरन्।
वायुमेवास्मै युनक्ति। परितस्थुष इत्याह॥१२॥

इमे वै लोकाः परितस्थुषः। इमानेवास्मै लोकान्
युनक्ति। रोचन्ते रोचना दिवीत्याह। नक्षत्राणि वै रोचना
दिवि। नक्षत्राण्येवास्मै रोचयति। युञ्जन्त्यस्य काम्येत्याह।
कामानेवास्मै युनक्ति। हरी विपक्षसेत्याह। इमे वै हरी
विपक्षसा। इमे एवास्मै युनक्ति॥१३॥

शोणा धृष्णू नृवाहसेत्याह। अहोरात्रे वै नृवाहसा।
अहोरात्रे एवास्मै युनक्ति। एता एवास्मै देवता युनक्ति।
सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै। केतुं कृण्वन्नकेतव इति ध्वजं
प्रतिमुञ्चति। यश एवैनं राज्ञाङ्गमयति। जीमूतस्येव भवति
प्रतीकमित्याह। यथायजुरेवैतत्। ये ते पन्थानः सवितः
पूर्व्यास इत्यध्वर्युर्यजमानं वाचयत्यभिजित्यै॥१४॥

परा वा एतस्य यज्ञ एति। यस्य पशुरुपाकृतोऽन्यत्र
वेद्या एति। एतस्त्वोतरेतेन पथा पुनरश्वमावर्तयासि न
इत्याह। वायुर्वै स्तोता। वायुमेवास्य परस्ताद्वधात्यावृत्त्यै।
यथा वै हविषो गृहीतस्य स्कन्दति। एवं वा एतदश्वस्य
स्कन्दति। यदस्योपाकृतस्य लोमानि शीयन्ते। यद्वालेषु

का॒चाना॒वय॑न्ति। लोमा॑न्ये॒वास्य॑ तत्स॒म्भ॑रन्ति॥१५॥

भूर्भुवः॑ सुव॒रिति॑ प्रा॒जाप॒त्याभि॒राव॑यन्ति। प्रा॒जाप॒त्यो
वा अश्वः॑। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वता॑या॒ सम॑र्धयन्ति। भूरिति॑
महि॑षी। भुव॒ इति॑ वा॒वाता॑। सुव॒रिति॑ परि॒वृत्ती॑। ए॒षां
लो॒काना॑म॒भिजि॑त्यै। हि॒रण्य॑याः का॒चा भ॑वन्ति। ज्योति॒र्वै
हि॑रण्यम्। रा॒ष्ट्रम॑श्वमे॒धः॥१६॥

ज्योति॑श्चै॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं च॑ स॒मीची॑ दधाति। स॒हस्र॑म्भवन्ति।
स॒हस्र॑स॒म्मितः॑ सुव॒र्गो लो॒कः। सुव॒र्गस्य॑ लो॒कस्या॑भिजि॑त्यै।
अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्तेज॑ इन्द्रि॒यं प॒शवः॑ श्रीः क्रा॑मन्ति।
योऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॑ते। वस॑वस्त्वाऽञ्जन्तु॒ गाय॑त्रेण॒ छन्द॑सेति॒
महि॑ष्य॒भ्यन॑क्ति। तेजो॑ वा आ॒ज्यम्। तेजो॑ गाय॒त्री।
तेज॑सै॒वास्मै॑ तेजोऽव॑रुन्धे॥१७॥

रु॒द्रास्त्वा॑ञ्जन्तु॒ त्रैष्टु॑भेन॒ छन्द॑सेति॒ वावा॑ता। तेजो॑ वा
आ॒ज्यम्। इन्द्रि॒यन्नि॒ष्टुप्। तेज॑सै॒वास्मा॑ इन्द्रि॒यमव॑रुन्धे।
आ॒दि॒त्यास्त्वा॑ऽञ्जन्तु॒ जाग॑तेन॒ छन्द॑सेति॒ परि॒वृत्ती॑। तेजो॑
वा आ॒ज्यम्। प॒शवो॑ जग॑ती। तेज॑सै॒वास्मे॑ प॒शूनव॑रुन्धे।
प॒त्नयो॑ऽभ्य॑ञ्जन्ति। श्रि॒या वा ए॒तद्रूप॑म्॥१८॥

यत्प॒त्नयः॑। श्रि॒यमे॒वास्मि॑न्तद्व॑धति। नास्मा॑त्तेज॑ इन्द्रि॒यं
प॒शवः॑ श्रीरप॑ क्रा॒मन्ति। ला॒जी (३) ञ्छा॒ची (३)
न् यशो॑म॒माँ(४) इत्यति॑रिक्त॒मन्न॑म॒श्वायो॑पाह॑रन्ति।
प्र॒जामे॒वान्ना॒दीं कु॑र्वते। ए॒तद्दे॒वा अन्न॑म॒त्तैतदन्न॑म॒द्धि

प्रजापत् इत्याह। प्रजायामेवान्नाद्यन्दधते। यदि नावजिघ्रेत्।
अग्निः पशुरासीदित्यवग्रापयेत्। अव हैव जिघ्रति।
आक्रान् वाजी क्रमैरत्यक्रमीद्वाजी द्यौस्ते पृष्ठं पृथिवी
सुधस्थमित्यश्वमनुमन्त्रयते। एषां लोकानामभिजित्यै।
समिद्धो अञ्जन्कृदरं मतीनामित्यश्वस्याप्रियो भवन्ति
सरूपत्याय॥१९॥

परितस्थुष इत्याहुमे एवास्मै युनत्तद्यभिजित्यै भरन्त्यश्वमेधो रुन्धे रूपजिघ्रति त्रीणि च॥४॥—[४]

तेजसा वा एष ब्रह्मवर्चसेन व्यृद्धते। योऽश्वमेधेन यजते।
होता च ब्रह्मा च ब्रह्मोद्यं वदतः। तेजसा चैवेन ब्रह्मवर्चसेन
च समर्धयतः। दक्षिणतो ब्रह्मा भवति। दक्षिणतआयतनो वै
ब्रह्मा। बारुहस्पत्यो वै ब्रह्मा। ब्रह्मवर्चसमेवास्य दक्षिणतो
दधाति। तस्माद्वक्षिणोऽर्धो ब्रह्मवर्चसितरः। उत्तरतो होता
भवति॥२०॥

उत्तरतआयतनो वै होता। आग्नेयो वै होता। तेजो वा अग्निः।
तेज एवास्योत्तरतो दधाति। तस्मादुत्तरोऽर्धस्तेजस्वितरः।
यूपमभितो वदतः। यजमानदेवत्यो वै यूपः। यजमानमेव
तेजसा च ब्रह्मवर्चसेन च समर्धयतः। किं स्विदासीत्पूर्वचित्तिरित्याह।
द्यौर्वै वृष्टिः पूर्वचित्तिः॥२१॥

दिवमेव वृष्टिमवरुन्धे। किं स्विदासीद्बृहद्वय इत्याह। अश्वो
वै बृहद्वयः। अश्वमेवावरुन्धे। किं स्विदासीत्पिशङ्गिलेत्याह।
रात्रिर्वै पिशङ्गिला। रात्रिमेवावरुन्धे। किं स्विदासीत्पिलिप्पिलेत्याह।

श्रीर्वै पि॒लिप्पि॒ला। अ॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑रुन्धे॥२२॥

कः स्वि॑देका॒की च॑रतीत्या॒ह। असौ॑ वा आ॒दित्य॑
ए॒का॒की च॑रति। तेज॑ ए॒वाव॑रुन्धे। क उ॑स्वि॒ज्जाय॑ते
पुन॑रित्या॒ह। च॒न्द्रमा॒ वै जा॑यते पुनः॑। आयु॑रे॒वाव॑रुन्धे।
कि॑ः स्वि॒द्धिम॑स्य॒ भेष॑जमित्या॒ह। अ॒ग्निर्वै हि॑मस्य॒ भेष॑जम्।
ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑रुन्धे। कि॑ः स्वि॒दाव॑प॒नं म॒हदि॑त्या॒ह॥२३॥

अ॒यं वै लो॒क आ॒वप॑नम्म॒हत्। अ॒स्मिन्ने॒व लो॒के प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति।
पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ पर॑म॒न्तं पृ॒थि॒व्या इ॒त्या॒ह। वेदि॑र्वै परोऽन्तः
पृ॒थि॒व्याः। वेदि॑मे॒वाव॑रुन्धे। पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ भुव॑नस्य॒
नाभि॑मित्या॒ह। य॒ज्ञो वै भुव॑नस्य॒ नाभिः॑। य॒ज्ञमे॒वाव॑रुन्धे।
पृ॒च्छामि॑ त्वा॒ वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ रे॒त इ॒त्या॒ह। सोमो॑ वै
वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ रे॒तः। सोम॑पी॒थमे॒वाव॑रुन्धे। पृ॒च्छामि॑
वा॒चः प॑र॒मं व्यो॑मेत्या॒ह। ब्र॒ह्म वै वा॒चः प॑र॒मं व्यो॑म।
ब्र॒ह्मव॑र्च॒समे॒वाव॑रुन्धे॥२४॥

होता॑ भवति॒ वै वृष्टिः॑ पूर्व॒चित्ति॑र॒न्नाद्य॑मे॒वाव॑रुन्धे म॒हदि॑त्या॒ह सोमो॑ वै वृ॒ष्णो अ॒श्वस्य॑ रे॒तश्च॑त्वारि॒

च॥५॥ [५]

अप॒ वा ए॒तस्मा॑त्प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति। योऽ॒श्वमे॒धेन॑ यज॑ते।
प्रा॒णाय॑ स्वाहा॑ व्या॒नाय॑ स्वाहेति॑ संज्ञ॒प्यमा॑न॒ आहु॑तीर्जुहोति।
प्रा॒णाने॒वास्मि॑न्दधाति। नास्मा॑त्प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति।
अ॒व॒न्तीः स्था॑व॒न्तीस्त्वाऽव॑न्तु। प्रि॒यन्त्वा॑ प्रि॒याणा॑म्।
व॒र्षिष्ठ॑मा॒प्याना॑म्। नि॒धी॒नान्त्वा॑ निधि॒पति॑ः हवामहे वसो

मु॒मे॒त्या॒ह। अ॒पै॒वा॒स्मै तद्धु॑वते॥२५॥

अथो॑ धु॒वन्त्ये॒वैन॑म्। अथो॑ न्ये॒वा॒स्मै हु॑वते। त्रिः परि॑यन्ति।
त्रयं॑ इ॒मे लो॒काः। ए॒भ्य ए॒वैनं॑ लो॒केभ्यो॑ धुवते। त्रिः पुनः॑
परि॑यन्ति। ष॒द्वप॑द्यन्ते। ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑। ऋ॒तुभि॑रे॒वैन॑न्धुवते। अप॒
वा ए॒तेभ्यः॑ प्रा॒णाः क्रा॑मन्ति॥२६॥

ये य॒ज्ञे धु॒वन॑न्त॒न्वते॑। न॒व॒कृ॒त्वः परि॑यन्ति। न॒व॒ वै पु॑रुषे
प्रा॒णाः। प्रा॒णाने॒वात्म॑न्दधते। नै॒भ्यः प्रा॒णा अप॑क्रामन्ति। अ॒म्बे
अ॒म्बाल्य॑म्बि॒क इति॑ प॒त्नीमु॑दानयति। अ॒ह॒तै॒वैन॑म्। सु॒भ॒गे
का॒म्पी॑ल॒वासि॑नीत्या॒ह। तप॑ ए॒वैना॑मुप॑नयति। सु॒व॒र्गे लो॒के
संप्रो॑र्ण॒वा॒मि॒त्या॒ह॥२७॥

सु॒व॒र्गमे॒वैन॑ लो॒कं ग॑मयति। आ॒ऽह॑म॒जानि॑ गर्भ॒धमा॑
त्वम॑जा॒ऽसि गर्भ॑ध॒मि॒त्या॒ह। प्र॒जा वै प॒शवो॑ गर्भः।
प्र॒जामे॒व प॒शूना॑त्मन्ध॒त्ते। दे॒वा वा अ॑श्वमे॒धे प॑व॒माने॑।
सु॒व॒र्गं लो॒कं न प्रा॑जानन्। तम॑श्वः प्रा॒जाना॑त्।
यत्सू॒चीभि॑र॒सिप॒थान्क॑ल्पयन्ति। सु॒व॒र्गस्य॑ लो॒कस्य॑
प्र॒ज्ञा॑त्यै। गा॒य॒त्री त्रि॒ष्टु॒जग॑तीत्या॒ह॥२८॥

य॒थाय॑जु॒रेवै॑तत्। त्र॒य्यः सू॒च्यो भ॑वन्ति। अ॒य॒स्मय्यो॑ रज॒ता
हरि॑ण्यः। अ॒स्य वै लो॒कस्य॑ रू॒पम॑य॒स्मय्यः॑। अ॒न्तरि॑क्षस्य
रज॒ताः। दि॒वो हरि॑ण्यः। दि॒शो वा अ॑य॒स्मय्यः॑। अ॒वा॒न्त॒र॒दि॒शा
र॑ज॒ताः। ऊ॒र्ध्वा हरि॑ण्यः। दि॒श ए॒वा॒स्मै क॑ल्पयति। क॒स्त्वा॑

छ्यति कस्त्वा विशास्तीत्याहाहिंसायै॥२९॥

हुवते कामन्त्यूर्वाधामित्याह जगतीत्याह कल्पयत्येकं च॥६॥ [६]

अप वा एतस्माच्छ्री राष्ट्रङ्गामति। योऽश्वमेधेन यजते।
ऊर्ध्वामेनामुच्छ्रयतादित्याह। श्रीर्वै राष्ट्रमश्वमेधः।
श्रियमेवास्मै राष्ट्रमूर्ध्वमुच्छ्रयति। वेणुभारङ्गिराविवेत्याह। राष्ट्रं
वै भारः। राष्ट्रमेवास्मै पर्यूहति। अथास्या मध्यमेधतामित्याह।
श्रीर्वै राष्ट्रस्य मध्यम्॥३०॥

श्रियमेवावरुन्धे। शीते वाते पुनन्निवेत्याह। क्षेमो वै राष्ट्रस्य
शीतो वातः। क्षेममेवावरुन्धे। यद्धरिणी यवमत्तीत्याह। विड्वै
हरिणी। राष्ट्रं यवः। विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति।
न पुष्टं पशु मन्यत इत्याह। तस्माद्राजा पशून् पुष्यति॥३१॥

शूद्रा यदर्यजारा न पोषाय धनायतीत्याह। तस्माद्वैशीपुत्रन्नाभिषिञ्च
इयं युका शकुन्तिकेत्याह। विड्वै शकुन्तिका। राष्ट्रमश्वमेधः।
विशं चैवास्मै राष्ट्रं च समीचीं दधाति। आहलमिति
सर्पतीत्याह। तस्माद्राष्ट्राय विशः सर्पन्ति। आहतङ्गुभे पसु
इत्याह। विड्वै गर्भः॥३२॥

राष्ट्रं पसः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्।
माता च ते पिता च त इत्याह। इयं वै माता। असौ पिता।
आभ्यामेवैनं परिददाति। अग्रं वृक्षस्य रोहत इत्याह। श्रीर्वै
वृक्षस्याग्रम्। श्रियमेवावरुन्धे॥३३॥

प्रसुलामीति ते पिता गभे मुष्टिमंतः सयदित्याह। विड्वे गभः।
 राष्ट्रम्मुष्टिः। राष्ट्रमेव विश्याहन्ति। तस्माद्राष्ट्रं विशं घातुकम्।
 अप वा एतेभ्यः प्राणाः क्रामन्ति। ये यज्ञेऽपूतं वदन्ति।
 दधिक्राव्णो अकारिषमिति सुरभिमतीमृचं वदन्ति। प्राणा
 वै सुरभयः। प्राणानेवात्मन्दधते। नैभ्यः प्राणा अपक्रामन्ति।
 आपो हि ष्ठा मयोभुव इत्यद्विर्मार्जयन्ते। आपो वै सर्वा
 देवताः। देवताभिरेवात्मानं पवयन्ते॥३४॥

राष्ट्रस्य मध्यं पुष्यंति गभो रुन्धे दधते चत्वारि च॥७॥ [७]

प्रजापतिः प्रजाः सृष्ट्वा प्रेणाऽनु प्राविशत्। ताभ्यः पुनः
 सम्भवितुन्नाशंक्रोत्। सौऽब्रवीत्। ऋध्रवदित्सः। यो मेतः पुनः
 सम्भरदिति। तन्देवा अश्वमेधेनैव समभरन्। ततो वै त
 और्ध्रुवन्। योऽश्वमेधेन यजते। प्रजापतिमेव सम्भरत्युधोति।
 पुरुषमालभते॥३५॥

वैराजो वै पुरुषः। विराजमेवालभते। अथो अन्नं वै
 विराट्। अन्नमेवावरुन्धे। अश्वमालभते। प्राजापत्यो वा
 अश्वः। प्रजापतिमेवालभते। अथो श्रीर्वा एकशफम्।
 श्रियमेवावरुन्धे। गामालभते॥३६॥

यज्ञो वै गौः। यज्ञमेवालभते। अथो अन्नं वै गौः।
 अन्नमेवावरुन्धे। अजावी आलभते भूम्ने। अथो पुष्टिर्वै भूमा।
 पुष्टिमेवावरुन्धे। पर्यग्निकृतं पुरुषश्चारण्याः श्रोत्सृजन्त्यहिः सायै।
 उभौ वा एतौ पशू आलभ्येते। यश्चावमो यश्च परमः।

तेऽस्योभये यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा अभिप्रीताः। अभिजिता
अभिहुता भवन्ति। नैनन्दङ्गवः पशवो यज्ञे बद्धाः। अभीष्टा
अभिप्रीताः। अभिजिता अभिहुता हिंस्रसन्ति। योऽश्वमेधेन
यजते। य उ चैनमेवं वेद॥ ३७ ॥

लभते गामालभते परमोऽष्टौ च॥८॥ [८]

प्रथमेन वा एष स्तोमेन राध्वा। चतुष्टोमेन कृतेनायानामुत्तरेहन्।
एकविंशे प्रतिष्ठायां प्रति तिष्ठति। एकविंशत्प्रतिष्ठायां
ऋतूनन्वारोहति। ऋतवो वै पृष्ठानि। ऋतवः संवत्सरः।
ऋतुष्वेव संवत्सरे प्रतिष्ठायां देवता अभ्यारोहति। शक्ररयः
पृष्ठम्भवन्त्यन्यदन्यच्छन्दः। अन्येऽन्ये वा एते पशव
आलभ्यन्ते॥ ३८ ॥

उतेव ग्राम्याः। उतेवारण्याः। अहरेव रूपेण समर्धयति।
अथो अहं एवैष बलिर्हियते। तदाहुः। अपशवो वा एते।
यदजावयश्चारण्याश्च। एते वै सर्वे पशवः। यद्रव्या इति।
गव्यान्पशूनुत्तमेऽहन्नालभते॥ ३९ ॥

तेनैवोभयान्पशूनवरुन्धे। प्राजापत्या भवन्ति। अनभिजितस्याभिजि
सौरीर्नव श्वेता वशा अनूबन्ध्या भवन्ति। अन्तत एव
ब्रह्मवर्चसमवरुन्धे। सोमाय स्वराज्ञेऽनोवाहावनद्वाहाविति
द्वन्द्विनः पशूनालभते। अहोरात्राणामभिजित्यै। पशुभिर्वा
एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजते। छगलङ्कल्माषङ्किदिदीविं
विदीगयमिति त्वाष्ट्रान्पशूना लभते। पशुभिरेवात्मानं

समर्धयति। ऋतुभिर्वा एष व्यृध्यते। योऽश्वमेधेन यजते।
पिशङ्गास्त्रयो वासन्ता इत्यृतुपशूनालभते। ऋतुभिरेवात्मानं
समर्धयति। आ वा एष पशुभ्यो वृश्च्यते। योऽश्वमेधेन
यजते। पर्यग्निकृता उत्सृजन्त्यनाव्रस्काय॥४०॥

लभ्यन्ते लभते त्वाष्ट्रान्पशूनालभतेऽष्टौ च॥१॥ [९]

प्रजापतिरकामयत महानन्नादः स्यामिति। स एतावश्वमेधे
महिमानावपश्यत्। तावंगृहीत। ततो वै स महानन्नादोऽभवत्।
यः कामयेत महानन्नादः स्यामिति। स एतावश्वमेधे महिमानौ
गृहीत। महानेवान्नादो भवति। यजमानदेवत्यां वै वपा।
राजा महिमा। यद्वपाम्महिम्नोभयतः परियजति। यजमानमेव
राज्येनोभयतः परिगृह्णाति। पुरस्तात्स्वाहाकारा वा अन्ये
देवाः। उपरिष्ठात्स्वाहाकारा अन्ये। ते वा एतेऽश्व एव
मेध्यं उभयेऽवरुध्यन्ते। यद्वपाम्महिम्नोभयतः परियजति।
तानेवोभयान्प्रीणाति॥४१॥

परियजति षट्॥१०॥ [१०]

वैश्वदेवो वा अश्वः। तं यत्प्राजापत्यं कुर्यात्। या
देवता अपिभागाः। ता भागधेयेन व्यर्धयेत्। देवताभ्यः
समदन्दध्यात्। स्तेगान्दष्ट्राभ्याम्मण्डूकां जम्भ्यैभिरिति।
आज्यमवदानं कृत्वा प्रतिसङ्ख्यायमाहुतीर्जुहोति। या एव
देवता अपिभागाः। ता भागधेयेन समर्धयति। न देवताभ्यः
समदन्दधाति॥४२॥

चतुर्दशैताननुवाकाञ्जुहोत्यनन्तरित्यै। प्रयासाय स्वाहेति
 पञ्चदशम्। पञ्चदश वा अर्धमासस्य रात्रयः। अर्धमासशः
 संवत्सर आप्यते। देवासुराः संयत्ता आसन्। तैर्ब्रुवन्नग्रयः
 स्विष्टकृतः। अश्वस्य मेध्यस्य वयमुद्धारमुद्धारामहे।
 अथैतानभि भवामेति। ते लोहितमुदहरन्त। ततो देवा
 अभवन्॥४३॥

पराऽसुराः। यत्स्विष्टकृद्भ्यो लोहितं जुहोति भ्रातृव्याभिभूत्यै।
 भवत्यात्मना। पराऽस्य भ्रातृव्यो भवति। गोमृगकण्ठेन
 प्रथमामाहुतिं जुहोति। पशवो वै गोमृगः। रुद्रोऽग्निः
 स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते।
 न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते॥४४॥

अश्वशफेनं द्वितीयामाहुतिं जुहोति। पशवो वा एकशफम्।
 रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव पशून्तर्दधाति। अथो
 यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः पशून्भिमन्यते। अयस्मयेन
 कमण्डलुना तृतीयाम्। आहुतिं जुहोत्यायास्यो वै प्रजाः।
 रुद्रोऽग्निः स्विष्टकृत्। रुद्रादेव प्रजा अन्तर्दधाति। अथो
 यत्रैषाऽऽहुतिर्हूयते। न तत्र रुद्रः प्रजा अभिमन्यते॥४५॥

दधात्यभ्वन्मन्यते प्रजा अन्तर्दधाति द्वे च ॥११॥

[११]

अश्वस्य वा आलब्धस्य मेध उदक्रामत्। तदश्वस्तोमीयमभवत्।
 यदश्वस्तोमीयं जुहोति। समेधमेवैनमालभते। आज्येन

जुहोति। मेधो वा आज्यम्। मेधोऽश्वस्तोमीयम्।
मेधेनैवास्मिन्मेधेन्दधाति। षट्त्रिंशतं जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती॥ ४६॥

बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति। तायद्भूयसीर्वा कनीयसीर्वा जुहुयात्।
पशून्मात्रया व्यर्धयेत्। षट्त्रिंशतं जुहोति। षट्त्रिंशदक्षरा
बृहती। बार्हताः पशवः। सा पशूनाम्मात्रा। पशूनेव मात्रया
समर्धयति॥ ४७॥

अश्वस्तोमीयं हुत्वा द्विपदा जुहोति। द्विपाद्वै पुरुषो
द्विप्रतिष्ठः। तदेनं प्रतिष्ठया समर्धयति। तदाहुः। अश्वस्तोमीयं
पूर्वं होतव्यां (३) न्द्विपदां (३) इति। अश्वो वा
अश्वस्तोमीयम्। पुरुषो द्विपदाः। अश्वस्तोमीयं हुत्वा
द्विपदा जुहोति। तस्माद्विपाच्चतुष्पादमत्ति। अथो द्विपद्येव
चतुष्पदः प्रतिष्ठायपति। द्विपदा हुत्वा। नान्यामुत्तरामाहुतिं
जुहुयात्। यदन्यामुत्तरामाहुतिं जुहुयात्। प्र प्रतिष्ठायामाश्चवेत।
द्विपदा अन्ततो जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥ ४८॥

बृहत्यर्धयति स्थापयति पञ्च च॥ १२॥ [१२]

प्रजापतिरश्वमेधमसृजत। सौऽस्मात्सृष्टोऽपाक्रामत्।
तं यज्ञक्रतुभिरन्वैच्छत्। तं यज्ञक्रतुभिर्नान्वविन्दत्।
तमिष्टिभिरन्वैच्छत्। तमिष्टिभिरन्वविन्दत्। तदिष्टीनामिष्टित्वम्।
यत्संवत्सरमिष्टिभिर्यजते। अश्वमेव तदन्विच्छति। सावित्रियो

भवन्ति॥४९॥

इ॒यं वै स॑वि॒ता। यो वा अ॒स्यान्न॑श्यति॒ यो नि॒लय॑ते।
अ॒स्यां वाव॑ तं वि॒न्दन्ति॑। न वा इ॒माङ्ग॑श्च॒नेत्या॑हुः।
ति॒र्यङ्गो॒र्ध्वोत्ये॑तुम॒र्हतीति॑। यत्सा॑वि॒त्रियो॒ भव॑न्ति।
स॒वितृ॑प्र॒सूत ए॒वैन॑मिच्छति। ई॒श्वरो॒ वा अ॒श्वः प्र॑मु॒क्तः
परा॑ परा॒वत॒ङ्गन्तोः॑। यत्सा॑य॒न्यृती॑र्जु॒होति॑। अ॒श्वस्यै॒व यत्यै॑
धृत्यै॑॥५०॥ यत्प्रा॑तरिष्टि॒भिर्यज॑ते। अ॒श्वमे॒व तद॑न्विच्छति।
यत्सा॑य॒न्यृती॑र्जु॒होति॑। अ॒श्वस्यै॒व यत्यै॑ धृत्यै॑। तस्मा॑त्सा॒यं
प्र॒जाः क्षे॒म्या भव॑न्ति। यत्प्रा॑तरिष्टि॒भिर्यज॑ते। अ॒श्वमे॒व
तद॑न्विच्छति। तस्मा॑दि॒वा नष्टै॑ष ए॒ति। यत्प्रा॑तरिष्टि॒भिर्यज॑ते
सा॒य॒न्यृती॑र्जु॒होति॑। अ॒होरा॒त्राभ्या॑मे॒वैन॑मन्विच्छति। अथो॑
अ॒होरा॒त्राभ्या॑मे॒वास्मै॑ योगक्षेम॒ङ्कल्प॑यति॥५१॥

भवन्ति धृत्या ए॒नम॑न्विच्छत्येकं च॥१३॥ [१३]

अप॒ वा ए॒तस्मा॑च्छ्री॒ राष्ट्र॑ङ्गा॒मति॑। योऽ॒श्वमे॒धेन॑ यज॑ते।
ब्रा॒ह्मणौ॑ वी॒णागा॒थिनौ॑ गाय॑तः। श्रि॒या वा ए॒तद्रूप॑म्। यद्वी॒णा।
श्रि॒यमे॒वास्मि॑न्तद्ध॒तः। य॒दा खलु॑ वै पु॒रुषः॑ श्रि॒यम॑श्नुते।
वी॒णाऽस्मै॑ वाद्य॑ते। तदा॑हुः। यदु॒भौ ब्रा॑ह्मणौ गाय॑ताम्॥५२॥

प्र॒भ्र॒शु॒कास्मा॑च्छ्रीः स्या॑त्। न वै ब्रा॑ह्म॒णे श्री॑ र॒मत॑ इति॑।
ब्रा॒ह्मणो॑ऽन्यो गाय॑त्। रा॒ज॒न्योऽन्यः॑। ब्रह्म॒ वै ब्रा॑ह्म॒णः।
क्ष॒त्र॒रा॒ज॒न्यः। तथा॑ हा॒स्य ब्रह्म॑णा च क्ष॒त्रेण॑ चोभ॑यतः
श्रीः परि॑गृहीता भवति। तदा॑हुः। यदु॒भौ दि॒वा गाय॑ताम्।

अपा॑स्माद्राष्ट्र॒ङ्गामेत्॥५३॥

न वै ब्रा॑ह्म॒णे रा॒ष्ट्रं र॑म॒त इति॑ । य॒दा ख॒लु वै रा॒जा का॒मय॑ते ।
अथ॑ ब्रा॒ह्म॒णञ्जि॑नाति । दि॒वा ब्रा॒ह्म॒णो गा॑येत् । न॒क्तं रा॒ज॒न्यः ।
ब्र॒ह्म॒णो वै रू॒पम॑हः । क्ष॒त्रस्य॑ रा॒त्रिः । तथा॑ हा॒स्य ब्र॒ह्म॒णा च
क्ष॒त्रेण॑ चोभ॒यतो॑ रा॒ष्ट्रं परि॑गृही॒तम्भव॑ति । इत्य॑द॒दा इत्य॑यज॒था
इत्य॑प॒च इति॑ ब्रा॒ह्म॒णो गा॑येत् । इ॒ष्टा॒पूर्त॑ वै ब्रा॒ह्म॒णस्य॑ ॥५४॥

इ॒ष्टा॒पूर्ते॑नै॒वैन॑ स॒ सम॑र्धयति । इत्य॑जि॒ना इत्य॑यु॒ध्यथा॑
इत्य॑मु॒ सङ्ग्रा॑मम॒हन्नि॑ति॒ राज॒न्यः । यु॒द्धं वै रा॒ज॒न्यस्य॑ ।
यु॒द्धेनै॒वैन॑ स॒ सम॑र्धयति । अ॒क्लृ॒प्ता वा ए॒तस्य॑र्त॒व इत्या॑हुः ।
योऽश्व॑मे॒धेन॑ यज॒त इति॑ । ति॒स्रोऽन्यो॑ गा॒यति॑ ति॒स्रोऽन्यः॑ ।
ष॒द्वप॑द्यन्ते । ष॒ड्वा ऋ॒तवः॑ । ऋ॒तूने॒वास॑मै॒ कल्प॑यतः । ताभ्या॑
स॒ऽस्थाया॑म् । अ॒नो॒युक्ते॑ च॒ श॒ते च॑ द॒दाति॑ । श॒तायुः॑ पु॒रुषः॑
श॒तेन्द्रि॑यः । आ॒युष्ये॒वेन्द्रि॑ये प्र॒ति॑तिष्ठति ॥५५॥

गाय॑ताङ्गामे॒द्वाह्म॑णस्य॒ कल्प॑यतश्च॒त्वारि॑ च ॥१४॥

[१४]

सर्वे॑षु वा ए॒षु लो॒केषु॑ मृ॒त्यवो॒ऽन्वाय॑न्ताः । तेभ्यो॑ यदाहु॑तीर्न
जु॑ह्यात् । लो॒केलौ॑क ए॒नं मृ॒त्युर्वि॑न्देत् । मृ॒त्यवे॒ स्वाहा॑
मृ॒त्यवे॒ स्वाहे॒त्यभि॑पूर्वमाहु॑तीर्जु॑होति । लो॒काल्लो॑कादे॒व
मृ॒त्युम॑व॒यज॑ते । नैनं॑ लो॒केलौ॑के मृ॒त्युर्वि॑न्दति । यद्मु॒ष्मै
स्वाहा॑ऽमु॒ष्मै स्वाहे॑ति जु॒ह्वत्स॒श्चक्षी॑त । ब॒हुं मृ॒त्युम॑मि॒त्रं
कु॑र्वीत । मृ॒त्यवे॒ स्वाहे॒त्येक॑स्मा ए॒वैका॑ जु॒ह्यात् । ए॒को वा

अ॒मुष्मि॑ल्लो॒के मृ॒त्युः॥५६॥

अ॒श॒न॒या मृ॒त्युरे॒व। तमे॒वामुष्मि॑ल्लो॒केऽव॑यजते। भ्रू॒ण॒ह॒त्यायै
स्वा॒हेत्य॑वभृथ आहु॑तिं जुहोति। भ्रू॒ण॒ह॒त्यामे॒वाव॑ यजते।
तदा॑हुः। यद्भ्रू॒ण॒ह॒त्या पा॒त्र्याऽथ॑। कस्मा॑द्यज्ञेऽपि॑ क्रियतु
इति॑। अमृ॑त्युर्वा अ॒न्यो भ्रू॒ण॒ह॒त्याया॒ इत्या॑हुः। भ्रू॒ण॒ह॒त्या
वाव॑ मृ॒त्युरिति॑। यद्भ्रू॒ण॒ह॒त्यायै॒ स्वा॒हेत्य॑वभृथ आहु॑तिं
जुहोति॑॥५७॥

मृ॒त्युमे॒वाहु॑त्या तर्पयित्वा प॑रि॒पाणं॑ कृत्वा। भ्रू॒ण॒घ्ने
भे॒ष॒जं क॑रोति। ए॒ताः५ ह॒ वै मु॑ण्डि॒भ औ॑दन्य॒वः।
भ्रू॒ण॒ह॒त्यायै प्राय॑श्चित्तिं वि॒दां च॑कार। यो हा॒स्यापि॑ प्र॒जायां॑
ब्रा॒ह्म॒णः५ ह॑न्ति। सर्व॑स्मै तस्मै भे॒ष॒जं क॑रोति। जु॒म्ब॒काय॑
स्वा॒हेत्य॑वभृथ उ॒त्त॒मा॒माहु॑तिं जुहोति। वरु॑णो वै जु॒म्ब॒कः।
अ॒न्त॒त ए॒व वरु॑णमवयजते। ख॒ल॒तेर्वि॑क्लि॒धस्य॑ शु॒क्लस्य॑
पि॒ङ्गाक्ष॑स्य मूर्धं जुहोति। ए॒तद्वै वरु॑णस्य रू॒पम्। रू॒पेणै॒व
वरु॑णमवयजते॥५८॥

लोके मृत्युर्जुहोति मूर्धं जुहोति द्वे च॥१५॥ [१५]

वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः॑। तन्दे॒वत॑या व्य॑र्धयति। यत्प्रा॑जाप॒त्यं
क॑रोति। नमो॑ रा॒ज्ञे नमो॑ वरु॒णाये॒त्याह॑। वा॒रु॒णो वा अ॒श्वः॑।
स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑या सम॑र्धयति। नमो॑ऽश्वा॒य नमः॑ प्र॒जाप॑तय
इत्या॑ह। प्रा॒जाप॑त्यो वा अ॒श्वः॑। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑या सम॑र्धयति।

नमोऽधिपतय इत्याह॥५९॥

धर्मो वा अधिपतिः। धर्ममेवावरुन्धे। अधिपतिरस्यधिपतिम्मा
कुर्वधिपतिरहं प्रजानां भूयासमित्याह। अधिपतिमेवैनं
समानानां करोति। मान्धेहि मयि धेहीत्याह। आशिषमेवैतामाशांस्ते।
उपाकृताय स्वाहेत्युपाकृते जुहोति। आलब्धाय स्वाहेति
नियुक्ते जुहोति। हुताय स्वाहेति हुते जुहोति। एषां
लोकानांभिजित्यै॥६०॥

प्र वा एष एभ्यो लोकेभ्यश्चवते। योऽश्वमेधेन यजते।
आग्नेयमैन्द्राग्रमाश्विनम्। तान्पशूलभते प्रतिष्ठित्यै। यदाग्नेयो
भवति। अग्निः सर्वा देवताः। देवता एवावरुन्धे। ब्रह्म वा
अग्निः। क्षत्रमिन्द्रः। यदैन्द्राग्नो भवति॥६१॥

ब्रह्मक्षत्रे एवावरुन्धे। यदाश्विनो भवति। आशिषामवरुद्धौ।
त्रयो भवन्ति। त्रय इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रतिष्ठिति।
अग्रयेऽहोमुचेऽष्टाकंपाल इति दशहविषमिष्टिं निर्वपति।
दशाक्षरा विराट्। अन्नं विराट्। विराजैवान्नाद्यमवरुन्धे।
अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतस इति याज्यानुवाक्या भवन्ति
सर्वत्वाय ॥६२॥

अधिपतय इत्याहभिजित्या ऐन्द्राग्नो भवति रुन्धे एकं च॥१६॥

यद्यश्वमुपतपद्विन्देत्। आग्नेयमष्टाकंपालं निर्वपेत्।
सौम्यश्चरुम्। सावित्रमष्टाकंपालम्। यदाग्नेयो भवति।

अ॒ग्निः सर्वा॑ दे॒वताः॑। दे॒वताभि॑रे॒वैन॑मिषज्यति। यत्सौ॒म्यो
भ॒वति॑। सोमो॒ वा ओष॑धीना॒ऽ राजा॑। याभ्य॑ ए॒वैनं
वि॒न्दति॑॥६३॥

ताभि॑रे॒वैन॑मिषज्यति। यत्सा॑वि॒त्रो भ॒वति॑। स॒वि॒तृप्र॑सूत
ए॒वैन॑मिषज्यति। ए॒ताभि॑रे॒वैनं॑ दे॒वताभि॑र्भिषज्यति। अ॒ग॒दो
है॒व भ॒वति॑। पौ॒ष्णश्च॒रुन्निर्व॑पेत्। यदि॑ श्लो॒णः स्यात्। पू॒षा
वै श्लौ॒ण्यस्य॑ भि॒ष्क्। स ए॒वैन॑मिषज्यति। अ॒श्लो॒णो है॒व
भ॒वति॑॥६४॥

रौ॒द्रश्च॒रुन्निर्व॑पेत्। यदि॑ म॒हती॑ दे॒वता॑ऽभि॒मन्ये॑त। ए॒तद्दे॒वत्यो॑
वा अ॒श्वः। स्वयै॒वैनं॑ दे॒वत॑या भिषज्यति। अ॒ग॒दो है॒व भ॒वति॑।
वै॒श्वान॑र॒न्द्वाद॑शकपालं॒ निर्व॑पेन्मृ॒गाख॑रे यदि॑ नागच्छे॑त्। इ॒यं
वा अ॒ग्निर्वै॑श्वान॒रः। इ॒यमे॒वैन॑म॒र्चिभ्या॑॑ परि॒रोध॑मानयति।
आ॒है॒व सु॒त्यम॑हर्गच्छति। यद्य॑धी॒यात्॥६५॥

अ॒ग्नये॑ऽहो॒मुचे॑ऽष्टा॒कपालः॑। सौ॒र्यं प॑यः। वा॒य॒व्यं
आ॒ज्यंभा॑गः। यज॑मानो॒ वा अ॒श्वः। अ॒हंसा॒ वा ए॒ष
गृ॑हीतः। यस्या॒श्वो मे॑धा॒य प्रो॑क्षितो॒ऽध्येति॑। यद॑हो॒मुचे॑
निर्व॑पति। अ॒हंस॑ ए॒व तेन॑ मुच्यते। यज॑मानो॒ वा अ॒श्वः।
रेत॑सा॒ वा ए॒ष व्य॑ध्यते॥६६॥

यस्या॒श्वो मे॑धा॒य प्रो॑क्षितो॒ऽध्येति॑। सौ॒र्यं रेतः॑। यत्सौ॒र्यं प॑यो
भ॒वति॑। रेत॑सै॒वैन॑ऽ स॒ सम॑र्धयति। यज॑मानो॒ वा अ॒श्वः।

गर्भैर्वा एष व्यृध्यते। यस्याश्चो मेधाय प्रोक्षितोऽध्येति।
वायव्या गर्भाः। यद्वायव्यं आज्यभागो भवति। गर्भैरेवैनुं
स समर्धयति। अथो यस्यैषाऽश्वमेधे प्रायश्चित्तिः क्रियते।
इष्ट्वा वसीयान्भवति॥६७॥

विन्दत्यश्वो गो हैव भवत्यधीयादृध्यते गर्भैरेवैनुं स समर्धयति द्वे च॥१७॥ [१७]

तदाहुः। द्वादश ब्रह्मोदनान्तसंस्थिते निर्वपेत्। द्वादशभिर्वेष्टिभिर्यजेतेति।
यदिष्टिभिर्यजेत। उपनामुं क एनं यज्ञः स्यात्। पापीयांस्तु
स्यात्। आप्तानि वा एतस्य छन्दांसि। य ईजानः। तानि
क एतावदाशु पुनः प्रयुं जीतेति। सर्वा वै संस्थिते यज्ञे
वागाप्यते॥६८॥

साप्ता भवति यातयाग्नी। क्रूरीकृतेव हि भवत्यरुष्कृता। सा न
पुनः प्रयुज्येत्याहुः। द्वादशैव ब्रह्मोदनान्तसंस्थिते निर्वपेत्।
प्रजापतिर्वा ओदनः। यज्ञः प्रजापतिः। उपनामुं क एनं यज्ञो
भवति। न पापीयान्भवति। द्वादश भवन्ति। द्वादशमासाः
संवत्सरः। संवत्सर एव प्रतितिष्ठति॥६९॥

आप्यते संवत्सर एकं च॥१८॥ [१८]

एष वै विभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विभु भवति। यत्रैतेन
यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रभूर्नामं यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रभु
भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा ऊर्जस्वान्नामं यज्ञः।
सर्वं ह वै तत्रोर्जस्वद्ववति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै

पयस्वान्नामं यज्ञः॥७०॥

सर्वं ह वै तत्र पयस्वद्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै विधृतो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र विधृतम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै व्यावृत्तो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र व्यावृत्तम्भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै प्रतिष्ठितो नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र प्रतिष्ठितम्भवति॥७१॥

यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै तेजस्वी नाम यज्ञः। सर्वं ह वै तत्र तेजस्वि भवति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै ब्रह्मवर्चसी नाम यज्ञः। आ ह तत्र ब्राह्मणो ब्रह्मवर्चसी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वा अतिव्याधी नाम यज्ञः। आ ह वै तत्र राजन्योऽतिव्याधी जायते। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै दीर्घो नाम यज्ञः। दीर्घायुषो ह वै तत्र मनुष्या भवन्ति। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते। एष वै क्लृप्तो नाम यज्ञः। कल्पते ह वै तत्र प्रजाभ्यो योगक्षेमः। यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते॥७२॥

पयस्वान्नामं यज्ञः प्रतिष्ठितम्भवति यत्रैतेन यज्ञेन यजन्ते षट् (एष वै विभूः प्रभूरूर्जस्वान्ययस्वान् विधृतो व्यावृत्तः प्रतिष्ठितस्तेजस्वी ब्रह्मवर्चस्यतिव्याधी दीर्घः क्लृप्तो द्वादश ॥)॥११॥ [११]

तार्प्येणाश्वं संज्ञपयन्ति। यज्ञो वै तार्प्यम्। यज्ञेनैवैनं समर्धयन्ति। यामेन साम्नां प्रस्तोताऽनूपतिष्ठते। यम्लोकमेवैनङ्गमयति। तार्प्यं च कृत्यधीवासे चाश्वं संज्ञपयन्ति। एतद्वै पशूनां रूपम्। रूपेणैव पशून्वरुन्धे।

हिरण्यकशिपु भवति। तेजसोऽवरुद्धौ॥७३॥

रुक्मो भवति। सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्यै। अश्वो भवति। प्रजापतेराप्त्यै। अस्य वै लोकस्य रूपन्तार्प्यम्। अन्तरिक्षस्य कृत्यधीवासः। दिवो हिरण्यकशिपु। आदित्यस्य रुक्मः। प्रजापतेरश्वः। इममेव लोकन्तार्प्येणाप्नोति॥७४॥

अन्तरिक्षं कृत्यधीवासेन। दिवः हिरण्यकशिपुना। आदित्यः रुक्मेण। अश्वेनैव मेध्येन प्रजापतेः सायुज्यं सलोकतामाप्नोति। एतासामेव देवतानां सायुज्यम्। सार्ष्टितां समानलोकतामाप्नोति। योऽश्वमेधेन यजते। य उ चैनमेवं वेद॥७५॥

अवरुद्ध्या आप्नोत्यष्टौ च॥२०॥ [२०]

आदित्याश्चाङ्गिरसश्च सुवर्गे लोकेऽस्पर्धन्त। तेऽङ्गिरस आदित्येभ्यः। अमुमादित्यमश्वं श्वेतम्भूतन्दक्षिणामनयन्। तेऽब्रुवन्। यन्नोनेष्ट। स वर्यो भूदिति। तस्मादश्वं सवर्येत्याह्वयन्ति। तस्माद्यज्ञे वरो दीयते। यत्प्रजापतिरालब्धोऽश्वोऽभवत् तस्मादश्वो नाम॥७६॥

यच्छ्वयदरुरासीत्। तस्मादर्वा नाम। यत्सद्यो वाजान्तसमजयत्। तस्माद्वाजी नाम। यदसुराणां लोकानादत्त। तस्मादादित्यो नाम। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्नेर्योनिरायतनम्। यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिमुपवपति। योनिमन्तमेवैनमायतनवन्तं करोति॥७७॥

योनिमानायतनवान्भवति। य एवं वेद। प्राणापानौ वा एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। प्राणापानावेवावर्नुन्धे। ओजो बलं वा एतौ देवानाम्। यदर्काश्वमेधौ। ओजो बलमेवावर्नुन्धे। अग्निर्वा अश्वमेधस्य योनिरायतनम्। सूर्योऽग्रेयोनिरायतनम्। यदश्वमेधेऽग्नौ चित्यं उत्तरवेदिश्चिनोति। तावर्काश्वमेधौ। अर्काश्वमेधावेवावर्नुन्धे। अथो अर्काश्वमेधयोरेव प्रतिष्ठति॥ ७८॥

नामं करोति सूर्योऽग्रेयोनिरायतनश्चत्वारि च॥ २१॥ [२१]

प्रजापतिं वै देवाः पितरम्। पशुम्भूतमेधायालभन्त। तमालभ्योपावसन्। प्रातर्यष्टास्मह इति। एकं वा एतद्देवानामहः। यत्संवत्सरः। तस्मादश्वः पुरस्तात्संवत्सर आलभ्यते। यत्प्रजापतिरालभ्योऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः। यत्सद्यो मेधोऽभवत्॥ ७९॥

तस्मादश्वमेधः। वेदुकोऽश्वमाशुम्भवति। य एवं वेद। यद्वै तत्प्रजापतिरालभ्योऽश्वोऽभवत्। तस्मादश्वः प्रजापतेः पशूनामनुरूपतमः। आऽस्य पुत्रः प्रतिरूपो जायते। य एवं वेद। सर्वाणि भूतानि सम्भृत्यालभते। समैनन्देवास्तेजसे ब्रह्मवर्चसाय भरन्ति। योऽश्वमेधेन यजते॥ ८०॥

य उ चैनमेवं वेद। एतद्वै तद्देवा एतान्देवताम्। पशुम्भूतमेधायालभन्त। यज्ञमेव। यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः। कामप्रं यज्ञमकुर्वत। तेऽमृतत्वमकामयन्त।

तेऽमृतत्वमङ्गच्छन्। योऽश्वमेधेन यजते। देवानामेवायनेनैति॥८१॥
 प्राजापत्येनैव यज्ञेन यजते कामप्रेण। अपुनर्मामेव
 गच्छति। एतस्य वै रूपेण पुरस्तात्प्राजापत्यमृषभं तूपरं
 बहुरूपमालभते। सर्वेभ्यः कामेभ्यः। सर्वस्यास्यै। सर्वस्य
 जित्यै। सर्वमेव तेनाप्रोति। सर्वं जयति। योऽश्वमेधेन
 यजते। य उ चैनमेवं वेद॥८२॥

मेधोऽर्भवद्यजत एति वेद॥२२॥ [२२]

यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी वेद। अश्वस्यैव मेध्यस्य
 लोमं लोमं जुहोति। अहोरात्रे वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी।
 यत्सायं प्रातर्जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य लोमं लोमं जुहोति।
 एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य लोमं लोमं
 जुहोति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य पदे वेद। अश्वस्यैव
 मेध्यस्य पदेपदे जुहोति। दृशपूर्णमासौ वा अश्वस्य मेध्यस्य
 पदे॥८३॥

यदृशपूर्णमासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदेपदे जुहोति।
 एतदनुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य पदेपदे
 जुहोति। यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद। अश्वस्यैव
 मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। असौ वा आदित्योऽश्वः।
 स आहवनीयमाङ्गच्छति। तद्विवर्तते। यदग्निहोत्रं जुहोति।
 अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुहोति। एतदनुकृति ह

स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनेविवर्तने जुह्वति॥८४॥

पदे अग्निहोत्रं जुहोति त्रीणि च॥२३॥ [२३]

प्रजापतिस्तमष्टादशिभिः प्रजापतिरकामयतोभावस्मै युञ्जन्ति तेजसाऽपंप्राणा अपश्रीरूर्ध्वा
प्रजापतिः प्रेणाऽनु प्रथमेन प्रजापतिरकामयत महान्वैश्वदेवो वा अश्वोऽश्वस्य प्रजापतिस्तं
यज्ञक्रतुभिरपश्रीब्राह्मणौ सर्वेषु वारुणो यद्यश्वन्तदाहुरेष वै विभूस्ताप्येणादित्याः प्रजापतिं
पितरं यो वा अश्वस्य मेध्यस्य लोमनी त्रयोविंशतिः॥२३॥

प्रजापतिरस्मिल्लोक उत्तरतः श्रियमेव प्रजापतिरकामयत महान्यत्प्रातः प्र वा एष एभ्यो
लोकेभ्यः सर्वे ह वै तत्र पयः स्वद्य उ चैनमेवं वेदं चत्वार्यशीतिः॥८४॥

प्रजापतिरश्वमेधं जुह्वति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे तृतीयाष्टके नवमः

प्रपाठकः समाप्तः॥

